

R E G U L A
S. P. B E N E D I C T I
A B B A T I S

MONACHORUM PATRIARCHÆ

CUM DECLARATIONIBUS & CONSTITUTIONIBUS PATRUM

CONGREGATIONIS CASSINENSIS,

ITEMQUE CONSTITUTIONIBUS CONGREGATIONIS BENEDI-
CTINO-POLONÆ AC BAVARICÆ

ADDITISQUE NONNULLIS CONSTITUTIONIBUS SUMMO-
RUM PONTIFICUM

IN UNUM VOLUMEN COLLECTIS

CURIS & STUDIIS

P. VENCESLAI ZIOŁKOWSKI *Ordinis S. P. Benedicti*
Professi Tynecensis, Congregationis Benedictino-
Polonæ, Penitentiarii Monialium Vilnen-
sium Ejusdem Ordinis.

VILNÆ TYPIS BASILIANIS

MDCCXCII.

Superiorum Permissu.

17.

Hanc Regulam sæpius volumus in Congregatio-
ne legi, ne quis Fratrum de ignorantia se ex-
cuset. *S. P. Ben: Reg: C. 66.*

In omnibus omnes Magistrum sequantur Regu-
lam, neque temerè ab ea devietur à quoquam.
Ibid: C. 5.

UNIVERSIS

DIGNISSIMIS PATRIBUS AC FRATRIBUS ORDINIS S. P.
BENEDICTI CONGREGATIONIS BENEDICTINO-POLONÆ
SANCTÆ CRUCIS

Æternam Felicitatem in Christo.

*Si in quo operam nostram, studiumque nostrum
opportune insumere debeamus, profecto, ut me-
mores vocationis nostræ S. Regulam, quam professi
sumus, & Constitutiones jugiter versemus in ma-
nibus. Neque enim nobis ignorare licet, quæ ob-
servanda votis sollemnibus Deo promisimus.*

*Hoc præceptum Ss. P. N. Benedictus C. 66.
constituit, ut S. Regula ejus sæpius in Congre-
gatione legatur, ne quis Fratrum de ignorantia
se excuset. De hac lectione frequenti, tam solli-
citi fuere Summi Pontifices Gregorius IX. Cle-
mens V. & Benedictus XII. ut in suis Consti-
tutionibus pro ordine Benedictino editis, quotidia-
nam ejusdem Regulæ lectionem præceperint.*

*In Concilio Aquisgranensi celebrato A. D.
817. ubi de restituenda disciplina Monastica ageba-
tur C. 69. præscribitur: ut ad Capitulum pri-*

mitus Martyrologium legatur, & dicatur ver-
sus, deinde Regula, ut ad Capitulum lectio
tradatur, id est, exponatur.

*Idem Concil. Aquisg: præcepit C. 2. ut Mo-
nachi omnes, qui possunt, Regulam memo-
riter discant.*

*Quantum vero Patres Ordinis nostri solliciti
fuerint in proponenda frequenti lectione S. Re-
gulæ, testantur Constitutiones diversarum Con-
gregationum; & laudabiles Consuetudines Mona-
steriorum & Ordinum sub Regula S. P. Benedicti
constitutorum, de quibus videatur D. Augustinus
Calmet in Cap: 66. S. Regulæ.*

*Ut plurima exempla præteream, sufficit me-
minisse Monasterii nostri Tynecensis, in quo vi-
tam Monasticam sum Professus: in hoc Mona-
sterio post Primam Canonicam in choro persolu-
tam convenientibus ad Capitulum quotidie præ-
terquam Dominicis diebus Festisque sollemnibus u-
num Caput S. Regulæ legisse usus fuit. Quam
disciplinam constanter servatam fuisse, ab anti-
quissimis temporibus, ad nostram usque ætatem,*

Necessarium profecto, semper meminisse
Re-

Regulæ, quam adimplere factis quotidie, Profes-
sio nostra jubet: Ex ignorantia enim legis, facile
committuntur errores, ut dicitur C. Ignorantia
Dist. 38. ex Concil. Tolet. IV.

Non tantum vero communem & publicam le-
ctionem S. Regulæ, convenientibus in unum, sed
etiam privatam. eamque frequentem præ cæteris
unicuique Nostrum curam esse non dubito. Et
quavis exemplaria S. Regulæ non deesse in Mo-
nasteriis; defectum tamen exemplariorum cum
Declarationibus & Constitutionibus experti sumus.

Hæc causa fuit, quod accepta licentia à Re-
gimine Congregationis nostræ in Capitulo Dietæ A.
D. 1791. eandem S. Regulam una cum Constitu-
tionibus Cassinensibus, Bavaricis & nostræ Con-
gregationis imprimi curavi. Nam quod nostræ
Constitutiones Cap: ult: recurrendum decernunt
ad Declarationes S. Regulæ Cassinenses, & Con-
stitutiones Bavaricas, non infrequenter molestum
fuit, præsto non adesse unicuique dictarum Con-
stitutionum exemplaria.

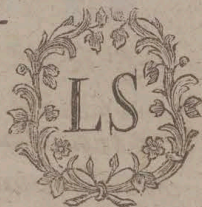
Hoc obsequium, Patres optimi, ac Fratres
dilectissimi, vobis impensum, si grato excipitis
animo, pro iis, à quibus beneficia abunde collata
ad

*ad opus præsens imprimendum Typis, devotas ad
Deum effundite preces: obsecro etiam vos, memi-
nisse & mei in orationibus vestris: quorum com-
modo pro tenuitate mea, quantum potui, pro-
desse non prætermisi.*

REIMPRIMATUR.

Datum Vilnæ in Sessione Administratoriali 580.
die 3. Mensis Februarii, 1792. Anno.

PETRUS TOCZYŁOWSKI Eppus Bellinensis
Suffraganeus & Præfatus Admini-
start: Diæcesis Vilnensis.
mpp.

I N D E X

CAPITULORUM

REGULÆ S. P. N. BENEDICTI.

Prologus Regulæ. pag. 1.

1. De generibus, & vita Monachorum	-	-	5.
2. Qualis debeat esse Abbas	-	-	ibid.
3. De adhibendis ad Consilium Fratribus	-	-	9.
4. Quæ sunt instrumenta bonorum operum	-	-	11.
5. De obedientia Discipulorum	-	-	13.
6. De Taciturnitate	-	-	14.
7. De Humilitate	-	-	16.
8. De Divinis Officiis in noctibus	-	-	21.
9. Quot Psalmi dicendi sunt in nocturnis horis	-	-	23.
10. Qualiter Æstatis tempore agatur nocturna laus	-	-	ibid.
11. Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur	-	-	ibid.
12. Qualiter Matutinorum sollemnitas agatur	-	-	24.
13. Privatis diebus qualiter Matutini agantur	-	-	ibid.
14. In Natalitiis Sanctorum qualiter vigiliæ agantur	-	-	25.
15. Alleluja quibus temporibus dicatur	-	-	26.
16. Qualiter Divina Opera per diem agantur	-	-	ibid.
17. Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt	-	-	27.
18. Quo ordine ipsi Psalmi dicendi sint	-	-	28.
19. De disciplina psallendi	-	-	30.
20. De reverentia Orationis	-	-	31.
21. De Decanis Monasterii	-	-	32.
22. Quomodo dormiant Monachi	-	-	36.
23. De excommunicatione culparum	-	-	39.
24. Qualis debeat esse modus excommunicationis	-	-	39.

Index Capitulorum

25. De gravioribus culpis	ibid.
26. De iis, qui sine iussione Abbatis junguntur Excommunicatis	44.
27. Qualiter debeat esse sollicitus Abbas circa excommunicatos	ibid.
28. De iis, qui sapius correcti non emendantur	ibid.
29. Si debeant iterum recipi Fratres exeuntes de Monast.	43.
30. De Pueris minori etate qualiter corripiantur	45.
31. De Cellario Monasterii	46.
32. De seramentis, & rebus Monasterii	50.
33. Si quid debeant Monachi proprium habere	53.
34. Si omnes aequaliter debeant necessaria accipere	56.
35. De Septimanariis coquinae	ibid.
36. De infirmis Fratribus	56.
37. De Senibus, vel infantibus	60.
38. De hebdomadario Lectore	ibid.
39. De mensura ciborum	62.
40. De mensura potus	64.
41. Quibus horis oporteat reficere Fratres	ibid.
42. Ut post Completorium nemo loquatur	66.
43. De iis, qui ad opus Dei, vel mensam tarde occurrunt	67.
44. De iis, qui excommunicantur, quomodo satisfaciant	70.
45. De iis, qui falluntur in Oratorio	ibid.
46. De iis, qui in aliis quibuscumque rebus delinquant	71.
47. De significanda hora operis Dei	72.
48. De Opere manuum quotidiano	74.
49. De Quadragesimae observatione	77.
50. De Fratribus, qui longe ab Oratorio laborant, aut in via sunt.	78.
51. De Fratribus, qui satis longe proficiscuntur	79.
52. De Oratorio Monasterii	ibid.
53. De Hospitibus suscipiendis	80.
54. Si debet Monachus literas, vel Eulogia suscipere	85.
55. De Vestimentis, & Calceamentis Fratrum	87.
	56.

Index Capitulorum

56. De Mensa Abbatis	91.
57. De Artificibus Monasterii	ibid.
58. De disciplina suscipiendorum Fratrum	93.
59. De Filiis Nobilium, vel Pauperum, qui offeruntur	99.
60. De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare	100.
61. De Monachis peregrinis qualiter suscipiantur	101.
62. De Sacerdotibus Monasterii	102.
63. De Ordine Congregationis	106.
64. De ordinando Abbate	111.
65. De Præposito Monasterii	114.
66. De Ostiario Monasterii	117.
67. De Fratribus in via directis	119.
68. Si Fratri impossibilia injungantur	122.
69. Ut in Monasteriis non præsumat alter alterum de- fendere	123.
70. Ut non præsumat quisquam aliquem passim cedere, aut excommunicare	ibid.
71. Ut obediens sint sibi invicem Fratres	125.
72. De zelo bono, quem debent habere Monachi	126.
73. De eo, quod non omnis observatio justitiæ in hac sit Regula constituta	ibid.

INDEX CAPITULORUM

Primæ Partis Constitutionum Congregationis Cassinensis.

1. De Capitulo Generali celebrando, & ejus tempore	130.
2. De iis, qui debent venire ad Capitulum Generale	ibid.
3. De modo scribendi Capitulo Generali	132.
4. Quæ per Prælatos ad Capitulum venientes sunt dese- renda, & in Capitulo petenda	133.
5. De forma Cap: Gen: & primò quibus personis constet:	134.
6. De iis, qui faciunt practicas in electione Definitorum, ex Bulla Leonis X.	135.

Index Capitulum

7. De electione Scrutatorum - - - 136.
8. De absolute Præsidentis, & aliorum Prælatorum
ab eorum Regimine. Hoc Capitulum legit P. Præ-
sident Dominica tertia post Pascha, dicta nona co-
ram omnibus de Capitulo - - - 137.
9. De electione Præsidentis Capituli, Deffinitorum, &
Conservatorum - - - 138.
10. De Deffinitorum auctoritate, ac potestate, & de litera-
rum præsentatione, Admonitionibus faciendis per Pa-
trem Præsidentem omnibus de Capitulo in principio
Capituli Generalis - - - 141.
11. Quod nullus Deffinitorum procaciter defendat senten-
tiam suam, aut revelet secreta Capituli - - - 142.
12. De Officio Conservatorum - - - 143.
13. De electione Scribæ Capituli Generalis, Cancellarii
Regiminis, & de pertinentibus ad Officium eorum 144.
14. De Vicario Monasterii, in quo celebratur Capitulum 146.
15. De Auditoribus Causarum pro rebus temporalibus 147.
16. De Depositario Capituli, & Prælatis ad Computa
Monasteriorum deputandis - - - 149.
17. De Monasteriorum examinatione - - - 150.
18. De modo, quo Deffinitores expediant terminanda 153.
19. De Calculo expensarum - - - 154.
20. De Præsidentis Regiminis electione - - - 155.
21. De Prælatorum electione - - - 157.
22. De Conventuum ordinatione - - - 160.
23. De Visitatorum, & Procuratoris in Curia electione 163.
24. De Epistolis dirigendis, & de loco celebrandi Capi-
tulum - - - 167.
25. De publicatione, & absolute Capituli - - - 168.
26. De pecuniarum solutione pro debitis liquidis Mona-
steriorum - - - 170.

Index Constitutionum
INDEX CAPITULORUM

Secundæ Partis Constitutionum Congregationis Cassinensis.

1. *De potestate Præsidis, & Visitatorum* - pag. 171.
2. *Quomodo, & qualiter fieri debeant Visitaciones* - 174.
3. *De amotione, & electione Præsidentis, Visitatorum, & aliorum Prælatorum extra tempus Capituli Generalis, & de Dieta, siquæ Congreg: intra Triennium convocanda* - 182.
4. *De Monachorum, & aliorum Religiosorum mutatione* 186.
5. *De expensis faciendis in mutationibus Monachorum* 186.
6. *De Monasteriis noviter acceptandis* - ibid.
7. *De Anniversariis perpetuo celebrandis* - 189.

INDEX CONSTITUTIONUM

Summorum Pontificum, in calce Operis additarum.

- Sanctissimi: D. N. Innocentii Papæ XI. Constitutio de Dieta, & Capitulo Triennali* - pag. 238.
- Gregorii XIII. Constitutio ab Urbano VIII. confirmata, & ampliata contra Appellantes, & Ambientes* 241.
- Clemens X. Privilegium idem amplians, & confirmans* 248.
- Pauli V. Statutum super Reformatione Deffinitorum, & Conservatorum, & aliarum personarum Congregationis Cassinensis* - 252.
- Pauli ejusdem Moderatio supradicti Statuti cum novo super feliciori Congregationis observantia* - 260.
- Pauli ejusdem Constitut: super Deffinitorum electione* - 266.
- Alexandri VII. Constitutio Confirmans, & amplians*
-)2(Bul-

Index Capitulorum

<i>Bullam Innocentii X. de Cellariis, eorumque ad-</i>	268.
<i>ministrations</i>	
<i>Clementis VIII. Decretum super Casuum reservatione</i>	272.

INDEX CAPITULORUM

Constitutionum Congregationis Benedictino- Polonæ sub Nomine S. Crucis.

<i>Litteræ supplices Ssmo Clementi XI. PP. pro Erectione</i>	
<i>Congr:</i>	pag: 279.
<i>Decretum Congreg: particularis Eminen: Cardinalium</i>	280.
<i>Breve Clementis Papæ XI. Erectionem jubens</i>	282.
<i>Proemium ad Constitutiones</i>	287.
<i>1. Cap: de Capitulo generali celebrando</i>	ibidem.
<i>2. De modo scribendi ad Capitulum</i>	289.
<i>3. De forma Capituli generalis</i>	290.
<i>4. De Electione Scrutatorum</i>	293.
<i>5. De Electione Præsidentis Capituli & Deffinitorum</i>	ibid.
<i>6. De Elect: Secretarii Capituli generalis seu Regimi-</i>	
<i>nis</i>	296.
<i>7. De Monasteriorum Examinatione</i>	297.
<i>8. De modo, quo Deffinitores expediant terminanda</i>	299.
<i>9. De Præsidentis Regiminis Electione</i>	301.
<i>10. De Epistolis dirigendis, & de loco celebrandi Ca-</i>	
<i>pitulum</i>	305.
<i>11. De Publicatione & absolutione Capituli</i>	304.
<i>12. De Potestate Præsidentis</i>	305.
<i>13. De Visitatoribus & Visitatione</i>	307.
<i>14. De mutuis Auxiliis & subsidis</i>	309.
<i>15. De communi Novitiatu</i>	311.
<i>16. De communi Studio Literarum</i>	315.

Con-

Index Capitulum
Constitutiones de particulari Monasteriorum gubernatione.

1. Cap: De Abbate, & quæ eidem observanda	- 316.
2. De Priore, Subpriore, Magistro Novitiorum	- 320.
3. De cæteris Officialibus & Oeconomis Monast.	- 322.
4. de Choro & Horis Canonicis	- 323.
5. de Meditationibus & annua Recollectione	- 324.
6. De custodia Castitatis & Clausura	- 326.
7. De abdicatione Proprietatis	- 327.
8. De Obedientia Superioribus exhibenda	- 328.
9. De Temporis per totam diem distributione	- 329.
10. De Victu & Jejunio	- 331.
11. De Habitu & Tonsura	- 332.
12. De infirmis Fratribus	- ibid.
13. De conformatione Disciplinæ Regularis cum aliis N. Ordinis Congregationibus	- 334.
Confirmatio S. Congræ: Emmtorum Cardinalium	- 336.
Decretum inter P. Mirecki & Monasteria Tynecense, Lubinense & Mogilnense	- 337.
Breve Ss. D. Benedicti XIII. Pp. ad Capitulum Congr: Bened-Pol: paterne ad Constitutionum ipsius observantiam moventis &c.	- 338.
Decretum S. Congræ: Rituum de translatione officii S. Laurentii Justiniani	- 340.
Breve S. D. Clementis Pp. XII. ad normam Brevis anterioris Benedicti XIII.	- ibid.
Forma Electionis per scrutinium Auctoritate Clementis XII. Pp a Nuntio Aplco in R. P. & M. D. L. Congræ: Bened Pol: tradita	- 341.
Transumptum Epistolæ Exclsmi Nuntii ad Rursmum Michaellem Proszynski Abb: Mnrii S. Crucis Calvi-Montis	- 344.

INDEX CAPITULORUM

Constitutionum Congregationis Benedictino-
Bavaricæ sub invocatione SS. Angelo-
rum Custodum.

<i>Breve Innocentii Pp. XI.</i>	-	-	-	pag. 345.
<i>Proemium ad Const: Congr: Bened: Bavar:</i>	-	-	-	346.
<i>I. Cap: De forma & ordinatione Cong: Bavaricæ</i>	-	-	-	347.
§. 1. <i>de Capitulis seu Conventibus generalibus</i>	-	-	-	ibid.
2. <i>de Præsede Congregationis</i>	-	-	-	349.
3. <i>de Visitationibus & Visitatoribus</i>	-	-	-	351.
<i>II. Cap: de Unione & communicatione Monast: Congreg: Bavaricæ</i>	-	-	-	353.
§. 1. <i>De mutuis Auxiliis & subsidiis</i>	-	-	-	353.
2. <i>De communi Novitiatu</i>	-	-	-	355.
3. <i>De communi studio literarum</i>	-	-	-	357.
<i>III. Cap: De particulari Monasteriorum gubernatione</i>	-	-	-	361.
§. 1. <i>de Abbate, & quæ eidem observanda sunt</i>	-	-	-	ibid.
2. <i>de Priore & Subpriore</i>	-	-	-	365.
3. <i>de cæteris Officialibus Æconomis Monasteriorum</i>	-	-	-	366.
4. <i>de Monitore</i>	-	-	-	367.
<i>IV. Cap: de Divino Officio & Spiritualibus exercitiis</i>	-	-	-	368.
§. 1. <i>de Choro & horis Canonicis</i>	-	-	-	ibid.
2. <i>De fervore spiritus ; meditationibus quotidianis & recollectione annua</i>	-	-	-	369.
3. <i>De Lectione spirituali</i>	-	-	-	371.
<i>V. Cap: De perfecta Votorum substantialium observantia</i>	-	-	-	372.
§. 1. <i>De custodia Castitatis & Clausuræ</i>	-	-	-	ibid.
2. <i>De abdicatione Proprietatis</i>	-	-	-	373.
3. <i>de Obedientia & reverentia Superioribus exhibenda</i>	-	-	-	374.
<i>VI. Cap: De temporis per totam diem distributione</i>	-	-	-	376.
<i>VII. Cap: De victu, jejunio, & amictu ad necessitatem sine superfluitate</i>	-	-	-	378.
§. 1.	-	-	-	

Index Capitulum

§. 1. De cibo & jejuni	-	-	ibid.
2. De habitu & Tonsura	-	-	ibid.
VIII. Cap: De infirmis Fratribus	-	-	379.
IX. Cap: De conformatione Disciplinæ Regularis cum aliis Nostri Ordinis Congregationibus	-	-	384..
Resolutiones S. Congr: EE. Cardinalium super negotiis Congreg: Bavaricæ Ord: S. Benedicti a S. D. In- nocentio Pp. XI. specialiter deputatæ ad propo- sita dubia	-	-	384.
Confirmatio Clementis Pp. XII. quorundam Decreto- rum pro felici regimine Congr: Cassinen: Ord: S. Benedicti jussu Capituli gener: editorum	-	-	386

1844
The following is a list of the
names of the persons who
were present at the
meeting of the
Board of Directors
of the
Company, held on
the 1st day of
January, 1844.
The names of the
persons who were
present at the
meeting of the
Board of Directors
of the
Company, held on
the 1st day of
January, 1844.
The names of the
persons who were
present at the
meeting of the
Board of Directors
of the
Company, held on
the 1st day of
January, 1844.

INNOCENTIUS

PAPA XI.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Sacrosancti Apostolatus officium, quod in-
scrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque Bo-
nitatis Altitudo, humilitati nostræ, me-
ritis licet, & viribus longè impari, im-
ponere dignata est, salubritèr exequi, ad-
juvante Domino jugitèr satagentes, Mo-
nasticos Ordines in Ecclesia Dei, piè, san-
ctèque institutos, ac annosa, celeberrimæque Sanctitatis,
& Religiositatis laude fulgentes in salutari eorum vivendi
norma, Monasticaque observantia confovere, atque conser-
vari omni studio connitimur; Ac proindè ea, quæ pro fe-
lici, prosperoque eorum regimine, & gubernio providè,
prudenterque facta, atque ordinata esse noscuntur, ut
serventur exactius, & perenni stabilitate persistant, Apo-
stolici muniminis patrocinio libentèr corroboramus, sicut
ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis, & piorum ope-
rum incrementum, & felicem progressum, ac Animarum
salutem in Domino expedire arbitramur. Cùm itaque du-
dum à Monachis Congregationis Casinensis Ordinis Sancti
Benedicti factæ fuerint nonnullæ Declarationes ad Regulam
ejusdem Sancti Benedicti, ac Constitutiones pro felici ejus-
dem Congregationis gubernio, ejusque Monachorum in via
mandatorum Domini directione, quæ jussu nostro à quibus-
dam viris pietate, prudentia, rerum usu, & sacrarum li-
terarum scientiâ eximiè præditis diligentèr revisæ, & dis-
cussæ, ac ubi opus esse visum est, opportunè correctæ,
& ad præsentem rerum statum aptatæ fuerunt, ac in unum
volumen collectæ sunt, tenoris, qui sequitur, videlicet.

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
ART AND
ARCHAEOLOGY
OF THE
UNIVERSITY OF
CAMBRIDGE

Q
a
n
a
a
j
b
e
n
d
s
q
S
r
a
n
o
en
V
ru
pr
cu
ha
tu
ve
G

IN NOMINE DOMINI NOSTRI
J E S U C H R I S T I

SANCTI MONACHORUM
PATRIS BENEDICTI
IN REGULAM SUAM

P R O L O G U S.

Ausculata, o fili, Præcepta Magistri, & inclina aurem cordis tui, & admonitionem pii Patris libenter excipe, & efficaciter comple, ut ad eum per obedientiæ, laborem redeas, à quo per inobedientiæ desidiâ recesseras. Ad te ergo nunc meus sermo dirigitur, quisquis abrenunciâs propriis voluntatibus, Domino Christo verò Regi militaturus obedientiæ fortissima, atque præclara arma assumis; In primis, ut quidquid agendum inchoas bonum, ab eo perfici instantissima oratione deposcas, ut qui nos jam in filiorum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de malis actibus nostris contristari. Ita enim ei omni tempore de bonis suis in nobis parendum est, ut non solum iratus Pater non aliquando filios suos exheredet: sed nec, ut metuendus Dominus, irritatus malis nostris, ut nequissimos servos, perpetuam tradat ad penam, qui eum sequi noluerint ad gloriam.

Exurgamus ergo tandem aliquando, excitante nos Scriptura, ac dicente: Hora est jam nos de somno surge- Rom. 13.
re. Et apertis oculis nostris ad deificum lumen, attonitis auribus audiamus, divina quotidie clamans quid nos admoneat vox, dicens: Hodie si vocem ejus audieritis, nolite Psal. 94.
obdurare corda vestra; & iterum: Qui habet aures audi- Apoc. 2.
endi, audiat, quid Spiritus dicat Ecclesiis. Et quid dicit? Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos. Cur- Psal. 33.
rite, dum lumen vitæ habetis, ne tenebræ mortis vos comprehendant. Et quærens Dominus in multitudine populi, Joan. 12.
cui hæc clamat operarium suum, iterum dicit: Quis est Psal. 33.
homo qui vult vitam, & cupit videre dies bonos? Quod si tu audiens respondeas, Ego: dicit tibi Deus: Si vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum. Diverte à malo, & fac bonum:

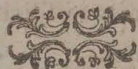
- Esa. 65. bonum: inquire pacem, & sequere eam. Et cum hæc feceritis, oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras. Et antequam me invocetis, dicam: Ecce adsum. Quid dulcius nobis hac voce Domini invitantis nos, fratres charissimi? Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vitæ.
- Ephes. ult. Succinctis ergo fide, vel observantia bonorum actuum lumbis nostris per ducatum Evangelii pergamus itinera ejus, ut mereamur eum, qui nos vocavit, in Regno suo videre. In cujus Regni tabernaculo si volumus habitare, nisi illuc bonis actibus currendo minimè pervenitur. Sed interroge-
 Psal. 14. mus cum Propheta Dominum, dicentes ei: Domine quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis requiescet in monte sancto tuo? Post hanc interrogationem, fratres, audiamus Dominum respondentem, & ostendentem nobis viam, ipsius tabernaculi, ac dicentem: Qui ingreditur sine macula, & operatur justitiam: qui loquitur veritatem in corde suo: qui non egit dolum in lingua sua, qui non fecit proximo suo malum: & opprobrium non accepit adversus proximum suum. Qui malignum diabolum aliqua suadente sibi, cum ipsa suafione sua à conspectibus cordis sui respuens, deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus ejus tenuit, & allisit ad Christum. Qui timentes Dominum de bona observantia sua non se reddunt elatos; sed ipsa in se bona, non à se posse, sed à Domino fieri existimantes, operantem in se Do-
 Psal. 113. minum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam. Sicut nec Paulus Apostolus de prædicatione sua sibi aliquid im-
 1. Cor. 15. putavit, dicens: Gratia Dei sum id, quod sum. Et iterum
 2. Cor. 10. ipse dicit: Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Unde, &
 Matt. 7. Dominus in Evangelio ait: Qui audit verba mea hæc, & faciet ea, similabo eum viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram: venerunt flumina, flaverunt venti, & impegerunt in domum illam, & non cecidit: fundata enim erat supra petram. Hæc complens Dominus, expectat nos quotidie. his suis sanctis monitis factis nos respondere debere. Ideo nobis propter emendationem malorum, hujus di-
 Rom. 2. es vita ad inducias relaxantur, dicente Apostolo: An nescis, quia patientia Dei ad penitentiam te adducit? Nam
 Ezech. 18 prius Dominus dicit: Nolo mortem peccatoris, sed, ut convertatur, & vivat. Cum ergo interrogassemus, Dominum,
 fratres

PROLOGUS

3

fratres, de habitatore tabernaculi ejus, audivimus, habitandi præceptum, sed si compleamus habitatoris officium; erimus hæredes Regni Calorum. Ergo præparanda sunt corda, & corpora nostra sanctæ præceptorum obedientiæ militatura: & quod minus habet in nobis natura possibile, rogemus Dominum; ut gratiæ suæ jubeat nobis adjutorium ministrare. Et si fugientes gehennæ pænas ad vitam perpetuam volumus pervenire, dum adhuc vacat, & in hoc corpore sumus, & hæc omnia per hanc lucis viam vacat implere, currendum, & agendum est modò, quòd in perpetuum nobis expediat.

Constituenda est ergo à nobis Dominici schola servitii, in qua institutione nihil asperum, nihilque grave nos constituturos speramus. Sed, & si quid paululum restrictius, dictante aequitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis processerit, non illicò pavore perterritus refugias viam salutis, quæ non est, nisi angusto initio incipienda. Processu verò conversationis, & fidei, Mat. 7. dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via mandatorum Dei: ut ab ipsius nunquam magisterio discedentes, in ejus doctrina usque ad mortem in Monasterio perseverantes, passionibus Christi per patientiam participemur: ut, & Regni ejus mereamur esse consortes.

PRO-

❧ X ❧

P R O L O G U S
D E C L A R A T I O N U M
P A T R U M

Congregationis Casinensis.

Finis, & perfectio legis charitas; charitas autem benigna est; Ideoque discretissimus æquè, ac Sanctissimus Legislatoꝝ noster monet, ita ab Abbate disponenda omnia ac moderanda, ut debiles non refugiant, sed alacri obedientia, salutem operentur animarum.

Hac nos doctrina instructi, & Apostolica auctoritate muniti, quædam in Regula benignius declarabimus, aliqua modernis Ecclesiæ legibus, & ritibus componemus; cuncta demum sic temperabimus, ut nihil nimis arduum, & onerosum injungendo, iter Evangelicæ perfectionis, & observantiæ Regularis in Unitate spiritus, & in vinculo l'acis, dilatato corde curramus.

5

INCIPIT REGULA
S. P. B E N E D I C T I.

De Generibus Monachorum

C A P. I.

Monachorum quatuor esse genera, manifestum est. Primum Canobitarum; hoc est Monasteriale, mi- Canobitæ.
litans sub Regula, vel Abbate. Deinde secundum Anacho-
genus est Anachoretarum, id est Eremitarum, horum, qui ritæ.
conversionis fervore novitio, sed Monasterii probatione diu-
turna didicerunt contra diabolum multorum solatio jam
docti pugnare: & bene instructi si aterna ex acie ad singu-
larem pugnam Eremitæ secuti jam sine consolatione alterius,
sola manu, vel brachio contra vitia carnis, vel cogitatio-
num, Deo auxiliante, sufficiunt pugnare. Tertium verò Mo- Sarabai-
nachorum teterrimum genus, est Sarabaitarum, qui nulla tæ dete-
regula approbati, experientia magistra, sicut aurum for- stabiles.
natis: sed in plumbi natura molli, adhuc operibus ser-
vantes sæculo fidem, mentiri Deo per tonsuram noscuntur.
Qui bini, aut terni, aut certè singuli sine Pastore, non
Dominicis, sed suis inclusi ovilibus pro lege eis est deside-
riorum voluptas: cum quidquid putaverint, vel elegerint,
hoc dicunt sanctum, & quod noluerint, putant non licere.
Quartum verò genus est Monachorum, quod nominatur
Gyrovagum; qui tota vita sua per diversas Provincias ter- Gyrova-
nis, aut quaternis diebus per diversorum cellas hospitan- go.
tur, semper vagi, & numquam stabiles, & propriis volu-
ptatibus, & gulæ illecebris servientes, & per omnia dete-
riores Sarabaitis: de quorum omnium miserrima conversa-
tione melius est silere, quàm loqui. Illis ergo omisis, ad
Canobitarum fortissimum genus disponendum, adjuvante
Domino, veniamus.

Qualis esse debeat Abbas

C A P. II.

Abbas, qui præesse dignus est Monasterio, semper memi-
nisse debet, quod dicitur, & nomen majoris factis im-
plere.

- plere. Christi enim agere vices in Monasterio creditur, quando ipsis vocatur prænominē, dicente Apostolo: Accepi-
 Rom. 8. stis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus, Abba pater. Ideoque Abbas nihil extrā praeceptum Domini (quod absit) debet aut docere, aut constituere, vel jubere: sed iussio ejus, vel doctrina fermentum divinae justitiae, in discipulorum mentibus conspergatur. Memor sit semper Abbas, quia doctrinae suae, vel discipulorum obedientiae, utrarumque rerum in tremendo iudicio Dei faciendā erit discussio; Sciatque Abbas culpae pastoris incumbere, quidquid in ovibus paterfamilias utilitatis minus potuerit invenire. Tantum iterum liber erit, si inquieto, vel inobedienti gregi pastoris fuerit omnis diligentia attributa, & morbidis earum actibus universa fuerit cura exhibita. Pastor eorum in iudicio Domini absolutus, dicat cum Propheta Domino: Justitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi: Ipsi autem contemnentes spreverunt me. Et tunc demum inobedientibus curae suae ovibus poena sit eis praevalens ipsa mors.
- Ergo cum aliquis suscipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina suis praefse discipulis, id est omnia bona, & sancta, factis amplius, quam verbis ostendere, ut capacibus 1. discipulis mandata Domini verbis proponat: duris vero corde, & simplicioribus, factis suis divina praecepta demonstret. Omnia vero, quae discipulis docuerit esse contraria, 1. Cor. 9. in suis factis indicet non agenda: ne aliis praedicans, ipse reprobis inventiatur. Ne quando illi dicat Deus peccanti: Psal. 49. Quare tu enerras justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu vero odisti disciplinam, & projecisti sermones meos post te. Et qui in fratris tui oculo festucam videbas, in tuo proprio trabem non vidisti? Non ab eo persona in Monasterio discernatur. Non unus plus ametur, quam alius; nisi quem in bonis actibus, aut obedientia invenerit meliorem. Non convertenti ex servitio proponatur ingenuus, nisi alia rationabilis causa existat. Quod 1. Cor. si ita, justitia dicente, Abbati visum fuerit: & de cujuslibet 12. ordine id faciat; sin alias proprias teneant loca: quia sive servus, sive liber, omnes in Christo unum sumus, & Rom. 12. sub uno Domino aequalem servitutis militiam bajulamus: Gal. 2. quia non est apud Deum personarum acceptio. Solummodo Eph. 6. in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores aliis in operi-

S. BENEDICTI

7

operibus bonis, & humiles inveniamur. Ergo æqualis sit omnibus ab eo charitas: una præbeatur omnibus, secundum merita, disciplina.

In doctrina namque sua Abbas Apostolicam debet illam semper formam servare, in qua dicit: Argue, obsecra, increpa: id est miscens temporibus tempora, terroribus blandimenta: durum Magistri, pium Patris ostendat affectum, id est indisciplinatos, & inquietos, debet durius arguere: Obedientes autem, & mites, & patientes, ut melius proficiant, obsecrare; Negligentes autem, & contemnentes, ut increpet, & corripiat admonemus. Neque dissimulet peccata delinquentium: sed mox, ut cæperint oriri, radicibus ea, ut pravalet, amputet: memor periculi Heli Sacerdotis de Sylo. Et honestiores quidem, atque intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione verbis corripiat: Improbos autem, & dueros, ac superbos, vel inobedientes, verborum, vel corporis castigatione in ipso initio peccati coerceat; sciens scriptum: Stultus verbis non corrigitur. Et iterum; Per-
1. Tim. 4.
1. Reg. 2.
Prov. 25.

cutem filium tuum virga, & liberabis animam ejus à morte. Meminisse debet semper Abbas, quod est: meminisse, quod dicitur, & scire; quia, cui plus committitur, plus ab eo exigitur: Sciatque quam difficilem, & arduam rem suscepit, regere animas, & multorum servire moribus; Et alium quidem blandimentis, alium verò increpationibus, alium suasionibus, & secundum uniuscujusque qualitatem, vel intelligentiam, ita se omnibus conformet, & aptet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiat; verum etiam in augmentatione boni gregis gaudeat. Ante omnia, nè dissimulans, aut parvipendens salutem animarum sibi commissarum, plus gerat sollicitudinem de rebus transitoriis, & terrenis, atque caducis, sed semper cogitet; quia animas suscepit regendas, de quibus, & rationem redditurus est. Et nè causetur fortè de minori substantia, meminerit scriptum: Primum querite Regnum Dei, & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis: Et iterum: Ps: 34. Nihil deest timentibus eum. Sciatque, quia suscipit animas regendas, præparet se ad rationem reddendam. Et quantum sub cura sua fratrum se habere scierit numerum, agnoscat pro certo, quia in die judicii ipsarum omnium animarum est redditurus Domino rationem, sine dubio additam, & suæ animæ. Et ita timens semper futuram discussionem Pasto-
Matth: 7.
Ps: 34.

B

ris

ris de creditis ovibus. Cum de alienis ratiociniis cavet, redditur de suis sollicitus. Et cum de admonitionibus suis emendationem aliis subministrat, ipse efficitur à vitiis emendatus.

DECLARATIO.

Ibi: Sciatque Abbas culpæ Pastoris.

1. Considerent maxima cum attentione Prælati doctrinam hujus capituli, curentque omni vigilantia, ut fratres ad Regularem observantiam, ad sacras item lectiones, meditationes, ac orationes sedulo incumbant: Sanctissima Sacramenta, celebrationesque Missarum devotè frequentent; ac præsertim invigilent, nè Officiales, tam Monachi, quam Commissi, qui extrà Monasteria ob curam rerum temporalium degunt, propter hujusmodi administrationes, spiritualia exercitia prætermittant.

Ibi: Omnia verò.

2. Prælati; ut subditos reddant in obsequendo promptiores, ipsi forma Gregis fiant, & Duces agendorum, Ergò Regularibus observantiis Chori, Refectorii, cæterisque semper intersint. Blandissimè quippe jubetur exemplo.

Ibi: Neque dissimulet.

3. Zelum disciplinæ exigens Dominus à Prælatiis. {Noli (inquit) quærere fieri Judex, nisi valeas virtutè irrumperere iniquitates Nimirum docens, non levis culpæ reum se constituere, qui cum pro suo munere, sibi que tradita potestate, peccata compescere, & emendare debeat, dissimulando, & connivendo, fovet, & auget Hoc ergo divinum paritèr, & regulare documentum satagant Patres studiosius adimplere, nè propter correctionis omissionem, vitia, & peccata succrescant, quinimò contra Criminosos procedant etiam ex officio. Quod si in gravioribus causis neglexerint, severe in ipsos à Definitoribus, vel à Regimine pro modo culpæ animadvertatur.

Ibi: Et alium quidem blandimentis.

4. Hinc noverint Abbates quanta indigeant prudentia in regendis subditis, & qua discretione, ac flexibilitate se debe-

debeant uniuscujusque naturæ aptare, ut animas lucrificent. Nullum enim animal lenius, atque morosius tractandum est, quam homo, præsertim ingenuus.

De adhibendis ad consilium fratribus

C A P. III.

Quoties aliqua præcipua agenda sunt in monasterio, convocet Abbas omnem Congregationem, & dicat ipse unde agitur. Et audiens consilium fratrum, tradet apud se, & quod utiliùs judicaverit, faciat: Ideo autem omnes ad consilium vocari diximus: quia sæpè juniore Dominus revelat, quod meliùs est. Sic autem dent fratres consilium cum omni humilitatis subjectione, ut, non præsumant procaciter defendere, quod eis visum fuerit; sed magis in Abbatis pendeat arbitrio, ut, quod salubriùs esse judicaverit, ei cuncti obediant: sed sicut discipulis convenit obedire Magistro: ita, & ipsum providè, & justè condecet cuncta disponere. In omnibus igitur omnes magistrum sequantur Regulam: neque ab ea temerè declinetur à quoquam.

Nullus in Monasterio sequatur cordis proprii voluntatem, neque præsumat quisquam cum Abbate suo protervè intus, aut foris Monasterium contendere. Quod si præsumpserit, Regulari disciplinæ subiaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & observatione Regulæ omnia faciat: sciens se proculdubio de omnibus judiciis suis æquissimo Judici Deo rationem redditurum. Si quæ verò minora agenda sunt in Monasterii utilitatibus, seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est: Omnia fac cum consilio, & post factum non panitebis.

DECLARATIO.

Ibi: Aliqua præcipua.

1. Inter præcipua, in quibus maximè totius Congregationis, sive Conventus cujuscumque Monasterii consilia, & vota requiri debent, sunt, Receptio Novitiorum ad professionem, Collatio Beneficiorum (ubi consuevit Conventus intervenire hujusmodi collationibus) Syndicatus, Locationes ad longum tempus, acceptatio Missarum perpetuarum, & alia hujusmodi: Quælibet etiam alienatio rerum Ecclesiasticarum, immobilium, & pretiosarum mobilium; hæc enim per S. Canones sine facultate Summi Pontif. omnino fieri prohibentur.

2. Porro alienationum negotium, ut maturè, ritèque peragatur, sic dirigendum ordinamus (præterquam si esset fundus, vel res exigui valoris) Ineatur primò inter Superiores consilium, An alienatio expediat, utilisque futura sit Monasterio; deinde, consentientibus Superioribus, res deferatur ad universum Conventum legitimè congregatum, à quo publica discussione examinetur.

3. Post hæc, secretis cunctorum votis exponatur, & si ex tribus partibus, quibus totus Conventus coalescit, saltèm duas consentire urna protulerit, tunc petenda erit licentia à Capitulo Generali, ostendendo authenticè rem à privato Capitulo Monasterii, fuisse diligentèr discussam, & utilem judicatam, & instrumento firmatam; demùm pro facultate Canonica adeunda erit Apostolica Sedes. Cujus licentia impetrata, alienatio fiat, vel per viam permutationis, vel ita cautè, securèque pecunia inde proveniens, applicetur, ut omnè Monasterii detrimenti periculum præcaveatur. Sæpè enim accidit, Laicorum bona esse hypothecata, aut fidei-commisso subjecta, aut alitèr obligata.

4. Bona emphyteutica, sive feudalìa, si quæ defectu descendendum, vel quovis alio titulo ad Monasterium libere devolvi contigerit, in emphyteusim, vel feudum denuò dari prohibemus absque licentia Capituli Generalis, vel saltèm Præsidis, & unius Visitatoris illius Provinciæ; solemnitates verò alienationum præscribuntur in Constitutionibus Pauli Secundi, & Urbani Octavi.

Ibi: Convocet Abbas omnem Congregationem.

5. Antequam Abbas exponat causam, de qua agendum est, exhortetur fratres, ut cum humilitate dent consilium, juxta hoc Capitulum.

6. Prohibemus autem, nè quis frater audeat revelare ea, quæ in Capitulis particularibus Monasteriorum tractata fuerint, quæ à Patribus vetita sint revelari. Quod si quis transgressus fuerit, injungatur ei pro hac gravi inobedientia, ut dicat suam culpam in Capitulo coram omnibus: jejunetque semel pane, & aqua in Refectorio, & privetur per sex menses voce activa, & passiva Capituli.

Ibi: Abbas.

7. Declaramus per totam Regulam idem intelligendum de

S. BENEDICTI

II

de Priore, ubi dignitas Monasterii non esset Abbatia, sed Prioratus.

Ibi: Seniorum tantum utatur consilio.

8. Declaramus nomine Seniorum intelligendum esse Priorem Claustralem, & Decanos regiminis, cum quibus Prælati negotia Monasteriorum tam in spiritualibus, quam in temporalibus occurrentia, legitime tractare, & expedire possint.

Quæ sint Instrumenta bonorum Operum

C A P. IV.

Primum Instrumentum. In primis, Dominum Deum diligere ex toto corde, tota anima, tota virtute.

2 Deinde proximum tanquam seipsum.	Deut. 6.
3 Deinde non occidere.	Luc. 10.
4 Non adulterari.	Levit. 19.
5 Non facere furtum.	Exod. 20.
6 Non concupiscere.	Deut. 5.
7 Non falsum testimonium dicere.	1. Petr. 2.
8 Honorare omnes homines.	Luc. 9.
9 Et quod sibi quis fieri non vult, alii non faciat.	Tob. 4.
10 Abnegare semetipsum sibi, ut sequatur Christum.	Matth. 7.
11 Corpus castigare.	1. Cor. 9.
12 Delicias non amplecti.	2. Pet. 2.
13 Jejunium amare.	Dan. 1.
14 Pauperes recreare.	Tob. 4.
15 Nudum vestire.	Isai. 58.
16 Infirmum visitare.	Matth. 25.
17 Mortuum sepelire.	Tob. 1. 2.
18 In tribulatione subvenire.	Eccl. 6.
19 Dolentem consolari.	Eccl. 7.
20 A Seculi actibus se facere alienum.	2. Tim. 2.
21 Nihil amore Christi præponere.	Matth. 10.
22 Iram non perficere.	Matth. 5.
23 Iracundiæ tempus non reservare.	Ephes. 4.
24 Dolum in corde non tenere.	1. Prov. 12.
25 Pacem falsam non dare.	Job 36.
26 Charitatem non derelinquere.	Psal. 27.
27 Non jurare, nè fortè perjuret.	1. Pet. 4.
28 Veri-	

- 28 Veritatem ex corde, & ore proferre. Matth. 5.
 29 Malum pro malo non reddere. Psal. 14. 1. Thes. 5.
 30 Injuriam non facere, sed factam patienter
 sufferre. 1. Cor. 6.
 31 Inimicos diligere. Matth. 5.
 32 Maledicentes se non remaledicere, sed magis
 benedicere. Rom. 12. 1. Petri 3.
 33 Persecutiones pro iustitia substinere. Matth. 5.
 34 Non esse superbum. Tob. 4.
 35 Non vinolentum. 1. Tim. 3.
 36 Non multum edacem. Eccl. 31. 37.
 37 Non somnolentum. Prov. 20.
 38 Non pigrum. Prov. 24. 26.
 39 Non murmuosum. Sap. 1.
 40 Non detractorem. Prov. 4.
 41 Spem suam Deo committere. Psal. 36.
 42 Bonum aliquod in se cum viderit, Deo appli-
 cet, non sibi. Jacob. 1.
 43 Malum verò semper à se factum sciat, & sibi
 reputet. Osee. 13.
 44 Diem Iudicii timere. Job 31.
 45 Gehennam expavescere. Lucæ. 52.
 46 Vitam æternam omni concupiscentia spiritua-
 li desiderare. Ps. 83. Phil. 1.
 47 Mortem quotidie ante oculos suspectam habere. Matth. 24.
 48 Actus vitæ suæ omni hora custodire. Deut. 4.
 49 In omni loco Deum se respicere pro certo scire. Prov. 5.
 50 Cogitationes malas cordi suo advenientes mox
 ad Christum allidere. Psal. 136.
 51 Et Seniori Spirituali patefacere. Eccl. 8.
 52 Os suum à malo, vel pravo Eloquio custodire. Plal. 33. 38.
 53 Multum loqui non amare. Prov. 10. Matth. 12.
 54 Verba vana, aut risui apta non loqui. 2. Tim. 2.
 55 Risum multum, aut excussum non amare.
 56 Lectiones Sanctas libenter audire. Luc. 11.
 57 Orationi frequenter incumbere. Luc. 18.
 58 Mala sua præterita cum lacrymis, vel gemitu
 quotidie in Oratione Deo confiteri: & de ipsis
 malis de cætero emendare. Gal. 5.
 59 Desideria Carnis non perficere: Voluntatem
 propriam odire. Heb. 13.
 60 Præ-

- 60 Præceptis Abbatibus in omnibus obedire, etiam si ipse aliter (quod absit) agat, memor illius Domini præcepti: Quæ dicunt, facite; quæ autem faciunt, facere nolite.
- 61 Non velle dici Sanctum, antequam sit, sed prius esse, quo verius dicatur.
- 62 Præcepta Dei factis quotidie adimplere.
- 63 Castitatem amare.
- 64 Nullum odire.
- 65 Zelum, & invidiam non habere.
- 66 Contentionem non amare.
- 67 Elationem fugere.
- 68 Seniores venerari.
- 69 Juniores diligere.
- 70 In Christi amore pro Inimicis Orare.
- 71 Cum discordantibus ante Solis occasum in pacem redire.
- 72 Et de Dei misericordia nunquam desperare.

Matth. 23.

Matth. 6.

Eccl. 6.

1. Tim. 5.

Levit. 19.

Galat. 5.

2. Tim. 2.

Plal. 130.

Levit. 19.

1. Tim. 5.

Matth. 5.

Ephes. 4.

Ezech. 18.

Ecce hæc sunt Instrumenta artis spiritualis, quæ cum fuerint à nobis die, nocteque incessabiliter adimpleta, & in die Judicii reassignata, illa merces nobis à Domino recompensabitur, quam ipse promisit, quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus his, qui diligunt eum. Officina verò, ubi hæc omnia diligenter operemur, Clausura sunt Monasterii, & stabilitas in Congregatione.

De Obedientia Discipulorum

CAP. V.

Primus humilitatis gradus est obedientia sine mora. Hæc convenit iis, qui nihil sibi Christo carius existimant propter metum Gehennæ, vel gloriam vitæ æternæ; & mox, ut aliquid imperatum à majore fuerit, ac si divinitus imperetur, moram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit; in auditu auris obediit mihi. Et item dicit Psal. 17. Doctoribus: Qui vos audit, me audit. Ergo hi tales relinquentes statim, quæ sua sunt, & voluntatem propriam deserentes; mox ex occupatis manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientia pede, jubentis vocem jussio, & perfecta Discipuli opera, in velocitate timoris Dei ambæ

Matth. 17.

Matth. 10.

ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam eternam gradiendi amor incumbit. Idem angustam viam arripiunt: Unde Dominus dicit; Angusta via est, quæ ducit ad Vitam; Ut non suo arbitrio viventes, vel desideriis suis, & voluptatibus obedientes, sed ambulantes alieno iudicio, & imperio in Canobio degentes, Abbatem sibi præesse deberent. Sine dubio hi tales illam Domini sententiam imitantur, qua dicit: Non veni facere voluntatem meam, sed ejus, qui misit me. Sed hæc ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus; Si quod jubetur non trepidè, non tardè, non tepidè, aut cum murmure, vel cum responso nolentis efficiatur; Quia obedientia, quæ majoribus præbètur, Deo exhibetur. Ipse enim dixit: Qui vos audit, me audit. Et cum bono animo à Discipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus, Nam cum malo animo, si obedit Discipulus, & non solum ore, sed etiam corde, si murmaverit; Et si impleat jussionem, tamen acceptum jam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis. Et pro tali facto nullam consequitur gratiam: imò murmurantium penam incurrit, si non cum satisfactione emendaverit.

De Taciturnitate

CAP. VI.

Ps. 58. *F*aciamus, quod ait Propheta: Dixi, custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea: Posui ori meo custodiam: obmutui, & humiliatus sum, & filui à bonis. Hic ostendit Propheta, si bonis Eloquiis interdum propter taciturnitatem debet taceri, quanto magis à malis verbis propter penam peccati debet cessari? Ergo, quamvis de bonis, & sanctis ad ædificationem eloquiis perfectis Discipulis, propter taciturnitatis gravitatem, rara loquendi concedatur licentia; Quia scriptum est: In multiloquio non effugies peccatum. Et alibi: Mors, & vita in manibus lingue. Nam loqui, & docere Magistrum condecet: tacere, & audire discipulo convenit. Et idè si quæ requirenda sunt à Priore, cum omni humilitate; & subjectione reverentiæ requirantur. Scurrilitates verò, vel verba otiosa, & risum moventia, æterna clausura in omnibus locis damnamus, & ad tale eloquium, discipulum aperire os, non permittimus.

DE-

S. BENEDICTI

15

DECLARATIO.

Ibi: Scurrilitates verò.

1. Ut scurrilitatum, ac levitatum occasiones tollantur, interdiciamus in Monasterio teneri aves, catellos, simias, aut animalia ad jocum, aut levitatem provocantia.

2. Omne quoque ludi genus, utpotè Religiosis minimè conveniens, tam intus, quàm extra Monasteria; vana etiam spectacula, & choreas, omnem habitus transformationem, & ludicra omnia penitus prohibemus.

3. Fratres verò, nec in mari, nec in fluminibus, causa lavandi, se spolient.

4. Ad effugiendam porrò disciplinæ Regularis relaxationem, & alii Superiores non concedant solatia, aut recreationes nisi semel singulis hebdomadibus, discretioni tamen Prælatorum aliquid, rarò quidem, & ex rationabili causa, Monachis ulterius indulgendum permittimus, excepta tamen Quadragesima, & Adventu, quibus temporibus nefas est talia cogitare, nedum permittere.

5. Quod si vel in Monasterio, vel extra, Fratres quancumque recreationis gratia convenerint, caveant à dissolutionibus, manuum invicem injectionibus, & hujusmodi jocis honestati Religiosæ minimè convenientibus; sintque solatia eorum modesta, & gravitate temperata, quæ juxta dictum Sancti Bernardi, recreent non enervent: Qui verò contrafecerit, jejunet semel in pane, & aqua, comedens in terra in Refectorio, toties, quoties. Quæ, ut melius observentur, volumus, quod hujusmodi recreationibus intersit Prælatus, vel saltem Prior Clausalis, aut unus ex Superioribus Regiminis.

6. Caveant prætereà Superiores, ne permittant Monachos vagari per Civitates, sed potius relaxandi animi causa concedant, quandoque deambulationes extra Mœnia Civitatum: quæ tamen fiant Conventualiter, & cum Superiore Regiminis; maxime verò cum Priore claustrali, si id commodè fieri poterit.

7. Et si compellat necessitas, ut propter urgentia negotia Monachi ad Civitates mittantur; per eas incedant semper sociati, & Cucullis induti, nisi justa de causa Prælati cum eis dispensaverint; & pileum super caputium, quod caput tegat, deferant.

C

8.

8. Neque audeant Fratres prædicta de causa, aut propter vindemias, vel fruges colligendas, extra Monasterium pernoctare, nisi præsentem Prælato, vel uno ex Superioribus; sed ad Monasteria revertantur: exceptis tamen Cellariis, & aliis Ministris, ad talia deputatis.

9. Licentiæ verò discedendi à Monasterio infra annum, recreationis, vel etiam devotionis causa, seu alio quovis prætextu, Fratribus nostræ Congregationis à Definitoribus, vel Regimine, aut à Prælati non concedantur, nisi ex rationabili causa, & raro ad evitandas vagationes, & sub hac præsertim limitatione, ut ante Dominicam primam Adventus, & Feriam secundam post Quinquagesimam ad Monasteria sibi assignata revertantur. Diebus autem S. Quadragesimæ, & Adventus, quibus oportet aliorum temporum negligentias diluere, ac ferventiùs Orationi, & Sacræ Lectioni vacare, nostris iter facere, & à Monasteriis sibi assignatis abesse, nisi ex urgentissima necessitate à Prælati approbata, omnino prohibemus. Cum verò Fratres, præviis debitis licentiis, ad Civitates, seu Oppida, in quibus sunt Monasteria, ac loca nostræ Congregationis pervenerint, caveant, ne in Ædibus Sæcularium audeant pernoctare, sed statim teneantur recto tramite Prælati, vel in eorum absentia Superioribus Monasteriorum, seu locorum se præsentare, & in omnibus, dum illic moram traxerint, illis subesse; si aliter fecerint, pro qualitate culpæ puniendi.

10. Facultatem verò concedendi Monachis, vel Commissis licentiam degendi extra Congregationem, neque Prælati, neque ipsi Definidores, vel Regimen habent.

De Humilitate

C A P. VII.

Clamat nobis Scriptura Divina, Fratres dicens: Omnis, qui se exaltat, humiliabitur, & qui se humiliat, exaltabitur. Cum hæc ergò dicit, ostendit omnem exaltationem genus esse superbiæ: Quod se cavere Propheta indicat, dicens: Domine non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei, neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus super me: Sed quid? Si non humiliter sentiebam, sed exaltavi animam meam, sicut ablatus super matrem suam,
ita

ita retributio in anima mea. Unde Fratres, si summe humilitatis volumus culmen attingere, & ad exaltationem illam celestem, ad quam per presentis vite humilitatem ascenditur, volumus velociter pervenire: actibus nostris ascendentibus, scala erigenda est, quae in somno Jacob apparuit, per quam & descendentes, & ascendentes Angeli monstrabantur. Non Gen: 28. aliud sine dubio descensus ille, & ascensus a nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala vero ipsa erecta, nostra est vita in saeculo, quae humiliato corde a Domino erigitur Caelum; Latera enim huius scalae dicimus nostrum esse corpus, & animam, in quibus lateribus diversos gradus humilitatis, vel disciplinae, Vocatio Divina ascendendos inseruit.

GRADUS PRIMUS.

Primus itaque humilitatis gradus est, si timorem Dei sibi ante oculos semper ponens, oblivionem omnino fugiat, & semper sit memor omnium, quae praecepit Deus, qualiter contemnentes Deum in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam aeternam, quae timentibus Deum, praeparata est, animo suo semper revolvat. Et custodiens se omni hora a peccatis, & vitiis, id est cogitationum, linguae, oculorum, manuum, pedum, & voluntatis propriae, sed, & desideria Carnis amputare festinet. Aestimetur se homo de Caelis a Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu Divinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Propheta, cum in cogitationibus nostris ita Deum semper praesentem ostendit, dicens: Scrutans corda, & renes Deus. Et item: Dominus Psal: 7. novit cogitationes hominum. Et item dicit: Intellexisti cogitationes meas de longe: Et quia cogitatio hominis confitebitur tibi. Nam, ut sollicitus sit circa cogitationes per- Ps: 57. versas, dicat semper humilis Frater in corde suo. Tunc ero immaculatus coram eo, si observavero me ab iniquitate mea. Voluntatem vero propriam ita facere prohibemur, Psal: 17. Cum dicit nobis Scriptura: Et a voluntatibus tuis avertere. Eccl: 28. Et item: Rogamus Deum in oratione, ut fiat illius voluntas in nobis. Mat: 6.

Docemur ergo merito nostram non facere voluntatem, cum cavemus illud, quod dicit Scriptura: Sunt viae quae per-

tantur ab hominibus recta, quarum finis usque ad profundum Inferni demergit. Et cum item cavemus illud, quod Psal. 52. de negligentibus dictum est: Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluptatibus suis. In desideriis vero. Car- nis, ita Deum nobis credamus esse presentem semper, cum dicit Propheta Domino: Domine ante te est omne de- Psal. 38. siderium meum. Cavendum est ergo ideo malum deside- rium, quia mors secus introitum delectationis posita est. Unde Eccl. 8. Scriptura precipit, dicens: Post concupiscentias tuas non eas. Ergo si oculi Domini speculantur bonos, & malos, & Dominus de Caelo semper respicit super filios hominum, ut Isa. 55. videat, si est intelligens, aut requirens Deum. Et ab An- gelis nobis deputatis quotidie die, nocturne Domino Facto- ri nostro, & Creatori omnium Deo opera nostra nuncian- tur. Psal. 52. Cavendum est ergo omni hora, Fratres, sicut in Psal- mo dicit Propheta: Ne nos declinantes in malum, & inu- tiles factos, aliqua hora aspiciat Deus, & parcendo nobis Psal. 49. in hoc tempore (quia pius est, & expectat nos converti in melius) ne dicat nobis in futuro: Hec fecisti, & tacui.

Gradus Secundus.

Secundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed vocem illam Domini factis imitetur, dicens: Non veni fa- cere voluntatem meam, sed ejus qui misit me: Item dicit Scriptura: Voluntas habet penam, & necessitas parit Co- ronam.

Gradus Tertius.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia se subdat majori, imitans Dominum, de quo Phil. 2. dicit Apostolus: Factus obediens usque ad mortem.

Quartus Gradus.

Quartus humilitatis gradus est, si in ipsa obedientia duris, & contrariis rebus, vel etiam quibuslibet irrogatis injuriis, tacita conscientia patientiam amplectatur, & su- Mat. 10. stinens non lassescat, vel discedat, dicente Scriptura: Qui Psal. 27. perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Item: Con- fortetur cor tuum, & sustine Dominum, & ostendens fide- lem pro Domino universa etiam contraria sustinere debere, dicit

dicit ex persona sufferentium: Propter te morte afficimur, Pſal: 43.
tota die æſtimati ſumus, ſicut oves occiſionis. Et ſecuri de
ſpe retributionis Divinæ, ſubſequuntur gaudentes, & dicen-
tes; Sed in his omnibus ſperamus propter eum, qui dile-
xit nos. Et item de alio loco Scriptura: Probaſti nos Rom: 8.
(inquit) Deus, igne nos examinaſti, ſicut examinatur ar-
gentum, induxiſti nos in laqueum, poſuiſti tribulationes in
dorso noſtro. Et ut oſtendat ſub Priore debere nos eſſe,
ſubſequitur, dicens: Impoſuiſti homines ſuper capita no-
ſtra. Sed, & præceptum Domini in adverſis, & injuriis
per patientiam adimplentes, percuſſi in maxillam præbent,
& alteram, auferenti tunicam dimittunt, & pallium, an-
gariati milliaro vadunt, & duo; Cum Paulo Apoſtolo
falsos fratres ſuſtinent, & perſecutionem, & maledicen-
tes ſe benedicunt.

Gradus Quintus.

Quintus humilitatis gradus eſt, ſi omnes cogitationes
malas cordi ſuo advenientes, vel mala à ſe abſconſe com-
miſſa per humilem confeſſionem Abbati non celaverit ſuo.
Hortans nos de hac re Scriptura, dicens: Revela Domino
viam tuam, & ſpera in eo. Et item dicit: Conſitemini
Domino, quoniam in ſæculum miſericordia ejus. Et item
Propheta: Delictum meum cognitum tibi feci, & juſtitias
meas non operui. Dixi pronuntiabo adverſum me injuſtitias
meas Domino, & tu remiſiſti impietatem cordis mei.

Gradus Sextus.

Sextus humilitatis gradus eſt, ſi omni vilitate, vel
extremitate contentus ſit Monachus, & ad omnia, quæ ſibi
inſunguntur, velut Operarium malum, & indignum ſe ju-
dicet, dicens cum Propheta: Ad nihilum redactus ſum, &
nescivi: Ut jumentum factus ſum apud te, & ego ſemper
tecum.

Gradus Septimus.

Septimus humilitatis gradus eſt, ſi omnibus ſe infe-
riorem, & viliorē, non ſolum ſua lingua pronunciet, ſed
etiam intimo cordis credat affectu, humilians ſe, & dicens
cum Propheta: Ego autem ſum vermis, & non homo, op-
probrium hominum, & abſectio plebis: Exaltatus ſum, &
humili-

humiliatus, & confusus. Et item: Bonum mihi, quod humiliasti me, ut discam mandata tua.

Ps: 118.

Gradus Octavus.

Octavus humilitatis gradus est, si nihil agat Monachus, nisi quod communis Monasterii Regula, vel Majorum cohortantur exempla.

Gradus Nonus.

Nonus humilitatis gradus est, si linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitatem habens, usque ad interrogationem non loquatur, monstrante Scriptura:

Prov: 10.

Ps: 137.

Quia in multiloquio non effugietur peccatum, & quia Vir linguosus non dirigetur super terram.

Gradus Decimus.

Decimus humilitatis gradus est, si non sit facilis, ac promptus in risu; quia scriptum est: Stultus in risu exaltat vocem suam.

Ecc: 21.

Gradus Undecimus.

Undecimus humilitatis gradus est, si cum loquitur Monachus leniter, & sine risu, humiliter, & cum gravitate, vel pauca verba, & rationabilia loquatur, & non sit clamorosus in voce, sicut scriptum est: Sapiens verbis innotescit paucis.

Ecc: 20.

Gradus Duodecimus.

Duodecimus humilitatis gradus est, si non solum corde Monachus, sed etiam ipso corpore humilitatem videntibus se semper indicet; id est in opere, in Monasterio, in Oratorio, in Horto, in via, in agro, vel ubicumque sedens, ambulans, vel stans, inclinato sit semper capite, defixis in terram aspectibus, reum se omni hora de peccatis suis existimans, jam se tremendo Dei Iudicio presentari existimet, dicens sibi in corde semper illud, quod Publicanus

Luc: 12.

Ps: 118.

Joan: 14.

ille Evangelicus, fixis in terram oculis, dixit: Domine non sum dignus ego peccator levare oculos meos ad Cælum. Et item cum Propheta: Incurvatus sum, & humiliatus sum usquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus assensiss, Monachus mox ad charitatem Dei perveniet illam, quæ per-

perfecta, foras mittit timorem, per quam universa, quæ prius non sine formidine observabat, absque ullo labore velut naturaliter ex consuetudine incipit custodire, non jam timore Gehennæ, sed amore Christi, & consuetudine ipsa, bona, & delectatione virtutum. Quod Dominus jam in Operario suo mundo à vitiis, & peccatis, Spiritu Sancto dignabitur demonstrare.

DECLARATIO.

Magistri Novitiorum diligentissimè curent, ut totum hoc caput de humilitate, sicut, & Caput 4. de Instrumentis bonorum Operum à suis Novitiis memoriter teneatur. Qui quidem Novitii non erunt admittendi ad professionem, nisi eorum profectus in hac schola humilitatis appareat.

De Divinis Officiis in Noctibus

CAP. VIII.

*H*yemis tempore, id est à Kalendis Novembris usque ad Pascha, juxta considerationem rationis, octava hora noctis surgendum est, ut modicè ampliùs de media nocte pausetur, & jam digesti surgant. Quod verò restat post Vigiliis, à Fratribus, qui Psalterii, vel Lectionum aliquid indigent, meditationi inserviat. A Pascha autem usque ad supradictas Kalendas Novembris sic temperetur hora Vigiliarum agenda, ut parvissimo intervallo, quo Fratres ad necessaria naturæ exeant, custodito, mox Matutini, qui incipiente luce agendi sunt, subsequantur.

DECLARATIO.

Ibi: Octava hora surgendum est.

1. Quia discretio inter potissimas Virtutes maximè commendatur, propterea arbitramur satis provideri variis naturarum complexionibus, si à fine comestionis secundæ mensæ, usque ad horam matutinam, octo horæ pro somno concedantur: At quoniam omnes ferè Ecclesiæ Monasteriorum nostrorum, & præsertim, quæ in Civitatibus sitæ sunt, à Fidelibus Populis frequentantur, quibus satis facere quoquo modo tenemur in Divinorum Officiorum, & Missarum celebratione; atque ob id sæpè non possit dormitio-
nis signum pulsari hora prima noctis, nec proindè com-
modè

modè surgere Monachi hora octava, juxta Regulam, valeant, ut minùs, quam possumus ab ea recedamus, declarando ordinamus, ut à fine Mensæ secundæ, sive Cœna, sive Refectiuncula sit, ad minùs prædictarum octo horarum spatium concedatur usque ad Matutinam sinaxim; ita ut cum cœnatur, transacto unius horæ spatio, pulsetur pro cubitu, residuumque dictarum horarum spatium sit pro dormitione.

2. Cum verò jejunatur ut à refectiuncula surgentes habeant itidem prædictarum horarum octo spatium usque ad matutinam sinaxim, sive immediatè, sive aliquo interposito temporis spatio, pro dormitione pulsetur; Sic enim dicemur octava hora surgere, juxta Regulam.

3. Reliquarum vero horarum dispositio in arbitrio Prælatorum sit, habita tamen ratione locorum, Personarum, & temporum. Sintque solliciti Prælati, Priores, & Decani, ut (dato dormitionis signo) omnes infra dimidiæ horæ spatium ad Cellas se recipiant, ac dormituri eant; alioquin, legitimo cessante impedimento, semel, & iterum corripiantur, deinde etiam pœna addita, severiori correctioni subdantur, qui contrafecerint.

Ibi: a Pascha autem.

4. Præterquam, si prædictus dies festus occurreret, mense Aprili: quo tempore dispensando, declaramus, meridianæ tempus dormitionis incipere à die festo S. P. Benedicti, & tunc sic temperetur hora dormitionis in nocte, ut computata diurna, octo semper horæ pro somno deputentur.

5. Notandum est tamen, quod à principio Quadragesimæ, usque ad Kalendas Novembris pulsandum est pro dormitione media hora noctis (si commodè fieri potest) quod discretionis committimus Prælatorum, ob varia accidentia, quæ suboriri possunt.

6. In Vigilia autem Sanctæ Crucis de mense Septembris exclusivè, cessamus à dormitione meridiana.

7. Dispensamus præterea, quod à festo Purificationis Beatissimæ Virginis Mariæ, usque ad Kalendas Octobris, Nocturni, & Laudes B. Virginis conventualiter non dicantur in Choro, sed à Magistro Novitiorum, & Novitiis, vel ab Hebdomadariis persolvantur in Choro.

Quot

Quot Psalmi dicendi sunt in Nocturnis horis

CAP. IX.

*H*ymnis tempore præmisso inprimis Versu, Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina. In secundo, ter dicendum est, Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam; Cui subiungendus est tertius Psalmus, & Gloria. Post hunc, Psalmus nonagesimus quartus cum Antiphona, aut certe decantandus. Indè sequatur Ambrosianum: Deindè sex Psalmi cum Antiphonis. Quibus dictis, dicto versu, benedicat Abbas: Et sedentibus omnibus in scamnis, legantur vicissim à Fratribus in Codice super Analogium tres Lectiones, inter quas tria Responsoria canantur Duo Responsoria sine Gloria dicantur. Post tertiam verò Lectionem, qui cantat, dicat Gloria; quam, dum incipit Cantor dicere, mox omnes de sedilibus surgant. ob honorem, & reverentiam Sanctissimæ Trinitatis. Codices autem legantur in Vigiliis, tam veteris Testamenti, quam novi Divinæ auctoritatis. Sed, & expositiones earum, quæ à nominatissimis, & Orthodoxis, Catholicisque Patribus factæ sunt. Post has verò tres Lectiones cum Responsoriis suis, sequantur reliqui sex Psalmi cum Alleluja cantandi. Post hos Lectio Apostoli sequatur; ex corde recitanda, & versus, & supplicatio Litaniarum, id est Kyrie eleison. Et sic finiantur Vigiliæ nocturnæ.

Qualiter æstatis tempore agatur nocturna Laus

CAP. X.

A Pascha autem usque ad Kalendas Novembris (ut supra dictum est) Psalmodiæ quantitas teneatur: Excepto quod Lectiones in Codice, propter brevitatem Noctium, minimè legantur; sed pro ipsis tribus Lectionibus, una de veteri Testamento memoriter dicatur, quam breve Responsorium subsequatur, & reliqua omnia (ut supra dictum est) impleantur, id est, ut nunquam minùs a duodecim Psalmorum quantitate, ad Vigilias Nocturnas dicatur, Exceptis tertio, & nonagesimo quarto Psalmo.

Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur

CAP. XI.

*D*ominico die temperiùs surgatur ad Vigilias, in quibus
D
Vi-

Vigiliis teneatur mensura, id est modulatis (ut supra disposuimus) sex Psalmis, & versu, residentibus cunctis dispositè, & per ordinem in subselliis, legantur in Codice (ut supra diximus) quatuor Lectiones cum Responsoriiis suis, ubi tantum in Responsorio quarto dicatur à Cantante, Gloria, qua, dum incipit, mox omnes cum reverentia surgant. Post quas Lectiones sequantur ex ordine alii sex Psalmi cum Antiphonis, sicut anteriores, & versus. Post quos iterum legantur aliae quatuor Lectiones cum Responsoriiis suis, ordine, quo supra. Post quas iterum dicantur tria Cantica de Prophetis, quae instituerit Abbas, quae Cantica cum Alleluja psallantur. Dicto etiam versu, & benedicente Abbate, legantur aliae quatuor Lectiones de novo Testamento, ordine, quo supra. Post quartum Responsorium, incipiat Abbas Hymnum: Te Deum laudamus. Quo dicto, legat Abbas lectionem de Evangelio cum honore, & tremore, stantibus omnibus. Qua perlecta respondeant omnes. Amen. Et subsequatur mox Abbas Hymnum: Te decet laus: Et data benedictione incipiant Matutinos. Qui ordo Vigiliarum omni tempore, tam aestatis, quam hyemis aequaliter in die Dominico teneatur: nisi forte (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de Lectionibus breviandum est, aut Responsoriiis. Quod tamen omnino caveatur ne proveniat. Quod si contigerit, dignè inde satisfaciat Deo in Oratorio, per cæcus evenerit neglectum.

Qualiter Matutinorum solemnitas agatur

C A P. XII.

In Matutinis Dominico die, inprimis dicatur sexagesimus sextus Psalmus sine Antiphona in directum: Post quem dicatur quinquagesimus Psalmus cum Alleluja. Post quem dicatur centesimus decimus septimus, & sexagesimus secundus; deinde benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalypsi una ex corde, & Responsorium, & Ambrosianum, & Versus, & Canticum de Evangelio, & Litanie, & completum est.

Privatis diebus qualiter Matutini agantur

C A P. XIII.

Diebus autem privatis Matutinorum solemnitas ita agatur, id est sexagesimus sextus Psalmus dicatur sine Antiphona

na in directum, subtrahendo modicè, sicut in Dominica, ut omnes occurrant ad quinquagesimum, qui cum Antiphona dicatur. Post quem alii duo Psalmi dicantur secundum consuetudinem, id est, secunda feria, quintus, & trigesimus quintus. Tertia feria, quadragesimus secundus, & quinquagesimus sextus. Quarta feria, sexagesimus tertius, & sexagesimus quartus. Quinta feria, octogesimus septimus, & octogesimus nonus. Sexta feria septuagesimus quintus, & nonagesimus primus. Sabbato autem centesimus quadragesimus secundus, & Canticum Deuteronomii, quod dividatur in duas Glorias. Nam cæteris diebus, Canticum unumquodque die suo ex Prophetis, sicut psallit Ecclesia Romana, dicatur. Post hæc, sequantur Laudes: deinde Lectio una Apostoli memoriter recitanda, Responsorium Ambrosianum, Versus, Canticum de Evangelio, Litanæ, & completum est. Planè agenda Matutina, vel Vespertina non transeant aliquando, nisi in ultimo per Ordinem Oratio Dominica, omnibus audientibus, dicatur à Priore, propter scandalorum spinas, quæ oriri solent, ut conventi per ipsius Orationis Sponsionem, qua dicunt: Dimitte nobis debita nostra, sicut, & nos dimittimus debitoribus nostris, purgent se ab hujusmodi vitio. Cæteris verò agendis, ultima pars ejus Orationis dicatur, ut ab omnibus respondeatur: Sed libera nos à malo.

DECLARATIO.

Ibi: Litanæ, & completum est.

Litanias intelligimus: Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison, Pater noster; Ita ut pronunciato Versu: Et ne nos &c. & Dominus vobiscum, immediatè sequatur Oratio, præterquam ad Primam, & ad Completorium, & excepto triduo ante Pascha, quo tempore recitamus Horas Canonicas ab Ecclesia Romana præscriptas, prout in Breviario nostro. In reliquis verò inviolatè ab omnibus serventur Rubricæ Breviarii, & Missalis nostri Monastici Pauli V. auctoritate recognitorum, tam in recitatione Divini Officii, quam in celebrationibus Missarum, nihil penitus addendo, vel innovando.

In Natalitiis Sanctorum qualiter Vigiliæ agantur

C A P. XIV.

In Sanctorum verò Festivitatibus, vel omnibus solemnitatibus,

Dz

tibus, sicut diximus Dominico die agendum, ita agatur, excepto quod Psalmi, aut Antiphonæ, vel Lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur, Modus autem supradictus teneatur.

DECLARATIO.

Ibi: In Sanctorum verò Festivitatibus.

1. Servetur Decretum Sac. Congregationis Rituum, editum die 28. Octob. 1628.

2. Festum verò dies S. P. N. Benedicti, in Monasteriis, & Locis nostris, solemniter habeatur, ita ut omnes, tam Commisfi, quam Famuli, ac Laborantes ab operibus penitus se abstineant, perinde, ac si ab Ecclesia de præcepto constitutus esset. Officium autem ejusdem S. P. N. Benedicti postremo impressum, & à Sac. Rituum Congregatione recognitum, recitetur ab omnibus, tam in Choro, quam extra, qualibet tertia feria non impedita Festo duodecim Lectionum, Vigiliis, Quadragesima, Adventu, & nisi occurrat dies, infra Oct. eodemque die ejus Missa votiva in nostro Missali impressa decantetur.

Alleluja, quibus temporibus dicatur

C A P. XV.

A Sancto Pascha usque ad Pentecosten, sine intermissione dicatur Alleluja, tam in Psalmis, quam in Responsoriis. A Pentecoste usque ad Caput Quadragesimæ, omnibus noctibus, cum sex posterioribus Psalmis, tantum ad Nocturnos dicatur. Omni verò Dominica extra Quadragesimam, Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonaque cum Alleluja dicantur. Vesperæ verò cum Antiphonis. Responsoria verò nunquam dicantur cum Alleluja, nisi à Pascha usque ad Pentecosten.

DECLARATIO.

Ibi: Usque ad Caput Quadragesimæ.

1. Serventur Rubricæ nostri Breviarii, ut dicitur supra in Cap. 13.

Qualiter Divina Opera per diem agantur

C A P. XVI.

Ut ait Propheta: Septies in die laudem dixi tibi. Qui
Se-

Septenarius Sacratuſ numeruſ à nobiſ ſic implebitur; Si Matutini, Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, Veſperi, Completoriiſque tempore, noſtræ ſervitutis Officia perſolvamus. Quia de hiſ horiſ dixit Propheta: Septies in die laudem dixi tibi: Ergò hiſ temporibuſ referamus laudeſ Creatori noſtro ſuper iudicia juſtitie ſuæ, id eſt Matutiniſ, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Veſpera, Completorio, & nocte ſurgamus ad conſitendum ei.

Quot Psalmi per eaſdem horaſ dicendi ſunt

C A P. XVII.

ſam de Nocturniſ, vel Matutiniſ digeſſimuſ Ordinem Pſalmodiæ, nunc de ſequentibuſ hori� videamus Prima hora, dicantur Pſalmi treſ ſigillatim, & non ſub una Gloria. Hymnuſ ejuſdem Horæ poſt Verſuſ, Deuſ in adiutoriuſ meum intende, antequam Pſalmi incipiantur. Poſt expletionem verò trium Pſalmorum, recitetur Leſſio una, Verſuſ, & Kyrie eleiſon, Et Miſſæ ſint: Tertia vero, Sexta, & Nona eodem ordine celebretur Oratio, Verſuſ Hymni, earundem horarum, terni Pſalmi, Leſſio, & Verſuſ, Kyrie eleiſon, & Miſſæ ſint. Si major Congregatio fuerit, cum Antiphoniſ dicantur; Si verò minor in directio pſallantur. Veſpertina autem Synaxis quatuor Pſalmiſ cum Antiphoniſ terminetur, poſt quos Pſalmos, Leſſio recitanda eſt, inde Reſponſoriuſ Ambroſianuſ, Verſuſ, Canticuſ de Evangelio, Litanie, & Oratio Dominica, & ſiant Miſſæ. Completoriuſ autem, trium Pſalmorum dictione terminetur; Qui Pſalmi directaneæ, & ſine Antiphona dicendi ſunt. Poſt quos Hymnuſ ejuſdem horæ, Leſſio una, Verſuſ, & Kyrie, eleiſon & Benedictio, & Miſſæ ſiant.

D E C L A R A T I O.

Ibi: Prima hora dicitur Kyrie eleiſon.

1. Secundum antiquam noſtram conſuetudinem, dicta Prima, immediatè proceſſionaliter exeuntes de Eccleſia, commemorationem facimur pro Fratribuſ Defunctiſ, Familiaribuſ, & Benefactoribuſ noſtriſ cum Pſalmo De profundis, & Oratione, Deuſ veniæ largitor. Et pergimur ad Capituluſ, ubi pronunciantur ex Martyrologio feſta Sanctorum occurrentia, & dicitur; Pretioſa, more Romanæ Eccle-

Ecclesiæ. Ultimo legitur Capitulum Nonæ, ubi non habetur proprium, & post Lectionem dicti Capituli diebus ferilibus, & festis trium Lectionum, legitur Textus Regulæ, & datur benedictio, & audiuntur culpæ, non autem in Dominicis diebus, vel festis de præcepto Ecclesiæ, aut de consuetudine Locorum.

Ibi: Et Benedictio.

2. Ista Benedictio datur à Superiore, sicut etiam in Completorio, quæ sufficiat pro præsentibus fratribus, & absentibus; ita ut opus non sit, etiam absentibus pro dormitione aliam Benedictionem quærere. Laudamus tamen, si fratres casu Superiori obviantes benedictionem petant, & accipiant.

3. Et novitii, ac juniores Professi suos Magistros ad eorum Cellam pro ipsa benedictione adeant, antequam cubitum eant: Magistros verò hortamur, ut Discipulos, quam citius possunt, dimittant.

4. Fit etiam post Completorium à Superiore aquæ benedictæ aspersio, dicendo: Asperges me &c. quo repetito absque alia Oratione dicitur Psalmus, De profundis cum Oratione, Deus, qui inter Apostolicos, pro Papa Eugenio IV. & Deus veniæ largitor, pro fratribus, ac benefactoribus

Quo ordine ipsi Psalmi dicendi sint.

C A P. XVIII.

In primis semper diurnis horis dicatur Versus; Deus in adjutorium meum intende: Domine ad adjuvandum me festina, & Gloria: inde Hymnus uniuscujusque horæ. Deinde prima hora, Dominica, dicenda sunt quatuor Capitula Psalmi centesimi octavi decimi. Reliquis verò horis id est Tertia, Sexta, & Nona; terna Capitula supradicti Psalmi centesimi octavi decimi dicantur: Ad Primam autem secundæ feriæ dicantur tres Psalmi, id est Primus, secundus, & sextus. Et ita per singulos dies ad Primam, usque ad Dominicam dicantur per ordinem terni Psalmi, usque ad nonum decimum Psalmum, ita sanè, ut nonus Psalmus, & septimus decimus partiatur in binas Glorias, & sic fiat, ut ad Vigiliis Dominica semper à vigesimo incipiatur. Ad Tertiam verò, Sextam, & Nonam secundæ feriæ novem Capitula, quæ residua sunt de centesimo decimo octavo Psalmo, ipsa

ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expenso ergo Psalmo centesimo octavo decimo duobus diebus, id est Dominico, & secunda feria, tertia feria jam ad Tertiam, Sextam, vel Nonam psallantur terni Psalmi à centesimo nono decimo usque ad centesimum vigesimum septimum, id est Psalmi novem. Quinque Psalmi semper usque ad Dominicam per easdem horas itidem repetantur: Hymnorum nihilominus, lectionum, vel versuum dispositione uniformi cunctis diebus servata, & ita scilicet, ut semper Dominica à centesimo octavo decimo incipiatur.

Vespera autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canatur. Qui Psalmi incipiantur à centesimo nono usque ad centesimum quadragesimum septimum: exceptis iis, qui in diversis horis ex eis sequestrantur, id est à centesimo decimo septimo usque ad centesimum vigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, & centesimo quadragesimo secundo. Reliqui omnes in vespera dicendi sunt. Et quia minus veniunt tres Psalmi, ideo dividendi sunt, qui in numero supradicto fortiores inveniuntur: id est centesimus trigesimus octavus, & centesimus quadagesimus tertius, & centesimus quadagesimus quartus, centesimus verò sextus decimus, quia parvus est cum centesimo quintodecimo jungatur. Digesto ergo ordine Psalmorum Vespertinorum, reliqua, id est Lectiones, Responsorialia, Hymni, Versus, vel Cantica, sicut supra taxavimus, impleantur. Ad Completorium verò quotidie iidem Psalmi repetantur, id est quartus, nonagesimus, & centesimus trigesimus tertius.

Disposito ordine Psalmodiæ diurnæ, reliqui omnes Psalmi, qui supersunt, æqualiter dividantur in septem noctium vigilias, partiendo scilicet, qui inter eos prolixiores sunt Psalmi, & duodecim per unamquamque constituentur noctem. Hoc præcipue commonentes, ut si cui fortè hæc distributio Psalmorum displicuerit, ordinet, si melius aliter judicaverit, dum omnimodis id attendatur, ut omni hebdomada Psalterium ex integro numero centum quinquaginta Psalmorum psallatur, & Dominico die semper à capite repetatur ad vigilias; quia nimis in eodem devotionis sue servitium ostendunt Monachi, qui minus Psalterio, cum Canticis consuetudinariis, per septimanæ circulum psallunt: cum legamus Sanctos Patres nostros uno die hoc strenuè implevisse, quod nos tepidi, utinam septimana integra persolvamus.

REGULA
DECLARATIO.

Ibi: Quod nos tepidi.

1. Pater N. S. Benedictus nullum ex Monachis excipit à Divini Officii recitatione; ideoque ordinamus, quod quilibet Monachus Professus Officium Divinum recitet, etsi non sit Sacris initiatus, secundum antiquissimam consuetudinem nostram.

De Disciplina psallendi

C A P. XIX.

UBique credimus Divinam esse præsentiam, & oculos Domini in omni loco speculari bonos, & malos: maxime tamen hoc sine aliqua dubitatione credimus, cum ad opus Divinum assistimus. Ideo semper memores sumus, quod ait Propheta: *Servite Domino in timore. Et iterum: Psallite sapienter. Et in conspectu Angelorum psallam tibi Rrgò consideremus, qualiter oporteat nos in conspectu Divinitatis, & Angelorum esse, & sic stemus ad psallendum, ut mens nostra concordet voci nostræ.*

DECLARATIO.

Ibi: Ubique Divinam credimus esse præsentiam.

1. Statuimus, quod secundum morem nostræ Congregationis, alta, sonora, & pari voce psallatur: verba non protrahantur: pariter inchoetur versus, & interpolita competenti pausa, pariter terminetur.

2. Volumus etiam, quod Officium Beatæ Virginis eadem prorsus cura, qua divinum persolvitur, recitetur diebus, juxta Rubricas Breviarii, præscriptis, & in Monasteriis, in quibus sunt, ultra Prælatum, vel Superiorem, quatuor Monachi, omnino dicatur Divinum Officium conventualiter in choro, & Missa quotidie celebretur, & saltem diebus festivis, nulla admissa excusatione, decantetur Quam ordinationem ad illos quoque intelligimus extendi, qui in Monasteriorum membris habitant, in quibus præfatus Monachorum numerus repiritur Cantus autem, in quo toni Monastici servantur, ita studiosè, ac devotè ducatur, ut pia modulatione tam nostra quàm fidelium adstantium corda excitata, ad cœlestium contemplationem ferri assuescant.

3. In Officiis Hebdomadæ sanctæ nullo pacto varietur, aut mutetur cantus, tam in Lamentationibus, Cantico Benedictus, & Passione Domini, quàm in aliis omnibus: sed secundum ritum, & morem antiquum Congregationis fiat, ut simplicitas, & uniformitas fervetur in omnibus.

4. Ad quod facilius, & commodius servandum, volumus, ut omnia Monasteria habeant libellos impressos, qui contineant omnes Cantus Hebdomadæ sanctæ, & Laudes, quæ in receptione Novitiorum in Capitulo cantari solent, & alia hujusmodi.

De reverentia Orationis

C A P. XX.

Si, cum hominibus potentibus volumus aliqua suggerere, non præsumimus, nisi cum humilitate, & reverentia: quanto magis Domino Deo universorum cum omni humilitate, & puritatis devotione supplicandum est? & non in multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lacrymarum nos exaudiri sciamus. Et ideo brevis debet esse, & pura oratio, nisi forte ex affectu inspirationis Divinæ gratiæ protendatur. In Conventu tamen omnino brevietur oratio, & facto signo à Priore, omnes pariter surgant.

D E C L A R A T I O.

Ibi: Cum humilitate, & reverentia.

1. Declaramus modo infrascripto reverentiam debere servari in Divinis officiis. Cum Monachi chorum ingrediuntur, sive inde egrediuntur, in mediò ante Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum, semper unicum genu usque ad terram flectant, capite nudato, & inclinato: cum verò Sacramentum publicè fuerit expositum, utrumque genu; Si autem in Altari majori Eucharistia non custodiatur, profundè se inclinent ad Crucem; postea venientes ad sedilia sua, capite aliquantulum inclinato reverentiam faciant versus Sedem Prælati.

2. In cæteris autem locis sufficit mediocris inclinatio, ut cum Refectorium, seu Capitulum, seu alium hujusmodi locum ingrediuntur.

3. Quoad genuflexiones verò, & erectiones in Divinis offici-

officiis, & missa, servantur omnino Rubricæ Breviarii, & Missalis nostri, ut supra.

4. In principio officii stantes profundè, & reverentèr inclinent caput, dum dicitur Pater noster, quemadmodum etiam cum intra Officium dicitur Pater noster, & quando prima oratio in qualibet hora, & missa recitatur.

5. Cum autem cantatur missa pro Defunctis, omni tempore ad orationes genuflectant.

6. Quando verò inchoatur Officium usque ad Gloria Patri, & quando dicuntur Capitula, stent versus Altare, capite nudato: Cum verò dicitur Gloria Patri, aut in fine Hymnorum, quando fit mentio de Sanctissima Trinitate, unus chorus contra alterum caput, & humeros inclinet, qui verò in Superiorum sunt subselliis versus Altare inclinentur.

7. Sacerdos, & Cantores in Choro sacris induti, se inclinent versus Altare ad Gloria Patri, Pater noster, & cætera.

8. Quotiescumque dicitur Confiteor Deo, ad Missam videlicet, Primam, & Completorium, sicut, & in Oratione, a cunctis fiat mentio de Patre nostro Sancto Benedicto.

9. Dum verò cantatur Epistola, vel Prophetia, versus, aut tractus post Epistolam, vel Prophetiam, sedeant Monachi.

10. Ad Evangelium, omnes recti versus Altare stent omni tempore aperto capite.

11. In prædictis tamen, præterquam in reverentia, quæ fit ante Altare, & dum canitur, sive dicitur Evangelium, & à Consecratione usque ad Communionem, dispensamus cum Monachis, propter multorum infirmitates, quod à Kalendis Octobris usque ad finem mensis Aprilis, stent capite seminudato.

12. In quolibet Monasterio nostro sit tabula, in qua descriptum sit quibus horis, & diebus festivis Cucullæ deferri debeant, qui modus ab omnibus inviolatè servetur, firma quoad reliquos ritus Ecclesiasticos in omnibus Cæremonialibus Romani dispositione semper manente.

De Decanis Monasterii

C A P. XXI.

Si major fuerit Congregatio, eligantur de ipsis Fratres boni testimonii, & sanctæ conversationis, & constituantur

tur Decani; qui sollicitudinem gerant super Decanias suas in omnibus secundum mandata Dei, & praecepta Abbatis sui. Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas partiatur onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vitae meritum, & sapientiae doctrinam. Quod si quis ex eis aliqua fortè inflatus superbia repertus fuerit reprehensibilis: correptus semel, & iterum, & tertio, si emendari noluerit, dejiciatur, & alter in loco ejus, qui dignus est subrogetur, & de Praeposito eadem constituimus.

DECLARATIO.

Ibi: Sollicitudinem gerant.

1. Ad officium Decanorum, & Prioris claustralis pertinet sollicitudinem gerere, ut Regularis observantia in Monasterio vigeat, officinas, horis competentibus, pervices vilitent. Fratrum inobservantias, & excessus corrigant, nisi fuerint ita notabiles, ut ad Praelatum deferri mereantur.

2. Prior claustralis omnium confessiones ex officio audire potest, eosque absolvere, praeterquam a reservatis; Decani verò, Sacerdotum quidem, Decanorum, & Titularium ex officio. At Clericorum, & Commissorum non nisi ex delegatione, & expressa deputatione Praelati, quibus quoque particulares licentias concedent, juxta facultatem sibi à Superiore traditam.

3. Diligentem insuper curam habeant, quod Cæremoniae Congregationis, & ordinata per Capitulum, seu Praelatum observentur; invigilent praecipue, ut Divinum Officium devotè dicatur; ac studeant communibus fratrum exercitiis, & Capitulo culparum interesse.

Ibi: Qui Decani tales eligantur.

4. Ut autem ad praescriptum regulæ Decani constituentur, statuimus neminem posse eligi in Decanum, nisi qui saltem per biennium continuum tempore sui Sacerdotii observantiae Regulari vacaverit (exceptis Lectoribus, & Praedicatoribus, de quibus infra num. 11.) quique sufficienti literatura, ac probis moribus praeditus sit, & bonum testimonium habeat à Praelato; in cujus Monasterio saltem per annum integrum, tempore, quo ad Decanatum promovendus erit, commoratus fuerit, vel ab his Praelatis, sub quorum cura eo anno, licet in diversis Monasteriis, vixe-

rit, & præsertim de cujus doctrinæ sufficientia, & vitæ merito constet per testimonium à visitoribus medio eorum juramento coram Definitoribus in Capitulo Generali ferendum: prævis quo ad literarum scientiam in actu visitationis diligenti examine, & quoad morum probitatem exacta inquisitione; prout statuitur in literis in forma Brevis Clementis Octavi sub die 6. Martii 1593. & Pauli Quinti die vigesima prima Martii 1608. ac prævia etiam attestatione de hujusmodi vitæ integritate, & sufficientia per Prælatum, qui pro tempore præerit Monasterio professionis ejusdem promovendi (cujus nomine ad Decanatum proponi, & promoveri debet) in Definitorio cum juramento facienda. Qui Prælatus si ad Capitulum non accesserit, teneatur prædictam attestationem in scriptis, medio suo juramento, subscriptione, & sigillo roboratam ad Definidores transmittere, & in casu mortis à Priore, & senioribus, ipsorum pariter juramento, subscriptionibus, & sigillo Conventus munita, transmittatur, alias hujusmodi electiones, seu promotiones, quæ non servata forma præsentis Constitutionis fieri contigerit, nullas, & invalidas esse ipso facto decernimus, & declaramus. Si qui autem inter Decanos reperiuntur, qui ad suum munus peragendum, ob aliquam infirmitatem, vel alios defectus, impotentes, seu inhabiles sint, absolvantur regimine, & inter Decanos cum titulo (si in reliquis fuerint emeriti, & bonum testimonium habuerint à Prælati suis) numerentur; sin minus à titulo, & Regimine removeantur, & alii sufficientes in locum illorum substituuntur. Qui omnes, ut in studio Regularis disciplinæ sint solliciti, ac fratres ad eam amplectendam (ut ex officio tenentur) excitare non negligant, quotannis in Capitulo Generali novæ electionis judicio subjiciantur, & pro singulis à Definitoribus suffragia ferantur, ac si nunquam antea fuissent electi, ut eo pacto in officio retineantur, prout decernitur in præfato Brevis Clementis Octavi.

5. Magistri etiam Novitiorum eligantur moribus, & ætate omnino maturi, sufficienti literatura præditi, & apti ad lucrandas animas, instruendosque discipulos, qui à sæculo convertuntur, in Monastica, & Regulari disciplina. Quæ omnia eò diligentius executioni mandanda sunt, quo cognoscimus in his robur, & fundamentum observantiæ Regularis esse positum.

6. Et quamvis ad Novitios instituendos dicti Magistri, præcipue debeant incumbere, culpas tamen, & ipsi in Capitulo omnium Monachorum audiant, sicut, & alii Decani, silentiumque, & alias disciplinæ Regularis observantias servari procurent.

7. Hospitibus (aliis Superioribus absentibus, vel occupatis) Decani occurrant; Regulas, & Constitutiones penes se habeant, ut fratres instruere possint. In suis verò admonitionibus, & correctionibus caveant, ne sint nimis tepidi, aut austeri. Hæc omnia faciant, vel omittant, juxta suorum Prælatorum dispositionem, quorum mandata nihil penitus attentent.

8. Nec præmissis omnibus stantibus ullus Monachorum a modo possit ad Decanatum (qui primus Superioritatis gradus est) promoveri, nisi decimum sextum, nec ad Curam Novitiorum, nisi decimum octavum annum in Congregatione compleverit. Quod etiam de iis, qui ad Religionem Sacerdotes venerint, intelligendum est.

9. Ordinamus insuper, quod in unoquoque Monasterio pro quinis quibusque Monachis Professis viventibus, unus tantum Decanus, computatis Cellariis, Magistris Novitiorum, & aliis constituatur, ita tamen, ut ipsi Decani numerum trecentorum in tota Congregatione non excedant, sicuti præscribitur in præfato Brevis Pauli Quinti.

10. Nè autem alicujus Monasterii Professus, alterius Monasterii nomine possit in Decanum eligi: neque sub quovis prætextu quisquam ex Monachis ad Decanatum, vel ex Decanis ad Prioratum, aut ex Prioribus ad Abbatiam, ante præfinitum tempus habilitari, districtè omnino prohibemus. Si quis autem doctrina, & morum probitate præditus annum decimum sextum Religionis compleverit, & Decanatus locus in Monasterio suæ professionis non vacaverit, vel propter aliquam infirmitatem minus ad regimen idoneus judicatus fuerit, possit in Capitulo Generali à Definitoribus, vel in dieta à Præsidente, & Visitoribus eligi in Decanum titularem.

11. Ad animandos verò Monachos ad studium litterarum volumus eos, qui Sac. Theologiæ cursum honorificè expleverint, & lectoris munere in Monasteriis pro studio infra designandis, saltem per triennium continuum laudabiliter functi, & per Examinatores à Capitulo deputatos admissi, & approbati fuerint (modo probitate morum, &
aliis

aliis præfatis requisitis præsent) post decimum sextum annum supranumerarios , quando non est locus in Monasterio suæ professionis , ad Decanatum promoveri posse. Idem dicimus de concionatoribus, dummodo cursum Theologiæ , serio , & cum profectu percurrerint , & admissi ab Examinatoribus nostræ Congregationis per triennium in præcipuis Urbium Ecclesiis Quadragesimale concionum stadium confecerint. Statuentes facultatem creandi , seu eligendi Decanos , quæ antea ad Capitulum Generale unice spectabat , etiam ad Regimen , seu dietam in posterum pertinere.

12. Decernimus denique , neminem Decanum eligi posse in Priorem claustralem , nisi qui simul per biennium observantiæ Regulari vacaverit (exceptis Lectoribus , & Prædicatoribus , ut supra statuitur num. 3.) & saltem per quinquennium expletum in Decanatu laudabiliter vixerit. Præponendos tamen omnino censemus eos cæteris omnibus , qui officio Magistri Novitiorum , saltem per triennium cum laude functi fuerint , dummodo in Decanatu idem quinquennium compleverint : Priores verò in Abbates eligi non possint , nisi per quinquennium expletum in Prioratu laudabiliter se gesserint , & per biennium permanserint in sua residentia.

13. Pro charitate autem , & pace servanda ; & ut liberius Superiores à Prælatis convocati , vota sua exprimere possint ; ordinamus , quod si quis eorum revelaverit aliquid ex tractatis inter eos , ita ut scandalum oriri possit , ipso facto à cæterorum Superiorum consortio in agendis anno integro privatus existat.

14. Prior autem , & Decani ad aliud Monasterium mutati , postquam sibi de sua mutatione innotuerit , possint audire confessiones discipulorum suorum , ac sacerdotum , ut prius (dum illic moram trahunt) ipsisque beneficium absolutionis impenderent , nisi Superior prohibuerit.

Quomodo dormiant Monachi

C A P. XXII.

Singuli per singulos lectos dormiant. Lectisternia pro modo conversationis secundum dispensationem Abbatis sui singuli accipiant. Si potest fieri, omnes in uno loco dormiant ; si autem multitudo non finit , deni , aut vicini cum senioribus suis , qui super eos solliciti sint , pausent , candelam

Cella igitur in eadem Cella ardeat usque mane. Vestiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, nè fortè per somnium vulnerentur dormientes, & ut parati sint Monachi semper, & facto signo absque mora surgentes festinent invicem se prævenire ad opus Dei, cum omni tamen gravitate, & modestia. Adolescentiores Fratres juxta se non habeant lectos, sed permixti cum senioribus. Surgentes verò ad opus Dei invicem se moderatè cohortentur propter somnolentorum excusationes.

DECLARATIO.

Ibi: Singuli per singulos lectos.

1. Secundum modernum morem propter honestatem, & ut liberius fratres in orationibus, & aliis exercitiis spiritualibus valeant se exercere, ac ut vitetur curiositas; Dormitorium divisum est in diversas Cellas, & assignamus unicuique fratrum Cellam unam, sic ut singuli in singulis dormiant, etiam Novitii.

2. Quælibet autem Cella Novitiatus habeat in superiori parte ostii foramen coopertum deforis tabella verfatili, quæ faciliter hinc inde dimoveri possit, è quo frater in Cella existens, videri queat à Magistro Novitiorum, an se spiritualiter exerceat, vel aliud agat. Quod foramen nullus interiùs operire præsumat sub pœna infra scripta.

3. Nemo fratris Cellam, etiamsi alterius Monasterii existat, ingrediatur, ipso in ea existente, & similiter eo absente sine ejus licentia, aut nisi de licentia Prælati, vel Superioris, & quamdiù cum debita licentia simul in cella sunt, ostium semiapertum teneatur.

4. Nec possit frater quæcumque Ecclesiasticam personam, vel Laicam, cujuscumque conditionis existat, in Cellam introducere, sine licentia Superioris Monasterii.

5. Nec audeat frater aliquis sine præfata licentia, ullo tempore Cellam claudere, ita quod deforis aperiri non possit clavi communi. Quicumque verò in quolibet supradictorum sex casuum contrafecerit, jejunet semel pane, & aqua in terra in Refectorio.

6. Frater autem extra Cellam suam existens, licentiam dare valeat alteri fratri, ut Cellam suam aliqua honesta causa ingrediatur.

7. Et ne contingat aliquid asportari de Cellis à sæcularibus, qui plerumque curiosi per Monasterium, & Dormitorium vagantur, mandamus, ut ferreæ seræ, quæ clavibus communibus aperiuntur, ostiis Cellarum apponantur.

8. Capsas, seu scabella clavibus obserata, habere nemini fas sit, præterquam Priori claustrali, qui intra octo dies ab officialium publicatione, confimilem clavem Abbati tribuere teneatur. Si secus fecerit, totum Pfalterium intra octiduum recitet: cæteri verò arbitrio Superioris puniantur;

9. Quilibet autem frater cautè teneat lumen in Cella, & extinguat, & nullus candelas applicet Lectisterniis, aut parietibus ligneis propter incendii periculum. Si quis verò contrafecerit, dicat suam culpam in Capitulo graviter puniendus.

10. Silentium continuum in Dormitorio ab omnibus, quovis tempore, fervetur, nisi quis voluerit aliquid breviter, & submissa voce dicere.

11. Ordinamus præterea, quoad fieri potest, ne confessiones sæcularium in Dormitorio audiantur à quocunque, nisi Abbas iusserit.

12. Prælati vero, & seniores, fratrum confessiones ibi audire, eosque submissa voce exhortari possint.

13. Fratres incedentes per Dormitorium, ita quietè, & in cunctis moderatè, & sine strepitu ibidem se gerant, ut alios non inquietent.

14. Singulis Hebdomadis ad minus Dormitorium, & Cellæ propter immunditias à fratribus scopis mudentur.

Ibi: Candela.

15. Sive lucerna, vel lampas, quæ accenditur à Sacrista hora, qua pulsantur signa ferotinæ Salutationis Angelicæ, & ardeat tota nocte usque ad diem.

Ibi: In eadem Cella.

16. Id est in Dormitorio eodem.

Ibi: Vestiti dormiant.

17. Vestitos dormire fratres intelligimus, si teneant scapulare cum Caputio super Tunicellam.

De

De excommunicatione culparum

CAP. XXIII.

Si quis frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans, vel in alio contrarius existens S. Regulæ, & præceptis Seniorum suorum contemptor reperi- tus fuerit, hic secundum Domini nostri præceptum admo- neatur semel, & secundo secretè à Senioribus suis. Si non emendaverit, objurgetur publicè coram omnibus. Si verò neque sic correxerit, si intelligit, qualis pœna sit, excom- municationi subjaceat. Si autem improbus est, vindictæ cor- porali subdatur.

Qualis debeat esse modus excommunicationis

CAP. XXIV.

Secundum modum culpæ excommunicationis, vel discipli- næ debet extendi mensura, qui culparum modus in Ab- batis pendeat iudicio. Si quis tamen frater in levioribus culpis invenitur, tantum à mensæ participatione privetur. Privari autem à mensæ consortio ista erit ratio, ut in Ora- torio Psalmum, aut Antiphonam non imponat, neque Lectio- nem recitet usque ad satisfactionem. Refectionem autem ci- bi post fratrum refectionem accipiat, mensura, vel hora, qua, præviderit Abbas ei competere, ut si verbi gratia fratres reficiunt sexta hora, ille frater nona; si fratres nona, ille Vespertina, usque dum satisfactione congrua veniam consequatur.

De gravioribus culpis

CAP. XXV.

Is frater, qui gravioris culpæ noxa tenetur, suspendatur à mensa simul, & ab Oratorio. Nullus ei fratrum in ullo jungatur consortio, neque in colloquio. Solus sit ad opus sibi injunctum, persistens in penitentiae luctu, sciens illam terribilem Apostoli sententiam dicentis: traditum hujusmodi Cor. 15. hominem sathanæ in interitum carnis, ut Spiritus salvus sit in die Domini. Cibi autem refectionem solus percipiat, men- sura, vel hora, qua præviderit ei Abbas competere, nec à quoquam benedicatur transeunte, nec cibus, qui ei datur.

F

DE-

REGULA
DECLARATIO.

Ibi: Qui gravioris culpæ noxa tenetur.

1. Quia in his Declarationibus, & Constitutionibus, plerisque in locis, & casibus pro qualitate, & gravitate culparum, certæ pænæ, ac pœnitentiæ taxatæ sunt; pro pace bonorum, & ad reprimendam improborum audaciam, ut metus pænæ coerceat, quos Dei, & virtutis amor à malo non revocat; ideo ordinamus Prælati, & aliis Superioribus, ut eas inviolabiliter faciant a transgressoribus observari.

2. Quare, si delictum, aut transgressio hujusmodi secreta fuerit, secreto quoque impositam pœnitentiam facere non postponat delinquens, nec aliter à quoquam etiam à Prælato proprio, dispensari valeat, nisi pœnitentia per ordinationes statuta, esset publicè persolvenda, ut puta in terra in Refectorio comedere, quo casu in aliam secretam commutari possit. Si verò delictum, aut transgressio manifesta fuerit, publicè etiam transgressor, secundum statuta à Constitutionibus, vel a Superiore, pœniteat. Quod si ille facere neglexerit, aut recusaverit, à nemine, ut supra, dispensari valeat. Et si intra triduum publice non pœniterit, pro hujusmodi contemptu bis eandem pœnitentiam facere teneatur. Si verò intra aliud sequens triduum pertinaciter distulerit, eandem pœnitentiam, etiam tertio cogatur iterare. Demum si aliis adhuc tribus diebus, animo (quod Deus avertat) perstiterit contumaci, & indurato, statim tanquam incorrigibilis, rebellis, & obstinatus, ac contemptus S. Regulæ, & Constitutionum custodiæ, donec resipuerit, & prædictam pœnitentiam toties facere promiserit, quoties, ut supra distularat, vel recusaverat, mancipetur.

3. Nec in aliquo præmissorum à Prælato suo, nec ab ullo alio, etiam à Præsidente ipso, nisi fortè pro aliqua brevi prædictorum terminorum mora (& hoc ex aliqua rationabili causa) valeat dispensari; majori quippe vindictæ secundum quod dicit Beatus Pater noster Benedictus in Regula subiacere debet, qui non vult humilitate corrigere, quod negligentia culpa deliquit.

4. Quod si nec resipuerit, nec ad cor redierit, tunc demum, ut Regula præscribit, austeriori disciplinæ subiaceat.

5. Igitur Generale Capitulum, & Congregationis Regimen, Monasteriorumque nostrorum Prælati prædicta omnia fervent diligenter, & ut dictum est, curent ab hujusmodi transgressoribus inviolabiliter adimpleri.

*De iis, qui sine jussione Abbatis junguntur
excommunicatis*

C A P. XXVI.

Si quis frater præsumpserit sine jussione Abbatis fratri excommunicato quolibet modo se jungere, aut loqui cum eo, vel mandatum ei dirigere, similem sortiatur excommunicationis vindictam.

Qualiter debeat esse sollicitus Abbas circa excommunicatos

C A P. XXVII.

Omni sollicitudine curam gerat Abbas circa delinquentes fratres, quia non est opus sanis medicus, sed malè habentibus. Et idè uti debet omni modo, ut sapiens medicus, immittere quasi occultos consolatores Seripetas, id est Seniores sapientes fratres, qui quasi secretè consolentur fratrem fluctuantem, & provocent eum ad humilitatis satisfactionem, & consolentur eum, nè abundantiori tristitia absorbeatur. Sed sicut ait Apostolus: confirmetur in eo charitas, & oretur pro ea ab omnibus; magnoperè enim debet sollicitudinem gerere Abbas circa delinquentes fratres, & omni sagacitate, & industria curare, nè aliquam de ovibus sibi creditis perdat. Noverit enim se infirmarum curam suscepisse animarum, non super sanas tyrannidem: & metuat Prophetæ comminationem, per quam dicit Deus: quod crassum videbatis, assumebatis, & quod debile erat, projiciebatis. Et Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis nonaginta novem ovibus in montibus, abiit unam ovem, quæ erraverat, quærere, cujus infirmitati in tantum compassus est, ut eam in sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

De iis, qui sæpius correcti, non emendantur

C A P. XXVIII.

Si quis Frater frequenter correptus, pro qualibet culpa,

F 2

si

si etiam excommunicatus, non emendaverit, acrior ei accedat correctio, id est, ut verberum vindicta in eum procedat. Quod si nec ita se correxerit, aut forte (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua; tunc Abbas faciat, quod sapiens medicus, si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina Scripturarum Divinarum, si ad ultimum unctionem excommunicationis, vel plagas virgarum, & jam si viderit nihil suam praevalere industriam: adhibeat etiam, quod majus est, suam, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si, nec isto modo sanatus fuerit, tunc jam utatur Abbas ferro abscissionis, ut ait Apostolus: Auferte malum ex vobis: & iterum; infidelis si discedit, discedat, ne una ovis morbida, omnem gregem contaminet.

Cor: 1.5

Cor: 2.7

DECLARATIO.

Ibi: Utatur ferro abscissionis.

1. In adhibendo contra incorrigibiles nostræ Congregationis Monachos hujusmodi extremum expulsionis remedium, servantur Decreta Sac. Congregationis Concilii SS. D. N. Urbani VIII. jussu edita, de Regularibus Apostatis, & ejectis. Fugitivi verò à Monasteriis Professionis eorum cum omni sollicitudine requirantur, & in carcerem detrudantur, pro modo culpæ puniendi. Propterea districtè præcipimus omnibus Monasteriorum nostrorum Prælati, ut in singulis Monasteriis tutos carceres habeant pro hujusmodi fugitivis, & aliis graviter delinquentibus.

2. Et quoniam ubi major subest culpa, & gravius scandalum, ibi sollicitior debet esse cura; ideo declarando ordinamus, ut fugitivi, qui præter fugam aliquid notabile furto abstulerint, aliudve flagitium perpetraverint, sive antè, sive post fugam, aut vitiosè vixerint, omnino non negligantur, sed diligentius, non parcendo laboribus, & expensis, requirantur; etiam (si aliter fieri non potest) auxilio brachii sæcularis implorato, & ad Monasterium redcantur, in custodiam detrudendi, donec per Capitulum Generale, sive Regimen, quid de ipsis debeat, decernatur.

3. Licentia verò transeundi ad aliam Religionem, nemini ex nostræ Congregationis Fratribus concedatur, nisi
serva-

servata forma prædicti Decreti Sac. Congreg: Concilii de Regularibus Apostatis & ejectis &c.

4. Commissi verò nostri incorrigibiles, & contumaces eo modo, quo recipiuntur, expelli possunt, & si quis eorum post promissam stabilitatem, vitiosus, aut scandalosus repperitus fuerit, fervetur circa eum forma Regulæ secundum meritum, usque ad expulsionem inclusivè, ad quam tamen volumus quemquam Prælatorum procedere non posse, nisi servatis, quæ infra in susceptione eorum statuimus, scilicet cum consensu omnium Seniorum, aut duarum ex tribus partibus Conventus; si illi non convenerint. Nec amplius possint in aliis Monasteriis nostræ Congregationis recipi, nisi de consensu Prælati, & majoris partis Conventus, à quo recesserint.

Si debeant iterum recipi Fratres exeuntes de

Monasterio

C A P. XXIX.

Frater, qui proprio vitio egreditur, aut projicitur de Monasterio, si reverti voluerit, spondeat prius omnem emendationem vitii, pro quo egressus est: & sic in ultimo gradu recipiatur, ut ex hoc ejus humilitas comprobetur. Quod si denuò exierit, usque tertio recipiatur. Jam vero postea sciat, omnem sibi reversionis aditum denegari.

DECLARATIO.

Ibi: Proprio vitio.

1. Quia experientia docti, videmus Fratres nostros à nobis ut plurimum non recedere, nisi diabolica suggestione seductos; ideo declaramus eos quoque proprio vitio egredi, qui accepta licentia transeundi ad arctiorem Religionem, ea abutentes vagantur.

2. Ut autem, quæ de his statuta sunt, cuncti sciant, non recedendo à Sacris Canonibus. Primò, si qui fugitivi spontè ad Monasteria redierint, omnes quidem suscipiantur, sed ita, ut, quod Dominus jubet, pro mensura peccati, sit & plagarum modus.

3. Quicumque igitur intra dies quinque ad Monasteria fuerint reversi, arbitrio Prælatorum puniantur, non verò carcere formali pro sola fuga. Transactis autem quinque diebus, carceri mancipentur. Quod si ultra dies triginta redi-

redire distulerint, tunc juxta S. P. N. Benedicti Regulam in ultimo loco etiam, & in carcere recipiantur.

4. Horum verò nullus è formali carcere liberari possit, nisi per Definidores, aut Regimen, & tunc nonnisi prius desuper legitime formato processu, & accuratè perpenso, qua pœna sint Rei plectendi.

5. Nec sic liberatis locus Professionis restituatur, nisi in Capitulo Generali Definidores omnes consenserint, & his referentibus ad universos Congregationis Prælatos, duæ eorum ex tribus partibus id approbaverint: in qua reintegratione illud tantummodo temporis spatium eis concedendum esse declaramus, quod ante fugam in Congregatione absolverunt, non verò illud, quod in fuga male prodegerunt; non enim ferendum est, ut qui exempli gratia, decimo professionis suæ anno Religionem deseruit, & anno vigesimo, id est decimo post fugam receptus fuit, eos præcedat, qui integros quindecim, aut novemdecim annos perseveraverunt sub suavi obedientiæ jugo, maxima etenim erga illos Patrum liberalitas erit, si decem anni ante fugam transacti, ipsis post pœnitentiam computentur.

6. Præter hæc si fugitivus Habitum dimiserit, ut Apostata, juxta Sacros Canones puniatur; si autem alia quavis, præter fugam, animadvertenda, tam in Congregatione, quam extra perpetrarit, exactissimam omnium reddat in judicio rationem, pœnas debitas recepturus pro modo culpæ.

7. Quibus omnibus ritè peractis, & in acta relatis, si digna deinde pœnitentiæ opera fecerint, laudabiliter in Congregatione vivendo, poterunt (omnibus Definitoribus consentientibus) munerum Congregationis, pro subsequenti temporum ratione, esse capaces; si trinas Visitationum approbationes, singulis triennis obtinuerint, ut scilicet post primum reversionis suæ triennium, Subdiaconorum gaudeant dignitate, post secundum, Diaconorum, post tertium, Sacerdotum, ac deinceps etiam ad quascumque fuerint dignitates, per ordinem, judicati idonei, dummodo ad singula triennali censura sex Visitationum (ut dictum est) & novem Definitorum suffragiis fuerint approbati. Idemque dicimus de iis, qui in libro irreligiosè viventium, tanquam discoli, fuerint adnotati.

8. Hoc idem intelligi volumus de Fratribus non fugitivis, qui tamen semel custodiæ fuerint legitime mancipati.

Pœna

Pœna enim legitimi carceris, quam consequitur infamia, & inhabilitas assequendi gradum Superioritatis, illis tantum infligenda intelligi debet, qui, sive propter fugam, sive ob alia facinora legitime sententiati, carceribus condemnati fuerint.

9. Ut autem fugitivi, & suspecti, à non suspectis, nec fugitivis dignoscantur, Ordinamus, quod Fratres quicumque dignitatis, aut conditionis fuerint; qui quacumque de causa à suis Monasteriis ad alia loca pergent secum deferant literas patentes Superiorum suorum, cum expresso nomine locorum, qua transire debebunt, subscriptas, ac sigillo munitas; aliter ubicumque fuerint inventi, tamquam fugitivi, custodiæ mancipentur à quibuscumque Prælati, aut Superioribus Monasteriorum nostrorum.

10. Admoneantur etiam Patres Monasteriorum nostrorum de Fratribus fugitivis, expulsis, & licentiatis à Superioribus Monasteriorum, à quibus recedunt (quemadmodum fit de Fratribus defunctis) ut ab omnibus evitari hi possint, illi requiri.

De Pueris minori ætate, qualiter corripiantur

C A P. XXX.

Omnis ætas, vel intellectus proprias debet habere mensusuras, ideoque quoties Pueri, vel Adolescentiores ætate, aut qui minus intelligere possunt, quanta pœna sit excommunicationis, Hi tales, dum delinquant, aut jejuniis nimis affligantur, aut acris verberibus coerceantur, ut faveantur.

DECLARATIO.

Ibi: Omnis ætas, vel intellectus.

1 Nullus posthac ad probationem admittendus erit, qui non expleverit decimum quintum annum.

2 Circa verò Adolescentiores istos, quia experientia didicimus, quosdam ex his in incurabiles ægitudines incurrisse, ob nimias austeritates, hortamur Prælatos, & Patres Monasteriorum nostræ Congregationis, ut in jejuniis, & vigiliis Regularibus erga hujusmodi Adolescentes pium, & discretum habeant intuitum; quatenus in validiori ætate, ad Regularis vitæ observantias, propensiori animo, & uberiori fructu valeant incumbere.

3. Mandamus item, ut juniores Novitiatus sub cura Magistri Novitiorum per quinquennium ad minus instituendi relinquuntur, nec inde amoveantur, nisi aliqua urgente necessitate, cum verò amoti à Novitiatu fuerint saltem per biennium, Prioris curæ, ac directioni tradantur, ut quoad fieri potest in eadem disciplina permaneant, in qua Novitiatus tempore adoleverunt. Liceat tamen Prælati ex aliqua rationabili causa, ipsorum judicio, & Superiorum Monasterii consilio approbata, Profectiores, nondum expleto quinquennio, ex Novitiatu extrahere, dummodò ætatis suæ annum saltem decimum nonum excefferint. Si autem contigerit (quod Deus avertat) ut ex aliquis prævaricatione cæteri scandalum sumant, nè una ovis morbida totum corrumpat ovile, statuimus, ut si post adhibitas pœnitentias salutare à Prælato, aliisque Superioribus (Magistro Novitiorum deferente) cognitum fuerit de præfati juvenis incorrigibilitate, ex Novitiatu, nondum elapso quinquennio, extrahi possit. Nè verò commodum ex ipsa malitia reportetur, talibus, sic extractum, subicimus, pœnitentiis, Per totum scilicet reliquum quinquennii tempus sit ei Monasterium, ex cuius Novitiatu extrahitur, pro carcere: silentiū observet cum Secularibus, & Monachis (Patre Spirituali excepto, aliisque quibus Prælati indulserit) post omnes Professos degradatus maneat; & demum bis in hebdomada in pane, & aqua cum Zona ad collum, comedat in terra in Refectorio.

De Cellario Monasterii

C A P. XXXI.

Cellarius Monasterii eligatur de Congregatione sapiens, maturus moribus, sobrius, non multum edax, non elatus, non turbulentus, non injuriosus, non tardus, non prodigus, sed timens Deum, qui omni Congregationi sit, sicut Pater. Curam gerat de omnibus: sine jussione Abbatis nihil faciat: Quæ jubentur, custodiat: Fratres non contristet. Si quis autem frater ab eo fortè aliquid irrationabiliter postulat, non spernendo eum contristet, sed rationabiliter cum humilitate malè petenti deneget. Animam suam custodiat, memor semper illius Apostolici

Tim: 13. præcepti: Quia, qui benè ministraverit gradum sibi bonum acquirit. Infirmorum, Infantium, Hospitum, Pauperumque cum

cum omni sollicitudine curam gerant, sciens sine dubio, quia pro his omnibus in die Iudicii rationem redditurus est.

Omnia vasa Monasterii, cunctamque substantiam, ac si Altaris vasa sacrata conspiciat. Nihil ducat negligendum, neque avaritiæ studeat, neque prodigus sit, aut extirpator substantiæ Monasterii: sed omnia mensuratè faciat, & secundum iussione[m] Abbatis sui. Humilitatem ante omnia habeat, & cui substantia non est, quæ tribuatur, sermo responsionis porrigatur bonus, quia scriptum est: Sermo bonus super datum optimum. Omnia, quæ ei injunxerit Abbas, ipse habeat sub cura sua; à quibus eum prohibuerit, non præsumat. Fratribus constitutam annonam sine aliquo typo, vel mora offerat, ut non scandalizentur, memor Divini eloquii, quid mereatur, qui scandalizaverit unum de pusillis. Si Congregatio major fuerit, solatia ei dentur, à quibus adjutus, & ipso æquo animo impleat officium sibi commissum. Horis competentibus dentur, quæ danda sunt, & petantur, quæ petenda sunt: ut nemo perturbetur neque contristetur in domo Dei.

Eccl: 11.

Mat: 18.

DECLARATIO.

Ibi: Eligatur.

1. A Prælato scilicet de Consilio Seniorum, Definitoribus, vel Regimini proponendus, & ab illis promovendus, sit autem Decanus omninò, moribus gravis, & probatus.

Ibi: Animam suam custodiat.

2. Cellarii non sic se immergant temporalibus, quin vacent spiritualibus, sed sic transeant per bona temporalia, ut non amittant æterna. Et, ut facilius spiritualibus exercitiis vacare possint; Volumus omninò, ut in Cella Dormitorii dormiant, negotia tamen Monasterii in Cella exerceant, ac saltem singulis diebus festivis Missas celebrent, & quoad fieri potest Chorum, & Refectorium frequentent.

Ibi: Sine iussione Abbatis nihil faciat.

3. Et præcipuè, ne omninò fabricas construat intus, aut extra Monasterium sine scientia, & voluntate Prælati sui. Alias quoque res, quæ fuerint alicujus momenti, pu-

tā venditiones frugum, vini, & aliarum rerum in quantavis summa, & similibus, cum Prælato, vel eo absente, cum Superiore, communicet, nec sine ejus approbatione, & licentia perficiat.

4. Caveat autem omnino à cujusvis arboris incisione in possessionibus Monasterii, ita ut nè unam quidem, inscio, & non probante Prælato, aut incidat, aut incidi faciat; serioque examinet, ubi agitur de Sylvis, vel Arboribus non cædis, quid de Jure facere possit, nè limites suæ facultatis excedat, pœnasque, ac Censuras Extravag. Pauli Secundi, & Decreti Sac. Congregationis de rebus Eccles. non alienan. incurrat; graviter si secus fecerit à Superioribus quoque puniendus. Experientia enim edocti cognovimus quantum ex Arborum incisione Monasteria patiantur detrimentum. Caveat insuper, nè Monasteria debitis aggravet sua incuria, quod si fecerit, deponatur.

Ibi: Nihil negligendum ducat.

5. Quilibet Cellarius computa, rationes, debita, credita, expensas quotidianas, & tam nummorum, quam rerum exitus, singulo quoque mense ostendat Prælato, & Superioribus, qui omnes, illis computis, si ea probaverint, manu sua subscribant. Et mutatus ad aliud Monasterium, priusquam recedat, rationem omnino reddat exercitii sibi commissi, coram Superioribus præfati Monasterii, unde discedit. Quod si non fecerit, jejundet semel in pane, & aqua; ulterius etiam acrius à Visitatoribus puniendus, & corrigendus; Ipsi verò Visitatores, si indulgentiores fuerint, à Definitorio puniantur.

6. Si autem quavis de causa intra sexennii tempus, vel hujusmodi sexennio completo, ab Officio Cellariæ absolutus fuerit: ad Prioratum tamen (etiamsi habeat alia requisita) promoveri non possit, nisi prius integrè, & fideliter coram Prælato, & Superioribus Monasterii rationem reddiderit suæ administrationis, ac ipsius Computa ab eisdem (super quo conscientiam cujuslibet ipsorum oneramus) approbata, subscripta, & legitimè solidata fuerint: attestatoremque habeat in scriptis de hujusmodi approbatione, prædictorum subscriptionibus, ac Juramento validatam, Definitoribus, vel Regimini, ut canonicè promoveri possit, præsentandam.

7. In administratione rerum temporalium, ea cautio adhibeatur, nè Prælati eam per seipsos exerceant, sed per Cellarios, à Deffinitoribus, vel Regimine deputatos juxta literas in forma Brevis Clementis Octavi, & Pauli V. Temporalia verò negotia Monasteriorum nostrorum per sæculares, aut Commissos potius, quàm per Monachos tractentur.

8. Rectoriis, & membris Monasteriorum nostrorum non deputentur ullo modo Monachi, etiamsi sint Decani, qui non sint provectæ ætatis, ad minus annorum 35. & præsertim habiles ad prædicta rectè administranda, ac morum honestate conspicui, qui teneantur statutis temporibus Cellario rationem reddere suarum administrationum, & eidem in his, quæ ad prædictas administrationes pertinent, parere. Quando verò Cellarius è Monasterio egreditur, nullo modo solus, sed saltem famulo associatus incedat.

9. In singulis autem Monasteriis, Deffinitores, vel Regimen, prout statuitur in prædicto Brevis Clementis Octavi deputent Monachum probatum, ac fidelem in Depositarium, penès quem pecuniæ omnes, quacumque ex causa ad Monasterium, tam ex Cellaria, & aliis membris, ac Rectoriis supradictis, vel ex causa cujuscumque Canonis, Laudemii, Census, aut cujuslibet alterius rei, & emolumenti, quàm ex Sacristia provenientes, reponantur, cujus Depositarii præcipua cura sit, in destinatis rationum libris fideliter, ac diligenter hujusmodi pecunias describere; Earum autem, nè obulum quidem expendat, aut alicui, quovis prætextu solvat, nisi cum mandato Cellarii; aut Vicarii Sacristiæ respectivè, ipsorum manu, ac Prælati, vel in ejus absentia Superioris Monasterii subscripto. Hujusmodi autem mandata in præparato Codice describantur, expressa in iis summa pecuniæ, cui, & qua de causa fuerit persoluta, ut ex eisdem faciliùs Visitatoribus innotescat, an hujusmodi redditus in solitis, ac necessariis Monasterii sumptibus, vel forsàn in aliis inutilibus, ac superfluis (quod omninò vetitum est) impendantur. Et si qui sunt abusus, tam circa hujusmodi inutiles, & superfluas expensas, quàm circa præsentis Constitutionis observantiam, præsertim sub prætextu, quod aliqui redditus ad Cameram Abbatialem pertineant, & de illis Prælati pro libito, in commodum tamen Monasteriorum, disponere possint, ab iisdem Visitatoribus seriò mandetur, ut omninò tollantur, & hujusmodi redditus in necessarios Monasteriorum usus convertantur.

De Ferramentis, vel rebus Monasterii

CAP. XXXII.

Substantia Monasterii in ferramentis, vel vestibus, seu quibuscumque rebus, provideat Abbas Fratres, de quorum vita, & moribus securus sit, & eis singula, ut utile judicaverit, consignet custodienda, atque recolligenda. Ex quibus Abbas breve teneat, ut dum sibi in ipsa assignata, Fratres vicissim succedunt, sciat quid dat, aut quid recipit. Si quis autem sordidè, aut negligenter res Monasterii tradiderit, corripiatur: Si non emendaverit, disciplina Regulari subiacet.

DECLARATIO.

Ibi: Substantia Monasterii.

1. Quilibet Officialis, intra mensem à die publicationis suæ, faciat Inventarium de rebus Monasterii, quæ pertinent ad suum officium. Et Prælatus habeat apud se Inventarium universale omnium rerum, tam mobilium, quam immobilium Monasterii, omnino Visitatoribus exhibendum.

2. Omnes verò Libri Monasteriorum nostrorum, non solum notentur in Inventario communi, sed ulterius scribatur in singulis nomen Congregationis, & Monasterii, cuius sunt, signato eorum numero in ordine cæterorum.

3. Tapetia verò Ecclesiarum, & ornamenta Divino Cultui dicata, deinceps sæcularibus non commodentur, nisi fortè immineret periculum gravioris scandali; quo casu habita discretionem personarum, & temporum, Prælati prudenter provideri possint.

Ibi: Consignet custodienda.

4. Diligenti cura faciant Patres hoc Capitulum observari, & ut sollicitè custodiantur, & conserventur omnia bona mobilia, & immobilia Monasteriorum, invigilent Prælati, & huiusmodi bonis ad singula officia spectantibus, ab unoquoque Officiali, expleta ejus administratione, integra, & exacta reddatur ratio, à Cellario accuratè exigenda. Quod si aliquis Officialis in huiusmodi administrationibus, propter suam incuriam, vel malitiam (quod absit) aliquod grave Monasterio detrimentum intulerit, vel non custodiendo bona ab ipso per Inventarium recepta, vel, expleto officio,

officio, illa fuceffori integrè, & fideliter non confignando, à Præfato fuo, pro modo culpæ, feverè puniatur. Cellarii verò in exigenda ratione negligentes, pœna, eorum culpis consentanea, pariter afficiantur. Adhibeatur tamen a Visitatoribus, cum ad Monasteria visitanda pervenerint, omnis diligentia, ut Abbates, & Cellarii, tam in Monasterio, quàm in Curtibus, & Granciis, superfluas omnes amputent expensas; maximè verò circa Equos, famulos, Quadrigas, & alia hujusmodi: iis tantùm, quæ Prælatos Regulares, ac Monachos, voto paupertatis adstrictos, decent, contenti. Accuratè etiam ipsi Visitatores perpendant, quonam pacto Monasteriorum præfatorum redditus augeri, expensæque minui possint. Pari quoque vigilantia, ac sollicitudine inquirant, an possessiones à Colonis sint diligenter cultæ, Arborisque consitæ, ac etiam Armentis, & cæteris ad Culturam necessariis convenienter instructæ, necnon, an ulterioris bonificationis sint capaces, ut Monasteria ære alieno oppressa sublevari queant. *Quod si ex avaritia, aut negligentia damnum aliquod Monasteriis illatum fuisse conspexerint: moneant Abbates, ut contra Cellarios, & alios Officiales procedant, usque ad officiorum privationem, & ulteriùs, si id qualitas delictorum exegerit. In Provincia autèm, in qua Monasterium aliquod, prædictorum Officialium incuria, aut infidelitate (quod Deus avertat) in ruinam vergit, teneantur omnes ejusdem Provinciæ Abbates commonesfacere præfatos Visitatores, ut valeant ipsi Monasterio jam labenti de opportuno remedio providere*

5 Sanè cum privilegia ipsa Congregationis multis, magnisque laboribus, ac difficultatibus impetrata sint, summa diligentia, & custodia conservari mandamus; quæ cum etiam quadruplicata sint, quatuor Monasteriis deputamus custodienda, videlicet, Monasterio Sanctæ Justinæ de Padua, Sancti Spiritus propè Papiam, S. Mariæ de Florentia, & S. Pauli de Urbe. In quibus Monasteriis maxima cura servari volumus, in loco tuto ab igne, ab humiditate, à furibus, in Archivio duabus clayibus obserato, extrahanturque bis, aut ter in anno, novo aere afflandis, nè situ marcescant, & à tineis corrodantur

6. Districtius autem mandamus, & inhibemus, nè inde amoveantur sine speciali licentia Præsidentis, & duorum Visitatorum. Urgente verò necessitate, absque eorum licentia, & ad alia monasteria nostra tantum transferri possint.

7. Qui ea requisierint, & acceperint, teneantur (re-
lieto ibi acceptionis Chirographo) illa remittere post eo-
rum usum intra mensem. Et si is, qui acceperit, legitima
causa cessante, intra mensem remittere distulerit, singulis
diebus septem Psalmos Pœnitentiales cum Litanis, usque-
quò remissa fuerit, dicere teneatur. Quælibet verò Mona-
stèria habeant transumpta authentica Privilegiorum saltèm
usitatorum, quæ accuratè custodiantur.

8. Nè arcana, quæ fidelitati Visitatorum committun-
tur, ullo unquam tempore patefieri contingat, assignamus
Archivia Monasteriorum illorum, in quibus Capitulum Ge-
nerale celebrabitur, ubi in Capsa, obserata clave, quæ
semper penès Præsidentem pro tempore sit, acta Visitationum
præcedentis anni custodienda erunt. Si quæ autem sunt aliæ
Scripturæ ad Congregationem nostram spectantes, in Mo-
nasterio Sanctæ Justinæ de Padua servantur.

9. Sigilla Congregationis, tam magnum, quam parvum,
cautissimè custodiantur, nè aliqua fraus inde suboriatur.

10. Quodlibet autem Monasterium diligenter servet
sua sigilla, sive magnum (quo utuntur, cum quid sit nomine
Prælati, & Conventus) sive parvum, quo utitur Prælati,
in privatis literis: Et nullus alius, nisi de licentia ipsius
Prælati, ullo eorum uti possit. Quæ sigilla, tam Congre-
gationis, quam Monasteriorum, si quis, suadente Diabolo,
adulterari, isque abuti præsumpserit, Carceri mancipetur.

11. Et quia non sufficit custodire Scripturas, & Jura
Monasteriorum, nisi ab Impugnatoribus tuta servantur. Id-
circo statuimus, quod si aliquando sæcularis, aut Eccle-
siastica Persona, Jura, aut privilegia Congregationis in
toto, vel in parte infregerit, vel aliquo modo improbè mo-
lestare tentaverit: Siquidem ipsa injuria in detrimentum
particularis tantum Monasterii cesserit, Prælati illius
Monasterii omni, quo valuerit, justo remedio causam suam
impigrè, prudenterque tueatur, nec aliquo modo Jura, ac
privilegia ipsa violari permittat. Ubi verò se causæ tuen-
dæ imparem viderit, Patri Præsidenti, vel Visitatori, &
Procuratori Generali negotium omne insinuare non negli-
gat; quos omnino volumus causam hujusmodi in se susci-
pere, & sumptibus ipsius Monasterii in Romana Curia, vel
alibi, sicut opus fuerit, tueri.

12. Si verò Pater Præsidentis, aut Visitatores ipsum Mo-
nasterium judicaverint impotens ad expensas, fiat sumpti-
bus

bus Congregationis, ad quos restituendos ipsum Monasterium teneatur; nisi ei Capitulum Generale iusserit relaxandos.

13. Poterunt tamen Pater Præsidens cum uno Visitatore, vel duo simul Visitatores providere, ut unum, aut plura Monasteria subveniant Monasterio impotenti pro Jure suo tuendo, si in Congregatione desint pecuniæ; restitutione tamen facienda de pecuniis commodatis, tempore per ipsos constituendo.

14. At si molestia illata in totius Congregationis redundat jacturam, Pater Præsidens communibus Congregationis sumptibus illius Jura defendenda curabit.

15. In unoquoque Monasterio sit regestum, in quo quæ singulis trienniis per Generale ordinantur Capitulum, notentur: videlicet quæ totam respiciunt Congregationem. Et similiter hebeat Libellus, in quo notentur ea, quæ specialiter ad illud Monasterium pertinent, prout fuerint per singula triennia per Capitulum Generale, Dietas, & Visitatores ordinata.

Si quid debeant Monachi proprium habere

C A P. XXXIII.

Præcipue hoc vitium radicitus amputetur de Monasterio, nè quis præsumat aliquid dare, aut accipere sine jussione Abbatis, neque aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neque Codicem, neque tabulas, neque graphium, sed nihil omnino: quippè quibus, nec corpora sua, nec voluntates, licet habere in propria potestate; Omnia verò necessaria à Patre Monasterii sperare, nec quicquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiserit: Omniaque omnibus sint communia, ut scriptum est, nec quisquam suum esse aliquid dicat, aut præsumat. Quod si quisquam hoc nequissimo vitio deprehensus fuerit, delectari, admonetur semel, & iterum, si non emendaverit, correctioni subiaceat.

DECLARATIO.

Ibi: Radicitus.

1. Intentio Regulæ est, quod non solum in exterioribus amputanda sit proprietas; sed etiam, quando Prælati perpendit aliquam rem, nimio affectu possideri, ita
for-

fortè, ut Frater resisteret, si ab eo auferri contingeret. Propterea Patres caveant, nè aliquid concedant alicui ad usum in vita ejus, quia talis concessio est valde proprietati similis, sed concedant ad beneplacitum Superioris.

2. Permittimus autem Monachis nostris, ut habeant Libros cum licentia suorum Prælatorum, & pro usu suo teneant, etiamsi missi fuerint ad alia Loca Congregationis nostræ, restituendos nihilominus post eorum decessum illis Monasteriis, quibus inscripti fuerint.

3. Et quoniam, cum aliquis ex nostris moritur extra suæ professionis Monasterium: oriri solent lites, tum super libris, tum super aliis rebus; ad eas præcavendas, ordinamus, quod tam Libri non signati, quam alia omnia, quæ reperta fuerint apud quemvis nostræ Congregationis Prælatum, Monachum, sive Commissum defunctos, intelligantur esse, & sint ejus Monasterii, in quo talis defunctus assignatus erat, dummodò illuc pervenerit. Quod intelligendum est de pecuniis, & aliis rebus, quæ cum effectu, & realiter apud ipsos sunt: quæ autem non reperiuntur apud ipsos, cujuscumque generis sint, sive pecuniæ sive libri signati, sive alia ejusmodi, sint, & esse intelligantur Monasteriorum Professionis eorum; nisi fortè ipse ante mortem, ad levandam conscientiam suam alicui coram testibus dixisset, hanc, vel illam rem esse hujus vel illius Monasterii.

4. In Breviariis, sicut, & in aliis Libris, scribatur nomen Monasterii, cui acquisita fuerint, & nomen Casinensis Congregationis, ut supra Cap. 32. mandantes omnibus nostræ Congregationis Patribus, ut cum finito Capitulo, ad Monasteria sibi assignata applicuerint, in ipsorum ordinatione, ante, vel post Officialium absolutionem, immediate, Breviaria, & Libros, & alia quæcumque, si habuerint, appretiabilia, sibi ab omnibus denunciari mandent. Quæ omnia ipsorum arbitrio, ac beneplacito sunt dispensanda, ut vitium proprietatis amputetur in Monachis.

5. Curent etiam, ut singuli Monachi singulis annis conficiant Librorum omnium, quos habent, Inventarium, quod propriis Prælati exhibeant, qui diligentissimè considerabunt, an in iis sint Libri per Indicem prohibiti. Insuper omnium Monachorum Cellas, ter saltem in anno visitabunt, inquirentes, an alios habeant Libros, præter in Inventario descriptos. Quod si quis deprehensus fuerit
hujus-

hujusmodi Libros vetitos habere, servantur ea, quæ in Decretis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim ad Officium S. Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentibus, statuuntur.

6. Et ne quandoque aliquod scandalum oriri contingat, prohibemus Fratribus nostris, nè inordinate per se, vel per alios a Consanguineis suis, vel ab aliis extraneis pecunias petant, & accipiant. Qui contrafecerit, pecuniis privetur, & jejnet in terra in pane, & aqua in Refectorio.

7. Inhibemus etiam, nè quaslibet res invicem emant, aut vendant, contrafacientes rebus, & pecuniis illicò priventur, comedantque in terra in Refectorio in pane & aqua pro qualibet vice.

8. Insuper nemo nostrorum præsumat quidquam emere in quibusvis Civitatibus, aut Locis, nomine Laicorum, aut etiam ab eis accipere, ut id asportet absque vestigialium solutione. Quod si quis non observaverit, si fuerit in Dignitate constitutus, per depositionem puniatur. Si verò fuerit simplex Monachus, degradetur, habita consideratione ad gravitatem Criminis. Sed si fuerit Commisus, aut expellatur, aut gravissimis pœnis afficiatur.

9. Præcipimus etiam, quod nullus nostræ Congregationis Professus, Commisus, seu aliter in nostris Monasteriis sub obedientia Patrum constitutus, audeat tenere, vel expendere pecunias sine licentia Prælati, sed pecuniam omnem ad se pervenientem eidem Prælato deferat, Depositario consignandam, quod idem intelligimus observandum esse de pecuniis, quæ penès aliquem ex prædictis Fratribus, quavis causa depositæ fuerint, tam Monasteriorum nostrorum, quàm aliarum quarumcumque personarum, prout supra Statutum est in Declaratione Cap. 31. num. 10. Quam Constitutionem mandamus omnibus Prælati, & Prioribus nostræ Congregationis, ut realiter, & cum effectu faciant in suis Monasteriis observari. Quod si fortè quis contra hujus Constitutionis formam pecunias apud se, vel apud alios, vel forsàn Census, & alia bona quæcunque, tam stabilia, quàm mobilia quovis titulo acquisita, occultè retinuerit, & intra tempus à Constitutionibus præscriptum, non revelaverit: ac de hujusmodi proprietatis vitio suspectus, & diffamatus à Prælato suo prævia monitione, juxta Sacros Canones, punitus non fuerit, nè propter incuriam, & dissimulationem Prælatorum (quod

absit) delicta inulta remaneant, districtè ordinamus Visitatoribus, ut in actu Visitationis, in singulis Monasteriis contra huiusmodi proprietatis labe suspectos, & diffamatos diligentissimè procedant: Et si præviam desuper capta diligenti informatione, aliquem hoc proprietatis vitio laborantem, & in quocumque ex prædictis culpabilem invenerint. Si quem in Congregatione gradum, dignitatem aut officium obtinet, in Dieta, aut in Capitulo deponatur: simplex verò Monachus, aut Commisus carceri mancipetur, non nisi de consensu Definitorum, vel Regiminis educendus, Pecunias verò, & quæcumque bona prædicta Monasteriis eorum Professionis eo ipso applicata esse decernimus, & declaramus.

10. Nullus Fratrum nostrorum quidquam accipiat mutuo, vel commodato absque licentia Prælati, & Conventus, in scriptis danda, qua non interveniente, sibi consulant Creditores, sciantque nullum solvendi onus Monasteria subire, nisi publicata auctoritate æs alienum contractum fuerit, vel nisi legitime constiterit, in Monasterii commodum transiisse, & in hoc sensu concipienda erunt in posterum mandata procuratorum Ministris tradenda.

Si omnes debeant æqualiter necessaria accipere

C A P. XXXIV.

Sicut scriptum est: Dividebatur singulis, prout cuique opus erat. Ubi non dicimus, quod personarum (quod absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio. Ubi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristet. Qui verò plus indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro misericordia, & ita omnia membra erunt in pace. Ante omnia, ne murmurationis malum pro qualicumque causa, in aliquo qualicumque verbo, vel significatione appareat. Quod si deprehensus fuerit quis, districtiori disciplina subdatur.

De Septimanariis Coquina

C A P. XXXV.

Fratres sic sibi invicem serviant, ut nullus excusetur à Coquina Officio, nisi aut ægitudine, aut in causa gravis utilitatis quis occupatus fuerit, quia exinde major merces

ces acquiruntur. Imbecillibus autem procurentur solatia, ut non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes solatia, secundum modum Congregationis, aut positionem loci. Si major Congregatio fuerit, Cellarius excitetur à Coquina, vel si qui (ut diximus) maioribus utilitatibus occupantur. Cæteri verò sibi sub charitate invicem serviant. Egredsurus de septimana, Sabbato munditias faciat. Lintheamina, cum quibus sibi fratres manus, ac pedes tergant, lavet: Pedes verò tam ipse, qui egreditur, quam ille, qui intraturus est, omnibus lavent. Vasa Monasterii sui munda, & sana Cellario reassignet, qui Cellarius item intranti con- signet, ut sciat, quid dat, aut quid recipit.

Septimanarii autem ante unam horam refectiōis accipiant super statutam annonam singulos biberes, & panem, ut hora refectiōis sine murmuratiōe, & gravi labore serviant Fratribus suis. In diebus tamen solemnibus usque ad Missas subsintineant. Intrantes autem, & exeuntes Hebdomadarii in Oratorio mox, Matutinis finitis Dominica, omnibus genibus provolvantur, postulantes pro se orari. Egrediens autem de Septimana dicat hunc versum: Benedictus es Domine Deus, qui audivisti me, & consolatus es me. Quo dicto tertio, accipiat Benedictionem egrediens, & subsequatur ingrediens dicat: Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina. Et hoc idem, tertio repetatur ab omnibus, & accepta benedictione, ingrediatur.

DECLARATIO.

Ibi: Nullus excusetur.

1. Prior claustralis, maximè cum Prælatus erit in Monasterio, non excusetur à ministerio Coquinæ, sed solus Cellarius, de quo infra, qui Prior Mensæ quoque etiam absente Prælo legere, & inservire debet.

Ibi: Singulos biberes, & panem.

2. Infra de Hebdomadario Lectore dicit mixtum. Quod intelligimus tantum vini, quantum capere potest unus Cyathus, in quo in Refectorio bibitur, & circa uncias duas panis.

3. Quod verò dicitur de Hebdomadariis Coquinæ, idem

idem dicitur de omnibus Officialibus, qui in suis officiis occupati, nequeunt primæ Mensæ interesse.

De Infirmis Fratribus

C A P. XXXVI.

Infirmorum cura ante omnia, & super omnia adhibenda est, ut sicut revera Christo, ita eis serviat, quia ipse Mat: 25. dixit: Infirmus fui, & visitastis me. Et quod fecistis uni de his minimis meis, mihi fecistis. Sed & ipsi Infirmi considerent in honorem Dei sibi serviri, & non superfluitate sua contristent Fratres suos, servientes sibi. Qui tamen patienter portandi sunt, quia de talibus copiosior merces acquiritur. Ergo cura maxima sit Abbati, nè aliquam negligentiam patiantur. Quibus Fratribus infirmis sit cella super se deputata, & servitor timens Deum, & diligens, ac sollicitus.

Balneorum usus Infirmis, quoties expedit, offeratur. Sanis autem, & maxime Juvenibus, tardius concedatur. Sed, & carniū esus infirmis, omninoque debilibus, pro reparatione concedatur: At ubi meliorati fuerint à carnibus, more solito, omnes obſtineant. Curam autem maximam habeat Abbas, ne à Cellariis, aut servitoribus negligantur Infirmi, quia ad ipsum respicit, quidquid à Discipulis delinquitur.

DECLARATIO.

Ibi: Sit Cella super se deputata.

1. Quilibet Infirmus habeat, si locus permiserit, Cellam separatam cum Camino, nec ulli omnino labori, ullique impensæ parcatur, ut Infirmis necessaria obsequia, imò decentia solatia, tum spiritualia, tum corporalia, sedulo impendantur. Quod præsertim attendatur in Monasteriis, quæ sunt extra Civitates, in quibus tam quoad medicos, quam quoad alia requisita, non ita commodè possunt Infirmis necessaria exhiberi. Provideant igitur Prælati talium Monasteriorum, ut Infirmi, sive ipsos in Monasteriis, sive in Civitate curandos duxerint, nulla omnino re indigeant, quæ ad salutem corporis, & animæ, non solum necessaria, sed etiam condecens fuerit. Si de negligentia fuerint convicti, severè puniantur à Regimine.

2. Ordinamus etiam, quod nullus Fratrum circa medic-

dicinalia loquatur medico, aut ab eo petat consilium sine licentia Superioris; nec potionem aliquam, vel pilulam, vel similia sine utriusque licentia sumat. Qui contrafecerit, dicat ter septem Psalmos Pœnitentiales cum Litanis.

3. Ad mensam, si plures sunt Ægri, vel Convalescentes, cum modestia sedeant, & aliquid ad ædificationem in principio refectionis legatur.

4. Sint Infirmi obedientes Infirmariis suis, & e contra, Infirmarii sint discreti, & compatientes Infirmis suis. Qui Infirmarii omnino deputentur Monachi, & si majori indigeant auxilio, addantur etiam Commissi, vel famuli. Et maxima cura invigilent Prælati, ut hoc charitatis officium perfectè adimpleatur.

Ibi: Balneorum usus.

5. Intelligimus de Balneis, quæ sunt in Monasteriis. Ad Balnea verò, quæ sunt extra Monasterium, propter periculum Animarum nemo accedere præsumat sine licentia speciali Capituli Generalis, si proximè fieri debeat, & non sit periculum in mora, aliter Præsidentis, aut unius ex Visitatoribus. Quando etiam major instaret necessitas, & differri non posset, sufficiat licentia Prælati sui cum consilio Seniorum Monasterii; Si igitur pro aliquo infirmo Fratre petenda sunt Balnea, Prælatus ipse, & non alius, ipsam licentiam petat.

6. Infirmo Fratri ad Balnea mittendo, necessaria omnia suppeditari mandamus à Monasterio suæ professionis dummodò per biennium minimè interruptum in alieno Monasterio non permanserit. Hoc enim casu, ab eo Monasterio, quod integro biennio incoluit, necessaria subministranda esse statuimus. Quod verò ad alios infirmos expensæ fiant ab illo Monasterio, in quo, qui infirmatur, est deputatus de familia.

Ibi: Non negligentur Infirmi.

7. Non solum in temporalibus, sed nec etiam in spiritualibus, ut videlicet admoneantur, nè propter infirmitatem omittant confessionem, & communionem temporibus consuetis; imò hortentur, ut frequentius confiteantur, & Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum sumant.

REGULA

De Senibus, vel Infantibus

CAP. XXXVII.

*L*icet ipsa natura humana trahatur ad misericordiam in his ætatibus Senum, videlicet, & Infantum, tamen, & Regulæ auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in eis imbecillitas, & nullatenus eis distractio Regulæ teneatur in alimentis, sed sit in eis pia consideratio, & præveniat Horas Canonicas.

DECLARATIO.

Ibi: Senum.

1. Non tam ætate, quam imbecillitate juxta Prælati considerationem. Infantes verò non recipimus omnino, sicut supra dictum est, de Pueris minoris ætatis.

De Hebdomadario Lectore

CAP. XXXVIII.

*M*ensis Fratrum edentium Lectio deesse non debet, nec fortuito casu, qui arripuerit Codicem, legere audeat ibi, sed lecturus tota Hebdomada, Dominica ingrediatur. Qui ingrediens post Missas, & Communionem, petat ab omnibus pro se orari, ut avertat ab eo Deus spiritum elationis, & dicatur hic versus in Oratorio tertio ab omnibus, ipso tamen incipiente: Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam, Et sic accepta benedictione ingrediatur ad legendum; summumque fiat silentium ad mensam, ut nullius mussitatio, vel vox, nisi solius Legentis ibi audiatur. Quæ vero necessaria sunt comedentibus, & bibentibus, sibi sic invicem ministrent Fratres, ut nullus indigeat petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu cujuscunque signi potius petatur, quam voce. Nec præsumat ibi aliquis de ipsa Lectione, aut aliunde quidquam requirere, nè detur occasio, nisi fortè Prior voluerit pro ædificatione aliquid breviter dicere. Frater autem Hebdomadarius accipiat mixtum, priusquam incipiat legere propter communionem sanctam, & nè fortè grave sit ei jejunium sustinere; Postea autem cum Coquina Hebdomadarius, & servitoribus, reficiat Fratres autem non per ordinem legant, aut cantent, sed qui ædificent audientes.

DE-

S. BENEDICTI

DECLARATIO.

Ibi: Mensis Fratrum.

1. Secundæ etiam mensæ, ubi major fuerit Congregatio, non desit Lectio.

Ibi: Lectio deesse non debet.

2. In Lectionibus primæ mensæ hic ordo servetur. Si dies illa proprium habuerit Evangelium, ejus Homilia, & deinde Sermones super eo, juxta dispositionem Superioris legantur. Postea vitæ Sanctorum: deinde Sacra Scriptura. In fine confessionis aliquid lingua vulgari legatur, ut Fratres Commissi, grammaticam ignorantes, unde ædificentur, habeant, & spiritualiter pascantur. Et præsertim non omittatur Lectio Regulæ Italico Sermone (quæ latine lecta fuerit in Capitulo) cum tota integra sua declaratione, quæ etiam secundæ mensæ repetatur: Cum verò contigerit Superiorem in Conventu legere, is, qui immediate sequitur, signa particularia faciat.

Ibi: Et Communionem.

3. Ex eo, quod hic Beatus Pater Benedictus dicit: Post Missas, & Communionem, & infra in eodem Capitulo, propter Communionem Sanctam, ostenditur, quod quolibet Dominico die Fratres communicabant: Ideo mandamus, quod tam sanctum, & antiquum Religionis Institutum servetur in singulis nostræ Congregationis Monasteriis: nisi fortè ob reverentiam alicujus Festi solemnis, differatur, aut præmittatur hujusmodi Communio.

4. Cum autem Sacerdotes, qui propter infirmitatem, aut in die Dominicæ Cænæ, aut ex aliqua causa non celebrant, communicare contigerit, juxta decretum Sanctorum Patrum, stolam semper super humeros habeant, sicut quando celebrant.

5. Fiat tamen dicta Communio statim post Communionem Sacerdotis. Et Sacramentum per Sacristam decenter cum Luminaribus, Missa peracta in locum suum reportetur.

6. Hortamur autem Prælatos, ut saltem bis in anno, Clericis, & Commissis omnibus facultatem concedant, ut cui maxime voluerint ex approbatis ad confessionem, possint sua peccata confiteri.

Ibi:

Ibi: Petat ab omnibus pro se orari.

7. Stet in medio Chori die Dominica post Sextam, genibus flexis versus Altare, & ter dicto versu: Domine labia mea aperies &c. Et à Choro ter repetito, Superior dicat; Saluum fac &c. & consuetam orationem, tenoris videlicet sequentis: Aufer ab hoc famulo tuo, quæsumus Domine, spiritum elationis, & ignorantie, ut repletus spiritu humilitatis, & scientie, intellectum sacre capiat Lectionis per Christum Dominum nostrum.

Ibi: Ingrediatur ad legendum.

8. Post benedictionem Lector non incipiat, nisi Fratres prius sederint ad mensam. Lecta verò brevi particula Lectionis, Superior faciat signum, post quod Fratres incipiant comedere. Et hoc, ut anima prius, quam corpus reficiatur. Et in fine mensæ nemo surgat, nisi prius omnes responderint: Deo gratias.

Ibi: Vicissim.

9. Hac vicissitudine intelligitur, quod singuli per ordinem à Superiore nominandi per singulas Hebdomadas legant.

Ibi: Mixtum.

10. Servetur, quod dictum est de Septimanariis Coquinæ.

De mensura Ciborum

C A P. XXXIX.

Sufficere credimus ad refectiorem quotidianam, tam Sextæ, quam Nonæ omnibus mensibus cocta duo pulmentaria, propter diversorum infirmitates, ut fortè, qui ex uno non poterit edere, ex alio reficiatur. Ergo duo pulmentaria cocta Fratribus sufficiant, & si fuerint inde poma, aut nascentia leguminum, addatur & tertium, Panis libra una propensa sufficiat in die, siue una sit refectio, siue prandii, & Cænæ Quod si cænaturi sunt, de eadem libra tertia pars à Cellario reservetur, reddenda cænaturis. Quod si labor fortè factus fuerit major, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, si expediat aliquid augere, remota præ omnibus crapula, & nunquam surripiat Monachum indigeries. Quia nihil sic contrarium est omni Christiano, quo-

quomodo crapula, sicut ait Dominus noster: *Videte, ne gra-* Luc. xi.
ventur corda vestra in crapula, & ebrietate. Pueris verò
minori ætate non eadem servetur quantitas, sed minor,
quàm majoribus, servata in omnibus parcitate Carnium
verò quadrupedum ab omnibus abstineatur comestio, præ-
ter omnino debiles, & ægrotos.

DECLARATIO.

Ibi: Sufficere credimus.

1. Quando in Monasterio jejunium servatur, assignetur edentibus in refectioe, quæ debet esse circa meridiem, ciborum quantitas, quæ aliquantò major sit, quàm cum non jejunatur. In omnibus servata Locorum, & temporum consuetudine, ac Monastica sobrietate.

Ibi: Panis libra una.

2. Volumus consuetudinem nostram servari, ut scilicet apponatur Panis, quantum cuique opus fuerit.

Ibi: Quadrupedum.

3. In Monasteriis nostræ Congregationis, in quibus viget Regularis observantia, & recipiuntur Novitii ad probationem, carnes cujuscumque speciei omnino non comedantur in Refectorio observantiæ; multorum tamen imbecillitati consulere volentes, dispensamus, ut in Refectorio Valetudinarii, Fratribus, qui sunt de Conventu, usus carniū semel in Hebdomada concedatur. Ac insuper, ut Prælati cum Hospitibus nostræ Congregationis intra Monasterium, vel cum Senioribus, & Sacerdotibus in Camera Abbatibus, aut cum Fratribus, qui sunt in itinere, & extra Monasteria super hujusmodi esu carniū dispensare possint, prout eorum discretioni videbitur expedire, facultatem concedimus. Si quis autem absque Prælati licentia in Monasterio, vel extra, carnes comedere ausus fuerit, quot vicibus carnes comederit, toties in pane, & aqua jejunet.

4. Dispensamus præterea cum Monasteriis Sancti Pauli de Urbe, Sanctæ Mariæ de Farfa, Sancti Nicolai de Litore, & Sancti Bartholomæi de Aste, ob aeris intemperiem. In cæteris verò Monasteriis, in quibus ob paucitatem Monachorum exacta, & rigoroſa observantia Regularis vigere nequit; sit in Abbatis arbitrio, & prudentia, ut car-

nium esum ter in Hebdomada per totum annum, diebus non interdictis, indulgere Fratribus possit, ex rationabili causa.

De mensura Potus

C A P. XL.

Cor: 1.2. *Unusquisque proprium habet donum ex Deo: alius sic, alius verò sic. Et ideo, cum aliqua scrupulositate à nobis mensura victus aliorum constituitur; tamen infirmorum contuentes imbecillitatem, credimus Eminam vini pro singulis sufficere per diem: Quibus autem donat Deus tolerantiam abstinentiæ, propriam se habituros mercedem scient. Quod si aut Loci necessitas, vel labor, aut ardor æstatis amplius poposcerit, in arbitrio Prioris consistat, considerans in omnibus nè surrepat satietas, aut ebrietas, licet legamus, vinum omnino Monachorum non esse. Sed quia nostris temporibus id Monachis persuaderi non potest, saltem, vel hoc consentiamus, ut non usque ad satietatem bibamus, sed parcius. Quia vinum apostatare facit, etiam Sapientes. Ubi autem loci necessitas exposcit, ut nec superscripta mensura inveniri possit, Sed multò minus, aut ex toto nihil, benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem omnino admonentes, ut absque murationibus sint.*

DECLARATIO.

Ibi: Eminam Vini.

1. Vinum apponimus, non ad certam mensuram, sed quantum uniuscujusque sobrietati sufficiat: monemus tamen Fratres, nè bibant merum, nisi infirmitas hoc requireret. In Refectorio bibant omnes in poculis fictilibus, quæ utraque manu sibi porrigant; extra Refectorium verò uti liceat vitreis calicibus.

Quibus horis oporteat reficere Fratres

C A P. XLI.

A Sancto Pascha usque ad Pentecosten, ad Sextam reficiant Fratres, & ad seram cænent. A Pentecoste autem tota æstate (si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æstatis non perturbat) quarta, & sexta feria je-
ju-

junent usque ad nonam; reliquis verò diebus ad Sextam prandeant. Quæ prandii Sexta, si opera in agris habuerint, aut æstatis fervor nimius fuerit, continuanda erit, in Abbatibus sit providentia. Et sic omnia temperet, atque disponat, qualiter, & animæ salventur, & quod faciunt Fratres, absque ulla murmuratione faciant. Ab idibus autem Septembris usque ad caput Quadragesimæ ad Nonam semper reficiant Fratres. In Quadragesima verò usque ad Pascha, Ad Vesperam reficiant. Ipsa tamen vespera sic agatur, ut lumine Lucernæ non indigeant reficientes, Sed luce adhuc diei omnia consumentur, sed, & omni tempore, sive Cænæ, sive refectiōis, hora sic temperetur, ut cum luce fiant omnia.

DECLARATIO.

Ibi: a Pentecoste autem.

1. Quoniam Fratribus nostris multas dispensationes, & indulgentias circa jejunia regularia largiti sumus. Rationabile idcirco judicamus, ut quod Regulæ jejunii deductum est, aliis abstinentiis aliquatenus compensemus.

2. Omnibus ergo Congregationis nostræ Monachis, & Commissis injungimus, ut per totum annum jejurent feria sexta in memoriam, & reverentiam Passiōis Christi, nisi fortè eo die festus dies adeo solemnis occurrerit, qui hanc jejunii legem solvere svadeat. Refectiunculæ ferotinæ æstivo tempore fructus aliquos addi posse, indulgemus.

Ibi: Ab idibus Septembris.

3. Intelligimus exclusivè, prout declarabitur in Capitulo de opere manuum quotidiano super verbo, usque ad Kalendas Octobris.

Ibi: Usque ad Caput Quadragesimæ ad Nonam semper reficiant Fratres.

4. Dispensamus autem in infrascriptis diebus propter reverentiam solemnitatum. In Festo S. Matthæi Apostoli, Dedicationis Sancti Michaelis, Sancti Placidi, Sanctæ Justinæ de Padua, Sancti Lucæ, SS. Simonis, & Judæ, Omnium Sanctorum, Sancti Martini, Omnium Sanctorum Monachorum, Sancti Andreæ (quando celebratur extra Adven-

tum) Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, cum tribus sequentibus diebus, Circumcisionis ipsius, Epiphaniæ ejus, Sancti Mauri, Sancti Antonii Abbatis, Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, Sanctæ Scholasticæ, Sancti Matthiæ extra Quadragesimam, & Tituli Loci: Insuper etiam, ut Fratres nostri alacrius incumbant his, & aliis Regularibus observantiis, concedimus Prælati licentiam dispensandi Tertia, & quinta feria cujuslibet hebdomadæ: Quibus impeditis, dispensatio cadat in alium diem.

5 Et licet experientia docti; quæ rerum magistra est, apertè cognoscamus, quod nimia recreationum relaxatio potius distrahit, & enervat, quam recreet, & proficiedi materiam subministret; tamen infirmitati humanæ consulentes, Prælatos hortamur, ut per aliquot dies ante Adventum, itemque per aliquot plures dies ante Quadragesimam, sint erga Fratres in recreationibus, & in esus carniū dispensatione (quod ipsorum discretioni committitur) aliquantò indulgentiores, vitato excessu, quatenus hujusmodi relaxatione præmissa, alacrius postmodum, atque ferventiùs debitum suæ servitutis persolvant, & per Monasteria Congregationis uniformitas observetur.

Ibi: in Quadragesima usque ad Pascha ad Vesperam semper reficiant.

6. Hoc Quadragesimæ tempore ita disponantur Divina Officia, ut hora ab Ecclesia præscripta, Conventus reficiatur.

Ibi: Cum luce omnia fiant.

7. Quia nostris temporibus Ecclesiasticorum officiorum solemnitates ita auctæ sunt, ut hyemis tempore cænari non possit ante solis occasum, absque manifesta valetudinis læsione. & si voluerimus Divinorum celebrationem nimis tempestivè persolvere, id fieri non poterit absque fidelium admiratione, propterea ab Abbatis prudentia pendeat temporis canonicarum horarum, & refectionis congrua dispositio.

Ut post Completorium nemo loquatur

C A P. XLII.

*Omni tempore silentio debent studere Monachi, maxime
tamen*

tamen nocturnis horis. Et ideo omni tempore, siue jejunii, siue prandii, si tempus fuerit prandii, mox, ut surrexerint à Cœna, sedeant omnes in unum, & legat unus collationes, vel vitas Patrum, aut certè aliquid, quod edificet audientes: Non autem Heptaticum, aut Regum, quia infirmis intellectibus non erit utile illa hora hanc Scripturam audire: aliis verò horis legantur. Si autem jejunii dies fuerit, dicta Vespera, parvo intervallo, mox accedant ad Lectionem, ut diximus, & Lectis quatuor, aut quinque foliis, vel quantum hora permittit, omnibus in unum concurrentibus, per hanc moram Lectionis, si quis fortè in assignato sibi commissio fuerit occupatus, occurrat. Omnes ergo in unum possint, compleant, & exeuntes à Completorio, nulla sit licentia denuò cuiquam loqui aliquid. Quod si inventus fuerit quisquam pravaricari hanc taciturnitatis Regulam, graviore vindicta subiaceat: Excepto si necessitas Hospitum supervenerit, aut fortè Abbas alicui aliquid jussit. Quod tamen, & ipsum cum summa gravitate, & moderatione honestissime fiat.

DECLARATIO.

Ibi: Mox, ut surrexerint à Cœna.

1. Hisce temporibus Completorium dicitur antè Cœnam; propterea, pulsato primo Completorii signo, Monachi omnes in Capitulum conveniant ad hujusmodi Lectionem, quæ non ultra quartam unius horæ partem protrahatur; eaque peracta, dicatur in Choro Lectio brevis, quæ est initium Completorii.

Ibi: Et exeuntes à Completorio.

2. Silentium, quod hic Regula præcipit post Completorium, ordinans rigorosè servandum esse post signum Serotinæ dormitionis.

*De iis, qui ad opus Dei, vel mensam tardè
occurrunt*

CAP. XLIII.

*Ad horam Divini Officii, mox ut auditum fuerit signum, relinquantur omnibus (quæ licet fuerint in manibus) summa cum festinatione curratur; cum gravitate tamen, ut non
scur.*

securitas inveniat fomitem. Ergò nihil operi Dei præponatur. Quod si quis ad nocturnas vigilias post gloriam psalmi nonagesimi quarti (quem propter hoc omnino protrahendo, & morosè volumus dici) occurrit, non stet in ordine suo in Choro, sed ultimus omnium stet, aut in loco, quem talibus negligentibus seorsum constituerit Abbas, ut videatur ab ipso, vel ab omnibus, usque dum Completo Opere Dei, publica satisfactione peniteat. Ideò autem eos in ultimo, aut seorsum judicavimus debere stare, ut visi ab omnibus, vel pro ipsa verecundia sua emendentur; Nam si foras Oratorium remaneant, erit fortè talis, qui se, aut recollocet, & dormiat, aut certè sedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occasio maligno; sed ingrediatur intro, ut nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei post versum, & gloriam primi psalmi, qui post versum dicitur, occurrerit, lege, qui supra diximus, in ultimo stet, nec præsumat sociari Choro Psallentium, usque ad satisfactionem: nisi fortè Abbas licentiam dederit permissione sua; ità tamen, ut satisfaciatur reus ex hoc.

Ad mensam autem, qui ante versum non occurrerit, ut simul omnes dicant versum, & orent, & sub uno simul omnes accedant ad mensam; qui per negligentiam suam, aut vitium non occurrerit, usque ad secundam vicem pro hoc corripatur: Si denuò non emendaverit, non permittatur ad mensæ communis participationem, sed sequestratus à consortio omnium, reficiat solus, sublata ei portione sua vini, usque ad satisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui ad illum versum non fuerit præsens, qui post cibum dicitur. Nec quisquam præsumat ante statutam horam, vel postea quidam cibi, vel potus percipere. Sed, & si cui offertur aliquid a Priore, & accipere renuerit, hora, qua desideravit hoc, quod prius recusavit, aut aliud, omninò non percipiat usque ad emendationem congruam.

DECLARATIO.

Ibi: Ad horam Divini Officii.

1. Quàm sollicitos nos esse velit ad Divina Officia Beatissimus Pater noster Benedictus, his verbis ostendit: ideoque aliquid distinctius, ab ipsa tamen Regula non discedentes, ordinandum diximus.

2. Ut videlicet ad nocturnas vigiliis servetur ad litteram Regula Sed quando dicitur Officium Beatæ Virginis in principio nocturnalis officii, qui venerit post hymnum, genuflectat; & facto à Superiore signo, vadat ad locum suum; qui verò post Gloria primi Psalmi, genuflectat, & expectato Superioris signo, se excuset, vel locum negligentium petat.

3. Ad diurnas verò Horas, qui venerit post hymnum, qui præmittitur Psalmis, genuflectat, ut supra, & petat locum suum. Si autem post Gloria primi Psalmi, etiam in horis, in quibus hymnus non præmittitur, pariter genuflectat, factoque à Superiore signo, se excuset: vel, ut supra, locum penitentium petat.

4. Ad Lectionem verò, quæ dicitur in Capitulo ante Completorium, qui venerit, postquam Lector (facto signo à Superiore) incæperit legere, genuflectat, ut supra, & tendat ad locum suum. Qui verò non interfuit Lectioni brevi, quæ dicitur in Choro, genuflectat, factoque à Superiore signo, se excuset, aut in ultimo stet.

Ibi: Ut simul omnes dicant versum.

5. Declaramus sufficere, quod Frater sit intra ostium Refectorii, cum Superior incipit versum: Benedicite. Quo pronuntiato, qui deinde ingredientur, genuflectant, factoque à Superiore signo, surgant.

Ibi: Propter id corripatur.

6. Tam negligentes, quam etiam qui fuerint iusta Causa occupati, ut disciplina, & humilitas ostendatur, genuflectant, factoque sibi signo à Superiore, surgant, & Causam suæ tarditatis ipsi Superiori pandant, submissa voce, ut discernatur negligens à legitime occupato.

7. Inservientes verò Coquinæ, licet genuflectant, non tamen se excusent, quia satis liquet, eos legitime fuisse occupatos.

8. Si quis autem legitime occupatus non posset convenire ad officium, vel exercitium, vel ad mensam, vel ad alia, propter quæ Conventus congregatur, excusationem suam per se, vel per alium faciat, dicendo Superiori causam suæ occupationis.

9. Si verò alicui necesse fuerit discedere ab officio,
sive

sive ab exercitio, sive à Conventu quomodocumque congregato per parvum temporis spatium, licentiam à Superiore solo nutu petat: & si statim revertatur, non genuflectat. Cui verò necesse esset discedere animo non redeundi, dicat causam Superiori, & super hoc obtineat licentiam particularem.

10. Prælati verò transeuntes per alia Monasteria, intrantes Chorum, vel Refectorium, si tardè eos contingat accedere, non ob id genuflectant, nec etiam licentiam petant, si indè abire voluerint, nisi ibi fuerit P. Præfident.

De iis, qui excommunicantur, quomodo satisfaciant

C A P. LXIV.

Qui pro graviore culpa ab Oratorio, & à mensa excommunicatur, hora, qua opus Dei in Oratorio celebratur, antè fores Oratorii prostratus jaceat, nihil dicens: nisi tantum, posito in terram capite, & prostratus, pronus omnium de Oratorio exeuntium pedibus se projiciat. Et hoc tamdiu faciat, usque dum Abbas judicaverit satisfactum esse. Qui dum jussus ab Abbate venerit, provolvat se ipsius Abbatis pedibus, deindè omnium vestigiis Fratrum, ut orent pro eo. Et tunc, si jusserit Abbas, recipiatur in Choro, vel in ordine, quo Abbas decreverit: ita sanè, ut Psalmum, aut Lectionem, vel aliud quid non præsumat in Oratorio imponere, nisi iterum Abbas jubeat. Et omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciat, usque dum ei jubeat Abbas, ut quiescat ab hac satisfactione. Qui verò pro levibus culpis excommunicatur tantum à mensa, in Oratorio satisfaciat usque ad jussionem Abbatis, & tamdiu hoc faciat, usque dum benedicat, & dicat: sufficit.

De iis, qui falluntur in Oratorio

C A P. LXV.

Si quis, dum pronunciat, Psalmum, Responsorium, aut Antiphonam, vel Lectionem, fallitur: nisi cum satisfactione ibi coram omnibus humiliatus fuerit, majori vindicta subjaceat, quippe qui noluit humilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infantes verò pro tali culpa vapulent.

DE-

S. BENEDICTI
DECLARATIO.

72

Ibi: Coram omnibus.

1. Quando error est modicus, sufficiat tangere terram manu; sed si error fuerit notabilis, ut, puta, quando excessu alios errare fecerit, aut necesse fuerit emendari, legendo, aut cantando, aut magnum strepitum fecerit: mox completa Lestione, vel Antiphona, aut Cantu (si in his fuerit occupatus) genuflectat ante Superiorem, donec sibi signum factum fuerit surgendi.

De iis, qui in alijs quibuslibet rebus delinquant

C A P. LXVI.

Si quis, dum in labore quovis, in Coquina, in Cellario, in Ministerio, in Pistrino, in Horto, in arte aliqua, dum laborat, vel in quocumque loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdidit, vel aliud quid excesserit ibi, & non veniens continuo ante Abbatem, vel Congregationem ipse ultrò satisfecerit, & prodiderit delictum suum, dum per alium cognitum fuerit, majori subiaceat emendationi. Si animæ verò peccati causa latens fuerit, tantum Abbati, aut spiritualibus Senioribus patefaciat, qui sciant curare sua, & aliena vulnera, non detegere, aut publicare.

DECLARATIO.

Ibi: Et non veniens continuo.

1. Declaramus hoc esse servandum, quando Abbas adesset ibi, aut in loco propinquo, & hoc delinquens sciat, alias in Capitulo suum fateatur errorem; Propterea ordinamus, quod singulis diebus post Primam in Capitulo Decani per vices culpas audiant.

2. Diligenter advertant Religiosi nostri, quanto majori industria incumbere debeant ad abluendas, & si leviores, maculas animæ, quandoquidem ea errata, quæ nulla culpa animam lædunt, tam celeriter S. Pater Benedictus præcipit expianda.

3. Et quia septies in die cadit Justus, ordinamus, quod octavo quoque die, juxta antiquam consuetudinem, Clerici, & Commissi Sacramentaliter confiteantur; Qui secus

K

cus

cus fecerit, dicat suam culpam in Capitulo, & comedat in terra in Refectorio.

De significanda hora operis Dei

C A P. LXVII.

*N*untienda hora operis Dei, die, noctuque sit cura Abbati, aut ipse nuntiare, aut tali soli sollicito Fratri injungat hanc curam, ut omnia horis competentibus compleantur. Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus jussum fuerit, imponant. Cantare autem, aut legere non præsumat, nisi qui potest ipsum officium implere, ut ædificentur audientes. Quod cum humilitate, & gravitate, & tremore faciat, & cui jusserit Abbas.

D E C L A R A T I O.

Ibi: Nuntienda hora operis Dei.

1. Imponatur hoc officium Sacriffæ.

Ibi: Cantare, aut legere.

2. Idcirco debentes legere, aut cantare, prævideant Lectiones, præparentque libros tempore congruo. Legant autem alta, & distincta voce, tam in Choro, quam in Refectorio, ita ut ab omnibus cum ædificatione, & profectu spiritali percipiantur. Id verò multò magis in Missis celebrandis observandum est, nè ob nimiam, & indecoram celeritatem scandalum potius, quam devotionis sensus, in proximorum cordibus, Sacerdotes nostri excitent, in quo maxime invigilent Prælati, & contrafacientes severè corripiant. Curent etiam, ut inviolabiliter observentur tóni Monastici in Evangeliiis, in Epistolis, & in omnibus aliis cantibus, ut uniformitas tam in cantu, quam in cæremoniis exhibeatur ab omnibus. Qui transgressus fuerit pro prima vice comedat in terra in Refectorio, & pro aliis vicibus, gravioribus penitentiis subjaceat Superioris arbitrio.

Ibi: Qui possit dictum officium implere.

3. Ideoque ordinamus, quod Patres Monasteriorum nostræ Congregationis de consilio suorum Seniorum, Fratres quos ad discendum idoneos judicaverint, liberalibus disciplinis, casibus conscientiæ, & cantu plano sollicitè instrui faci-

faciant à doctis Monachis, si commodè fieri potest; Sin autem ab aliis mercede conductis.

4. Cum verò à Monastica disciplina alienum sit inertia, otioque languescere, & ab antiquis Patribus nostris, qui Ecclesiam militantem omni doctrinarum genere, & facultate illustrarunt, filios degenerare; ut hujusmodi notam fugiamus, otiumque, & nugas (efficax Diaboli virus) evitemus, Divinarumque Scripturarum speculationi efficacius intendere possimus, & ut coalescenti in dies (Auctore Deo) Congregationi nostræ hæc etiam, inter cætera, scientiæ gemma non defit, hac præsentī Constitutione decernimus, ut in omnibus Monasteriis, in quibus saltem fuerint duodecim Monachi, sint Lektionen saltem Theologiæ moralis, vel sacrae Scripturæ, aut aliarum facultatum pro Monachorum captu. In amplioribus verò Monasteriis, & studiis formalibus doceatur Philosophia, Theologia Scholastica, & Positiva, & Sacri Canones.

5. Pro studiis formalibus, deputamus in Provincia Sicula Monasteria Sancti Martini Panormi, Sancti Placidi Messanæ, & sancti Nicolai Catanæ. In Provincia Neapolitana, Monasteria sancti Benedicti Montis Casini, Sancti Severini Neapolis, & Sanctissimæ Trinitatis Cavæ. In Provincia Romana, Monasteria sancti Petri Perusii, sancti Vitalis Ravennæ, sancti Proculi Bononiæ. In Provincia Veneta, Monasteria sanctæ Justinæ Patavii, sancti Georgii Venetiarum. In Provincia Lombarda, Monasteria sancti Joannis Parmæ, sancti Sixti Placentiæ, sancti Simpliciani Mediolani, sancti Benedicti Mantuæ. In Provincia Etrusca, Monasterium sanctæ Mariæ Florentiæ, cujus quidem Provinciæ, sicut etiam Liguræ, & pariter aliarum Provinciarum Prælati poterunt suos Alumnos ad quodlibet ex Monasteriis, pro studiis supra designatis mittere, prout ipsis magis videbitur expedire, alendos, & vestiendos illorum in Monasteriorum expensis, quorum sunt professi. Abbates prædictis Monasteriis constituent Lectores Monachos eruditos, qui ab Examinatoribus per Capitulum Generale deputatis, prævio examine approbati fuerint, iisque libros, aliaque necessaria subministrari mandent, & eas indulgentias concedant, quas ad Lektionum laborem levandum prudeater conferre cognoscent: Etiam à communibus exercitiis, & ab aliquibus horis Canonicis (non tamen diebus Festis, nec prætermissa Oratione mentali, integra etiam pro vi-

ribus Regulari observantia) eos, si opus fuerit, eximendo.

6. Pro Monachorum quoque studio vacantium diligentiori custodia, & severiori disciplina, atque ne tempus inutiliter conteratur, unus ex Deputatis Monasteriis, qui Scholis præsideat, in ordinatione Officialium eligatur, qui cuncta, secundum Deum, & Scholarium profectum exequens, pro viribus semper Scholis adesse procuret.

7. Ne tamen Adolescentes à studiis avocentur, nullus Monachorum ad Officia Oeconomica, vel temporalia, etiam domestica, assumi possit, nisi completo suæ conversionis anno duodecimo.

De opere manuum quotidiano

C A P. LXVIII.

*O*tiocitas inimica est animæ, & ideo certis temporibus occupari debent Fratres in labore manuum: certis iterum horis in Lectione Divina. Ideoque hac dispositione credimus utraque tempora ordinari, id est, ut à Pascha, usque ad Kalendas Octobris manè exeuntes à Prima, usque ad horam penè quartam laborent, quod necessarium fuerit. Ab hora quarta autem, usque ad horam quasi sextam Lectioni vacent. Post sextam autem surgentes à mensa pausent in lectis suis cum omni silentio, aut fortè, qui voluerit sibi legere, sic legat, ut aliam non inquietet. Agatur nona temporius, mediante octava hora, & iterum, quod faciendum est, operentur usque ad Vesperam. Si autem necessitas Loci, aut paupertas exegerit, ut ad fruges colligendas per se occupentur, non contristentur: quia tunc verè Monachi sunt, si de labore manuum suarum vivunt, sicut, & Patres nostri, & Apostoli: Omnes tamen mensuratè fiant propter pusillanimes.

A Kalendis autem Octobris usque ad caput Quadragesimæ usque ad horam secundam plenam, Lectioni vacent. Hora secunda agatur Tertia: Et usque ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod eis injungitur. Facto autem primo signo nonæ horæ disjungant se ab opere suo singuli, & sint parati, dum, secundum signum pulsaverit. Post refectionem autem, vacent Lectionibus suis, aut Psalmis.

*I*n Quadragesimæ verò diebus à mane usque ad Tertiam plenam Lectioni vacent. & usque ad decimam plenam operentur, quod eis injungitur. In quibus diebus Quadra-
gesimæ

gesimæ accipiant omnes singulos Codices de Bibliotheca, quos per ordinem ex integro legant. Qui Codices in capite Quadragesimæ dandi sunt. Ante omnia sanè deputentur unus, aut duo Seniores, qui circumeant Monasterium horis, quibus vacant Fratres Lectioni, & videant, nè fortè inveniantur Frater acidiosus, qui vacet otio, aut fabulis, & non sit intentus Lectioni, & non solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat. Hic talis, si (quod absit) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundò: Si non emendaverit, correctioni Regulari subjaceat, taliter, ut ceteri metum habeant. Neque Frater ad Fratrem jungatur horis incompetentibus. Dominico die Lectioni vacent: exceptis iis, qui variis officiis deputati sunt. Si quis verò ita negligens, & desidiosus fuerit, ut non velit, aut non possit meditari, aut legere, injungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, vel delicatis talis opera, aut ars injungatur, ut nec otiosi sint, nec violentia laboris opprimantur, ut effugentur. Quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

DECLARATIO.

Ibi: Credimus utraque tempora ordinari.

1. Declaramus horum omnium dispositionem in arbitrio Abbatis esse reponendam tam quoad Divina Officia, quam quoad Lectiones, aliaque exercitia. Qui Abbas omnia rationabiliter, habita locorum & temporum consideratione, disponat, ita, ut Ecclesiæ, & Populo satisfiat: atque Monachi, ultra, quam par est, minimè graventur.

Ibi: Usque ad Kalendas Octobris.

2. Intellige omnes Kalendas inclusivè, sive ex quo incipit Kalendarum computatio post Idus; nempe, ut incipiamus ipso festo die sanctæ Crucis.

Ibi: Lectioni vacent.

3. Post refectionem primæ mensæ, liceat Monachis ire per hortum, aut per Monasterium, extra tamen Dormitorium, per spatium unius horæ, animi levandi causa, ita tamen, ut sine Superioris licentia, invicem non socientur. Prælati vero Monasteriorum nostrorum sint faciles ad concedendam eis hujusmodi licentiam, præsertim in solemnitatibus dupli-

plicibus (exceptis illis, quæ occurrunt in Quadragesima, & Adventu) dummodò Lektionen tunc conferant, vel de aliis, quæ ædificationem præsent, colloquantur.

4. Elapsa verò una hora post primam mensam, pulsetur pro dormitione, incipiendo à Pascha, nisi occurrat mense Aprilis, quo casu, præfata dormitio incipiat à Festo Sanctissimi P. N. Benedicti, & per unius horæ spatium, usque ad medium Aprilis: inde usque ad medium Augusti, duarum horarum, & inde usque ad Idus Septembris per unius horæ, ut supra, spatium. Quo tempore dormitionis, qui non vult dormire, servet silentium in Cella, nec illo tempore vagetur per Monasterium, nec in aliis exercitiis occupetur. Post dormitionem verò pulsetur, & dicatur Nona.

Ibi: a Kalendis Octobris.

5. Intellige inclusivè, videlicet omnes Kalendas illius mensis includendo, ut supra §. 2. Advertendum tamen omni tempore anni, quando est jejunium de præcepto Ecclesiæ, quod ita disponantur intervalla temporum, ut Fratres hora nona, vel circa, reficiantur.

Ibi: in Quadragesimæ verò diebus.

6. Hoc tempore prima pulsetur circa ortum solis; quæ recitata, immediatè dicantur Psalmi Pœnitentiales cum Litanis, vel Graduales, & Officium Defunctorum, quando fit de feria juxta dispositionem Rubricæ.

7. Spatia verò aliarum horarum, scilicet Tertix, Sextæ, Nonæ, & Vesperarum, Prælati Monasteriorum nostrorum sic moderentur, ut hora comestionis incidat circa meridiem.

8. Sed advertendum est, quod quando occurrit festum duodecim Lektionum in Quadragesima, post Tertiam, cantari debet Missa de festo; & post Nonam dicitur Missa de feria.

9. Item in prædicta Missa de feria post Agnus Dei, pulsetur signum pro Vesperis primum, & quando Sacerdos dicit orationes in fine Missæ, pulsetur secundum.

10. Si verò sequenti die erit festum duodecim Lektionum, pro quo tria signa præmittuntur, tunc primum signum pulsetur statim post elevationem Dominici Sanguinis, alia verò duo signa, ut supra.

11. Dictis Vesperis, Fratres reficiantur. Post primam
men-

mensam, transacta hora una, vacent Lectioni, aut exercitio manuali, prout fuerit ordinatum usque ad Completorium. Quod hoc tempore pulsetur paulò ante horam vigesimam tertiam.

12. Et notandum, quod quando Fratres debent ire ad exercitium, pulsetur Campana Capituli per ictus distinctos tempore congruo; & in Monasteriis maioribus quinque ictibus pulsetur aliqua ex maioribus Campanis Ecclesiæ; & tunc omnes se congregent in locum ad id deputatum, ut audiant à Superiore, qui ibi fuerit, quale exercitium sit faciendum. Et in principio cujuslibet exercitii unusquisque genibus flexis, dicat: Ave Maria, ut devotius opus perficiatur.

13. Quando autem ire debent ad Cellas, ut vacent orationi, vel Lectioni, Campana Capituli pulsetur extensè per congruum spatium.

14. Item hortamur, quod quando sit exercitium in loco quieto, & locus, tempus, vel opus ipsum permiserit, pro spirituali ædificatione, legatur aliquid.

De Quadragesimæ observatione

C A P. XLIX.

*L*icet omni tempore vita Monachi Quadragesimæ debeat observationem habere; tamen, quia paucorum est ista virtus; ideo suademus istis diebus Quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire, omnes pariter negligentias aliorum temporum his diebus Sanctis diluere. Quod tunc dignè fit, si ab omnibus vitiis nos temperemus; orationi cum fletibus, Lectioni, & compunctioni cordis, atque abstinentiæ operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pensum servitutis nostræ: orationes peculiare, ciborum, & potus abstinentiam, unusquisque super mensuram sibi indictam, aliquid propria voluntate cum gaudio Sancti Spiritus offerat Deo; id est subtrahat corpori suo de cibo, de potu, de somno, de loquacitate, de scurrilitate, & cum spiritualis desiderii gaudio, Sanctum Pascha expedet. Hoc ipsum tamen, quod unusquisque offert, Abbati suo suggerat, & cum ejus fiat oratione, & voluntate, quia, quod sine permissione Patris spiritualis fit, præsumptioni reputabitur, & vanæ gloriæ, non mercedi: Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda sunt.

DE-

REGULA
DECLARATIO.

Ibi: Iſtis diebus Quadrageſimæ.

1. Hanc Quadrageſimam declaramus incipere, quo ad abſtinentiam hujusmodi, ſecunda feria poſt Quinquageſimam: ita ut feria ſecunda, & tertia ante Cineres, abſtinentia à Lacticiniis in omnibus Locis ab omnibus Fratribus, Monachis, & Prælatiſ noſtris inviolabiliter obſervetur. Qui contrafeciffe fuerint convicti, Prælati integrum Pſalterium recitent toties, quoties, cæteri ter jejunent in terra in pane, & aqua tribus diebus ſequentibus.

2. Et ut juxta Regulam augeamus aliquid ad ſolitum penſum ſervitutis noſtræ, ultra Pſalmos Pœnitentiales, Graduales, & Officium Defunctorum, flagellatio, vulgò diſciplina, quæ à noſtris ſit omni tempore feria ſexta, fiat tota Quadrageſima, quarta, & ſexta feria: in Hebdomada verò Sancta, addatur etiam feria quinta.

3. Similiter à prima Dominica Adventus incluſivè incipimus abſtinere à Lacticiniis, & ſecunda feria jejunare uſque ad feſtum Sanctiſſimæ Nativitatis Domini, Dominicis exceptis. Ideò curent Prælati, ut prædicta ab omnibus inviolabiliter obſerventur, & contra transgreſſores ſeveriſſimè animadvertant.

De Fratribus, qui longè ab Oratorio laborant, aut in via ſunt

CAP. L.

*F*ratres, qui omnino longè ſunt in labore, & non poſſunt occurrere hora competenti ad Oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ita eſt, agant ibidem opus Dei, ubi operantur, cum tremore Divino fleſcentes genua. Similiter qui in itinere directi ſunt, non eos prætereant horæ conſtitutæ: Sed, ut poſſunt, agant ſibi, & ſervitutis penſum non negligant reddere.

DECLARATIO.

Ibi: Fleſcentes genua.

1. Serventur in hoc Rubricæ Breviarii, ut dictum eſt.

De

De Fratribus, qui non satis longè profiscuntur.

CAP. LI.

Fratres, qui pro quovis responso profiscuntur, & ea die sperant reverti ad Monasterium, non præsumant foris manducare, etiamsi à quovis rogentur, nisi fortè eis ab Abbate suo præcipiatur. Quod si aliter fecerint excommunicentur.

DECLARATIO.

Ibi: Non præsumant foris manducare.

1. Declarando ordinamus, quod nullus nostræ Congregationis quantumcunque rogatus, audeat manducare, aut pernoctare in Dominibus, Possessionibus, vel Locis quibuscumque sæcularium, nec in Civitatibus, aut in Locis in quibus habentur Monasteria, vel Loca nostra, etiam si sit in itinere constitutus, absque licentia Abbatis, seu Superioris; Qui contrafecerit, comedat in terra in Refectorio in pane, & aqua qualibet vice.

De Oratorio Monasterii

CAP. LII

Oratorium hoc sit, quod dicitur: nec ibi quidquam aliud geratur, aut condatur. Expleto opere Dei, omnes cum summo silentio exeant, & agatur reverentia Deo, ut Frater, qui fortè sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius importunitate. Sed si alter vult sibi fortè secretius orare, simpliciter intret, & oret: non in clamosa voce, sed in lacrymis, & intentione cordis. Ergo qui simile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in Oratorio, sicut dictum est, nè alius impedimentum patiat.

DECLARATIO.

Ibi: Expleto opere Dei, omnes cum summo silentio exeant.

1. Nisi qui remanere voluerint, ut orationi vacent. Facimus tamen completo opere Dei, brevem morulam

in Choro, ut omnes possint Deo satisfacere, si quid omiserint de Divino Officio.

2. Oratio autem mentalis singulis diebus per dimidiæ horæ spatium fiat in Choro immediatè ante Primam, nimirum congregatis Monachis, & signo dato à Superiore, quæ expleta, idem Superior faciat signum, & immediatè dicatur Prima.

3. Et quoniam hisce temporibus laudabilis, ac devotissima inolevit consuetudo orandi per quadraginta horarum spatium ante Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Altari expositum, eandem nos quoque, summa cum devotione, pro viribus sequi, justum est. Ideo in Hebdomada sancta, aut in præcedenti, prout Prælati magis judicaverint expedire, in Ecclesiis Monasteriorum nostrorum hanc orationem quadraginta horarum instituunt, & exponant, in qua servantur Cærimonie in Rituali Romano descriptæ.

4. Volumus, item, quod, non solum, expleto opere Dei (ut hic Regula præcipit) sed etiam in Choro, in Sacratio, in Dormitorio, in Capitulo, in Refectorio, quod de observantia nuncupatur, in cubiculo ignis communi, & in parte Claustræ circa Capitulum à Prælato præscribenda, semper fervetur silentium, nisi in dictis Locis oporteat aliqua breviter loqui, & submissa voce.

De Hospitibus suscipiendis

C A P. LIII.

Mat: 25. Omnes supervenientes Hospites, tanquam Christus suscipiantur, quia ipse dicturus est: Hospes fui, & suscepisti me. Et omnibus congruus honor exhibeatur, maxime tamen domesticis fidei, & peregrinis. Ut ergo nunciatus fuerit hospes, occurratur ei à Priore, vel à Fratribus, cum omni officio charitatis: & primum orent pariter, & sic sibi socientur in pace. Quod pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione præmissa, propter illusiones diabolicas. In ipsa autem salutatione omnis exhibeatur humilitas. Omnibus venientibus, sive discedentibus Hospitibus, inclinato capite, vel prostrato omni corpore in terra, Christus in eis adoretur, qui, & suscipitur.

Suscepti autem Hospites ducantur ad orationem, & postea sedeant cum eis Prior, aut cui jusserit ipse. Legatur coram Hospite Lex Divina, ut edificetur: & post hæc
omnis

omnis ei exhibeatur humanitas. Jejunium à Priore frangatur propter Hospitem: nisi fortè præcipuus sit ille dies jejuni, qui non possit violari; Fratres autem consuetudines jejuniorum prosequantur. Aquam in manibus Abbas Hospitibus det: pedes Hospitibus omnibus, tam Abbas, quam cuncta Congregatio lavet, quibus lotis, hunc versum dicant: *Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio Templi tui.* Psal: 47. Pauperum autem, & Peregrinorum maximè susceptio, omni cura sollicitè exhibeatur: quia in ipsis magis Christus suscipitur. Nam divitum terror ipse sibi exigit honorem.

Coquina Abbatis, & Hospitum per se sit, ut in certis horis supervenientes Hospites, qui nunquam desunt Monasterio, non inquietent Fratrem. In quam Coquinam ingrediantur duo Fratres ad annum, qui ipsum officium bene impleant. Quibus, ut indigent, solatia administrentur, ut ab absque murmuratione serviant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera. Et non solum in ipsis, sed, & in omnibus officiis Monasterii ista sit consideratio, & quando indigent, solatia accomodentur eis: & iterum quando vacant, obediant imperanti. Item, & Cellam Hospitum habeat assignatam frater, cujus animam timor Dei possideat, à quo sint lecti strati sufficienter, & Domus Dei, à Sapientibus sapienter administretur. Hospitibus autem, cui non præcipitur, nullatenus societur, neque colloquatur: sed si obviamerit, aut viderit, salutatis humiliter, ut dictum est, & petita benedictione, pertranseat, dicens sibi, non licere colloqui cum Hospite.

DECLARATIO.

Ibi: Supervenientes omnes Hospites.

1. Et si modernis temporibus frequentia Hospitum difficultatem generet adimplendi omnia, ut suæ Textus Regulæ præscribit: habita tamen discretionem, & temporum, & personarum consideratione, facile, saltem utiliora, implebuntur.

Ibi: Ubi nunciatus fuerit Hospes.

2. Ostiarius, viso Hospite, juxta qualitatem Personæ, & temporum conditionem, aut expectare eum faciat, aut intra Monasterium recipiat, notumque faciat Superiori,

L2

qui

qui habita ratione Personæ, vel per seipsum, vel per unum ex Superioribus, aut Ostiarios, seu curam Hospitum habentes, occurrat, eumque ad orationem, & pacis osculum ea submissione, & reverentia, quam dignitati personæ convenire censuerit, recipiat. Quæ omnia, ut valeant commodius fieri, sit sacellum, quoad fieri potest, juxta Portam Monasterii, quò ad orationem hujusmodi Hospites introducantur.

Ibi: Adoretur Christus.

3. Mente scilicet orando Et quia consuetudo omnium penè Religiosorum est, quando occurrunt Hospiti, prius illum recipere in osculo pacis, postmodum ducere ad orationem, & ideò inhumanum duci posset (præsertim si notus est) in primo occursum non exhibere ei osculum prædictum; Propterea censemus non discedere nos à Regulæ præscripto, si in principio osculum obtulerimus, præmissa tamen mente oratione, & etiam dicto exterius aliquo, quod ad orationem, vel Dei laudem, pertineat; & Hospitem similia proferre fecerimus. Puta Deo gratias: Benedictus Deus, & alia hujusmodi, dummodò postea ad orationem ducatur Hospes.

4. Osculum dicimus amplexum, quem præsertim Religiosis, & devotis personis exhibemus. Si verò ob multitudinem, aliquando ita integrè hujusmodi Cæremoniæ fieri non poterunt, fiant animo, & mente; aliter servetur Regula.

Ibi: Legatur coram Hospite Lex Divina.

5. Maximè laudamus hoc fieri, si commodè possit, & tempus hoc permiserit, ut dum refectio paratur, aliquid Hospiti spirituale dicatur, habito respectu ad personæ qualitatem. At saltem non omittatur, quin ad mensam Hospiti legatur aliquid, juxta conditionem Personæ, ut ædificetur.

Ibi: Pedes Hospitibus &c.

6. Hæc solemnitas ablutio pedum, præcipuè exhibetur iis, qui conversionis desiderio ad nostra Monasteria veniunt. Aliquando iis etiam, qui devotionis gratia longo itinere Monasteria nostra visitant, aut aliis honestis causis, si cut Patribus Monasterii visum fuerit.

7. Laudamus etiam hanc ablutionem fieri, maxime Personis, unde magis ædificatio sequi possit, & augmentum devotionis erga Religionem.

8. Ipsa autem ablutio ita fit. Convenientibus Monachis in Capitulum, aut alium in locum, sicut decet, Prælatum, & in ejus absentia Prior claustralis, genibus flexis ante Hospitem, pedes ejus lavet: quos dum incipit lavare, mox duo Monachi in medio ejusdem loci incipiant aliquid cantare, quod devotionem excitet, & dicto primo versu, cæteri, divisim Choris genuflexi versus Hospitem, eundem versum cantando respondeant, quem etiam post singulos versus, quos illi duo cantando prosequuntur, repetant. Cum verò Superior ambos pedes laverit, tergat primò pedem sinistram, deinde dextrum, quem tersum cooperiat linteo, excepta superna parte, quam ipse primo osculetur: Et sic successive Monachi omnes Hospiti pedem osculentur incipiendo à Superiore, & subsequendo per ordinem utriusque Chori. Hoc modo dicuntur omnes lavare pedes hospitis, cum ibi ejus causa assistant.

9. Completa deosculatione, calceatisque pedibus hospitis, Superior statim surgat, & omisso à Monachis cantu, incipiat versum: Suscepimus Deus &c. Resp. In medio Templi tui. Pater noster, secreto. Vers. Et ne nos inducas &c. Resp. Sed libera nos, &c. Vers. Saluum fac servum tuum. Resp. Deus meus sperantem in te. Vers. Mitte eis Domine auxilium de Sancto. Resp. Et de Sion tuere eum. Vers. Esto ei Domine Turris fortitudinis. Resp. A facie inimici. Vers. Nihil proficiat &c. Resp. Et filius, &c. Vers. Domine non secundum &c. Resp. Neque secundum &c. Vers. Dominus vobiscum. Resp. Et cum spiritu tuo. Oratio. Actiones nostras quæsumus Domine &c. Oratio. Famulorum tuorum, &c. Oratio. Intercessio nos, quæsumus Domine, Beati Patris Nostri Benedicti &c.

10. Postea mandet fieri brevem orationem pro hospite, & facto signo, dataque benedictione, omnes (exceptis habentibus curam hospitem, si quos retinere voluerit Prælatum pro obsequio hospitis) pergant cum silentio ad Cellas suas.

11. Cæteris autem hospitibus, maxime, qui de longè venerint, vel qui alias in Monasterio non fuerint hospitali, ab habentibus hospitem curam pedes laventur.

12. Quod si multitudo non sineret ablutionem fieri, aut
alia

alia causa urgentior impediret, faciant, quod possunt, scientes se multam retributionem à Domino recepturos, si juxta Regulam fecerint, & è contrario pœnam, si ex negligentia id omiserint.

13. Monachis autem nostris quavis de causa per Monasteria nostra transeuntibus, ut disciplina Regularis, quantum fieri potest, ubique servetur, ordinamus, quod post duas ad plus in hospitio refectiões, communem vitam sequi debeant; Divinisque intersint officiis, & Capitulo culparum, haud secus, ac si ibi Conventuales essent, nisi fortè sint debiles, & infirmi, aut negotiis occupati Quod Prælatorum discretionem relinquimus.

14. Si qui verò legitimo impedimento detenti in aliquo Monasterio commorabuntur, nec inde ad sua Monasteria se conferre poterunt, non possit Monasterium illud aliquid petere pro expensis cibariis; Si autem ob infirmitatem: servetur quod supra statutum est in cap 36 num 7. Si verò ob negotia quis moram trahere coactus fuerit: Prælati inter se componant in omnibus cum mansuetudine, & discretionem, habita ratione personæ, loci, temporis & negotii.

15. In fuscipiendis autem Hospitibus prohibeant Prælati vanos apparatus in ornandis scilicèt Cubiculis, aut mensis, aut hujusmodi, maxima cum pretiosi temporis jactura, & forsàn nulla cum ædificatione, nisi fortè Hospitis fuscipiendæ dignitas hoc exigeret. Si autem fuerint familiares, ac domestici, ducantur majori cum familiaritate ad refectiõnem ordinariam in Refectorio cum Conventu.

16. Monachi verò nostri hospites in Divinis Officiis poterunt se cum illius Monasterii Conventualibus conformare; Qui non mittantur à Prælatis suis ad alia Monasteria, juxta Regulam, sine literis commendatitiis, conferantque cum illius Monasterii Superiore negotia, quorum causa illuc advenerint, & sub illius obedientia sint, & correctione.

17. Caveant autem, nè diebus festis negotia pertractent, aut equitent, nisi maxima urgente necessitate Et modeste (ut decet Religiosos) se habeant in hospitibus sæcularium, nè ipsis scandalum præbeant: Et contentiones omnino devitent.

18. Et nè conversatione sæcularium hominum, pacem, & quietem Fratrum nostrorum perturbari contingat: Statuimus,

tuimus, quod nullus sæcularis (cujushbet status, aut conditionis existat, etiamsi aliqua cognatione, & affinitate alicui ex nostris Monachis fuerit conjunctus) ad habitandum longo tempore in Monasteriis nostris, ut sæcularis suscipiatur, etiam sub prætextu cujuscumque Donationis, Testamenti, Legati, vel alia quavis occasione commodi temporalis sine licentia Capituli Generalis, vel Regiminis. Quod tamen non intelligimus de factoribus, Procuratoribus, & aliis famulis sæcularibus Monasteriorum nostrorum.

Si debet Monachus literas, vel Eulogias suscipere

CAP. LIV.

Nullatenus licet Monacho, nec à parentibus suis, nec à quoquam hominum, nec sibi invicem Literas, aut Eulogias, vel qualibet munuscula accipere, aut dare, sine præcepto Abbatis sui. Quod si etiam à parentibus suis ei quidquam directum fuerit, non præsumat suscipere illud, nisi prius indicatum fuerit Abbati. Quod si jusserit suscipi, in Abbatis sit potestate, cui illud jubeat dari. Et non contristetur Frater, cui fortè directum fuerat, ut non detur occasio Diabolo. Qui autem aliter præsumpserit, disciplinæ Regulari subiaceat.

DECLARATIO.

Ibi: Qualiter munuscula.

1. Quia ex hujusmodi munerum largitione, & receptione, tanquam proprietatis incitamento, sæpè inordinata oritur affectio, & complacentia in Fratribus, qui cum nihil habere possint, munera tamen accipere, & dare non metunt. Ideo mandamus nostræ Congregationis Fratribus, quod sibi invicem nullatenus dent munuscula, juxta Regulam, nec etiam ab aliis quibuscumque, aut aliundè sibi directa accipiant sine Prælati speciali licentia.

2. Sed, nec ipsi Abbates Fratribus aliorum Monasteriorum munuscula mittant, nisi fortè à Prælati dictorum Fratrum fuerint requisiti.

Ibi: Literas.

3. Si qua utili, & honesta causa volunt nostri literas scri-

scribere, obtenta prius à Superiore licentia, scribant, deinde literas apertas deferant Prælati, ab ipsis omnino legendas, & subscribendas. Et similiter, qui litteras recipiunt antequam eas legant, teneantur clausas Prælati suo præsentare; quas volumus omnino, & jubemus, ut à Prælati, vel Superiore legantur; & si eis videbitur, illis, quibus directæ sunt, reddant. Cui quoque ordinationi volumus, & Abbates Titulares omnino esse subiectos.

4. Nisi fortè Congregationis sigillo, Pax, essent signatæ; Has enim, nec à Prælati, nec à Convisitore, nec à Patre Præsidente, nec à quovis alio aperiri permittimus, nisi ab iis dumtaxat, quibus diriguntur, vel de eorum voluntate, excepto casu urgentissimæ necessitatis. Qui autem contrafecerit, si fuerit Præsident, vel Convisor, aut Prælatus, tribus primis feriis sequentibus jejundet in pane, & aqua secreto; si verò aliquis ex Monachis fuerit, jejundet pariter in prædictis tribus diebus in pane, & aqua in terra in Refectorio; nec ab aliquo dispensari possit, nisi in casu gravissimæ infirmitatis.

5. Sub eadem quoque pœna districtè prohibemus quod nemo literas P. Præsidenti, Definitori, aut Visitori cuilibet, vel Regimini intrasannum directas, nisi de voluntate eorum, ad quos diriguntur, aperire præsumat. Quod si quis de hujusmodi culpa convictus fuerit; si quidem literæ fuerint munitæ sigillo, Pax; ultra prædictam pœnam, stet degradatus per mensem, Quod si Prælatus fuerit, dicat ex ordine totum Psalterium, & jejundet ter in pane, & aqua secreto. Si autem non fuerint munitæ sigillo, Pax, stet degradatus per quindecim dies; & si Prælatus fuerit, dicat Psalmos Pœnitentiales, & jejundet, ut supra.

6. Eisdem quoque pœnis Prælatos, & nostros quoscunque, qui literas etiam privatis sigillis munitas vel cui-cumque directas intercipere, seu aperire præsumperint, subiacere decernimus: Servatis tamen, quæ in præcedenti num. 3 statuuntur de literis, quas scribunt, & recipiunt Fratres.

7. Præter casus prædictos, illi, qui sine licentia Prælati, seu scripserint, seu literas ad se directas legerint, quoties contraverint, toties jejudent in pane, & aqua in Refectorio, nec aliter dispensari possint.

8. Mandamus autem Visitoribus, ut hanc ordinationem servant, & Prælati observare faciant.

9. Quicumque verò ex nostra Congregatione, etiamsi fuerint Ostiarii, vel hospites deferentes literas, vel munuscula, Prælato ea statim præsentent, & nihil dicant, nec quibus diriguntur, nec aliis. Contrafacientes dicant suam culpam in Capitulo, & comedant in terra in Refectorio.

De Vestimentis, & Calceamentis Fratrum

C A P. LV.

Vestimenta Fratribus, secundum Locorum qualitatem, ubi habitant, vel earum temperiem dentur: quia in frigidis Regionibus, amplius indiget, in calidis verò minus. Hæc ergo consideratio penes Abbatem sit. Nos tamen mediocribus locis sufficere credimus Monachis per singulos Cucullam, & Tunicam: Cucullam in hyeme villosam, in æstate puram, & vetustam, & scapulare propter opera. Indumenta pedum, Pedules, & Caligas; De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur Monachi, sed quales inveniri possunt in Provincia, qua degunt, aut quod vilis comparari potest.

Abbas autem de mensura provideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus eis, sed mensurata. Accipientes nova, vetera semper reddant in præsentem, reponenda in Vestuario, propter pauperes. Sufficit enim Monacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter lavare ipsas res. Nam, quod suprafuerit, superfluum est, & amputari debet. Et pedules, & quodcumque est vetustum, reddant, dum accipiunt novum, femoralia, ii, qui diriguntur in viam, de Vestuario accipiant, qui revertentes lota ibi restituant. Et Cucullæ, & Tunice sint aliquanto iis, quas habere soliti sunt, modicè meliores, quas exeuntes in viam, accipiant de Vestuario, & revertentes, restituant.

Stramenta autem Lectorum sufficiunt Matta, Sagum, Lena, & Capitale. Quæ tamen lecta frequenter ab Abbate scrutanda sunt, propter opus peculiare, nè inveniantur. Et si cui inventum fuerit, quod ab Abbate non acceperit, gravissimæ disciplinæ subjaceat. Et ut hoc vitium peculiare radicatus amputetur, dentur ab Abbate omnia, quæ sunt necessaria, id est Cuculla, Tunica, Pedules, Caligæ, Bracile, Cultellus, Graphium, Acus, Mappula, Tabula: ut omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen Abbate semper consideretur illa sententia Actuum Apostolorum: Quia Act. 4.

M

daba-

Dabatur singulis, prout cuique opus erat. Ita ergo, & Abbas consideret infirmitatem indigentium, & non malam voluntatem invidentium. In omnibus tamen Iudiciis suis, Dei retributionem cogitet.

DECLARATIO.

Ibi: De quarum rerum omnium colore.

1. Propter hanc causam in statu Monastico varius inolevit mos, & Vestium color: Nos autem utimur colore nigro, B. Patrem Benedictum sectantes, qui nigro usus est colore.

2. Idcirco ordinamus, quod omnes Congregationis nostræ Monachi uniformiter eadem qualitate nigrorum pannorum, quoad fieri potest, vestiantur. Et hoc intelligimus de Cucullis, Scapularibus, Tunicis, Lacernis, Biretis, & manicis, quæ omnino debent esse nigri coloris.

3. De aliis vestimentis interioribus statuimus, quod sint alba, vel nigra, vel ferruginea, vel subalba; nec ullus alio colore utatur omnino in quovis Vestium genere, etiam si occultissime deferri possent. Caligas autem, seu Tibialia, & pedules, albi volumus esse coloris, & in prædictis vestibus servetur eadem penitus æqualitas, & uniformitas in omnibus, & cum omnibus. Caveant insuper omnes à cingulis sericis, & omnino utantur Cingulis ex corio confectis.

4. Eadem etiam uniformitas servetur in tonsura; ita, ut omnes Monachi juxta laudabilem Congregationis nostræ consuetudinem, radantur; vel saltem, qui habet aliquam infirmitatem, de licentia sui Prælati, ita cute tenus Capillos tondere faciat, ut rasmus omnino appareat, studeatque barbam, & Caput æquè tonderi; qui contrafecerit, gravibus pænis afficiatur.

Ibi: Quod vilius compari potest.

5. Diligenter attendatur hæc particula Regulæ, nam cum dicit (quod vilius) omnem pretiositatem, habitumque delicatum excludit. Quod procul dubio non modo pro vestibus, sed pro omnibus rebus, quibus tum ad necessitatem, tum ad corporis commodum utimur, est accipiendum.

6. Ideo tam salubribus Regulæ monitis adhærentes, inviolabiliter statuimus, ut omnes de Congregatione nostra
tām

tam Prælati, quam alii diligenter advertant, quod in pretio, aut usu Equorum, scandalo, aut admirationi non sint sæcularibus, aliisque quibuscumque Personis.

7. Ephippia etiam, Phaleræque eorundem, juxta Clementinam: Nè in agro: non sint, nisi quantum necessitas exposcit, aliquo ornamento munita. In Vehiculis quoque vitetur omnino luxus, & superfluitas. Pallia verò sint de rascia, vel de panno, secundum consuetudinem Congregationis nostræ, non Laicorum more exornata, sed quæ secundum Regulam vilius, & utilius comparari possunt. Pilei quoque sint lanei, & decentis formæ. Qui aliter fecerint, priventur illis, & puniantur.

8. Vitetur curiositas, & pretiositas in Cultellis, tabulis, calcaribus, ocreis, & omnibus rebus, quibus utimur: considerato, quod Regula Monachum monet: Qualibet vitalitate, & extremitate esse contentum.

9. Ordinamus autem Prælati, quatenus visa indigentia cujusque Monachi, vel Commissi, ex Inventario (de quo infra num: 18.) determinent cum omni charitate, ac paterna benignitate, quæ vestimenta singulis danda erunt, eaque in libris Vestiarii descripta, curent quam primum dari consuta, & perfecta: non autem pecunias pro ipsis, nisi in aliquo casu necessitatis.

Ibi: De mensura.

10. In mensura Vestium servetur consuetudo nostra, non de parva, sed de notabili differentia curantes.

11. Itaque Cucullæ sint longæ uno digito à terra, earumque manicæ longæ, ultra manum extensam per dimidium brachii, largæ verò per tres quartas cum dimidio.

12. Tunicae verò sint talaræ, & juxta Clementinam circumquaque clausæ, manicæ Tunicarum, ita largæ, ut possint capere pugillum: Tunicellæ verò laneæ per unam quartam à terra protendantur.

13. Scapularia Monachorum sint ejusdem longitudinis, ac Tunica, lataque secundum latitudinem rasciæ. Scapularia Novitiorum sint stricta, & breviora, ita ut non protendantur ultra genua.

14. De Caputiis autem ordinamus, quod in quolibet Monasterio habeatur forma à Capitulo constituta, quam omnes sequantur.

15. Tunica Commissorum sint aliquantulum super collum pedis, & similiter pallia, quæ circumclusa sint, à lateribus tantum aperta, ut brachia possit extrahere.

16. Color vestium extrinsecarum Commissorum sit be-
rettinus, seu subniger semper, & uniformis, quantum ha-
beri possit. Vestes autem interiores sint albi vel nigricantis
coloris. Pallia quoque ipsorum, & Tunicae sint ad arbitrium
Prælati ex panno, aut ex rascia.

17. Omnes porro accipientes nova, intra octo dies,
lota, & munda omnino restituant vetera, secundum Regu-
lam: Contrafacientes dicant suam culpam in Capitulo, &
comedant semel in pane, & aqua in Refectorio, atque pri-
ventur rebus novis, quousque restituant vetera.

Ibi: Duas Tunicas.

18. Ordinamus, quod singulis annis post regresum
Prælati à Capitulo omnes conficiant Inventarium Vestium
quarumcumque, quas habent, apposita qualitate, an yete-
res, vel novæ sint; ibique subscibant, quibus Vestibus in-
digent; Scriptumque hoc Prælato consignent, qui unius-
cujusque indigentia considerata, omnibus rationabiliter pro-
videat, ita ut superflua amputentur, & necessaria abunde,
qua decet, charitate subministrentur: Servato in omnibus
Vestium generibus tali moderamine, ut neque ob luxum
scandali præbeatur occasio, neque ob sordes, aut nimiam
lacerationem Monastica gravitas in contemptum deveniat.

Ibi: Quæ tamen lecta.

19. Pro observantia hujus textus, Prælati omnino non
permittant ornamenta circa Lectisternia, & parietes in
Cellis Monachorum, & præsertim picturas prophanas, Spe-
cula, Scrinia etiam, & Horologia magni valoris aliaque
hujusmodi superflua, & pretiosa, Monasticæ paupertati
contraria. Visitent autem prædictas Cellas scrupulose, aut
visitari faciant ter, vel quater in anno. Et si quid ibi su-
perfluum, aut Religioso statui non conveniens, vel quod
ipsi non concesserint, invenient, auferri omnino faciant,
& in Monasterii commodum convertant, ac insuper saluta-
res pœnitentias iis, qui sic deliquerint, imponant: E con-
tra, si quid necessarium ibi deesse repperint, omnino
cum omni charitate provideant, & largiantur; æquè enim
necessi-

necessitati subveniendum est, ac superfluitati non indulgendum, ut omnes proprietatis radices, & necessitatis excusationes amputentur.

20 Et cum Monachis usus Lineorum interdicatur, lineis uti Camisiis penitus inhibemus, nisi ex legitima causa Medicorum consilio, & Prælati judicio probanda, oporteat dispensari, super quo ipsorum Prælatorum conscientiam oneramus. Permittimus tamen super Sagum aut Matram pannis lineis uti, qui possint removeri, & ablui propter munditiam.

21. Liceat etiam super sedilia, aut tabulas, vel genuflexoria teneri pannum viridem lineum, sive laneum, qui tamen prohibetur circa lectisternia, aut à parietibus pendens.

De mensa Abbatis

C A P. LVI.

Mensa Abbatis cum Hospitibus, & Peregrinis sit semper. Quoties tamen minus sunt Hospites, quos vult de Fratribus vocare in ipsius sit potestate. Seniorum autem unum, aut duos semper cum Fratribus dimittendos procuret, propter disciplinam.

DECLARATIO.

Ibi: Quoties minus sunt Hospites, quos vult.

1. Si eligit in Refectorio cum Fratribus refici, magis laudamus, ut supra ad Cap. 2.

De Artificibus Monasterii

C A P. LVII.

Artifices, si sunt in Monasterio, cum omni humilitate, & reverentia faciant ipsas Artes: si tamen iusserit Abbas. Quod si aliquis ex eis extollitur pro scientia Artis suæ, eò quod videatur aliquid conferre Monasterio, hic talis evellatur ab ipsa arte, & denuò per eam non transeat, nisi fortè humiliato ei iterum Abbas jubeat. Si quidem verò ex operibus artificum venundandum est, videant ipsi, per quorum manus transigenda sunt, nè aliquam fraudem præsumant inferre. Memorentur Anania, & Saphira; Nè fortè mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isli, vel

vel omnes, qui aliquam fraudem de rebus Monasterii fecerint, in anima patiantur. In ipsis autem pretiis non surripiat avaritiæ malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quàm à secularibus datur, ut in omnibus glorificetur Deus.

DECLARATIO.

Ibi: Artifices si sunt in Monasterio.

1. Hortamur Prælatos, nè facile eximant suos subditos propter eorum artes à Divino Officio, à communibus exercitiis, & aliorum observantia, nisi animæ, vel corporis salutis necessarium esse duxerint, vel aliqua intercesserit necessitas, ob quam sic expedire judicaverint. Nihil autem de quavis arte, in Monasterio exercita, vendatur sine Prælati licentia.

2. Illicitæ autem negotiationes, utpotè magna proprietatis incitamenta, omnino vitentur. Quod si quis huic vitio deditus reperiatur, & coram Prælato suo, vel Visitatoribus in actu Visitationis (servatis, quæ supra de proprietariis Cap. 33. n. 10. statuuntur) convictus fuerit exercere per se, vel per alios, quod absit, huiusmodi negotiationes; si fuerit Abbas, in proxima Dieta suspendatur, vel in Capitulo Generali, si excessus id exigat, deponatur. Si autem Abbas Titularis, Prior, aut Decanus, ultra depositionem detrudatur in Carcerem, in quo maxime retinendi sunt Monachi, & Commissi de huiusmodi vitio convicti; non liberandi, nisi de consensu Definitorum, vel Regiminis. Pecuniæ vero, & alia quæcumque bona in supradictis negotiationibus acquisita, Monasteriis eorum professionis, eo ipso applicata censeantur.

3. Nullus etiam audeat imprimere, vel imprimi facere nova sua opera, vel alterius, nisi prius obtenta licentia à Capitulo Generali, & ab aliis Superioribus ex præscripto Sac. Concil. Trident. aliarumque Apostolicarum Constitutionum. Qui contraverit, Carceri mancipetur: ulterius pro delicti qualitate gravius puniendus. Nec audeat quisquam novos Libros in Monasterium introducere, nisi de licentia Abbatis, quem volumus, ut omnino huiusmodi Libros diligenter inspiciat, & consideret, antequam licentiam concedat. Contrafacientes graviter puniantur, ipsisque libris priventur.

De

De Disciplina suscipiendorum Fratrum

CAP. LVIII.

Noviter veniens quis ad conversionem, non ei facilis tribuatur ingressus, sed sicut ait Apostolus: Probate spiritus, si ex Deo sunt. Ergo si veniens perseveraverit pulsans, & illatas sibi injurias, & difficultatem ingressus, post quatuor, aut quinque dies visus fuerit patienter portare, & persistere petitioni suæ, annuatur ei ingressus, & sit in Cella Hospitum paucis diebus. Postea sit in Cella Novitiorum, ubi meditetur, & manducet, & dormiat. Et Senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, & qui super eum omnino curiosè intendat, & sollicitus sit, si verè Deum quærit, & si sollicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria. Prædicentur ei omnia dura, & aspera, per quæ itur ad Deum. Et si promiserit de stabilitatis suæ perseverantia, post duorum mensum circulum, legatur ei hæc Regula per ordinem, & dicatur ei: Ecce Lex, sub qua militare vis; si potes observare, ingredi. Si verò non potes, liber discede. Si adhuc steterit, tunc ducatur in supradictam Cellam Noviorum; & iterum probetur in omni patientia. Et post sex mensum circulum relegatur ei Regula, ut sciat, ad quod ingrediatur. Et si adhuc stat post quatuor menses, iterum relegatur ei eadem Regula. Et si habita secum deliberatione, promiserit se omnia custodire, & cuncta sibi imperata servare, tunc suscipiatur in Congregatione, sciens lege Regulæ constitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monasterio, nec collum excutere de subjugo Regulæ, quàm sub tam morosa deliberatione licuit ei recusare, aut suscipere.

Suscipiendus autem, in Oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, & conversione morum suorum, & obedientia coram Deo, & Sanctis ejus; ut si aliquando aliter fecerit, ab eo se damnandum sciat, quem irridet. De qua promissione sua faciat petitionem ad nomen Sanctorum, quorum Requie ibi sunt, & Abbatis præsentis. Quam petitionem manu sua scribat, aut certè, si non scit literas, alter ab eo rogatus scribat. Et ille Novitius signum faciat, & manu sua eam super Altare ponat. Quam posuerit, incipiat ipse Novitius mox hunc versum: Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & vitam,

nam, & non confundas me ab expectatione mea. Quem verum omnis Congregatio tertio respondeat, adjungentes Gloria Patri &c. Tunc ipse Frater Novitius prosternatur singulorum pedibus, ut orent pro eo, & jam ex illa hora in Congregatione reputetur. Res, si quas habet, aut eroget prius pauperibus, aut facta sollemniter donatione, conferat Monasterio; nihil sibi reservans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec proprii corporis potestatem se habiturum sciat. Mox ergo in Oratorio exuatur rebus propriis, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterii. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in Vestuario conservanda, ut, si aliquando, suadente diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio (quod absit) tunc exutus rebus Monasterii, proiciatur. Illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in Monasterio reservetur.

DECLARATIO.

Ibi: Noviter veniens.

1. Ideo ordinamus, quod nullus veniens recipiatur ad Religionem sine consensu majoris partis Seniorum: computata voce Prælati. His tamen servatis, ut de vita, natalibus, moribus, & literatura, aliisque qualitatibus Novitiorum, antequam suscipiantur, diligenter inquirant Abbates, & Superiores singulorum Monasteriorum, in quibus postulaverint recipi.

2. Si qui autem Novitii prædictis omnibus non observatis, fuerint ad probationem recepti, ad propria remittantur. Et Prælati, qui eos susceperint, graviter arbitrio Regiminis puniantur. Præterea advertatur, quod si aliqui mutilati, claudi, Strabones, illegitimi, aut aliquo alio corporali defectu vitati, ad probationem suscipi peterent: non prius suscipiantur, quam universo Conventui, & Monachis in Capitulo fuerint propositi, & ab eis acceptati, ne postmodum professionis tempore tale eis vitium oblici. De cætero non vestiantur ullo modo, nisi qui (præter alia requisita in Decretis Clementis Octavi) linguam latinam calleant, sintque idonei ad studia Superiorum facultatum.

3. Pro Novitiorum verò receptione ad probationem, pro-

professionemque emittendam, deputamus infrascripta Monasteria, in quibus exacta observantia viget, videlicet:

In Provincia Sicula, Monasteria sancti Martini Panormi, sancti Placidi Melfanæ, sancti Nicolai Catanæ, & sanctæ Marsæ Montis Regalis. In Provincia Neapolitana, Monasteria sancti Benedicti Montis Casini, sancti Severini Neapolis, Sanctissimæ Trinitatis Cavæ, sancti Angeli de Caveoso, sancti Laurentii de Aversa. In Provincia Romana, Monasteria sancti Petri Perusii, sanctæ Scholasticæ Sublaci, sancti Vitalis Ravennæ, sancti Benedicti Ferrariæ, sanctæ Mariæ Cæsænæ, sancti Proculi Bononiæ. In Provincia Etrusca, Monasteria sanctæ Mariæ Florentiæ, SS. Floræ, & Lucillæ Aretii, sancti Eugenii Senarum. In Provincia Lombarda, Monasteria sancti Benedicti de Padolirone, sancti Joannis Parmæ, sancti Sixti Placentiæ, sancti Petri in Glasiate, sancti Simpliciani Mediolani, sancti Salvatoris Papiæ, & sancti Petri Mutinæ. In Provincia Veneta, Monasteria sancti Georgii Venetiarum, sanctæ Justinæ Patavii, sanctæ Mariæ Prataleæ, & sancti Faustini de Brixia. In quibus tantummodò præfatis Monasteriis Novitiatus fieri, & aliorum Monasteriorum nomine, Novitios ad probationem, professionemque emittendam recipi decernimus, & ordinamus. Qui Novitii alendi, ac vestiendi erunt sumptibus, & expensis illorum Monasteriorum, quorum nomine professionem emittent. Emissa autem eorum professione, conveniant Prælati inter se, vel de cambio, vel de contributione pro eorum alimentis.

Ibi: Post quatuor, vel quinque dies.

4. Novitius, antequam detur ei habitus Novitialis, stet per quindecim dies cum suis Vestibus sæcularibus, ut interim possint ejus mores considerari ab omnibus. Quibus diebus stet in Cella sub cura Magistri Novitiorum.

Ibi: Manducet, & dormiat.

5. A Regulæ præscripto censemus in hoc nos non recedere, si Novitii, juxta hodiernam consuetudinem comedant in Refectorio communi, sed in mensa distincta à cæteris, ubi commodè videri possint, & dormiant in Dormitorio Novitiatus.

Ibi: Liber discede.

6. Qui Novitius, si disceserit, aut fuerit expulsus, ab alio Monasterio non recipiatur absque participatione Prælati, à quo rejectus fuit, necnon Capituli Generalis, five Regiminis licentia, & tunc per annum probetur, antequam profiteatur.

7. Quando Novitius aliquis est rejectus à Conventu, ultra in Monasterio permanere non permittatur.

8. Determinata itaque per Prælatum, & Seniores Novitii receptione, abluantur ei pedes in Capitulo per Patrem Monasterii astantibus Monachis, ut dictum est in cap: 53. de Hospitibus suscipiendis, & induatur Vestimentis Regularibus: Sequenti mane ad Missam statim post Communionem Sacerdotis, & Conventus, quando fit Communio Generalis, ad Altare majus ab ipso Abbate detur ei habitus Novitialis palliolum videlicet, & Scapulare breve.

Ibi: Suscipiatur in Congregatione.

9. Præviis tamen Capituli Generalis licentia, & diligenti Visitatorum in actu Visitationis examine, ac etiam Magistri Novitiorum fideli relatione de profectu, cæterisque Novitii qualitatibus, ut quantum ipse ad Religionem sit aptus, conjici possit, necnon prævio (antequam proponatur Conventui, si recipi debeat) majoris partis seniorum consensu, computata voce Prælati. Qui seniores hoc casu quatuor ad minus vocentur, supplendo ex maturioribus, five Titularibus, si hujusmodi numerus deesset, nec tamen habita licentia, & consensu præfatis, recipiatur, nisi duæ, ex tribus partibus Conventus consentiant, secundum Privilegia nostra.

10. Hoc strictè mandantes, ut nullus ea, quæ in Capitulo dicta de Novitio fuerint (quæ maxime scandalum generare possent) ipsi, aut aliis audeat revelare. Si quis verò contrafecerit, dicat suam culpam in Capitulo, & graviter puniatur.

11. Et ut liberius, & cum pacis conservatione omnia procedant, volumus, quod si fuerit in Conventu aliquis dicti Novitii Consanguineus usque ad tertium gradum exclusivè, etiam si ipsius Monasterii Prælatus fuerit, tempore ejusmodi discussionis, à Capitulo exeat, ut liberius alij, quid de ipso Novitio sentiant, loqui possint. In præstando

autem

autem suffragio suo, sicut & cæteri, Capitulo intersit.

12. Eadem quoque ratione, idem de Magistro Novitiorum censemus, ut videlicet exposita relatione Superioribus, exeat, sicuti etiam à Capitulo, quando de Novitio tractabitur; reversurus ad vota secreta, ut utrobique suffragium suum ferat.

13. Et ut Novitii per solemnem professionem Divino mancipandi obsequio in his, quæ ad suam vocationem pertinent, sedulò instruantur; districtè ordinamus, ut durante eorum probationis anno, saltem per sex menses immediate post susceptum habitum spiritualibus tantum exercitiis, aliisque Regularibus disciplinis, cantibus Monasticis, & cæremoniis addiscendis, ac etiam vilibus, servitiis, quibus humilitas comprobatur, ab ipsorum Magistris assidue exercentur.

Ibi: Faciat petitionem.

14. Forma Professionis, seu Petitionis erit hæc, videlicet. In Nomine Domini Nostri Jesu Christi. Amen Anno à Nativitate ejusdem r. . . . Die N. Mensis N. Ego D. N. de N. promitto stabilitatem meam, & Conversionem morum meorum, & obedientiam secundum Regulam Sancti Benedicti coram Deo, & omnibus Sanctis, quorum Reliquiæ habentur in hoc Monasterio S. N. de N. in præsentia Reverendiss: P. D. N. à N. ejusdem Monasterii Abbatis (vel Prioris) & Monachorum ejusdem Monasterii sub Congregatione Casinensi, ad cujus rei fidem hanc petitionem, manu propria, scripsi, die, quo supra. Et pro subscriptione Crucem calamo exaret in Chartula petitionis super Altare

15. Deinde post orationes, Vestium benedictionem, ac susceptionem, Sanctique Spiritus invocationem, & cæteras Regulæ, & Congregationis consuetas solemnitates recipiatur ab omnibus stantibus ad osculum pacis.

16. Declaramus etiam, & firmiter statuimus, Commis-
sos nostros Fratrum nostrorum nomine censerì, & in eodem numero computari, ac durante eorum probationis anno, à Magistro Novitiorum, tam circa corporalia obsequia exerceri, & probari, quam de spiritualibus, ac præsertim de modo mentaliter orandi, pro eorum capacitate instrui debere. Qui nostris Privilegiis inscripti, & specialiter nominati, gratiis, indulgentiis, & immunitatibus, sicut cæteri Mo-

nachi plenissimè gaudent, donec, in Congregatione sub obedientia vixerint, prout in privilegio Eugenii IV.

17. Et, ut tranquillioribus animis propositi sui Domino exhibeant famulatum, & activæ vitæ, cui maxime inservire noscuntur, opera ferventiùs impendant: omnium bonorum, tam spiritualium, quàm temporalium, quæ in nostra Congregatione fiunt, & fient in posterum, ipsos Commissos; tanquàm nostros Fratres, comparticipes esse decernimus. Provideatur etiam eorum necessitatibus, tam spiritualibus, quam corporalibus omni charitare, & sollicitudine: fiantque orationes, & Sacra post mortem eorum, sicut consvetum est fieri pro Monachis.

18. Qui commissi post completum annum probationis, & non ante, quando Prælato cum Senioribus suis visum fuerit, ac de concordî consensu omnium ipsorum, quos quatuor saltem, ultra votum Prælati, esse volumus, aut duarum ex tribus partibus Conventus, si Superiores non convenerint (dummodò ætatis suæ annum vigesimum primum expleverint, prout decernitur in Institutionibus super receptione, & educatione Novitiorum, jussu Clementis Octavi editis) ad stabilitatem recipiantur. Quæ receptio fiat in Capitulo, datoque illis à Prælato Pallio, vulgò mantello, in signum receptionis, ab ipso, & ab omnibus Monachis sedentibus, recipiantur ad osculum pacis.

19. Radantur eis mentum, & facies usque supra aurium summitates; Caput verò tondatur. Nec ipsis liceat mutationem petere, graviter puniendi, si id præsumpserint, cum recipiantur pro servitiis Monasteriorum. Ideò mutantur tantum ad instantiam Prælatorum, & pro eorundem, aut Monasteriorum necessitate, & commodo.

20. Et donec ipsis nobiscum permanere à Superioribus permittitur, teneantur servare Castitatem, Paupertatem, & Obedientiam per vota simplicia, à qua obligatione, eo ipso solvuntur, cum eos à Congregatione dimitti contigerit. Et quia etiam ipsi aliquod pensum servitutis Deo persolvere debent, dicant in Nocturnis, & Matutinis Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam triginta vicibus, septem ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Completorium, pro qualibet hora; ad Vesperas autem duodecim. Deputetur eis Monachus unus prudens, ac maturus, qui eos instruat in via obedientiæ, & humilitatis, doceatque Doctrinam Christianam, Præcepta Evangelica, Regu-

Regulam, & Constitutiones, ac modum inserviendi missis decore, ac gravitate, qua decet.

21. Præterea ultimi, secundum suos Ordines stent ubique post Monachos: In Refectorio autem comedant in quadam mensa à Monachis separata. Attendatur etiam, nè diebus festis vacent otio, sed à præfato Monacho ipsis deputato, exponatur eis pro ipsorum captu Verbum Dei.

22. Ordinamus etiam, quod de cætero nulli Commis-
sorum nostrorum permittatur literas addiscere, neque in Clericum recipi possint. Qui verò legere sciunt, cum licentia Superiorum suorum ita legant, ut cæteri non provocentur, & oriatur scandalum.

23. Oblati non recipiantur, nisi ad formam Juris, & gaudeant nostris privilegiis. Confiteantur, & communicent quolibet Dominico die, prout statuitur supra in Cap. 46. num. 3. Assignet autem eis Abbas locum secundum Personarum conditionem, & prout ejus prudenti arbitrio videbitur.

24. Ipsi verò Oblati, si sunt literati, dicant Officium de Domina, & Officium Mortuorum, necnon aliquando Septem Psalmos Pœnitentiales cum Litanis, secundum suam devotionem; sin autem penso spirituali quotidiano satisfaciant, sicut Commis-
si, vel saltem quotidie recitent Virgini precariam majorem Coronam.

25. Hortamur insuper Prælatos, & Cellarios, ut cum sollicitudine moribus famulorum in Monasteriis degentium intendant, nec vitiis deditos sustineant; curentque, ut saltem ter in anno, computato Paschate, ad Sacramentum Pœnitentiæ, & Sanctissimæ Eucharistiæ accedant. Conversos autem in Congregatione nostra amplius non recipimus.

De filiis nobilium, vel pauperum, qui offeruntur

C A P. LIX.

Si quis fortè de nobilibus offert filium suum Deo in Monasterio: Si ipse puer minori ætate est, Parentes ejus faciant petitionem, quam supra diximus, Et cum oblatione, ipsam Petitionem, & manum pueri involvant in palla Altaris, & sic eum offerant. De rebus autem suis, aut in præsentis petitione promittant sub Jurejurando, quia nunquam per se, nunquam per suspectam personam, nec quolibet

libet modo ei aliquando aliquid dent, aut tribuant occasionem habendi. Vel certè, si hoc facere noluerint, & aliquid offerre voluerint in eleemosynam. Monasterio pro mercede sua, faciant ex rebus, quas dare volunt Monasterio, donationem, reservato sibi (si ita voluerint) usufructuario. Atque ita omnia obstruantur, ut nulla suspicio remaneat puero, per quam deceptus perire possit, (quod absit) quod experimento didicimus. Similiter autem, & pauperiores faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram testibus.

DECLARATIO.

Ibi: Si ipse puer minori ætate est.

1. Hujusmodi pueros minoris ætatis nullatenus in Congregatione recipimus, ut supra in Capite trigésimo, De Pueris minori ætate.

De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare

CAP. LX.

Si quis de ordine Sacerdotum in Monasterio se suscipi rogaverit, non quidem ei citius assentiatur. Tamen si omnino præstiterit in hac petitione, sciat se omnem Regulæ disciplinam servaturum, nec aliquid ei relaxabitur, ut
 Math: 6 *fit, sicut scriptum est: Amice ad quid venisti? Concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut missam tenere, si tamen jusserit ei Abbas. Sin alias nullatenus aliqua præsumat, sciens se Disciplinæ Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus det. Si fortè ordinationis, aut alicujus rei causa fuerit in Monasterio illum locum attendat, quando ingressus est in Monasterium, non illum, qui ei pro reverentia Sacerdotii concessus est Clericorum autem si quis, eodem desiderio, Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur, & ipse tamen si promittit de observatione Regulæ, vel propria stabilitate.*

DECLARATIO.

Ibi: Si quis de ordine Sacerdotum.

1. Cum Sacerdotibus, & Clericis Congregationem nostram

nostram ingredientibus, observamus ordinem professionis.

2. Verum Presbyteros propter Sacerdotii reverentiam super alios Novitios collocamus. Idem quoque potest exequi Prælatus de aliis, si sibi videbitur aliqua rationabili causa; quibus tamen propter hoc non intendimus præjudicare quoad tempus professionis.

3. Prohibemus etiam præfatis Sacerdotibus celebrationem Missarum per aliquod tempus arbitrio Abbatis, ut ex hoc eorum humilitas comprobetur, & tunc ipsi communificent cum Clericis.

De Monachis peregrinis, qualiter suscipiantur,

C A P. LXI.

Si quis Monachus peregrinus de longinquis Provinciis supervenerit, si pro hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consuetudine Loci, quam invenit, & non orta superfluitate sua perturbat Monasterium, sed simpliciter contentus est, quod invenerit; suscipiatur, quanto tempore cupit. Si quæ tamen rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut ostendit: tractet Abbas prudenter, nè fortè cum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si verò postea voluerit stabilitatem suam firmare, non renuatur talis voluntas, & maxime quia tempore hospitalitatis potuit ejus vita dignosci. Quod si superfluus, aut inventus fuerit tempore hospitalitatis, non solum non debet sociari corpori Monasterii; verum etiam dicatur ei honestè, ut discedat, nè ejus miseria, etiam alii vitientur. Quod si non fuerit talis, qui mereatur proici: non solum si petierit, suscipiatur Congregationi sociandus; verum etiam suadeatur, ut stet: ut ejus exemplo alii erudiantur, & quia in omni loco uni Domino servitur, & uni Regi militatur. Quem etiam, si talem esse perspexerit Abbas, liceat eum in Superiore aliquantulum constituere loco. Non solum autem Monachum, sed etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum, stabilire potest Abbas in majori, quam ingreditur loco, si ejus talem prospexerit esse vitam. Caveat autem Abbas, nè aliquando de alio noto Monasterio Monachum ad habitandum suscipiat sine consensu Abbatis ejus, aut literis commendatitiis: quia scriptum est: Quod tibi non vis fieri, alteri nè feceris.

REGULA DECLARATIO.

Ibi: Congregationi sociandus.

1. Sanctissimus Pater noster in Regula videtur concedere Monachos alterius Monasterii suscipi posse, si tamen literas commendatitias habuerint. Verum cum temporibus nostris multæ succreverint Religiones, varique sint earum mores, & ex his plerique levitate potius, quam sanctitatis zelo, propria deserentes Loca, ad nostraque accedentes, difficillimè jam assumptos mores deponere valent, imò instabilitate sua, vel murmurando, vel detrahendo iis, quæ apud nos vident, sæpissimè gregem conturbant: Et cum longa experientia didicerimus, rarò tales ad profectum, de quo sibi blandiuntur, pervenisse.

Propterea, ut eorum stabilitati, & nostræ Congregationis paci utiliter consulatur, nullus de Ordine Mendicantium suscipi debet in Monachum Congregationis nostræ, quia ex Constitutione Martini Papæ V. recipientes, essent ipso facto excommunicati, & ipse receptus cogeretur redire ad suum Ordinem, quorum postremum jubet quoque Pius V.

2. Ordinamus secundo, quod Professi in Congregatione nostra, si alibi firmaverint stabilitatem suam, & redire voluerint, recipiantur, sed omninò observatis, quæ in Capitulo 29. statuta sunt.

3. In recipiendis aliis Religiosis de Ordinibus non Mendicantium, servanda est Constitutio Pii V. & præterea licentia Capituli Generalis præhabeatur, quæ non obtenta neminem admittendum esse dicimus.

De Sacerdotibus Monasterii

C A P. LXII.

Si quis Abbas sibi Presbyterum, vel Diaconum ordinare petierit, de suis eligat, qui dignus sit Sacerdotio fungi. Ordinatus autem caveat elationem, aut superbiam; Nec quidquam præsumat, nisi, quod ei ab Abbate præcipitur, sciens se multò magis disciplinæ Regulari subditum: Nec occasione Sacerdotii obliviscatur Regulæ obedientiam, & disciplinam, sed magis, ac magis in Domino proficiat. Locum vero illum semper attendat, quo ingressus est Monasterium, præter officium Altaris, & si fortè electio Con-
gre-

gregationis, & voluntas Abbatis pro vitæ merito, eum promovere voluerit: Qui tamen Regulam à Decanis, vel Præpositis constitutam sibi servandam sciat; Quod si aliter præsumpserit, non, ut Sacerdos, sed, ut rebellis judicetur. Et sæpè admonitus, si non correxerit, etiam Episcopus adhibeatur in testimonium. Quod si nec sic, clarescentibus culpis, proiciatur de Monasterio. Si tamen talis fuerit ejus contumacia, ut subditi, aut obedire Regulæ nolit.

DECLARATIO.

Ibi: Elegat Abbas.

1. Cum consilio, & consensu majoris partis Seniorum suorum, computato voto Prælati.

Ibi: Qui dignus est.

2. Ideò volumus, quod Patres Monasteriorum, una cum Senioribus, prius diligenter promovendos ad Sacros Ordines, maxime verò ad Sacerdotium examinent super sufficientia, & literatura, moresque, & vitam attentius considerent. Et si (humana tamen fragilitate inspecta) fuerint judicati ad officium, ad quod assumuntur, idonei, non prius ordinentur, quam obtenta licentia à Capitulo Generali, ac etiam à Visitatoribus; quam ipsi dare non possint, nisi in actu Visitationis, ut præsentialiter de eorum vita & moribus, ac literarum sufficientia indagare, & cognoscere possint.

3. Casu verò magnæ necessitatis, putà, propter mortem aliorum Sacerdotum, vel amotionem, ita quod scandalum esset expectare tempus Capituli, vel Visitationis: sufficiat Præsidentis, vel unius Visitatoris, vel (si arctior necessitas urgeret) Prælati, & Seniorum, præmissa, ut diximus, examinatione, & discussione circa ordinandos.

4. Hoc sanè antè omnia attendentes, quod nullus, etiam his, stantibus necessitatibus, ad aliquem Ordinem promoveatur, nisi de biennio in biennium à die ingressus Religionis, sine licentia Capituli Generalis, vel Regiminis; à quibus justas ob causas, omnes prædicti poterunt per annum dispensationem obtinere, servatis tamen Sac. Concil: Trident: aliisque Apostolicis Decretis quoad hujusmodi ordinandos.

5. Visitatores verò possint ex legitima causa dispensare

sare per duos, aut tres menses tantum [cum hujusmodi ordinandis; falsis adamussum Decretis Concilii Tridentini, ut supra.

6. Si qui autem, à Capitulo proximè præterito, aut à Visitatoribus, aut ab Examinatoribus Episcopalibus, ad præfatos ordines, ob insufficientiam, vel aliam Causam, non fuerint admissi, non possint amplius per integrum annum præsentari, ut promoveantur. Interim teneant locum post eos, qui jam promoti erunt ad eum ordinem, ad quem ipsi minus idonei fuerunt reperti. Quòd non solum de rejectis, sed etiam de non propositis, ob insufficientiam, intelligi volumus, ut sic saltem rubore confusi, magis solliciti reddantur ad necessaria discenda. Qui deinde, cum fuerint ordinati, restituantur suo loco Professionis.

7. Et si aliquis (prædictis omnibus non observatis, aut non repertus idoneus) fuerit ad aliquem Ordinem promotus, non permittatur ei Ordinis administratio, donec judicetur idoneus: Et Superior Monasterii, qui voluerit, vel etiam permiserit quempiam promoveri, puniatur iudicio Capituli Generalis.

8. Caveant etiam Patres, nè primo anno, quo quis Monachus alicui Monasterio deputatur, eum ad Ordines Sacros promoveri faciant, nisi servatis supradictis omnibus, & insuper habito consensu Prælati, & Seniorum Monasterii, in quo prius idem morabatur.

9. Mandantes universis Prælati nostræ Congregationis, quatenus pro Missis novis celebrandis: non permittant solemnes Invitationes, aut oblationes fieri, sed purè, ac simpliciter (prout nostræ consuetudinis est) celebrentur. Nec missæ novæ cantentur in alienis quibusvis Ecclesiis, sed tantum in Ecclesiis Congregationis.

10. Ordinati Sacerdotes, si celebrare noluerint, dicant in Choro Antiphonas, sicut Clerici, nisi aliqua legitima de causa majoris partis Seniorum iudicio approbata, excusentur.

11. Et quia ad Sacerdotis officium pertinet ligare, & solvere, in quo auctoritas, & scientia requiritur, iungimus Prælati, ut ad audiendas Confessiones sæcularium eligant, aut proponant Monachos ad id idoneos, juxta dispositionem Concilii Tridentini, & Constitutiones nostras. Et hoc diligentius attendi volumus, nè (quod absit) in animarum detrimentum, & Religionis confusionem, aliquos
ad

ad tantum munus exercendum minus habiles presentari contingat. Districtè prohibentes, nè aliquis ex nostra Congregatione Monachus possit huiusmodi facultatem audiendi secularium Confessiones ab Ordinariis Locorum petere, & obtentis licentiis uti, absque Abbatis sui licentia. Contrafacientes verò graviter puniantur. Deputent insuper in singulis Monasteriis, juxta Decretum fel: rec: Clementis Octavi super casuum reservatione, duos, tres, aut plures Confessarios pro subditorum numero majori, vel minori, iique sint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reservatis eos absolvant, & quibus etiam reservationum absolutio committatur, quando casus occurrerit.

12. Qui ad hoc munus electi, studeant diligenter huic tam commendabili officio se aptos reddere, omnemque industriam adhibeant, ut ob Dei honorem, animarumque salutem (quæ nihil est Deo acceptius) opus suum utiliter exequantur. Quod, ut dignis adimpleatur, etiam Visitatores, si opus fuerit, Prælati, hæc omnia exactè servare mandabunt.

13. Interdicet etiam Prælatus sub gravi pœna iis, qui ad audiendas Confessiones sunt deputati, nè quavis occasione, seu prætextu pietatis, & eleemosynæ pauperibus faciendæ, neque etiam pro Missis celebrandis, aliquam pecuniam petant, aut oblatam à Confitentibus accipiant quovis quæsito colore. Quod si quis ex Confitentibus pertinacius insisteret, aliquid dare, ad Sacristam Monasterii dirigatur.

14. Inhibemus Prælati præterea, & Monachis nostræ Congregationis occasione Visitationis, aut assistentiæ infirmorum, extra Monasteria dormire.

15. Ad funera, & mortuorum Exequias nulli omnino accedere liceat.

16. Denique Monachis nostris fugitivis, si qui fuerint, vel qui extra obedientiam nostram ad sacros Ordines promoveantur, si redierint, non permittatur in eis ministrare, nisi per Capitulum Generale cum eis dispensetur, & ex novem Definitoribus, octo consentiant. Si quis autem in Apostasia, quod Deus avertat, ordines receperit, ab eorum administratione perpetuo arcendus erit.

De Ordine Congregationis

CAP. LXIII.

Ordines suos in Monasterio ita conservent, ut conversio-
nis tempus, & vite meritum discernit, vel, ut Abbas
constituerit, Qui Abbas non conturbet gregem sibi com-
missum, nec quasi libera utens potestate, injuste disponat
aliquid. Sed cogitet semper, quia de omnibus Iudiciis, &
operibus suis redditurus est Deo rationem. Ergo secundum
ordines, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi Fratres,
sic accedant ad pacem, ad Communionem, ad Psalmum im-
ponendum, in Choro standum. Et in omnibus omnino Locis
Reg: 1. 7. etas non discernatur in ordine, nec præjudicet, quia Sa-
Dan: 13. muel, & Daniel pueri Presbyteros judicaverunt. Ergo ex-
ceptis iis, quos (ut diximus) altiori consilio Abbas præ-
tulerit, vel degradaverit, certis ex causis, reliqui omnes,
ut convertuntur, ita sint: Ut, verbi gratia, qui secunda
diei hora venerit in Monasterio, juniorem se noverit esse
illo, qui prima hora diei venit, cujuslibet ætatis: aut di-
gnitatis sit.

Pueris verò per omnia ab omnibus disciplina tenea-
tur. Juniores ergo Priores suos honorent, Priores verò
Juniores diligant. In ipsa autem appellatione nominum
nulli liceat alium puro appellare nomine; sed Priores Ju-
niores suos Fratres nominent, Juniores autem Priores suos
Nonnos vocent; quod intelligitur Paterna reverentia. Abbas
autem, quia vices Christi agere videtur, Dominus, & Abbas
vocetur: non sua assumptione, sed honore, & amore Chri-
sti. Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit
tali honore, Ubique autem sibi obviant fratres, Ju-
nior à Priore benedictionem petat. Transeunte majore Ju-
Dan: 13. nior surgat, & det ei locum sedendi; nec præsumat Ju-
nior consedere, nisi ei præcipiat senior suus, ut fiat, quod
scriptum est: Honore invicem pravenientes. Pueri parvuli,
vel adolescentes in Oratorio, vel ad mensam cum discipli-
na Ordines suos consequantur; foris autem vel ubi, custo-
diam habeant, & disciplinam, usque dum ad intelligibilem
ætatem perveniant.

DECLARATIO.

Ibi: Secundum Ordinem se constituerit.

1. Declaramus secundum morem nostrum antiquum,
quod

quod post Abbates Regiminis sint Abbates Titulares, deinde Priores Claustrales; post prædictos sint Priores Titulares, deinde Magistri Novitiorum, postea Decani, qui secundum ordinem professionis locum teneant inter se. Post præfatos sequantur cæteri Monachi secundum ordinem professionis, præter eos, qui aliqua de Causa degradati fuerint.

2. Quod autem attinet ad Priores, & Decanos Titulares: Tituli hujusmodi de cætero facile non conferantur, sed iis tantum, qui in illis officiis se laudabiliter gesserint, & propter ætatem, aut valetudinis imbecillitatem, ad illa sustinenda inhabiles sunt effecti. Locus autem superior, ut ajunt, neque à Capitulo Generali, neque à Regimine alicui concedatur per totam Congregationem, sed aliquos in privato Monasterio aliis præferre in arbitrio sit Abbatis, juxta Regulam c. 60.

3. Qui ad Sacerdotium, Diaconatum, & Subdiaconatum, expleto secundum Constitutiones nostras tempore; non fuerint ordinati quacunq; de causa culpabili, teneant locum in præcedenti capite sibi assignatum post promotos scilicet ad eum Ordinem, ad quem ipsi adhuc promoveri non potuerunt, transacto talis promotionis tempore.

4. Ut autem prædictus ordo melius servari possit, habeatur in singulis Monasteriis Catalogus omnium Monachorum nostræ Congregationis professorum, in quo singulis annis scribantur, qui professionem emiserunt, appposito die, & anno.

Ibi: Exceptis iis, quos ut diximus.

5. Ad omnem ambiguitatem tollendam in nostra Congregatione circa illos, quos altiori consilio duximus præferendos: ordinamus, quod Pater Præsicens omni tempore primum locum inter Patres Congregationis, & Sedem Abbatis in Choro, si ibi præsens fuerit, teneat in quocunque Monasterio. Quo absente à Choro, liceat Abbati tenere sedem suam, Benedictionem, & omnia signa, tam particularia, quàm generalia, faciat ubique, incipiat: Te Deum laudamus, cantet Evangelium ad Matutinum, & Antiphonas duplices.

6. Id ipsum concedimus Visitatoribus, cum in actu Visita-

Visitationis, absente Præsidente, fuerint, sed teneant secundi chori primam sedem. Quo Visitationis tempore (vel si fortè Præsidentis adsit) in signum reverentiæ, Prælatus Loci, etiamsi esset Visitator, teneat secundam sedem primi chori.

7. Quod si Visitatores fuerint in aliquo Monasterio, & non Visitationis causa: teneant quidem semper locum super Prælatum; sed signa duntaxat præminentiae faciant principalia: sibi invicem deferendo, secundum ordinem professionis suæ, nisi fortè Prælatus loci esset, & ipse Visitator; quia tunc in Monasterio suo tantum, etiam super antiquiores Visitatores locum tenebit, ratione particularis regiminis: extra tamen publicas functiones, hospitibus loco cedere, urbanitatis officium reputamus.

8. Visitator actu, & non officio, si Prælatus extiterit, tempore Visitationis tantum præcedat loci Prælatum, nisi qui Visitator esset, & ipse Visitator officio, quo casu immediate post ipsum, locum teneat: & eo absente, omnia signa faciat, sicut, & cæteri Visitatores.

9. Idem servetur in Visitatore actu, qui non esset Prælatus, ut videlicet omnia signa faciat, absente Prælato, sicut cæteri Visitatores Prælati.

10. Reliqui verò Prælati faciant ubique in absentia Prælati loci, & Visitorum signa præminentiae, sibi invicem deferendo, secundum professionis tempus.

11. Prælatus autem loci, si præsens fuerit, præcedet, & Antiquiores; Titulares verò, immediate post alios Prælatos de regimine, ita tamen, ut qui fuerint de regimine omni loco, & tempore præcedant eos, qui nunquam fuerunt Abbates de regimine, servantes respectivè professionis suæ tempus, sibi invicem deferendo, & in eorum absentia signa præminentiae faciant. Præfatis Abbatibus Titularibus locum assignamus post primam sedem primi chori; volumusque eos subjectos Prælati, cum quibus degunt, per omnia, sicut cæteri Monachi, etiam in scribendis, & recipiendis literis, sicut dictum est cap: 54 & tenere Loca suæ professionis, cum in Capitulo Generali cæteri Prælati fuerint absoluti. Insuper Abbates Titulares, qui non fuerint regiminis, genuflectant Abbati Loci de Monasterio exeuntes, & revertentes; necnon, cum tardè ad Chorum, & Refectorium venerint. Habeant Vestiarium simplex, sicuti, & cæteri Monachi, & famulus, vel Commisus, eis deputetur.

tur ex iis, qui in aliis exercitiis Monasterii inserviunt. Omnes autem Titulares, tam qui fuerunt de regimine, quam qui nunquam fuerunt regiminis, teneantur revelare pecunias, & res pretiosas, si quas habent, Prælato Monasterii, sub pœnis ab eodem Prælato comminatis; Hortamur autem Prælatos, ut erga Abbates Titulares, ætate, & merito venerabiles officiosè, & discretè se gerant.

12. Seniores verò sic sibi invicem deferant, ut Priores Clausuales ex suo Monasterio ad aliud euntes, teneant locum post Priorem Clausulalem Monasterii, in quo fuerint. Magistri autem Novitiorum stent immediatè post Priorem Clausulalem, præcedendo omnes alios Decanos, & faciendo signa omnia tam præeminentiae, quam jurisdictionis in suo Monasterio. In alio verò Monasterio stent super omnes Decanos, excepto Magistro Novitiorum illius Monasterii, & faciat signa tantum præeminentiae. Similiter Decani post Decanos, secundum professionem sibi invicem deferentes, & absentibus Superioribus Monasterii, faciant signa, etiam particularia. Similiter qui non sunt Superiores, absentibus Superioribus suis, dignitate, & professione idem faciant.

13. Ut autem signa, & actus præeminentiae, & signa particularia, sive jurisdictionis cunctis perspicua esse possint. Declaramus actus præeminentiae eos esse, qui solam Personæ dignitatem consequuntur. Hujusmodi censentur, benedictiones lectionum, mensæ, & Completorii, Recitatio orationis Dominicalis in Officiis Divinis, præintonationes Cantici: Te Deum laudamus, & Antiphonarum post Horas Canonicas, Evangelii Lectio ad Matutinum, aqua lustrali Monachos, & Fratres post Completorium aspergere, & similia Edere item signa inchoandi officium, Lectiones, orationes, comestionem; & officio, ac mensa expletis, signum exurgendi, aut discedendi dare, præeminentiam solam innunt. At præcipere, quod Lectiones, Capitula, aut Antiphonæ decantentur: Monachis verò ad chorum, vel ad mensam venientibus, eisdem post Lectiones recitatas, aut post alias functiones, genuflexis, signum dare, ut surgant, aut errantibus mandare, ut genuflectant, actus sunt, & signa jurisdictionis. Illa ad Titulares Superiores spectant, hæc in Superiores regiminis cadunt. Monacho in Capitulo ante Completorium lecturo, signum Lectionis inchoandæ dabit Superior Titularis, terminandi verò signum Superior Regiminis faciat. Et priusquam Superior

Titu-

Titularis inchoet: Te Deum laudamus, à Superiore Regiminis sciscitabitur, nūm cantu, an absque cantu recitandum sit, quod idem intelligimus faciendum diebus, quibus Completorium cantu persolvendum erit, & in aliis similibus casibus.

14. Abbatem Casinensem propter dignitatem Loci, ac reverentiam, meritò statuimus, ab hac generalitate excipientes, quod in toto Regno Neapolitano præcedat omnes Prælatos, etiam Loci, & Visitatores (excepto tamen Visitationis tempore) tam in suo Monasterio, quàm in aliis. Extra Regnum Neapolitanum, præcedat omnes Prælatos, exceptis Visitatoribus, & Prælati Loci. (*Vide Bullam Calixti Secundi in Bullario Casinensi*)

15. Prior quoque Casinensis in Regno Neapolitano præcedat omnes alios, Priores Loci. Extra autem teneat locum suæ Professionis.

16. Abbates verò sancti Pauli de Urbe, & Sanctissimæ Trinitatis Cavæ propter spirituales, ac temporalem jurisdictionem, quam in Castris sibi subiectis exercent, in Monasterio, & locis suis tantum super Visitatores, excepto Visitationis tempore, locum tenere decernimus. Procurator Generalis in Curia Romana semper, & ubique teneat locum super omnes Abbates; exceptis Visitatoribus, Abbatibus Montis Casini, Sanctissimæ Trinitatis Cavæ, & S. Pauli de Urbe, & Abbatibus Loci.

17. Ordinata per Visitatores, & Prælatos Monasteriorum in Monasteriis suis, durant post eorum officium, nisi à successoribus fuerint revocata, nec ea volumus revocari, nisi iustis de causis, Et transgressores graviter puniantur.

18. Licentias autem particulares, aut dispensationes, quæ ultra Visitationis tempus sunt duraturæ, Præsident, seu Visitatores nullas concedant, ne fortè confusionem potius, quàm pacem in Monasteriis relinquant; sed illas particularibus Prælati, qui animarum sibi commissarum clariorem habent notitiam, relinquant: nisi in casibus, quos ad se rationabiliter pertinere patebit.

19. Et tunc in scriptis dent præfatas licentias cum appositione parvi sigilli Congregationis, aliter eis non adhibeatur fides, nec ipsis uti valeant, qui eas receperint.

Ibi:

Ibi: Priores Juniores suos Fratres vocent.

20. Ex nostra antiqua consuetudine ad differentiam Mendicantium, Monachos nostros appellamus Domnos, sed affectu Fratres. Juniores, Seniores suos Patres vocent: Abbas verò Dominus, & Abbas appelletur.

Ibi: Benedictionem petat.

21. Hanc benedictionis petitionem intelligimus signo magis, quàm verbo, ideo per inclinationem capitis fiat.

De ordinando Abbate

C A P. LXIV.

In Abbatis ordinatione illa semper consideretur ratio, ut hic constituatur, quem sibi omnis concors Congregatio, secundum timorem Dei, sive etiam pars, quamvis parva Congregationis saniori consilio, elegerit. Vitæ autem merito, & sapientiæ doctrinâ eligatur, qui ordinandus est, etiamsi ultimus fuerit in ordine Congregationis Quod si etiam omnis Congregatio vitiis suis (quod quidem absit) consentientem personam pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Episcopi (ad cujus Diocesim pertinet locus ipse) vel Abbatibus, aut Christianis vicinis clauerint, prohibeant pravorum prevalere consensum, & domui Dei dignum constituent dispensatorem: Sciens pro hoc se recepturos mercedem bonam, si illud castè, & zelo Dei faciant, sicut è contrario peccatum, si negligant.

Ordinatus autem Abbas cogitet semper quale onus suscepit, & cui redditurus est rationem Villicationis suæ; sciatque sibi oportere prodesse magis, quàm præesse. Oportet ergo, eum esse doctum in Lege Divina, ut sciat, unde proferat nova, & vetera: Castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltet misericordiam judicio, ut idem ipse consequatur Oderit vitia, diligat Fratres. In ipsa autem correptione prudenter agat, & ne quid nimis: Ne dum Isa: 42. nimis eradere cupit eruginem, frangatur vas: suamque fragilitatem semper suspectus sit: meminertque calamum quassatum non conterendum: In quibus non dicimus, ut permittat nutriri vitia, sed prudenter, & cum charitate ea amputet, prout viderit cuique expedire, sicut jam diximus, & studeat plus amari, quam timeri. Non sit turbulentus,

& anxius, non sit nimius, & obstinatus, non sit zelotypus, & nimis suspiciosus, quia nunquam requiescet. In ipsis imperiis suis sit providus, & consideratus, sive secundum Deum, sive secundum sæculum sint. Opera, quæ injungit, discernat. & temperet; cogitans discretionem Sancti Jacob Gen: 33. dicentis: Si greges meos plus in ambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hæc ergo, aliaque testimonia discretionis matris virtutis sumens, sic omnia temperet, ut sit, quod & fortes cupiant, & infirmi non refugiant, Et præcipue, ut præsentem Regulam in omnibus conservet, ut dum benè ministraverit, audiat à Domino, quod servus bonus, qui erogavit triticum conservis suis in tempore suo. Mat: 24. Amen dico vobis, ait, super omnia bona sua constituet eum.

DECLARATIO.

Ibi: In Abbatis ordinatione.

1. Hodie secundum privilegia nostra eliguntur per Capitulum Generale, aut per Dietas sesqui anno post Capitulum celebrandas: in quibus interveniant tantummodo Prælati, Regimen habentes.

2. Et nemo deinceps in Abbatem de Regimine eligi possit, nisi prius per quinquennium expletum fuerit Prior Clausstralis, & in observantia Regulari immediate exercitatus, præter Cancellarium, & Capfarium, dummodo Priores extiterint, & tempus à Constitutionibus præfixum habuerint. Nec etiam quis eligi possit in Abbatem cum solo titulo, nisi prius fuerit Abbas cum Regimine, vel saltem Prior Clausstralis, qui per expletum quinquennium in Prioratus Regimine se laudabiliter gesserit. Illa siquidem dignitas talibus debetur tamquam de Congregatione bene meritis, locus verò inter Abbates tam de Regimine, quam cum solo titulo, nemini imposterum concedatur. Si quis autem contra præsentis Constitutionis formam, promotus fuerit, eo ipso hujusmodi promotiones nullas, & invalidas declaramus. Prælatorum verò electiones fiant, secundum merita, non ad favorem Principum, juxta formam Brevis Apostolici Gregorii XIII. de quo in prima parte ordinationum, & prævia Visitatorum approbatione. Qui Abbates ex Indulto Sedis Apostolicæ habent omnia privilegia, & insignia, & jurisdictionem, quam Abbates perpetui, & benedicti habere consueverunt. Quod enim nostri nunc, ut olim,

olim, non benedicantur solemniter, indultum fuit ad favorem Congregationis, non in detrimentum Dignitatis, ut ex Privilegio Eugenii IV.

3. Membra Monasteriorum, suorum, & beneficia sibi subjecta visitare teneantur.

4. Prohibemus Prælati ipsis accessum ad Curiam Romanam, nisi de consensu Patris Præsidentis, & utriusque Visitatoris suæ Provinciæ, necnon Abbatis Sancti Pauli, & Procuratoris in Curia.

5. Prohibemus etiam eis executionem ultimarum voluntatum, ut videlicet, neque ipsi id exercere, neque Monachos suos ad hujusmodi habilitare valeant, sine licentia Patris Præsidentis, aut Visitorum, nisi in casu alicujus imminens necessitatis. Evitent quoque superfluos, & vanos apparatus in Cameris, omnemque pretiosam suppellectilem, statui pauperum minimè convenientem. Super quod invigilent Patres Visitatores, & tales excessus (si quos invenerint) referant Regimini, à quo severè erunt puniendi, qui prima vice, cum charitate admoniti non obstinuerint.

6. Damus eis liberam, & ordinariam potestatem regendi, & gubernandi Monasteria per Capitulum Generale, vel Regimen ipsis commissâ: Monachosque, ac Commisso, & Novitios, cæterosque ad Monasteria sibi credita spectantes, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus, secundum Sancti Patris Nostri Benedicti Regulam, & Constitutiones nostras. Ipsi autem, cum in Prælatos eliguntur, aut ad aliud Monasterium mutantur, quam primum se ab omnibus aliis negotiis expedientes, recto tramite ad sibi assignata Monasteria se conferant. Damus insuper eis potestatem eligendi sibi Confessarios, qui eos absolvant, & salutarem eis pœnitentiam injungant: auctoritatem etiam audiendi Confessiones omnium Prælatorum, & Fratrum nostræ Congregationis ad eorum Monasteria venientium, vel alicui ex suis Monachis prædictam facultatem committendi.

7. Præterea eis conferimus potestatem examinandi licentias Fratrum nostrorum, & quos repperint non complese conditionem suarum licentiarum, vel aliter deprehenderit fugitivos, girovagos, vel Apostatas, capifaciendi, & in custodia retinendi, impetrato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Ibi: ad notitiam Episcopi.

8. Hodie ex Indulto Apostolico tota nostra Congregatio, & singula Monasteria exempta sunt ab Ordinariorum jurisdictione, & immediatè Apostolicæ Sedi subiecta. Quibus autem casibus ad Ordinarios recurrendum sit, Jura præscribunt.

De Præposito Monasterii

CAP. LXV.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpositi scandala gravia in Monasteriis oriantur, dum sint aliqui maligno spiritu superbiæ inflati, qui æstimantes se secundos Abbates esse, assumentes sibi tyrannidem, scandala nutriunt, & dissensiones in Congregatione faciunt, & maxime in illis Locis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpositus ordinatur: Quod, quàm sit absurdum, facillè advertitur, quia ab ipso initio ordinationis, materia ei datur superbiendi, dum ei suggeritur à cogitationibus suis, exitum eum esse à potestate Abbatis sui, quia ab ipsis est ordinatus, à quibus, & Abbas. Hinc suscitantur invidiæ, rixæ, detractiones, æmulationes, dissensiones, exordinationes, & dum contraria sibi invicem Abbas, Præpositusque sentiunt, & ipsorum necesse est sub hac dissensione, animas periclitari. Et ji, qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus, eunt in perditionem. Cujus periculi malum, illos respicit in capite, qui talibus in ordinatione se fecerunt auctores.

Ideoque nos prævidemus expedire propter pacis, charitatisque custodiam in Abbatis pendere arbitrio ordinationem Monasterii sui. Et si potest fieri per Decanos ordinetur (ut antea disposuimus) omnibus utilitas Monasterii, prout Abbas disposuerit, ut dum pluribus committitur, unus non superbiat. Quod si, aut locus expetit, aut Congregatio petierit, rationabiliter cum humilitate, & Abbas judicaverit expedire, quemcumque elegerit Abbas cum consilio Fratrum timentium Deum, ordinet ipse sibi Præpositum. Qui tamen Præpositus illa agat cum reverentia, quæ ab Abbate suo ei injuncta fuerint, nihil contra Abbatis voluntatem, aut ordinationem faciens, quia quantum prælatum est cæteris, tantum eum oportet sollicitè observare præcepta

cepta Regulæ. Qui Præpositus, si repertus fuerit vitiosus, aut elatione deceptus superbiæ, aut Contemptor Sanctæ Regulæ fuerit comprobatus; admoneatur verbis usque quater, si non emendaverit, adhibeatur ei correctio disciplinæ Regularis. Quod si neque sic correxerit, tunc deiciatur de ordine Præposituræ, & alius, qui dignus est, in loco ejus subrogetur. Quod si, & postea in Congregatione quietus, & obediens non fuerit, etiam de Monasterio expellatur. Cogitet tamen Abbas, se de omnibus Judiciis Deo redditurum rationem, nè fortè invidiæ, aut zeli flamma urat animam.

DECLARATIO.

Ibi: Ordinationem Monasterii sui.

1. Sicut nobis est curæ, nè Prælati existant perpetui, sed quolibet Capitulo à sua prælatione absolvantur, ita diligenter intendimus, ne Præpositus Monasterii, qui secundum morem nostrum Prior Claustralis vocatur, Senioresque, ac cæteri Officiales Monasteriorum perpetui videantur.

2. Idcirco statuimus, ut postquam Prælatus ad Monasterium sibi assignatum pervenerit, infra octo dies, si commodè fieri potest, convocatis cunctis Fratribus in Capitulo, realiter absolvat omnes habentes aliquod officium, vel administrationem, vel Titulum. Ipsique in signum assensus prædictæ absolutionis, inclinato capite, reverenter assurgant: accusantesque se de excessibus suis in hujusmodi officiis commissis, veniam prostrati coram omnibus postulent: clavesque ad ipsa officia pertinentes, si quas habent, Prælato consignent, cæteraque omnia, ut supra in Capite 33. (si debeant Monachi proprium aliquid habere) ac locum professionis teneant, nec in ipsis officiis ulterius se intromittant, nisi Prælatus aliter disposuerit, & eorum curam ipsis interim commiserit.

3. Omnes etiam, qui occasione alienius officii in superiori loco erant constituti, per tres saltem dies loca suæ professionis teneant. Prælatus verò, qui ad Capitulum Generale non accesserit, si confirmatus in eodem loco fuerit, id ipsum faciat intra octo dies, postquam de ipsa confirmatione certior factus fuerit.

4. Itaque nutu Prælati, juxta tenorem Regulæ, Præpositus, cæterique Officiales instituatur; & inde rursus amoveantur, cum consilio Seniorum tamen suorum.

5. In nova Officialium, vel depositione, vel publicatione, Prælatus legat in Conventu ordinationes, & admonitiones factas in Capitulo Generali, quæ ter in anno legendæ sunt, nè quis de ignorantia se excuset, cum videlicet Prælatus redierit a Capitulo Generali, circa festum Omnium Sanctorum, & circa Quadragesimam

6. Constituimus etiam, ut casu, quo Prælatus moreretur, aut ad Capitulum Generale proficisceretur, omnis ejus in spiritualibus auctoritas remaneat penès Priorem. Quæ auctoritas duret, donec ad Monasterium veniat novus Prælatus, vel pristinus revertatur, etiam si qui loco Prælati relictus fuit, alteri Monasterio fuisset assignatus.

7. Volumus autem eo tempore id observari, quod Prælatus constituerit, antequam moreretur, vel ad Capitulum pergeret. Quod si Prior, vel alius Superior contrafecerit, & scandalum ob id ortum fuerit, deponatur. Si autem res minoris momenti fuerit, stet per mensem in loco suæ professionis, ut obedientiam, & humilitatem discat.

8. Similiter si contigerit Prælatum ad Capitulum non accessisse, cessante causa manifestæ infirmitatis, aut alia legitima causa, judicio Patris Præsidentis, aut Visitatorum approbanda, ipso facto, ut cæteri Prælati fuerint in Capitulo absoluti, ipse quoque absolutus intelligatur, & in Priorem Claustralem tunc, & eo casu, omnis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus transferatur potestas, usque ad novam provisionem Monasterii.

9. Secus autem, si cum licentiâ præfatorum, aut iusto infirmitatis impedimento remanserit: Tunc enim ei continuatam omnem potestatem usque ad novum Prælatum, vel suam confirmationem declaramus.

10. In supradictis casibus Cellarii, & alii, qui temporalia curant, interim recurrant ad prædictum loco Prælati constitutum, ipsique pareant, & ejus consilio, & assensu omnia faciant.

11. Sed præter casus prædictos, Prælati declarent (dum eos à Monasterio abesse contigerit) quam auctoritatem relinquunt suo in loco remanentibus, tam circa reservatos, quam circa reliqua occurrentia.

12. Caveant interea Priores Claustrales diligenter, nè Prælati suis absentibus, æstimantes se secundos Abbates, Fratribusque gratificari cupientes, novitates facere, & præter ordinationem, tenorem, seu rationabilem consuetudi-

tudinem dispensare, vel recreationes concedere ullo pacto de cætero præsumant: si fecus fecerint, graviter puniantur.

13. Quapropter ordinamus, nè illi immediatè Monasterio, in quo quis Prior fuerit, possit in Prælatum deputari; sed si promovendus fuerit, alii Monasterio promoveatur deputandus.

De Ostiario Monasterii

C A P. LXVI.

Ad portam Monasterii ponatur Senex sapiens, qui sciat accipere responsum, & reddere; cujus maturitas eum non sinat vagari. Qui Portarius Cellam debet habere juxta portam, ut venientes semper præsentem inveniant, à quo responsum accipiant. Et mox, ut aliquis pulsaverit, aut pauper clamaverit; Deo gratias, respondeat, aut benedicat, & cum omni mansuetudine timoris Dei reddat responsum festinanter cum fervore charitatis. Qui Portarius, si indiget solatio, juniorem Fratrem accipiat. Monasterium autem, si fieri potest, ita debet construi, ut omnia necessaria, id est aqua, molendinum, hortus, pistrinum, vel artes diversæ intra Monasterium exerceantur, ut non sit necessitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem regulam sæpius volumus in Congregatione legi, nè quis Fratrum de ignorantia se excuset.

DECLARATIO.

Ibi: Ad Portam Monasterii ponatur Senex.

1. Non tam ætate, quàm moribus.

Ibi: Monasterium si fieri potest, ita debet construi.

2. Quia sæpè ex multa aviditate ædificandi, magnas jacturas Monasteria patiuntur, & plerumque ipsa ædificia regulariter viventibus minùs congrua construuntur, dum pro libito quisque ædificare satagit. Idcirco ordinamus, & constituimus, ut ædificia Monasteriorum, non facile, aut præcipitanter per Prælatos nostræ Congregationis, aut construantur, aut destruantur.

3. In ipsis igitur ædificiis, si res extiterit quinquaginta scutorum, aut minoris sumptus (dummodò Monasterii-

sterium non sit ære alieno gravatum) & modicæ novitatis, eam à Prælati fieri permittimus. Si verò paulò majoris sumptus, & novitatis, faciant cum consensu Seniorum suorum, votis secretis.

4. Quod si ædificia ipsa grandis sumptus essent, aut notabilis novitatis, non fiant sine consensu prædictorum Prælatorum, & Seniorum addita etiam licentia, seu consensu Capituli Generalis, vel Regiminis.

5. Et hæc ipsa notabilitas consideretur, secundum conditiones Monasteriorum, habito respectu ad expensas, seu novitates, seu aliam rem nota dignam, quia sæpè contingit, parvam rem, puta scalam, ostium, & hujusmodi majoris esse novitatis, quam unius, vel plurium Camerarum ædificium.

6. Si autem contigerit fabricam aliquam notabilem fieri debere in Monasterio, ubi Prælatus fuerit Præfident, aut Visitator, advocetur alter Visitator, qui si accedere non possit, advocentur duo Patres viciniore.

7. Cum verò evenerit, Visitatorem discordare à sensu Partis Monasterii, & Deputatorum, aut aliter simul concordare non posse, tunc differatur ad Capitulum, aut recurratur ad Regimen, & audita sententia Visitatorum, aut aliorum Patrum viciniorum, necnon Prælati, & Seniorum, stetutur judicio majoris partis eorum.

8. Et prædicta intelligantur, non solum de re ædificanda, sed etiam de modo, qualiter scilicet construatur debeat.

9. Unde in omnibus Congregationis nostræ Monasteriis, si juxta prædictum ordinem ædificare contigerit, prius moduli fiant arbitrio Præfidentis, & Visitatorum, adjunctis aliis duobus Prælati.

10. Nullus verò Prælatorum audeat mutare ipsos modulos, aut ædificia per alios incepta, nisi de Capituli Generalis, vel saltem Visitatorum licentia, addito etiam peritorum consilio. Et si quis voluerit in Monasterio, ubi aliquod hujusmodi inceptum sit, ædificare, teneatur omnino fabricas cæptas perficere, nec aliundè initium ædificandi sumere possit.

11. In quibus quidem ædificiis, ubique vitentur cujusvis generis ornamenta, & præsertim in Cameris, & hospitiiis, præterquam in Ecclesiis, rebusque Ecclesiasticis Divino cultui dicatis.

12. Præterea ordinamus, nè quis Congregationis nostræ

stræ Prælati, Rector, aut Cellarius, propter hujusmodi ædificia construenda, Monasterium ære alieno gravet; nec ultra Monasterii sui possibilitatem, hoc est annum proventum pecuniis alienis, sine Capituli Generalis, aut duorum Visitatorum ad minus licentia (quæ non est concedenda, nisi in casu evidentis necessitatis, vel utilitatis) ædificare, vel emere bona immobilia audeant.

13. Constitutioni huic nostræ, si quis contrafacere ausus fuerit, pœna privationis dignitatis, Regiminis, & officii, in proximo futuro Capitulo subiacebit; districtè injungentes, Visitatoribus, ut supra hujusmodi contraventionibus, petito prius, & accepto in actu Visitationis Juramento, inquirent. Et informationem desuper captam Definitoribus deferant, à quibus culpabiles erunt puniendi pœnis prædictis.

De Fratribus in via directis

C A P. LXVII.

Dirigendi Fratres in via, omnium Fratrum, vel Abbatis orationi se commendent. Et semper ad orationem ultimam operis, commemoratio omnium absentium fiat. Reverentes autem de via Fratres, ipso die, quo redeunt, per omnes Canonicas Horas, dum expletur opus Dei, prostrati solo Oratorii, ab omnibus petant orationem propter excessus, nè quid fortè subripuerit in via visus, aut auditus malæ rei, aut otiosi Sermonis. Nec præsumat quisquam aliis referre, quæcunque foris Monasterium viderit, aut audierit, quia plurima destructio est. Quod si quis præsumpserit, vindictæ Regulari subiaceat. Similiter, & qui præsumpserit Claustra Monasterii egredi, vel quocunque ire, vel quidpiam, quamvis parvum, sine Abbatis jussione facere.

DECLARATIO.

Ibi: Ad Orationem ultimam.

1. Ob hoc in fine orationis, quam dicimus in memoriam Beatæ Mariæ Virginis, quæ est ultima oratio, addimus: Divinum auxilium, &c.

Ibi: Referre.

2. Curent omnino, Patres, ut hæc pars Regulæ observetur

vetur, & transgressores graviter puniantur, quia plurima destructio est.

3. Quapropter, si quis in hoc notabiliter excesserit, dicat suam culpam in Capitulo, & comedat in terra, in pane, & aqua in Refectorio, arbitrio Prælati, toties, quoties contravenerit.

Ibi: Sine jussione Abbatis.

4. Hæc jussio accipitur aliquando pro licentia, idè inhibemus, nè quis Fratrum nostræ Congregationis, sine jussione, vel licentia Abbatis, vel ejus, qui ipso absente, illius gerit vices, extra Monasterium, vel Clausuram egredi audeat; graviter, si contrafecerit, pro qualitate excessus puniendus.

5. Habita verò licentia, genibus flexis, benedictionem petat, tam discedens, quam revertens: qui contrafecerit, graviter puniatur.

6. Nullus nostrorum possit accedere ad Præsidentem, seu Visitatores existentes in alio Monasterio, nisi habita licentia à Prælato suo, sive ab ipsis Visitoribus, & Præsidente.

7. Et si quis mutatus habuerit Syndicatum, & Procurationis mandatum in personam suam in Monasterio, à quo recedit, interdiciamus, ut penitus non præsumat eo amplius uti; arbitrio Capituli Generalis, vel Regiminis, si aliter præsumpserit, puniendus. Et ad cautelam volumus omnino, ut in talium mutatione revocentur hujusmodi Syndicatus, & Procuraciones.

8. Statuimus etiam, quod licentia eundi ad Affines, vel Consanguineos visitandos, vel ad alia loca, recreationis causa, ultra unius diei iter à Monasterio, in quo petens licentiam deputatus fuerit, à nemine possit concedi, præterquam à Capitulo Generali. Quod si quis Prælatus voluerit aliquem ex suis Monachis ad aliud quodcunque vicinum Monasterium recreationis, vel negotii privati causa mittere, non prius id faciat, quam consentiat Prælatus ejus Monasterii, ad quod eum mittere intendit.

9. Si verò intra annum necessitas accideret aliquibus ultra unius diei iter eundi, tunc Pater Præsident, vel primus Visitor illius Provinciæ, in qua non fuerit Pater Præsident, possit prædictam licentiam concedere: hoc ta-

men

men addito, quod, cum ad beneficium dictorum Consanguineorum ire petierint, de cætero ipsorum Consanguineorum expensis, & sumptibus vadant, nè Monasteria nostra graventur.

10. Similiter si Prælatum, vel Monachum, prætextu valetudinis, vel negotiorum ad Congregationem non spectantium, apud Consanguineos, vel amicos diu commorari contigerit, Monasterium nihil illi subministrare teneatur, & si Cellarius id facere ausus fuerit, Superiores Monasterii ea dispendia, ut illegitima respuant, & Cellarius severè puniatur.

11. Quod si Prælati mora extra Monasterium tres menses excesserit, Præsident, & Visitatores illi Monasterio Administratorem deputent.

12. Prohibemus autem nostris negotia, & lites Consanguineorum, & Affinium, aliorumvè sæcularium amplecti, & præsertim, nè ad Tribunalia quævis accedant, nisi ex urgentissima extremæ necessitatis causa à Prælato cognoscenda.

13. Euntes ultra unius diei iter, portent secum literas testimoniales Prælati sui, sine quibus si fuerint inventi, Carceri mancipentur. Quas item literas mutati ad alia Monasteria accipiant à Superioribus Monasteriorum, è quibus mutati sunt.

14. Curantes quoque, juxta Regulam, omne periculum proprietatis evitare, volumus, quod mutati, cum primum ad locum suæ mutationis pervenerint, pecuniam, resque omnes Superiori deferant, intra triduum Depositario consignandas, aliter in pane, & aqua jejunent. Quam pœnitentiam toties iterent, quot diebus id facere distulerint.

15. Et quoniam ex vagatione Monachorum multa oriri possunt scandala, caveant omnino Patres, quantum fieri potest, à mutationibus eorum, & præsertim Juniorum, & non Sacerdotum; qui nonnisi ex urgentissima necessitate sunt mutandi, & cum hoc acciderit ad Loca vicina, nec aliter aliove modo mutantur: Mutati verò recta via proficiscantur, nusquam declinantes, & notent per ordinem omnes expensas, quas in itinere fecerint.

16. Quod si mutati pecuniam pro Vestibus acceptam, præter necessarias itineris expensas, in aliis superfluis, sine licentia Prælati sui expenderit; ut in eo, in quo deliquerint, puniantur, non teneatur Prælatus ipsas vestes

eis concedere. Et ad evitandas fraudes, scriptum habeant à Superiore Monasterii, undè recesserint, continens omnia, quæ secum deferunt, tam in pecunia, quam in libris, & vestibus, & cæteris omnibus, reservato Prælati arbitrio circa numerum, & qualitatem Librorum ferendorum. Qui sufficientiam, professionem, & indigentiam mutati, nec non distantiam loci considerabit, quod ratio dictabit, concessurus. Conficiantque aliud scriptum prædicto simile, quod in Monasterio, unde discedunt, relinquunt, quod autem secum deferunt, Prælato Monasterii, ad quod accedunt, statim consignent. Qui contrafecerit, jejundet in pane, & aqua in terra in Refectorio, & nihilominus supradicta facere teneatur: nec possint Cellarii, aut alii accipere à Fratribus, aut retinere pecunias, aut etiam eas describere in Libro Computorum Monasterii.

17. Quod autem ad expensas mutationum, provideatur mutatis à Monasteriis, à quibus recedunt, & servetur modus præscriptus in Libello nostro, vulgò appellato, la Tariffa. Ipsi quoque mutati portent literas Superiorum suorum præscribentes iter, à quo deviare non possint sub pœna Carceris. Prælati verò mutati provideantur à Monasteriis, ad quæ tendunt.

18. Prohibemus insuper, nè quovis colore, vel prætextu Prælati retinere possint Monachos mutatos à quovis Monasterio, quominus ad Monasteria sibi assignata à Capitulo Generali, vel Regimine pergant.

19. Statuimus etiam, quod si qui Venetias accedere voluerint, necessario ultra licentias Prælatorum Venetiarum, habeant etiam licentiam Patris Præsidis, aut Visitatoris unius suæ Provinciæ.

20. Si qui verò Monachi, ob depravatos eorum mores à Prælati omnibus recusentur, in Carcerem Monasterii suæ professionis detrudantur, donec resipiscant, & benevolos invenerint receptores, prout statuitur in supradicto Brevis Clementis Octavi.

Si Fratri impossibilia injungantur

C A P. LXVIII.

Si cui Fratri aliqua fortè gravia, aut impossibilia injungantur, suscipiat quidem Jubentis imperium cum omni man-

mansuetudine, & obedientia. Quod si omnino virium suarum viderit pondus excedere, impossibilitatis suæ causas ei, quæ sibi præest, patienter, & opportunè suggerat, non superbiendo, aut resistendo, vel contradicendo. Quod si post suggestionem suam, in sua sententia Prioris imperium perduraverit, sciat Junior ita sibi expedire, & ex charitate, confidens de adjutorio Dei, obediat.

Ut in Monasterio non præsumat alter alterum defendere

C A P. LXIX.

Summoperè præcavendum est, nè quavis occasione præsumat alter alterum defendere Monachum in Monasterio, aut quasi tueri: etiamsi qualibet Consanguineitatis propinquitate jungantur: nec quolibet modo id à Monachis præsumatur, quia exinde gravissima occasio scandalorum oriri potest. Quod si quis hæc transgressus fuerit, acrius coerceatur.

DECLARATIO.

Ibi: Alter alterum defendere.

I. Caveant summoperè Abbates omnes occasiones patrociniandi cuiquam ex nostris contra alium, vel Abbatem, aut Superiorem, nisi justis, aut urgentissimis de causis. Hoc enim est maximum discordiæ, & ruinæ Seminarium in Congregatione; imò etiam, & perniciosissimum inobedientiæ, ac præsumptionis fomentum in subditis, qui se protectos agnoscentes, audent non audenda, non tentanda, tentant. In hoc autem Visitatores maximè invigilent, referantque tales excessus (si quos invenerint) Definitoribus, vel Regimini, ut suam auctoritatem pro oportuno remedio interponant.

Ut non præsumat quisquam aliquem passim cedere, aut excommunicare

C A P. LXX.

Ut vitetur in Monasterio omnis præsumptionis occasio, ordinamus, atque constituimus, ut nulli liceat quemquam Fratrum suorum excommunicare, aut cedere, nisi si cui potestas ab Abbate data fuerit. Peccantes autem coram omnibus

bus arguantur, ut cæteri metum habeant. Infantibus verò usque ad quintum decimum annum ætatis, disciplina diligenter sit, & custodia adhibeatur ab omnibus. Sed, & hoc, cum omni mensura, & ratione. Nam in fortiori ætate, qui præsumpserit aliquatenus sine præcepto Abbatis, vel in ipsis Infantibus sine discretione exarserit, disciplina Regulari subiaceat, quia scriptum est: Quod tibi non vis fieri, alii ne feceris.

DECLARATIO.

Ibi: Cedere.

1. Sed nec etiam increpare tam Profelsum, quam Novitium, seu Commisum, nec alio quam proprio nomine appellare, vel aliter indecenter, & derisorie nominare. Si quis contraxerit, teneatur dicere suam culpam in Capitulo, graviter pro excessus qualitate puniendus.

2. Sed si quis aliquid punitione dignum in aliquo cognoverit, studeat Prælato, aut Senioribus notificare, ad quos hujusmodi Correctiones spectare decernimus.

3. Frater autem Fratrem delinquentem, charitative, humanis verbis, & cum humilitate admoneat.

4. Et ut pax, & charitas inter nos illibata servetur, & cunctis transgrediendi materia præcidatur, ordinamus, quod si quis ex nostris, svadente Diabolo, ausus fuerit in aliquem uti verbis comminatoriis, turpibus, aut injuriosis, dicat suam culpam in Capitulo, comedatque in pane, & aqua in terra in Refectorio cum Zona ad collum.

5. Si in personam Superioris deliquerit, ultra dictas pœnas, diebus octo maneat degradatus, si in Prælatum, per mensem.

Si quis verò Superiorum infra Prælatum, modo, quo supra, in inferiorem deliquerit, jejuset semel in pane, & aqua in Refectorio, comedens in terra cum Zona ad collum.

6. Et si quis alium, svadente Diabolo, percusserit; præterquam, quod est ipso Jure excommunicatus, illico etiam Carceri mancipetur, arbitrio Prælati, & Visitatorum etiam extra Visitationis tempus pro circumstantiis, & qualitate casus extrahendus.

7. Quoties autem aliqua orta fuerit inter nostros, sive Superiores, aut Prælatos, contentio, adhibeatur respectivè per Prælatos, aut Præsidem, vel Visitatores, aut Regimen,

men, omnis opera, ut statim reconcilientur, aliter si recusaverint, & admoniti, obstinati perstiterint; si Superiores fuerint, omni præterea gradu priventur, si Inferiores, Carceri mancipentur ad arbitrium Regiminis. Quod si post reconciliationem, compertum fuerit simultates inter se gerere, si privati fuerint, de Loco suæ professionis post omnes deliciantur; si Superiores, etiam Prælati à gradu, & administratione suspendantur, donec constet verè reconciliatos esse, & officia charitatis sibi invicem exhibere.

Ut obedientes sint sibi invicem Fratres

C A P. LXXI.

*O*bedientiæ bonum, non solum Abbati exhibendum est ab omnibus, sed etiam sibi invicem ita obediant Fratres; scientes se per hanc obedientiæ viam, ituros ad Deum. Præmisso ergo Abbatis, aut Præpositorum, qui ab eo constituuntur, imperio (cui non permittimus privata imperia præponi) de cætero omnes Juniores Prioribus suis omni charitate, & sollicitudine obediant. Quod si quis contentiosus reperitur, corripiatur. Si quis autem pro quavis minima causa ab Abbate, vel à quocunque Priore suo corripitur quolibet modo; vel si leviter senserit animum Prioris cujuscunque contra se iratum, vel commotum, quamvis modicè, mox sine mora, tamdiu prostratus in terra ante pedes ejus jaceat satisfaciens, usque dum benedictione sanetur illa commotio. Quod si quis contempserit facere, aut corporali vindicta subiaceat, aut si contumax fuerit, de Monasterio expellatur.

DECLARATIO.

Ibi: Si leviter senserit animum Prioris iratum, vel commotum.

1. Hanc iram, vel commotionem, maxime ex injusta causa, quantum fieri potest, Superiores evitent. Qui tamen, si commovebuntur, eorum Inferioribus genuflexis satisfaciendis benignissime ignoscant, ac eis benedicant, sicut Regula dicit. Nec utantur superioritate, & auctoritate sua ad vindictam; præsertim dicendo verba contumeliosa, & provocantia, sub pœna suspensionis à Decanatu per mensem, & amplius, secundum qualitatem excessus; sed omni charitate, & mansuetudine utantur in reprehensionibus, & correctionibus.

2. Si tamen eorum excessus poenitentiam merebitur, nullus eam, nisi Prælatus, aut aliquis ex Superioribus, ad quos spectat, eam delinquentibus imponat.

De zelo, quem debent habere Monachi,

C A P. LXXII.

*S*icut est zelus amaritudinis malus, qui separat à Deo, & ducit ad Infernum, ita est zelus bonus, qui separat à vitiis, & ducit ad Deum, & ad vitam æternam. Hunc ergo zelum ferventissimo amore exerceant Monachi, id est, ut honore se invicem præveniant. Infirmittates suas, sive corporum, sive morum, patientissime tolerant. Obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi utile judicat, sequatur, sed quod magis alii; charitatem fraternitatis casto impendant amore; Deum timeant, Abbatem suum sincera, & humili charitate diligant; Christo omnino nihil præponant, qui nos pariter ad vitam æternam perducatur. Amen.

De eo, quod non omnis observatio Justitiæ in hac sit Regula constituta

C A P. LXXIII.

*R*egulam autem hanc descripsimus, ut eam observantes in Monasteriis aliquatenus, vel honestatem morum, aut initium conversationis nos demonstremus habere. Caterum ad perfectionem conversationis, qui festinant, sunt doctrinæ Sanctorum Patrum, quarum observatio perducit hominem ad celsitudinem perfectionis, quæ enim pagina, aut quis Sermo Divinæ auctoritatis veteris, ac novi Testamenti non est rectissima norma vitæ humanæ? Aut quis Liber Sanctorum Catholicorum Patrum hoc non resonat, ut recto cursu perveniamus ad Creatorem nostrum? Necnon, & Collationes Patrum, & Instituta, & vita eorum, sed, & Regula Sancti Patris nostri Basilii, quid aliud sunt, nisi bene viventium, & obedientium Monachorum exempla, & instrumenta virtutum? Nobis autem desidiis, & malè viventibus, atque negligentibus, rubor confusionis est. Quisquis ergo ad Patriam Cælestem festinas, hanc minimam inchoationis Regulam descriptam, adjuvante Christo perface; & tunc demum ad majora, quæ supra commemoravimus doctrinæ, virtutumque culmina, Deo protegente pervenies.

DE.

S. BENEDICTI
DECLARATIO.

127

1. Quia, tam S. P. Benedictus, hanc Regulam scribendo, quam etiam nos locis congruis, & opportunis declarando, nihil aliud, quam morum emendationem, ac Religiosæ vitæ sanctimoniam, atque eam animæ puritatem, & innocentiam Monachis, dum in hac peregrinatione versantur, persuadere intendimus, qua postquam ab hujus exilii ærumnis absoluti fuerint, mox sine Purgatorii pœnis, quantum possibile est, ad Authorem suum læti revertantur, quia tamen humana fragilitate obstante, non semper assequimur, quod intendimus, sed in multis offendimus omnes, & septies in die cadit Justus; æquum, & pium est, ut curam, & sedulitatem, quam viventibus ad profectum exhibuimus, vita quoque functis seriò ad levamen impendamus, ut, si quas à prædicti Beati Patris, & nostris monitis deviantes, maculas contraxerunt, hujusmodi piis, ac fraternis suffragiis adjuti, ad felicem illam requiem, & Auctoris sui beatissimam visionem ocius transferantur.

2. Ideo cum aliquis Monachus, Novitius, vel Commisus, peracto cursu hujus labilis, & ærumnosæ vitæ, spiritum Domino Creatori suo reddiderit, ut charitas viventi exhibita, etiam defuncto servetur, volumus, ut in loco, ubi Frater in Domino requievit, vel sepulturæ traditus fuerit, officium totum persolvatur secundum Rubricam Romanæ Ecclesiæ in die funeris; Celebretur etiam solemniter missa, si fieri potest, & tempus permiserit, alias frequenti die non impedito: Die quoque tertio, septimo, trigésimo, & Anniversario Depositionis, semel tantum Missa Conventualiter cantetur cum Responsorio: Libera me Domine, cum versibus suis, & Oratione sicut moris est: dicanturque triginta missæ in Monasterio, in quo requievit, pro animæ ejus remedio, quarum distribuendarum cura sit Sacristæ ejusdem Monasterii. Pater verò Monasterii ipsius, in quo defunctus est Frater, scribat omnino cæteris Prælati Congregationis, notificando diem dormitionis in Domino, & nomen Defuncti, nec prætermittatur ex negligentia in detrimentum animæ suæ, & Proximi defuncti.

3. Præterea statim, ac innotuerit obitus cujuscumque nostræ Congregationis, nisi aliud obtiterit (præterquam quod in omnibus Monasteriis, celebranda erit Missa Conventualis pro anima ejus Defuncti) observata illius conditione,

R

suffra-

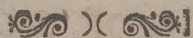
ſuffragia particularia, offerenda erunt hoc ordine, videlicet: Pro Abbate Regiminis decem Miſſæ ab unoquoque Abbate Regiminis, totidemquæ pro Abbate Titulari à ſingulis pariter Titularibus celebrabuntur. Pro Priore Clauſtrali, ſive Titulari à Prioribus reſpective Clauſtralibus, vel Titularibus decem; Tres verò à ſingulis Decanis pro Decano, & una à ſingulis Sacerdotibus pro Sacerdote. Pro Clerico autem ſemel perſolvendum Officium Defunctorum duplex à quoviſ Clerico, Pro Commiſſo à Commiſſis omnibus Coronam majorem de Domina, aliàs Roſarium dictam, cum Requiem æternam &c. in ſine cujuſvis decadis, eſſe recitandam ſtatuiſmus: Intendentes etiam, quod ſinguli Sacerdotes noſtri, ſive in dignitate, aut gradu conſtituti, ſive non, teneantur ad participationem in triginta miſſis quocunq; noſtræ Congregationis Defunctos, de illis facientes memoriam expreſſè, vel ſecreto. Quod idem injungimus cæteris Monachis in officiis mortuorum, & Commiſſis in conſveta ſuarum orationum recitatione per 30. dies.

4. Et quia poſt precum emiſſionem, ad levandos Purgatorii cruciatus, multum confert eleemoſyna, ordinamus, quod in Monasterio, in quo Frater deceſſit è vita, ponantur quotidie in loco, ubi ſedere ſolitus erat, ad menſam in Refectorio omnes cibi, & vinum, ſicut ſingulis datur, ac ſi viveret. Quæ poſtmodum dentur pro eleemoſyna alicui pauperi, vel pluribus pro anima ipſius Defuncti, aut tantundem, ſicut Superior ordinaverit, uſque ad triginta dies. Nullusque ſedeat in loco illo, ſed vacuo remanente, apponatur Crux parva lignea ſuper menſam, juxta locum vacuum in memoriàm Defuncti, ut cæteri memoria mortis compuncti, & pro ipſo ſerventiùs orent, & ad perfectiùs vivendum excitentur.

5. Ordinamus inſuper, quod ſingulis annis imponantur triginta Miſſæ cuilibet Monasteriorum in abſolutione Capituli Generalis pro habentibus literas gratioſas (quæ in poſterum moderatè concedantur) qui fortè illo anno deceſſerint: necnon triginta aliæ pro noſtris Religioſis Defunctis.

6. Charitatis etiam affectum erga Fratres Congregationis noſtræ exercere volentes, univerſos Parentes, Fratres, Sorores Monachorum, & Commiſſorum noſtrorum præſentium, & futurorum, ad participationem omnium bonorum, quæ in noſtra ſunt, & ſient Congregatione (ſicut fit cum illis, quibus literæ gratioſæ conceduntur) admittimus, prohibentes, nè quis de cætero pro prædictis, literas gratioſas requirat.

S. GRE-

S. GREGORIUS
ROMANUS PAPA

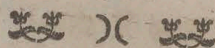
HUIUS NOMINIS PRIMUS

DE APPROBATIONE REGULÆ S. P. BENEDICTI

Ex privilegio Monasterio Sublacensi concessio.

Ego Gregorius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Præsul, scripsi
Vitam Beati Benedicti, & legi Regulam, quam ipse
Sanctus manu propria scripsit. Laudavi eam, & confirma-
vi in Sancta Synodo: & per diversas partes Italiæ, &
ubicunque Latinæ literæ legerentur, præcepi, ut diligen-
tissimè observarent, quicunque ad Conversionis gratiam
accesaturi essent, usque in finem mundi. Et confirmo duo-
decim Monasteria, quæ ipse Sanctus construxit &c.

PRIMA PARS
CONSTITUTIONUM
CONGREGATIONIS
CASINENSIS,

Pro directione Regiminis, & Regularis observan-
tiæ ejusdem Congregationis.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

*De Capitulo Generali celebrando, & ejus
tempore*

CAP. I.

Antiquorum Patrum Sectantes vestigia, & auctoritate
Apostolica muniti, ut vigor observantiæ Regularis, fra-
ternaque charitas, & diuturna, ac constans inter nos per-
severet in Christi servitute concordia: statuimus Capitu-
lum Generale per Patres nostræ Congregationis celebrari
debere: ordinantes de cæterò ad evitandas expensas, ac
itinerum incommoda, ut quod celebrabatur singulis bienniis,
in posterum celebretur singulis triennis, juxta Breve SS.
D. N. Innocentii Papæ Undecimi. Sub Data Romæ die 27.
Septembris, 1680. & hoc Dominica tertia, id est vigesima
prima die post Resurrectionem Domini Nostri Jesu Christi.

2. Quapropter ad Capitulum venire debentes, taliter
se præparent tempore opportuno, ut statuta die esse pos-
sint in loco, ubi Capitulum ipsum fuerit celebrandum.

*De iis, qui debent venire ad Capitulum
Generale,*

CAP. II.

1 Quoniam, ubi nimis multitudo est, ibi plerumque so-
let esse confusio, & difficultas veritatis assequendæ:
Idcirco ordinamus, quod infrascripti solum ad Capitulum
Generale venire teneantur, videlicet Pater Prædens, cæ-
teri-

terique Visitatores, quantumcumque à Capituli Loco distent, omnes Prælati Regiminis, & Cancellarius, & Capsarius

2. Quod si legitima de causa continget, Prælatos non venire, tunc ipsi Prælati, & Conventus, teneantur literas tam bonum Congregationis, quam suorum Monasteriorum concernentes transmittere per unum ex suis Monachis eligendum à Prælato, cum consensu Seniorum, aut alium Nuncium fidelem, aut Prælatum propinquiorem, si maluerint.

3. Et ut cuncta, quæ à Visitoribus in Visitationibus suis provisione digna inventa fuerint, Capitulo Generali innotescant: Ordinamus, quod si quis Visitorum aliquo impedimento legitimo interveniente, ad Capitulum non venerit, per literas significare teneatur ea, quæ gravia, & digna relatu videbuntur, & ipse judicaverit expedire, super quibus ejus conscientiam oneramus.

4. Insuper, tam supradicti Prælati, quam quicumque alii Monachi nostræ Congregationis, quocumque officio fungantur, aut dignitate præemineant, quantumcumque à Capituli Loco distent, si à Deffinitoribus, vel Regimine jussi, aut requisiti fuerint, ad præfatum Capitulum Generale venire teneantur.

5. Præter supradictos autem non præsumant Monachi nostri cujuscunque gradus, seu conditionis existant, venire ad Capitulum Generale, seu ad Loca circumvicina, nisi habita prius à Deffinitoribus ejus Capituli licentia in scriptis. Quod si contraxerint, non audiantur à Deffinitoribus, & jejunent ter in pane, & aqua in terra in Refectorio, & statim peracta pœnitentia, dimittantur; Et si fuerint Superiores, eò ipso intelligantur esse suspensi à gradu Superioritatis, saltem per annum integrum. Quod non intelligitur de his, qui à Prælato Monasterii, ubi Capitulum celebrandum est, convocati fuerint ad concionandum, vel disputandum, cum licentia P. Præsidentis.

6. Præterea nullus Prælatus veniens ad Capitulum secum ducat alium Monachum, quovis titulo, etiam Scribæ. Possit tantum Commisum, causa infirmitatis, ætatis, aut distantie secum ducere. Monachus alius, aut Cellarius ex quavis causa venire non possit. Quod si computa, aut alia hujusmodi negotia pertractanda erunt in Capitulo, Prælati satisfaciant. Eximitur tamen à prædictis prohibitionibus Pater Præsident, qui secum ducere potest Scribam suum.

Ipse

Ipse autem Præses teneatur quàm primum Prælati ingressi fuerint Capitulum, omnes alios, qui ad locum Capituli venissent, præter prædictos, qui debent, & possunt venire, ab eodem loco dimittere. Quod si pro aliquo casu necessario Definidores aliquem admiserint audiendum, non permittant talem morari in Monasterio Capituli ultra diem unum; sed eum audiant, & dimittant. Quod etiam intelligimus de iis, qui fortè ab ipsis vocati essent: hoc enim statim ac completa sunt ea, ob quæ accedere iussi sunt, dimittendos esse decernimus.

De modo scribendi Capitulo Generali

C A P I T U L U M

1. Si quis Monachorum nostrorum voluerit aliqua notificare Capitulo Generali, scribat ipse manu propria, & si ipse nequeat scribere, tunc alium Monachum nomine illius scribere posse permittimus, ita tamen, ut constare possit, cujus nomine scriptum fuerit. Qui nè detineat inutiliter Definidores, in pluribus occupatos, clarè, breviter, & succinctè scribat, cum subscriptione, vel inscriptione sui nominis, exponendo causas petitionis suæ. Alioquin, si præfata litera subscriptione, vel inscriptione caruerint, à Definitoribus non adhibeatur eis fides; sed si ullo unquam tempore in lucem venerint Auctores talium literarum, Carceri mancipentur.

2. Caveant autem Monachi, nè de iis, quæ ante Visitationem Monasterii acciderint, Capitulo quidquam scribant: Quod si aliqui ea, quæ Visitatoribus exponere debuerant (qui præsentibus omnia cognoscere, & opportunè providere potuissent) ad Capitulum deferre maluerint, nisiurgens causa subsistat, graviter pro modo culpæ puniantur.

3. Nullusque nostrorum, etiamsi de numero Superiorum sit, alterius literis subscribat, aut suis subscribere faciat, quoque quæsito colore: præterquam si aliqua de causa bonum Monasterii concernentes, Superiores omnes, ad vitandam multipliciter literarum de communi consensu, aliquid insinuandum Patribus judicaverint: nec alius sollicitet, aut faciat practicam, ut scribat, aut relationem mittat. Qui contrafecerit ter in pane, & aqua in terra in Refectorio jejundet.

4. Ultimò ordinamus, nè volentes scribere Capitulo, inor-

inordinatis passionibus seducantur, nec quadam scribendi proclivitate scribant, sed Deum præ oculis habentes, ea, quæ fuerint necessaria, & utilia, suggerant Patribus, cum omni modestia, & gravitate.

5. Quod si quid fuerit scriptum in præjudicium aliqujus tertiæ personæ, reserventur illæ literæ Visitatoribus dandæ, qui diligenter tempore Visitationum de contentis in illis inquirent. Qui verò illas scripserint, stent ad pœnam talionis, & si fuerint in dignitate constituti, insuper deponantur, si tamen falsa scripsisse fuerint convicti.

6. Ut tamen pax, & benevolentia inter Prælatos, & Monachos nostros conserventur, admonemus Prælatos, nè tempore Capituli, vel Visitationum quærant quovis modo, quis contra eos scripserit, vel ipsos accusaverit, sed potius dissimulent se scire; immò, nec molestè ferant. Et cum ad Monasteria sua pervenerint, hortentur suos, ut etiam ipsi similiter faciant.

Quæ per Prælatos ad Capitulum venientes sunt deferenda, & in Capitulo petenda

C A P. IV.

1. Prælati nostræ Congregationis, aut qui ab eis eorum nomine missi fuerint, deferant secum, venientes ad Capitulum, infra scripta. In primis nomina Monachorum, qui illo anno professionem emisierint, ac diem, quo professi fuerint, necnon eorum, qui in Domino quieverint, aut ejecti, aut quocunque modo diminuti fuerint.

2. Portent etiam in scriptis nomina omnium Monachorum Conventus sui, ac locum, ansum, & diem, ubi, & quo professi sunt: Secundùm tamen gradus, & ordines, quos in Monasteriis suis tenent.

3. Portent insuper annuos redditus, & expensas suorum Monasteriorum, ac Computa debitorum, & Creditorum seriatim descripta, & præsertim rationes taxarum communium. Quoniam verò solutiones taxarum fieri debent singulis quatuor mensibus, vel prout à Capitulo Generali statutum fuerit, Prælati, qui hoc præfixo tempore adimplere neglexerint, voce activa, & passiva ipso facto se privatos esse sciant. Et ulteriùs eorum Monasteria teneantur ad quodcunque interesse, inde emergens pro rata illius

lius debiti. Cellarii verò, si hoc ipsorum culpa evenierit, pro modo culpæ, severe puniantur.

4. Ad officium etiam Prælatorum spectet petere licentias pro illis, qui promovendi sunt, tam ad ordines sacros, quam ad gradum superioritatis: ac etiam literas gratiosas pro Benefactoribus Monasterii sui, quæ trium numerum non excedant.

5. Et quia Parentibus, Fratribus, ac Sororibus Fratrum Congregationis nostræ per Patres, dictæ literæ gratiosæ concessæ sunt generaliter; a modo pro eis non requirantur specialiter.

6. Item ad ipsos spectet petere facultatem proficiscendi ad Balnea pro infirmis nostris: Servatis tamen servandis, prout in Declaratione Regulæ cap: 36. de infirmis Fratribus.

*De forma Capituli Generalis, & primò
quibus Personis constet*

C A P. V.

1. **D**eclaramus pariter, & ordinamus Præsidentem Regiminis, Visitatores, ac Prælatos habentes titulum, & administrationem, vel principalem tantum administrationem Monasteriorum nostræ Congregationis, una cum Cancellario, & Capsario, totum Capitulum Generale constituere, quos intelligimus repræsentare totam Congregationem ipso durante Capitulo. Volentes, quod omnes Prælati vocem tam activam, quam passivam in Capitulo (si tamen præsentibus extiterint) habeant; absentes autem à Capitulo, nullam vocem habere possint. Cancellarius verò, & Capsarius vocem tantum activam habent per Breve sel. record: Urbani Octavi illis concessam.

2. Sabbato igitur ante tertiam Dominicam post Pascha, fiat in Missa Commemoratio de Spiritu sancto, & post Novenam Pater Præsident in Cubiculo suo expedienda absolvat una cum Visitoribus, vel aliquo eorum absente, cum aliis Prælatibus, qui numerum septem virorum ad integrum Regimen requisitum, vices absentium supplere debent.

3. In loco postea ad id deputato, convocatis omnibus de Capitulo ipsemet Præsident, præmissa prius Oratione mentali, dicat v. Salvos fac servos tuos. R. Deus meus sperantes in te. R. Esto nobis Domine turris fortitudinis R.

A fa-

A facie inimici. v. Nihil proficiat inimicus in nobis. r. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. v. Domine, non secundum peccata nostra facias nobis. r. Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. v. Mitte nobis Domine auxilium de Sancto. r. Et de Sion tuere nos. v. Domine exaudi orationem meam. r. Et clamor meus ad te veniat. v. Dominus vobiscum. r. Et cum spiritu tuo.

O R E M U S.

Actiones nostras, quæsumus Domine, aspirando præveni, & adjuvando proseguere, ut cuncta nostra oratio, & operatio à te semper incipiat, & per te cæpta finiatur.

Famulorum tuorum, quæsumus Domine, delictis ignosce, ut qui tibi placere de actibus nostris non valemus, Genitricis Filii tui Domini nostri intercessione salvemur.

Intercessio nos, quæsumus Domine, B. P. N. Benedicti Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocínio assequamur. Per Christum Dominum &c.

4. Facta verò per Præsidentem monitione circa ea, quæ necessario pro augmento regularis observantiæ suggerenda Prælati judicabit, idem Præsident, & Visitatores vocent coram omnibus singulos in Catalogo descriptos à Quæstore, & ipse Quæstor fidem scripto faciat de omnibus, qui integrè satisfecerint, aut non.

5. Deinde legere faciat per P. Cancellarium, publicè audientibus omnibus, sequens Capitulum.

De iis, qui faciunt practicas in electione Deffinitorum, ex Bulla Leonis Decimi

C A P. VI.

1. Decernentes &c. eos, qui circa Deffinitorum electionem per se, vel per alios directè, vel indirectè quocunque tempore practicas fecerint, seu ab aliis practitari, vel aliter conscii, aut quomodolibet talium practicarum notitiam habentes, & ante non revelantes, excommunicationis latæ sententiæ pœna, à qua nisi à Patre Præsidente Regiminis, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant, & inhabilitatis ad vocem activam, & passivam in dicto Capitulo Generali, & ad dignitates, gradus, & administrationes in dicta Congregatione, pœnis quinquen-

S

nio

nio duraturis, ipso facto incurrendis, ligari, & involvi. Necnon irritum; & inanè quidquid fecus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, prout in prædicta Bulla continetur.

2. Ad serenandas verò Abbatum, & Monachorum nostrorum conscientias, & omnem ab eis prorsus ambiguitatis scrupulum removendum, declaravit Gregorius Papa XIII. quod ob Sermones, qui invicem, non ambitus, vel alterius improbæ, sed bonæ intentionis causa, de idoneis, vel insufficientia ad Definitorii officium eligendorum, habiti fuerint, seu quos in futurum haberi continget, supradictas sententias, censuras, & pœnas non incurrerint, aut incurrant.

3. Legatur præterea ab eodem Patre Cancellario Breve Apostolicum ejusdem Gregorii XIII. contra appellantes, ab Urbano Octavo sub die 11. Maii 1638. confirmatum, & ampliatum: Necnon, & Decretum editum in Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis, habita coram eodem Pontifice: ut omnium Regularium Superiores; suos subditos, & Religiosos persæpè commoneant de injuncta omnibus observantia, & executione Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum, ad Officium Sanctissimæ Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentium, quod incipit: S. D. N. Sedulo incumbens &c. publicatum die 5. Januarii 1633. prout in prædictis Brevi, & Decreto ordinatur. Deinde moneat omnes, ut intersint Missæ, quæ die sequenti solemniter cantabuntur de Dominica, vel de Sancto, si in illa die festum duplex occurrat, cum commemoratione de Spiritu Sancto, ut Dominus illuminare dignetur, & dirigere in suo beneplacito corda Patrum Capitulum celebrare debentium, & recedentibus omnibus, qui non sunt de Capitulo, Præsides legat infrascripta, ad electionem scrutatorum spectantia, quibus lectis ad eorum electionem per Prælatos procedatur.

De electione Scrutatorum

C A P. VII.

1. Ordinamus primò, nè quis, consanguinitate usque ad secundum gradum inclusive, conjunctus alicui ex Prælati, ad quos electio spectat Definitorum, in Scrutatorem deligatur. Singuli igitur Visitatores, quatuor, qui non sint
de

de Capitulo, nominent secretè in aurem Patris Præsidentis: ipse etiam Pater Præsidentis quatuor nominare possit, quos in schedula conscribat, & eos postmodum nominet. Qui nominati secretis omnium Prælatorum suffragiis exponantur, & illi quatuor, qui plura vota favorabilia habuerint, sint Scrutatores electi in omnibus actibus Capitularibus, durante ipso Capitulo; & si fuerint aliqui pares in vocibus, præferantur, qui locum superiorem in Monasterio tenuerint. Volumus tamen pro pace, & unitate servanda, ut unus tantum, & non plures in eodem Monasterio professi, Scrutatores eligantur.

2. Qui Scrutatores teneant secretissima, quæ ad officium suum spectant. Contrafacientes verò, si fuerint graduati, & transgressio manifesta, teneant locum suæ professionis in Monasterio, saltem per duos menses; si verò non fuerint graduati, post omnes professos, similiter per duos menses stent degradati in Monasterio, & insuper eo ipso sint privati Scrutatorum officio, ad quod deinceps in perpetuum sint inhabiles.

3. Si verò culpa fuerit latens ter in pane & aqua jejurent: nec ab aliquo dispensari possit.

4. Hoc etiam Capitulum legat Pater Præsidentis ipsis Scrutatoribus die sequenti coram omnibus de Capitulo, antequam ad electionem Definitorum procedant.

De absoluteione Præsidentis, & aliorum Prælatorum ab eorum Regimine.

Hoc Capitulum legit Pater Præsidentis Dominica tertia post Pascha, dicta Nona coram omnibus.

De Capitulo

C A P VIII.

1. Dominica igitur tertia post Pascha, solemniter cantata à Patre Præsidente Missa corrente cum commemoratione de Spiritu Sancto; ut supra dictum est, post Nonam, pulsata Campana, & omnibus, qui sunt de Capitulo, in loco ad id deputato, congregatis, genibus flexis, præmissa mentali Oratione, Præsidentis Regiminis, omnes de Capitulo hujusmodi alloquatur Sermonibus.

2. Patres dilectissimi, quia secundum antiquam, & laudabi-

dabilem consuetudinem nostram, tempore Capituli Generalis vacare debent omnia beneficia, Dignitates, Prælationes, & Officia Generalis Regiminis. Idcirco ego D. N. humilis Præsidens Congregationis Casinensis, vice, & nomine totius Capituli Generalis, Apostolica, ac etiam Constitutionum nostrarum auctoritate, absolvo singulos, Visitatores, Abbates, Administratores, & omnes habentes tam titulum, quam principale Regimen Monasteriorum nostrorum, ab eorum officiis, cura, administratione, titulo, & Regimine, & eos absolutos pronuncio.

3. Si verò Præsidens non interfuerit Capitulo, antiquior Visitator, qui illic aderit, omnia supradicta nomine, & vice Præsidentis pronunciet. Qua absolutione facta, cæteri omnes aperto capite surgant, eidem absolutioni reverenter annuentes, Locaque suæ professionis illicò petant.

4. Subsequenter Præsidens dicat. Et ego D. N. denuncio me absolutum, juxta tenorem privilegiorum, & Constitutionum Congregationis nostræ, ab officio Præsidentis, & Visitationis, necnon à titulo, Regimine, & Administratione Monasterii N. Placeat itaque Paternitatibus Vestris, die statuta providere de magis idoneo.

5. Post hæc prostratus coram omnibus, de excessibus, & negligentis suis se accuset, & subiciat se Capituli correctioni, veniam, & Orationem pro se ab adstantibus postulans; & facto signo ab Antiquiore Capituli, surgat, & revertatur ad locum suæ professionis.

6. Similiter omnes alii faciant; qui in illo anno Visitatores fuerint, aut Monasteriorum principale Regimen habuerint, unusquisque secundum ordinem suum, incipiendo a majore; & facto signo ab Antiquiore, surgant, & ad suæ professionis Loca redeant. Quibus peractis, ad electionem Definitorum procedatur. Declarantes post prædictam absolutionem Prælatorum, Abbates solum titulum habentes debere tenere locum suæ professionis in Monasteriis, in quibus reperiuntur.

De electione Præsidentis Capituli, Definitorum, & Conservatorum

C A P. IX.

1. Quoniam in Capitulo Generali tractanda sunt cuncta Congregationis negotia; si autem iis expediendis, inte-

integer Patrum cœtus adunari semper deberet, per nimias moras, nec sine tædio, ac difficultate rerum, definitio traduceretur: Idcirco, ut facilius, ac expeditius peragantur, ordinamus, juxta privilegia nostra, novem tantum Definidores eligendos esse ex Prælatiis, qui sunt in Capitulo. Quorum unus eligatur Præsides Capituli, ut infra præscribitur num. 6.

2. Ordinamus etiam quemlibet absentem à Capitulo, neque per substitutum, neque per Epistolas, neque per Nuntium vocem in Capituli actibus habere posse.

3. Admonemus autem, ut unusquisque Deum in hac electione ante oculos suæ mentis habeat, & quos judicio suæ conscientie pro universali Congregationis bono judicaverit utiliores, eligat.

4. In electione vero prædicta, juxta primævam institutionem sel: recordat. Eugenii Quarti, ab Urbano Octavo per suas literas in forma Brevis die 8. Julii 1637. approbatam, & innovatam, statuimus, ut libera sic unicuique Prælatorum nostrorum vocem habentium in Capitulo, facultas eligendi, quos ex eisdem Prælatiis ad Definitoriatum officium magis idoneos judicaverit (super quo conscientiam cujuslibet ipsorum oneramus) nulla habita ratione, quod in uno, alterovè ex Capitulis Generalibus præcedentibus, successivè Definidores fuerint, quodvè bis à Definitorio non vacaverint; eligi tamen non possint, qui in proximo præcedenti Capitulo Visitatores electi fuerint, & Prælati in proxima itè Dieta ad Abbatiam promoti: advertaturque præterea, unum tantum, & non plures in eodem Monasterio professos, vel in eadem Civitate, seu loco natos, licet ex diversis Provinciis professi sint, simul in eodem Capitulo Definidores eligi posse; ita quod novem Definidores, singuli in diversis Monasteriis professi eligantur.

5. Modus verò prædictæ electionis faciendæ erit iste: Ponantur in sacco, vel urna nomina septem Provinciarum, & Prælati capaces illius Provinciæ, quæ primò extracta fuit, primò suffragiis supponantur, secundo Abbates capaces illius Provinciæ, quæ secundo extracta fuit; & sic deinceps omnes, semper hoc ordine servato.

6. Facto autem scrutinio, illi intelligantur electi, qui majori suffragiorum numero supra dimidium fuerint approbati. Quod si in primo scrutinio non reperientur novem fortiti suffragia supra dimidiam partem, fiat secundum scrutinium,

nium, in quo si idem evenerit, fiat, & tertium. Si verò nec in eo fuerit novenarius numerus completus: tunc consideratis à Scrutatoribus omnibus scrutinis, illi intelligantur electi, qui in aliquo eorum plura habuerint suffragia, etiam infra dimidium. Rursus de ipsis novem sic electis, fiat scrutinium pro eligendo Præsidente Capituli, & quando citra Alpes deputandus erit, prout infra statuitur de electione Præsidentis Regiminis cap: 20. n. 2. exponantur votis tantummodò illi quatuor Deffinitores electi pro Provinciis citrà, videlicet Sicula, Neapolitana, Romana, & Hetrusca, & è contra quando ultra Alpes erit deputandus, scrutinio subiiciantur tantum illi quinque electi pro Provinciis ultra, id est Veneta, Lombarda, & Ligura, & ille præsideat, in quem plura suffragia, etiam infra dimidium convenerint. Quod si in electione, tam Deffinitorum, quam Præsidentis duo, vel plures fuerint in numero suffragiorum pares, antiquiores professione præferantur. Si autem, ob quemcunque casum contingeret in aliqua Provincia reperiri unum solum Abbatem, qui in Deffinitorem esset eligibilis, tunc ex Provincia viciniore assumantur per scrutinium duo alii Abbates, qui cum eligibili pro supradicta Provincia concurrant ad Deffinitorium, ita tamen, ut qui est solus eligibilis in illa Provincia, primus votis committatur, & si sufficientia vota habuerit, intelligatur electus, absque eo, quod alii duo urnam experiantur. Si verò sufficientia vota non habuerit, tunc suffragiis subdantur, qui per dictum scrutinium electi fuerint, quorum qui plura vota supra dimidium habuerit, intelligatur Deffinitor, pro illa Provincia, quæ unicum habuit Prælatum eligibilem. Juxta præscriptam igitur formam, fiant prædictæ electiones, & non aliter, nec alio modo

7. Electis verò, & pronunciatis Deffinitoribus, & Præsidente Capituli: rursus nomina omnium Prælatorum non Deffinitorum (iis exceptis, qui Superiori Capitulo Deffinitores, & Conservatores, ac illo Triennio Visitatores fuerint, & qui Dietis intervenerint, aut in Dieta electi in Prælatos fuerint) in sacculum, seu urnam iniciantur pro eligendis Conservatoribus, & fiat scrutinium, ut supra dictum est in electione Deffinitorum. Et illi quatuor (duo videlicet ex Provincia Romana, Neapolitana, Sicula, & Hetrusca: & duo ex Veneta, Lombarda, & Ligura) in quos plura suffragia convenerint, etiam infra dimidium, intelligantur

gantur electi Conservatores, & locum habeant immediate post Deffinitores.

*De Deffinitorum auctoritate, & potestate, &
de literarum præsentatione*

C A P. X.

1. Pronunciata itaque, seu publicata à Superiore ex Scrutatoribus, sociis adstantibus, electione Patris Præsidentis, Deffinitorum, & Conservatorum, statim novus Præsidentis legat sequens Capitulum coram omnibus.

2. Quoniam ad officium Deffinitorium pertinet, cuncta in Capitulo occurrentia, atque de Congregatione dispendere: Ordinamus, quod Deffinitores Capituli Generalis, omnem repræsentent Congregationem, ipsisque electis intelligatur omnis à Capitulo tributa potestas: Idcirco omnia, quæ fuerint per ipsos in Capitulo deffinita, juxta Privilegiorum tenorem, inviolabiliter observentur ab omnibus Prælati, & Monachis nostræ Congregationis cujuscunque gradus, seu conditionis existent.

3. Præsidentis etiam Capituli, durante officio suo, omnia signa præminentie, tam generalia, quam particularia faciat, & locum Superiorem teneat. Cæterique Deffinitores absente Præsidente, etiam omnia signa faciant, ut supra, & loca superiora teneant; sibi invicem deferendo, secundum professiones eorum.

4. Electis itaque Præsidente, & Deffinitoribus, ordinamus, quod ipsi Præsidenti literæ omnes bonum Congregationis concernentes, quæ fuerint præsentandæ, porrigantur; antequam tamen inde recesserint; fiant per P. Præsidentem infrascriptæ admonitiones.

Admonitiones faciendæ per P. Præsidentem omnibus de Capitulo in principio Capituli Generalis.

5. Ut Capitulum citius possit expediri, Prælati sint breves tam scriptis, quam voce, nec eadem sæpius repetant, sed superflua, & ad rem non pertinentia, evitent.

6. Solliciti sint circa disciplinam, & regularem observantiam & præcipue ad Divina officia, die ac nocte; attento quod Monachi Monasterii sunt in variis exercitiis occupati.

7. Omnes Prælati in Capitulo habeant facultatem eligendi sibi Confessarium. Cæteri verò, qui ad Capitulum accesserint, confiteantur cum Deputatis ad confessionem, tam in Monasterio Capituli, quàm alibi.

8. Nullus exeat è Monasterio sine licentia Patris Præsidentis, vel Vicarii Capituli, omnesque ad victum communem in Refectorio conveniant, & omnino tollatur abusus, si quis in contrarium inolevit.

9. Adhortentur Prælati Monachos suos, & Commisfos, ut serviant Missis, adjuvent in exercitiis Monachos, & Commisfos Monasterii. Admoneant etiam famulos suos, ut sint discreti, morigerati, & caveant à contentionibus, quia inde sæpè scandala oriuntur. Cellarii verò eis provideant de necessariis.

10. Durante celebratione Capituli, in omnibus Congregationis nostræ Monasteriis omnes ad Deum preces effundant, & præcipuè Sacerdotes in Missa faciant commemorationem de Spiritu Sancto, & Conventualiter fiat oratio ordinaria pro felici directione, & exitu ejusdem Capituli.

Quod nullus Deffinitorum procaciter defendat sententiam suam, aut revelet secreta Capituli

C A P. XI.

1. Sanè, ut omnia cum Dei timore procedant, & ad laudem ipsius cedant pariter, & honorem: strictius prohibemus, nè aliquis Deffinitorum procaciter suam tueatur sententiam, examinando occurrentes causas. Sed, si quid fortè dicere voluerit, sua dictante conscientia, ut clariùs veritas elucescat: prævia Patris Præsidentis licentia, cum omni humilitate, & modestia id proponat. Postquam suum emiseric votum, aliorum judicio se submittat. Si contrafecerit, & correctus se non emendaverit, expellatur extra Deffinitorium, ut infra §. 3.

2. Nullus insuper tam ipsorum Deffinitorum, quàm etiam aliorum, quacunque ex causa à Deffinitoribus vocatus, ea, quæ tractantur in Capitulo, sive quæ ibi audierit, revelare audeat, donec fuerit Capitulum absolutum, & ulterius, si rei materia poposcerit. Quod etiam intelligendum est de iis, quæ in Dietis fuerint tractata.

3. Quod si à quoquam contrafactum fuerit, ità quod scandalum oriatur, aut verisimiliter oriri possit (quod arbitrio

bitrio majoris partis Deffinitorum, si tempore Capituli talis revelatio publicata fuerit, sin autem, arbitrio Regiminis declaretur) si quidem ipse Deffinitor sit, primo sequenti Capitulo non possit eligi in Deffinitorem: & insuper, si durante Capitulo, de tali revelatione constiterit, expellatur de Deffinitorio; arbitrio tamen Deffinitorum (si eorum majori parti videbitur) revocandus. Si verò is, qui revelaverit, Deffinitor non fuerit, pro qualitate transgressionis, arbitrio PP. Deffinitorum, si tempore Capituli, seu Regiminis, si intra annum talis revelatio fuerit publicata, erit puniendus.

De officio Conservatorum

C A P. XII.

I, **C**onservatores, hoc titulo præcipuè insigniti, quod Regulam, & Constitutiones Congregationis, necnon Diplomatica Pontificia pro ejus bono regimine emanata à transgressionibus vindicare debeant: quibus in maxima potestate constitutis, illarum custodia, & executio commissa est, cum primum magistratum inierint, diligenter perpendant acta omnia, videlicet Decreta, nedum pro Congregatione, verum etiam pro singulis Monasteriis, sive publicè, sive privatim edita, electiones, & absolutiones Prælatorum, Monachorum promotiones ad Dignitates, & officia, junctas penitentias, facultates, sive licentias concessas, commissiones omnes, ac instructiones Commissariorum, si qui erunt, vel fuerint deputati, vel deputandi respectivè, & quæcunque alia, animadversione digna, quomodocunque per Præsidentem, vel Visitatores, aut Regimen in Dieta triennii proximè elapsi; gesta, & ordinata, quæ omnia in scriptis optimo ordine digesta à Cancellario Regiminis ad eorum Tribunal per ipsum deferri mandabunt; Necnon omnes sanctiones, ordinationes, provisiones, decreta, & acta omnia, quæ per Deffinitores in Capitulo, quod tunc celebratur, edita, & statuta fuerint, à Scriba Capituli in ejus folio annotata, similiter accipiant, ut ea, antequam publicentur, accuratè examinent, & recognoscant; non quidem, tanquam Judices appellationum, sed uti Regulæ, & Constitutionum Conservatores. Et si quid in hujusmodi actibus, tam per Præfatos Præsidentem, Visitatores, & Regimen in Dieta triennii, modo præteriti, quam per Deffinitores in Capitulo, quod tunc celebratur, editis,

T

contra

contra Diplomata Pontificia, Regulam, & Constitutiones factum esse repperint: illud absque indulgentia, & omni penitus rigore, corrigant, revocent, rescindant, & nullum declarent, & cum effectu (prout iustitia dictabit) exequi mandent, Nec ullo modo, nisi prædicta omnia ab ipsis Conservatoribus recognita, & approbata fuerint, à Deffinitoribus publicentur, vel executioni mandentur, alioquin nullus intelligatur esse roboris, & validitatis. Et ipsi Conservatores contra inobedientes, etiam Deffinitores nulla habita Personarum, vel Dignitatum ratione per Censuras, & pœnas Ecclesiasticas, juxta facultatem sibi per Breve Pauli V. traditam, omnino procedant.

2. Quoniam autem potest contingere, ut Decreta omnia & acta Capituli illius anni non possint in tam brevi tempore à Cancellario registrari, propterea ordinamus, ut à Conservatoribus futuri Capituli accuratè inspiciatur, & examinetur, an fideliter, & diligenter, prout decet, fuerint in regesto notata, cum cæteris Decretis, ac provisionibus factis, tam à P. Præsidente, & Visitatoribus, quam à Deffinitoribus, prout supra in antecedenti numero. Et si negligentia notabilis inventa fuerit, instantibus Conservatoribus, à Deffinitorio procedatur contra Cancellarium, etiam usque ad privationem officii, si ejus culpa id acciderit.

*De electione Scribæ Capituli Generalis, Cancellarii
Regiminis, & de pertinentibus ad officium eorum*
C A P. XIII.

1. Post electionem Deffinitorum, & Conservatorum eligatur unus ex ipsis Deffinitoribus in Scribam Capituli, hoc modo, videlicet: Unusquisque Deffinitorum P. Præsidenti Capituli nominet, quem idoneum judicaverit, qui Præsidens omnes nominatos redigat in scriptis: postea votis exponantur, & electus remaneat, qui habuerit plures voces; at si plures invenirentur pares in vocibus, iterum suffragiis subdantur, donec unus remaneat; quo electo, Præsidens Capituli, propria manu in regesto actorum ipsius Capituli, scribat hac forma, videlicet

2. Anno Domini 1 &c Indictione . . . die . . . mensis . . . SS. D. N. Papæ N. Pontificatus anno . . . celebratum fuit Capitulum Generale Monachorum Congregationis Casinensis in Monasterio Sancti N. de N. Diœcesis N. in quo fuit electus

electus in scribam Capituli D. N. de &c. ab infrascriptis Definitoribus ejusdem Capituli, ad cujus rei fidem Ego D. N. Definitor, & Præsidentis præfati Capituli, hæc manu propria scripsi. Consequenter duo ex antiquioribus Definitoribus se subscribant. Postea ipse scriba, qui eo ipso, auctoritate Apostolica, ut patet per indultum Pii Secundi Summi Pontificis concessum anno 1471. quo ad acta Capituli, Notarius publicus censetur, In regesto scribat nomina Præsidentis, & aliorum Definitorum, anni illius, & subsequenter omnes alios Officiales, & quælibet acta Capituli annotatione digna.

3. Ad officium etiam Scribæ pertinet literas omnes, Capitulo præsentatas, coram aliis Definitoribus legere, & ea, quæ alicujus ponderis digna conspexerit in uno folio, in modum memorialis notare per Definitores postea examinanda. Ad ejus etiam officium pertinet publicare Vicarium Monasterii, Auditores Causarum, Cancellarium, Depositarium, Ostiarios, & alios Officiales à Patribus Definitoribus constitutos, schedulamque dictorum Officialium Vicario relinquere.

4. Sic etiam sollicitus Scriba, terminata per Definitores triennio præterito, quæ revocata non fuerint, in Regesto describere, & quæ de novo statuentur diligenter adnotare. Scribi etiam faciat literas gratiosas pro Benefactoribus Congregationis, cum appositione sigilli pendentis, quas ipse subscribat. Licentias verò vendendi, seu quovis titulo alienandi per Definitores concessas, ad effectum obtinendi assensum à Sede Apostolica de more extendat, subscribat, eodemque Congregationis sigillo communiat: Et ut supradicta commodius valeat expedire, volumus, ut finito capitulo, tribus diebus, & ultra, si opus fuerit, remaneat in Monasterio, ubi Capitulum fuerit celebratum.

5. Verùm quoniam propter ampliacionem Congregationis, multæ occupationes, & causæ in dies emergunt, ita ut cum difficultate Scriba Capituli omnibus satisfacere possit: Idcirco per Patres Definitores, vel Regimen eligatur unus Prior Claustralis idoneus, fidus, integerrimus, & peritus, qui Cancellarius Patrum, vel Regiminis vocetur; quique registrandi literas, Instrumenta, Decreta, & alias scripturas ad Regimen attinentes: necnon literas scribendi, & respondendi, quibus opus fuerit, pro dispositione Patris Præsidentis, & Definitorum, ut supra statutum est

præcedenti capite n. 1. & 2. curam habeat; qui etiam cum cæteris Officialibus publicetur.

6. Præfatus autem Cancellarius apud Præsidentem Regiminis semper maneat, ut in rebus ad Congregationem pertinentibus, illum opera sua juvet. In eo autem officio, si rectè se gesserit, usque ad sexennium, arbitrio Regiminis perseveret; ut non solum Præsidi, sed etiam Deffinitoribus rerum Congregationis, actorum Capituli, Visitationum, & Constitutionum, & aliarum Scripturarum ad Regimen pertinentium requisitus, notitiam suggerere valeat. Eaque omnia ita callere debebit, & præ manibus habere, ut quotiescunque opus fuerit, è vestigio proferre possit. Ei autem Coadjutor à Deffinitoribus tempore Capituli deputetur, nè multitudine negotiorum obruatur.

7. Præsidentem autem in omnibus negotiis ad officium suum, & Congregationis Regimen pertinentibus, Cancellario tantum utatur, nè res tanti ponderis fidei cujuscunque committat.

8. In negotiis verò capitularibus expediendis, ut brevitati simul, atque ordini consulatur, curabit Cancellarius, omnia petitionum Abbatum folia, in libro ad hoc præparato, agglutinari per ordinem, juxta examen Monasteriorum, ita ut unicuique folio petitionum vacua libri pagina è conspectu correspondeat, in quo Deffinitores adnotare possint, quid super singulis deliberaverint, ut deinde valeant juxta ipsorum sententiam decreta efformare. Ejusmodi autem liber cum prædictis foliis petitionum propria manu Abbatis subscriptis, in acta capituli referatur conservandus; ut expressè appareat, de quibus fuerint Deffinitores requisiti, & an opportuna remedia curaverint adhibere.

*De Vicario Monasterii, in quo celebratur
Capitulum,*

CAP. XIV.

1. Ne pluribus Monachorum, sive Monasterii, in quo celebratur Capitulum, curis distrahi, seu inquietari Deffinitores contingat, ordinamus, quod ipsi Deffinitores per consveta suffragia Vicarium Monasterii, si fieri potest, eligant eum, qui ante fuerat Prælatus ejusdem Monasterii, qui rerum, & personarum melius conditionem noverit, seu aliquem alium Abbatem de Capitulo, prout ipsis Deffinito-

toribus videbitur, qui curam habeat Regiminis Monasterii, ac Monachorum, tam ibidem de Conventu existentium, quam aliorum ad Capitulum venientium.

2. Qui Vicarius teneat primum locum post Conservatores, quibus absentibus, omnia signa faciat, & particulares licentias præstet, excepto quod licentiam eundi extra Monasterium causa recreationis, dare non possit, quæ soli Præsidenti reservatur.

De Auditoribus Causarum pro rebus temporalibus

C A P. XV.

1. Ut Patres Dēffinitores, quibus præcipuè incumbit circa Monasteriorum, & Congregationis reformationes, & directionem intendere, curis temporalibus, & causarum tumultibus non distrahantur, oneraque partita facilius portentur: Ordinamus, quod per suffragia à Dēffinitoribus elegantur quatuor ex Prælatiis de Capitulo, qui non sint Dēffinitores, docti, discreti, & idonei ad administrandam Justitiam super causis, & differentiis, quæ solummodo pro rebus temporalibus emerferint, inter Congregationem, & ejus Monachos, seu Monasteria, necnon inter quascunque Personas, etiam Laicas, cum Monasteriis nostris, aut Congregatione nostra, si ad Auditores ipsos recursum habuerint; eligatur, & unus scriba ex Monachis Monasterii, vel ex iis, qui cum facultate ad Capitulum accesserunt: talisque Scriba pro quinto sit, in ferendo Judicio, quoties prædicti non convenirent; cui per Dēffinitores dentur Coadjutores duo, tam pro regeſto Conventuum, quam pro licentiis alienationum de more transcribendis. Quæ licentiæ omnes per ipsos transcribantur, aliàs per Scribam Dēffinitorum non subscribantur; In quarum fine ponatur: Præsentibus literis tantum per sexennium valituris. Hique quatuor Patres appellentur Auditores Causarum, rerum, & Jurium temporalium Monasteriorum, & Congregationis.

2. Ad quorum officium, & examen omnia negotia temporalia, lites, & Controversiæ Monasteriorum, & Congregationis deferantur. Qui sic electi, ipso facto, habeant omnem potestatem cognoscendi, & terminandi causas prædictas sine apicibus Juris, summarie, & de plano, ac sola

facta

facti veritate inspecta, terminatasque executioni mandare: Et quod ex inopia debitorum ipsi Auditores exequi nequiverint, Regimen, aut Visitatores, ad quos illius Provinciae visitatio spectat, cum requisiti fuerint, exequi, sedulo procurent: quorum sententiis, & terminationibus omnes de Congregatione, sive Deffinitor, sive Præsidens, aut Visitator fuerit, teneantur obedire.

3. Examinent etiam, & apud se maturè consulant, quibus est licentia concedenda, quovis titulo alienandi bona stabilia Monasteriorum, & hujusmodi licentias de eorum consilio, vel concedant Deffinitores, vel negent. Quod si qui petere voluerint à Capitulo Generali confirmationem aliquorum contractuum, deferant ad idem Capitulum copiam authenticam Instrumentorum super iis factorum, aliter non audiantur, servatis iis, quæ dicta sunt ad cap. 3. Regulæ.

4. Catalogum etiam, sive matriculam conficiant, in qua nomina Monachorum, qui illo triennio professionem emisierint, scribant. Notent præterea sigillatim nomina, & Loca ejectorum, & fugitivorum, ut per Scribam Capituli sigillatim in consensu Patrum pronunciari valeant. Regestum quoque Conventuum singulorum Monasteriorum, secundum gradum, ac officium cujuslibet apponendo etiam annum, diem, ac locum, quo, & ubi quilibet professionem emisierit, & in dicto Regesto Conventus ipsos eo ordine digerant: quo examinandorum Monasteriorum schedula per Deffinitores publicanda digeretur. Propter quæ servanda mandamus omnibus, & singulis Conventibus, & Monachis nostræ Congregationis, ut de cætero literas, & schedulas talia continentes, ad hujusmodi Auditores, separatim ab aliis rebus, de quibus scribere Deffinitoribus voluerint, transmittant.

5. Si autem unus, vel duo ipsorum Auditorum causas aliquas ad se spectantes ante dictorum Auditorum Tribunal habuerint (ipsis, quorum intererit, exclusis) reliqui Auditores, una cum eorum Scriba, eas audiant, & definiant.

6. Cæterum caveant diligenter dicti Auditores, quidquam (quod absit) ex complacentia, quovis modo, injustè facere, vel determinare præsumant, sed causarum controversiis auditis, justitia dirigente, judicent, prout sibi consentaneum visum fuerit.

7. Ab eorum tamen sententiis liceat aggravato ad Deffinitores appellare, qua appellatione interposita in causa ipsi

ipsi si se amplius non intromittant. Qui quidem Dēffinitores non faciliē sententias revocent, nisi cognita causa, & auditis Auditoribus.

8. Verum tamen, nē lites immortales fiant, & in longum nimis protrahantur; ipsa appellatio, usque ad Capitulum, proximē futurum inclusivē, vel Dietam ob facilitatem solvendi facultatem, pendere possit; quo tempore, si appellantes ipsi prosequi neglexerint, sententia ipsa transcat in rem judicatam: ita quod nisi condemnati ante electionem Dēffinitorum, satisfecerint, in futura tunc proxima electione Dēffinitorum, voce careant activa, & passiva, dummodō tempore debito, sententia ipsis intimata fuerit.

9. Sententias autem prādictorum Auditorum, ac eorum acta in scriptis redacta, finito eorum officio, volumus Regimini consignari cum aliis scripturis conservanda.

10. Et ut ipsorum Patrum Auditorum, qui honorabile membrum Dēffinitorii esse censentur, elucescat auctoritas: pro gravitate illius Tribunalis, locum eis Superiorem post Vicarium assignamus in toto Capitulo, ita ut in absentia Vicarii, generalia, in absentia verō omnium Superiorum Monasterii (ubi Capitulum celebratur) etiam particularia, juxta ordinem professionis sibi invicem deferentes, signa faciant; Officium verō eorum usque ad absolutionem Capituli duret.

De Depositario Capituli, & Prælatis ad Computa Monasteriorum deputandis

C A P. XVI.

1. Quia crescente in dies Congregatione, negotia quoque multiplicari manifestum est; adeo ut, nec Dēffinitores, nec Causarum Auditores faciliē omnia expedire possint; Ideo, ut eō facilius onera Capituli portentur, quo in plures distributa fuerint, eligatur Monachus fidus, & omni suspicione carens, atque in Computorum arte peritus, qui tempore Capituli sit Congregationis Depositarius, hoc ordine à Dēffinitoribus elegendus. Quilibet Dēffinitor in aures Patris Præsidentis unum nominet: Deinde nominati omnes suffragiis supponantur, & qui plures habuerit voces, sit Depositarius. Si verō plures in voce pares fuerint, qui Superior est professione, præferatur. Huic Depositario Prælati marsupia cum suis pecuniis ad Monasteria tantum per-

pertinentibus, quas ipsi secum, seu alii eorum nomine detulerint, necnon literas cambii, si quas habent, consignent. Pecunias tamen ad Monasteria non pertinentes, si quas penes se, aut alio quovis loco aliqui habuerint, in signum humilitatis, & reverentiae Patri Praesidenti, manifestent. Ipse vero Depositarius super libellis cujuslibet Monasterii à Praelato singulis Capitulis deferendis, quae scribenda sunt, scribat; videlicet debita, credita illius Monasterii cum Congregatione, annuatarum scilicet, & taxarum supradictarum, & si quas si praeter eas tempore Capituli, aut intra triennium imponi contigerit; & similiter debita, & credita Patri Praesidentis, Visitatorum, Procuratoris Generalis, & aliorum ex Patribus, & Monachis, qui nomine Congregationis aliquid receperint, prout per Auditores causarum praedicta diligenter examinata, & approbata fuerint.

2. Eligantur etiam duo Praelati ad Computa Monasteriorum, quibus tam dicta Monasteriorum, quam etiam Congregationis, necnon Praesidis, Visitatorum, ac Procuratoris computa, deferantur, eaque diligenter examinata in toto, vel in parte approbent, aut reproben, prout Justitia illis suadebit: approbata vero in libris computorum Congregationis per Depositarium annotari faciant.

3. Reditus quoque singulorum Monasteriorum, tam fructuum cujusunque generis, quam pecuniarum, rationesque dati, & accepti, creditaeque, & debitae pecuniae à Praelato, Cancellario, & Senioribus subscriptas exactissime videant, & examinent, & ubi opus fuerit aeris alieni causas inquirent, & rationem ineant, quo modo redimi possit: Eaque omnia pertractent, quae pro cujusque Monasterii utilitate sibi videbuntur expedire; verboque, & scripto omnia referant Definitoribus, ut possint opportunè providere. Quod si in rationibus hujusmodi aliquam invenerint fraudem, contra Transgressores severissime procedatur etiam usque ad depositionem.

De Monasteriorum examinatione

CAP XVII.

1. FERIA secunda tempestivè dicatur Missa sine cantu de Domina, cui omnes intersint Definitores, nisi aliqui tunc temporis celebrare voluerint. Si duplex festum occurrerit,

rerit, ea die dicatur Missa de festo, & fiat commemoratio de Domina.

2 Completa Missa, pulsetur pro capitulo; Coadunatisque Definitoribus, genibus flexis, aliquantisper orent: factoque signo a Patre Præsidente, sedeant omnes; quem etiam modum teneant, quoties ad capitulares actiones celebrandas ingrediuntur.

3 Fiant igitur primò per Scribam Capituli duæ schedulæ, in quibus pro dispositione Patris Præsidis ponantur omnia Monasteria Congregationis, quo ordine examinanda fuerint; quarum altera publicè appendatur præ foribus Definitorii, ut sciant omnes, quo ordine, & quando sunt examinandi, & se præparent, ut vocati præsto esse possint; altera verò remaneat penès Patrem Præsidentem, ut sciat, quo ordine Prælati olim Monasteriorum vocari debeant.

4 Pesteà verò vocentur Auditores causarum cum eorum Scriba, qui omnes admoneantur à Patre Præsidente, ut officium sibi commissum strenuè, & integrè exercent, Justitiamque omnibus cum Dei timore administrent: & quæ agenda erunt, quantò citius exequantur, & terminent, & ut Capitulum de Auditoribus causarum legant, & diligenter ponderent, hortetur. Et primò Regestum Conventuum expediatur: deinde Pater Præsicens distribuatur unicuique Definitorum officia, annotationes videlicet mutandorum Monachorum, Ordinandorum, Literarum gratiosarum, extraordinariorum, & aliorum hujusmodi, prout ipsi Patri Præsidenti videbitur.

5. Post hæc procedant ad Monasteriorum examinationem, habita prius plena, & exacta à Visitatoribus informatione Status Monasteriorum, quæ ab ipsis visitata fuerunt; In primis statuantes, quod si is, qui fuerit Prælatum Monasterii, de quo facienda est examinatio, sit Definitor, exeat de Definitorio.

6. Similiter, si quis Definitorum habeat Prælatum sibi consanguinitate usque ad secundum gradum inclusivè conjunctum, aut Comprolessum, quando de ipso Prælato fit examinatio, Definitor ille tunc exeat, præsensque non sit in illa examinatione. Quod idem servari volumus in examine Prælatorum, Monialium curam habentium.

7. Advocentur itaque sigillatim Prælati olim Monasteriorum secundum ordinem Schemulæ, ut supra expolitæ, & unusquisque super negotiis sui Monasterii examinetur, qui

omnibus, quæ dicere voluerit, in schedulam redactis, ut supra, eam manu sua subscriptam relinquat.

8. Habita demùm de omnibus informatione, notentur in uno folio, si quæ reprehensione digna fuerint, & accersito eo, qui est reprehendendus; Pater Præsiciens neminem specialiter nominando, aut dicendo, undè informationem habuerit, moneat ipsum, hoc modo videlicet.

9. Ad nos pervenit, vel nos audivimus sic, & sic. Et præcipuè interrogetur Prælatus distinctè, & seriatim de sibi oppositis gravioribus, nè inaudita parte, contra eum minus canonicè procedatur, similiter tum quocunque alio, si præsens fuerit in Capitulo, agatur; & tandem audita ejus responsione ipsum (prout Dēffinitores judicaverint expedire) vel absolvant, vel moneant, corripiant, aut puniant. Quam correctionem, vel admonitionem volumus recipi omni reverentiā, & submissione.

10. Si verò Patribus relata fuerint aliqua, de quibus haberi tunc certa informatio nequeat, committantur Visitatoribus anni sequentis illius Monasterii, ut examinent, & procedant prout in capitulo de Visitatoribus ordinabitur.

11. Examinatis igitur supradictō ordine Monasteriis omnibus, procedatur postea ad examinationem Prælatorum, qui Monialium curam habent. Qui Prælati à Dēffinitoribus sigillatim de unoquoque Monasterio interrogentur, si quæ digna notatione, correctione, aut provisione invenerint, quæ omnia per Scribam annotentur, sicut supradictum est de aliis Monasteriis, & similiter proferantur literæ, si quæ sunt ad Dēffinitores à Monialibus missæ, aut aliter dicta Monasteria Monialium concernentes.

12. Postremò ordinamus etiam, & præcipimus, ut deinceps apud Patrem Præsidentem teneatur liber successoribus consignandus, in quo per ordinem describantur ex una parte omnes illi, qui in Congregatione scandalosi, criminosi, inquieti, ac processati fuerint; ex altera verò parte è directo contra posita annotentur approbationes, & attestationes Visitatorum de eorum emendatione, & morum conversione Dēffinitoribus factæ. Et postquam tribus vicibus à Visitatoribus diversis fuerint factæ dictæ approbationes, de quibus in eodem libro constare debet, ex supradictorum Visitatorum subscriptione, possint illi, de quorum emendatione constabit, promoveri ad ordines, gradus, dignitates,

tates, & officia respectivè; dummodò favorabilia habeant, omnia suffragia novem Deffinitorum, & non alio modo Inviolabiliter autem hæc constitutio in perpetuum servetur, alioquin nullas, & invalidas hujusmodi promotiones ad dignitates, & officia ipso facto esse volumus, & declaramus; teneantur autem Prælati, & Visitatores Deffinitorio dictos Criminosos, si quos habuerint, denunciare.

De modo, quo Deffinitores expediant terminanda,

C A P. XVIII.

1. Expedita itaque Monasteriorum examinatione Præsidentis Capituli (quem volumus esse promotorem omnium causarum: ita tamen, ut tam Præsidentis Capituli, quam etiam Regiminis teneatur quæcunque proponere super quibus ab aliquo Deffinitorum, vel Visitorum fuerit requisitus) omnia quæ notata sunt per Scribam in medium feriatim, & successivè deffinienda producat.

2. Et incipiens à novissimis usque ad primos, sciscitetur uniuscujusque vota: ultimò ipse dicturus Et uno loquente, cæteri taceant: Si quem verò deprehenderit in dicendo prolixiorē extra materiam vagari, moneat eum, ut exponat votum suum paucis verbis, & ad rem pertinentibus.

3. Omnibus verò auditis; illa opinio, in qua ex novem Deffinitoribus septem convenerint, ab omnibus censeatur deffinita. Scribantur autem terminata à Deffinitoribus in libro, in quo insertæ sunt petitiones Abbatum per Scribam è regione petitionum per capita summariè, prout supra determinatum est cap. 13. de electione Scribæ.

4. Post hæc verò Deffinitores legi faciant ordinationes præteriti Capituli. Et similiter, quæ fuerint ordinata per P Præsidentem, Regimen, aut Visitatores intra triennium, & judicio duarum ex tribus partibus, vel approbentur, vel revocentur.

5. Quæ autem de novo tunc ordinata fuerint, seu terminata, servantur quidem in Congregatione, sed non registrentur, nec vim legis obtineant, nisi per triennium practicata fuerint, & per sequens Capitulum confirmata.

6. Novæ autem ordinationes non faciliè fiant, nisi ex urgentissima causa, & maxima cum maturitate; Propterea

ordinamus, quod, si quæ in posterum ordinationes faciendæ sunt (postquam fuerint a Patribus Definitoribus formatæ, & per eorum suffragia approbatæ) exhibeantur, & relinquantur per aliquod tempus Prælati omnibus considerandæ. Quibus postea convocatis legantur sigillatim per Scribam, aut cui Definitoribus mandaverint, & quæ à duabus ex tribus Partibus dictorum Prælatorum concordati voto approbatæ fuerint, Patres Definitores per Scribam Capituli faciant publicari sequenti triennio practicandas, & in futuro proximo Capitulo, modo, quo supra, duabus Prælatorum partibus approbandas, & confirmandas: quæ deinceps non possint, nisi eodem modo, quo confirmatæ fuerint, revocari.

7. Terminata verò per anteriora Capitula, nolumus qualibet facilitate revocari, sed si quæ in dubium adduci contigit per subsequens Capitulum minimè revocata, nullatenus proponantur examinanda, nisi de consensu duarum partium Definitorum, quæ tamen ex toto, vel in parte revocari non poterunt, nisi ex novem Definitoribus ad minus octo consenserint. Et quotiescunque aliquid antea per Patrum decreta ordinatum, alterari quacunque de causa contigerit, in decreto posteriori fiat mentio prioris, alioquin posterius nullum sit, & decretum prius emanatum in suo robore permaneat.

De Calculo Expensarum

C A P. XIX.

1. **P**ost examinationem Monasteriorum, & ante novorum Officialium, & Prælatorum electionem, Definitores videant Computa Congregationis per Deputatos ad Computa Monasteriorum approbata, & per Depositarium annotata; Necnon Calculum expensarum triennio proximo præterito nomine Congregationis, tam per Præsidentem & Visitatores, quam etiam per alios nomine Congregationis quacunque ex causa factarum, ac pariter debitorum, & creditorum; Quo inspecto sint solliciti, ut hujusmodi credita exigantur, & debita solvantur.

2. Taxa Monasteriorum renovetur, quoties Capitulo Generali expedire visum fuerit.

3. Inquirant etiam, an solutus fuerit census unius uncie auri, quem Congregatio tenetur annuatim solvere Cameræ

meræ Apostolicæ in fêsto Apostolorum Petri, & Pauli in signum perpetuæ libertatis, & confirmationis privilegiorum nostrorum.

4. Omnibus itaque maturè, ac diligenter perpensis, si pecuniæ desunt pro publicis dispendiis, imponantur cuilibet Monasterio plures, vel pauciores (prout necessitas exegerit) cum præfixione termini ad solvendum, ac quibus, & ubi solvi debebunt.

5. In solutione autem pecuniarum, quæ per singulos annos à Monasteriis nostris Romæ facienda est, singula Monasteria integram summam, quam debent Procurariæ Generali, vel Agentibus pro Congregatione in Urbe Roma, suis expensis illuc deferant, vel transmittant. Quæstores verò, qui Venetijs, vel alibi degunt, dispendiorum notam secum deferant, quæ pro singulis Monasteriis facta fuerint, eamque eorundem Abbatibus consignent, ac si quid restat satisfaciendum, exigant sine mora solvendum.

De Præsidentis Regiminis electione

C A P. XX.

1. **D**ie primo post prædictorum omnium expeditionem (etiamsi superius ordinata ex integro, expedita non fuerint) ut electio Præsidentis Regiminis celebrari possit, cantetur solemniter per Præsidentem Missa de Sancto Patre nostro Benedicto. Qua finita, congregatis Deffinitoribus, Præsidentis Capituli exhortetur eos pro novo Præsidente Regiminis eligendo, ut eum eligant, quem pro Congregationis bono magis idoneum, utilioremque probaverint.

2. Præsidentis porro per has vices deputari debet, videlicet citrà Alpes eligatur semel, & iterum professus in Monasteriis Provinciarum Siculæ, Neapolitanæ, Romanæ, & Hetruscæ, hoc est per sexennium. Expleto verò hujusmodi sexennio, eligatur ultra Alpes professus ex Monasteriis Provinciarum Venetæ, Lombardorum, & Liguræ per novennium singulis trienniis deputandus: In quibus Provinciis, excepta Sicula, ob distantiam Loci, respectivè residere teneatur. Et sic semper servando hunc ordinem.

3. Modus autem electionis erit iste. Quilibet Deffinitor scribat in schedula, primò nomen suum, deindè nomen illius, quem eligere in Præsidentem intendit; Ego D. N. eligo in Præsidentem D. N. & scriptum ponat in vase ad hoc præ-

præparato. Hoc facto, Dēffinitores vocent scrutatores, qui scrutentur simul secretē singulorum suffragia, in quem verō quinque voces convenisse viderint, eum Præsidentem pronuntient. Quod si non converint, tunc omnes nominati in Præsidentem à Dēffinitoribus scrutinio supponantur. Scrutinium verò dicti Scrutatores videant, & illud notent; & in quem plura vota convenerint, dummodò non sint infra quinque, ille sit Præsident: Si vero aliqui fuerint pares in quaque vocibus, vel supra: isti iterum votis subiiciantur usque tertio inter Dēffinitores, & qui plura habuerit vota, ipse erit Præsident. Et si iterum fuerint paria, pronuncietur ex concurrentibus, qui est antiquior in Congregatione.

4. Supradicta autem vota, si quis, in actu scrutini, palam, vel clanculum ostendere, vel per alterius manus dare, suffragia præsumpserit, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ incurrat. Quod idem intelligimus de scrutiniis, quæ tam per Dēffinitores, quàm per Patres in Capitulo Generali, vel in Dieta congregatos fieri contigerit.

5. At si ex nominatis in Præsidentem nemo quinque voces habuerit: votis semel, secundo, & tertio, & non amplius subdantur. Qui si nec tum in sufficientibus votis convenerint, advocentur quatuor Auditores Causarum; & eis adjunctis, de omnibus nominatis per Dēffinitores in Præsidentem fiat scrutinium, & in quem sex ad minus voces convenerint, Præsidentem pronuncient: Si verò aliqui fuerint pares in sex vocibus, vel supra; isti iterum suffragiis committantur usque tertio, & qui plures habuerit voces, ipse erit Præsident, & si iterum fuerint pares, pronuncietur, qui est Prior in Congregatione; Electum verò in Præsidentem huiusmodi opus volumus acceptare. Deinde vocent omnes Patres de Capitulo, & qui in eodem resident Monasterio, & coram eis electus Præsident pronuncietur per antiquiorem ex Dēffinitoribus. Qui electus continuo postulet, attento onere sibi imposito pro se ab omnibus orari, & omnes successivè Patres habentes vocem in Capitulo, ad pacis osculum recipiat.

6. Quibus peractis, is, qui fuerit Præsident Capituli, vel antiquior Dēffinitor (si ipse Præsident Capituli electus esset in Præsidentem Regiminis) incipiat: Te Deum laudamus; & cantando omnes Processionaliter ad Ecclesiam accedant, Præsidente Regiminis in digniori loco ipsos comitante.

7. Cum verò perventum fuerit ad Chorum, idem Præsident Regiminis cum illo, qui fuit Præsident Capituli, vel cum Antiquiore Definitorum (si ille, ut supra, factus esset Præsident Regiminis) & alio ex antiquioribus Definitoribus ante Altare se prosternat, & finito Te Deum laudamus, is, qui fuit Præsident Capituli, vel antiquior, dicat Versum: Saluum fac servum tuum. R. Deus meus sperantem in te.

V. Mitte ei Domine auxilium de Sancto. R. Et de Sion tuere eum. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

O R E M U S.

Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus, protende super hunc famulum tuum Præsidentem nostrum, & super Congregationem illi commissam spiritum gratiæ salutaris, & ut in veritate tibi complacere, perpetuum ei rorem tuæ benedictionis infunde.

Porrige Domine huic famulo tuo Præsidenti nostro dexteram tuam per intercessionem Beatæ, & Gloriosæ semperque Virginis Dei Genitricis Mariæ, & auxilium ei supernæ virtutis impende.

Intercessio nos, quæsumus Domine, Beati Patris Benedicti Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

8. Si verò contigerit electum huic functioni non interesse, ejus locum, & vicem teneat, antiquior Definitorum, & omisso osculo pacis, cantetur: Te Deum laudamus cum Vers: & Orationibus.

De Prælatorum Electione

C A P. XXI.

1. Quia experientia magistra didicimus, Prælatorum crebram mutationem Monasteriis in spiritualibus, & temporalibus esse damnosam, idcirco monemus, ut in electione, seu nova institutione Prælatorum hujusmodi crebra mutatio vitetur, & quantum fieri potest, non mutantur Prælati, nisi elapso sexennio, præterquam ob rationabilem, & legitimam causam. Ultra sexennium verò non possint, etiam prætextu simplicis administrationis, nisi talis administratio fuerit per breve spatium temporis, puta quatuor,

tuor, vel sex mensium ad summum in Regimine ejusdem Monasterii, ullo modo permanere, nec ad illud regendum iterum assumi, nisi totidem annis vacaverint, quot illi præfuerunt. Quod idem de Thesaurario, Procuratore Generali, Cancellario, Capsario Congregationis, Coadjutore Procuratoris in Curia, & paritèr de Prioribus, Magistris Novitiorum, & Cellariis decernimus, inviolabiliter observari, juxta formam Brevis Alexandri Septimi, & Clementis Decimi.

2. Cæteri quoque Officiales à Prælatiis Monasteriorum ad Rectorias, Vicariatus, Procuraciones, vel ad quamlibet aliam administrationem, aut exercitium Jurisdictionis spiritualis, aut temporalis, intus, & extra Monasterium deputati, elapso sexennio, a prædictis officiis omninò removeantur.

3. Et quia tempore Capituli Prælationes, & Dignitates omnes in Congregatione nostra vacare intelliguntur, ut eisdem sic per absolutionem in Capitulo secutam, vacantibus provideatur: modus electionis instituendæ, tam de illis, qui immediatè antea erant Prælati, quàm de illis, qui de novo ad Prælationem promovendi sunt, erit iste.

4. Primò Deffinitores ineant inter se tractatum de Patribus, qui gubernio sunt restituendi, de iis, qui promovendi de novo, & de illis, qui sunt mutandi: Nec ullum possit absolutum à Prælatione relinquere, vel de novo ad Prælaturam promoveri, nisi de his inter Deffinitores tractatu, & scrutinio præmisso. Unde si aliquem ex Prælatiis anni præteriti parum idoneum regimini prævio dicto tractatu, Deffinitores existimaverint, poterunt talem, nè per ipsum aliquod detrimenti, sive in temporalibus, sive in spiritualibus Congregatio nostra patiatur, secundum propriam conscientiam non idoneum judicatum, in suffragiis ferendis à Prælatione excludere. Hac tamen differentia, quod, ut excludatur à Prælatione ille, qui anno præterito erat Prælatus, septem ex novem Deffinitoribus per vota secreta consentire debent; ut verò à Prælatura arceatur, de novo promovendus, sufficit, si à tribus ex iisdemmet novem votis, ut supra convenientibus, reprobetur. Quod idem de Prioribus observari volumus.

5. Demùm quilibet Deffinitorum scribat in præfata schedula nomina Prælatorum, quos nominare voluerit, unicuique Monasterio Prælaturam unum habilem, prout conscientia

entiae suae videbitur, assignando (ita tamen, quod nullus Prælatas amoveatur, de quo non amovendo, prius Dēffinitores inter se tractaverint, & hoc inviolabiliter observe- tur) præfatamque schedulam in vase ad hoc præparato, imponat.

6. Postmodum verò vocentur Scrutatores, qui præfatas schedulas diligentè scrutentur, & Prælatos in dictis schedulis nominatos fideliter in unam amplam schedulam redigant: unicuique Monasterio attribuendo nominatos in eodem Monasterio, etiamsi plures in uno Monasterio fuerint nominati, & ipsam schedulam præfatis Dēffinitoribus repræsentent. In qua si reperietur de aliquo Prælato dispositum fuisse aliter, quàm supra dictum est: tunc Pater Præsiciens omninò prohibeat, talem Prælatum suffragiis subdi, immò absque ulla discussione, eundem in Monasterio, in quo prius erat, describi, & nominari faciat: schedulas verò, quas præfati Scrutatores scrutati fuerint, comburant, & omnia secretè teneant, nè scandalum aliquod oriri possit. Qui si contrafecerint, puniantur, prout supra de ipsis revelantibus dictum est. Quo facto, Prælati singuli votis supponantur, ut in quem plura suffragia conveniunt, ille præferatur Monasterio, de quo agitur.

7. Hoc sanè volentes, quod si quis eorum, pro quo vota dantur, fuerit de Dēffinitoribus: ut liberiùs de eo disponatur, exeat de Dēffinitorio, donec fuerit factum scrutinium.

8. Quod si contingeret, eundem Patrem in duobus, vel pluribus Monasteriis nominatum aliis Patribus in suffragiis anteferri: fiat scrutinium iterùm, & pro quo Monasterio plures repertæ fuerint voces, illi præficiatur. Ad depositionem verò Prælatorum in pœnam decernimus, ut nonnisi causa cognita, & secundùm quòd ordo Juris, ac ipsorum demerita postulaverint, Dēffinitores procedant.

9. Advertant autem ipsi Patres Dēffinitores, aut etiam qui pro Dietis celebrandis infra triennium congregabuntur, nè in promotionibus ad Dignitates, Prælaturas, Officiavè cujusvis generis in Congregatione faciendis, ullum omninò promoveant ad favorem cujuscunque Principis, aut Prælati extra Congrégationis gremium, hoc enim prohibetur per duo diplomata Pii Quinti, quorum alterum expeditum fuit sub die septima Aprilis, alterum 28 ejusdem mensis, & anni 1571. districtiùs autem per diploma Gre-

gorii Decimi tertii die 7. Aprilis 1574 à Sanctissimis Dominis Nostis Urbano Octavo, & Clemente Decimo confirmatum, & ampliatum. Quod legendum est quotannis coram omnibus de Capitulo, Sabbato in primo actu Capituli; sed illos tantum ad hujusmodi Prælaturas, vel officia assument, quos Religionis zelus, morum probitas, & literarum scientia, ac Regulæ observantia commendant.

De Conventuum ordinatione

C A P. XXII.

1. **E**xpeditis Prælatorum electionibus, tractent deinde Definidores de Conventuum ordinatione.

2. Videant itaque primò, an Monasteria Prioribus Decanis, Magistris Novitorum, Cellariis, & Monialium Confessoribus indigeant: quod si judicaverint in aliquo Monasterio aliquem promovendum, aut ex illius Monasterii Superiorum instantia, vel ex ipsorum Definitorum propria consideratione, tunc (servatis omnibus in Apostolicis litteris expressis, & quæ in præsentibus Constitutionibus, & præsertim in Declaratorio Regulæ cap: 21. de hujusmodi electionibus statuuntur) Definidores ipsi diligenter de eo ineant cum Dei timore tractatum; Declarantes illos, de quibus tunc agetur, nequaquam legitime promoveri posse, nisi ex novem Definitoribus saltem septem consenserint, quem etiam votorum numerum, in eorum absolutione, necessarium esse decernimus.

3. Et nè Definitorum judicium in aliquem errorem labatur. Visitatores in Monasteriis visitandis interrogabunt Prælatus, ac cæteros Monasterii Superiores, an mutuo inter se consilio tractaverint (quod eos omnino facere volumus) sitne aliquis in Monasterio Monachus morum probitate, & scientia dignus, qui promoveri possit ad Decanatum: itemque ex Clericis ad Subdiaconatum, Diaconatum, aut Sacerdotium. Et si aliquos post hujusmodi tractatum dignos invenerint, qui proponantur à Visitoribus approbandi, & mandabunt ipsi Visitatores prædictos sibi in schedula descriptos exhiberi, atque à Prælati, & singulis Superioribus Juramento præstito exigent, an affectione, & inordinata animi inclinatione aliquem proposuerint, aut odio, vel malevolentia prætermiserint, an verò quos dignos, & idoneos ad gradus, & officia judicaverint, de-
que

que sic nominatorum vita, & moribus, præsertim illorum, qui ad Decanatum promovendi essent, à cæteris probatæ fidei Monachis exactissimè inquirent, & singulorum testimonia in acta referri jubebunt. Industriam verò, ac scientiam Visitatores ipsi præsentés diligenter examinabunt, servata forma quoad promovendos ad Decanatum, quæ infra in secunda parte Constitutionum cap. 2. num. 15. præscribitur, & quos idoneos repererint, approbabit, Decanorum autem, & Priorum Clausalium vitam, mores, industriam, doctrinam, & sollicitudinem, tum à Prælo, & Superioribus, tum ab aliis diligenter explorabunt; cum enim ex eorum numero eligantur Priores, & Abbates respectivè, omnium optimi sunt approbandi. Quos igitur dignos judicaverint Visitatores (super quo eorum conscientiam oneramus) approbabit, & in acta referri mandabunt. Caveant autem Visitatores, nè aliquem approbent, qui per integrum saltem annum in eodem Monasterio commoratus non fuerit, aut certè bonum testimonium habeat ab his Prælati, & Superioribus, cum quibus eo anno, licèt in diversis Monasteriis, vixerit. Hoc attento, quòd Titulares Prælati deinceps, neque in Abbates cum Administratione, neque in Priores, neque in Decanos promoveri poterunt.

4 Prohibemus quoque, nè quis ad Decanatum, nec ad aliquem superioritatis gradum, etiamsi Sacerdos ad Congregationem venerit, assumi possit, nisi decimo sexto, nec ad Curam Novitiorum, nisi decimo octavo anno respectivè in Congregatione completo, ut supra in Declaratione Regulæ cap. 21. numero 7.

5 Et nemo in Priorem, aut Abbatem promoveri possit; nisi per quinquennium completum in Decanatu, aut Prioratu respectivè laudabiliter vixerit, prout in præfato cap. 21. n. 11.

6. Videant consequenter Deffinitores, si Monasteria Sacerdotibus, Cantoribus, & aliis quibuscunque Monachis indigeant, & pro qualitate loci, concursu, frequentia Populi, & dignitate Ecclesiæ opportunè provideant, servata tamen forma Decreti Sacræ Congregationis Concilii de celebratione Missarum, ubi decernitur, ut numerum familiæ singulorum Monasteriorum Capituli Generalis sententia, & auctoritate præfinitum, iidem Regularium Superiores perpetuo servare omninò teneantur, nec possint il-

lum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti redituum, absque Sacrae ipsius Congregationis licentia. Quem quidem numerum jam unicuique nostrae Congregationis Monasterio Capituli Generalis voto, & auctoritate præfixum, nemini liceat Prælatorum nostrorum, ullo pacto minuire, vel pro obtinen: Hujusmodi augendi licentia ad eandem Sacram Congregationem recurrere, nisi ex urgentissima, & legitima Causa in Capitulo Generali à Deffinitoribus approbanda, pœnas in prædicto Decreto contentas incurfuri. Statuatur item ex eo numero quot Decani, quot Sacerdotes, quot Clerici, singulis Monasteriis sint adscribendi; sic enim fiet, ut ex certo uniuscujusque Monasterii Monachorum numero, certus etiam numerus omnium in Congregatione Monachorum determinetur, adeo ut singulis annis, non plures Novitii ad probationem recipiantur, quam quot de præscripto numero fuerint imminuti. Insuper, si qui ex legitima causa petant, aut indigeant mutatione, prout fieri poterit, & Deffinitoribus videbitur, fiat provisio.

7. Ad tollenda autem scandala, & incommoda, quæ ex frequentibus Monachorum mutationibus sæpenumero, etiam cum Animarum detrimento oriuntur: Statuimus quod Monachi nostrae Congregationis, non levi causa mutantur, sed tantum ex manifestæ infirmitatis causa, quibus Medicorum consilio, aeris mutatio subveniret, aut si hujusmodi mutatio ad animæ salutem esset necessaria, vel alia gravi causa à Deffinitoribus, vel Regimine, aut à Visitatoribus approbanda. Mutatis autem, Visitatores, aut Deffinitores, aut Regimen, per quos mutari contigerit, provideant, ut omnia itineri necessaria tribuantur, præscripta quoque eis via, qua directa ad Monasteria sibi assignata pergant, ita ut vagandi tollatur occasio, & commodis Monachorum, quæ decet charitate, consulatur.

8. Mutationes verò prædictæ, quantum possibile est, fiant ad Loca viciniora, & magis propinqua, ut expensis simul, & vagationi Monachorum parcatur, & nè cogantur diversa Monasteria, & hospitia circumire. Quod præcipue circa Juvenes observetur, prout supra ordinatum est in Declaratorio Regulæ cap. 67. n. 13.

9. Scriba verò Capituli, Monachos, & Monasteria, à quibus amovendi sunt, & ad quæ transmittendi fuerint, in scriptis redigat. Nec Catalogis mutationum, quæ per Capi-

Capitulum, aut Dietas sunt, adhibeatur fides, nisi subscriptis manu ipsius Scribæ, sive Cancellarii, vel unius ex Prælati, vel Procuratoris in Curia, vel Notariorum fidem facientium, eos cum originali convenire.

10. Statuentes insuper, quod quando Monachi mutantur de Monasterio ad Monasterium, competenter induti mittantur, & maxime in prima mutatione eis omnino provideatur de chlamyde, seu mantello panneo, ocreis, calcaribus, aliisque necessariis, prout in Inventario suorum vestimentorum cognoscentur indigere.

11. Pecunias verò non solum, quas pro vestimentis deferunt, sed etiam omnes alias, cum ad Monasteria sibi assignata pervenerint, statim Prælati revelent, Depositario consignandas, quas nolumus, nisi de licentia Abbatis expendi.

*De Visitatorum, & Procuratoris in Curia
electione*

C A P. XXIII.

1. Demum ipsi Deffinitores eligant sex Prælatos in Visitatores ultra Præsidentem, Religionis zelo, morum probitate, literarumque scientia conspicuos, qui teneantur in illis Provinciis, in quibus Visitatores deputati fuerint, munus suum cum omni diligentia subire, & intra tempus à Constitutionibus præscriptum, absolvere.

2. Modus autem eligendi erit iste. Quilibet Deffinitor secreta scribat in una schedula sex Prælatos, supradictis qualitatibus præditos, duos videlicet ex Neapolitana, Romana, & Hetrusca, ac alios duos ex Lombarda, Veneta, Ligura Provinciis, ex diversis tamen dictarum Provinciarum Monasteriis respectivè professos, & reliquos duos juxta præscriptum nostræ Congregationis, pro Regno Siciliæ, ut statuitur in Brevi Pauli Quinti, postea ipsam schedulam Patri Præsidenti præsentet; deinde nominati exponantur votis, & qui habuerint plures voces, Visitatores existant. Quando verò plures concurrunt in vocibus, antiquior professione præponatur.

3. Statuimus tamen, juxta formam literarum Apostolicarum Gregorii XIII. ut qui in uno Capitulo fuerit Deffinitor, illo triennio Visitator esse non possit. Similiter, qui anno præterito fuerit Visitator, nisi elapso sexennio,

in

in Visitatorem eligi nequeat. Visitator autem solum actu, sequenti immediatè triennio illa Monasteria visitare non valeat, quæ præterito triennio, etiam actu visitaverit. Visitatio verò Monialium committi non possit iis, qui immediatè ante eas actu, vel officio visitaverint.

4. Tradant denique Dēffinitores binis quibusquē Visitatoribus, juxta prædictas literas Apostolicas, schedulam, in qua descriptæ sint, non solum ea, quæ de Visitatoribus Congregationis nostræ Constitutiones mandant observari, sed etiam alia, quæ ipsi Dēffinitores judicaverint Visitatoribus ordinanda, tam in genere, quam in specie, pro singulorum Monasteriorum exigentia.

5. Postea ineant tractatum de eligendo Procuratore Generali in Curia Romana, cujus officium, cum maximi sit ponderis, eligatur spectatæ vir probitatis, industriæ, ac fidei, qui sit Abbas Regiminis, & non solum ingenio, & gravitate morum commendetur, sed etiam in Abbazia triennium ad minus compleverit, & cujus vita in aliis etiam officiis laudabiliter acta, firmum, & grave dederit testimonium, eum posse tanti oneris, & honoris nomen sustinere; accesseritque gravior quædam, & continuata Visitatorum confirmatio. Ad ejus enim officium spectat Congregationis negotia tractare in Curia, ex Dēffinitorum Capituli Generalis, aut Patrum Regiminis præscripto, omniaque ad Patrem Præsidentem referre, Congregationis Jura tueri; Annuatas quindenniõrum, quartam partem fructuum, & contingentem partem subsidii quadringentorum millium scutorum, & aliorum omnium, aut alias impositorum aut in posterum imponendorum, & annum censum unius auri, Cameræ Apostolicæ in festo Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, in signum perpetuæ libertatis, & confirmationis Privilegiorum nostrorum, quotannis solvere, ex pecuniis sibi per Monasteria, aut per Quæstorum transmissis.

6. De quibus bis in anno rationem reddere teneatur Abbatibus Sancti Pauli de Urbe, & Sanctæ Mariæ de Farfa, cum assistentia alicujus Computistæ à Dēffinitorio ad hæc specialiter deputandi; sciatque se, si in hoc unquam defecerit à Capitulo Generali, vel etiam à Dieta gravissimè puniendum esse. Visitatoribus etiam, dum Monasterium Sancti Pauli visitaverint, idem Procurator Generalis ostendat annua suæ administrationis computa; librosque

Com-

Computorum secum deferat ad Capitulum Generale, à Definitorio exactè recognoscendos, & subscribendos.

7. Interim verò Capsa Procuratoriæ Generalis nullo modo sit apud Computistam Congregationis, sed apud aliam personam fide dignam à Definitorio eligendam; à qua Capsa Computista prædictus non extrahet summam aliquam, quovis titulo solvendam, absque mandato à Patre Procuratore Generali subscripto. In casu autem reductionis, vel extinctionis censuum debitorum, vel aliorum particularium Computorum, Computista pro tempore sub pœna depositionis, & inhabilitatis ad quoscunque gradus mittere teneatur eorum Exscriptum Monasteriis, ad quæ respectivè spectaverint, spatio unius mensis.

8. Modus autem electionis ejusdem Procuratoris Generalis, prout firmatum fuit auctoritate Apostolica per Breve Clementis Decimi sub Datum die 22. Augusti 1670. erit iste. Eligantur ab universo Capitulo Generali ex omnibus Abbatibus; ad id muneris, ut supra dictum est, idoneis, qui omnes indiscriminatim suffragiis ejusdem Capituli Generalis committi debent. Ille verò ex Abbatibus, in quem plura vota consenserint, censeatur legitime electus in Procuratorem Generalem; paribus autem apparentibus suffragiis, qui provectior in Religione fuerit, is Procurator erit habendus. Porro quicumque ille sit, singulis in Capitulis Generalibus omnium Patrum scrutinio submittatur, iterum in dicto officio per majorem supra dimidium votorum partem, si aptus repertus fuerit, confirmandus.

9. Advertatur præterea, quod juxta Breve Pauli V. nunquam Abbas Sancti Pauli de Urbe, & eligendus in Procuratorem sint ex Monasteriis eorundem Provinciarum, sed diversarum eligantur; ut si contigerit Procuratorem electum, esse profectum ex Monasteriis Provinciarum Lombardæ, Venetæ, vel Liguræ, tunc Abbas Sancti Pauli ex aliquo Monasterio Romanæ, Neapolitanæ, Siculæ, vel Hetruscæ deputetur, & vice versa; multò minùs eligatur in Procuratorem Abbas Sancti Pauli, sed Procurator eligendus sit Regimine, & persona penitus ab eo distinctus; imò nec ipse Abbas, qui est Procurator Generalis, finito tempore suæ administrationis deputari possit immediatè ad Regimen Sancti Pauli, nec Abbas Sancti Pauli immediatè post Regimen ejusdem eligi queat in Procuratorem Generalem, sicut in Procuratorem Generalem eligi duos Abbates ejusdem Mo-

nafterii profefſos ſucceſſivè; aut alterum in Procuratorem Generalem, alterum in Præſidentem Congregationis ſimul omninò prohibemus. Declarantes nullam, & invalidam electionem præſatam, in qua prædicta omnia, & ſingula ſervata non fuerint.

10. Abbati, in Procuratorem electo, non deputetur Monafterium aliquod Regiminis, ſed Abbatia ſolius tituli. Durante verò tempore ſuæ adminiſtrationis eligi non poſſit Procurator Generalis in Deſſinitorem, aut Viſitatorem; quod pariter fieri prohibemus eo anno, & in eo Capitulo, quo à Procuratoria Generali quocumque modo contigerit ceſſare. Excludimus etiam Procuratorem Generalem omninò à Dieta, tantoque tempore à Procuratoria vacare jubemus, quanto ante in ea perduraverit; paribusque rationibus, nolumus Patrem Præſidentem Congregationis, tum pro eo tempore, quo Præſidis munus gerit, tum pro triennio immediato, quo ab eo abſolutus eſt, cooptari poſſe in Procuratorem Generalem, & vice verſa Procuratorem in Præſidem.

11. Abbas, qui eligitur in Procuratorem Generalem, Juramentum, ut moris eſt, Reverendiſſimo Deſſinitorio exhibeat, ſe nullam diſpenſationem ad quoscumque gradus, dignitates, Sacros Ordines, aut ad quodcunque aliud noſtris Conſtitutionibus repugnans, impetraturum, niſi de ſpeciali Deſſinitorum, vel Patrum Regiminis mandato, & in quantum poteſt pro ſui muneris officio dictas diſpenſationes ſe impediturum. Quod ſi ad ejus notitiam pervenerit, aliquem ex noſtris Monachis id attentafſe, teneatur quam primum Patri Præſidi, vel Regimini denunciare, graviter eum, qui has diſpenſationes procuraverit, punituro. Si verò eligatur in Procuratorem Generalem abſens à Capitulo, hoc idem Juramentum intra octavam diem, à quo Romam pervenerit, Abbati Sancti Pauli præſtabit, ejusque facti authenticum Teſtimonium Patri Præſidi transmittet.

12. Singulorum item Monafteriorum negotia curabit, Cauſas defendet, & prout opus fuerit, tam de rebus publicum Congregationis bonum concernentibus, Patrem Præſidem certiore faciet, quam de privatis Monafteriorum negotiis eorum Superiôres. Et ſi contingat, vel morte, vel quovis alio caſu deficere Procuratorem Generalem, tunc qui erit Abbas Sancti Pauli curam gerat, uſque ad futurum Capitulum, Procuratoris prædictæ, eodem modo, quo de

de Procuratore Generali est definitum: in suo robore semper permanente statuto prohibente, ne Abbas Sancti Pauli, vel tunc, vel immediate post eligatur in Procuratorem Generalem.

13. Si vero ex aliqua gravi culpa (quod Deus avertat) Justitiæ rigor exposcat, ut ad ejusdem Procuratoris depositionem in pœnam deviniatur, vel pro bono Congregationis Regimine contingat, ut ab officio absolvatur, ad hujusmodi provisiones per Definitores tantum, absque aliorum Prælatorum suffragiis, dummodo ex novem Definitoribus, septem consentiant, procedatur.

14. Ut denique tanti officii onus facilius sustinere valeat, deputetur ei à Definitoribus, aut à Patribus Regiminis Coadjutor, qui sit Decanus, cujus opera in scribendo, & aliis negotiis utatur: gravis, & ipse, Industrious, probitateque, & ingenio conspicuus, qui etiam ejus vices (si quando eum abesse contigerit) sine Congregationis incommodo gerere possit: Hic, qui Comprocurator appellatur, præsit omnibus Decanis, etiam Magistris Novitiorum, & subiaceat in temporalibus Procuratori Generali, in spiritualibus vero Abbati Sancti Pauli tantum, à quo teneatur accipere benedictionem, dum à Monasterio egreditur, & ad illud revertitur. Quod idem dicimus de Computista, qui semper sit Decanus, & teneat locum immediate post Comprocuratorem.

De Epistolis dirigendis, & de Loco celebrandi Capitulum

C A P. XXIV.

1. Expeditis omnibus, & ante Capituli absolutionem, si quæ responsivæ, vel missivæ conficiendæ sunt literæ, satisfiat huic muneri per aliquem ad hoc idoneum, à Definitoribus deputatum. Quas literas Definitores diligenter videant; & si aliquas judicaverint memoria dignas, registrari faciant per Cancellarium.

2. Consequenter pro futuro Capitulo celebrando idoneus in aliquo Congregationis nostræ Monasterio locus eligatur. Declaramus autem Monasteria pro celebrando Capitulo hæc esse; videlicet, Monasterium Sancti Benedicti Mantuæ, Sancti Joannis Evangelistæ Parmæ, Sanctæ Justinæ Patavii, Sanctæ Mariæ Prataleæ, Sancti Georgii Venetia-

tiarum, Sancti Petri Perusii, Sancti Vitalis Ravennæ, & Sacrum Casinense Cœnobium: volentes, quod hoc ordine habeantur Comitia pro Capitulo Generali, ut ter in uno, vel altero Monasteriorum in Provinciis Veneta, & Lombarda, ut supra deputatorum, bis verò in assignatis Provinciis Romanæ, & Neapolitanæ celebrentur de triennio in triennium, ut supra sancitum est, cap. 1. n. 1.

3. Qui Locus sic electus, nisi rationabili causa, & de Præsidentis, necnon majoris partis Visitatorum consensu mutari non possit, nec celebratio Capituli, nisi per breve tempus, octo, videlicet, vel ad altius decem dierum differri. A decem verò diebus usque ad mensem, nisi de Præsidentis, omniumque Visitatorum consensu minimè differri possit, & hoc nisi ex urgentissima, & inevitabili causa.

4. Quod si aliqua rationabili causa, Præsidentis, & Visitatores prædicti ipsius Capituli locum duxerint transmutandum, vel celebrationem Capituli prorogandam, congruo tempore omnibus Prælati Monasteriorum per literas significare nullo pacto prætermittant.

5. Statuimus etiam, ut ad expensas, quæ in Capitulo Generali fient, omnia Monasteria, tam citra, quam ultra Alpes, secundum eorum taxam contribuere teneantur.

De Publicatione, & Absolutione Capituli

C A P. XXV.

1. Omnibus, quæ ad Generale Capitulum pertinent, expeditis, omnes advocentur, tam de Capitulo, quam residentes in Monasterio, ubi Capitulum celebratur, publicenturque per Scribam Capituli, tanquam auctoritate Apostolica publicum Notarium, Præsidentis Regiminis, Visitatores, & Prælati Monasteriorum, tam administrationem habentes, quam Titulares, Thesaurarius Congregationis, Procurator Generalis in Curia, Cancellarius, Capsarius, Coadjutor Procuratoris, & Computista, & mutationes Monachorum, præsentibus Testibus, pro hoc actu specialiter rogatis.

2. Quibus peractis, exeant omnes, qui non sunt de Congregatione, & successivè per Præsidentem, vel Scribam terminata in Capitulo publicentur, exceptis iis, quæ secreta Definitorum duxerint tenenda. Quæ verò publicata fuerint, Prælati in scriptis ad sua Monasteria Monachis suis

fuis denuncianda portent, & quæ à præfato Capitulo per duo præterita Capitula approbata fuerint, vel in futurum approbanda, emanare contigerit, fecum ad sua Monasteria, vel deferant, vel deferri faciant, quam primum commodè poterunt in Libro, ad hoc in modum regeſti deputato per ſe, vel per alium fideliter exaranda.

3. Quæ quidem ordinationes in Monasteriis legantur in reverſione Prælati à Capitulo: publicentur etiam nominatim, ſi qui fuerint fugitivi, vel expulſi, ut ab omnibus requirantur reſpectivè, vel evitentur, ſecundum declarationem ſuper cap. Regulæ 29.

4. Et imponantur triginta Miſſæ pro quolibet Monasterio pro Fratribus deſunctis noſtræ Congregationis, & aliæ triginta pro habentibus literas gratioſas, qui illo for- tē anno deceſſerint, quas pro debito ſufficere volumus.

5. Ultimo publicetur Locus futuri Capituli, & Pater Præſidens committat omnibus, ut oretur pro SS. D. N. pro Eminentifſimo Proteſtore, ac cæteris S. R. E. Cardinalibus, pro Principibus, Prælatiſ, ac Congregationis noſtræ Benefactoribus vivis, atque deſunctis.

6. Quibus peractis, Viſitatores à Scriba Capituli requirant, & petant in ſcriptis, ſi quæ ordinata ſunt pro Monasteriis ſuæ Provinciæ, quæ ad eorum officium pertineant. Et ſimiliter quilibet Prælatus petat à Scriba Capituli, ſi quæ ad ſuum Monasterium pertinentia ordinata fuerint in authentica forma, in libro ſui Monasterii, ut ſupra dictum eſt, poſtea adnotanda, & in ſpecie de Monachis ad ſuum Monasterium tunc deputatis, an pro aliquo illorum obtenta fuerit licentia, ut ad ordines promoveatur, & quo tempore, & ſimiliter à Patre Præſidente requirat, ſi quæ fuerint ad ſuum Monasterium pertinentia; & ſic obtenta prius licentia, & benediſtione percepta, facultas ſit unicuiquē redeundi ad ſua Monasteria, niſi ex aliqua cauſa fuerit neceſſè, aliquos remanere. Præſidens tamen, & Viſitatores ultimi recedant. Modus autem hæc omnia pronuntiandi, ut ab omnibus idem ordo ſervetur, erit iſte, videlicet.

7. Primò pronuntientur Prælati. Secundò ordinationes confirmatæ. Tertiò ordinationes novæ. Quartò Admonitiones. Quintò mutationes Monachorum Sextò numerus Profeſſorum. Septimò fugitivi, & expulſi, ac licentiati, & à quo Monasterio, qui ſpecificè nominentur. Octavo nominatim

natim defuncti omnes, & in quo Monasterio. Nono numerus defunctorum habentium literas gratiosas. Decimo triginta Missæ pro Fratribus nostris defunctis, & triginta item aliæ pro habentibus literas gratiosas, ut supra. Undecimò impositio taxæ, sive taxarum. Duodecimò locus futuri Capituli. Tertiodecimò licentiæ admittendi Novitios ad professionem. Et postremò Thesaurarius Procurator in Curia, ac cæteri Officiales Congregationis, ut supra n. 1.

*De Pecuniarum solutione pro debitis liquidis
Monasteriorum*

C A P. XXVI.

1. Si aliquod Monasterium liquido debito, teneatur, vel Congregationi, vel particulari Monasterio in quacunque, sive pecuniarum, sive rerum quantitate, eique à Capitulo, vel à Visitatoribus præfixum fuerit certum solvendi tempus, & Prælatus illius Cænobii, elapso termino, requisitus de solutione non satisfecerit intra quindecim dies, saltem per depositum reale rerum, vel pecuniarum ad arbitrium Creditoris, privetur in Capitulo sequenti voce activa, & passiva. Si verò debitum illud fuerit ratione taxarum, solvat cum illo totum interesse, & pœniteat, prout supradictum est, si tamen in culpa ipse fuerit.

2. Si autem Cellarius à Prælato monitus supradicta adimplere neglexerit, ab officio amoveatur.

SECUNDA PARS
 CONSTITUTIONUM
 CONGREGATIONIS
 CASINENSIS.

De Potestate Præsidentis, & Visitatorum

CAP. I.

Præsidenti Regiminis, tanquam principali Visitatori, & Patri Congregationis deferatur ab omnibus omnis reverentia, & Loci præminetia. Ipse solus in quocunque fuerit Monasterio omnia signa, tam particularia, quàm generalia faciat.

2. Teneat penès se sigillum magnum Congregationis, quo utantur Patres, cum aliquid præcipuum, nomine Capituli, vel Regiminis, fieri continget, teneat etiam Regestum Capituli; Aliæ verò Scripturæ Congregationis servantur in Archivio, & claves Archivii semper sint apud Præsidentem, vel Abbatem illius Monasterii, nec possint inde extrahi scripturæ ullæ, nisi de ejus licentia, aut Commisssione, relicto etiam ibi ab extrahentibus Chirographo extractorum.

3. Ad ipsum deferantur singula Congregationis, quæ intra triennium occurrerint. Ad eundem principaliter pertinet exequi ordinata per Capitulum. Quæ duo præmissa, aut solus, aut cum aliis Visitatoribus, secundum rerum qualitatem, & ejus limitatam potestatem faciat.

4. Possit etiam in iis, quæ intra triennium occurrerint, pro evitandis scandalis, & pro pace servanda expedire videbitur, cum uno saltem ex Visitatoribus providere. Cujus provisioni, & deliberationi, omnes, etiamsi Visitator fuerit, obedire teneantur.

5. Caveat etiam, nè affectione, aut passione aliqua moveatur; sed omnia, secundum Dei timorem disponere satagat. Quod si aliter (quod absit) fecerit, sciat, se per Deseffinitores sequentis Capituli puniendum.

6. Titulum verò Præsidentis Generalis, nec ipse sibi arroget, nec ab aliis illi deferatur, sed simpliciter juxta pri-

primævum Congregationis ritum, vocetur Præsides Casinensis.

7. Statuimus etiam, quod Pater Præsides non possit accedere ad Curiam Romanam, nisi prius habito consensu utriusque Visitatoris illius Provinciæ, in qua fuerit deputatus.

8. Item, quod nullus Visitatorum ad eandem Curiam accedere possit, nisi de licentia Patris Præsidentis, ac Visitatoris sui. Cæteris verò Prælati, ac Religiosis nostris, prohibemus omnino, nè Romam proficiscantur, nisi accedente consensu Patris Præsidentis, & utriusque Visitatoris suæ Provinciæ, vel si periculum esset in mora, cum licentia Patris Præsidentis, aut unius saltem dictorum Visitatorum; necnon Abbatis Sancti Pauli, & Procuratoris in Curia Romana.

9. Liceat præterea eidem Patri Præsidenti cum aliquo ex Visitatoribus illius Provinciæ, ubi visitandum fuerit omnia Congregationis Monasteria, quotiescunque opus fuerit, visitare, excepto Monasterio, cui triennio præterito præfuit, & cui aliquis in secundo gradu illi conjunctus præest. Quod idem de Visitatoribus intelligimus.

10. Caveat tamen; nè auctoritate officii sui (quemadmodum, & quilibet Visitator) Religiosum aliquem de quolibet Monasterio Congregationis nostræ removeat, & eum in Monasterio sibi commissso deputet: sed si aliqua Monachorum indigeat provisione, duo alii Visitatores, aut Præsides cum uno Visitatore hujusmodi faciant provisionem.

11. Possit autem Præsides de Prælatorum consensu, Monachis aliqua justa causa mutationem petentibus, licentiam impertiri, quam tamen illis non concedat, quos Capitulum, vel Regimen in Dietis, aut Visitatores in actu visitationis (cum ab ipsis mutari petiissent) rejecerunt, aut alio, quàm optassent, mutaverunt, nisi fortè urgentissima, & necessaria causa novitè emergerit. Hortamur tamen, ut consensus hujusmodi non tam facile concedat, sed Visitatoribus, quantum fieri potest, hanc curam relinquat.

12. Cæterum Præsides cum duobus Visitatoribus, quoties necessitas postulaverit, ut propter animæ, aut corporis salutem, mutatio fiat alicujus Religiosi intra annum de Monasterio ad Monasterium, disponere super hoc possit, usque ad tempus Capituli, aut Dietæ.

13. Item Præfident, & Visitatores, vel quilibet eorum in actu Visitationis existens, causas, & lites inter Monasteria, ac personas Congregationis audire, & summarie, facti sola veritate inspecta terminare, nisi rei gravitas mereatur ad Capitulum, vel Regimen rem deferri. Quod verò Iustitia mediante (ut præfertur) judicaverit, vel terminaverit, faciat observari.

14. Item Præfident omni tempore absolvere potest Religiosos nostros à casibus in Religione reservatis. Quod idem statuimus de Visitoribus in actu Visitationis tantum, etiamsi fuerint Visitatores solum actu, & non officio.

15. Possit etiam Præfident in actu visitationis, ubi ordo Iustitiæ exigeret, Monachum aliquem in quocunque Monasterio Congregationis delinquentem corrigere, & in domum custodiæ detrudere, etiam (si opus fuerit) invito Prælato, & idem possint Visitores in actu Visitationis.

16. Demum Præfident cum omnibus Visitoribus, quos appellatione Regiminis intelligi volumus, omnem repræsentent Congregationem, & ea exequi possint, quæ infra 3. cap. determinantur.

17. Habeantque Præfident, & singuli Visitores sigilla singula æqualis omnino formæ, & quantitatis, ejusdemque characteris, scilicet PAX; quibus utantur in literis particularibus, ad officium suum spectantibus. Nec alteri cuivis liceat sigillo simili uti.

18. Literas verò eodem sigillo signatas, nemini de Congregatione nostra, etiamsi Præfident, aut Convisor, vel Prælatus esset, aperire concedimus, nisi solis iis, ad quos diriguntur, vel de eorum licentia: præterquam in casu urgentissimæ necessitatis, ut in Declaratorio cap. 54. numero 4. 5. 6.

19. Ad ipsos etiam Præfidentem, & Visitores pertinet, cum opus fuerit, vel propter scandalum evitandum, ordinata per Capitulum de omnium consensu suspendere usque ad tempus Generalis Capituli: non tamen ex toto revocare. Possint etiam, ubi necessitas urgeret, aliquod universale in Congregatione constituere, usque ad tempus Capituli dumtaxat servandum.

20. Ordinata etiam pro bono Congregationis volumus observari, etiam post eorum officia, nisi revocentur à successoribus, & fuerint approbata, prout supra dispositum est in prima parte cap. 18. num. 6.

21. Et quia sæpè munera excœcant oculos sapientum, & subvertunt corda Justorum, statuimus juxta Sac. Canonum Sanctiones, quod nec Præsident, nec Definitor, nec Visitatores etiam Monialium, durante eorum officio, accipere ullo modo possint quæcunque munera à Monachis nostris, vel Monialibus, vel ab aliis quibuscunque Personis de Congregatione. Quod si contrafecerint, priventur ipsis rebus, & insuper graviter puniantur secundum qualitatem delicti, & personæ.

Quomodo, & qualiter feri debeant Visitaciones

C A P. II.

1. **A**d evitanda Visitatorum incommoda, & Cœnobiorum dispendia, decernimus Visitaciones Monasteriorum nostrorum Tertiò quoque anno peragendas; deputantes tempus prædictarum visitationum in accessu ad Dietam, & recessu ab ea juxta Constitutionem Sanctis: Domini Nostri Innocentii Papæ Undecimi sub die 22. Septembris 1680. intra quod Visitatores, nisi ex aliqua infirmitate, vel alio legitimo fuerint impedimento detenti, teneantur suum officium explevisse. Quod si facere neglexerint, in sequenti Capitulo Generali activa, & passiva voce priventur. Si verò ambos Visitatores tempore præfato, & causa legitima, ut supra, impeditos esse contigerit, visitent quam primum, cessante præfato impedimento. Si autem alter eorum fuerit pariter legitime impeditus, de consensu utriusque eligatur alius Prælatus de Regimine, vel Prior Clausstralis, aut saltem Decanus Regiminis, qui actu tantum sit Visitator, & non officio, ita ut intra præfatum tempus visitatio omnino compleatur.

2. Hoc planè volentes, quod Visitator officio semper præcedere debeat Visitatorem actu, & non officio, licet sit in Congregatione inferior.

3. Caveant, nè in eorum audientia Locis ponantur ulla ornamenta, & post primum diem comedant in Refectorio, communem conventuum victum sequentes.

4. Quam primum igitur Visitatores ad Monasterium, quod visitare intendunt, pervenerint: congruo tempore congregatis Prælato, & Monachis ipsius Monasterii, aliquam non inhumanæ sapientiæ verbis, sed brevem, & puram in hac forma faciant exhortationem.

5. Fratres charissimi, cum ex injuncto nobis à Capitulo Generali visitationis munere, huc accesserimus, ut, si quid in hoc Monasterio, tam in capite, quàm in membris, vel contra Regularis disciplinæ normam, vel contra rectam temporalium administrationem forsitan irrepserit, in spiritualibus, & temporalibus, ad bonum Regimen reducatur: Idcirco si aliquid correctione dignum ad nostram notitiam pervenerit, omni vigilantia, & studio, prout nobis desuper datum fuerit, providere curabimus, apud vos per illud temporis spatium, quod sruabit necessitas commorantes; si verò nullus vestrum, nostra indegebit opera, gratias Deo agite, charitatem continuam in hoc vinculo pacis invicem servantes, obedientiam, & reverentiam, ob Dei amorem Patribus impendentes, disciplinam Monasticam, & Regularem observantiam, accensis desideriis confoventes. & si alia hujusmodi voluerit breviter exhortari.

6. Consequenter moneant Prælatus, & Monachos, quod, si quis pro bono Monasterii sui judicaverit aliquid insinuandum, liberè illud exponat, quoniam intentio Patrum nostrorum est, quod in Visitationibus vitia, tam in capite, quàm in membris radicibus amputentur, cum ea tamen, qua decet humanitate, & charitate.

7. Caveat tamen quilibet, nè alicui, potissimè Prælato, quavis passione seductus aliquid falsum imponat, seu aliter, quàm dictum, factumque fuerit, referat; aut suspicionibus, vel leviter dictis, seu factis aliquem inculpet. Quod si fieri (quod absit) contigerit, diligenter cognita causa hujusmodi Reus sciat se publicè coram Monachis culpam dicturum, ac pœna talionis, aut aliter, prout videbitur, puniendum.

8. Postea verò Visitatores faciant absolutionem mortuorum; mox visitent Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, & Reliquias, si quæ sunt, ac deinde tempore congruo sint seorsum cum solo Prælato Monasterii, illumque examinent de Seniorum suorum, & cæterorum Monachorum conditionibus, & præsertim, si adhibita fuit diligentia necessaria in librorum inquisitione, si Prior claustralis, & Decani circa sua officia, videlicet in Divinis Officiis, in custodia Regularis observantiæ, in audiendis Religiosorum confessionibus, in communibus exercitiis, in quotidianis Monasterii Officinarum visitationibus sint solliciti; si sibi invicem reverentiam, ac Superioribus obedientiam præstent,

stent, si cæremonias observent, & observari curent. Si Monachorum, & Commissorum admonitiones, ac correctiones in Capitulo culparum frequentent, si in prædictis admonitionibus, & correctionibus sint nimis rigidi, aut remissi, si Magister Novitiorum diligenter Novitios suos instruat in oratione mentali, in spiritualibus exercitiis, in cæremoniis Congregationis, in compositione tam interioris hominis, quam exterioris, necnon si eos in vilibus servitiis exerceat, & in aliis hujusmodi: quæ in Regula, & Constitutionibus nostris continentur.

9. Inquirant præterea de idoneitate, & conditionibus Novitiorum, ac etiam, si in eorum receptione observentur præcepta Regulæ, & Constitutionum nostrarum, & si recipiantur ad professionem, secundum privilegia nostra, videlicet quod recipiantur de consensu duarum ex tribus partibus Conventus, & quod profiteantur in manibus, vel in præsentia Prælati sub Congregatione, juxta formam nobis usitatam.

10. Interrogent etiam ipsum Prælatus, si in administratione temporalium Cellarius suum sequatur consilium, & voluntatem: si nostris, potissimè Infirmis, necessaria ministret; si tam in verbis, quam in factis, & cæteris moribus eos ædificet, & cum sæcularibus sit exemplaris: si temporalia Monasterii diligenter administret: an procuret, ut Possessiones à Colonis sint suis temporibus cultæ, Arboribusque consitæ, ac cæteris ad culturam necessariis convenienter instructæ: si Libros computorum, ac rationum Monasterii sui teneat ordinatos; si Instrumenta, & alia Monasterii Jura diligenter conservari procuret: si Inventarium omnium rerum mobilium Monasterii, & immobilium habeat: si aliis Officialibus à Cellaria dependentibus intus, & extra Monasterium ea, quæ ad eorum officium spectant per Inventarium accuratè consignet, & ab ipsis, expleta administratione integram, & fidelem exigat rationem. An ipse Prælatus viderit præscriptis temporibus una cum Senioribus computa Monasterii sui, prout decernitur in Declaratorio Regulæ cap: 31. Et si Monasterium est debitis aggravatum, in qua summa, & quem habeat satisfaciendi modum. Propter quod volumus, ut Visitatores ante recessum diligenter videant computa debitorum, & creditorum Monasterii, necnon reddituum, & expensas. Quod si viderint Monasterium notabiliter aggra-

aggravatum, juxta eorum providentiam, opportuna remedia adhibeant.

11. Inquirant etiam, si qui sint Monachi, sibi, aut aliis Superioribus rebelles, aut inobedientes, si vitiosi, si scandalosi, si proprietarii, si mercaturæ, & illicitis negotiationibus dediti; Et si quem per acta Visitationum, in quibus proceditur per viam Inquisitionis generalis, de prædictis notoriè suspectum, & diffamatum invenerint, tunc Visitatores, habita tali notitia, si alio opportuniore modo non possunt, debent specialem contra ipsum instituendo inquisitionem, prævio Juramento Testes examinare, & processum non per apices Juris, sed simpliciter, summarie, de plano, sola facti veritate inspecta formare; servatis de cætero iis, quæ sunt essentialia Judicii, ut sunt, audire defensiones Rei, & citatio ad sententiam. Quod idem in omnibus causis criminalibus in Congregatione nostra servandum erit, sive per viam Inquisitionis specialis, sive denuntiationis, aut accusationis procedatur.

12. Præterea inquirant, si ea, quæ per Visitatores, aut præcedentia Capitula fuerunt ordinata (quantum scilicet ad eos pertinet) accuratè observentur; si Regularis observantia in suo vigore conservetur: si Divina Officia ordinatè, & morosè dicantur; si jejunia Regularia observentur, & silentia temporibus juxta Regulam, & Constitutiones teneantur: si invicem reverentiam Monachi sibi exhibeant, & honorem, si sint compositi, tam in Choro, quam alibi per Monasterium, & potissimè coram Hospitibus, & sæcularibus, & si cum eis se immisceant non vocati; si Hospites cum humanitate, & charitate recipiantur: si eleemosynæ ordinariæ, juxta facultatem Monasterii integre, & fideliter erogentur; si privilegia nostræ Congregationis, quæ in illo sunt Monasterio, ac etiam ipsius particularia, cautè, & diligenter custodiantur, & ea omnino videant. Et de aliis hujusmodi, quæ per Regulam, & Constitutiones, & antiquas Congregationis consuetudines, aut alias, prout eis videbitur, concernent. Ac denique inquirant cum Juramento de probitate, & sufficientia eorum, qui tam ad Sacros Ordines, quam ad Decanatum, Prioratum, & Abbatiam respectivè promovendi erunt: si cætera requisita habeant, juxta formam superius traditam in cap: 22. primæ Partis Constitutionum, & in Declaratorio cap: 21. numero 3.

13. Consequenter Visitatores, absoluta Prælati examinatione, in ejus absentia, inquirent segregatim ab unoquoque supradictorum Seniorum de se ipsis invicem, ac de supradictis omnibus, prout viderint cuilibet competere, necnon tam probitatem, & sufficientiam eorum, qui promovendi essent, quam sollicitudinem, vel negligentiam promotorum diligenter examinent, singulorum merita, vel demerita in futuro Capitulo Definitoribus narraturi, juxta formam superius descriptam, in præfato cap: 22 primæ partis Constitutionum, ac etiam de qualitate Prælati, si sollicitus circa observantiam Regularem, tam in se, quam in Monachis; si corrigat Religiosorum excessus: si frequentet Divina Officia, & Capitulum culparum: si sæpius exeat de Monasterio, aut si est facilis ad dandam licentiam aliis, ut ex levi causa exeant: si in sua conversatione, tam cum Monachis, quam cum Sæcularibus sit exemplaris: si in eo, aut in aliquo Monacho fuerit aliquis notabilis excessus, tam in vestimentis, quam in aliis quibuscunque: si confert de agendis Monasterii cum Senioribus: si sæpius, aut semel in prædictis defecerit; si demum ipse, aut Cellarius, vel cæteri Officiales intus, aut extra Monasterium absque Capituli Generalis, sive Regiminis licentia, vel cum Monasterium est ære alieno gravatum, fabricare præsumperint: si Regulam, & Constitutiones, ac Decreta omnia, quæ per Regimen, aut præcedentia Capitula promulgata fuerint, ad unguem observet, & observari faciat.

14. Supradicti autem Visitatores interrogent etiam Sacerdotes Seniores, zelantes de prædictis; cæteros autem Monachos Juniores non curent interrogare, nisi pro indaganda alicujus rei veritate, duxerint necessarium: si autem ultro aliquid dixerint, benignè eos audiant, ac exhortentur ad obedientiam, & reverentiam erga Prælatum suum, ad fraternam charitatem, & Regularem observantiam.

15. Postea verò iidem Visitatores, promovendos ad Decanatum coram se advocari faciant; & super scientia, quam profitentur, & præsertim super pœnitentiæ Sacramentum, quod ex officio, ut in Regula dictum est, administrare tenentur, diligenter examinent, ac separatim unicuique ipsorum nonnullos conscientiæ casus (quibus saltem egregiè instructi esse debent, prout statuitur in Brevi Clementis Octavi) in uno folio descriptos exhibeant. Qui

in

in calce ejusdem folii, statim coram iisdem Visitatoribus, non discedendo ab eorum audientiae Loco, & prospectu, (ut ex hoc eorum habilitas cognoscatur) in scriptis respondere teneantur. Caveant tamen ipsi Visitatores, ne prædictis examinandis, hujusmodi casus, quovis modo ante examinationem per se, vel per alios notificent; Illud serio perpendentes, quod de hujusmodi Promovendorum doctrinae sufficientia, coram Definitoribus in Capitulo Generali attestari cum Juramento debent, prout decernitur in Declaratorio Regulæ cap. 21. num: 3.

16. Videant insuper Visitatores schedulam, quam à Scriba habuerunt in Capitulo præterito, in examinatione ipsius Monasterii, & diligenter examinent, quæ in ea continentur, si vera fuerint, vel falsa Capitulo Generali relata.

17. Videant præterea schedulam, quam habuit Prælati à præfato Scriba tempore Capituli, & si quæ in ea continentur, executioni mandaverit. Tandem habita de omnibus prædictis prudenti, & diligenti Informatione tractent apud semetipsos cum Dei timore, quæ sint monitione, quæ reprehensione, & quæ correctione digna, tam in Prælato, quam in Senioribus, cæterisque Monachis. Advertant autem, ne facile credant omni spiritui, sed probent spiritus, si ex Deo sunt. Nec aliquem, ex sola suspitione condemnent, sed de relatis ad eos (si de visu, vel auditu, ab homine gravi, cæterisque circumstantiis consideratis) omni cum prudentia, & matura deliberatione judicent. Et si quos culpabiles, sive reos deprehendent, simul, aut separatim moneant, increpent, & corripiant, juxta excessuum qualitatem, & secundum Constitutiones nostras ordinent in præmissis, quæ fuerint opportuna; ita ut suo consilio, & directione, cuncta secundum Deum benè disponant.

18. Possint autem prædicti Visitatores Prælatum, si quem in notabilem excessum, causa cognita, comprehendant incurrisse, ita ut non absque manifesto scandalo, usque ad Capituli Generalis tempus tolerari possit; Dummodo transmissa ab ipsis notitia super qualitate excessus Patri Præsidi duobus Visitatoribus propinquiorum Provinciarum, & duobus Prælati item vicinioribus Monasterio, de cujus Prælato agitur, ex eorum literis sententiæ ita conformes perspiciantur, ut ex septem Patribus quinque consentiant
fus-

suspendere usque ad proximum futurum congressum; nisi opportuniùs remedium aliud eorum prudentia suggerat.

19. Possint insuper omnes, & singulos Seniores, & Officiales Monasterii ab eorum curis, & officiis suspendere, & si necessarium duxerint, ab eorum Monasteriis removere. Caveant tamen ipsi Visitatores, ut neque inordinata affectione Prælatorum, & aliorum Monachorum, vitia, vel excessus dissimulent, neque inordinata aversione plusquam: & ubi opus non fuerit, aliquem inculpent, seu reprehendant. Nam sicut ordinatè, & cum prudentia factæ visitationes sunt causæ observantiæ Regularis, conservandæque Religionis munimenta, ita è contrario imprudenter, & inordinè sive cum passione factæ ruinæ occasionem præbent. Idcirco, si qui Visitatores in aliquo excesserint, sciant se in Generali Capitulo puniendos.

20. Planè ea, quæ Visitatores repperint in suis visitationibus alicujus ponderis, seu notatu digna, aut quæ ipsi expedire nequiverint, redigant in folio, Definitoriis tempore Capituli Generalis referenda, ut ea possint, prout Justitia dictabit, terminare.

21. Statuentes, quod si quis Visitatorum, aliquo interveniente impedimento ad Capitulum Generale minimè venire poterit, per literas significare teneatur ea, quæ gravia, & digna relatione videbuntur, quæque ipse judicaverit expedire, prout dictum est prima Parte Constitut. cap: 2. num: 3.

22. Ergò Visitatores, auctoritate, qua maxima polent Canonum, & Privilegiorum nostrorum, nostræque Congregationis; viriliter, constantique animo exequantur officium suum: corrigenda, corrigant: mutandos mutant: suspendendos suspendant; & quæ leviora sunt per verbum monemus, seu hortamur: quæ verò graviora, vel quæ expedit in posterum observari per verbum imponimus: seu mandamus, & ordinamus; annotata singula digerant in libello, quem secum deferant ad Capitulum à Cancellario inter alia acta Patrum Capituli, vel Regiminis referenda, ut Præsident, & Definidores per singula Monasteria examinare, & inquirere possint, utrum per eos ordinata, Prælati, Cellarii, & cæteri servaverint. Quod si reperti fuerint præfatis Visitatoribus inobedientes, seu eorum, quæ ab illis ordinata fuerint, transgressores, noverint se pro qualitate excessus, & inobedientiæ puniendos. Ipsi verò

Pa-

Patres Visitatores Dei semper timorem, & communem profectum præ oculis habentes, ita circumspicere, graviter, & religiosè se gerant, ut non solum verbis, sed etiam factis ædificent visitatos; Ideoque Visitatores eligantur Patres gravitate, doctrina, prudentiaque conspicui, ut reverentiam, & obedientiam, quæ debetur officio, merito quoque personarum sibi concilient. Ipsi verò meminerint rationem officii sui Definitoribus exactissimam se reddituros. In quorum Definitorum manibus Visitatores jurent de secretis tenendis iis omnibus, quæ in visitationibus accipiant, præjudicium alicujus personæ continentia. Quod si contigerit ambos Visitatores in Capitulo ad præstandum dictum Juramentum non reperiri, ille, qui abest, priusquam visitationes incipiantur, juret in manibus sui Convisitatoris. Et idem intelligendum erit: si absente socio, unus Visitator Convisitatorem sibi elegerit.

23. Si quis verò ex ipsis aliquid eorum, quæ in visitatione acceperit, quæ sint alicujus momenti, vel inde scandalum oriatur, aut Testem, qui aliquid deposuerit, contra ejus voluntatem revelaverit; ad idem officium persequens sexennium continuum assumi non valeat, & insuper à Definitoribus pro qualitate excessus severe puniatur. Prælati verò, & alii Superiores nullo pacto sint curiosi ad quærendum, qui contra eos aliquid dixerit, vel deposuerit, graviter ipsi, si contrafecerint, puniendi.

24. Ultimo convocent in Capitulo Prælatum, cum cæteris Monachis, quos breviter exhortentur ad mutuam charitatem, & pacem, necnon obedientiam, & reverentiam Prælato. &c. ut supra. Et si quid voluerint monere, vel corrigere, id faciant cum omni humanitate, & charitate, & valescentes pro se orari petant, & data pace, discedant.

25. Licentiæ verò datæ à prædictis, nullius sint valoris, & momenti, nec eis ulla fides adhibeatur, nisi sint in scriptis cum affixione sigilli PAX; ut in Declaratione Capituli de ordine Congregationis plenius continetur. Prædicta autem Decreta, & Scripturas omnes ad Visitaciones pertinentes, à se subscriptas, consignent Visitatores Cancellario, qui omnia registret, ut supra prima parte Constitutionum cap. 13 numero 6. statutum est. Sed, ut secretum fideliter omnino servetur circa ea, quæ in examinatione visitationum deponunt, volumus quod illarum acta Vi-
fita-

sitatores apud se, durante eorum officio, cautè custodiant; quo peracto in Archivio Monasterii, in quo celebrabitur immediatè subsequens Capitulum, reponantur, ea collocando in Arca, cujus clavis semper apud Præsidentem pro tempore stet, ut in Declaratione cap: 32. numero 8 Decreta verò omnia pro singulis Monasteriis in visitatione sancta, & promulgata, describant in folio ab ipsis signato, & successoribus Visitatoribus tradendo, ut hi possint inquirere, an executioni demandata fuerint.

De amotione, & electione Præsidentis, Visitatorum, & aliorum Prælatorum extra tempus Capituli Generalis, & de Dieta, sive Congregatione intra triennium convocanda

C A P. III.

1. Si Præsident, aut aliquis Visitator (quod Deus avertat) manifestus, & voluntarius prævaricator, criminosus, ac contemptor Sanctæ Regulæ, aut Constitutionum nostræ Congregationis, aut adeò negligens, & remissus repertus fuerit, ut ipsius prævaricatione, vel negligentia, Religionis, & bonorum operum, aut observantiæ Regularis dissolutio, seu scandalum inducatur: moneatur usque quater à Visitatoribus, ut se corrigat, & si non emendaverit, moneatur, ut cedat officio, si verò cedere recusaverit, clarescentibus culpis, assumant secum præfati Visitatores quinque Patres viciniore Præsidenti, si ipse, de quo agitur, fuerit Præsident, vel duos tantum si fuerit Visitator, quorum Judicio, si duæ partes ex tribus consenserint, & periculum esset expectare usque ad Capitulum, causa cognita, ab officio absolvatur.

2. Quia verò, vacante hujusmodi Præsidentatus officio, ex Constitutionibus Apostolicis, sine auctoritate Præsidentis nulla provilio fieri potest: ordinamus, quod quodocunque, & quomodocunque officium Præsidentis vacare contigerit, antiquior Visitator, sive ille sit ex Provinciis citra, vel ultra ipso facto remaneat, & sit Præsident; omniaque peragere possit, & omnem habeat auctoritatem, ac si in Capitulo Generali Præsident electus fuisset; cæteris in anterioribus Constitutionibus contentis in suo robore permanentibus. Ob nimiam verò Locorum distantiam, nè propter

pter hoc Congregationi dispendium aliquod generetur, eo casu, quo Præsidentia Visitatori Siculo, utpotè antiquiori contingat, volumus, quod expensis Provinciæ Siculæ in aliquo Monasterio Provinciarum illarum Italiae, in quibus Antecessor residere tenebatur, permanere debet. Et similiter propter easdemmet causas ad Dietam: quæ intra triennium celebranda est, ut infra numero 5. decernimus, quod unus tantum ex Siciliae Visitoribus, prout per Definidores in Capitulo determinatum fuerit, venire possit.

3. Visitor autem, si ob aliquam ex prædictis causis amotus fuerit, consentientibus Præsidente, & cæteris Visitoribus, vel majori parte ipsorum, ac duobus Prælati ad hoc, ut supra num. 1. vocatis, alius in eadem Provincia eligatur.

4. Decedente verò aliquo Prælato, administratio tam in Spiritualibus, quam in temporalibus, sit ipso facto, & esse intelligatur apud Priorem claustralem, cui tamen mandamus, ut omnem adhibeat sollicitudinem (gravius, si negligens fuerit puniendus) quo hujusmodi vacatio celerius nota fiat Præsidenti; aut (si is, cujus Monasterium vacare contigerit, Præsidentis fuerit) antiquiori Visitori, ut supra. Qui si forsitan, ob rationabiles causas expediens illi videbitur, poterit Monasterio sic vacanti, de consensu tamen Visitorum ejusdem Monasterii deputare aliquem Prælatum in Administratorem usque ad proximam Congregationem, quæ habebitur, vel per Capitulum, vel per Dietam. Hoc statuentes, quod si talis administrationis tempus ultra sex menses protrahatur, debeat reputari, ac si esset integer annus connumerandus cum præscriptis, tum Regimini Prælatorum unius Monasterii, tum vacationi ab eodem Monasterio. Prima parte Constitutionum cap: 21. numero primo.

5. Porro, ut opportunè Monasteriis omnibus provideri, & negotiis occurrentibus satisfieri queat, decernimus, quod elapso à Comitibus Generalibus sesquianno, videlicet ante diem festum Circumcisionis Domini in aliquo Monasterio commodo, Præsidentis pro celebranda Dieta Regimen congregare debeat: Inhibentes, nè, vel alio tempore, vel similem aliam Regiminis unionem convocare possit, nisi id maxime necessarium esse idemmet Præsidentis, & quatuor saltem Visitatores judicaverint.

6. Advertant tamen, quod Prælati, qui conveniunt in
Z Die-

Dietam, sint Diversorum Monasteriorum Professi, ita ut duo ejusdem Monasterii Professi dictæ Congregationi interesse non possint, & non sint nisi septem, computatis omnibus, ut totum Regimen repræsentent, nempe Præsidentis Visitator ille Siciliæ, quem venire posse Deffinitores decreverint, alii quatuor Visitatores, Prælati Loci, nisi ut comprofessus alicujus ex supradictis, excludi debeat; quo casu, ac etiam aliis Visitatoribus non accedentibus per alios Prælatos viciniorum Monasteriorum numeris absentium suppleatur; ibique in omnibus expediendis, & quæ tractari contigerit, nisi ex septem quinque consentiant, nihil conclusum censeatur; excepto si (quod Deus avertat) Præsidentem, aut Visitatorem intra triennium amoveri necesse fuerit, in quo casu ordinatio, quæ supra numero primo posita est, servabitur. Ut autem electio sit libera, & legitima, possint Patres convocare pro Monasteriorum vacantium utiliori Regimine in Prælatos, quos sibi placuerit, sicut, & in Priores, vacante tali gradu, dummodò sint habiles nominari. Quibus in schedulam redactis, votis committantur omnes, secundum professionis ordinem, & qui plures voces habuerit, dummodò quinque ex septem Congregatorum Patrum in eum convenerint, cæteris præferatur. In vocum autem paritate, professione Superior præponatur, & non solum in prædictis, sed etiam in quibuscunque aliis, de quibus per Patrem Præsidentem in Congregatione aliqua tractari contigerit, teneatur ipse Præsidentis quæcunque proponere, super quibus ab aliquo Congregatorum Patrum fuerit requisitus.

7. Si verò contingat, ut in hujusmodi provisionibus aliquis Prælati, ejus exigentibus culpis, deponi, suspendi, vel contra ejus voluntatem mutari debeat, id, causa cognita, servatoque Juris ordine in Dieta fieri inhibemus. Quod idem volumus observari, ubi procedendum sit ad depositionem Priorum, illorum tamen mutationes, prout occasio exiget, prudenti arbitrio Patrum Regiminis relinquimus. Ne autem in hujusmodi Judicio ferendo ex inordinata animi propensione erga proprium commodum à recto Justitiæ tramite devietur; districtè præcipimus, ut nullus ex Patribus in Dieta congregatis ad Regimen illius Monasterii, quod pro tunc causis prædictis vacare contigerit, neque in Prælatus, neque in Administratorem deputari possit; Si verò vacare contigerit per mortem, vel propter

expletum sexennium, aut per voluntariam alicujus Prælati petitionem, ut à Regimine absolvatur, vel ad aliud Monasterium mutetur; tunc in Monasterio sic vacante poterunt Patres prædicti, quem maluerint, & idoneum judicaverint, tam ex eisdem in Dieta congregatis, quam ex aliis Prælati extra, prout eorum conscientia videbitur expedire, servata tamen distributiva Justitia, in Prælatus deputare. Si quæ in prædictis casibus contra hujus Constitutionis formam, de cæterò fieri contingant, nulla, ac irrita esse decernimus, ac declaramus.

8. Nullus autem Prælatus, sive Prior aut Decanus, vel aliquis ex Monachis præsumat hujus Congregationis tempore ad Monasterium, in quo celebratur Dieta, vel ad loca circumvicina accedere non vocatus, sub pœnis cuilibet ipsorum, si accesserint, in prima Parte cap: 2. num. 5. taxatis.

9. Nè verò ex hujusmodi vacationibus dispendium aliquod Monasteriis nostris, præsertim in spiritualibus, evenire queat, statuimus, ut de cæterò in Locis sic vacantibus, qui vices Prælati gerunt, in ipsis Monasteriis auctoritatem habeant in spiritualibus, ac temporalibus, quam dum viveret, aut præsens erat ipse Prælatus, habebat. Idem quoque censemus, cum Prælati ad Capitulum Generale accesserint: quam auctoritatem in prædictis tantum duobus casibus, vices Prælatorum gerentes habere volumus, usque ad instituendi Prælati accessum ad Monasterium, vel jam instituti novam dispositionem, etiamsi talis vices gerens interea mutatus fuerit. In aliis verò casibus, nè propter Prælatorum absentiam Monasteria detrimentum, maxime in spiritualibus incurrant; ipse Prælatus declaret, quæ in ipsius absentia fungi velit auctoritate constitutos Monasterii Officiales præsertim Priorem Claustralem super casibus reservatis, & aliis gubernationem Monasterii spectantibus.

10. Callarii, & alii, qui temporalia administrant, prædictis temporibus ad ipsos, ut præmisimus, vicem Prælatorum gerentes, recurrant, & obedientes sint: consilioque, & voluntate eorum cuncta faciant, & disponant.

11. Ordinamus autem, quod Prælati ad pacem conservandam inter suos Ministros ante recessum, omnia ita ordinent, & disponant, ut Prior, & Cellarius sciant quid

agendum sit in negotiis Monasterii, & præcipuè in vendendis, & emendis rebus.

*De Monachorum, & aliorum Religiosorum
mutatione*

C A P. IV.

1. Sicut Prælatorum, ita, & Monachorum nostræ Congregationis discreta mutatio, plerumque utilis, & necessaria est; Tum ad ostendendam nostræ Congregationis individuum unitatem (multa enim Monasteria in idem corpus, charitatis vinculo, coalescere conspiciuntur) tum quia, dum de Monasterio in Monasterium Monachi transferuntur, & amor mutuus in plures diffunditur, & prudentia, cujus mater est experientia, perficitur, & augetur.

2. Si quando ergo, etiam extra tempus Capituli, Monachorum aliquem (ipso etiam, vel Prælato suo invito) Patres Regiminis ad aliud Monasterium transferendum, & ad ibi commorandum mandaverint, eis omnino parendum jubemus. Similiter, si in Visitatione, aut etiam post visitationem alicujus Monasterii, Visitatores id agendum judicaverint, volumus, ut eis obediatur, ut supra in præcedenti Capitulo.

3. Similiter, si legitima, & necessaria causa interveniente, ut puta, pro Monasterio reformando, vel infirmitate urgente, vel propter imminens infirmitatis periculum, si citius mutatio aeris non succurrat, aut pro vitando scandalo, & similibus, Præsidens, & duo illius Monasterii Visitatores Monachorum aliquem mutandum duxerint (etiam, invitatis Prælati, tam mittente, quam recipiente, ac etiam ipso Monacho) eis obediendum mandamus. Urgente verò causa arduæ necessitatis, vel ubi periculum esset in mora, præcipiente tantum uno illius Monasterii Visitatore, ei omnino pareatur. Prædicta autem usque ad Capitulum, vel Dietam tantummodo servari debeant: quo tempore, vel firmabitur, vel revocabitur mutatio.

4. Ubi autem necessitas, aut manifesta utilitas requireret, possint Prælati invicem transmittere Monachos, ac etiam stabilire, dummodo concorditer fiat, adjuncta tamen Præsidentis licentia, vel Visitorum.

5. At si quis Monachus intra annum ex manifesta causa

causa periculi animæ, vel corporis mutari petierit, Visitator ipsius Monasterii, habita informatione à Præfato ipsius Monachi, & si commodè fieri poterit, etiam Seniorum (& Medici, ubi de corporis periculo agitur) si exposita vera esse repperit, & necessarium esse judicaverit, Monachi petitioni annuat, illique provideat de Monasterio idoneo, cujus Judicio omnino parendum erit.

6. Si autem prædictæ causæ non aderint, nè occasio detur spontè vagandi (maximè si importunè, aut cum scandalo aliorum Monachorum, seu Monasteriorum impendio, licentia requiratur) quia tunc hujusmodi mutatio, tam ipsi Monachis, quàm Monasteriis experientia magistra, ut plurimum noscitur esse damnosa, ei licentia minimè concedatur. Quod si petere petulanter perseveraverit, & sua importunitate eam extorquere conetur, non ei annuatur, sed graviter puniatur.

De expensis faciendis in mutationibus Monachorum

C A P. V.

1. Circa mutationes Monachorum declaramus, quod Monasteria, à quibus recedunt mutati, ad omnes teneri debeant expensas, ut supra dictum est in Declaratorio Regulæ cap. 60.

2. Si verò aliquis propter gravem infirmitatem mittetur de Monasterio ad Monasterium, vel (quod Deus avertat) si contingeret aliquem Monachum adeo esse incorrigibilem, ut in proprio Monasterio propter scandalum, aut legitimam causam in Domo custodiæ detrudi, seu puniri non possit, sed in alio Monasterio esset Carceri mancipandus, in his casibus Monasterium, ex quo mittitur, ultra expensas itineris, provideat Monasterio, ad quod est missus, etiam de aliis illi Monacho necessariis.

De Monasteriis noviter acceptandis

C A P. VI.

1. Ne facilitate qualibet, sed maturè, & circumspectè in acceptandis Monasteriis procedatur, Capitulum Generale (ad quod solum, hujusmodi acceptance per-
tinere decernimus) cum de acceptando Monasterio aliquo
tra-

tractatur, primò inspiciat, An, Monasteria Congregationis abundant Patribus, qui deputari possint reformationi Monasterii noviter acceptandi. Qui si suppetunt, mittantur duo graves, & experti Patres ad videndum præfatum Monasterium, & inquirendum, si habet conditiones, quæ requiruntur ad Regularem observantiam, videlicet, quod sit in bono aere, & situ spatioso, solitario, & nontumultuoso: & si in Civitate, vel extra Civitatem propè milliare, vel circa: si non inquietetur bellorum tumultibus: nec graventur Monachi ex itineris longitudine, & in loco, ubi non possint fieri turres, & propugnacula: si sit sine cura Animarum, & habeat officinas utiles, & necessarias ad Regularem observantiam, vel ad eas facile reduci possit: si habet libros, & paramenta, & calices, & cætera necessaria ad Divinum cultum: si habeat possessiones, sive redditus pecuniarum in loco tuto, & pacifico, quæ sufficiant pro sexdecim saltèm personis, & aliis Monasterii oneribus portandis. Quod non sit ære alieno gravatum, & si quæ sunt hujusmodi. Quæ omnia diligentè inspecta fidelitè referant Capitulo, sive Regimini, aut alitè, prout Capitulum decreverit. Quod si omnibus supradictis conditionibus (quas pro majori parte præfatum Monasterium habere volumus) consideratis: ac etiamsi Monasterium sit in Civitate pacifica, ubi verisimilitè speratur animarum fructus, decreverint acceptandum: non priùs mittantur Monachi ad dictum Monasterium; quam unitum fuerit Congregationi per Bullas Apostolicas, & nisi officinæ, & mansiones Religiosorum antea fuerint competentèr reparate.

2. Quod si Capitulo Generali videbitur hujusmodi reformationem intrà triennium fieri debere, ipsam committant Regimini, juxtà prædictam formam. Quoties autem intrà triennium tractandum esset de reformatione alicujus Monasterii, eò quod periculosa esset dilatio usque ad Capituli tempus, habeatur recursus ad Præsidentem, qui si unà cum Visitatoribus, & aliis Prælatis, ut supra in cap: 3. de amotione Præsidentis, de communi consensu judicaverint hujusmodi acceptationem esse utilem, & necessariam nostræ Congregationi, mittant duos idoneos Patres ad inquirendum de Monasterii conditionibus, juxtà omnia prædicta, & referant Capitulo proximè futuro; si differi poterit. Si autem periculum esset in mora, ut prædictum est, tunc per ipsos dictos Patres Monasterium acceptetur,

maxi-

maximè, si tale esset, ejus reformatio cederet evidentè in magnum Congregationis commodum, & augmentum. Advertant tamen Regimen, & Patres mittendi ad investigandas Monasterii conditiones, ne aliquid promittant, aut sese cuicumque obligent verbis; sed omnia referant Capitulo, vel Regimini terminanda, ut supra.

3. Cæterum strictius inhibemus, nè aliquod ex nostræ Congregationis Monasteriis dimittatur, aut ipsa Congregatione alienetur, nisi ex quatuor, tres partes omnium Patrum, qui habent vocem in Capitulo Generali, consentiant. Hoc tamen non intelligimus fieri posse, nisi in casu permutationis, scilicet si dimittatur unum, ut in eadem Diœcesi aliud acceptetur, & præmissa Apostolica facultate, aliisque circumstantiis, de quibus cap. 3. Regulæ.

4. Si verò de aliquo Monasterio Monialium sub cura Congregationis, aut particularis Monasterii nostri, acceptando tractabitur (quod quantum possibile erit, omnino evitandum est) nisi de consensu duarum ex tribus partibus Prælatorum totius Congregationis, qui in Capitulo Generali intererunt, etiam ad visitationem tantum, acceptari non possit.

De Anniversariis perpetuo celebrandis

C A P. VII.

1. Ne tantorum beneficiorum, gratiarum, ac privilegiorum, quorum munime Congregatio nostra à fel: recordat. Eugenio Papa Quarto, non modò stabilita, verum etiam plurimum aucta existit, videamur immemores, sed pia grati animi officia ejus memoriæ, quantum in Domino possumus, rependamus; hac præsentì ordinatione statuimus, ut per omnia nostræ Congregationis Monasteria præsentia, & futura, singulis Annis die 23. Februarii, Anniversarium conventualiter pro ejusdem Eugenii Summi Pontificis felici requie celebretur, & aliud consimiliter die 19. Septembris pro R. P. Ludovico Barbo nostræ Congregationis præcipuo Directore.

2. Fiant præterea annuatim tria Anniversaria conventualiter, unum pro omnibus nostræ Congregationis, aliud pro Benefactoribus nostris defunctis, tertium pro Benefactoribus vivis, dicendo Missam pro peccatis. Quæ Anniversaria celebrentur per Monasteria nostræ Congregationis

nis post primum diem Septembris, diebus, quibus habilius celebrari poterunt.

3. Post festum verò omnium Sanctorum Monachorum, prima die non impedita recitetur conventualiter integrum Officium Defunctorum, & Missa item cantetur pro Defunctis nostræ Congregationis.

4. Laudamus item piam eam consuetudinem, quæ in aliquibus nostris Monasteriis jam recepta est, & ad cætera quoque Monasteria extendi jubemus, ut scilicet singulo quoque anno, aliqua die non impedita Mensis Decembris, conventualiter recitetur integrum Officium Defunctorum, & similiter cantentur Missa pro nostris Religiosis in eodem Monasterio defunctis &c.

F I N I S.

Hinc est, quod Nos perpetuæ, atque inviolabili præinsertarum Declarationum, & Constitutionum firmitati, robori, & efficaciam, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas Declarationes ad Regulam Sancti Benedicti, & Constitutiones præinsertas tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti, & solemnitatum quarumcunque in similibus, etiam de necessitate observandorum, & alios quoslibet, etiam quantumvis formales, & substantiales defectus, etiamsi tales sint, ut nonnisi facta de eis specifica, & individua mentione, sanari possint, si qui in præmissis principaliter, vel accessorie intervenerint, seu intervenisse dici, censi, vel prætendi valerent, plenissimè, & amplissimè supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus. Decernentes easdem præsentis literas, ac Declarationes, & Constitutiones præinsertas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quod Dilecti Filii Superiores, & Monachi dictæ Congregationis Casinensis, alique quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, nec causæ, propter quas ipsæ præsentis emanarint, adductæ, specificatæ, & justificatæ fue-

fuerint, aut ex alia quacunque etiam quantumvis juridica, legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, individuumque mentionem, & expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis, oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium, intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, ac pro tempore quodocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari; sicque in præmissis, & non aliter censi, atque ita per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorantè contigerit attentari. Non obstantibus, quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Congregationis ejusque Provinciarum, & Monasteriorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, casibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, ejusque Superioribus, Monachis, & personis, aliisque quibuslibet sub

quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac plurius, & quantiscunque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, ac expressa, & individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè, ac plenissimè, & amplissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo, personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxij. Novembris MDCLXXX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Loco ✱ Sigilli.

I. G. Slusius.

IN-

X O X

INDEX RERUM

193

QUE CONTINENTUR IN REGULA

S. P. N. BENEDICTI

In ejus Declarationibus, & Constitutionibus
Congregationis Casinensis.

*Prior numerus indicat Paginam, posterior Para-
graphos; littera R. signat Regulam, D. De-
clarationes, C. Constitutiones.*

A

A bbas factis debet implere nomen, R. p. 6.	Curet frequentari Sacramenta à suis subditis etiam extra Monasterium degentibus, D. 8. 1.
Gerit vices Christi in Monasterio R. ibid.	Regulares observantias frequentet. D. 8. 2.
Extra Domini præcepta nihil jubeat R. ibid.	Quomodo gerere se debeat contra Criminosos. D. 8. 3.
Redditurus est rationem doctrinæ suæ, & obedientiæ discipulorum R. ibid.	Quid si negligat D. 8. 3.
Duplici doctrina præfse debet verbo, & opere R. ibid.	Aptare se debet naturæ subditorum D. 9. 4.
Caveat, ne aliis prædicans ipse reprobis inveniatur R. ibid.	In quibus causis vocare debet omnes ad consilium; in quibus tantum seniores, R. 9. D. 9. 1.
Ejus Charitas sit æqualis in omnes R. 7.	Quid servare debeat in alienationibus D. 10. 1. & seq.
Debet miscere terroribus blandimenta R. ibid.	Nomine Abbatis venit etiam Prior, si dignitas Monasterii sit Prioratus D. 11. 7.
Quos obsecrare, & quos arguere, vel increpare debet. R. 7.	Dispensare nequit à pœnis taxatis à Constitutionibus, & quas commutare potest D. 40. 1. & seq.
Non dissimulet peccata delinquentium R. ibid.	Quomodo se gerere debeat circa delinquentes fratres R. 41.
Temporalia animarum salutis non præponat. R. ibid.	

Aa 2

Quid

- Quid si sæpius correcti non se emendaverint R. ibid.
- Per seipsum non administret res temporales, D. 49. 7.
- Monasterii reditus non accipiat, neque de illis disponat prætextu quod ad Cameram Abbatialem spectent D. ibid. 9.
- Habeat apud se Inventarium rerum Monasterii, R. 50. D. 50. 1.
- Bona Monasterii Officialibus consignata curet reassignari Cellario D. 50. 4.
- Amputet superfluas expensas. D. 50. 4.
- Quando ab omnibus denunciari sibi faciat nummos, libros, & cætera pretiosa, D. 54. 4.
- Infirmorum curam habeat, R. 58 D. 58. 1. & seq.
- Bis in anno Clericis, & Commissis facultatem concedat, ut cui velint, ex approbatis confiteantur D. 61. 6.
- Tardè veniens ad Chorum, vel Refectorium, si ibi non fuerit Pater Præfident, non genuflectit, D. 70. 10.
- Inviolata curet servari Privilegia Monasterii, D. 52. 11. & 12.
- Omnia ad usum Monachorum existentia pro suo libito dispenset, D. 54. 4.
- Ter in anno visitet Cellas Monachorum, D. 54. 5. & D. 90. 19.
- Contra retinentes libros prohibitos procedat juxta Constitutiones Apostolicas, D. 54. 5.
- Proprietarios severè puniat, D. 55. 9.
- Cum quibus, & quando dispensare possit in esu carnum, D. 63. 3.
- Horas Divini Officii, Lætionum, Refectionis aliorumque exercitiorum disponat, D. 75. 1.
- Colloquendi facultatem post refectionem tribuat per horam, D. 75. 3.
- Servari faciat observantias Quadragesimæ, & Adventus, D. 78. 1. & seq.
- Monacho alterius Monasterii sine facultate sui Abbatis non mittat mûnera, D. 85. 2.
- Epistolas, sive quas mittunt, sive quas recipiunt Monachi, omninò legat, D. 85. 3.
- Abstineat à superfluis, & pretiosis, D. 88. 6. 7. & D. 113. 5.
- Si monitus non abstinerit puniendus, ibid.
- Monachis, & Commissis provideat juxta indigentiam, D. 88. 9.
- Ejus mensa cum quibus esse debeat, R. 91. & D. ibid.
- Potest alicui in Monasterio locum superiorem concedere, R. 106. & D. 107. 2.
- In quo casu sine facultate Capituli, vel Regiminis possit mittere ad sacros ordines promovendum, D. 103. 3.
- Abbas loci, quem locum teneat præsentè Præsidente, vel Visi-

- Visitatoribus, D. 108. 11.
 Quo ordine Abbates debeant
 facere signa præminentiae,
 D. 108. 10.
 Abbas loci in sua residentia
 alios præcedit, D. 108. 11.
 Abbas Casinensis quos, & in
 quibus locis præcedit, D.
 110. 14.
 Abbas Sancti Pauli, & Sanctif-
 simæ Trinitatis Cavæ quos,
 & quando præcedunt, D.
 110. 16.
 Ordinata per ipsum durant
 post ejus officium, nisi à
 successore revocentur, D.
 110. 17.
 Dominus, & Abbas vocandus,
 R. 106. D. 111. 20.
 Qui eligendus Abbas, à quibus,
 & qualis esse debeat, R. 111.
 D. 112. & C. 162. 9.
 Ad quos spectat nunc Abbatis
 electio, D. 112. 1.
 Quæ requirantur ad Abbatis
 electionem, D. 112. 2. & C.
 161. 5.
 Gaudet iisdem Privilegiis, ac si
 esset Benedictus, D. 112. 2.
 Tenetur visitare beneficii,
 & membra Monasterii, D.
 113. 3.
 Volens accedere ad Curiam
 Romanam, qua facultate in-
 digeat, D. 113. 4.
 Executionem ultimarum vo-
 luntatum neque per se exer-
 cere, neque Monachis per-
 mittere potest, D. 113. 5.
 Quando, & quibus facultati-
 bus liceat, D. 113. 5.
 Ejus potestas, & auctoritas,
 D. 113. 6. 7.
 Ad aliud Monasterium muta-
 tus recto tramite pergat,
 D. 113. 6.
 Quando, & quomodo absolve-
 re debeat Priorem, Deca-
 nos, & Officiales Monaste-
 rii, D. 115. 2.
 Apud quem remaneat Abbatis
 auctoritas ipso mortuo, vel
 absente, D. 116. 5.
 Non accedens ad Capitulum
 absque legitima causa, & de-
 bitis licentiis, cum ibi cæte-
 ri absolvuntur, ipse etiam
 absolvitur, & ejus potestas
 transit ad Priorem, D. 116. 8.
 Discedens à Monasterio decla-
 ret, quam auctoritatem re-
 linquat ei, quem Superio-
 rem constituit, D. 116. 11.
 & C. 183. 9.
 Dum mutatur, tenetur ad ex-
 pensas Monasterium, ad
 quod tendit, D. 122. 17.
 Detinere non potest Monachos
 alibi assignatos, D. 122. 18.
 Neque eos defendere contra
 Superiores illorum, D. 123. 1.
 Quilibet Abbas tenetur acce-
 dere ad Capitulum Genera-
 le, C. 130. 1.
 Qui venire non potest, ad quid
 tenetur, C. 131. 2.
 Vocatus ad Capitulum Gene-
 rale excusare se nequit, C.
 131. 4.
 Veniens secum non ferat alium
 Monachum, C. 131. 6.
 Quilibet per se tractet negotia
 spe-

- spectantia ad suum Monasterium, C. 131. 6.
 Non inquirat, nec molestè ferat contra ipsum scribentes, C. 233. 6.
 Quæ secum ad Capitulum Generale deferre debeat, C. 133. 1. & seq.
 Taxarum solutionem negligens privatur voce activa, & passiva, C. 133. 3.
 Petere debet facultates pro promovendis ad sacros ordines, C. 134. 4.
 Proponat eligendos in Superiores, C. 134. 4.
 Quot pro Benefactoribus literas gratiosas petere possit, C. 134. 4.
 Pro infirmis impetret facultates accedendi ad Balnea, C. 134. 6.
 Abbas absens à Capitulo nullam ibi vocem habet, C. 143. 1. & C. 134. 2.
 Quando, & quomodo absolva-
 tur ab administratione, & titulo, C. 137. 2.
 Absolutus teneat locum suæ professionis, & quamdiu, C. 138. 6.
 Post absolutionem dicat suam culpam, & correctioni subja-
 ceat, C. 138. 5.
 Quas pecunias depositario consignare, & quas Præsidenti revelare debeat, C. 149. 1.
 Expleto sexennio mutandus, C. 157. 1.
 Ultra sexennium non permaneat in Monasterio etiam
 prætextu administrationis, nisi fuerit ad breve tempus, C. 157. 1.
 Ad Regimen Monasterii, cui præfuit, non assumatur, nisi tot annis vacaverit, quos præfuit, C. 157. 1.
 Abbatis electio, vel deputatio ad Monasterium quomodo, & à quibus facienda, C. 158. 4. & seq.
 Quot vota requiruntur, ut Abbas deponatur, & quot ut quis in Abbatem eligatur, C. 158. 4.
 Nec amoveri, nec deponi potest, nisi prius inter se de his tractaverint Definidores C. 158. 4. 5.
 Quando Abbas in pluribus Monasteriis suffragiis præstat alijs Abbatibus, quid agendum, C. 159. 8.
 Depositio Abbatis in pœnam non fiat nisi causa cognita, & Juris ordine, C. 159. 8.
 Ejus electio non fiat ad favorem Principum, vel extraneorum, C. 159. 9.
 Minuere, vel augere nequit numerum Monachorum jam præfixum Monasterio, & sub qua pœna, C. 161. 6.
 Abbas S. Pauli, & Procurator Generalis, quam impossibilitatem inter se habeant, C. 169. 9.
 Abbas S. Pauli in defectu Procuratoris Generalis ejus vi-
 ces gerat usque ad futurum capitulum, C. 166. 12.
 Quæ perquirere debeat in ab-
 solu-

- Iolutione Capituli, C. 169. 6.
 A Capitulo discedens benedictionem à P. Præsidente petat, C. 169. 6.
 Abbate Monasterii defuncto administratio cadit in Priorem, C. 183. 4.
 In hoc casu quid præstare teatur Prior, C. 183. 4.
 Absolvi, suspendi, aut mutari non potest in Dieta, nisi causa cognita, C. 183. 7.
 De consensu Prælatorum mutare possunt Monachos accedente Præsidentis, vel Visitatorum facultate, C. 184. 4.
 Abbas Titularis nec scribat, nec recipiat literas in scio Prælato, D. 85. 6.
 Ejus locus est post Prælatos Regiminis, D. 106. 1.
 Qui fuit de Regimine præcedat eum, qui non fuit Regiminis, D. 108. 11.
 In absentia Abbatum Regiminis faciant signa præeminentiæ, D. 108. 11.
 Pro loco in Choro habeat secundam sedem primi Chori, D. 108. 11.
 Est subjectus Abbati loci sicut Monachus, D. 108. 11.
 Absoluti in Capitulo Generali teneant locum suæ professionis, D. 108. 11. & C. 183. 6.
 Qui non fuit Regiminis in omnibus genuflectat Abbati loci, D. 183. 11.
 Habeat simplex vestiarius, & famulus, vel Commissus ei deputatus aliis etiam exercitiis inserviat, D. 108. 11.
 Tenetur revelare sicuti cæteri suo Abbati pecunias &c. D. 183. 11.
 Qui maximè officiosè, & discretè tractandus, D. 183. 11.
 Abbas Titularis, qui eligendus D. 112. 2.
 Locus inter Abbates amplius non conceditur, D. 112. 2.
 Capitulis Generalibus, & Dietis non intervenit, D. 112. 1.
 Tenetur pro quolibet Abbate Titulari mortuo ad decem missas, D. 127. 3.
 Eligi nequeunt in Abbates, Priores, vel Decanos Regiminis, C. 161. 3.
 Ablutio pedum quibus exhibetur solemniter, & quomodo, D. 82. 6. & seq.
 Privata quibus fieri debeat, R. 81. & D. 83. 11.
 Absolutio defunctorum quando in Visitatoribus facienda, C. 175. 8.
 Absolutio Prælatorum, quando, & quomodo fiat, C. 137. 1. & seq.
 Administratio cadens in Priorem, quam auctoritatem ei tribuat, C. 183. 4 & C. 185. 9.
 Pro quo tempore potest Præsidentis deputare Administratorem Monasterio vacanti, & quibus servatis, C. 183. 4.
 Si excedat sex menses computatur pro anno Regiminis Monasterii, C. 183. 4.
 Adventus tempore nec recreationes, nec facultates iter faci-

- faciendi concedantur D. 15.
6. 9.
- Ejus tempore abstinencia à la-
cticiniis, & jejunium quan-
do D. 78. 3.
- Ædificia* non præcipitanter,
& quibus conditionibus ser-
vatis fieri debent, D. 117. 3.
- Alienatio* Magni momenti est
prohibita, D. 9. 1.
- Si habeatur facultas quomodo
fieri debeat, D. 10. 2. 3.
- Alleluja* quando dicatur, R.
25.
- Anachorite* Monachi qui, R. 5.
- Anniversaria* quot, & quando
in Congregatione facienda,
C. 189. 1.
- Apostata* si in Apostasia fue-
runt promoti ad sacros ordi-
nes, ab eorum administratio-
ne perpetuo arceantur, D.
105. 16.
- Artifices* Monasterii non facilè
eximantur ab onere commu-
ni, D. 92. 1.
- Nullum eorum opus vendatur
absque Superioris licentia,
D. 92. 1.
- Quomodo vendendum, R. 91.
- Aspersio* Aquæ Benedictæ fiat
quotidie post Completori-
um, D. 28. 4.
- Auditores* causarum qui, quot,
& à quibus eliguntur, C.
147. 1.
- Habeant Scribam, & qualem,
C. 147. 1.
- In votorum paritate Scriba sit
quinto, C. 147. 1.
- Eorum auctoritas, locus, &
præminentia, C. 147. 2. 10.
- Adipsos spectat examinare fa-
cultates alienandi, C. 148. 3.
- Eorum sententiis omnes obe-
diant, & sub qua pœna, C.
147. 3. 8.
- Ipforum munera, C. 148. 4.
- Causæ ad aliquem ex Audito-
ribus spectantes ab aliis ju-
dicentur, C. 148. 5.
- Caveant ab injustitiis, C. 148. 6.
- Ab illorum sententiis datur
appellatio ad Dēfinitores,
C. 148. 7.
- Quamdiu dicta appellatio du-
ret, C. 149. 8.
- Acta eorum Regimini consi-
gnanda, C. 149. 9.
- Quando à Dēfinitoribus vo-
candi, & de quibus moneri
debeant, C. 151. 4.
- Absoluto capitulo terminatur
eorum auctoritas, C. 149. 10.
- In quo casu junguntur Dē-
finitoribus ad eligendum
Præsidentem Regiminis, C.
156. 5.
- B.
- B**alnea si sunt in Monaste-
rio concedenda, R. 58. D.
59. 5.
- Extra autem cui, & cum qui-
bus licentiis permittantur,
D. 59. 5.
- Licentia pro Balneis à Præ-
lato petenda, D. 59. 5. &
C. 134. 6.
- Expensæ à quo Monasterio sub-
ministrandæ, D. 59. 6.
- Benedictio* quando datur à Su-
periore, D. 28. 2.
- Benedictio* post Completorium
est

- est etiam pro absentibus, D. 28. 3.
 Novitii, & clerici aliam petant à suis Magistris in eorum cella, D. 28. 3.
 Illam serò à Superiore petere laudabile, D. 28. 2.
 Quando sola capitis inclinatione petenda, D. 111. 21.
 Quando flexis genibus, D. 120. 5.
 S. P. Benedi Fectum in Congregatione celebrandum, ac si de præcepto, D. 26. 2.
 Ejus officium in feria tertia quando recitandum, D. 28. 2.
 Benefactorum commemoratio quotidie post Primam, & completorium fiat, D. 27. 1. & D. 28. 4.
 In singulis Monasteriis fiant quotannis duo Anniversaria, unum pro Benefactoribus vivis, aliud pro mortuis C. 182. 2.
 Beneficia, ubi est usus, non conferantur sine consilio Monachorum, D. 9. 1.
 Monasteriis subjecta ab Abbate visitent, D. 113. 4.
 Bibere merum dilutum laudabile, D. 64. 1.
 In Refectorio bibatur in poculis fictilibus, quæ utraque manu sibi porrigant Monachi, D. 64. 1.
 Extra uti liceat poculis vitreis D. 64. 1.

C

Calcaria Monachorum, qua-
 Bb

lia esse debent, D. 89. 8.
 Caligæ quales pro Monachis, R. 87.
 Albi coloris esse debent, D. 88. 3.
 Camiscia non permittantur Monachis, nisi ex causa infirmitatis, D. 91. 20.
 Cancellarius etiam non exercitatus in observantia Regulari, si Prior fuerit, eligi potest in Abbatem, D. 112. 2.
 Venire debet ad Capitulum Generale, C. 130. 1.
 Quam vocem in Capitulo habet, C. 134. 1.
 Quæ legere debeat in capitulo, & quando, C. 136. 3.
 Negligens corripiendus, & à quibus, C. 144. 2.
 Qui eligendus in Cancellarium, C. 145. 5.
 Ejus munera, C. ibid.
 Manere debet apud Præsidem, & quare, C. 146. 6.
 Detur ei Coadjutor tempore capituli, C. 146. 6.
 In officio durare potest usque ad sexennium, C. 146. 6.
 Quomodo petitiones Abbatum disponere debet, C. 146. 8.
 Decreta visitationum registrare debet, C. 181. 25.
 Cantare, qui debet, prævideat, quod cantandum est, D. 72. 2.
 Tonis Monasticis uniformiter cantent Monachi, & sub qua pœna, D. 72. 2.
 Juniores cantare doceant Monachi, vel extranei, D. 72. 3.
 Cantus noster qualis esse debeat, R. 24 & D. 30. 1.
 Quo-

- Quomodo cantandum, D. 30. 1.
 Serventur in cantu tōni Monastici, D. 30. 2.
 Non varietur in Hebdomada sancta, D. 31. 3.
 In singulis Monasteriis sint libelli impressi continentes cantus Monasticos, & quare, D. 31. 4.
Capitulum Generale pœnitentias à Constitutionibus taxatas observari faciat à transgressoribus, D. 41. 2.
 Ad ipsum spectat disponere de fugitivis in carcerem detrudis, D. 44. 4. & seq.
 Promovendis ad sacros ordines dispensare potest per annum in tempore à Constitutionibus statuto, D. 103. 4.
 Nemini amplius concedat locum superiorem in tota Congregatione, D. 107. 3.
 Soli Abbates Regiminis interveniunt Capitulo Generali, D. 112. 1.
 Singulis trienniis in Dominica tertia post Pascha celebrandum, C. 130. 1.
 Qui venire debent ad Capitulum Generale, C. 130. 1. 4. 5.
 Qui excluduntur, & sub qua pœna, C. 131. 5.
 Quæ personæ constituent Capitulum Generale, C. 130. 1.
 Qui vocem, & quam habeant in capitulo, C. 134. 1.
 Tempore capituli conventualiter orandum in singulis Monasteriis, & quare, C. 142. 10.
 Quænam sint Monasteria, ubi celebrari debet capitulum Generale, & quo ordine, C. 167. 2.
 Quando, & à quibus locus electus per Capitulum mutari possit, aut tempus differri, C. 168. 3.
 Si contingat locus, vel tempus mutari, qui significare hoc tenentur aliis Prælati, C. 168. 4.
 Ad expensas Capituli Generalis omnia Monasteria concurrant juxta taxam, C. 168. 5.
 Quomodo absolvatur, & ejus acta publicentur, C. 168. 1. & seq.
 Locus futuri capituli quando publicandus, C. 169. 5. 7.
Capituli Monasterii secreta non revelanda, D. 10. 6.
 Qua pœna puniatur revelans, D. 10. 6.
 Singulis diebus, festis exceptis, post primam in eo Decani audiant culpas, D. 27. 1. & D. 71.
Capsarius si statuto tempore Prior fuerit, etiam si non vacaverit observantiæ, eligi potest in Abbatem, D. 112. 2.
 Venire debet ad Capitulum Generale, C. 130. 1.
 Habet ibi solam vocem activam C. 134. 1.
Carceres in unoquoque Monasterio habeantur pro fugitivis, & delinquentibus, D. 42. 1.
 Fugitivi in carcerem detrudantur

- tur ad dispositionem Capituli Generalis, D. 42. 2.
- Carceribus legitime mancipati** iisdem conditionibus re-habilitentur, quibus fugitivi, D. 44. 8.
- Qui sint carceribus legitime mancipati**, D. 44. 8.
- Iter faciens sine literis paten-tibus sui Superioris in-car-cerem detrudatur**, D. 45. 9.
- Inobediens cum pertinacia car-ceris poena multandus**, D. 40. 2.
- Alium svadente Diabolo per-cutiens, vel ad reconcilian-dum obstinatus carceri man-cipetur**, D. 124. 6 7.
- Poena carceris puniendus scri-bens literas Capitulo Gene-rali absque subscriptione**, C. 132. 1.
- Carnes comedere ubi prohibi-tum**, D. 63. 3.
- Ubi, quando, & quibus per-mittitur**, D. 63. 3.
- Comedens carnes absque li-centia, qua poena punien-dus**, D. 63. 3.
- Quæ Monasteria, dispensantur in esu carniū**, D. 63. 4.
- Casus reservati habeant spe-ciales Confessarios**, D. 104. 11.
- Quot, & quales eligi debeant Confessarii pro illis absol-vendis**, D. 104. 11.
- Præficiens omni tempore, & Visitatores in actu Visita-tionis absolvere possunt om-nes de Congregatione à re-servatis ejusdem**, C. 173. 14.
- Catalogus, in quo nomina Pro-fessorum singulis annis scri-bantur, habeatur in singulis Monasteriis**, D. 107. 4.
- Catalogo mutationum, quid requiritur, ut fides adhibea-tur**, C. 163. 9.
- Cujus sit munus Catalogum mutationum conficere**, C. 163. 9.
- Cellarius cujus qualitatis esse debeat, & quod ejus offici-cium**, R. 46.
- Debet esse Decanus Regiminis**, D. 47. 1.
- Quomodo quis in Cellarium promovendus**, D. 43. 1.
- Dormire ubi debeat, & ubi ne-gotia exercere**, D. 47. 2.
- Saltem diebus festis missas ce-lebret, & regulares obser-vantias frequentet**, D. 47. 2.
- Fabricas non construat nullas-que res alicujus momenti fa-ciat inconsulto Superiore**, D. 47. 3.
- Caveat ab arborum incisione**, D. 48. 4.
- Gravans sua incuria ære alie-no Monasterium deponatur**, D. 48. 4.
- Singulo quoque mense compu-ta reddat Superioribus**, D. 48. 5.
- Mutatus ad aliud Monasterium, si prius rationem non reddi-derit, quomodo, & à quibus plectendus**, D. 48. 5.
- Ad Prioratum non promovea-tur, nisi reddita ratione suæ administrationis**, D. 48. 6.
- Eidem alii rationem reddant**, D.

- D. 49. 8. & D. 50. 4. Ostiis cellarum feræ ferreæ apponantur, quæ tamen clavi communi aperiuntur, D. 38. 7.
- Per se ministret res temporales, negotia verò per sæculares, & commissos tractari faciat, D. 49. 7.
- Qua cautela in ea lumen teneri debeat, D. 38. 9.
- Nullò modo solus incedat, D. 49. 8.
- Semel in Hebdomada mundanda, D. 38. 14.
- Excusatur à ministerio coquinæ, R. 56 D. 57. 1.
- Cella Infirmorum qualis esse debeat, D. 58. 1.
- Absente Præfato obediat substituto ejus loco, D. 116. 10.
- Quoniam signo Monachi ad cellas se recipiant, D. 77. 13.
- Propter ædificia non gravet ære alieno Monasterium, D. 118. 12.
- Superflua, & pretiosa amovenda, D. 90. 19.
- Si contrafecerit quomodo, & à quibus puniendus, D. 119. 13.
- Habere tamen pannum viride super tabulas, genuflexoria, aut sedilia non prohibetur, D. 91. 21.
- Nequit ad Capitulum Generale accedere sine speciali Definitorum licentia, C. 131. 6.
- Chorum frequentet Abbas, D. 8. 2.
- Negligens solutione taxarum puniendus, C. 133. 3.
- Quid servandum ab ingredientibus, & egredientibus, D. 31. 1.
- Cella una assignetur cuilibet Monacho, R. 36. 1.
- Quid dum in choro sunt, D. 32. 4 & seq.
- Novitiatus Cellæ habeant in Superiori parte ostii foramen interius non ocludendum, & quare, D. 37. 2.
- Tardè venientium culpa quomodo purganda, R. 67. & D. 69. 2. 3. 4.
- Ut alterius Cellam quis ingrediatur, quid requiritur, D. 37. 3.
- Legitimè occupatus excusationem, vel per se, vel per alium faciat, D. 69. 8.
- Quomodo simul standum in cella, D. 37. 3.
- Discedens quid agere teneatur, D. 69. 9.
- Non introducantur extranei in cellam, absque Superioris licentia, D. 37. 4.
- Prælati tardè venientes, si ibi non fuerit Præsidens, non genuflectunt, D. 70. 10.
- Ostia cellarum non claudenda, ut deforis clavi communi aperiri non possint, D. 37. 5.
- Errantes in Choro quomodo satisfaciant, D. 71. 1.
- Contrafacientium pœna, D. 37. 5.
- Clavis particularis à nemine applicetur ostiis, vel caplis, D. 38. 7. 8.
- Ter in anno visitanda, & à quibus, D. 54. 5. & D. 90. 19.
- Clavis Archiyii, in quo sunt feri-

- scripturæ Congregationis, apud quem esse debeat, C. 171. 2. & 181. 25.
- Clerici octavo quoque die sacramentaliter confiteantur*, D. 71. 3.
- Contravenientium pœna*, D. ibid.
- Tenentur pro defuncto Clerico recitare totum officium defunctorum*, D. 127. 3.
- Quando suas culpas dicere debeant in capitulo*, D. 27. 1. & 71. 1.
- Serò à suis Magistris benedictionem petant*, D. 28. 3. Vide etiam *Juniore*s.
- Canobita Monachi*, qui R. 5.
- Ceremonia*, quæ observandæ in congregatione, D. 31. 3.
- A cunctis servetur in omnibus uniformitas*, D. 72. 2.
- Commemoratio pro defunctis fiat post Primam, & Completorium*, D. 27. 1. 4.
- Commemoratio Spiritus sancti*, in quibus missis Capituli generalis faciendæ, C. 134. 2. & C. 136. 3.
- Quando, & à quibus extra Capitulum*, C. 142. 10.
- Commisfi Incurribiles quomodo puniendi*, D. 43. 4.
- Ejecti*, quibus conditionibus recipiendi in alio Monasterio, D. ibid. 4.
- Octavo quoque die sacramentaliter confiteantur*, D. 71. 3.
- Contravenientium pœna*, D. 71. 3.
- Eorum Tunica, & Pallii mensuræ, ac qualitas coloris, & materiæ*, D. 90. 15. 16.
- Interiores vestes cujus coloris esse debeant*, D. ibid. 16.
- Accipientes novas, veteres consignent*, D. ibid. 17.
- Computantur inter nostros Fratres, gaudētque omnibus privilegiis congregationis*, D. 97. 16.
- In quibus instruendi à Magistro Novitiorum*, D. 97. 16.
- Participant omnia bona Congregationis pro ipsisque est orandum post mortem, sicut fit pro Monachis*, D. 98. 17.
- Quomodo admittendi ad stabilitatem*, D. ibid. 18.
- Eorum tonsura*, D. ibid. 19.
- Non mutantur, nisi ad instantiam Prælatorum*, D. ibid. 19.
- Quamdiu apud nos sunt, tenentur ad tria vota*, D. ibid. 20.
- Quid pro divino officio persolvere debeant*, D. ibid. 20.
- Ad eos instruendos deputetur Monachus*, D. ibid. 20.
- Post quos, & quo ordine stare debeant*, D. 99. 21.
- Ubi comedere debeant in Refectorio*, D. ibid.
- Non permittantur litteras discere, vel in Clericos recipi*, D. 99. 22.
- Scientes legere, quomodo legere debeant*, D. ibid.
- Ad quod tenentur pro mortuo Commisso*, D. 127. 3.
- Com-

- Communio quando facienda, D. 61. 3.
 Sacerdotes dum communicant, habeant stolam super humeros, D. ibid. 4.
 Peracta Communione Sacramentum reportetur per Sacristam in suum locum, D. ibid. 5.
 Completorium præcedat lectio in Capitulo, D. 67. 1.
 Quando dicebatur juxta Regulam, R. 67.
 Quando dicendum, D. 67. 1.
 Tempore Quadrages: quando pulsandum, D. 76. 11.
 Comprocurator in Curia debet esse Decanus Regiminis, C. 167. 14.
 Qui eligi debeat, C. ibid. 14.
 Ejus munus, præeminentia, & subjectio, C. ibid. 14.
 Computa Congregationis à quibus, & quando perpendenda, C. 154. 1.
 Quot Prælati, & quales eligendi ad computa, C. 150. 2.
 Eorum munera C. ibid. 3.
 Procuratoris Generalis computa à quibus revidenda, C. 164. 6.
 Computista Congregationis non habeat apud se Capsam Procurariæ Generalis, neque pecunias expendat absque mandato Procuratoris, C. 165. 7.
 Tenetur mittere ad Monasteria exscriptum extinctionis censuum, vel debitorum, & sub qua pœna, C. ibid. 7.
 Quæ ejus præeminentia, & cui subjicitur, C. 167. 14.
 Concionatores, si aliis requisitis præstent, eligantur in Decanos supranumerarios, D. 35. 11.
 Ut evadant Priores non tenentur vacare per biennium observantiæ Regulari, D. 36. 12.
 Confessarius pro sæcularibus, qui, & qualis eligendus, D. 104. 11.
 Pro reservatis, quot, & quales esse debeant, D. ibid.
 Nec petere, nec uti potest facultate impetrata ab Ordinario sine sui Superioris licentia, D. ibid.
 Nihil à Confitentibus petat, aut accipiat, D. 105. 13.
 Abbatis facultas in electione Confessarii, D. 112. 6.
 Confessio ab infirmis frequentanda, D. 59. 7.
 Bis in anno Superiores concedant, ut Clerici, & Commis- si cui velint, ex approbatis confiteantur, D. 61. 6.
 Octavo quoque die à Clericis, & Commis- sis facienda, D. 71. 3.
 Congregatio nostra est subje- cta immediatè Sedi Aposto- licæ, D. 114. 8.
 Consanguinei Monachorum, ac Commis- sorum sunt par- ticipes omnium bonorum nostræ Congreg: D. 128. 6.
 Conservatores, qui, quando, & quomodo eligantur, C. 140. 7.

Quem

- Quem locum tenere debeant, C. ibid. 7.
 Eorum auctoritas, & officium, C. 143. 1. 2.
 Unde dicti, C. ibid. 1.
 Consilium quomodo præstare debeant Monachi, R. 9. D. 10. 5.
 Omnes ad consilium vocandi, R. ibid. D. ibid. 1.
 Quando vocandi tantum seniores, R. ibid. D. 11. 8.
 Contentio si oriatur in Congregatione, quomodo compescenda, D. 124. 7.
 Coquina egredientes, quæ facere tenentur, R. 57.
 Qui ab ejus ministerio excusatur, R. ibid. D. ibid. 1.
 Septimanarii accipiant mixtum ante refectorem, R. ibid. D. ibid. 2.
 Egrediens Coquina, & eam ingrediens quomodo petant pro se orari, R. ibid.
 Inservientes Coquinæ, si tardè veniant ad mensam genuflectunt, & non se excusant, & quare, D. 69. 7.
 Correctio spectat ad solos Superiores, D. 124. 2.
 Non omittenda ab Abbate, D. 9. 3.
 Monachorum est humanis verbis monere non corrigere, D. 124. 3.
 Correctio Monachi ad Monachum puniendi, D. ibid. 1.
 Corrigere non possunt, nisi Superiores, D. ibid. 2.
 Monachus corrigens alium puniatur, D. ibid. 1.
 Cucullæ deferantur à Monachis, dum per Civitates incedunt, D. 15. 7.
 Sit in singulis Monasteriis Tabula, in qua notetur, quando asportari debeant, D. 32. 12.
 Culpa quando audiendæ in capitulo, D. 27. 1.
 Cultelli Monachorum quales esse debent, D. 89. 8.
 Curiam Romanam non adeant Abbates, nisi licentias debitas præhabuerint, D. 113. 4.
 Quæ requirantur, D. ibid. 4. & C. 172. 8.
 Quorum consensum requirat Præfident volens accedere ad Curiam Romanam, C. ibid. 7.
 Quas licentias requirat ad eandem accedere volens Visitator, C. ibid. 8.

D

Decani Regiminis veniunt nomine seniorum, D. 11. 8.
 Eligantur secundum merita, & non per ordinem, R. 32.
 Reprehensibiles quoties corrigendi, R. ibid.
 Eorum munera, D. 33. 1.
 Quorum confessiones audire possunt ex officio, & quorum ex delegatione, D. 33. 2.
 Conditiones requisitæ ad eligendum in Decanum, D. ibid. 4.
 Quid de electis inhabilibus, & defectuosis, D. ibid. 4.
 Quotannis novæ electionis Judicio subijciendi, D. 34. 4 & D. 115. 1.

Hos-

- Hospitibus occurrere debet in defectu Superiorum, D. 35. 7.
- Regulam, & Constitutiones penes se habeant, D. ibid. 7.
- Quomodo se gerere debeant in suo officio, D. ibid.
- Non nisi expleto decimo sexto anno in Congregatione, eligantur in Decanos, D. ibid. 8. & C. 161. 4.
- Pro quibus Monachis professis, unus eligi potest, D. 35. 9.
- Eorum numerus non excedat numerum trecentorum, D. ibid. 9.
- Professus unius Monasterii eligi non potest in Decanum nomine alterius Monasterii, D. ibid. 10.
- Ante præfinitum tempus habilitari ad Decaniam prohibitum, D. ibid. 10.
- Si Decanatus non sit locus, qui habilis est, eligi potest in Decanum Titularem, D. ibid. 10.
- Lectores, & concionatores, si cætera adsint, eligantur supranumerarii, D. 35. 11.
- Decani creari possint etiam in diæta, D. ibid. 11.
- Eligi non possunt in Priores claustrales (exceptis Lectoribus, & Concionatoribus) nisi biennium expleverint in observantia, D. 36. 12.
- Ut Priores eligantur, omnes explevisse debent quinquennium in Decanatu, D. 36. 12. & C. 161. 5.
- Magistri Novitiorum cæteris præponendi ad gradus, D. 36. 12.
- Revelantes aliquid, ex quo scandalum oriatur, qua pœna puniendi, D. ibid. 14.
- Etiam mutati, dum permanent in eodem Monasterio, Discipulorum, ut prius confessiones audire possunt, nisi à Superiore prohibeatur, D. ibid. 14.
- Per vices singulis diebus audiunt culpas in Capitulo, D. 71. 1.
- Secundum professionis ordinem locum teneant inter se, D. 109. 12.
- Decani Titulares raro, & qui creandi, D. 107. 2.
- Locus inter Superiores in tota Congregatione non concedatur, D. ibid. 2.
- In privato Monasterio concedere, in arbitrio Abbatis sit, D. 107. 2.
- In alieno Monasterio in absentia Superiorum faciant signa etiam particularia, D. 109. 12.
- Quando, & quomodo deponendi, D. 115. 2.
- In correctionibus non utantur verbis contumeliosis, & sub qua pœna, D. 125. 1.
- Imponant pro excessibus penitentias, D. ibid. 2.
- Pro quolibet Decano defuncto tenentur ad tres Missas, D. 127. 3.
- Ut promoveantur, vel deponantur, quot vota requiruntur, C. 160. 2.

Quo-

- Quomodo examinandi, & ap-
probandi à Visitatoribus, &
qui eligi debent in Decanos,
C. ibid. 3.
- Super quibus à Visitatoribus
examinandi, C. ibid. 3.
- Decreta Capituli Generalis ter
in anno legantur in Mona-
steriis, & quando, D. 116. 5.
- Ordinata per Visitatores, &
Abbatas durant post eorum
officium, si non revocantur,
D. 110 17 & C. 173 20.
- Decreta particularia Visitato-
rum describantur in folio
manu ipsorum subscripto,
quod tradatur successoribus
& quare, C. 181. 25.
Vide etiam Ordinationes.
- Defendere unus alterum non
potest, R. 123.
- Abbas non patrocinetur Mo-
nacho, vel Commisso con-
tra suum Superiorem, aliter
plectendus, D. 101. 1.
- Delinquens quomodo corrigi
debeat, R. 6. & R. 71.
- Satisfaciendi modus pro culpa,
D. 71 1 2.
- A Superioribus corrigendus,
admonendus ab æqualibus,
D. 124 1. 2 3.
- Depositarius Monasterii à Def-
initores deputandus, qua-
lis, quæ ejus munera, &
obligationes D. 49 9.
- Depositarius Capituli Genera-
lis, quis, & quomodo eli-
gendus, & quæ ejus mune-
ra, C. 149 1.
- Abbatas consignent deposita-
rio pecunias ad Monasteria
pertinentes, C. ibid. 1.
- De profundis quotidie dicatur
post Primam, & Completo-
rium, & quare, D. 27. 1. &
D. 28 4.
- Definitores concedere non
possunt facultatem vivendi
extra claustra, D. 16. 10.
- Quem admiserint audiendum,
in Capitulo statim dimittant,
C. 131. 6.
- In eorum electione auctores
practicarum, & conscii non
revelantes, quibus pœnis
subjaceant, C. 135 1.
- Quæ pro illis eligendis tuta
conscientia fieri possunt, C.
136 2.
- Quando ad eorum electionem
deveniendum, C. 138. 6.
- Quot eligendi, C. ibid. 1.
- Eorum electio secundum De-
um facienda, C. 139. 3.
- Qui excludantur ab electione
in Definitores, C. ibid. 4.
- Quo ordine eligi debeant, C.
ibid. 5.
- Quæ suffragia requirantur ad
eorum electionem, C. ibid. 6.
- Ex ipsis quomodo, & quibus
servatis eligatur Præsidens,
C. 140 6.
- Si duo fuerint in suffragiis pa-
res, quis præferendus, C.
ibid. 6.
- Quid agendum cum unus Ab-
bas in illa Provincia est eli-
gibilis in Definitorem, C.
ibid. 6.
- Cum Præsidente totam Con-
gregationem repræsentant,
&

- & quæ ipsi determinant, omnes tenentur observare, C. 141. 2.
- Absente Præsidente, qui prior omnia signa faciat, C. ibid. 3.
- Nullus procaciter suam sententiam defendat, & sub qua pœna, C. 142. 1.
- Non revelent, quæ in Deffinitorio tractantur, C. 142. 2.
- Revelantium pœna, C. ibid. 3.
- Sententias Auditorum causarum, si quis ad ipsos appellaverit, non facile revocent, C. 148. 7.
- Ad actiones capitulares præmittant orationem, C. 151. 2.
- Quæ munera eis distribuat Præsident, & quando, C. ibid. 4.
- In cujus Monasterii examine Deffinitor interesse non potest, C. ibid. 5. 6.
- Quomodo procedere debeant in correctionibus, C. 152. 8. 9. 10.
- Deffinita ea censentur, in quibus ex novem votis septem conveniunt, C. 153. 3.
- Determinata à Deffinitoribus describantur in libro petitionum Abbatum, & quomodo, C. ibid. 3.
- Exponantur votis ordinata in capitulo, & Dieta præteritis ad finem confirmandi, vel revocandi, C. ibid. 4.
- Quando videre debent computa Congregationis, & expensas, C. 154. 1.
- Inquirant, an sit solutus census annuus unius uncie auri calmeræ Apostolicæ, & quare, C. ibid. 3.
- Studeant Monasteriorum ordinationi, & quæ curare debeant, C. 150. 1. & seq.
- Quæ attendere debeant in mutationibus Monachorum, C. 162. 7. 8.
- Dietæ facultas extenditur etiam ad Decanos, D. 35. 11.
- Non interveniunt, nisi Abbates Regiminis, D. 112. 1.
- Dietæ intervenientes, si revelent non revelanda, qua pœna plectuntur, C. 142. 2. 3.
- Ejus Acta à Conservatoribus examinanda, C. 143. 1.
- Approbari etiam debent à Deffinitoribus, C. 153. 4.
- Quando, & ubi congregari debeat, C. 183. 5.
- Quibus personis constet, & quæ excluduntur, C. ibid. 6.
- Quot vota faciunt aliquod conclusum, vel aliquem electum ad gradum, C. ibid. 6.
- Eligendi ad gradum proponantur secundum ordinem Professionis, C. ibid. 6.
- In votorum paritate præferendus, C. ibid. 6.
- Ad Dietam non accedant, nisi qui interesse debent, & sub qua pœna, 185. 8.
- Absolvere, vel suspendere Abbatem & Priores non potest, nisi servato ordine Juris, potest tamen mutare Priores, C. 184. 7.
- Quibus Monasteriis præfici nequeunt Patres Dietæ, & qui-

quibus possunt, C. ibid. 7.
 Dietæ auctoritas in mutandis
 Monachis, C. 186. 2. 3.
Disciplina quibus diebus fieri
 debeat, D. 78. 2.
Discretio præ oculis Abbatum
 semper habenda, D. 8. 4.
Dormire quomodo debeant
 Monachi, & quare, R. 36.
 Vestitos dormire Monachos,
 explicatur, D. 38. 17.
 Extra Monasterium dormire
 non permittitur etiam occa-
 sione assistendi infirmis, D.
 105. 14.
Dormitio Nocturna sit octo ho-
 rarum, D. 21. 1.
 Quando dandum sit ejus si-
 gnum, D. ibid. 1. & seq.
 Dato signo omnes ad cellas se
 recipiant, D. 22. 3.
 Non se recipientes ad cellas,
 dato signo puniendi, D.
 ibid. 3.
 Meridiana dormitio quando in-
 cipit, & quando desinit, D.
 ibid. 4 & D. 76. 4.
 Quando pulsandum signum
 dormitionis Meridianæ, D.
 75. 6.
 Dormitionis tempore, qui non
 vult dormire, servet in cella
 silentium, 76. 4.
Dormitorium dividitur in di-
 versas cellas, D. 37. 1.
 In eo semper servetur silenti-
 um, D. 38. 16. & D. 80. 4.
 Sæcularium confessiones ubi
 non audiendæ, D. ibid. 11.
 Fratrum confessiones ubi audi-
 ri possunt, D. 38. 12.

Quomodo per illud inceden-
 dum, D. ibid. 13.
 Semel in Hebdomada mundan-
 dum, D. ibid. 14.
 In eo accendatur lampas, quæ
 ardeat per totam noctem, D.
 ibid. 15.

E

Ecclesiarum Tapetia, ac aliæ
 suppellectiles non com-
 modentur sæcularibus, D.
 50. 3.
Egredi non liceat à Monasterio
 sine benedictione Superioris,
 & quomodo petenda, D.
 120. 4. 5.
Electio Scrutatorum quando,
 & quibus servatis facienda,
 C. 136. 1.
 In electione Definitorum pra-
 cticas facientes, aut conscii
 non revelantes, quas poenas
 incurrunt, C. 135. 1.
 Dicta electio quando, & quo-
 modo faciendæ, C. 138. 1.
 & seq.
 Quæ servanda in electione Præ-
 fidentis, C. 139. 6.
 Quomodo, & quando deveni-
 endum ad electionem Con-
 servatorum, C. 140. 7.
Electio Scribæ Capituli, C.
 144. 1.
Electio Cancellarii, C. 145. 5.
Auditorum causarum, C. 147. 1.
Vicarii Capituli, C. 146. 1.
Depositarii, C. 149. 1.
Prælatorum ad computa, C.
 150. 2.
Præsidentis Regiminis, C.
 155. 2.

- Electio Abbatum, quomodo, C. 158. 3. & seq.
 Electio Visitorum, C. 163. 1.
 Electio Procuratoris Generalis C. 164. 5. & seq.
 Eleemosynæ, quæ faciendæ pro nostris defunctis, D. 128. 4.
 Emere ad invicem, vel vendere Monachis prohibetur, D. 55. 7.
 Nullus etiam emat aliquid nomine laicorum, D. ibid. 8.
 Emphiteotica bona ad Monasterium devoluta, quæ requirunt, ut iterum dari queant, D. 15. 4.
 Episcopus non habet jurisdictionem in nostris Monasteriis, D. 114. 8.
 In quibus casibus ad Episcopos recurrendum, D. ibid. 8.
 Equi quales esse debeant pro Monachis, D. 88. 6.
 Ephippia, faleræque quomodo, D. ibid. 7.
 Eremitæ Monachi qui, R. 5.
 Error qualis in choro notabilis D. 71. 1.
 Quid agere debet, qui leviter, aut notabiliter errat, D. ibid. 1.
 Vide Delinquens.
 Eucharistia frequenter? ab omnibus, & præcipue infirmis, D. 59. 7.
 Quando sumenda à Clericis, & Commisissis, D. 71. 3.
 Ante Eucharistiam transeuntes quomodo genuflectere debent D. 31. 1.
 Nostri famuli quoties in anno communicare debent, D. 99. 25.
 A Visitoribus quando visitanda, C. 175. 8.
 Eugenii IV. Commemoratio fiat quotidie post Completorium, D. 28. 4.
 Præcedat commemorationem Fratrum, & Benefactorum, D. ibid. 4.
 Ejus Anniversarium in singulis Monasteriis peragendum, & quando, C. 189. 1.
 Examinatio Monasteriorum, quo ordine faciendâ, C. 151. 3. 7.
 Ad illam non deveniatur, nisi præhabita eorundem informatione à Visitoribus, C. ibid. 5.
 In quibus casibus Definitor non intervenit examini, C. ibid. 6.
 Quæ in examine non terminanda, sed remittenda Visitoribus, C. 152. 10.
 Si examen exigit correctionem quomodo faciendâ, C. ibid. 10.
 Quomodo, & quando subiciantur examini Prælati Monialium curam habentes, C. 152. 11.
 Excommunicatio quænam sit secundum Regulam, R. 39.
 Qualis debeat esse modus Excommunicationis, R. ibid.
 Qua pœna plectendi, qui junguntur excommunicatis secundum Regulam, R. 41.
 Quomodo pro iis fiat satisfactio, R. 70.

Exc-

Exequiæ, vide Funera.

Exercitium si non adeat Monachus, patefaciat causam Superiori, D. 69. 8.

Ab eo discedens, ad quid teneatur, D. ibid. 9.

Quomodo vocandi ad exercitium Monachi, & quid ante facere debeant, D. 77. 12.

Tempore exercitii, si opus permittat, legatur aliquid, D. ibid. 14.

Expensæ superflue amputandæ, & præcipue, quæ, D. 49. 9. & D. 50. 4.

Si aliquod Monasterium sit impotens ad expensas pro tuendis causis, à quo fieri debent & qua conditione, D. 52. 12.

Expulsi à Monasteriis notificentur Superioribus Congregationis eo modo, quo defuncti, D. 45. 10.

In absolute Capituli Generalis publicandi, & quare, C. 169. 3.

F

Fabricæ, vide Ædificia.

Facultas eundi extra Monasterium raro concedenda, & quando, D. 16. 9.

Extra permanendi à nostra Congregatione concedi non potest, D. ibid. 10.

Famuli vitis dediti expellantur, D. 99. 25.

Quoties in anno communicare debent, D. ibid. 25.

Festum S. P. N. Benedicti cele-

brandum, ac si de præcepto, D. 26. 2.

In Festis Sanctorum celebrandis, quæ servari debeant, D. ibid. 1.

Diebus festis non equitandum, neque negotia tractanda, D. 84. 17.

Feudum, seu Bona feudalia ad Monasterium devoluta, quæ requirunt, ut iterum concedantur, D. 10. 4.

Fugitivi omni studio requirendi, D. 42. 1.

Eorum pœna, D. ibid. 1. 2 & D. 43. 3. 6.

Quid servandum, si transire voluerint ad aliam Religionem, D. 42. 3.

Qui etiam fugitivi dicantur, D. 43. 1.

Quoties recipiendi, R. ibid. D. ibid. 2. 3.

Ut liberentur à carcere, quid requiritur, D. 44. 4.

Quid ut restituatur locus Professionis, D. ibid. 5.

Quomodo habilitandi ad ordines, & dignitates, D. ibid. 7.

Superiores Monasteriorum significant cæteris fugitivos eo modo, quo defunctos, D. 45. 10.

Promotus extra obedientiam ad sacros ordines quid requiritur, ut in eis ministret, D. 105. 16.

Fugitivi in absolute Capituli publicandi, & quare, C. 168. 3.

Funer-

Funera mortuorum non adeant
Monachi, C. 105. 15.

G

Girovagi Monachi, qui R. 5.

H

Horæ Canonicae quo ad recitationis tempus, à quo disponendæ, D. 22. 3. & D. 66. 7.

Illarum intrinseca dispositio, R. 27.

Qui Psalmi in illis dicendi sunt, R. 28.

Hospites quomodo recipiendi, & tractandi, R. 80. per tot.

Quid viso Hospite agere debeat ostiarius, D. 31. 2.

A quibus recipi debet, & quomodo, D. ibid. & D. 82. 3.

Quando aliquid eis legi debeat, D. ibid. 5.

Quorum pedes lavandi, D. ibid. 6. & 7.

A quibus lavari debent, D. 83. 8. 11.

Si sint ex nostris post duas refectiones in hospitio, vitam communem sequantur, D. 84. 13.

Quando Monasterium pro nostris hospitibus petere possit expensas, D. ibid. 14.

Vani apparatus in Hospitiis vitentur, D. ibid. 15.

Familiares ad Refectorium ducantur, D. ibid. 15.

Monachi Hospites se conforment in divinis officiis, cum

Monachis Monasterii, D. ibid. 16.

Habeant literas commendatitias, & Superiores pandant causas eorum adventus, D. ibid.

Dum ibi commorantur, sint sub obedientia illius Superioris, D. ibid.

Caveant à negotiis, & itineribus in diebus festis, D. ibid. 17.

Hospites non recipiantur ad longum tempus sub quovis prætextu, D. ibid. 18.

Humilitas dividitur in duodecim gradus, R. 16. cons:

Assimilatur scala, quam vidit in somno Jacob, R. ibid.

Ejus gradus memoriter retinendi à Novitiis ante Professionem, D. 21. 1.

I

Jejunium non rigorosè à Juvenibus exigendum, D. 45. 2.

Ciborum quantitas in prandio major esse debet, quam cum non jejunatur, D. 63. 1.

Hora prandii, D. ibid. 1. 66. 6. & 76. 7.

Per tot. annum diebus Veneris servetur jejunium, D. 65. 2.

Servetur etiam ab idibus Septembris usque ad caput quadragesimæ, D. ibid. 3.

Qui dies excipiendi, D. ibid. 4. 5.

Hora refectiunculæ pendeat ab Abbatis prudentia, D. 66. 7.

Incorrigibiles puniendi, & quomodo, D. 42. 1.

- Liber incorrigibilium apud quem esse debeat, C. 152. 12.
- Quomodo conficiendus, C. ibid. 12.
- Quibus servatis rehabilitari possunt ad ordines, & gradus C. ibid. 12.
- Infantes non recipiantur in Congregatione, D. 60. 1.
- Infirmus quomodo tractandus à Cellario, R. 46.
- Ejus cura maximè commendatur Abbati R. 58 & D. ibid. 1.
- Cellam habeat separatam cum camino, D. 58. 1.
- Medicinalia non sumat sine licentia Superioris, & Medici, D. ibid. 2.
- Si plures sunt, in principio refectionis aliquid legatur, D. 59. 3.
- Licentiæ pro Balneis à quo impetrandæ, & à quo petendæ, D. ibid. 5. & C. 134. 6.
- Ad expensas quis tenetur, D. 59. 6.
- Ejus cura non negligenda tam in temporalibus, quam in spiritualibus, D. ibid. 7.
- Infirmorum occasione nullus extra Monasterium dormiat D. 105. 14.
- Infirmarii sint Monachi, & adantur Commissi, & Famuli, si opus sit, D. 59. 4.
- Injuriae, si fuerint inter æquales, quomodo puniantur, D. 124. 4.
- Quomodo si in Superiorem, vel Prælatum. D. ibid. 5.
- Si verò Superioris in inferiori rem fuerint, quomodo purgandæ, D. ibid. 5.
- Instrumenta Bonorum operum quæ, & quot sint, R. 11. per tot.
- Memoriter tenenda à Novitiis ante professionem, D. 21. 1.
- Inventarium rerum Monasterii quando, & à quibus faciendum, D. 50. 1.
- Prælatus habeat Inventarium universale, quod exhibere debet Visitatoribus, D. ibid. 1.
- In inventario notandi sunt libri, D. 50. 2.
- Singuli Monachi faciant Inventarium librorum, quos apud se habent, Prælato præsentandum, D. 54. 5.
- Vestimentorum Inventarium quando, & quomodo faciendum, D. 90. 18.
- Ira non sit in Superiore, dum corrigit, D. 125. 1.
- Irreligiosè viventes quomodo rehabilitentur ad gradus, D. 44. 7. Vide incorrigibiles.
- Irridere audens alium, quæna plectatur, D. 124. 1.
- Itinerantes habeant literas patentes suorum Superiorum, D. 45. 9. & 121. 13.
- Commendent se orationibus Fratrum ante iter, R. 119.
- Revertentes non referant, quæ viderint, aut audierint, R. ibid. D. ibid. 2. 3.
- Itinerantes sine licentia Superioris puniantur, D. 120. 4. & 121. 13.
- Facultas iter faciendi a quo, & quo.

- quomodo petenda, D. ibid. 4. 5.
 Si sit ad affines, quid requirit, D. ibid. 8. 9. 10.
 Venetias accedere volentes, quibus licentis indigeant, D. 122. 19.
 Quibus, qui ad Romanam Curiam accedere volunt, D. 114. 5.
 Juniores etiam vocandi ad consilium, R. 9.
 Adeant suos Magistros pro benedictione antequam eant cubitum, D. 28. 3.
 Quibus disciplinis instruendi, D. 72. 3.
 Non assumantur ad officia Economica, nisi expleverint in Congregatione annum duodecimum, D. 74. 7.
 Quomodo vocandi à Prioribus R. 106. D. 111. 20.
 Inter se quomodo tractare debent, R. ibid.
 Non mutandi, nisi ex maxima necessitate, D. 121. 15.
 Juramentum à Visitatoribus præstari debet, & quibus, C. 180. 22.
- L
- L**ampas accendatur in dormitorio à quo, & quando, D. 38. 15.
 Lectores habentes alia requisita eligantur in Decanos supranumerarios, D. 35. 11.
 Pro Decanatu non tenentur vacare observantiæ per biennium, D. 33. 4.
 Qui deputandi pro studiis for-
- malibus, & à quibus approbari debent, D. 73. 5.
 Lectoribus necessaria subministrentur, D. ibid. 5.
 Lector mensæ quomodo, & ubi petere debeat pro se orari, D. 62. 7.
 Quando incipere debeat lectionem, D. ibid. 8.
 Lectio spiritualis ante completorium in capitulo legenda, & quamdiu protrahi debeat D. 67. 1.
 Quando lectioni vacandum, R. 74. & 75.
 Lectionum horæ ab Abbate disponantur, D. 75. 1.
 Tempore Quadragesimæ quando lectioni vacandum, D. 76. 11.
 In ipsis exercitiis, si opera permittant, legatur aliquid, D. 77. 14.
 Quando, & quomodo Monachi sunt ad lectionem vocandi, D. ibid. 13.
 Lecti non habeant ornamenta, D. 90. 19.
 Panni linei permittuntur super Sagum, aut Mattam, D. 91. 20.
 Legere ad primam mensam tenetur etiam Prior claustralis, D. 57. 1.
 Antequam ad legendum quis ingrediatur benedicendus, & quomodo, R. 60. & D. 62. 7.
 Lecturus ad mensam accipiat mixtum, R. ibid. D. 62. 10.
 Qui legere debeant, R. ibid. D. ibid. 9.

Quæ

- Quæ legi debeant in prima mensa, D. 61. 2.
- In fine refectiois, & in secunda mensa legatur caput Regulæ, quod lectum fuit in Capitulo, & quare, D. ibid. 2.
- Legente Superiore quis facere debeat signa particularia, D. ibid. 2.
- Lecturus non incipiat legere antequam sederint omnes, D. 62. 8.
- Lectioes prævideantur ab his, qui legere debent, D. 72. 2.
- Quæ servanda in lectione, & cantu, D. 72. 2.
- Libri omnes notentur in Inventario communi, & in illis scribatur nomen Monasterii, cujus sunt, D. 50. 1.
- Conceduntur ad usum Monachorum restituendi post obitum Monasterio, in quo signati reperiuntur, D. 54. 2.
- Libri non signati post obitum Monachi cujus sint, D. ibid. 5.
- Revelari quando debent Superiori, D. ibid. 3.
- Singulis annis fiat de illis Inventarium Superiori consignandum, D. ibid. 5.
- Librorum prohibitorum detentor, qua pœna puniendus, D. ibid. 5.
- Opera propria vel aliena imprimere volentes quid servare teneantur, D. 92. 3.
- Absque Superioris licentia in Monasterium non introducuntur, D. 92. 3.
- Liber incorrigibilium servandus penes Præsidentem, & successoribus consignandus, C. 152. 12.
- Quæ in illo notari debeant, C. ibid.
- Literæ nomine quid intelligatur in Regula, D. 25. 1.
- Literæ nec mittendæ, nec recipiendæ inscio Superiore, R. 85. D. ibid. 3.
- Signatæ sigillo Pax à nemine aperiantur, & aperientes, qua pœna plectendi, D. 86. 4. & C. 173. 17.
- Audens aperire literas directas Præsidi, Deffinitoribus, vel Visitatoribus, qualiter puniendus, D. ibid. 5.
- Intercipientes, vel aperientes privatas literas quomodo puniantur, D. ibid. 6.
- Pœna scribentium, aut recipientium literas inscio Superiore D. ibid. 7.
- Deferens literas tenetur eas præsentare Superiori, & sub qua pœna, D. 87. 9.
- Quis literis Deffinitorii respondere debeat, & quando, C. 167. 1.
- Scribentes literas non subscriptas Capitulo Generali cæci mancipentur, C. 132. 1.
- In quo casu licet alienis literis subscribere, C. 132. 3.
- Scribens Capitulo Generali in præjudicium alterius stet ad pœnam talionis, C. ibid. 5.
- Qualiter puniendus si scripserit falsa, C. ibid. 5.
- Literæ bonum Congregationis concernentes, quando, & cui in

- in Capitulo præsentandæ, C. 167. 1.
 Literæ gratiosè moderatè concedendæ, D. 141. 5.
 Pro illas habentibus in singulis Monasteriis imponuntur triginta Missæ, & quando, D. ibid. & C. 169. 4.
 Pro consanguineis non conceduntur, & quare, C. 134. 5. & D. 128. 6.
 Tres, & non plures singulis Abbatibus concedendæ, C. ibid. 4.
 Lites consanguineorum, & secularium nostri non accipiunt, D. 121. 12.
 Locatio quomodo peragenda, D. 9. 1. & seq.
 Non fiat absque consensu Monachorum, D. ibid. 1.
 Ludovici Barbi Anniversarium in singulis Monasteriis peragendum, & quare, C. 189. 1.
 Ludus omnis tam intra, quam extra Monasterium Monachis prohibetur, D. 15. 2.
- M
- M**agister Novitiorum quæ curare debet, D. 21. 1.
 Quo tempore in Choro satisfacere debeat Matutinum, & Laudes B. Virginis, D. 22. 7.
 Data Benedictione, Discipulos statim dimittat, D. 28. 3.
 Qualis eligi debeat, D. 34. 5.
 Tenetur curare etiam Monachorum disciplinam, D. 35. 6.
 Debet annum decimum octavum in Congreg. explevisse, D. ibid. 8. & C. 161. 4.
 Si per triennium in suo officio cum laude vacaverit, præponatur cæteris ad Prioratum, D. 36. 12.
 Non interfit Capit. dum agitur de Novitio ad professionem admittendo, votum tamen det cum cæteris, D. 97. 12.
 Præcedentia, & præeminentia ejusdem, D. 109. 12.
 Manducare apud extraneos ubi sunt nostra Monasteria nullus audeat, D. 79. 1.
 Martyrologium ubi, & quando dicatur, D. 27. 1.
 Matutinum qua hora persolvendum, D. 21. 1.
 Mendicantes non recipiuntur in Congregationem & quare, D. 102. 3.
 Mensæ inservire debet etiam Prior, D. 62. 10.
 Inservientes accipiant ante mixtum, R. 60. D. 62. 10.
 Mensæ infirmorum non desit lectio, & quando, D. 59. 3.
 Quid legendum in prima, & secunda mensa, D. 61. 2.
 Quomodo Superior facere debeat signum incipiendæ comestionis, D. 62. 8.
 In fine mensæ nemo surgat, nisi dicto Deo gratias, D. ibid. 8.
 Qui mensæ legere debeant, D. ibid. 9.
 Apponatur panis quantum cuique opus est, D. 63. 2.
 Esus carniū ubi prohibetur, ubi

- ubi, & quando permittitur, D. ibid. 3. & seq.
- Vini mensura quæ apponenda, R. 64. D. ibid. 1.
- Quibus in poculis bibere debeant Monachi, & quomodo D. 64. 1.
- Tardè venientes ad mensam qualiter corripiantur, R. 67.
- Quando genuflectere debeant, D. 69. 5. 6.
- Legitimè occupatus excusationem faciat, D. 62. 8.
- Discedens quid agere tenetur, D. 69. 9.
- Prælati, si ibi non fuerit Præfident, tardè venientes non genuflectunt, D. 70. 10.
- Quando reficiendum tempore Quadrag: D. 76. 11.
- Hospitum mensæ lectio non desit, D. 81. 5.
- Mensa Abbatis cum quibus esse debeat, R. 91.
- In loco defuncti apponatur in mensa crux parva, ibique nullus sedeat per mensem, & quare, D. 128. 4.
- Missa S. P. Benedicti quando dicenda, D. 26. 2.
- In singulis Monasteriis quotidie Missa celebranda ubi, & quando decantanda, D. 30. 3.
- Quando Monachi debeant in illa genuflectere, sedere caput inclinare, detegere, aut seminudare, D. 31. 3. & seq.
- Morosè, alta, & distincta voce celebranda, D. 72. 2.
- Serventur in ea Toni, & cæremonix Monasticæ, D. ibid. 2.
- Si celebrari contingat Missa de festo, & de feria, quomodo disponendæ, D. 76. 8.
- Nova Missa careat invitationibus, & oblationibus, nec dicatur in alienis Ecclesiis, D. ibid. 9.
- Quot cantare, & celebrare tenemur pro singulis nostris defunctis, D. 127. 2. & seq.
- Quando cantanda pro omnibus defunctis Monasterii, C. 190. 4.
- Mixtum quomodo intelligendum, D. 57. 2.
- Qui illud fumere debeant, R. ibid. D. ibid. 2. R. 60. & D. 62. 10.
- Monachus revelans vetita in Capitulo revelari, quæ pœna puniendus, D. 10. 6.
- Monachorum quot genera, & quænam ea sint, R. 5.
- In gravioribus causis omnes vocandi ad consilium, R. 9. & D. ibid. 1.
- Quomodo consilium præstare debeant, R. ibid. & D. 10. 6.
- Omne ludi genus Monacho prohibetur tam intra, quam extra Monast: D. 15. 2.
- Prohibentur etiam vana spectacula, Choreæ, & habitus transformatio, D. ibid.
- Insuper usus se lavandi tam in mari, quam in flumine, D. ibid. 3.
- Quomodo per Civitates incedere debeat, D. ibid. 7.
- Extra Monasterium non pernoctet absque licentia, D. 16. 8.
- Quibus permittitur, D. ibid. 8.

- Monacho concedenda raro facultas eundi extra Monaster: D. ibid. 9.
- Quæ servare debet, dum conceditur, D. ibid.
- Facultas degendi extra Congregationem: à quo sumenda, D. ibid. 10.
- Quilibet Professus tenetur recitare Divinum Officium, D. 30. 1.
- Dum ingreditur Chorum, Capitulum, vel ab his egreditur, quæ præstare tenetur, D. 31. 1. 2.
- Quomodo dormire debeat, & quare, R. 36 D. 37. 1.
- Qua facultate quis alterius cellam ingredi potest, D. ibid. 3. 6.
- Quomodo simul standum in cella, D. 37. 3.
- Non introducat absque licentia extraneos in cellam, D. ibid. 4.
- Ostium non claudat, ita ut aperiri non possit clave communi, D. ibid. 5.
- Qui contravenerit, puniendus, D. ibid.
- Capsas clavibus obseratas non habeat, D. 38. 8.
- Si contumax, aut inobediens quomodo corrigendus, R. 39.
- Quomodo in gravioribus culpis, R. ibid. per tot.
- Carceri mancipatus, quid requiritur, ut rehabilitetur, D. 44 7 8.
- In itinere deferat literas patentes Superioris, à quo discedit & sub qua pœna, D. 45 9.
- Quibus conditionibus mutuo, vel commodato accipere potest aliquid, D. 56. 10.
- Quid servare debet, cum legit, cantat, aut Missam celebrat, D. 72. 2.
- Occupatus hora divini officii, quid præstare tenetur, R. 78.
- Extra dormire, vel manducare absque licentia nulli liceat, D. 79 1.
- In secularium hospitiiis modeste se gerat, D. 84 17.
- Quid præstare debet in missione, & receptione literarum, D. 85. 3.
- Munera accipere nequit absque licentia, R. 85. & D. 85. 1.
- Monachus peregrinus quomodo suscipiendus, R. 101. per tot.
- Qui alibi firmaverit stabilitatem suam, & redire voluerit, quomodo recipiendus, D. 102. 2. & D. 43. 2. 3.
- Monachus alterius Congregationis, quibus servatis recipi potest, D. 102. 3.
- Monachus à Priore quomodo appellandus, R. 106 & D. 112. 20.
- Ultimarum voluntatum executio illi prohibita, D. 112. 5.
- Sinon impleat condiciones suæ facultatis, vel aliter culpabilis, puniendus, D. ibid. 7.
- Quem locum tenere debeat, R. 106. & D. ibid. 1.

- Si impossibilia injungantur, quomodo se gerere debet, R. 122.
- Vocatus ad Capitulum Generale venire teneatur, C. 131. 4.
- Qua ex causa accedere potest, & quæ facultas prærequiritur, C. ibid. 5.
- Accedens sine licentia, qua pæna puniendus, C. ibid. 5.
- Vide etiam Juniores, Hospites, fugitivi, & expulsi.
- Monasteria habeant Regeſtum, in quo ordinata pro bono Congreg: adnotentur, & libellum in quo notentur ordinata pro bono illius Monasterii, D. 53. 15.
- Quæ dispensata super esu carni-um, D. 63. 2.
- Monasterium duodecim Monachorum, quas lectiones habere debeat, D. 73. 4.
- Quas ampliora, D. ibid. 4.
- Quænam deputata pro studiis formalibus, D. 74. 7.
- Acquirunt pecunias, quæ ex illicitis negotiationibus proveniunt, D. 92. 2.
- Quæ Monasteria sint Novitatus, D. 94. 3.
- Extra dormire non licet, D. 105. 14.
- Quæ servanda in constituendis vel destruendis ædificiis, et sub qua pæna, D. 117. 2. & seq.
- Quando potest pro nostris hospitibus petere expensas cibarias, D. 84. 14 & C. 187. 2.
- Sunt exempta à Jurisdictione Ordinarii, D. 114. 8.
- Quæ deputata pro conservandis Scripturis Congregationis, D. 51. 5.
- Ut uniatur aliquod Monasterium nostræ Congreg: quæ servanda, C. 187. 1.
- Quot vota requiruntur, ut nostræ Congregationis Monasterium cum alio permutari possit, C. 189. 3.
- Quot ad Monialium monasteria acceptanda, C. 189. 4.
- Monialium visitatio, quibus committi non possit, C. 163. 3.
- Ipsarum monasteria, ut recipiantur sub Congreg: quid requiritur, C. 189. 4.
- Munera sine licentia Superioris nec danda, nec recipienda, R. 85. & D. ibid. 2.
- Abbates Monachis alterius monasterii non mittant munera absque Prælati illorum licentia, D. 85. 2.
- Deferentes Monachis munera tenentur ea præsentare Superiori, & sub qua pæna, D. 87. 9.
- Mutationes Abbatum raro fi-ant, & quare, C. 182. 2.
- Monachi ex qua causa mutandi, C. 162. 7.
- Præscribatur iter, & necessaria ministrentur, C. ibid. 7.
- Quantum fieri potest, sint ad loca viciniore, C. 163. 8.
- Ut mutationum Catalogo fides adhibeatur, quid requiritur, C. 162. 9.
- Mutationes Monachorum, quan-

- quando à Regimine, & quomodo fieri possunt, C. 186. 1 & seq.
- Quando sunt Monachis dene-gandæ, C. 187. 6.
- Ad expensas mutationum, quodnam Monasterium tenetur, C. 187. 1.
- In quo casu mutationum expensis jungi debeant etiam cibariæ, C. 187. 1.
- Mutatus secum ferat litteras testimoniales sui Superioris, D. 121. 13.
- Si utatur mandato Procurationis Monasterii, à quo recedit, puniatur, 74. 7.
- Statim ac pervenerit ad Monasterium assignatum, revelet Superiori pecunias &c. C. 163. 11.
- Recta via proficiscatur, D. 121. 15.
- Non facile mutantur Monachi, præsertim Juniores, D. ibid. 15.
- Habeat Inventarium eorum, quæ secum defert, Superiori consignandum, D. ibid. 16.
- Aliud Inventarium relinquat Monasterio, à quo recedit, D. ibid.
- Mutatus si fuerit Abbas, de expensis provideat Monasterium, ad quod tendit, aliis Monasteria, à quibus recedunt, D. 122. 17.
- Mutatus detineri non potest, quo minus ad Monasterium assignatum pergat, D. ibid.
- De quibus provideri debet in prima mutatione, C. 163. 10.
- N
- Negotiatio illicita qualiter punienda, D. 92. 2.
- Pecunia ex illa proveniens applicetur Monasterio, & cui, D. ibid. 2.
- Novitiatus Cellæ habeant foramen in Superiori parte ostii à nemine claudendum, D. 37. 2.
- In illo per quinquennium maneant Novitii, D. 46. 3.
- Quando ante extrahendi, D. ibid.
- A Novitiatu extracti, sint per biennium sub cura Prioris, D. ibid. 3.
- Extracti propter culpam quomodo puniendi, D. ibid. 3.
- Novitii absque Monachorum consensu non admittantur ad Professionem, D. 9. 1.
- Non recipiendi, si non profecerint in schola humilitatis, D. 21. 1.
- Quæ memoriter tenere debeant ante professionem, D. ibid.
- Recipi nequeunt, qui non expleverint quintum decimum annum, D. 46. 1.
- Quomodo tractandi, D. ibid. 2.
- Per quinquennium in Novitiatu detineantur, D. ibid. 3.
- Quando ante extrahendi, D. ibid.
- Modus quo recipiuntur, D. 96. 8.
- Quæ servanda in receptione Novitii in anno probationis & professionis, R. 93. per tot.

Præ-

- Prærequirenda ante professio-
nem, D. 94. 1.
- Non recipiantur, si seniorum
major pars non convenerit,
D. ibid. 1.
- Recepti sine debitis requisitis
remittantur ad propria D.
ibid. 2.
- Defectuiosi proponendi sunt to-
ti Conventui, antequam reci-
pian- tur, & quare, D. ibid.
- Qui aliter receperint, punian-
tur, D. ibid. 2.
- Non admitti volumus, qui la-
tinam linguam non callent,
D. ibid. 2.
- In quibus Monasteriis recipi-
endi, D. 95. 3.
- Sunt alendi, & vestiendi sum-
ptibus Monasterii, pro quo
vestiuntur, D. ibid. 3.
- Antequam vestiatur, ubi mane-
re debet, & quomodo, D.
ibid. 4. 5.
- Expulsi, aut discedentes ab
uno Monasterio quomodo ab
alio recipiendi, D. 96. 6.
- Rejecti manere non permittan-
tur in Monasterio, D. ibid. 7.
- Quando, à quo, & ubi reci-
pere debent habitum Novi-
tiorum, D. ibid. 8.
- Ad eorum receptionem, quæ
requiruntur, D. ibid. 9.
- Dicta de Novitio in Capitulo
non revelanda, D. ibid. 10.
- Magister Novitiorum, & con-
sanguinei excludantur, dum
discutitur eorum receptio,
interfint tamen suffragiis,
D. 97. 12.
- Per primos sex menses proba-
tionis in quibus sunt exer-
cendi, D. ibid. 13.
- Eorum Formula Professionis,
D. ibid. 14.
- Quomodo recipiendi ad oscu-
lum pacis, D. ibid. 15.
- Sacerdotes Novitii alios præ-
cedant, & aliquando cele-
brare omittant, & quare,
D. 101. 2. 3.
- O
- Obedientia debet esse sine
mora, R. 13.
- Quid requirit, ut sit accepta-
bilis, R. ibid.
- Exhibetur Deo, dum majori-
bus exhibetur, R. ibid.
- Ad invicem exhiberi debet,
& quomodo ab inferiore, R.
125. D. ibid. 1.
- Oblati gaudent nostris Privi-
legiis, D. 99. 23.
- Quomodo recipiendi, D. ibid.
- Quem locum tenere debent,
D. ibid.
- Quando confiteri, & commu-
nicare tenentur D. ibid.
- Ad quod pensum spirituale
obligantur, D. ibid. 24.
- Observantia Regularis ab Ab-
bate frequentanda, D. 9. 2.
- A Biennio observantiæ requi-
sitæ ad Prioratum excipiun-
tur Lectores, & Concionato-
res, D. 36. 12.
- Observantiæ Regulari vacare
non tenentur Cancellarius,
& Capsarius Congregationis
D. 112. 2.
- Ocreæ Monachorum quales
esse

- esse debeant, D. 89. 8.
Officiales extra Monasteria non omittant spiritualia exercitia, D. 9. 1.
Rerum sui officii faciant Inventarium, D. 50. 1.
Expleta administratione rationem reddant, & reperti culpabiles puniantur, D. ibid. 4.
Nil mutuo, vel commodato accipiant absque licentia in scriptis Prælati, & Conventus, D. 56. 10.
Juniores non ante duodecimum professionis annum fiant officiales, D. 74. 7.
Non sunt perpetui, D. 115. 1.
Quando, & quomodo absolvantur, D. ibid. 2.
A quo instituendi, & quomodo, D. ibid. 4.
In Prælati absentia cui obedire debent, D. 116. 10.
Cujuscunque sint generis ultra sexennium in officiis non permaneant, C. 158. 2.
Ad illa non reasumantur, nisi totidem annis vacaverint, quot exercuerunt, C. 157. 1.
Qui institui debent, C. 159. 9.
Ad favorem alicujus extra Congregationem nullus instituatur, & quare, C. ibid. 9.
Officium divinum, qua hora in noctibus recitandum, R. 21. D. ibid. 1.
Recitationis horarum dispositio quoad tempus pendeat ab Abbate, D. 22. 3. & 75. 1.
Qualiter disponendum Hyemis tempore, R. 23.
Quid mutandum in æstate, R. ibid.
Quomodo recitandum Dominicis diebus, R. ibid.
Qualiter diebus solemnibus, R. 24.
Qualiter privatis diebus, R. ibid.
In triduo ante Pascha recitandum juxta ritum Ecclesiæ Romanæ, D. 25. 1.
In natalitiis Sanctorum, quomodo celebrandum, R. 25.
Dispositio psalmorum, R. 28. per tot.
Recitare tenentur omnes Monachi professi, D. 30. 1.
Conventionaliter in Choro dicendum, & ubi, D. ibid. 2.
In Hebdom: sancta non varietur cantus Monasticus, D. 31. 3.
Quando standum, inclinandum caput, aperiendum, vel seminudandum, aut genuflectendum, D. 31. & D. 78. 1.
Tardè ad divina officia accedentes, quid præstare debent, R. 67. D. 69. 2 & seq.
Non accedentes, vel tardè, excusationem faciant, D. 69. 6. 8.
Discedere volens ab officio quid præstare tenetur, D. ibid. 9.
Prælati si tardè accedant, non genuflectunt, nisi ibi fuerit Præsidens, D. 70. 10.
Qui dare debet signa pro officio persolvendo, D. 72. 1.
Tempore Quadrages: quando horæ

- horæ sunt pulsandæ, D. 76. 6. & seq.
- Expleto officio fiat brevis morula, & quare, D. 80. 4.
- Monachi Hospites se confortant in officio cum Conventu, D. 84. 16.
- Nullus facile eximatur à divino officio propter aliquam artem, D. 92. 1.
- Officium S. P. Benedicti in feria tertia quando recitandum, D. 26. 1.
- Officium B. Mariæ Virginis quo tempore, quoad Nocturnos, & Laudes, non dicitur Conventualiter, D. 22. 7.
- Eadem cura persolvendum, ac divinum, D. 30. 2.
- Officium defunctorum quando dicendum in Quadragesima, D. 78. 2.
- Totum persolvendum in die obitus alicujus, D. 127. 2.
- Pro defuncto Clerico tenentur alii Clerici totum officium defunctorum recitare, D. ibid. 3.
- Quando recitandum pro omnibus defunctis fratribus Monasterii, C. 190. 3.
- Oratio qualis esse debeat, & quomodo orare debemus, R. 31.
- Oratio mentalis quando, & ubi facienda, D. 80. 2.
- Oratio 40. horarum quando fieri debeat, & quomodo, D. ibid. 3.
- Quomodo oremus pro fratribus absentibus, D. 119. 1.
- Quæ oratio, & à quo dicenda cum omnes de Capitulo primo congregantur, C. 134. 2. 3.
- Durante Capitulo specialiter orandum in singulis Monasteriis, & quare, C. 142. 10.
- Ordinationes novæ non fiant, nisi ex urgentissima causa, C. 153. 6.
- A quibus sunt approbandæ, C. ibid.
- Servari debent, sed non registrari, C. ibid. 5.
- Quando registrandæ, C. ibid.
- Ordinationes præteriti Capituli, & Dietæ quando, & quare legi debeant, C. ibid. 4.
- Ordinationes confirmatæ, ut revocari, vel alterari possint quid requiritur, C. 154. 7.
- Vide etiam Decreta.
- Ordo sacer quænam requirat in promovendis, 103. 2.
- Per quod tempus dispensari possit, & a quibus, D. ibid. 4. 5.
- Qui ob insufficientiam non promoventur, vel reprobantur, quibus pœnis subjaceant, D. 104. 6. & 107. 3.
- Promotus sine statutis requisitis ab administratione suspendatur, D. ibid. 7.
- Superior ordinari permittens insufficientem puniendus à Capitulo Generali, D. ibid.
- Quæ servanda, ut quis primo anno, quo est in aliquo Monasterio, ad sacros ordines promoveatur, D. ibid. 8.

- Fugitivi extra obedientiam promoti ad sacros ordines, ut in eis ministrent, quid requiritur, D. 105. 16.
- Promoti in Apostasia ab administratione perpetuo arceantur, D. ibid.
- Facultates pro promovendis ad sacros ordines in Capitulo petantur à Prælato Monasterii, C. 134. 4.
- Osculum pacis quid significet, D. 82. 4.
- Quando mente, & animo exhibendum, D. ibid. 4.
- Ostiarius quid agere debet hospitibus supervenientibus, D. 81. 2.
- Quomodo præsentare debeat Superiori literas, & munera ad Monachos directæ, & sub qua pœna, D. 87. 9.
- Qui, & qualis esse debeat, R. 117. & D. ibid. 1.
- P**
- Panis apponatur, quantum cuique opus est, D. 63. 2.
- Parietes Cellarum non habeant ornamenta, D. 90. 19.
- Pauperes in obitu alicujus nostræ Congregat: quam elemosynam accipere debeant, D. 128. 4.
- Pecuniæ, quæ reperiuntur apud quemvis defunctum nostræ Congregationis, sint illius Monasterii, in quo moritur, si ibi fuerit afsignatus, D. 54. 3.
- Quæ apud ipsum non inveniuntur, sint Monasterii suæ Professionis, D. ibid. 3.
- Quando Superiori revelanda, D. ibid. 4.
- Inordinate exigentes pecunias à Consanguineis, vel aliis qualiter puniendi, D. 55. 6.
- Monachi, & Commissi non emant, aut vendant adinvicem, D. ibid. 7.
- Qui emerit, vel asportaverit aliquid pro Laicis in fraudem vectigalium, quomodo puniatur, D. ibid. 8.
- Pecunias expendere, vel tenere, etiam si aliorum sint, nemini liceat sine licentia Superioris, D. ibid. 9.
- Non revelantes pecunias, quæ pœna puniendi, D. ibid. 9.
- Pecuniæ, quæ non reperiuntur, revelatæ, applicentur Monasterio Professionis non revelantis, D. ibid. 9.
- Pecuniæ Confessariis oblatæ, vel recusentur, vel ad Sacristam dirigantur, D. 105. 13.
- Pernoctare extra Monasterium non permittatur Monachis, D. ibid. 14. & 79. 1.
- Petitiones Abbatum qualiter à Cancellario disponendæ, C. 146. 8.
- Pœnitentiæ à Constitutionibus taxatæ inviolabiliter observentur, D. 40. 1.
- Quandonam secretè, vel publicè imponendæ, D. ibid. 2.
- An dispensari possint, D. ibid. 3.
- Recusans implere pœnitenti-

- as, quomodo debet satisfacere, D. ibid. 2.
- Præticæ** in Definitorum electione quibus pœnis prohibentur, C. 135. 1.
- Præcedentia** quæ servari debet in Congregatione, D. 106. 1. & seq.
- Locus superior** in tota Congregatione nemini concedendus & quare, D. 107. 2.
- Præcedentia** Abbatis Casinensis, Abbatis Sancti Pauli, Sanctissimæ Trinitatis Cava, Procuratoris in Curia, & Prioris Casinensis, D. 110. 14.
- Prælati**, vide Abbas.
- Præpositi**, vide Prior.
- Præsidens** non potest dispensare pœnitentias rebellibus, nisi ad breve tempus, D. 40. 3.
- Habeat** penes se clavem, sub qua sunt acta Visitationum, D. 52. 8.
- Monasteriorum** causas suscipiat tuendas, si opus fuerit, D. ibid. 11.
- Pro** tuendis juribus Monasterii impotentis, quid facere debet, ibid. 12. 13.
- Quid** pro tuendis juribus totius Congreg: D. 53. 14.
- Quando** sufficiat licentia Præfidentis pro ordinando, D. 103. 2.
- Ejus** præeminentiæ, et locus, D. 107. 5. & C. 171. 1.
- Non** concedat facultates ultra tempus suæ dignitatis duraturas, D. 110. 18.
- Signentur** sigillo Congregationis, alias non detur fides, D. ibid. 19.
- Nulli** liceat accedere ad Præfidentem sine ipsius, & Abbatis sui licentia, D. 120. 6.
- Potest** secum ducere ad Capitulum Generale scribam, C. 133. 6.
- Dum** Congregatur Capitulum, dimittat non interesse debentes, C. ibid. 6.
- Quando** congregare debet in suo Cubiculo Visitatores, & ad quid, C. 134. 2.
- Quando** convocare debeat omnes de Capitulo, C. ibid. 3.
- Quas** orationes dicat, dum omnes de Capitulo sunt congregati, C. ibid. 3.
- De** quibus loqui debeat coram Prælati ab ipso convocatis, C. 135. 4.
- Quomodo**, & quando sciscitari debeat Prælatos an satisfacerint, C. ibid. 4.
- Quando** legere debeat ea, quæ ad electionem Scrutatorum spectant, C. 136. 3.
- Quando** legere debeat Scrutatoribus caput Constitut: ad ipsos spectans, C. 137. 4.
- Absente** Præfidente quis dictum caput legere debeat, C. 138. 3.
- Quomodo** absolvat omnes Prælatos ab administratione, & titulo, C. 137. 2.
- Quando**, & quomodo seipsum absolvat ab administratione, & titulo, C. 138. 4.
- Absolutus** veniam petat genibus

- bus flexis, & correctioni subjaceat, C. ibid. 5.
- Ex quibus, & quomodo eligatur Præfident Capituli, C. 138. 1. & 139. 5. 6.
- Quid si duo inveniuntur pares in suffragiis, C. 139. 6.
- Quando legere debeat caput Constitutionum spectans ad auctoritatem Definitorum, & conservatorum, C. 141. 1.
- Quando ipsi præsentari debeant literæ bonum Congregationis concernentes, C. ibid. 4.
- Quas admonitiones facere debeat cunctis de Capitulo congregatis, C. ibid. 4.
- Ejus locus, & auctoritas, C. ibid. 3.
- Sua manu scribat in Regesto Actorum Electionis Scribæ Capituli, C. 144. 1.
- Apud se librum habeat in quo sint descripti incorrigibiles, criminosi, & processati, C. 152. 12.
- Ad ipsum spectat tam in capitulo, quam in Dieta omnia proponere congregatis, C. 153. 1. & 183. 6.
- Tenetur proponere ea, de quibus fuerit à congregatis requisitus, C. ibid. 1. & ibid. 6.
- Quem modum tenere debet in perquirendis votis, C. 153. 2.
- Prolixiorem in docendo moneat, ut sit brevis, C. ibid. 2.
- Præfident Regiminis quando eligatur ultra, quando citra alpes, C. 155. 2.
- Quomodo fiat Electio, & quæ cærimoniarum subsequantur, C. ibid. 3.
- Quis publicare debet Præfidentem Regiminis, C. 156. 5.
- Præfident, & Procurator Generalis non possunt esse professi ejusdem Monasterii, C. 165. 9.
- Pro quo tempore Præfident non est eligibilis in Procuratorem, nec procurator in Præfidentem, C. 166. 10.
- Pro quibus imponatur orari in absolute capitulo, C. 169. 5.
- A Capitulo recedat ultimus, C. ibid. 6.
- Habeat apud se sigillum magnum Congregationis, & Regestis capituli, C. 171. 2.
- Ipsa inconsulto non extrahantur Scripturæ ab Archivio, in quo conservantur, C. ibid. 2.
- Curet ordinata per Capitulum exequi, & observari, C. ibid. 3.
- Iis, quæ intra triennium occurrerint, cum uno vel pluribus Visitatoribus provideat, C. ibid. 4.
- Omnia disponat secundum Dei timorem, aliter corripendus, & à quibus, C. ibid. 5.
- Præfidentis Generalis titulo non utatur, C. ibid. 6.
- Quorum consensum requirit volens accedere ad curiam Romanam, C. 172. 7.
- Quæ Monasteria, quoties, & cum quibus visitare possit, & à quibus abstinendum, C. ibid. 9.

- Quæ servare debeat in Monachorum mutationibus, C. ibid. 10. 11. 12.
- Potest lites, & causas inter nostros summarie terminare, C. 173. 13.
- Potest absolvere omnes de congregationis à servatis ejusdem, C. ibid. 14.
- In actu Visitationis potest delinquentem in alieno Monasterio carceri mancipare etiam invito Prælato, C. ibid. 15.
- Præsidens cum omnibus Visitatoribus repræsentat omnem Congregationem, C. ibid. 16.
- Utatur in literis particularibus sigillo Pax, quo utuntur Visitatores, C. ibid. 17.
- Non potest aperire literas hoc sigillo signatas, C. ibid. 18.
- Quando, & quomodo possit ordinata per Capit: suspendere novaque decernere, & quamdiu duratura, C. ibid. 19.
- Ordinata per ipsum durant etiam post ejus officium, nisi revocentur, C. ibid. 20.
- Caveat à muneribus, & sub qua pœna, C. 174. 21.
- Quomodo ab officio absolendus, si non idoneus, aut criminosus experiatur, C. 182. 1.
- Mortuo Præsidente, loco ejus succedit antiquior Visitator, C. ibid. 2.
- Si Visitator Siculus evadat Præsident, ubi debeat com-
- morari, & cujus expensis, C. 183. 2.
- Illius auctoritas in mutationibus Monachorum, C. 186. 2. & seq.
- Prima qua hora pulsanda tempore Quadrag: D. 76. 6.
- Prior claustralis ubi titulus Monast: est Prioratus venit nomine Abbatis, D. 10. 7.
- Venit etiam nomine seniorum, D. 11. 8.
- Ipsius munera, D. 31. 1. & seq.
- Quorum Confessiones audire potest ex officio, D. ibid. 2.
- Habilitari nequit ad Abbatiam ante præfinitum tempus, D. 35. 10.
- Eligi non potest in Abbatem, nisi expleverit quinquennium in Prioratu, & biennium in Residentia, D. 36. 12. & C. 161. 5.
- Etiam mutatus, si permaneat in eodem Monasterio, discipulorum Confessiones audire potest, nisi Superior prohibuerit, D. 36. 14.
- Capsam clave obseratam habere potest, & sub qua conditione, D. 38. 8.
- Non excusatur à ministerio coquinæ, & à lectione, & servitio mensæ, D. 57. 1.
- Qui locus ei debetur, D. 106. 1.
- Qui Titularis faciendus, D. 107. 2.
- In alieno Monasterio teneat locum post Priorem loci, D. 109. 12.
- Prior Casinensis in Regno Neapolitano præcedat omnes Pri-

- Priores etiam loci, D. 110. 15.
 Prioris electio secundum Regulam, & qui eligendus, R. 114. per tot.
 Non est perpetuus, D. 115. 1.
 Quando, à quo, & quomodo absolvendus, D. ibid. 2.
 Absolutus teneat locum suæ professionis, D. ibid.
 Mortuo, vel absente Prælato ad ipsum devolvitur Prælati auctoritas, & quandiu durat D. 116. 6. & C. 183. 4.
 Tenetur servare, quæ constituit Abbas, & sub qua pœna, D. 116. 7. & 12.
 Prælato ad Capitulum non accedente absque legitima causa, & debitis licentiis, dum Prælati absolvuntur in Capitulo, omnis auctoritas est penes Priorem, D. ibid. 8.
 Non potest deputari Abbas illius Monasterii, in quo immediatè fuit Prior, D. 117. 13.
 Pro defuncto Priore claustrali, vel Titulari, Claustralis, vel titularis tenentur, respectivè ad decem missas, D. 127. 3.
 Quot vota requiruntur, ut Prior deponatur, & quot, ut quis in Priorem eligatur, C. 158. 4.
 Quot annis possit esse Prior in aliquo Monasterio, & quot abesse debet, C. 157. 1.
 Potest in Dieta mutari, non autem deponi, nisi causa cognita, C. 184. 7.
 Privilegia Congreg: in quibus Monasteriis custodienda, & qua cura, D. 51. 5.
 Ad alia nostra Monasteria transferri possunt, sed quæ servanda, D. ibid. 6. 7.
 Eorum transumpta in singulis Monasteriis habeantur, D. 52. 7.
 Ut inviolata permaneant, quanti Abbatis debet esse cura, D. ibid. 11. 12.
 Procurator Generalis in Curia quomodo tueri debet causas Monasteriorum, D. ibid.
 Quos Abbates præcedat, D. 110. 16.
 Qui, quando, & quomodo eligendus, C. 164. 5.
 Quas condiciones prærequirat, C. ibid.
 Quæ ad ejus officium spectant, C. ibid. 5. 12.
 Quibus rationem reddere tenetur, & quando, C. ibid. 6.
 Computorum libros deferat ad Capitulum Generale, & quare, C. ibid.
 Subscribat mandata pecuniæ quocunque modo solvendæ à Computista, C. 165. 7.
 Capsa Procurariæ Generalis apud quem esse debet, C. ibid.
 Modus eligendi Procuratorem Generalem, C. ibid. 8.
 Electus in uno Capitulo, in sequenti confirmari debet, C. ibid.
 Quas impossibilitates habet cum Abbate Sancti Pauli, & quæ servanda in eorum ele-

- electione, & deputatione, C. ibid. 9.
- Duo Abbates ejusdem Monast: professi non possunt successivè eligi in Procuratorem Generalem, C. ibid.
- Procurator Generalis, & Præsidentens non possunt simul esse professi ejusdem Monasterii C. ibid.
- Non habeat Monasterium Regiminis, C. 166. 10.
- Excluditur tempore Procurationis ab electione in Definitorum, vel Visitatorem, etiam pro eo Capitulo, quo cessat à Procuratione, C. 166. 10.
- Non interveniat Dietæ, C. ibid.
- Vacare debet à procuratione tot annis, quo fuit Procurator, C. ibid.
- Pro quo tempore Procurator non est eligibilis in Præsidentem & Præses in Procuratorem, C. ibid.
- Quod Juramentum præstare debeat Definitorio, vel Abbatì S. Pauli, C. ibid. 11.
- Certiozem facere tenetur de publicis negotiis Præsidentem, & de privatis Monasteriorum suos Superiores, C. ibid.
- In defectu Procuratoris quis ejus vices gerere debeat usque ad Capitulum, C. ibid. 12.
- Absolvere Procuratorem Generalem in pœnam ad solos Definidores spectat, C. 167. 13.
- Habeat Coadjutorem, & qualem, C. ibid. 14.
- Professio Novitiorum quorum consensum requirat, D. 9. 1.
- Quæ prærequirantur in Novitio, D. 21. 1.
- Ad professionem, quæ ætas requiritur, D. 45. 1.
- Professionis formula, D. 97. 14.
- In ordine Conventus attenditur ordo Professionis, R. 106. & D. ibid. 1.
- Proprietas radicitus amputanda, R. 53.
- Si nimio affectu aliquid possidet Monachus, à Superiore auferatur, D. ibid. 1.
- Omnia ad arbitrium Superioris concedenda, D. ibid.
- Quomodo permittuntur libri, D. 54. 2.
- Inordinate exigentes pecunias, qualiter puniendi, D. 55. 9.
- Non revelatæ sint Monasterii professionis non revelantis, D. ibid.
- Mutati ad alia Monasteria, quando Superiori revelare pecunias debent, D. 121. 14.
- Psalmi Graduales quando dicendi, D. 76. 6.
- Psalmi Pœnitentiales quando dicuntur, D. ibid. 6.
- Psalmodia qua devotione, & reverentia peragenda, R. 30. & D. ibid. 1.
- Voce alta, sonora, & pausa interposita psallendum, D. 30. 1.
- Psalterium totum per Hebdoma-

madam-recitandum, R. 29.
 A Sanctis nostris Patribus uno
 die recitabatur, R. ibid.
 Pueri qualiter corripiantur,
 R. ibid.
 Minores anno quintodecimo
 non recipimus, D. 45. 1. &
 D. 94. 1. Vide Juniores.

Q

Quadragesima quando in-
 cipit in nostra Congreg:
 D. 78. 1.
 Hoc tempore non conceduntur
 recreationes, nec facultates
 iter faciendi, D. 15. 4. 9.
 Quando pulsanda sunt signa
 divini officii, D. 76. 6. &
 seq.
 Si occurrat festum duodecim
 lectionum, dicantur duæ Mis-
 sæ, & quo ordine, D. ibid. 10.
 Quæ hora refectionis, & quid
 post refectionem agendum,
 D. ibid. 11.
 Quæstor de quibus fidem fa-
 cere debet, & quando C.
 135. 4.

R

Recreationes quot in hebdo-
 mada, & quando conceden-
 dæ, D. 15. 4.
 Quæ cavenda in illis, D. ibid. 5.
 Contravenientes quæ pæna pu-
 niendi, D. ibid.
 Interefse illis debet Superior,
 D. ibid. 5.
 Eundi ad Civitates raro con-
 cedendæ, & cum quibus con-
 ditionibus, D. 16. 9.

Quibus temporibus in illis in-
 dulgentiores sint Prælati, D.
 66. 5.
 Rectoris qui deputandi, &
 ad quæ tenentur, deputati,
 D. 49. 8.
 Refectionis hora tempore je-
 junii, D. 76. 5 & 7.
 Refectorium frequentet Ab-
 bas, D. 8. 2.
 In quo Refectorio prohibentur
 carnes, in quo permittun-
 tur, & quando, D. 63. 3.
 In Refectorio observantiæ, ob-
 servandum semper silentium
 D. 80. 4.
 In illo quomodo bibere debe-
 ant Monachi, & in quibus
 poculis, D. 61. 1.
 Tempore Capituli Generalis
 omnes conveniant ad vitam
 communem in Refectorio,
 C. 142. 8.
 Referre non licet in Monaste-
 rio quæ extra, vel visa, vel
 audita fuerint, R. 119. 2. D.
 ibid. 2.
 Secreta Capituli extra referre
 non licet, D. 10. 6.
 Regimen non potest concedere
 facultatem Monachis ma-
 nendi extra Congreg: D.
 16. 10.
 Curet observari pœnitentias à
 Constitut: taxatas, D. 40. 1.
 Puniat Abbates negligentes in
 cura infirmorum, D. 58. 1.
 Potest dispensare promoven-
 dis ad sacros ordines per
 annum, D. 103. 4.
 Disponere potest de fugitivis
 in carcerem detrusis, D. 44. 4.

Re-

Regula legenda in Capitulo ,
& quando, D. 27. 1.

Legatur etiam ad primam , &
secundam mensam , sed Ita-
lico sermone , & quare, D.
61. 2.

Religiosus, ut extra Congre-
gationem degat, quæ facul-
tas requiritur, D. 16. 10.

Religiosus ex ordine mendi-
cantium recipi non potest in
nostra Congregatione , D.
102. 1.

Ex ordine verò non mendican-
tium , ut recipiatur , quid
requiritur , D. ibid. 3.

Rejetti ab omnibus Prælati-
bus, detrudendi sunt in carcerem
Monasterii suæ professionis,
donec respiciant, vel bene-
volos invenerint recepto-
res , D. 122. 20.

Revelatio eorum , quæ in Ca-
pitulis aguntur , quam pœ-
nam meretur, D. 10. 6.

Roma , vide Curia Romana.

Rubricæ Breviarii , & Missalis
Monastici servandæ, D. 25. 1.

S.

Sacellum sit juxta portam Mo-
nasterii , & quare, D. 81. 2.

Sacerdos, ut eligatur in Deca-
num , quas condiciones re-
quirit, D. 33. 4.

Dum communicat, habeat sto-
lam super humeros, D. 61. 4.

Celebret Missam morosè, alta,
& distincta voce, D. 72. 2.

Ingressus Congreg: quem lo-
cum tenere debet , D. 100.
1. 2.

Celebrare ommittat aliquan-
do , & quare , D. 101. 3.

Qualis esse debet, R. 102.

Quæ requiruntur , ut quis in
Sacerdotem ordinari possit,
D. 103. 1. & seq.

Celebrare nolens dicat Anti-
phonas , D. 104. 10.

Pro quolibet defuncto Sacer-
dote tenetur ad unam mis-
sam , D. 127. 3.

Sacrista quando accendere de-
beat lampadem in Dormito-
rio, 38. 15.

Ad ipsum spectat nunciare ho-
ram operis Dei, D. ibid.

Distribuere debet missas pro
defunctis Fratribus, D. 127. 2.

Sarabaitæ Monachi, qui, R. 5.

Scandalosi, vide Incorrigibiles

Scriba non ducatur ab Abbati-
bus ad Capitulum Generale
C. 131. 6.

Præsides potest secum duce-
re Scribam , dum accedit
ad Capitulum Generale, C.
ibid. 3.

Scriba Auditorum causarum ,
qualis esse debeat , & qui
ejus Coadjutores, C. 147. 1.

Scriba Capituli Generalis, quis,
& quomodo eligendus , C.
144. 1.

Quoad Acta Capituli vim ha-
bet Notarii Apostolici , C.
ibid.

Quid præstare debeat post fu-
am electionem, C. 145. 2.

Quænam sint ejus munera tem-
pore Capituli, C. ibid. 3. 4.

Expleto Capitulo non discedat
sta-

- statim, & quare, C. ibid. 4.
 Ad ipsum pertinet mutationes
 Monachorum in scriptis re-
 digere, & Catalogis muta-
 tionum subscribere, C. 162. 9.
 Scribere Capitulo Generali vo-
 lens breviter scribat, C.
 132. 1.
 Scribens, & non subscribens
 carceri mancipetur, ejusque
 literis non adhibeatur fides,
 C. ibid. 1.
 Nullus scribat ea, quæ ante
 visitationem acciderint, C.
 132. 2.
 Quando alienis literis subscri-
 bere liceat, C. ibid. 3.
 Scribens Capitulo Generali
 Deum præ oculis habeat, C.
 ibid. 4.
 Qui in alterius præjudicium,
 scribit, stet ad pœnam talio-
 nis, C. 133. 5.
 Nullus inquirat, aut molestè
 ferat contra eum scribentem
 C. ibid. 6.
 Scripturæ Congregationis ubi
 conservandæ, D. 51. 5.
 Non extrahantur ab Archivis
 sine facultate Præsidentis,
 C. 171. 2.
 Scurilitates æterna clausura
 damnantur in omnibus lo-
 cis, R. 14.
 Occasiones etiam prohibentur
 D. 15. 1. 2.
 Scrutatores quot, qui, & quo-
 modo eligendi, C. 136. 1.
 Revelantes non revelanda qui-
 bus pœnis afficiantur, C.
 137. 2.
 Caput Constitutionum ad i-
 pso spectans audiant à Præ-
 sidente, C. ibid. 4.
 Comburant schedulas, post-
 quam eas scrutati fuerint,
 C. 159. 6.
 Scrutinium electionis Præsi-
 dentis quomodo fiat, C.
 155. 3.
 Scrutinium electionis Præla-
 torum, C. 158. 4.
 In quovis scrutinio ostendens,
 vel per alterius manum dans
 suffragium, quàm pœnam
 incurrit, C. 156. 4.
 Vide Electio.
 Seculares quomodo in Mona-
 steriis fuscipiendi, D. 81.
 2. & seq.
 Senes intelliguntur etiam im-
 becilles.
 Seniores, qui sint, D. 11. 8.
 Appellentur Patres, D. 111. 20.
 Dicti Senipetæ, alii legunt
 Sympectæ, R. 41.
 Sigilla congregationis cantè
 custodienda, D. 52. 9.
 Item sigilla Monasteriorum, D.
 ibid. 10.
 Adulterans sigilla carceri man-
 cipandus, D. ibid. 10.
 Sigillo signentur facultates
 Præsidentis, & Visitatorum
 alias non adhibeatur fides,
 D. 110. 19.
 Sigillum magnum congrega-
 tionis sit penès Præsidentem,
 C. 171. 2.
 Quo sigillo uti debent Visita-
 tores, & Præsidentis in literis
 particularibus, & quando,
 C. 173. 17. 18.
 Signa particularia à quo fieri
 de-

debent legente Superiore ad mensam, D. 61. 2.

Signum incipiendæ comestionis quando fieri debeat à Superiore, D. 62. 8.

Signum quando Monachi recipere se debent ad cellas, quando, & quomodo pul- sandum, D. 77. 13.

Quænam sint signa præeminen- tiæ, & jurisdictionis, D. 109 13

Silentium semper servandum in Dormitorio, D. 38. 10

In quibus aliis locis, D. 80. 4.

Servari etiam debet post signum Serotinæ dormitionis, D. 67. 2.

Spolium Defunctorum nostræ Congregationis cui Mona- sterio debeat, D. 54. 2. 3.

Studia formalia in quibus Mo- nasteriis ponantur, D. 73. 5.

Studentes idonei in quibus, & quomodo sollicitè instruendi D. ibid. 4.

Alumni aliorum Monasterio- rum mittantur ad Monaste- ria assignata pro studiis, D. ibid. 5.

Studentibus, quæ indulgentiæ concedendæ, D. ibid.

In Monasteriis pro studio de- putatis eligatur unus, qui scholis præsideat, D. 74. 6.

Studentes alantur expensis Monasterii, cujus sunt pro- fessi, D. 73. 5.

Suffragia, quæ, & quomodo pro nostris defunctis præ- standi, D. 127. 1. 2. & seq.

Superiores ad gradus non pro-

moveantur, nisi fuerint pro- positi ab Abbatibus, C. 134. 4.

T

Taciturnitas cui convenit, R. 14.

Etiam servanda à bonis elo- quiis, R. ibid.

Tapetia, sicut & alia Ecclesia- rum ornamenta non commo- dentur secularibus, D. 50. 3.

Taxarum solutiones quando fieri debeant, C. 133. 3.

Abbates negligentes in solu- tione Taxarum, qua pœna puniendi, C. ibid. 3.

Cellarii, quorum incuria non solvuntur Taxæ, puniantur, & eorum Monasteria succum- bant ad interesse, C. ibid. 3.

Quando renovandæ, C. 154. 2.

Quando de novo imponendæ, à quibus, & quomodo, C. 161. 4.

Solutiones Taxarum fiant ex- pensis Monasteriorum, C. 155. 5.

Tonsura sit in omnibus unifor- mis, D. 88. 4.

Qui eam non servant, graviter puniendi, D. ibid. 4.

Transire ad aliam Religionem quid requirat, D. 44. 3.

Vitiosè egredi à Religione cen- sentur hi, qui prætextu ob- tentæ licentiæ vagantur, D. 45. 1.

V

Vagari per Civitates Mona- chis non licet, D. 15. 6.

Ve-

- Vestigal ut fraudetur, non asportet quisquam aliquid, & sub qua pœna, D. 55. 8.
- Vehicula sint sine luxu, & superfluitate, D. 89. 7.
- Vendere autemere ad invicem non licet Monachis, & Commissis, D. 55. 7.
- Venetias accedentes quibus licentiis indigent, D. 122. 19.
- Vesperæ quando persolvendæ tempore Quadrage, D. 76. 7.
- Quando, & quomodo pulsari debeant ejus signa in dicto tempore, D. ibid. 9 & seq.
- Vestimenta quæ necessaria esse, & qualia esse debent, R. 87.
- Quæ nigri coloris, & quare, D. 88. 1. 2.
- Interiora cujus coloris esse debeant, D. ibid. 3.
- In omnibus servetur uniformitas, D. ibid. 2.
- Caligæ, & pedules sint albi coloris, D. ibid. 3.
- Nullus utatur cingulis sericis, D. ibid.
- In vestimentis vitetur pretiositas, D. ibid. 5.
- Qualia debent esse Pallia Monachorum, D. 89. 7.
- Pilei quales, D. ibid. 7.
- Nondentur pecuniæ pro vestibus, sed provideantur à Prælato juxta indigentiam, D. 89. 9.
- Vestimentorum mensura, D. ibid. 11.
- Materia, & color Tunicæ, & Pallii Commissorum, D. 90. 16.
- Accipientes nova, vetera resti-
tuant, & sub qua pœna, D. ibid. 17.
- Inventarium vestimentorum quando, & quomodo faciendum, D. ibid. 18.
- Usus linei indusii Monachis prohibentur, & quando permittitur, D. 91. 20.
- Vicarius Capituli quis, & à quibus eligendus, C. 146. 1.
- Ob quam causam eligatur, C. ibid.
- Ejus munera, C. ibid.
- Quem locum teneat, & quibus præeminentis gaudeat, C. 147. 2.
- Vinum parcè bibendum à Monachis, R. 64.
- Mensis apponatur, quantum sufficit, sed dilutum bibant Monachi, D. ibid. 1.
- In Refectorio bibendum in vasis fictilibus, D. ibid.
- Visitationes quo tempore faciendæ, C. 174. 1.
- Visitationum acta ubi reponenda, & quomodo custodienda, D. 52. 2. & C. 181. 25.
- Quid agendum, si uterque Visitator, vel alter tempore Visitationum sit impeditus, C. 174. 1.
- Quæ præstanda in principio visitationis, ad quid hortandum, & qua serie cætera sint explenda, C. ibid. 4. & seq.
- In loco eorum audientiæ non sint ornamenta, C. ibid. 3.
- Super quibus, & quo ordine ducere debent examen, C. 175. 8. & seq.

- In visitationibus imponens fal-
sum quomodo corripendus,
C. ibid. 7.
- Decreta, & Scripturæ visita-
tionum quomodo consignan-
da Cancellario, & quare, C.
181. 25.
- Visitatores tenentur jurare
coram Deffinitoribus de ha-
bilitate promovendorum, D.
33. 4.
- Curent, ut tollantur abusus
circa redditus Monasterio-
rum, qui malè impediuntur,
D. 49. 9 & 50. 4.
- Videant Inventarium univer-
sale rerum Monasterii dum
visitant, D. 50. 4.
- Quæ alia advertere debeant,
D. ibid.
- Causas Monasteriorum requi-
siti tueantur, D. 52. 11.
- Acta Visitationum ubi repone-
re debent, D. ibid. 8.
- Quid facere debent, ut Mona-
sterio impotenti pro causis
tuendis subveniatur, D. ibid.
12. 13.
- Contra proprietarios rigorosè
procedant, D. 55. 9.
- In actu visitationis sollicitè in-
quirant super illicitis nego-
tiationibus, D. 92. 2.
- Dispensare possunt per tres
menses promovendis ad fa-
cros ordines, D. 103. 5.
- Eorum præminentia, D. 107.
6 & seq.
- Ordinata per illos durant eti-
am post eorum officium, nisi
revocentur, D. 110. 17.
- Non concedant licentias ultra
tempus suæ Visitationis du-
raturas, D. ibid. 18.
- Signent facultates sigillo Con-
gregationis, alias non adhi-
beatur fides, D. ibid. 19. &
C. 181. 25.
- Invigilent super vano cubicu-
lorum apparatu, & quibus
referre debeant, D. 113. 5.
- Nulli liceat accedere ad Visi-
tatores absque eorum, & sui
Prælati licentia, D. 120. 6.
- Venire debent ad Capitulum
Generale, C. 130. 1.
- Si quis venire non poterit, ad
quid tenetur, C. 131. 3.
- Quando, & quomodo sciscitari
debeant Prælatos, an satis-
fecerint, C. 135. 4.
- Cum fuerint absoluti, flexis ge-
nibus veniam postulent, &
correctioni subjaceant, C.
138. 6.
- Tenentur denunciare Deffini-
toribus criminosos, C. 152.
12.
- Quæ requirenda à Visitatori-
bus in promotionibus ad gra-
dus, C. 160. 2.
- Qui, qua ratione, quo ordine
Provinciarum servato, &
quot eligendi, C. 163. 1. &
seq.
- Qui excluduntur, & qui eligi
possunt in Visitatores, C.
ibid. 3.
- Quando eis injungi potest, vi-
sitatio Monialium, C. ibid. 3.
- Quomodo instruendi à Deffini-
toribus pro sui muneris exe-
cutione, C. 164. 4.
- Visitantes Monast. S. Pauli
exa-

- examinent computa Procuratoris Generalis, C. ibid. 6.
- Quæ inquirere debeant à Scriba Capituli in ejus absolutione, C. ibid. 6.
- Ultimi à Capitulo recedant, C. ibid.
- Simul cum Præsidente provideant occurrentibus in Congregatione intra triennium, C. 171. 3. 4.
- Si velint accedere ad Curiam Romanam, quæ facultas requiritur, C. 172. 8.
- Quæ fervare debent in mutationibus Monachorum, C. ibid. 9. 10. 11.
- Quæ Monasteria non possunt visitare, C. ibid. 9.
- In actu visitationis lites inter nostros summarie terminare possunt, & omnes de Congregatione absolvere à reservatis ejusdem, C. 173. 13. 14.
- Simul cum Præsidente totam repræsentant Congregationem, C. ibid. 16.
- In actu visitationis possunt delinquentes carceri mancipare, etiam invito Prælato, C. ibid. 15.
- In literis particularibus utantur sigillo Pax, & hujusmodi literas illi tantum aperire possint, ad quos diriguntur, C. ibid. 17. 18.
- Quando possint ordinata per Capitulum suspendere, novaque determinare, & pro quo tempore, C. ibid. 19.
- Caveant a munerum acceptio-
ne, & sub qua pœna, C. 174. 21.
- Visitator actu quis eligendus & qui ejus locus, C. ibid. 1. 2.
- Abstineant à superfluis, & communem vitam sequantur, C. ibid. 3.
- Super quibus examinare, & inquirere debeant tempore visitationis, C. ibid. 4. & seq.
- In quo casu, & quibus servatis possunt suspendere Prælatum aliosque Officiales delinquentes, C. 179. 18. 19.
- Si in his ipsi deliquerint quando, & à quibus puniendi, C. 180. 19.
- Notatu digna, & quæ non expèdierint, referant voce, vel literis Capitulo Generali, C. ibid. 20.
- Quæ sit Visitatorum auctoritas, & qua pœna inobedientes iis plectantur, C. ibid. 22.
- De quo juramentum præstare tenentur, & quibus, C. ibid.
- Qua pœna puniantur revelantes accepta in Visitationibus, C. 181. 23.
- Ad quæ hortari debeant, completis visitationibus, C. ibid. 24.
- Describant decreta sancita pro Monasteriis in folio, ab ipsis subscripto, quod successoribus tradant, & quare, C. ibid. 25.
- Visitator criminosus quomodo ab officio absolvendus, & alter ejus loco subrogandus, C. 182. 1. 2.

Antiquior Visitator, Præsiden-
te mortuo, vel absoluto est
Præsident, C. ibid. 2.

Visitator Siculusevadens Præ-
sident ubi, & cujus expen-
sis commorari debeat, C.
ibid. 2.

Ex Visitoribus Siculis unus
arbitrio Definitorii veniat
ad Dietam, C. ibid. 2.

Visitorum auctoritas in mu-

tandis Monachis, C. 186. 2.

& seq.

Vocare ad consilium quos de-
bet Abbas, et in quibus cau-
sis, R. 9. D. ibid. 1. 8.

Z

Zelus duplex, & quem debent
Monachi habere, R. 126.

Constitutio Innocentii Papæ Undecimi, de Dieta,
& Capitulo Triennali.

I N N O C E N T I U S
P A P A X I.

Ad futuram Rei Memoriam.

Cum sicut accepimus, dudum fel: record: Clemens Papa Decimus Prædecessor Noster, quoddam Decretum in Capitulo Generali Congregationis Casinen: Ordinis Sancti Benedicti Mantuæ in Monasterio ejusdem Sancti Benedicti celebrato factum, ut ad evitandas expensas, ac iterum incommoda, Capitulum Generale ipsius Congregationis, quod à Constitutionibus ejusdem Congregationis, singulis annis celebrandum mandabatur, in posterum altero quoque Anno ad mentem rec: mem: Alexandri Papæ VII. Prædecessoris Nostri cogi deberet, Apostolica auctoritate inter alia confirmaverit, & approbaverit, prout in ipsius Clementis Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 22. Augusti 1670 expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expreso, & inserto haberi volumus, uberius continetur. Nos considerantes Congregationem prædictam, ejusque Monasteria, & personas propter nimis frequentes Capitulum Generalium, & Dietarum intermediarum celebrationes, expensis, & iterum incommodis, adhuc nimium gravari, ac proinde illorum utilitati, & commoditati peramplius, quantum cum Domino possumus consulere cupientes; motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero, tam Capitulum Generale, quam Dieta intermedia præfata Congregationis Casinensis quolibet triennio à proximè futuro Capitulo Generali, quod tertia Dominica post Pascha Resurrectionis Dominicæ anni proximè venturi 1681. celebrandum est, incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus de triennio in triennium continuando, celebrentur, ita scilicet, ut Dieta hujusmodi octodecim mensibus post celebrationem cujuscunque Capituli Generalis pro rebus, & negotiis, quibus interea consulendum fuerit, ante tamen festum Circumcisionis Domini immediatè sequentis, & non aliter

aliter haberi debeat; Visitatores verò, qui juxta Constitutiones prædictas eidem Dietæ interesse debebunt, in accessu ad ipsam Dietam, & in reditu ab illa Visitationis Monasteriorum sibi respectivè assignatorum terminare, & absolvere teneantur, tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Decernentes easdem præsentis literas, & in eis contenta quæcunque, etià ex eò, quod quilibet in præmissis Interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etià specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Causæ, propter quas ipsæ præsentis emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etià quantumvis Juridica, pia, & privilegiata Causa, colore, prætextu, & capite, etià in corpore Juris clauso, etià enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu Intentionis nostræ, aut Interesse habentium consensus, aliove quolibet, etià quantumvis magno, & substantiali, individuumque expressionem requirente, defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas appellationis oris, restitutionis in integrum, aliudvè quodcunque Juris facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etià motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse. Sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari, sicquè, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etià Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etià de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosvè quoslibet quacunque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, & Constitutionibus, & Ordinationibus, Apo-

stolicis, necnon dictæ Congregationis, ejusque Monasteriorum, & aliis quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, decretis & usibus, etiam immemorabilibus privilegiis quoque Indultis, & Litteris Apostolicis eidem Congregationi, ejusque Monasteriis, Superioribus, & personis quibuscumque sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac Consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac exactissimè servatis, insertis, & expressis, ac specificatis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique Locorum tam in Iudicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent, vel offensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Septembris 1680. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

I. G. Slusius.

Con-

Constitutio Gregorii PP. XIII. pro Congregatione Casinensi contra appellantes, & ambientes à Sanctissimo D. N. Urbano PP. VIII. confirmata, & ampliata.

U R B A N U S PP. VIII.

Ad perpetuam Rei Memoriam.

Aliàs à fel: record: Gregorio XIII. prædecesore nostro emanarunt litteræ tenoris subsequentis, videlicet: Gregorius Papa XIII. Ad perpetuam rei memoriam. Nihil in unâquaque Religiosa Familia, in qua obedientiæ firmissimè jactis fundamentis plerique fideles in claustris Altissimo famulari student æquè arbitramur esse utile, quam supremam in eisdem auctoritatem gerentibus omni contentione exclusa, ea, qua decet, reverentia, universos parere, eorumque dictis audientes esse, necnon à regularis observantiæ professorum pectoribus, honorum assequendorum nimiam cupiditatem exulare. Utque hæc, divina assistente gratia, maximè in Congregatione Monachorum de observantia Congregationis Casinen: aliàs Sanctæ Justinae de Padua Ordinis Sancti Benedicti, quæ vitæ Sanctitate claruit, ex sententia nostra succedant, antiquas constitutiones approbandas, & in illarum transgressores duriores pœnas proponendas, & aliàs opportunè providendum esse censemus, prout in Domino conspicimus expedire. Accepimus enim, quod licet aliàs fel: rec: Eugenius Papa IV. prædecesor noster sub Dat: Romæ apud S. Petrum Anno Domini 1432. Nono Kalend: Decembris Pontificatus sui Anno Secundo inter alia voluerit in Capitulo Generali ejusd: Congregationis singulis annis celebrando, novem Dēffinitores ex Monachis dictæ Congregationis eligi, qui vocem in capitulo haberent, sicque electus totum Capitulum prædictum repræsentare, eorundemque Dēffinitorum statutis, constitutionibus, ordinationibus, dēffinitionibus, & correctionibus, singulos Congregationis ejusdem Monachos, cuiusque dignitatis, status, gradus, sive conditionis existerent in omnibus efficacitèr parere, ac hujusmodi Dēffinitores de Monasteriis, & locis, illorumque bonis, prout viderent expedire, disponere, necnon ex Monachis tunc

Gg 2

præ-

præsentibus, & futuris, quos ad id idoneos judicavissent, in Abbates pro tempore vacantium Monasteriorum, ac Prioratum hujusmodi alias juxta dictæ Congregationis constitutiones, ordinationes, & statuta eligere, sive nominare, necnon ad eorum beneplacitum taliter electos, absque aliqua etiam causæ cognitione à regimine etiam quod Monasteriorum, & Prioratum, à quibus tunc præfuerint, & quæ tunc propterea vacare censerentur, absolvere, & amovere posse. Idemque per alias literas Datas Florentiæ Pontificatus sui Anno Quarto decrevit, dum occurrente vacatione Monasteriorum, & Prioratum dictæ Congregationis, etiam apud Sedem Apostolicam vacantium, quæ illis ratione providendum esset, ordinavit, prout in singulis ejusdem Prædecessoris litteris plenius continetur. Nihilominus nonnullos dictæ Congregationis Monachos, ejus, quam Deo voverunt, obedientiæ plane oblitos, præfatis Superioribus in electione, & amotione Abbatum, & aliorum ad eorundem nutum, & beneplacitum à Monasterii, & aliis Officiis absolvendis, & liberandis, aut ad illa eligendis, & nominandis adversari, & contradicere, & cum illis ad contentiones devenire, alios verò, ne contra eos, veluti inobedientes, vel alia etiam ex causa, aut ex quantumvis gravi crimine, & excessu procedi possit, contra ejusdem Congregationis statuta, & ordinationes varias oppositiones, & subterfugia, aut alia impedimenta asferre, vel interponere; necnon absque eorundem Superiorum licentia in his, quæ ad morum correctionem, & regimen, administrationemque Congregationis ejusdem pertinent; Jurisperitos, & alios consulere temerè ausos fuisse, & non præsumere; quosdam etiam professionis, & regulæ, quam sub humilitatis habitu professi sunt penitus immemores reperiri, qui sic ambitione dignitatum, et Officiorum Ecclesiasticorum in dicta Congregatione consequendarum, quò facilius de Congregationis rebus, & personis ad eorum libitum disponant, se efferrî patiuntur, ut ad Ecclesiasticorum, & Sæcularium Principum auxilia, vel occultè, vel palàm recurrant, & à S. R. E. Cardinalibus, aliisque Prælati commendatitias literas propterea expetant, & novi aliquid semper, ut optati compotes fiant, in eorum animæ perniciem parando, aut moliendo, ejusdem Congregationis quietem, cum animarum illorum periculo non modicè perturbent. Nos igitur præmissis occurrere, ac ejusdem Congre-

gregationis Monachorum, honori, & quieti, quos in visceribus gerimus charitatis, necnon ad deterrenda maleficia, gravioribus etiam pœnis propositis, consulere cupientes, ac dictarum Prædecessoris literarum seriem, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia singulas Prædecessoris prædicti literas, ea in parte, qua illæ auctoritatem illorum, qui pro tempore regimini Congregationis deputati erunt, respiciunt, quod ad eorum nutum, & beneplacitum Abbates, & alios quovis nomine nuncupatos dictæ Congregationis Prælatos, vel Officiales eligere, & electos similiter absque aliqua causæ cognitione, servatis alias ipsius Congregationis constitutionibus, ab officio amovere, & absolvere possint, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, & quatenus etiam opus sit, easdem quoad præmissa duntaxat innovamus, quodque contra eos, qui præmissis eisdem Superioribus in electionibus, vel amotionibus hujusmodi contradicere, vel se opponere, aut cum illis contendere præsumperit, per pœnam privationis Officiorum, quæ obtinuerint, ac personæ correctionem, & carcerationem animadvertatur, statuimus. Cumque idem Prædecessor districtius inhibuerit, ne cui Prælatorum, vel Monachorum dictæ Congregationis ab institutis ordinationibus, correctionibus, & mandatis Capituli Generalis, sive Præsidentis, aut Visitatorum, vel Rectorum ejusdem Congregationis ad quemcumque, etiam Sedem Apostolicam, nisi de Speciali indulto Summi Pontificis, liceret appellare, quamcunque appellationem, si aliquam quandoque interponi contingeret, cum inde secutis irritam decernendo. Si autem contra aliquem Prælatum, vel Monachum dictæ Congregationis civiliter ageretur secundum statuta, & consuetudines Congregationis prædictæ, juris communis, apicibus, dilationibus, terminis, & litium anfractibus omisissis procedi debere mandaverit, ejusdem Prædecessoris exemplo adducti, quod quandocumque contra Monachos judicium ex quavis causa institui contigerit, summarie, simpliciter, & de plano, ac sola facti veritate inspecta, necnon omni, & quacunque appellatione remota agi. Appellantes verò, aut de nullitatibus sententiarum processuum, & aliorum quorumcumque contra se decretorum, vel actorum dicentes, vel aliquod aliud impedimentum interponentes illis non obstantibus

pri-

privationis Officiorum, & carceris pœnis itidem affici, & ad ulteriora, in causis, quas pro tempore agitari continget, privationisque, carceris, & aliarum pœnarum propterea inflictarum executionem procedi posse volumus; easdemque pœnas ad eos etiam Monachos, qui à Jurisperitis, aut aliis quibusvis personis extra dictam Congregationem absque eorum Superiorum licentia in his, quæ ad obedientiam, aut correctionem ejusdemque Congregationis regimen pertinebunt, consilium capient, extendimus, ac omnes, & singulos Monachos Congregationis prædictæ cujuscunque ætatis, gradus, conditionis, præminentia, & literaturæ existentes, & quacunque dignitate præfulgentes, qui ad Prælaturas, & alia officia dictæ Congregationis assequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non existentium favores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis directè, vel indirectè, palàm, vel occultè ad dignitates, seu officia in Congregatione præfata obtinenda aspiraverint, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ac obtinere quæsiverint, illorumque complices, & fautores ad quascunque Prælaturas, dignitates, & officia spiritualia, vel temporalia, & præsertim in ipsa Congregatione obtenta, & obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis Prælaturis, dignitatibus, administrationibus, vel officiis eo ipso privamus, ac privatos voce tum activa, tum passiva carere decernimus, & declaramus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ omnibus dictæ Congregationis Monachis, qui pro tempore regiminis dictæ Congregationis deputati erunt, præcipientes, districtèque mandantes, ne aliquos precibus, literis, vel favoribus Principum, vel Prælatorum, aut aliorum extra dictum gremium existentium adducti ad cujusvis generis Prælaturas, dignitates, officia, administrationes, & gradus promoveri præsumant; Immo promovendorum meritis, & virtutibus tantum inspectis, quod Dei causam agant memores sint, quo magis puro, & sincero corde, nulla privata, aut mundana affectione commoti, in electionum negotio procedant. Decernentes electiones, & promotiones ad Monasteria, sic literis, aut aliis favoribus Principum, & Prælatorum, vel aliorum extra gremium, ut præfertur, existentium, eorumque precibus, aut pollicitationibus injustè, ac indebitè extortas, nullas; invalidasque esse, & adversus eos,

eos, qui his minùs legitimis rationibus ad regen: Mona-
 steria, vel Prioratus, aut alia officia se eligi, aut assumi
 obtinuerint, per ejusdem Congregationis Superiores quan-
 docunque procedi, & rei veritate cognita, conditionis pœ-
 nis tamquam publicæ dictæ Congregationis quietis pertur-
 batores affici fungentes posse, & debere, & ita quoscun-
 que Judices, & Commissarios quavis auctoritate, etiam cau-
 sarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ec-
 clesiæ Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quavis ali-
 ter judicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate ju-
 dicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si
 fecus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel
 ignoranter contigerit, attentari. Non obstantibus quibusvis
 Apostolicis, ac in Provincialibus, & synodalibus Conciliis
 editis generalibus, vel spiritualibus constitutionibus, &
 ordinationibus, ac dictæ Congregationis, & ordinis etiam
 juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate
 alia roboratis statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque
 indultis, & literis Apostolicis illis, & illorum Superioribus,
 sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis
 clausulis, & decretis concessis, & confirmatis. Quibus
 omnibus, etiam pro illorum sufficienti derogatione, de
 illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expres-
 sa, & individua, non autem per clausulas generales idem
 importantes; mentio, seu quævis alia expressio habenda,
 aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illo-
 rum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur præ-
 sentibus pro expressis, & insertis habentes, illis alias in
 suo robore permansuris, ac vice, motu, & scientia simili-
 bus latissimè derogamus, ac derogatum esse volumus, con-
 trariis quibuscumque, aut si prædictis Congregationi, &
 Monachis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab
 Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel
 excommunicari non possint per literas Apostolicas non fa-
 cientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de
 indulto hujusmodi mentionem. Ac ut harum literarum,
 notitia ad omnes dictæ Congregationis Monachos facilius
 deveniat, volumus illas in generali dictæ Congregationis
 Capitulo singulo quoque anno publicè legi, illasque in dicto
 Capitulo lectas sic arctare, ac si legitimè unicuique intima-
 tæ fuissent, illorumque exemplis, vel impressis manu scri-
 bæ dicti Capituli, vel Notarii publici subscriptis, & sigilo
 Præ-

Præsidentis ipsius Congregationis, vel alterius in dignitate Ecclesiastica constituti obsignatis eamdem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si eadem exhiberentur. Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 17. Aprilis 1574. Pontificatus Nostri Anno Secundo. Cum autem sicut dilectus filius Procurator Generalis dictæ Congregationis nobis nuper exponi fecit ipse, præinsertas literas per nos confirmari, necnon præceptum, quod in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis latæ sententiæ pœna in huiusmodi literis sit Prælati, qui pro tempore regiminis dictæ Congregationis deputati erunt, ne Monachos ad Prælaturas, dignitates, gradus, administrationes, & alia ipsius Congregationis officia precibus, literis, vel favoribus Principum, vel Prælatorum extra gremium dictæ Congregationis existentium adducti promovere præsumant, ad alios quosque, & singulos, Abbates, & Superiores quorumcumque dictæ Congregationis Monasteriorum, qui prædictos Monachos, ad Rectorias, Vicariatus, administrationes, & cuiusvis generis officia tam spiritualia, quam temporalia ab eisdem Monasteriis dependentia, precibus, & favoribus huiusmodi deputabunt extendi, eisdemque Monachos ad similes favores recurrentes, eadem pœna ligari summopere desideret. Nos prospero felicique dictæ Congregationis gubernio, & regimini peramplius consultum esse cupientes, ipsumque Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequi: harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas literas dicti Gregorii Prædecessoris cum omnibus, & singulis in eis contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac quatenus opus sit innovamus, necnon omnibus, & singulis quorumcumque Monasteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus quomodolibet nuncupatis nunc, & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna præcipimus, & mandamus, ne ad instantiam, preces, requisitionem quarumcumque personarum tam Laicarum,

rum, quam Ecclesiasticarum extra gremium dictæ Congregationis consistentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque seculari dignitate, & excellentia etiam Ducali, Regali, Imperiali fulgentium quosvis dictæ Congregationis Monachos ad cujusvis generis Rectorias, Vicariatus, administrationes, & officia quæcumque tam spiritualia, quam temporalia singulorum Monasteriorum deputare præsumant, eosdem dictæ Congregationis Monachos, quoscumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ existant, & quacumque dignitate præfulgeant, qui tam ad Prælaturas, dignitates, gradus, & alia officia Prælati pro tempore regimini dictæ Congregationis deputatis assequenda, quam etiam ad Rectorias, Vicariatus administrationes, & alia officia quæcumque tam spiritualia, quam temporalia à Prælati, & Superioribus singulorum Monasteriorum impetranda, ad prædictarum personarum Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Congreg: non existentium favores per se, vel interpositam personam directè, vel indirectè, occultè, vel palàm, aut alias quomodolibet recurrerint, vel ad Prælaturas, dignitates, administrationes, & alia hujusmodi dictæ Congregationis, & Monasteriorum officia aspiraverint, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere conati fuerint, prædictas excommunicationis latæ sententiæ, aliasque inhabilitatis, & privationis pœnas in præinsertis Gregorii Prædecessoris literis contra similia perpetrantes comminatas, eo ipso incurrere, & incurrisse decernimus, & declaramus. Non obstant: omnibus, & singulis, quæ in præinsertis literis idem Gregorius Prædecessor, voluit non ob stare, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem harum literarum nostrarum notitia ad omnes Monasteriorum dictæ Congregationis Abbates, Superiores, & Monachos facilius deveniant, volumus illis in generali dictæ Congregationis Capitulo singulo quoque anno publicè legi, illasque in dicto Capitulo lectas sic arctare, ac si legitimè unicuique personalitè intimatæ fuissent, illorumque exemplis impressis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Præsidentis ipsius Congregationis, vel alterius in dignitate Ecclesiastica constituti munitis eandem prorsus fidem adhiberi, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Major-

rem sub annulo Piscatoris die 11. Maii 1638. Pontificatus
nostri Anno Decimo quinto.

Loco ✠ Sigilli.

M. A. Maraldus.

Eadem Constitutio confirmata, & ampliata à
Sanctissimo Domino Nostro Clemente Decimo.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam Rei Memoriam.

Ecclesiæ Catholicæ regimini, meritis licet imparibus, Di-
vina dispositione Præsidentes, illa, quæ à Romanis Pon-
tificibus Prædecessoribus nostris, ad recidendam, & ex-
cludendam à Religiosis viris, quos in humilitatis spiritu
Deo servire decet, ambitiosam, honorum, & dignitatum
cupiditatem piè, prudenterque constituta esse noscuntur,
Apostolici muniminis nostri patrocinio, libenter constabili-
mus, novisque prædiis, ut servantur exactius, corrobo-
ramus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & religionis
incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur.
Dudum siquidem fel. record. Gregorius Papa Decimus ter-
tius Prædecessor noster, per quasdam suas in simili forma
Brevis die xvij. Aprilis MDLXXIV. Expeditas literas, in-
ter alia, omnes, & singulos Monachos Congregationis Ca-
sinensis Ordinis Sancti Benedicti, cujuscunque ætatis, gra-
dus, conditionis, præeminentiae, & literaturæ existentes,
& quacunque dignitate præfulgentes, qui ad Prælaturas,
& alia officia dictæ Congregationis assequenda intenti, ad
Principum, & Prælatorum, de gremio dd. Congregat: non
existentium, favores recurrerent, vel etiam pactis, pollici-
tationibus, aliisque viis directè, vel indirectè, palam, vel
occultè, ad Dignitates, seu officia in Congregatione præ-
fata obtinenda aspiravissent, vel aliis minus legitimis, &
honestis rationibus ea obtinere quæsvissent, illorumque
complices, & fautores ad quascunque Prælaturas, Digni-
tates, & officia spiritualia, vel temporalia, & præsertim
in

in ipsa Congregatione obtenta, & obtinenda, perpetuo inhabiles declaravit, ac obtentis Prælaturis, Dignitatibus, Administrationibus, vel officiis, eo ipso privavit, ac privatos voce tum activa, tum passiva, carere decrevit, & declaravit. Et in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis lætæ sententiæ pœna omnibus dictæ Congregationis Monachis, qui pro tempore regiminis ejusdem Congregationis deputati essent, præcepit, districtèque mandavit, ne aliquos, precibus, literis, vel favoribus Principum, vel Prælatorum, aut aliorum extra dictum gremium existentium adducti, ad cujusvis generis Prælaturas, Dignitates, Officia, Administrationes, & gradus promovere præsumerent; Imò promovendorum meritis, & virtutibus tantum inspectis, quod Dei causam agerent, memores essent, quò magis puro, & sincero corde, nulla privata, aut mundana affectione commoti in electionum negotio procederent; Decernens electiones, & promotiones ad Monasteria sic literis, aut aliis favoribus Principum, & Prælatorum, vel aliorum extra gremium, ut præfertur, existentium, eorumque precibus, aut pollicitationibus injustè, ac indebitè extortas, nullas, invalidasque esse, & adversus eos, qui his minus legitimis rationibus ad regenda Monasteria, vel Prioratus, aut alia officia se eligi, aut assumi obtinuissent, per ejusdem Congregationis Superiores quodcumque procedi, & rei veritate cognita, eos condignis pœnis, tamquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici posse, & debere. Et subindè recordemur: Urbanus Papa Octavus, etiam Prædecessor noster, per quasdam suas pariter in forma Brevis literas die xj. Maii M. DCXXXVIII. emanatas, præfatas Gregorii Prædecessoris literas, toto illarum tenore inserto, cum omnibus, & singulis in eis contentis; Apostolica auctoritate confirmavit, & approbavit, ac quatenus opus esset innovavit; Necnon omnibus, & singulis quoruncumque Monasteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus, quomodolibet nuncupatis, tunc & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis lætæ sententiæ pœna præcepit, & mandavit, ne ad instantiam, preces, & requisitionem quarumcumque personarum, tam Laicarum, quam Ecclesiasticarum extra gremium dictæ Congregationis consistentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque Seculari dignitate, & excellentia, etiam Du-

cali, Regali, & Imperiali fulgentium, quosvis dictæ Congregationis Monachos, ad cuiusvis generis Rectorias, Vicariatus, Administrationes, & officia quæcumque tam spiritualia, quàm temporalia singulorum Monasteriorum deputare præsumerent, eosdemque dictæ Congregationis Monachos, cuiuscumque ætatis, gradus, conditionis, præminentiae, & literaturæ existerent, & quacumque dignitate præfulgerent, qui tam ad Prælaturas, Dignitates, Gradus, & alia officia à Prælatiis pro tempore Regimini dictæ Congregationis deputatis, àsequenda, quàm etiam ad Rectorias, Vicariatus, Administrationes, & alia officia quæcumque, tam spiritualia, quàm temporalia à Prælatiis, & Superioribus singulorum Monasteriorum impetranda, ad prædictarum personarum Principum, & Prælatorum, de gremio Congregationis præfatæ non existentium, favores, per se, vel interpositam personam, directè, vel indirectè, occultè, vel palàm, aut alias quomodolibet recurrerent, vel ad Prælaturas, Dignitates, Administrationes, & alia huiusmodi dictæ Congregationis, & Monasteriorum officia aspiravissent, vel aliis minis legitimis, & honestis rationibus ea obtinere conati fuissent, prædictas excommunicationis latæ sententiæ, aliasque inhabilitatis, & privationis pœnas, in præfatis Gregorii Prædecessoris literis contra similia perpetrantes comminatas eo ipso incurrere, & incurrisse decrevit, & declaravit. Voluitque ipse Urbanus Prædecessor easdem literas suas in generali dictæ Congregationis Capitulo singulis annis publicè legi, illasque in dicto Capitulo lectas, sic arctare, ac si legitimè unicuique personaliter intimatæ fuissent, & alias prout in præfatis Gregorii, & Urbani Prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficientè expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur. Cùm autem sicut pro parte dilectorum filiorum Monachorum præfatæ Congregationis Casinen: Nobis nuper expositum fuit, licèt præmissa à memoratis Gregorio, & Urbano Prædecessoribus, saluberrimo fuerint constituta, & ordinata consilio, illa nihilominus quorundam ambitione, cæcæque honorum cupiditate non ita exactè, & accuratè, ut par est, in eadem Congregatione serventur. Hinc est, quod Nos considerantes, quod nemo debet sibi asumere honorem nisi vocatus à Deo tamquam Aaron, & proinde pravum hoc ambitionis malum omninò tollere, & à dicta

Con-

Congregatione penitus excludere cupientes, ut Congregatio ipsa præclara semper humilitatis religiosæ laude floreat, illiusque munera, non mendicatis studiis procurentur, sed à Viris, vitæ sanctitate, & virtutibus conspicuis obedienter fuscipiantur, & humiliter administrentur, & dictos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati omnia, & singula præmissa a præfatis Gregorio, & Urbano Prædecessoribus constituta, ordinata, decreta, & declarata, ut præfertur, & quatenus illa concernunt supradictas eorundem Prædecessorum literas, auctoritate prædicta, tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus sit, innovamus, & de novo constituimus, ordinamus, decernimus, & declaramus. Illaque omnia, & singula inviolabiliter, & inconcussè in præfata Congregatione perpetuò servari mandamus, & præcipimus. Volentes, & eadem auctoritate decernentes, easdem præsentis literas perpetuis futuris temporibus, bis quolibet anno in Refectorio uniuscujusque Monasterii dictæ Congregationis nempe Dominica proxima post festum Sancti Benedicti, & Dominica itidem proximè subsequenti post festum Sancti Placidi, Ordinis ejusdem Sancti Benedicti publicè legi, illasque semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignorantèr contingeret attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ præfati Gregorius, & Urbanus Prædecessores in literis supradictis respectivè voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Cæterum volumus pariter, ut earundem præsentium literarum transumptis, etiam impressis manu Scribæ Capituli Generalis dictæ Congregationis

gregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Præsidentis ejusdem Congregationis, vel alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die ix. Septembris MDCLXX. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Loco ✕ Annuli Piscatoris.

I. G. Slusius.

Sanctissimi Domini Nostri

PAULI PAPÆ V.

Ad perpetuam Rei Memoriam

Statutum super Reformatione Deffinitorum, & Conservatorum, ac cæterarum personarum Regularium Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinensis.

Cum sicut accepimus in Ordine Sancti Benedicti Congregationis Casinensis, alias S. Justinæ de Padua, qui primo ab eodem Sancto Benedicto institutus, & deinde à tot tantisper Patribus sanctitate, & disciplinæ Regularis exemplo per diversas totius Orbis Christiani Regiones propagatus, virtute altissimi, ad laudem sui nominis jam multis abhinc sæculis floruit, nonnulli abusus exorti fuerint, quibus nisi nostræ Pastoralis sollicitudinis providentia celeriter occurratur, dubitandum sit, ne hujusmodi morbo invalescente, Regularis disciplinæ observantia paulatim colabatur.

Nos igitur attendentes, quod, ubi gubernaculum disciplinæ contemnitur, restat, ut Religio naufragetur, pro nostri Pastoralis officii debito præmissa conniventibus oculis pertransire nequivimus. Quapropter re prius maturè discussa, & examinata, adhibitis Viris gravitate, prudentia,

tia, & usu rerum præstantibus, quibus negotium demandavimus, de eorum consilio hujusmodi abusibus, quantum cum Domino possumus, occurrendum decrevimus.

Motu igitur proprio, non ad alicujus nobis oblatae petitionis instantiam: sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine Congregationis prædictæ, Ordinis S. Benedicti in universa Italia, Insulisque ei adjacentibus septem Provincias nempe Romanam, Hetruriæ, Neapolis, Siciliae, necnon Venetiarum, Lombardiæ, ac Liguriæ per præsentis perpetuò valituras constituimus, & deputamus, illisque sic constitutis, & deputatis Romanæ, videlicet S. Pauli propè, & extra muros Almæ Urbis nostræ, necnon S. Scholasticæ Sublaci, ac S. Mariæ Farfen: & S. Petri Perusin: necnon ejusdem S. Mariæ etiam propè, & extra muros Cæsenaten: ac S. Vitalis Ravennaten: & S. Proculi Bononien: necnon ejusdem S. Benedicti Ferrariën.

Et Hetruriæ S. Eugenii Senen: necnon Sanctorum Floræ, & Lucillæ Aretin: necnon S. Mariæ Florentin: & S. Honorati Lerini, ac S. Mariæ Cremen: Ragusin: Diöces: & S. Petri Mutinen: ac S. Petri Regien:

Necnon Neapolitanæ ipsius S. Benedicti Castrovillarum, S. Michaelis Montis Caveosi, S. Mariæ Andrien: & Sanctiss: Trinitatis Caven: necnon S. Severini Neapolitan: ac S. Angeli Caetan: S. Laurentii Aversan: & ejusdem S. Benedicti Montis Casini.

Siculæ S. Placidi Melfanen: necnon S. Nicolai Catan: & S. Mariæ Fondroni, necnon S. Flaviæ, ac S. Mariæ Montis Regalis, & S. Martini Panormitani, necnon ejusdem S. Mariæ de Gangio, & S. Philippi de Argirione.

Ac Venetæ Sancti Nicolai Lictoris, necnon Sancti Georgii Venetiarum, & Sanctæ Mariæ de Pratalia, & Sanctæ Justinæ de Padua, necnon SS. Felicis, & Fortunati Vicentin: & Nazarii Veronen: ac Sancti Pauli de Argon, necnon Sancti Jacobi de Pontida Bergomen: Diöces: & S. Faustini, ac S. Euphemie Brixien:

Necnon Lombardiæ Sancti Simpliciani, ac Sancti Petri in Classiate Mediolanen: S. Spiritus, & Sancti Salvatoris Papien: necnon Sancti Sixti Placentin: ac Sanctæ Mariæ Gratiarum Placentin: Diöces: & Sancti Joannis Evangeligeli-

gelistæ Parmen: necnon Sancti Columbani Bobien: ac S. Benedicti de Padolirone.

Liguriæ verò Provinciis prædictis Sancti Nicolai Buschetti, Sancti Benigni, & Sancti Juliani, & Sanctæ Catharinæ, necnon S. Hieronymi Cervariæ Januen: Diœc: ac S. Bartholomæi Asten: ac S. Petri Saviliani Taurinen: Diœces: dictorum Ordinis, & Congreg: Monasteria, etiam perpetuò subijcimus, & supponimus.

Et ut deinceps in Deffinitorio æqualitas votorum habeatur, quod de cætero futuris perpetuis temporibus in dictis septem Provinciis novem Abbates Deffinitores, ex quibus Romanæ unum, Hetruriæ unum, Neapolitanæ unum, & Siciliæ alium, & Liguriæ alium, Venetæ verò, & Lombardiæ Provinciæ prædictæ ob illorum majorem Monasteriorum numerum pro qualibet earum duos Abbates hujusmodi ex illis respectivè oriundos habeant, eligantur; ac deputentur, dictique novem Deffinitores canonicè per vota, & scrutinia secreta, ut moris est, canonicè electi in quibuscumque Capitulis Generalibus, omnes, & singulas tam spirituales, quàm temporales gratias, & facultates ab hac Sede Apostolica eis concessas, & quas hæcenus habuerunt, habeant, hac tamen ratione, ut posthac singuli Deffinitores septem Provinciarum prædictarum diversarum Nationum, & professionum existant, nulloque modo duo ex eadem Natione, vel professione uno, & eodem tempore in prædicto Capitulo, licèt ex diversis Provinciis prædictis professi sint, esse patiantur, sed ex eisdem Provinciis oriundi eligantur, ut supra, ac constituantur.

Et ad tollendam dictorum Deffinitorum perpetuitatem quieti dictæ Congregationis maximè contrariam quod singulo quoque anno tres Deffinitores ex antianis, sive antiquioribus duo nempe ex Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ, ac unus ex Romana, Hetruriæ, Neapolitana, & Sicula Provinciis ab eodem Deffinitorio per biennium vacent, ac illorum loco tres substituantur respectivè ex eisdem Provinciis, ita ut semper unaquaque Provincia suum, vel suos semper habeat Deffinitorem, seu Deffinitores præscriptum, vel præscriptos.

At si aliqua iusta causa Abbates alicujus Provinciæ ad prædictum Capitulum non accederent, vel accedentes ab electione Deffinitorii exclusi remanerent, seu illo anno Visitatorum officio functi essent, seu quod per biennium mini-

minimè vacassent, & eo casu in prædicto Deffinitorio ab huiusmodi electione exclusi, & tunc ex Provincia illi viciniore Abbas Deffinitor, servatis tamen superius narratis, pro illa vice tantum eligatur.

Conservatores quoque juxta Constitutiones dictæ Congregationis approbatas, nempe quo ex Romana, Hetruriæ, & Neapolitana, alii verò ex Veneta, Lombardiæ, & Liguriæ Provinciis prædictis eligantur, ipsique sic electi cum Dei timore, omnique diligentia omnia illo anno à Deffinitoribus, Visitatoribus, & Præsidente prædictis gesta, & præcipuè electiones Prælatorum, & Officialium perspiciant, ac recognoscant, & quidquid contra Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum decreta, ac Constitutiones dictæ Congregationis factum esse reperient, illud nullum, & irritum declarent, ac cum effectu sub privationis dignitatum, quas pro tempore obtinerent, ac inhabilitatis ad illas obtinend: pœnis eo ipso incurren: illorum habilitationem nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus quandocumque existentibus omnino servandi, exequi mandent, & contra inobedientes etiam Deffinitores nulla habita personarum, vel dignitatum ratione per censuras, & pœnas Ecclesiasticas auctoritate nostra procedant.

Et in qualibet ex Provinciis prædictis, tot Abbates, Priores, Cellarii, ac Magistri Novitiorum ex ea oriundi, quot sunt in ea Monasteria, vel Prælaturæ, & Officia existant, & casu, quo in singulis Monasteriis idonei ad hoc munus subeundum minimè reperiantur, tunc idonei aliis ex Monasteriis ejusdem Provinciæ professi subrogentur.

Quod si in tota Provincia non sint tot Monachi idonei professi, qui ad prædicta officia suæ Provinciæ assumi possint, tunc ex Monasteriis vicinioribus alterius Provinciæ idonei assumantur.

Ne autem facultas regiminis dictæ Congregationis diminuta intelligatur, quod pro arbitrio dicti Regiminis Abbates, Priores, omnesque Officiales, ac singulos privatos Monachos ex Provincia in Provinciam, prout expediens ei videbitur; ut antea proterant, & valebant, ita ut omnia in dicta Congregatione communia sint, & esse intelligantur amovere, & destinare possint, & valeant, nulla nationum, & personarum, seu Monasteriorum habita ratione: quinimò singuli Abbates cujusque Provinciæ Monasteriis Congregationis Deffinitorii, & Regiminis arbitrato depu-

tentur, & præficiantur, quodque Abbates, Priores: cæterique Officiales prædicti juxta præscriptum usum dictæ Congregationis alicui Monasterio non præficiantur ultra quinquennium, & ab illius administratione, etiam per quinquennium, omnino vacent. Et ut tam Abbates, quam cæteri Officiales prædicti quot annis præfuerunt, tot etiam ab ejus Monasterii, ac Officii administratione vacent, & quod singuli resideant, nec ab eis ullo quæsito colore ultra unam dietam, & per octo dies sine licentia Præsidentis justam causam expressam Conservatoribus in proximo Capitulo Generali exhibendam, & examinandam, an justa fuerit causa discessus, abesse possint, & qui secus fecerint, illorum arbitrio puniantur.

Ne aliis prædicantes Abbates prædicti reprobi inveniantur, quod ad vitam communem, necnon Divina Officia, tam diurna, quam nocturna, omniaque alia Regulæ dd. Congregationis instituta, cum Dei timore, habita tamen personarum, ac temporum qualitate, concurrant, ut si cum hospitibus impediti sint, vel alia justa causa excusentur. Monachis verò literis operam dantibus, de idoneis Lectoribus, ac aliis necessariis, & decentibus rebus, ac commoditatibus illis bene visis provideant.

In omnibus quoque Monasteriis parem formam vivendi, & vestiendi, ac Regularem disciplinam ab omnibus observari curent.

In administratione autem rerum temporalium ea cautio adhibeatur, ne Prælati eam per se ipsos, ut causa vagandi tollatur, exerceant, sed ea per Cellarios à dictis Definitoribus, vel prædicti Ordinis Regimine deputatos, & corruptela, & abusus Cellariam in pectus, ut dicunt Abbates conceden: penitus sublati exerceatur, ac Constitutiones prædicti Ordinis, ut Cellarii à regimine deputati Decani existant, omnino observentur.

Duo autem Visitatores dictæ Congregationis ex Romanæ, Heturix, ac Neapolitanæ, ac alii duo ex Lombardiæ, Venetæ, necnon Liguriæ Provinciarum prædictarum Abbatibus ex ipsismet Provinciis oriundi eligantur, qui extraneas Provincias visitent, non autem proprias, si id Definidores expedire judicaverint, alias Constitutiones dd. Congregationis serventur, & in Provincia Sicula duo Visitatores juxta præscriptum usum dd. Congregationis eligantur, dictique Visitatores Deo juvante munus suum

Vifi-

Visitationis cum omni diligentia subeant, ac absolvant, singulosque Monachos de Statu Monasterii, necnon Præpositorum, & Ministrorum qualitate, ac rerum spiritualium, & temporalium Statu exactissimè examinent.

Monachos verò, vel Commissos ab aliquo Monasterio, in quo saltè per annum continuum non permanferint, & quos amovendos necessarium judicaverint, super quo illorum conscientias gravamus, per illam Provinciam tantùm mutare valeant, dicto Capitulo Generali mutationes de una ad aliam Provinciam (ut sumptibus superfluis parcatur) reservando.

Et Novitiatus pro Novitiorum educatione in singulis Provinciis prædictis constituti, & constituen: in suo robore permaneant, ita tamen, quod in quibuslibet Novitiatibus prædictis ex ejusdemmet Provinciis hujusmodi oriundi juxta Constitutiones Apostolicas, & Decreta Conc: Trid: idonei ad probationem admittantur, ac semper, & ubique Cives Civitatum, & locorum, in quibus Monasteria hujusmodi sita sint, extraneis cæteris paribus præferantur.

Quodque in Provincia Romana prædicta etiam in Monasteria S. Proculi Bononien: ac S. Benedicti Ferrarien: Novitiatus constituatur, & in eis juvenes ex eadem Provincia oriundi ad probationem recipiantur;

Quælibet autem Provincia illum tantum numerum Novitiorum recipiat, & ad professionem admittat, quem commodè alere poterit, si verò aliqua Provincia, seu Monasterium plures Monachos, quàm ex ejus redditibus ali possunt, habere comperiantur, neminem recipiat, priusquam ad numerum præfixum illius professi redacti fuerint.

Et quia in dicto Monasterio S. Pauli de eadem Urbe ob illius aeris intemperiem (ut ajunt) Romani, vel ex eadem Provincia oriundi in maximum eorum, dictæque Congregationis detrimentum minimè recipiuntur, quemadmodum præteritis temporibus recipere solitum fuit, & hoc in aliis Monasteriis servatur, quod deinceps singulo quoque anno saltè sex Novitii ad probationem ibi recipiantur: Sed in dictum Monasterium Sanctæ Scholasticæ Sublaci ad probationem, & professionem emittendam sumptibus tamen, & expensis dicti Monasterii S. Pauli, cujus professi sint, & esse intelligantur, mittantur.

Hacque de causa saltè duo Novitii pro Monasterio

Farfen: & alii duo pro Monasterio Sublaci prædictis ex eadem Provincia Romana oriundi in dicto Novitiatu Sublacen: usque ad numerum, qui ex illorum Monasteriorum redditibus ali, & sustentari possint, reducti fuerunt, quibuscumque non obstantibus recipiantur.

Quodque quotiès contigerit Abbatem dd. Monasterii Sancti Pauli oriundum, vel professum esse ex Monasteriis Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ Provinciarum prædictis, tunc Procurator Generalis dictorum Ordinis, & Congregationis oriundus, vel saltèm professus ex aliquo Monasterio Romanæ, Hetruriæ, vel Neapolitanæ Provinciarum prædictarum, & vice versa existat, & esse debeat, nec ambo ullo unquam tempore ex Monasteriis earundem, sed diversarum Provinciarum prædictarum esse debeant.

Similiter perpetuò statuimus, & ordinamus, ac ita ab omnibus, & singulis, quos præmissa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum sub poena privationis vocis activæ, & passivæ, ipso facto incurrenda inviolabiliter observari debere volumus, & mandamus, ac pro præmissorum complemento omnia, & singula privilegia, libertates, immunitates, favores, antelationes, aliasque gratias tam spirituales, quàm temporales per fel: record: Eugenium Papam Quartum, & Gregorium Decimum tertium, necnon Clementem Octavum Romanos Pontifices Prædecessores nostros sub quacumque verborum forma, expressione super dictorum Definitorum electione, dictæque Congregationis felici statu, ac directione, & alias super præmissis quomodolibet concessa, necnon singulas literas Apostolicas desuper expeditas, ac illarum formas, & continentiam tenores, & effectus perindè, ac si de verbo ad verbum præsentibus inserta essent, dummodò præmissis contraria non existant, paritèr perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque, ac earum singulis perpetuæ, ac inviolabilis firmitatis robur adjicimus, necnon omnes, & singulos tam juris, quàm facti, ac solemnitatum in his quomodolibet requisitarum, ac necessariarum defectus exco:gitatos, vel non cogitados, si qui principalitèr, vel accessoriè, aut aliàs quomodolibet intervenerint in eisdem, & de illis ad hoc ut suppleri, & sanari possint, specialis specifica, & expressa mentio facienda esset, supplemus.

Decernentes prædictas eorum Prædecessorum literas validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & in-

integros effectus sortiri ab eis, ad quos nunc spectat & pro tempore quorumlibet spectabit, firmiter observari debere, nec ab illis ullo unquam tempore resilire posse; sed ad illarum observationem obligatos fore, & esse; ac sub eisdem majoris excommunicationis, & privationis vocis activæ, & passivæ pœnis cogi, & compelli, præsentes verò de subreptione, vel obreptione, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, seu impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, seu invalidari, aut ad viam, & terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam vocari, aut adversus eas quocumque juris, vel facti, aut justitiæ, seu gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus unquam posse, sicque ab omnibus, & singulis censi, & ita per quoscumque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi, facultate, & auctoritate judicari, & desiniri debere, irritumque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca dilecto filio nostro Alexandro Sancti Laurentii in Damaso, Diacono Cardinali Montalto nuncupato Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario moderno, & pro tempore existenti dictæ Congregationis Casinensis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectori per præsentes mandamus, ut præmissa omnia, & singula per eos, ad quos spectat, & in futurum spectabit, auctoritate nostra observari, curet, & faciat.

Contradictores quoscumque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliæque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Ordinis, & Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium premisorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem

eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 6. Aprilis MDCVII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Loco ✠ Annuli Piscatoris.

Scipio Cobellutius.

Sanctissimi Domini Nostri

P A U L I P A P Æ V.

Moderatio Statuti in favorem quorundam Professorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinensis cum novo Statuto super feliciori dictorum Ordinis, & Congregationis Observantia.

P A U L U S P A P A V.

Ad perpetuam Rei Memoriam.

Romani Pontificis providentia circumspecta nonnunquam aliqua ex eis, quæ pro bono regimine, & felici directione Religiosorum sub Regularis vitæ observantia Altissimo famulantium concesserat, saniori judicio mutat, alterat, ac alia disponit, prout rerum, temporum, personarum qualitatibus diligenter pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Sanè cum nos aliàs per quasdam in forma Brevis sub Annulo Piscatoris die 7. Aprilis 1607. Pontificatus Nostri Anno secundo confectas literas, inter alia in tota, & universa Italia, Insulisque ei adjacent: septem Provincias Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinen: aliàs S. Justinae, nempe Romanam, Neapolitanam, Siculam, Venetam, ac Hetruriæ, necnon Liguriæ, & Lombardiæ perpetuò constituerimus, & deputaverimus, illique, ac eorum singulis Monasteriis dictorum Ordinis, & Congregationis in Italia, ac

Insu-

Insulis prædictis consisten: suppositis S. Petri Mutinen: ac ejusdem S. Petri Regien: Monasteria dictorum Ordinis, & Congregationis dictæ Provinciæ Hetruriæ etiam perpetuò subjecerimus, & supposuerimus; Et quod ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus in dictis septem Provinciis novem Abbates Deffinitores ex illis respectivè oriundi, diversarum tamen Nationum, & professionum, Ac quatuor dictorum Ordinis, & Congregationis Visitatores ex eisdemmet Provinciis oriundi, eligerentur, & in qualibet ex Provinciis prædictis tot Abbates, Priores, Cellarii, ac Magistri Novitiorum, ex ea tamen oriundi, quot sunt in ea Monasteria, vel Prælaturæ, & Officia essent. Quodque quoties contingeret Abbatem Monasterii Sancti Pauli, prope, & extra muros Almæ Urbis nostræ dictorum Ordinis, & Congregationis oriundum, vel professum esse ex Monasteriis Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ Provinciarum prædictarum, tunc Procurator Generalis ipsius Ordinis, & Congregationis oriundus, vel saltè professus ex aliquo Monasterio Romanæ, Neapolitanæ, & Hetruriæ Provinciarum hujusmodi, ac vice versa esset, & esse deberet, nec ambo ullo unquam tempore ex Monasteriis earundem, sed diversarum Provinciarum prædictarum esse deberent similiter perpetuo, prout in dictis literis plenius continetur, statuerimus, & ordinaverimus:

Nihilominus ex relatione dictorum filiorum Anastasii à Carpendulo Abbatis dicti Monasterii S. Pauli, ac Jo: Baptistæ Romani Ordinis, & Congregationis prædictorum Procuratoris Generalis ad nos per illorum Capitulum Generale Superiori anno celebratum, ut ex literis nobis exhibitis constat, destinatum, accepimus prædicta Monasteria S. Petri Mutinen: ac ipsius S. Petri Regien: eidem Provinciæ Lombardiæ, quàm Hetruriæ viciniora esse; idque illorum Abbatibus, & Conventibus incommodum inferre, & illorum Regularibus institutis magis consonum esse, ut professi Monasteriorum dictorum Ordinis, & Congregationis, qui non sunt oriundi Civitatum, vel locorum, aut Provinciarum, in quibus Professionem emisserunt, omnibus illorum dignitatibus, & officiis priventur, Abbates verò, & alii Prælati dictæ Provinciæ Siculæ à Regimine ipsius Monasterii S. Pauli, ac officio Procuratoris Generalis dictorum Ordinis, & Congregationis, cum de eis in prædictis

dictis literis ad hæc nulla mentio facta fuerit, in eorum damnum, & præjudicium excludantur.

Nos igitur in supremo dignitatis culmine, Divina disponente clementia constituti, in his remedium provisionis nostræ adhibere cupien: dictarum literarum veriores, & totos tenores præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine S. Petri Mutinen: ac ejusdem S. Petri Regien: Monasteria hujusmodi, illorumque Abbates, Priores, Conventus, ac alias illorum personas nunc, & pro tempore existentes ab eadem Provincia Hetruriæ perpetuò disjungimus, & separamus, illaque, & illos prædictæ Provinciæ Lombardiæ etiam perpetuò subjicimus, & supponimus.

Quodque de cætero perpetuis futuris temporibus illi, qui in Monasteriis dictorum Ordinis, & Congregationis Civitatum, & locorum, ex quibus non sunt oriundi, ad præfens professi existunt, non autem qui de cætero ad ipsorum Ordinis, & Congregationis habitus susceptionem, ac professionem Regularem admitterentur omnibus, & singulis Privilegiis, libertatibus, immunitatibus, favoribus, antelationibus, prærogativis, aliisque gratiis tam spiritualibus, quàm temporalibus, quibus oriundi Civitatum, Locorum, & Provinciarum hujusmodi utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum pariter, & pariformiter, ac æquè principaliter in omnibus, & per omnia perindè, ac si ex eis oriundi essent, utantur, potiuntur, & gaudeant, ac nihilominus oriundi cæteris paribus professis in afsecutione dignitatum, ac officiorum hujusmodi præferantur. Quodque Abbates, & Priores dictæ Provinciæ Siculæ unà cum Abbatibus, & Prioribus Romanæ, Neapolitanæ, & Hetruriæ Provinciarum prædictarum ad regimen dicti Monasterii S. Pauli, & officium Procuratoris Generalis hujusmodi concurrant, ac ad illa, & eorum alterum ad instar Abbatum, & aliorum Priorum aliarum Provinciarum prædictarum eligi possint, & valeant.

Ac pro pace inter Regulares personas dictorum Ordinis, & Congregationis conservan: illorumque augmento, quod in singulis eorum Monasteriis pro quolibet decimo tertio numero Monachorum Professorum unus graduatus, nempe unus Abbas, vel Procurator Generalis, aut Cancellarius Præsidis, sive unus Prior pro qualitate, & capacita-

citare professorum singulorum respectivè Monasteriorum, & pro quinque Monachis professis, unus Decanus, computatis Cellariis, ac Novitiorum Magistris, Confessoribus Monialium, ac Rectoribus, aliisque Officialibus, ita tamen, quod ipsi Decani numerum tercentum non excedant, assignentur.

Ad officium tamen Decanorum quoad sufficientiam litterarum illi dumtaxat Monachi assumantur, qui vel examinatores ab Ordinariis Locorum pro tempore deputatos, seu per dictos Visitatores, vel alios ab ipsis Visitatoribus, vel Definitoribus subrogatos ad Confessiones Christi fidelium audiendas examinati, cum effectu per patentes litteras in forma probanti Visitatoribus tradendas, & ab ipsismet Visitatoribus, aut favore, vel merito illas impetraverint examinandas, & Definitoribus Capituli Generalis presentant: tanquam idonei approbati fuerint. Quo verò ad integritatem vitæ, & morum probitatem pro potiori cautela, & securitate exactissimam inquisitionem faciant Visitatores examinando, tam Abbates, Priores, quam cæteros Monachos cum omni diligentia, ac puram, & meram veritatem repertam Definitoribus in scriptis medio eorum juramento, deferant.

Præterea quod Constitutiones dictorum Ordinis, & Congregat: per sel: record: Gregorium Papam XIII. Prædecessorem nostrum approbatæ, & confirmatæ in omnibus, & per omnia sub pœnis à Definitoribus statuendis, & præficiendis pro singulis transgressionibus præfatarum Constitutionum ipso facto incurren: dum modò per alias Constitutiones Apostolicas revocatæ non sint, inviolabiliter observentur.

In Monasteriis dictorum Ordinis, & Congregationis etiam in quibus licet tantum decem de Conventu Monachi existant, horæ Canonicæ, tam diurnæ, quam nocturnæ in Choro psallendo singulis diebus recitentur, culpæ Monachorum in Capitulo semel in qualibet hebdomada ad minus audiantur. Missæque decantentur, & lectio casuum conscientie saltè bis in unaquaque hebdomada habeatur, ac disciplina Monastica, prout in aliis Monasteriis servatur, etiam fervetur, in Refectorio lectio assidua audiatur, Carnes verò in illis Monasteriis, ac temporibus tantum in Constitutionibus prædictis præscriptis, & per dictum Gregorium Prædecessorem approbatis, extra tamen illorum Refectoria

edantur, Præmissaque omnia non observantes, tam Superiores, quàm inferiores voce activa, & passiva ad arbitrium dictorum omnium Definitorum, seu Regiminis ipso facto privati existant.

Quodque decreta facta, & non impressa, ac in posterum fienda pro bono regimine dictorum Ordinis, & Congregationis in illorum Capitulis Generalibus per vota secreta à majori parte illorum Prælatorum approbantur, & ad effectum, ut omnes ad eorum observationem, sub pœna præcepti teneantur, & obligati existant à Sede prædicta confirmari, & approbari debeant.

In reliquis verò omnia, & singula in prædictis nostris literis contenta in omnibus, & per omnia juxta illorum tenorem observentur, nec illorum declaratio, moderatio aliqua in parte, vel in totum, seu revocatio, quovis quaesito colore, vel ingenio, nisi de consilio, & consensu omnium dictorum Ordinis, & Congregationis Prælatorum, etiam sub privatione dignitatum, & officiorum, quas & quæ pro tempore obtinuerint, ac inhabilitatis ad ipsas obtinen: eo ipso incurren: pœna nullo unquam tempore intentari, vel impetrari possint, itidem perpetuo statuimus, & ordinamus, ac ita in omnibus, & singulis, quos concernunt, & concernent, quomodolibet in futurum sub pœnis præfatis inviolabiliter observari debere volumus, & mandamus.

Præsentes verò nostras literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, seu impugnari, aut alias quomodolibet infringi, vel retractari, seu invalidari, aut ad viam, & terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam vocari, aut adversus eos quodcumque juris, & facti, vel justitiæ, aut gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus unquam posse; sed eas ab omnibus, & singulis, quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum inviolabiliter observari debere, sicque ab omnibus, & singulis censi, & ita per quoscumque Judices, tam Ordinarios, quàm delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii nostri Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, aut interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definire debere, irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quo-

Quocirca dilectis filiis prædictorum Ordinis, & Congregationis Protectori, necnon Curiae causarum Cameræ nostræ Apostolicæ Generali Auditori, nunc, & pro tempore existentibus per præsentés committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentés nostras literas, ac in eis contenta quæcumque ubi, & quando, ac toties quoties opus fuerit, ac pro parte nunc, & pro tempore existentium dictorum Ordinis, & Congregationis Patrum, aut alius eorum nomine Congregationis requisiti fuerint solemniter publicandis; eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistent: faciant eas & ea auctoritate nostra ab omnibus inviolabiliter observari, ac omnes dictorum Ordinis, & Congregationis Prælatos, Monachos, ac alias illorum personas eis pacifice frui, & gaudere non permittendo eos desuper quomodolibet molestari, vel perturbari.

Contradictores quoslibet, & rebelles per quasvis Ecclesiasticas sententias, censuras etiam, pecuniarias pœnas eorum arbitrio imponen: moderan: & applican: cæteraque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, necnon legitimis super his haben: servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas, etiam iteratis vicibus aggravan: invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii secularis auxilio. Non obstan: præmissis, ac fel: rec: Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodò quis vigore præsentium extrâ suam Civitatem, & Diœces: ultrâ tres dietas ad iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, dictorum Ordinis, & Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, stabilimentis, usibus, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communitè, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Dat: Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 21. Martii 1608. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Scipio Cobellutius.

P A U L U S P A P A V.

Dilectis filiis, Præsidenti, Deffinitoribus, Visitoribus, Abbatibus, Prælatibus, ac Regimini Congregationis Casinensis Ordinis S. Benedicti.

Dilecti filii, salutem, & Apostolicam benedictionem. Alias à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequenti, videlicet: Dilectis filiis, Præsidenti, Deffinitoribus, Visitoribus, Abbatibus, Prælatibus, ac Regimini Congregationis Casinensis, Ordinis S. Benedicti. Paulus Papa Quintus. Dilecti filii salutem, & Apostolicam benedictionem. Romani Pontificis providentia circumspècta nonnumquam aliqua ex eis, quæ pro bono regimine, & felici directione Religiosorum statuerat, immutat, aliasque disponit, prout rerum, & temporum varietatibus, & personarum qualitatibus diligenter pensatis, conspiciat in Domino salubriter expedire. Alias si quidem ad tollent: novem Deffinitorum Provinciarum Congregationis vestræ Casinensis Ordinis S. Benedicti, quas in universa Italia, Insulisque ei adjacentibus, septem esse volumus, perpetuitatem per Nostras sub die 6. Aprilis anni 1607. in simili forma Brevis expeditas literas, inter alia statuimus, & ordinavimus, quod singulo quoque anno tres Deffinitores ex antianis, sive antiquioribus, duo nempe ex Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ, ac unus ex Romana, Hetruriæ, Neapolitana, & Sicula, Provinciis, ab eodem Deffinitorio vacarent per biennium, & illorum loco tres substituerentur respectivè ex eisdem Provinciis; ita ut semper haberet Deffinitorem, seu Deffinitores, præscriptum, seu præscriptos, prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Cum autem sicut Dilectus filius, Procurator Generalis ejusdem vestræ Congregationis, totius Congregationis hujusmodi nomine, Nobis nuper exponi fecit, propter trium Personarum ab Officio Deffinitoris hujusmodi biennalem cessationem, & frequentem mutationem, Officii Deffinitorum hujusmodi vires infirmantur, & sæpè personæ ad illud admittendæ sint minùs idoneæ, & negotiorum principalium Congregationis parum peritæ, & aliis justis de causis pro Congregationis quiete, & tranquillitate expediat, ut ad pristinum, qui, antequam prædictæ literæ nostræ

stræ emanarent, erat, statum eorundem Definitorum electio reducatur, Nos prospero, felicique dictæ Congregationis statui, atque directioni peramplius consulere, vosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & vestrum singulas personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, & ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censes, supplicationibus Procuratoris prædicti, totius Congreg: vestræ hujusmodi nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati. Statuimus, ut de cætero libera sit unicuique vestrum facultas, quos idoneos judicaverit, ex Prælatiis habentibus vocem in Capitulo, ad Officium Definitoriatu eligendi nulla habita ratione. quod in uno, alteroque Capitulis Generalibus præsentibus successivè fuerint Definitores, quodque biennio non vacaverint, firmis in reliquis remanentibus literis nostris prædictis, quas salvas esse, & in suo robore remanere volumus, & non alias, non obstantibus literis nostris prædictis, necnon omnibus illis, quæ in eis volumus non obfata, cæterisque contrariis quibuscumque. Præsentibus ad Triennium proximum dumtaxat valituris.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die 25. Martii 1619 Pontificatus nostri anno decimo quarto.

Cum autem sicut, Dilectus filius, Procurator Generalis ejusdem Congregationis, totius Congregationis hujusmodi nomine Nobis nuper fecit notum, prædictæ Congreg: maximè futurum sit, si de cætero, perpetuis futuris temporibus Definitorum eorundem electio, juxta posterorum literarum nostrarum hujusmodi formam, & tenorem fiat, Nobis propterea dictus Procurator Generalis, quo supra nomine humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis, ut infra, opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur prospero, felicique dictæ Congregationis statui, & directioni peramplius etiam consulere volentes, & vestrum singulares personas à quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet

modolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censes, supplicationibus Procuratoris praedicti, totius Congregationis hujusmodi nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Statuimus, ut in posterum, perpetuis futuris temporibus libera sit unicuique vestrum facultas, quos idoneos judicaverit, ex Praelatis habentibus vocem in Capitulo, ad officium Definitorii eligendi, nulla habita ratione, quod in uno, alterove Capitulis Generalibus praecedentibus successively fuerint Definidores, quodque biennio non vacaverint, firmis in reliquis remanentibus prioribus nostris literis praedictis, quas salvas esse, & in suo robore permanere volumus, & non alias. Non obstantibus eisdem prioribus literis nostris, necnon omnibus illis, quae in eis volumus non obstare, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Tusculi sub annulo Piscatoris die 14. Septemb: 1620. Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

Loco ✠ Annuli Piscatoris.

S. Card. S. Susannae.

Constitutio Alexandri Papae VII. de Cellariis eorumque Administratione.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram Rei Memoriam.

Alias emanavit à sel: record: Innocentio Papa X. Praedecessore Nostro Decretum, cui subinde jus sic ipsius Innocentii Praedecessoris à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum tunc suorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, inserta fuit addito tenoris, qui sequitur, videlicet: Diuturna experientia compertum est, Monasteria Congregationis Casinensium tunc maximo bonorum temporalium incremento floruisse, cum Cellarii demandatam sibi

acco-

œconomicam curam non pro suo arbitrio, & auctoritate, sed consulto in omnibus proprio Abbate, eoque dirigente fideliter administrarunt, inutiles resecando sumptus, à profusis munerum largitionibus abstinendo, necnon animalium, agriculturæ industriam non in sui, sed Monasteriorum commodum, & utilitatem convertendo: exactasque pecunias depositario integrè tradendo in communi arca asservandas: Ad quod etiam multum semper contulit eorum Prælatorum vigilantia, qui ratione introitus, & exitus sedulo, ac frequenter subducentes præmisso diligenti examiné, nè quid fraudis, vel præjudicii intervenerit, omnia ad fidelem calculum revocarunt, prout Constitutiones Apostolicæ, ac ejusdem Ordinis Statuta providè disponunt. Verum quia in quibusdam Monasteriis tam salubres Ordinationes, Cellariorum incuria, & quandoque etiam malitia, nimiaque Superiorum indulgentia negliguntur, & timendum est, nè si hujusmodi malum subrepat, tractu temporis eorundem Monasteriorum ruina subsequatur, ideo

Sanctissimus D. N. audito Voto Congregationis S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, innovando imprimis Constitutionem san: mem: Clementis Octavi sub die 6. Martii 1653. eidemque pro firmiori contentorum observantia graviores pœnas addendo prohibet omnibus, & singulis Cellariis, aliisque eorum Ministris, sive Monachis, sive Commissis, quibus bonorum administratio quocumque modo incumbit, quò minus audeant proventus suppressere, vel minuere; ac rerum quarumcumque pretium, alterare, negotiationibus se se immiscere; animalium, seu agriculturæ industrias sibi appropriare; aut munera contra formam præfatæ Constitutionis elargiri, sub pœna privationis officiorum, vocis activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis eo ipso incurrenda, à qua præterquam à Sede Apostolica dispensari non valeant: obstringendo Abbates, quatenus, cum primum ipsis de hujusmodi transgressionibus innotuerit, ad executionem præfatarum pœnarum nulla interposita mora procedant, aliàs eisdem ipsi pœnis subjaceant, ac dignitate Abbatiali priventur. Insuper ut omnes pecuniæ quacumque ex causa ad Monasterium pertinentes, à Cellariis dietim, prout exigunt, Depositario consignentur, & in arcam deponantur duabus clavibus diversis obseratam, quarum altera penès Cellarium, altera verò penès eundem Depo-
sita-

sitarium asservari debeant: arca verò ipsa unà cum rationum Codice in Abbatia, tamquam in loco tutiori, & sub oculis ejusdem Abbatis custodiatur, à qua nec obulus quidem extrahi possit, nisi præcedente mandato in scriptis Cellarii, non quidem sibi, sed iis directo, quibus pecuniæ persolvendæ fuerint, expressa causa, & summa, necnon manu etiam Abbatis firmato, cujus tenor de verbo ad verbum in destinato libro registretur. Quodsi Abbatem fortè abesse contigerit tam Codex, quàm Arca, Superioris Monasterii custodiæ committatur. Computa jurata introitus, & exitus tam quoad pecunias, quàm victualia quæcumque, aliæque omnia in ipsis Monasterii quotidianas necessitates expensa, consumpta, aut distributa, singulo quoque mense; quæ verò in agrorum culturam, aut fructuum collectionem, quolibet trimestri, Abbati, Priori, ac Decanis fideliter exhibeantur, quibus præfati non modo se subscribant, sed etiam juramento confirmant; singula diligenter examinasse, nihilque in iis fraudis contra formam præsentis Decreti invenisse. Quodsi quis defraudasse, & veritatem proventuum, & expensarum non expressisse inventi fuerint, ne dum incurrant pœnas superius expressas, absque ulla spe impetrandæ dispensationis, verum etiam de furto, ac perjurio puniantur. Quæ omnia ut exactius observentur, Sanctitas Sua PP. Visitatoribus serio injungit, quatenus in eorum Visitatione super præmissis diligenter inquirent, & si quid in contrarium commissum, aut ommissum repperint, contrasacientes in prænaratas pœnas incidisse, & à suis officiis suspensos respectivè declarent, donec in primo futuro congressu Dietæ, vel Capituli ad executionem pœnarum, ut supra, inflictarum procedatur: sub pœna pariter privationis dignitatis Abbatialis, necnon vocis activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, seu alia consequenda, rehabilitatione Sedi dumtaxat Apostolicæ reservata; ab ipsis quoque Visitatoribus incurrenda; & quia fidele servitium, & accurata in executione præmissorum diligentia tunc sperari poterit, si Cellarii cum gravitate morum, tum vitæ probitate conspicui fuerint: Ea propter Sanctitas Sua mandat Abbatibus, ut in hujusmodi deputationibus faciendis, audito prius consilio Seniorum, nonnisi Religiosum gravem, probatum, ac inter Decanos adscriptum Definitoribus, aut Regimini promovendum proponant, quemque aptiorem esse secundum De-

um judicaverint; ac talem proprio juramento in scriptis attestentur; secus dicta deputatio nulla sit eo ipso, & Prælati in proxima Dieta, vel Capitulo debite puniantur.

Et ne ullo unquam tempore à Monasteriorum Superioribus allegari possit ignorantia hujusce Decreti, Sanctitas Sua mandat, ut hujusmodi Decretum legatur in publica mensa bis in anno, id est Mense Februarii, & Octava Nativitatis Beatissimæ Virginis Mariæ sub iisdem pœnis in præfenti Decreto adversus contrafacientes expressis. Romæ die 12. Julii 1654. M. Card: Ginnettus. Hieronym. Archiepisc: Petracen: Secret: Cum autem firmitus observentur illa, quibus sæpius autoritatis Apostolicæ munimen accedit: Nobis propterea Venerab: Fr: Noster Episcopus Portuensis S. R. E. Cardinalis Barberinus nuncup: prædictæ Congregat: Cassinensis Ord: Sancti Benedicti apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector humiliter supplicavit, ut Decretum hujusmodi Apostolicæ confirmationis nostræ Patrocinio roborare de benignitate Apostolica dignaremur: Nos igitur eundem Franciscum Cardinalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Decretum præinsertum una cum additione prædicta, aliisque omnibus, & singulis in eo quomodolibet, ut præmittitur, contentis, Apostolica autoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes præsentem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter in posterum observari, utque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos. etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definire debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit, attentari. Non obstantibus Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis Cassinensis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum specialiter, & expresse de-

rogamus cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris die 7. Septembris 1655. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Loco ✠ Sigilli.

G. Gualterius.

D E C R E T U M

Felic: record.

C L E M E N T I S P A P Æ . V I I I .

Super Casuum Reservatione ab omnibus Regularium Superioribus observandum.

Sanctissimus Dominus Noster, qui jam pridem accuratè perpendit, ac re ipsa comperit, quod reservatio facultatis absolvendi Religiosos pœnitentes à peccatis quibusdam gravioribus, nisi Superiores admodum prudenter, ac moderatè illa utantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori suo conscientiæ maculas detegere formidant, adducere posset in æternæ damnationis periculum, & spiritualis remedii desperationem; Ideò ut huic malo Sanctitas Sua opportunè prospiceret, decrevit, ut nemo ex Regularium Superioribus peccatorum absolutiones sibi reservet, exceptis iis, quæ sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquod, prout subditorum utilitati expedire prudenter in Domino judicaverint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apostasia a Religione, sive habitu demisso, sive retento, & quando eo pervenerit, ut extra septa Monasterii, seu

seu Conventus fiat egressio. Nocturna, ac furtiva è Monasterio, seu Conventu egressio, etiam non animo apostatandi facta.

Proprietas contra votum Paupertatis, quæ sit peccatum mortale. Juramentum falsum in judicio Regulari, seu legitimo.

Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum foetum, etiam effectu non secuto.

Falsificatio manus, aut Sigilli Officialium Monasterii, aut Conventus, furtum de rebus Monasterii, seu Conventus in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale.

Lapsus carnis voluntarius opere consumatus.

Occisio, aut vulneratio, seu gravis percussio cujusque personæ.

Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut appetitio literarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud præterea peccatum grave pro Religionis conservatione, aut pro conscientiae puritate reservandum videbitur, id non aliter fiat, quam Generalis Capituli in toto Ordine, aut Provincialis in Provincia, matura discussione, & consensu.

Non liceat Superioribus Regularium confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reservatum admiserint, aut ipsimet subditi spontè, ac proprio motu id ab iis petierint.

Superiores in singulis Domibus deputent duos, tres, aut plures Confessarios pro subditorum numero majori, vel minori, iique sint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reservatis eos absolvant, & quibus etiam reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse imprimis Confessarius judicaverit.

Tam Superiores pro tempore existentes, quam Confessarii, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentissimè, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confessione habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur.

Licebit tamen Superioribus determinare poenitentias graves quibusdam peccatis, etiam non reservatis a Confessariis imponendas, quæ subditos ab hujusmodi perpetrands cohibere possint.

Atque ita per quoscumque Regularium Superiores, quicumque illi sint, observari mandavit. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac cujusvis Concilii, etiam generalis Decretis, necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore observatis, aut Regulis in generalibus, seu Provincialibus Capitulis editis, statutis, & consuetudinibus etiam Apostolica auctoritate confirmatis, privilegiis, indultis, & concessionibus quorumcumque, quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, cæterisque in contrarium facien: quibuscumque.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub die 26. Mensis Maii, Anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declaravit, & declarat, ut si hujusmodi Regularium Confessariis casus alicujus reservati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarii illa vice pœnitentes Regulares, etiam, non obtenta à Superiore facultate, absolvere &c.

Feria V. Die Jovis XV. Decembris MDCXXXIII.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico coràm Sanctissimo Domino Nostro URBANO Divina Providentia Papa VIII. ac Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis

DECRETUM,

Ut omnes Regularium Superiores suos subditos, & Religiosos persæpe commoneant de injuncta omnibus observantia, & executione Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum, ad Officiū Sanctissimæ Inquisitionis adversus Hæreticam pravitatem pertinentium.

Sanctissimus Dominus Noster sedulò incumbens, ut ea, quæ
salu-

salubriter Apostolicis Decretis, & Statuta, & ordinata sunt præsertim, quæ ad Sanctum Officium Inquisitionis contra Hæreticam pravitatem pertinent, inviolabiliter observentur, & omnimodam fortiantur executionem, districtè mandat, & præcipit, ut omnes Superiores cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendæ Regularis, aut cujusvis alterius Instituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, etiam per amplissima privilegia, cum clausulis, ne comprehendantur in Literis, Decretis, Ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, non facientibus plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, nedum de ipsis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, sed etiam de hujusmodi exemptione, privilegio, vel indulto mentionem, quibus hac vice, & ad effectum præsentis Decreti duntaxat, illis alias in suo robore permansuris, specialiter expressè, & ad formam etiam generalis Constitutionis Sux Sanctitatis incipientis, *Cum sicut accepimus*, sub Dat. Romæ die 5. Novembris 1631. Sanctitas Sua derogavit, & derogat, cæterisque contrariis quibuscumque, teneantur sub pœna privationis Officii, ac vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, aliisque arbitrio Sanctitatis Sux infligendis pœnis, in perpetuum semel saltem in anno, id est, feria sexta post Octavam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis in publica mensa; vel in Capitulo ad hoc specialiter convocato, *Et insuper* in quocumque *Generali*, ac Provinciali Capitulo, Conventu, Dieta, vel alio quovis nomine nuncupato Capitulari Congressu, suos subditos, ac Religiosos, commonere de injuncta omnibus observantia, & executione earundem Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum, ad Sanctum Officium Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentium, ac præsertim:

Julii III. Constitut: 11. incip: *Licet à diversis*, Contra impediētes Inquisitores hæreticæ pravitatis in eorum Officio, aut in causis Inquisitionis, se ingerentes, eorumque complices, & fautores: Et contra ipsos Inquisitores admittentes laicos ad criminis hæresis cognitionem. Et Pii Quinti Constitut: 82. incip: *Si de protegendis*, Contra occidentes, verberantes, dejicientes, aut perterrefacientes, quemvis ex Ministris Sanctissimi Officii Inquisitionis, vel Episcoporum id munus in sua Diœcesi, vel Provincia, obventum, seu Accusatorem, Denunciatorem, aut Testem, in causa Fidei quomodocumque productum, vel evocatum:

nec.

necnon contra diripientes, expugnantes, invadentes, incendentes, expilantes, aliove exportantes alicujus prædictorum bona, libros, literas, auctoritates, exemplaria, regesta, protocolla, exempla, scripturas, aliave instrumenta, sive publica, sive privata, ubicumque posita, eorumque Complices, & fautores: & contra effringentes Carcerem, vel custodiam publicam, vel privatam, extrahentes, vel emittentes Vinctum, prohibentes capiendum, captumve eripientes, recipientes, occultantes, seu facultatem effugiendi dantes, seu id fieri jubentes, eorumque complices, & fautores, etiam effectu non secuto: nullatenus excusandos, nisi claras tantummodo probationes in contrarium adducentes, & contra Intercedentes pro præfatis delinquentibus. Inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite legis Juliæ Majestatis, eorumque filiis irrogantur, & oblata Revelantibus impunitate.

Pii Quarti Constitut: 31. incip: *Cum sicut nuper*, Contra Sacerdotes, qui pœnitentes Mulieres in actu Sacramentalis Confessionis ad inhonestos actus provocare, & alligere tentant, & sollicitant. Et Gregorii XV. Constit: 33. incip: *Universi Dominici Gregis*. Ampliatiæ circa hujus criminis probationes, & extensivæ contra Confessarios, qui personas (quæcumque illæ sint) ad inhonesta, sive inter se, sive cum aliis, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confessionis, sive ante, sive post immediatè, seu occasione, vel prætextu confessionis, vel extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut alio loco ad audiendam Confessionem electo sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint. Et contra Confessarios non monentes eos, quos sciunt ab aliis Confessariis sollicitatos esse, ut Inquisitoribus, vel Ordinariis, sollicitantes denuncient, vel docentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorii Decimi tertii Constitut: 21. incip: *Officii vestri partes*; De Jurisdictione Inquisitorum hæreticæ pravitatis in eos, qui ad ordinem Presbyteratus non promoti Missas celebrant, & sacramentaliter confessiones audiunt. Clementis Octavi Constitut: 21. incip: *Et si alias*. Declaratoriæ pœnæ contra eos infligendæ per Judices Laicos, prævia eorum degradatione. Et Sanctitatis Sux Constitut: 79. incipien: *Apostolatus officium*, extensivæ ad minores 25, annis, dummodo vigesimum ætatis annum compleverint.

Sixti Quinti Constitut: 17. incip: *Cæli, & Terræ Creator*, Contra exercentes artem Astrologiæ Judiciariæ, & alia quæcumque Divinationum genera, librosvè harum Artium legentes vel tenentes. Et Sanctitatis Suæ Constit: 113. incip: *Inscrutabilia Judiciorum Dei*, extensivæ ad alia, & cum gravioribus pœnis.

Clementis VIII. Constit: incip: *Cum sicut*, Contra Italos ne extra Italiam profiscantur ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, sive usus Catholicæ Religionis non existat, minusque eis in locis habitent. Et Gregor. XV. Constit. 28. incip: *Romani Pontificis*, Contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & Insularum adjacentium quovis prætextu commorentur, & contra eorum fautores, & receptatores.

Pauli V. Constit: 26. incip: *Romanus Pontifex*, Revocatoriæ facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religiosorum, quoquo modo concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum ad Officium S. Inquisitionis quomodolibet pertinentes

Ejusdem Constit. 97. incip: *Regis pacifici*, Innovatoriæ Constitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione Beatæ Mariæ Virginis editarum: Impositionis majorum pœnarum in transgressores, à locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitatis Inquisitoribus puniendos. Et Gregorius XV. Constitut: 29. incip: *Sanctiss: D. N. auditis*, ampliatiæ, & declaratoriæ prohibitionis asserendi Beatam Mariam Virginem conceptam in peccato originali.

Gregor: XV. Constitut: 27. incip: *Romanus Pontifex in specula*, Revocatoriæ quarumcumque Confessionum vivæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Constitut: extensivæ ad quoscumque quantumvis privilegiatos, & exemptos, incip: *Alias fel recordat. Gregorius Papa XV. sub Dat. Romæ 20. Decemb: 1631.*

Ejusdem Constit: 40. incip: *Apostolatus officium*. Et Sanctitatis Suæ Constitut: 114. incip: eo modo revocatoriæ licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis Suæ Constit: 37. incip: *SS. D. N. sollicitè animadvertens*, De Imaginibus nondum à Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum Radiis, Splendoribus, aut Laureolis, non proponendis. Tabellis, aut luminaribus ad eorum sepulchra, non apponendis; eorumvè gestis, miraculis, revelationibus, Beneficiorum impetrationibus, non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis Suæ Constitut: 5. incip: *Sanctiss: D. N.*

N. pro debito sui Pastoralis officii, Delibris ubicumque compositis, de quacumque materia tractantibus, ab his, qui degunt in Statu Ecclesiastico, non transmittendis alio, ut imprimantur sine Vicarii, & Magistri Sacri Palatii in Urbe, vel extra eam sine Ordinarii, & Inquisitoris, aut ab eis deputatorum licentia.

Et ejusdem Sanctitatis Suae Constitut: sub Dat. Romæ die 5. Novemb: 1631. incip: *Cum sicut accepimus, Quod Constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium hactenus editæ, & in posterum etiam super quacumque alia recedendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprehendant, nisi in edendis illi specialiter excipiantur.*

Et insuper iidem Superiores teneantur curare, & efficere, ut hujus Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conserventur ita, ut ab eisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant. Deque hujusmodi commonitione publico documento statim certiorum facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Urbe. Et nihilominus voluit; ut decretum hujusmodi, seu illius exemplum intimatum Procuratori Generali cujuscumque Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti ut supra, in Urbe degenti, vel ad Valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Urbis, & in Acie Campi Floræ affixum, etiam absque intimatione prædicta, infra duos citrà Montes, ultrà verò Montes infrà quatuor menses ex tunc proximos, omnes, & singulos eorumdem Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, Religiosos perinde arctet, & afficiat, ac si commonitio, & affixio prædictæ executæ essent, & unicuique hoc ipsum Decretum exhibitum, ac personaliter intimatum foret. Et ita mandat, & præcipit Sanctitas Sua.

*Jo: Antonius Thomasius S. Rom:
& Univers: Inquis: Not.*

Anno millesimo sexcentesimo trigésimo quarto, Indictione secunda, Pontificatus SS. D. N. Urbani Divina providentia Papæ VIII. die verò 5. Januar: supradictæ Literæ, sive Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Basilicarum S. Joannis in Laterano, & Principis Apostolorum Urbis, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, per me Antonium Bardum Prælibati SS. D. N. Papæ Cursorem.

CON.

ERECTIO
CONGREGATIONIS
BENEDICTINO-POLONÆ
SANCTÆ CRUCIS.

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO
CLEMENTI XI. PAPÆ.
BEATISSIME PATER.

Desiderantibus Monasteriis, & Monachis Ordinis S. Benedicti Regni Poloniae pro restauratione collapsæ Disciplinæ Regularis, conservatione, atque augmento proprii Instituti, & bono Religionis tam in Spiritualibus, quàm in temporalibus, in Congregationem, & unitatem reduci sub uno Primario Capite gubernandam, inhærendo Sacrorum Canonum, & Sacri Concilii Tridentini dispositioni, exemplo Congregationis Benedictino-Bavaricæ, aliarumque plurium ejusdem Ordinis, recursum habuerunt circa Annum 1687. ad S. Sedem. Assumpta fuit desuper discussio in S. Congregatione Episcoporum, & Regularium, coram nonnullis ejusdem S. R. E. Cardinalibus, specialitèr deputatis, quæ deinde intermissa hucusque remansit. Nuper autem in Visitatione generali dictorum Monasteriorum, facta auctoritate Apostolica, ex commissione Nuntii Apostolici, per Abbatem Monasterii S. Crucis in Calvo Monte P. Christinum Mirecki, unanimi omnium Monasteriorum, & Conventuum consensu, pari restaurandæ & conservandæ Disciplinæ Regularis zelo decretum extitit, ut instantia, jam pridem apud S. Sedem Apostolicam introducta, pro reductione ipsorum Monasteriorum Ordinis S. Benedicti Poloniæ, & Lithvanicæ in unam Congregationem, ut supra, omninò promoveatur, & ad optatum finem perducat; datis ad eundem effectum opportunis facultatibus præfato Abbati S. Crucis, qui proinde Romam se contulit & ad Pedes S. V. humiliter provolutus, suo aliorumque Monasteriorum, & Monachorum nomine obsequentèr supplicat, quatenus S. V. dignetur deputare Particularem Congregationem aliquorum S. R. E. Cardinalium ejusdem S. Congregationis

Mm

Epi-

Episcoporum & Regularium, in locum alias deputatorum, & defunctorum, qui super præmissis discussionem reassumant, & ultimam manum imponent ad hoc, ut sub umbra Paternæ Charitatis S. V. ejusdem Pastoralis Clementia prosequente Monasteriorum & Monachorum Oratorum pia desideria impleantur, à Sacris Canonibus & Concilio Tridentino inculcata, & uniformis regulari instituto, necnon reformationi, ac conservationi Religiosæ Observantiæ, atque utilitati Monasteriorum directæ consequatur.

Ut DEUS &c.

Super hujusmodi precibus ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium remissis, placuit deinde Sanctissimo D. Nostro particularem Congregationem nonnullorum S. R. E. Cardinalium deputare, videlicet Carpinei, Abduæ, Sancti Clementis, Gabrielis, Sacripantis, Sanctacrucii, Paulutii, & Fabroni, exhibitisque consensibus Monachorum degentium in infrascriptis Monasteriis, juxta ordinem Fundationis nominatis, videlicet:

Monasterium S. Crucis Calvo-Montanum.

Monasterium Beatæ Virginis MARIE Assumptæ Sieciechoviense.

Monasterium Sanctorum Apostolorum PETRI & PAULI Tynecense.

Monasterium Sancti ADALBERTI Episcopi & Martyris Plocense.

Monasterium Sancti JOANNIS Apostoli, & Evangelistæ Mogilnicense.

Monasterium Sanctæ MARIE Lubinense.

Monasterium ad Sanctam MARIAM Trocense.

Monasterium ad Sanctam ANNAM Horodescense.

Monasterium ad Sanctam CRUCEM Nesvisense.

Cum quibusvis eorum membris, pertinentiis, dependentiis, annexis, & connexis.

DECRETUM.

Congregatio Particularis nonnullorum Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium à Sanctissimo Domino Nostro specialiter deputata audito P. Stanislao Mirecki

recki Abbate Monasterii S. Crucis Calvo-Montani, Procuratore specialiter constituto, à Monachis in prædictis Monasteriis degentibus negotio maturè discusso, censuit per literas Apostolicas in forma Brevis, ad ejusdem Stanislai supplicationem, ac etiam MOTU PROPRIO expediendas, Unionem & Erektionem in Congregationem sub titulo ejusdem Sanctæ Crucis, Polonam nuncupandam, Monasteriorum hujusmodi, in Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithvaniæ respectivè existentium, aliorumque Monasteriorum dicti Ordinis ipsi Congregationi, ut infra dicetur, aggregandorum, concedi posse, cum illorum exemptione ab Ordinariis Jurisdictione, ad formam Congregationis Bavaricæ, & cum iisdem Privilegiis, sine præjudicio in reliquis omnium interesse habentium, habere & quomodolibet prætendentium; salvis tamen Ordinariis Locorum quo ad omnia Monasteria Juribus eisdem vigore Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum competentibus, tanquam Sedis Apostolicæ delegatis: necnon cum facultate aggregandi prædictæ Congregationi de novo erigendæ, alia quæcunque Monasteria dicti Ordinis in Regno, & Ducatu prædictis consistentia, quæ ipsi Congregationi aggregari voluerint, sive quorum Abbates, & Conventus aggregationi hujusmodi consenserint; exceptis tamen, si quæ sint in dicto Regno, & Magno Ducatu constituta, Monasteriis alteri cuicunque Congregationi canonicè aggregatis; necnon Constitutiones pro bono regimine, & gubernio Congregationis hujusmodi in primo illius Capitulo Generali efformandi: ita tamen, ut nullam validitatem, aut robur assequantur, nisi postquam a Sancta Sede fuerint expressè confirmatæ. Executionem verò committi posse Nuntio Apostolico Poloniæ, juxta Instructionem eidem transmittendam.

Romæ die 2. Maii. 1709.

G. Card: Carpineus.

Loco ✕ Sigilli.

*Ferdinandus Archiepiscopus Nicanus
Secretarius.*

Mm 2

BRE-

C L E M E N S P A P A X I.

Ad Perpetuam Rei Memoriam.

Ex injuncto Nobis cœlitus Apostolicæ sollicitudinis munere, in id præcipuè sollicitis studiis incumbimus, ut Monastica, Regularisque Disciplina, sicubi collapsa est, modis congruis restitui, ubi verò Domino benedicente viget, firmius solidari valeat, eoque tendentia Religiosorum Virorum Altissimi obsequiis sub favæ vitæ Monasticæ jugo mancipatorum vota libentè exaudimus, ac alias Pastoralis Officii Nostri partes opportunis rationibus, interdum etiam per novarum Congregationum Institutiones Paterna desuper charitate interponimus, sicut omnibus mature consideratis, ad Omnipotentis DEI Gloriam, ad Ecclesiæ Catholicæ decus, & præsidium, ad Monasticæ, Regularisque Disciplinæ incrementum, & felicem progressum Spiritualemque Christi fidelium ædificationem, & animarum salutem expedire in Domino arbitramur; Cum itaque (sicut accepimus) dilectis Filiis Monachis infrascriptorum Monasteriorum, Ordinis Sancti BENEDICTI in Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Litvaniæ respectivè consistentium nempe Sanctæ CRUCIS Calvo-Montani, Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis Sieciechoviensis. SS. Apostolorum PETRI & PAULI Tyneccensis, Sancti ADALBERTI Episcopi & Martyris Plocensis, Sancti JOANNIS Apostoli & Evangelistæ Mogilnicensis, Sanctæ Mariæ Lubinensis, ad Sanctam Mariam Tröcensis, ad Sanctam ANNAM Horodescensis, ad Sanctam CRUCEM Nesvisensis, pro Regularis Disciplinæ collapsæ restauratione, ac proprii Instituti observantia, & illius augmento, necnon felici, prosperoque tam in Spiritualibus, quàm in temporalibus præfatorum Monasteriorum regimine, ipsa Monasteria juxta Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini dispositionem, in Congregationem sub uno Primario Capite gubernandam ad instar Bavaricæ, aliarumque similium Congregationum, Monasteriorum dicti Ordinis uniri, & institui desiderantibus, non ita pridem in Visitatione generali dictorum Monasteriorum per dilectum Filium Christinum Stanislaum Mirecki, Abbatem Calvo-Montani Monasterii prædicti, de Mandato Venerabilis Fratris Nicolai Archiepiscopi Thebarum Nostri, & Apostolicæ Sedis in Regno Poloniæ Nuntii facta, unanimi Monachorum, eorundem

dem Monasteriorum consensu, parique restaurandæ, & conservandæ dictæ Regularis Disciplinæ zelo, Decretum extiterit, ut instantia jam dudum ad hanc Apostolicam Sedem pro unione, & institutione hujusmodi obtinenda delata, & deinde intermissa renovaretur; ac propterea dicti Monachi, eundem Christinum Stanislaum suum ad id Procureto- rem cum opportunis facultatibus specialiter constituerunt, ipseque Christinus Stanislaus ad hanc Almam Urbem se contulerit, dictamque Unionem, & Institutionem fieri magnopere exoptet. Hinc est, quod Nos, qui Monasticam, Regularemque Disciplinam, confovere, atque promovere omni studio contendimus, piis, & Religiosis ipsius Christini Stanislai, ac dictorum Monachorum desideriis Apostolica Charitate benedicientes, eorumque singulares Personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis super hoc negotio à Nobis specialiter deputatorum, qui illud maturè discusserunt, & prædictum Christinum Stanislaum desuper audierunt, Consilio, ac etiam MOTU PROPRIO, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula Monasteria supradicta Ordinis Sancti BENEDICTI in Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithvaniæ, respectivè existentia, tenore præsentium in unum corpus unimus, & jungimus, sicque unita, & conjuncta una cum Monasteriis aliis ejusdem Ordinis illis, ut infra dicetur, forsitan aggregandis, in novam Congregationem sub invocatione Sanctæ CRUCIS Poloniam nuncupandam ad instar dictæ Congregationis Bavaricæ, & cum iisdem Privilegiis perpetuo erigimus; & instituimus, ac ipsam novam Congregationem sic erectam, & institutam ejusque Monasteria, ac loca regularia, illorumque Abbates, Monachos, & bona quæcunque ab omni jurisdictione, visitatione, correctione, & superioritate, quorumcunque Ordinariorum, ita ut illi in novam Congregationem, Monasteria; loca Regularia, eorumque Abbates, & Monachos hujusmodi, aliquam Juris-

di-

ditionem, vel superioritatem quovis prætextu, & ex quacunque causa habere, & exercere non possint (salvis tamen eisdem Ordinariis locorum quo ad omnia Monasteria juri- bus, eis vigore Concilii Tridentini prædicti, & Constitu- tionum Apostolicarum competent: tanquam Sedis Aposto- licæ delegatis) harum serie eximimus, & liberamus, sine præjudicio in reliquis omnium interessere habentium, vel habere quomodolibet prætendentium. Præterea eidem Con- gregationi sic de novo erectæ, & institutæ alia quæcunque Monasteria dicti Ordinis in Regno, & Magno Ducatu præ- dictis consisten: quæ ipsi novæ Congregationi aggregari voluerint, sive quorum Abbates, & Conventus aggrega- tioni hujusmodi consenserint (exceptis tamen, si quæ sint in dictis Regno, & Magno Ducatu constituta, Monasteriis, alteri circumque Congregationi canonicè aggregatis) sibi aggregandi, nec non pro bono regimine, & gubernio ipsi- us novæ Congregationis, in primo illius Capitulo Gene- rali Constitutiones, quæ tamen nullam validitatem, aut robur assequantur, nisi postquam ab Apostolica Sede præ- dicta fuerint expressè confirmatæ, efformandi facultatem motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine pa- ribus, earumdem tenore præsentium tribuimus, & imper- timur. Decernentes easdem præsentibus literas, & in eis contenta quæcunque, & ex eo, quod prædicti Locorum Ordinarii, & alii quilibet in præmissis, seu eorum aliquod Jus, vel interessere habentes, seu habere quomodolibet præ- tendentes etiam specifica, & individua mentione, & ex- pressionem digni, cujuscunque status, gradus, ordinis, præminentia, & dignitatis existant, illis non consense- rint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, aut causæ, pro- pter quas eadem præsentibus emanaverint, adductæ, verifi- catæ, & justificatæ non fuerint, vel ex alia qualibet, eti- am quantumvis legitima, juridica, pia, & privilegiata cau- sa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interessere habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, & incogitato, & inexcogitabili, in- dividuamque expressionem requirente defectu notari, im- pugnari, infringi, limitari, modificari, retractari, in con- troversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu ad-
ver-

versus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuntios, aliosve quoslibet, quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & autoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentati. Quocirca memorato Nicolao Archiepiscopo moderno, & pro tempore existenti Nostro, & Sedis prædictæ in dicto Regno Nuntio per præsentis motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictæ novæ Congregationis, ejusque Superiorum, & Monachorum, seu alicujus eorum desuper fuerit requisitus, easdem præsentis Literas, & in eis contenta quæcumque solenniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assisistens, faciat autoritate Nostra illos, & eorum quemlibet præsentium literarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo, & effectu pacifice frui & gaudere, non permittens illos desuper à quoquam quavis autoritate quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliasque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postpositis, compescendo, legitimisque super his haberi servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii Sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac fel: rec: Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris Nostri de una, & Concilii Generalis de duabùs Dietis, dummodo ultra tres

Die-

Dietas aliquis autoritate præsentium in iudicium non trahatur, necnon quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Generalibus, Provincialibusquæ & Synodali-
bus Conciliis, editis generalibus, vel specialibus Constitu-
tionibus, & Ordinationibus, ac quarumvis Ecclesiarum, & Monasteriorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confir-
matione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Sta-
tutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoquæ indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, & Monasteriis, illorum-
que respectivè Præsulibus, Abbatibus, Capitulis, Conven-
tibus, & aliis Personis quibuslibet, etiam specifica, & in-
dividua mentione, & expressione dignis, sub quibuscunque
verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam de-
rogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus: efficacis-
simis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decre-
tis in genere, vel in specie etiam MOTU PROPRIO, & ex
certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine pa-
ribus, ac Consistorialis, & alias quomodolibet in contra-
rium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscunque
vicibus iteratis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Qui-
bus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti de-
rogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, spe-
cifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non
autem per clausulas generales idem importantes mentio,
seu quævis alia expresso habenda, aut aliqua alia exquisi-
ta forma, ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas,
causas, & occasiones, præsentibus pro plene, & sufficien-
ter expressis, & insertis, ac exactissime, & accuratissime
servatis, & specificatis respectivè habentes, illis alias in
suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vi-
ce dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac dero-
gatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.
Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum trans-
sumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus No-
tarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiasti-
ca dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in ju-
dicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhibe-
retur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. PETRUM sub Annulo Piscato-
ris die xxij. Maij MDCCIX. Pontificatus Nostri Anno Nono.

F. Oliverius.

IN

IN NOMINE DOMINI, AMEN.

CONSTITUTIONES
CONGREGATIONIS
BENEDICTINO-POLONÆ,
SUB INVOCATIONE
SANCTÆ CRUCIS,
PRO DIRECTIONE
REGIMINIS, ET REGULARIS OBSERVANTIÆ.
P R O E M I U M.

Intentio Congregationis Polono-Benedictinæ, sub titulo S. CRUCIS, à Sanctissimo D. Nostro Clemente Papa XI. Auctoritate Apostolica, Anno Domini Millesimo septingentesimo nono, noviter erectæ, non est novam Regulam introducere, aut novas obligationes Religiosis ad Conscientias eorundem gravandas imponere, sed Monasticam Disciplinam juxta Regulam S. Benedicti, ad quam tam Abbates, quam cæteri Religiosi Nostri Ordinis, ex vi votorum emissorum tenentur, ita restaurare, ut eadem Regula juxta Charitatis, ac perfectionis Leges, debitè, & uniformiter in omnibus sub uno Capite observetur ac omnia Ecclesiæ ritibus & Legibus accommodentur. Quamobrem aliarum Congregationum laudabilium, Casinensis & Bavaricæ Statutis & declarationibus in praxim jam reductis, quantum possumus, nos conformabimus, cuncta sic disponendo, ut nihil nimis arduum, & onerosum injungendo, iter Evangelicæ perfectionis, & Observantiæ Regularis, uno corde, & animo, in vinculo pacis, & Charitatis cum gaudio Sancti SPIRITUS curramus.

C A P U T I.

De Capitulo Generali Celebrando.

Congregatio Polona Sanctis Canonibus. & Summorum Pontificum Decretis, conformiter eatenus formanda, & ordinanda est, ut pro debita Observantia Regulæ Sancti BENEDICTI, imprimis per media tum Capitulorum Generali-

Nn

um,

um, tum Visitationis singulorum Monasteriorum perfectior Disciplina Regularis, eaque, quantum possibile erit, conformis in omnibus Congregationis hujus Monasteriis conservetur.

Ordinamus Capitulum Generale singulis trienniis die immediate proxima post Festum Exaltationis Sanctæ CRUCIS per Patres Nostræ Congregationis celebrari debere in aliquo Monasterio ad hoc apto & deputato. Et quoniam nimia multitudo impedit exactam Veritatis notitiam, ideo statuimus, quod infra scripti solum ad Capitulum Generale venire teneantur. P. Præsidens scilicet cæterique Visitatores, omnes Abbates, alique Prælati Regiminis, & Conventuales, seu vocales electi, Secretarius, & Depositarius.

Quod si legitima de causa continget Prælatos non venire, tunc ipsi prælati teneantur literas, tam bonum Congregationis, quam suorum Monasteriorum concernentes transmittere per unum ex suis Monachis eligendum à Prælato cum consensu Seniorum, aut alium Nuntium fidelem.

Et cunctæ, quæ à visitoribus in Visitationibus suis provisione digna inventa fuerint, Capitulo Generali innotescant.

Ordinamus, quod si quis Visitorum, aliquo impedimento legitimo interveniente ad Capitulum non venerit, per literas significare teneatur ea, quæ gravia, & digna relatu videbuntur, & ipse judicaverit expedire, super quibus ejus Conscientiam oneramus.

Omnia, & singula Monasteria, sive singuli Conventus Religiosi Congregationis nostræ, & in quibus si erit amplior Monachorum numerus, Vocales duos, Sacerdotes, unum ex Beneficiatis, alterum ex numero Conventualium, qui ad minimum quindecim annis post Professionem in Monasteriis suis laudabiliter vixerint, juxta Constit: Calsinen: majori Suffragiorum Conventus parte, in Plenipotenti electos ad Capitulum Generale ablegabunt (quorum electioni Abbas, vel in ejus defectu Prior Claustralis non præsidebit, sed subsequens Superior) singulari memoriâ instruendos, quibus ipsorum nomine, tum gravamina, tum alia proponenda committentur, qui etiam in Capitulo voce activa, & passiva gaudebunt. Hoc tamen attento quod si contigerit in aliquo Conventu Pauciores esse, quam sex Monachos, non computato Prælato, vel Priore, unus duntaxat Monachus veniat. Quod si aliqui præter supradictos venire præsumpserint, non audiantur à Definitorio, & injunctâ ipsis penitentia,

tiâ, in suo Monasterio exequendâ, statim dimittantur. Quod non intelligitur de his, qui à Prælo Monasterii, ubi Capitulum celebrandum, convocati fuerint ad concionandum, vel disputandum cum licentia P. Præsidentis.

Convenientes autem vitam ducant communem omni superfluitate exclusâ, refectionem in mensa Regulari sumant, continuatâ lectione libri spiritualis per mensam, fiatque à singulis proportionata expensarum refusio illi Monasterio, in quo Capitulum celebratur.

C A P U T II.

De modo scribendi ad Capitulum Generale.

Si quis Monachorum nostrorum voluerit aliqua notificare Capitulo Generali, scribat ipse manu propria, & si nequeat scribere, tunc alium Monachum nomine ipsius posse scribere permittimus. Ita tamen, ut constare possit, cujus nomine scriptum fuerit. Qui ne detineat inutiliter Definidores in pluribus occupatos, clare, breviter, & succinctè scribat, cum subscriptione, & inscriptione sui nominis, exponendo causas petitionis suæ, alioquin si præfatæ literæ subscriptione vel inscriptione caruerint, à Definitoribus non adhibeatur eis fides, sed si aliquando in lucem venerint authores talium literarum, Carceri mancipentur.

Caveant autem Monachi ne de his, quæ ante Visitationem Monasterii acciderint, Capitulo quidquam scribant. Quod si aliqui ea, quæ Visitoribus exponere debuerant (qui præsentibus omnia cognoscere, & opportune providere potuissent) ad Capitulum deferre maluerint, nisi urgens causa subsistat, gravitèr pro modo culpæ puniantur.

Nullusque nostrorum, etiamsi numero Superiorum sit, alterius literis subscribat, aut suis subscribere faciat, quovis quæsito colore, præterquam si aliqua de causa bonum Monasterii concernente, Superiores omnes ad evitandam multipliciter literarum de communi consensu aliquid Patribus insinuandum judicaverint. Nec alius alium sollicitet, aut faciat practicam, ut scribat; qui verò contra fecerit, ter in pane, & aqua, in terra in Refectorio jejuset.

Ultimò ordinamus, ne volentes scribere Capitulo, inordinatis passionibus seducantur, ne quadam proclivitate scribendi scribant, sed DEUM præ oculis habentes, ea, quæ

fuerint necessaria, & utilia, suggerant Patribus in omni modestia & gravitate.

Quod si quid fuerit scriptum in præjudicium alicujus tertiæ personæ, reserventur illæ literæ Visitatoribus dandæ, qui diligenter tempore Visitationum de contentis in illis inquirent. Qui verò illas scripserint, stent ad penam talionis, & si fuerint in dignitate constituti, insuper deponantur, si tamen falsa scripsisse fuerint convicti.

Ut tamen pax, & benevolentia, inter prælatos, & Monachos nostros conservetur, admonemus Prælatos, ne tempore Capituli, vel Visitationum, quærant quovis modo, quis contra eos scripserit, vel ipsos accusaverit, sed potius dissimulent se scire, nec molestè ferant, & cum ad Monasteria sua pervenerint, hortentur suos, ut etiam & ipsi similiter faciant.

CAPUT III.

De Forma Capituli Generalis.

Die determinata per Patrem Præsidentem, decantata Missa currente cum commemoratione de SPIRITU Sancto, post Nonam Officii ad sonum Campanæ convocatis omnibus de Capitulo, ipsemet P. Præsident, in loco ad hoc deputato, præmissâ prius Oratione mentali genibus flexis, Veni Sancte SPIRITUS & incipiat, & dicat sequentes versus.

℣. Salvos fac servos tuos. ℞. DEUS meus sperantes in te.

℣. Esto nobis Domine turris fortitudinis. ℞. A facie inimici.

℣. Nihil proficiat inimicus in nobis. ℞. Et filius iniquitatis &c.

℣. Domine non secundum peccata nostra facias nobis, ℞. Neque secundum iniquitates &c.

℣. Mitte nobis auxilium de Sancto. ℞. Et de Sion tuere nos.

℣. Domine exaudi Orationem meam. ℞. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus Vobiscum. ℞. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Actiones nostras, quæsumus Domine, aspirando præveni, & adjuvando proseguere, ut cuncta nostra Oratio, & ope-

operatio à te semper incipiat, & per te cœpta finiatur.

Famulorum tuorum, quæsumus Domine, delictis ignosce, ut qui tibi placere de actibus nostris non valemus, Genitricis Filii tui Domini nostri intercessionem salvemur.

Intercessio nos, quæsumus Domine, B. P. N. Benedicti Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Christum Dominum nostrum.

Facta per P. Præsidentem monitione circa ea, quæ necessaria pro augmento Regularis observantiæ suggerenda Prælatis judicabit, idem P. Præsidentem cum Visitoribus & Secretario examinabit Patrum, & Monasteriorum Conventualium literas, & testimonia suarum electionum fidem facientia. Item Congregationis Depositarius fidem in scripto faciat de omnibus, qui integra juxta taxas sibi impositas satisfecerint, an non?

Tandem P. Præsidentem legitimo Capitulo declarato legi faciat per Secretarium publice audientibus omnibus Capitulum de his, qui faciunt practicas in electione Definitorum ex Bulla Leonis Papæ X. decernente eos, qui circa electionem Definitorum per se, vel per alios, directè, vel indirectè, quocunque tempore practicas fecerint, seu ab aliis practitari, vel aliter consilii, aut quomodolibet talium practicarum notitiam habentes & ante non revelantes excommunicationis latæ sententiæ pœna, a qua non nisi à P. Præsidente Regiminis, præterquam in mortis articulo constituti, solvi nequeant, & inhabilitatis ad vocem activam, & passivam in dicto Capitulo Generali, & ad dignitates, gradus, & administrationes in dicta Congregatione, pœnis quinquennio duraturis ipso facto incurrendis ligari & involvi.

Ad serenandas verò Abbatum, & Monachorum Nostrorum conscientias, & omnem ab eis prorsus ambiguitatis scrupulum removendum, declaravit GREGORIUS Papa XIII. quod ob sermone, invicem non ambitus, vel alterius improbæ sed bonæ intentionis causa, de idoneitate, vel insufficientiâ ad Definitoriatum officium eligendorum habiti fuerint, seu quos in futurum haberi continget, supradictas sententias, censuras, & pœnas non incurrerint, aut non incurrant.

Per-

Perlecto hujusmodi Capitulo, omnes & singulos alloquatur hisse Sermonibus.

Patres dilectissimi, quia secundum laudabilem ordinationem nostram, tempore Capituli Generalis vacare debent omnes Prælationes, & Officia Generalis Regiminis. Idcirco Ego D. humilis Præsident Congregationis Sanctæ CRUCIS, Vice, & Nomine totius Capituli Generalis Apostolica, ac etiam Constitutionumstrarum auctoritate absolvo singulos Visitatores, Secretarium, Procuratorem, Depositarium ab eorum Officiis, titulo, administratione, & Regimine, & eos absolutos pronuncio.

Si verò Præsident non interfuerit Capitulo, Primus Visitator, qui illic aderit, omnia supradicta nomine, & vice Præsidentis pronuntiet. Quâ absolute factâ cæteri omnes aperto Capite surgant, eidem absolute reverenter annuentes, & absoluti loca sua petant.

Subsequenter Præsident dicat: Et Ego D. N. denuncio me absolutum juxta tenorem Privilegiorum, & Constitutionum Congregationis Nostræ ab Officio Præsidentiae, & Visitationis. Placeat itaque Paternitatibus Vestris die statuta providere de magis idoneo.

Post hæc prostratus coram omnibus de defectibus, & negligentis suis se accuset, & subiiciat se Capituli correctioni, veniam, & orationem pro se ab adstantibus postulans, & facto signo ab antiquiore Abbate Capituli, surgat, & revertatur ad locum suum.

Similiter omnes alii faciant, qui in illo Anno Visitatores fuerint, consequenter Secretarius, Procurator, & Depositarius, unusquisque secundum ordinem suum, & facto signo ab antiquiore Prælate, ad loca sua redeant.

Antiquior Prælatus stans cum stola è collo pendente absolute à censuris super omnes genuflexos ad cautelam pronuntiabit sub hac, vel simili forma. Licet præsens Capitulum Generale sit legitimum, animorum tamen tranquillitati consulentes, ut cum securitate procedamus, auctoritate Apostolicâ mihi concessa, ego vos omnes, & singulos congregatos, & alios durante hoc Capitulo congregandos absolvo ab omni vinculo excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & à quibusvis aliis censuris, sententiis, & pœnis, & cum iisdem dispenso super quavis irregularitate, impedimento, quatenus possum, & vos indi-

getis,

getis, ad hoc tantum, ut omnia, quæ in hoc Capitulo peragentur rata, & firma sint. In Nomine Patris, † & Filii, † & Spiritus Sancti, † Amen.

Deinde subsequens Prælati superius nominatum antiquiorem Prælatum sub dicta, vel simili forma absolvet à censuris.

C A P U T I V.

De Electione Scrutatorum.

Ordinamus, ut in omnibus, & singulis Capituli Generalis electionibus observentur ea, quæ juxta Sacrorum Canonum dispositionem servanda sunt.

Volumus tamen pro pace, & unitate servanda, ut unus tantum, & non plures in eodem Monasterio Professi eligantur Scrutatores.

Qui Scrutatores sint jurati, & teneant secretissime ea, quæ ad Officium suum spectant. Contra facientes verò, si fuerint graduati, & transgressio manifesta, teneant locum suæ Professionis in Monasterio saltem per duos Menses, si verò non fuerint graduati post omnes Professos similiter per duos Menses stent degradati in Monasterio, & insuper eo ipso sint privati Scrutatorum Officio, ad quod deinceps in perpetuum sint inhabiles.

Si verò culpa fuerit latens, ter in pane, & aqua jejundet, nec ab aliquo dispensari possit. Hoc Capitulum legat antiquior Prælati ipsis Scrutatoribus electis coram omnibus de Capitulo, antequam ad electionem Definitorum procedant.

C A P U T V.

De Electione Præsidentis Capituli, & Definitorum.

Quoniam in Capitulo Generali tractanda sunt cuncta Congregationis negotia, si autem iis expediendis integer Patrum cœtus se adunare semper deberet per nimias moras non sine difficultate Definitio traduceretur. Idcirco ut facilius peragantur, ordinamus sex tantum Definidores videlicet duos ex Prælati, quatuor ex Conventualibus Patribus, qui sunt in Capitulo, eligendos esse, & ex dictis sex Definitoribus eligatur unus Præsident Capituli.

Ordinamus etiam quemlibet absentem à Capitulo neque

que per Substitutum, neque per Epistolam, neque per Nuntium vocem in Capituli actibus habere posse.

Admonemus, ut unusquisque DEUM in hac electione ante oculos suæ mentis habeat, & quos iudicio conscientie suæ pro universali Congregationis bono iudicaverit, utiliores eligat.

Statuimus, ut libera sit unicuique Prælatorum nostrorum, & Patrum Conventualium facultas eligendi, quos ex iisdem Prælati, & Conventualibus juxta præscriptum numerum, ad Definitoriatus Officium magis idoneos iudicaverint (super quo conscientiam cujuslibet ipsorum oneramus) nullâ habitâ ratione, quod in uno alterovè ex Capitulis Generalibus præcedentibus successivè Definidores fuerint, Eligi tamen non possint, qui in proximo præcedenti Capitulo Visitatores, Secretarius, & Depositarius electi fuerint. Advertaturque unum tantum, & non plures in eodem Monasterio Professos simul in eodem Capitulo Definidores eligi posse, ita quod sex Definidores singuli ex diversis Monasteriis eligantur.

Pronuntiata itaque seu publicata à Primo, ex Scrutatoribus omnibus Vocalibus adstantibus, electione P. Præsidentis Capituli, & Definitorum, statim novus Præsidentis legat sequens Capitulum coram omnibus.

Quoniam ad Officium Definitorum pertinet cuncta in Generali Capitulo occurrentia; atque de Congregatione disponere, ordinamus, quod Definidores Capituli Generalis omnem repræsentent Congregationem, ipsisque electis intelligatur omnis à Capitulo tributa potestas. Idcirco omnia, quæ fuerint per ipsos in Capitulo definita, juxta Privilegiorum tenorem inviolabiliter observentur ab omnibus Prælati & Monachis Nostræ Congregationis cujuscunque gradus, & conditionis existant.

Præsidentis etiam Capituli durante Officio suo omnia signa præminentie tam generalia, quàm particularia faciat & locum superiorem teneat: cæterique Definidores absente Præsidente etiam omnia signa faciant, & loca superiora obtineant, sibi invicem deferendo secundum tempus Professionis, eorumque authoritas tempore dumtaxat Capituli durabit.

Electis itaque Præsidente, & Definitoribus, ordinamus, quod ipsi Præsidenti literæ omnes bonum Congregationis concernentes, quæ fuerit præsentandæ porrigantur; antequam

quàm tamen indè recesserint, fiant per Præsidentem infra-scriptæ admonitiones.

Ut Capitulum citius possit expediri, Prælati sint breves, tam scriptis, quàm voce, nec eadem sæpius repetant, sed superflua, & ad rem non pertinentia evitent.

Solliciti sint circa Disciplinam, & Regularem Observantiam, & præcipuè ad Divina Officia die ac nocte, attento, quod Monachi Monasterii, sunt in variis exercitiis.

Omnes Prælati in Capitulo habeant facultatem eligendi sibi Confessarium, cæteri verò qui ad Capitulum accesserint, confiteantur coram deputatis ad Confessionem, tam in Monasterio Capituli, quàm alibi.

Nullus exeat è Monasterio sine licentia P. Præsidentis, omnesque ad vitam communem conveniant.

Adhortentur Prælati Monachos suos, ut serviant Missis, adjuvent in exercitiis Monachos, & Conversos Monasterii. Admoneant etiam famulos suos, ut sint discreti, morigerati & caveant à Contentionibus, quia inde sæpè scandala oriuntur.

Durante celebratione Capituli in omnibus Congregationis Nostræ Monasteriis omnes ad DEUM preces effundant, & præcipue Sacerdotes in Missa faciant commemorationem de SPIRITU Sancto, & Conventualiter fiat ordinaria Oratio pro felici directione, & exitu ejusdem Capituli.

Sane ut omnia cum DEI timore procedant, strictius prohibemus, ne aliquis Definitorum procaciter suam tueatur sententiam, examinando occurrentes causas, sed si quid dicere forte voluerit, suâ dictante conscientiâ, ut clarius veritas elucescat, præviâ P. Præsidentis licentiâ, cum omni humilitate, & modestiâ proponat. Postquam suum emiseric votum, aliorum judicio se submittat.

Nullus insuper tam ipsorum Definitorum, quam etiam aliorum quacunque ex causâ vocatus, ea, quæ tractantur in Capitulo, sive quæ ibi audierit, revelare audeat, donec fuerit Capitulum absolutum, & ulterius, si materia rei poposcerit, quod etiam intelligendum de iis, quæ in Dietis fuerint tractata.

CONST: CONGREG:
CAPUT VI.

*De Electione Secretarii Capituli Generalis,
seu Regiminis.*

Post electionem Definitorum, unus ex ipsis ab iisdem eligatur in Secretarium Capituli, quo electo Præsident Capituli propriâ manu in registro Actorum ipsius Capituli scribat hac formâ videlicet.

Anno Domini Indictione Die Mense

Sanctissimi Domini Nostri Papæ N. Pontificatus
Anno celebratum fuit Capitulum Generale Monachorum Congregationis S. CRUCIS in Monasterio S. N. in quo fuit electus in Secretarium Capituli D. N. à Definitoribus infrascriptis ejusdem Capituli, ad cujus rei fidem Ego D. N. Definitor, & Præsident præfati Capituli hæc manu propriâ scripsi. Consequenter duo ex antiquioribus Definitoribus se subscribent.

Postea ipse Secretarius, qui eo ipso autoritate Apostolicâ, ut patet per Indultum Pii II. Summi Pontificis concessum Anno 1471. quoad Acta Capituli Notarius Publicus censetur, in Registro scribat nomina Præsidentis, & aliorum Definitorum anni illius, & subsequenter quælibet Acta Capituli annotatione digna.

Ad Officium etiam Secretarii pertinet literas omnes Capitulo præsentatas coram aliis Definitoribus legere, & ea, quæ alicujus ponderis digna conspexerit, in uno folio in modum memorialis notare per Definidores postea examinanda.

Sit etiam sollicitus Secretarius terminata per Definidores triennio præterito, quæ non revocata fuerint, in registro describere, & quæ de novo statuentur, diligenter adnotare, Scribi etiam faciat literas gratiosas pro Benefactoribus Congregationis cum appositione Sigilli pendentis, quas ipse subscribat.

Secretarius autem Regiminis seu Cancellarius, apud Præsidentem Regiminis semper maneat, ut in rebus ad Congregationem pertinentibus, illum operâ sua juvet. In eo tamen Officio ita se gerere debet, ut non solum P. Præsidenti, sed etiam Definitoribus rerum Congregationis, Actorum Capituli, Visitationum, Constitutionum, & aliarum scriptura-

pturarum ad regimen pertinentium requisitus notitiam suggerere valeat, eaque omnia ita callere debebit, & præ manibus habere, ut quotiescunque opus fuerit, è vestigio proferre possit.

Pater Præsicens in omnibus ad Officium suum, & Congregationis Regimen pertinentibus negotiis Secretario tantum utatur, nè res tanti ponderis fidei cujuscunque committat.

In negotiis verò Capitularibus expediendis, ut brevitati simul, & ordini consulatur, curabit Secretarius omnia petitionum Abbatum, vel Conventualium folia in libro ad hoc præparato agglutinari per ordinem juxta examen Monasteriorum, ita, ut unicuique folio petitionum, vacua libri pagina è conspectu corripsondeat, in quo Definitorcs annotare possint, quid super singulis deliberaverint, ut deinde valeant juxta ipsorum sententiam decreta efformare: Ejusmodi autem liber cum prædictis foliis petitionum manu propria Prælatorum, & Conventualium subscriptus, in Acta Capituli referatur conservandus, ut expresse appareat, de quibus fuerint Definitorcs requisiti, & an opportuna remedia curaverint adhibere.

C A P U T VII.

De Monasteriorum Examinatione.

Die altera tempestivè dicatur Missa de Beata, cui omnes intersint Definitorcs, nisi aliqui tunc temporis celebrare voluerint; si autem duplex Festum occurrerit eà die, dicatur Missa de Festo, & fiat commemoratio de Beata.

Completà Missà pulsetur pro Capitulo; coadunatisque Definitoribus genibus flexis orent, ut supra, factoquc signo à Patre Præsidente fcdcant omnes, quem etiam modum teneant, quoties ad Capitulares actiones celebrandas ingrediuntur.

Fiant igitur primò per Scribam Capituli duæ schedulæ, in quibus pro dispositione P. Præsidentis ponantur omnia Monasteria Congregationis, quo ordine examinanda fuerint: quarum una publicè appendatur præ foribus Definitorii, ut sciant omnes, quo ordine, & quando sunt examinandi, & se præparent, ut vocati ab Ostiariis ad hoc destinandis præsto esse possint; altera verò remaneat penes P. Præsiden-

tem, ut sciat, quo ordine Prælati Monasteriorum vocari debeant.

Post hæc procedant ad Monasteriorum examinationem, habitâ prius plenâ, & exactâ à Visitatoribus informatione, de Statu Monasteriorum, quæ ab ipsis visitata fuerunt. In primis statuentes, quòd si is, de quo est facienda examinatio, Definitor sit, exeat de Definitorio.

Advocentur itaque figillatim Prælati, & successive Conventuales Patres Monasteriorum secundum ordinem Schedulæ, ut supra expositæ, & unusquisque super negotiis sui Monasterii examinetur, qui omnibus, quæ dicere voluerit, in schedulam redactis, eam manu suâ subscriptam relinquat.

Prælati reddant in scriptis nomina Monachorum, qui illo Anno Professionem emisierint; ac diem, quo Professi fuerint, necnon eorum, qui in Domino quieverint, aut ejecti, aut quocunque modo diminuti fuerint. Portent etiam in scriptis nomina omnium Monachorum Conventus sui, ac locum, Annum, Diem, quò Professi sunt, secundum tamen gradus, & Ordines, quos in Monasteriis suis tenent.

Petant Prælati Literas gratiosas pro Benefactoribus Monasterii sui, quæ trium Personarum numerum non excedant. Habitâ demùm de omnibus informatione, notentur in uno folio, si quæ reprehensione digna fuerint, & accersito eo, qui est reprehendendus, Pater Præsiciens neminem specialiter nominando, aut dicendo, unde informationem habuerit, moneat ipsum hoc modo, videlicet; Ad nos pervenit, vel nos audivimus, sic, & sic; & præcipue interrogetur Prælatus distinctè, & seriatim de sibi oppositis gravioribus, nè inaudita parte contra eum minus Canonicè procedatur, similiter cum quocunque alio, si præsens fuerit in Capitulo, agatur, & tandem auditâ ejus responsione, ipsum (prout Definidores judicaverint expedire,) vel absolvant, vel moneant, corripiant, aut puniant. Quam correctionem, vel admonitionem volumus recipi omni reverentiâ, & submissione.

Si verò Patribus relata fuerint aliqua, de quibus haberi tunc certa informatio nequeat, committantur Visitatoribus Anni sequentis illius Monasterii, ut examinent, & procedant, prout in Capitulo de Visitatoribus ordinabitur.

Ordinamus etiam, & præcipimus, ut deinceps apud Præsidem teneatur liber Successoribus consignandus, in quo per ordinem describantur ex una parte omnes illi, qui in

Con-

Congregatione scandalosi, criminosi, inquieti, ac processati fuerint; ex altera verò parte è directo contrapositione annotentur approbationes, attestations Visitatorum de eorum emendatione, & morum conversione, vel non? Definitoribus factæ. Et postquam tribus vicibus à diversis Visitatoribus fuerint factæ bonæ approbationes, de quibus in eodem libro constare debet ex supradictorum Visitatorum examinatione, & subscriptione, possint illi, de quorum emendatione constabit, promoveri ad Sacros Ordines, Gradus, Dignitates, & Officia respectivè, dummodò favorabilia habeant omnium Definitorum suffragia, & non alio modo.

Inviolabiliter autem hæc Constitutio in perpetuum servetur, alioquin nullas, & invalidas hujusmodi promotiones ad Dignitates, & Officia, & taliter criminosum, ut supra, ad Sacros Ordines promotum, ab Officio Ordinis suspendendum esse volumus, & declaramus: tenentur autem Prælati, & Visitatores, Definitorio dictos criminosos, si quos, habuerint denuntiare.

Post examinationem Monasteriorum, Definidores, videant computa per Depositarium connotata, necnon calculum expensarum triennio proximè præterito, tam per Præsidentem, & Visitatores, quàm etiam per alios nomine Congregationis, quacumque ex causa factarum, ac pariter Debitorum, & Creditorum. Quo inspecto sint solliciti, ut hujusmodi credita exigantur, & debita solvantur.

Taxa Monasteriorum renovetur per Conventum suorum Prælatos, & Vocales ex bonis contribuenda proportionatè, quoties Capitulo Generali expedire visum fuerit. Omnibus itaque maturè perpensis, si pecuniæ desunt pro publicis impendiis, imponantur cuilibet Monasterio plures (prout necessitas exegerit) cum præfixione termini ad solvendum, à quibus, & ubi solvi debebunt.

C A P U T VIII.

De modo, quò Definidores expediant terminanda.

Expedita itaque Monasteriorum examinatione, Præsident Capituli, (quem volumus esse Promotorem omnium causarum, ita tamen, ut tam Præsident Capituli, quàm etiam Regiminis teneatur quæcunque proponere, super
qui-

quibus ab aliquo Definitorum, vel Visitatorum fuerit requisitus) omnia, quæ notata sunt per Scribam Capituli in medium seriatim, & successive definienda producat. Et incipiens à novissimis, usque ad primos sciscitetur, unusquisque vota, ultimò ipse dicturus. Et uno loquente cæteri taceant: si quem vero deprehenderit in dicendo prolixiorē extra materiam vagari, moneat eum, ut exponat votum suum paucis verbis ad rem pertinentibus.

Omnibus verò auditis; illa opinio, in qua ex sex Definitoribus quatuor convenerint, ab omnibus censeatur definita. Scribatur autem terminata à Definitoribus in libro, in quo insertæ sunt petitiones Abbatum per Scribam e regione petitionum, per Capita summarie, prout supra determinatum est.

Post hæc verò Definitores legi faciant Ordinationes præteriti Capituli; & similiter, quæ fuerint ordinata per P. Præsidentem Regiminis, aut Visitatores intra triennium, & judicio duarum ex tribus partibus, vel approbentur, vel revocentur.

Quæ autem de novo tunc ordinata fuerint, seu terminata, servantur quidem in Congregatione, sed vim Legis non obtineant, nisi per triennium practicata fuerint, & per sequens Capitulum confirmata.

Novæ autem Ordinationes non facile fiant, nisi ex urgentissima causa, & maxima cum maturitate, prepterea ordinamus, quod si quæ in posterum Ordinationes faciendæ sunt (postquam fuerint à PP. Definitoribus firmatæ, & per eorum suffragia approbatæ) exhibeantur, & relinquuntur, per aliquot tempus Prælati omnibus, & Vocalibus considerandæ. Quibus postea convocatis legantur figillatim per Scribam, & quæ à duabus, vel tribus partibus dictorum Prælatorum, & Vocalium concordī voto approbatæ fuerint, Patres Definitores per Scribam Capituli faciant publicari sequenti triennio practicandas, & in futuro proximo Capitulo, modò, quò suprà, à duabus Prælatorum, & Vocalium partibus approbandas, & confirmandas, quæ deinceps non possint, nisi eodem modò, quò confirmatæ fuerint, revocari Terminata vero per anteriora Capitula, nolumus quolibet facilitate revocari, sed si quæ in dubium adduci contigerit, per subsequens Capitulum minime revocata, nullatenus proponantur examinanda, nisi de consensu duarum partium Definitorum, quæ tamen ex toto, vel in parte revo-

vocare non poterunt, nisi ex sex Definitoribus ad minus quinque consenserint, & quotiescunque aliquid antea per Patres Decreta ordinatum alterari quacunque de causa contigerit, in Decreto posteriori fiat mentio prioris, alioquin posterius nullum sit, & Decretum prius emanatum in suo robore permaneat.

CAPUT IX.

De Præsidentis Regiminis Electione.

Die primo post prædictorum omnium expeditionem (etiam si superius ordinata ex integro expedita non fuerint) ut Electio Præsidentis, & aliorum Officialium Regiminis celebrari possit, cantetur Missa solemniter per Præsidentem Capituli de S. P. Nostro BENEDICTO, qua finitâ congregatis Prælatiis, Definitoribus, & Conventualibus Patribus, præmissâ oratione, ut supra, Præsidentis Capituli exhortetur eos pro novo Præsidente Regiminis ex Prælatiis, vel ex Conventualibus Patribus eligendo, ut eum eligant, quem pro Congregationis bono, magis idoneum, utilioremque probaverint; Electum verò in Præsidentem hujusmodi omnes volumus acceptare.

Quòd si ex Conventualibus Patribus eligatur in Præsidentem durante suo Regimine, omnibus Abbatum, quo ad insignia, munia, & officia gaudeat Privilegiis, quod idem sentiendum de primo Visitatore, si is ex Conventualibus electus fuerit, idque in casu cefsûs, & decessûs P. Præsidentis. P. Præsidenti electo ex Conventualibus providebit tota Congregatio de congrua sustentatione, si aliunde eandem habere non poterit.

Demum eligant duos Visitatores, qui, si Præsidentis ex Abbatibus electus fuerit, ex Conventualibus uterque assumi potest. Si verò Præsidentis ex Conventualibus assumptus fuerit, Primus Visitator sit ex Abbatibus, Secundus verò ex Conventualibus eligatur. Hi autem Visitatores ex Patribus Religionis, Zelo, morum probitate, literarumque scientia conspicui fiant, & teneantur munus suum cum omni diligentia subire, & intra tempus præscriptum absolvere.

Post ineant tractatum de eligendo Procuratore Generali, cujus officium, cum maximi sit ponderis, eligatur spectatæ Vir probitatis, industriæ, ac fidei, cujus vita in aliis
etiam

etiam officiis laudabiliter acta, firmum, & grave dederit testimonium, ut possit tanti oneris, & honoris nomen sustinere.

Postea P. Præsidentis eligi faciat Secretarium, seu Cancellarium Regiminis, ex Conventualibus Patribus ad hoc munus idoneum, qui in Visitationibus, & aliis Congregationem concernentibus negotiis, semper assistat P. Præsidenti, omniaque officia Secretarii superius expressa exactè adimpleat, & quo fidelius munus suum exequatur, juret juxta formulam præscribendam.

Ut eo facilius onera Capituli supportentur, quo in plures distribuuntur, eligatur de numero Monachorum, qui sit maturus moribus, fidus, & discretus in Depositarium ex Monasterio Patris Præsidentis, qui sub firma custodia pecunias, juxta taxam pro necessitatibus Congregationis ex Monasteriis collectas; & repositas conservet. Officium Depositarii quo ad exercitium durabit, usque ad absolutionem Capituli tantum cum memoriali manu propria subscribendo

Die Mense Anno loco consignabit.

Deinde vocentur omnes Patres, & qui in eodem resident Monasterio, & coram eis electus Præsidentis Regiminis pronuntietur per Præsidentem Capituli, vel antiquiorem ex Definitoribus. Qui electus continuo postulet attento onere sibi imposto pro se ab omnibus orari, & omnes successively Patres vocem in Capitulo habentes ad pacis osculum recipiat. Cæterique alii Patres, & Fratres ex Monasterio Capituli procumbent successivè ad genua illius, in signum reverentiæ, subjectionis, & obedientiæ.

Quibus peractis, is, qui fuerit Præsidentis Capituli, vel antiquior Definitor (si ipse Præsidentis Capituli electus esset in Præsidentem Regiminis) incipiat; Te DEUM laudamus, & cantando omnes processionaliter ad Ecclesiam accedant, Præsidente Regiminis in digniori loco ipsos comitante.

Cum verò perventum fuerit ad Chorum, idem Præsidentis Regiminis, cum illo, qui fuit Præsidentis Capituli, vel cum antiquiore Definitorum (si ille ut supra factus esset Præsidentis Regiminis) & cum alio ex antiquioribus Definitoribus ante Altare se prosternat, & finito: Te DEUM laudamus, is, qui fuit Præsidentis Capituli, vel antiquior dicat versum.

℞. Salvum fac servum tuum. ℞. DEUS meus speran-
tem in te.

v. Mitte ei Domine auxilium de Sancto. r. Et de Si-
on tuere eum.

v. Dominus vobiscum. r. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Omnipotens sempiterne DEUS, qui facis mirabilia magna solus, præstende super hunc famulum tuum Præsidentem nostrum, & super Congregationem illi commissam spiritum gratiæ salutaris, & ut in virtute tibi complacet, perpetuum ei rorem tuæ benedictionis infunde.

Porrige Domine huic famulo Præsidenti nostro dexteram tuam per intercessionem Beatae, & Gloriosæ semper Virginis MARIÆ, & auxilium ei supernæ Virtutis impende.

Intercessio nos, quæsumus Domine, B. P. BENEDICTI Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Christum Dominum Nostrum, Amen.

C A P U T X.

De Epistolis dirigendis, & de loco celebrandi Capitulum.

Expeditis omnibus, & ante Capituli absolutionem, si quæ responsivæ, vel missivæ conficiendæ sint literæ, satis fiat huic muneri, per aliquem ad hoc idoneum à Definitoribus deputatum: quas literas Definitoribus diligenter videant, & si aliquas judicaverint memoriâ dignas, & registrari faciant per Cancellarium.

Consequenter pro futuro Capitulo celebrando idoneus in aliquo Congregationis Nostræ Monasterio locus eligatur, qui locus sic electus, nisi rationabili causâ, & de Præsidentis, necnon Visitatorum consensu, mutari non possit, & celebratio Capituli usque ad mensem minimè differri non possit, nisi de Præsidentis, & Visitatorum Consensu, & hoc nisi ex urgentissima & inevitabili causa.

Quod si aliquâ rationabili causâ Præsidentis, & Visitatores prædicti ipsius Capituli locum duxerint trasmutandum, vel celebrationem Capituli prorogandam, congruo tempore omnibus Prælati Monasteriorum per literas significare nullo modo prætermittat.

CAPUT XI.

De Publicatione & Absolutione Capituli.

Omnibus, quæ ad Generale Capitulum pertinent, expeditis, omnes advocentur, tam de Capitulo, quàm Residentes in Monasterio, ubi Capitulum celebratur, publicenturque per Secretarium Capituli, tanquam autoritate Apostolicâ Publicum Notarium, Præsidentem Regiminis, Visitatores, Procurator, Cancellarius, & Depositarius.

Quibus peractis exeant omnes, qui non sunt de Congregatione, & successivè per Præsidentem, vel Secretarium determinata in Capitulo publicentur, exceptis iis, quæ Definidores secretò duxerint tenenda. Quæ verò publicata fuerint, Prælati in scriptis ad sua Monasteria Monachis suis denuntianda portent, & quæ à præfato Capitulo per duo præterita Capitula approbata fuerint, vel in futurum approbanda emanare contigerit, secum ad sua Monasteria, vel deferant, vel deferri faciant, quam primum commodè poterunt in libro ad hoc in modum Regestri deputato per se, vel alium fideliter exaranda.

Quæ quidem Ordinationes in Monasteriis legantur in reversione Prælati à Capitulo, publicentur etiam nominatim, si qui fuerint fugitivi, vel expulsi, ut ab omnibus requirantur respectivè, vel evitentur.

Et imponantur tres Missæ cuilibet Presbytero pro Fratribus Defunctis Nostræ Congregationis, & aliæ tres pro habentibus literas grâtiolas, qui illo triennio forte decesserint, quas pro debito sufficere volumus.

Ultimo publicetur locus fururi Capituli, & P. Præsidentem committat omnibus, ut oretur pro Sanctissimo D. Nostrò, pro Eminentissimo Protectore, ac cæteris S. R. E. Cardinalibus, pro Sereniss: Rege, totoque Regno, pro Principibus, Prælatibus, ac Congregationis Nostræ Benefactoribus Vivis atque Defunctis.

Quibus peractis, Visitatores à Secretario Capituli requirant, & petant in scriptis, si quæ ordinata sunt pro illis Monasteriis, quæ ad eorum officium pertinent, & similiter quilibet Prælatus petat ab eodem Secretario, si quæ ad suum Monasterium pertinentia ordinata fuerint in authentica forma, in libro sui Monasterii postea connotanda, & in specie de Monachis: an pro aliquo illorum emanaverit ordinanda.

dinatio, ut ad studia promoveatur, & pro quo tempore, & similiter à P. Præsidente petat, si quæ fuerint ad suum Monasterium pertinentia. Et sic obtentâ benedictione, facultas sit unicuique redeundi ad suum Monasterium, nisi ex aliqua causa necesse fuerit aliquos remanere. Modus autem hæc omnia pronuntiandi, ut ab omnibus servetur idem, ordo erit iste.

Primò pronuntientur Prælati Regiminis, secundò Ordinationes confirmatæ, tertio Ordinationes novæ, quartò admonitiones, quintò Ordinationes studiorum, sextò numerus Professorum, septimò fugitivi, & expulsi ac licentiati, & à quo Monasterio, qui specificè nominentur, octavò nominatum Defuncti omnes, & in quo Monasterio, nonò numerus Defunctorum, habentium literas gratiosas, decimò tres Missæ pro Fratribus nostris Defunctis, & tres aliæ pro habentibus literas gratiosas per quemlibet Sacerdotem Congregationis Nostræ absolvendæ, undecimò impositio taxæ, seu taxarum, duodecimò Procurator, Secretarius, Depositarius publicentur.

C A P U T XII.

De Potestate Præsidentis.

Præsidenti Regiminis, tanquam Principali Visitatori, & Patri Congregationis deferatur ob omnibus omnis reverentia, & loci præeminentia. Ipse solus, in quocunque Monasterio fuerit, omnia signa, tam generalia quàm particularia faciat.

Teneat penes se Sigillum magnum Congregationis, quò utantur Patres, cum aliquid præcipuum nomine Capituli, vel Regiminis fieri continget, teneat etiam Regestrum Capituli. Aliæ verò Scripturæ Congregationis servantur in Archivio & Archivi claves sint apud Præsidentem, vel Abbatem illius Monasterii, nec possint inde extrahi Scripturæ ullæ, nisi de ejus licentia, relicto etiam ibi ab extrahentibus Chirographo extractorum.

Posset etiam, in iis, quæ intra triennium occurrerint pro evitandis scandalis, & si pro pace servanda expedire videbitur, cum uno saltem ex Visitatoribus providere, cujus provisioni, & deliberationi omnes (etiam si Visitator fuerit) obedire teneantur.

Statuimus etiam, quod P. Præfident non possit personaliter accedere ad Curiam Romanam, nisi de prævio consensu utriusque Visitatoris. Item nec Visitator, nisi de licentia P. Præfidentis, & sui Convisitatoris, cæteris verò Prælati, & Religiosis nostris prohibemus omnino, ne Romanam proficiscantur, nisi accedente consensu P. Præfidentis, & simul utriusque Visitatoris.

Possit autem Præfident de Prælatorum, aut Monasteriorum consensu Monachis, ex aliqua iusta causa mutationem petentibus, licentiam impertiri, quam tamen illis non concedat, quos Capitulum, vel Regimen in Diæti, aut Visitatores in actu Visitationis (cum ab ipsis mutari petissent) rejecerunt, aut alio, quam optassent, mutaverunt, nisi fortè urgentissima causa noviter emergerit.

Cæterum Præfident, cum uno Visitatore, quoties necessitas postulaverit, ut propter Animæ, aut corporis salutem mutatio fiat alicujus Religiosi intra annum de Monasterio ad Monasterium, disponere super hoc possit usque ad tempus Capituli, aut Diætæ.

Item Præfident, & Visitatores, vel quilibet eorum in actu Visitationis existens causas & lites inter Monasteria, ac Personas Congregationis audire, & summarè, facti solâ veritate inspectâ, terminare, nisi rei gravitas mereatur ad Capitulum, vel Regimen rem deferri: quod verò iustitiâ mediante (ut præfertur) judicaverit, faciat observari.

Possit etiam Præfident in actu Visitationis, ubi ordo Justitiæ exegerit, Monachum aliquem in quocunque Monasterio Congregationis delinquentem corrigere, & in domum custodiæ retrudere (si opus fuerit) consulto Prælato, ac Monasterio, & idem possint Visitatores in actu Visitationis.

Demum Præfident cum Visitatoribus, quos appellatione Regiminis intelligi volumus, omnem repræsentent Congregationem; habeantque Præfident, & Visitatores Sigilla singula æqualis omnino formæ, & quantitatis ejusdem, quibus utantur in literis particularibus ad Officium suum spectantibus. Nec alteri cuivis liceat Sigillo simili uti.

Ordinata pro bono Congregationis volumus observari, etiam post eorum Officia, nisi revocentur à Successoribus, & revocatio fuerit approbata.

P. Præfident curabit à Secretario describi ea, quæ notatu digna per annum acciderint, spectantia ad Congregationem, & quæcunque negotia majoris momenti, quæ
su-

suscepta per annum, vel terminata fuerint: & in alio Libro Nomina Patronorum, Benefactorum, & Amicorum, ut de illis Successores suos, & alios docere possit, quos duos Libros ad Capitulum Generale deferat Patribus exhibendos.

Quolibet triennio Præsident Congregationis deponet Officium suum, ita ut pro altero triennio illius Officium continuari non possit, nisi ob urgentissimam necessitatem; idque dummodò confirmatio fiat per secreta Suffragia à duobus ex tribus partibus vocalium in Capitulo existentium. Nec nisi semel tantum confirmatio ejusdem Personæ fieri possit, ita ut in nullo casu idem Præsident ultra sexennium duret.

Et quia sæpè munera excæcant oculos Sapientum, & subvertunt corda Justorum: statuimus juxta Sacrorum Canonum Sanctiones, quòd nequè Præsident, nec Definidores, nec Visitatores durante eorum officio accipere ullò modò possint quæcunque munera à Monachis nostris, vel ab aliis quibuscunque Personis de Congregatione: quod si contra fecerint, priventur ipsis rebus & insuper graviter puniantur secundum qualitatem delicti, & personæ.

CAPUT XIII.

De Visitatoribus, & Visitatione.

Ut Visitationes Monasteriorum, unde plurimum, tam Disciplina Regularis, quàm eorum, quæ in Capitulis Generalibus, salubriter constituta sunt, executio pendet, cum autoritate & fructu fiant, ipse D. Præsident erit ordinariè primus omnium Monasteriorum Visitator. Præter quem duo alii Visitatores eligantur in Capitulo Generali, quorum secundus semper cum Præsidente intererit Visitationibus. Si autem P. Præsident non possit omnia Monasteria visitare, disponet cum Visitatoribus, quænam Monasteria ipse; & quænam soli Visitatores visitare debeant. Monasterium autem P. Præsidentis a duobus Convisitatoribus visitabitur.

In casu, quò propter ægritudinem, vel alia inevitabilia, eaque diuturna impedimenta, sive P. Præsident, sive alii duo Visitatores, non possent officio Visitationis fungi, provisio faciendæ, & alii substituendi sunt, nè res tam fatalis, scilicet Visitatio singulorum Monasteriorum omitatur, sed omninò perficiatur, & terminetur, qui tamen
sub-

substituti Visitatores ad Secretum servandum in iis, quæ ad illorum officium concernent, adstringentur.

Ad evitanda Visitatorum incommoda, & Monasteriorum dispendia, decernimus Visitaciones Monasteriorum Nostrorum, tertiò quoque annò peragendas, deputantes tempus prædictarum Visitacionum in accessu ad Diætam, & recessu ab ea. Visitatores autem caveant, nè in eorum audientia locis ponantur ulla ornamenta, & post primum diem comedant in Refectorio communem Conventus victum sequentes.

Præter Visitaciones communes, particularitèr, ex causa particulari unum, alterumvè Monasterium visitari poterit, ubi tamen velut in causa graviore P. Præsidens Conflitò duorum Visitatorum; vel etiam aliorum Prælatorum vicinorum uti, necnon nisi sufficienter informatus, & urgente necessitate ad singularem hujusmodi Visitacionem procedere debet.

Officium principale, atquè obligatio Visitatorum juxta SS. Canones, *Cap: in singulis* de statu Monachorum in eo consistit. Ut

Primò de statu interno, & externo Monasteriorum, & Monachorum, & Observantiis Regularibus diligenter inquireant, corrigant, & reformat, quæ juxta Regulam Sancti BENEDICTI, & Nostræ Congregationis Constitutiones viderint corrigenda.

Secundò, ita tamen, ut delinquentes Monachos per Prælatum Loci corrigi faciant, eisquè injungi pœnitentiam salutarem, vel etiam pœnas delictis proportionatas.

Tertiò, ipsi etiam Visitatores Monachos, quos contumaces invenerint, & rebelles, juxta modum culpæ, regulari censurâ, & debitis pœnis percellant.

Quartò, si verò Abbates, seu Prælati in corrigendis Monachis suis juxta Visitatorum mandata inventi fuerint negligentes, moneantur, & corripiantur in proximo Capitulo Generali.

Quintò, quòd si Prælatus inventus fuerit à Visitatoribus nimis negligens, aut dilapidator, secundum præcepta SS. Canonum, de statu Monachorum disponendum erit.

Videant insuper Visitatores Schedulam, quam à Scriba habuerunt in Capitulo præterito, in examinatione ipsius Monasterii, & diligenter examinent, quæ in ea continentur, si vera, vel falsa fuerint Capitulo Generali relata. Vi-

de-

deant præterea Schedulam, quam habuit Prælati à præfatto Scriba tempore Capituli, & si, quæ in ea continentur, executioni mandaverit.

Possint Visitatores, Officiales, si quos in Notabilem excessum causâ cognita comprehendant incurrisse, ab eorum Curis, & Officiis suspendere, & si necessarium duxerint, ab eorum Monasteriis remove, cum consensu, ut supra Prælatorum.

Planè ea, quæ Visitatores repererint in suis Visitatibus alicujus ponderis, seu notatu digna, aut quæ ipsi expeditare nequiverint, redigant, in folio Definitoribus tempore Capituli Generalis referenda, ut ea possint, prout justitia dictabit, terminare.

Tempore Visitationis per Reverendissimum Præsidentem, vel Visitatores, sic visitentur Cellæ, aut res Fratrum, ut si quid fortè superfluum inventum fuerit, ad Commune ejusdem Conventus reponatur. Loca particularia Conventuum per suos Prælatos, vel ipsorum Delegatos visitabuntur semel in triennio; quorum relationem, & statum referent judicio, & beneplacito Visitorum Regiminis approbandum, vel reprobandum.

Beneficia verò majoris importantiæ, quæ suos Vocales mittere possunt pro Capitulo Generali, immediatè subesse debent Visitationi P. Præsidentis, vel Visitorum.

C A P U T XIV.

De mutuis auxiliis, & subsidiis.

Quamvis præsens Congregatio non tollat, imò intendat, & supponat Monasteriorum primævo Instituto, & Sanctæ Regulæ conformem distinctionem, & separationem, & non minus in posterum, quam hucusque singula Monasteria, singulares redditus, itemque proprios & perpetuos Abbates habitura sint, à quibus cum sufficiens provisiō bonorum cuiusque Monasterio exdivisa sit, etiam eidem tota administratio, & dispositio commissa.

Hinc Officium Priorum erit secundum proportionem reddituum, & Monasterii Constitutionum, tum Oeconomiam instituere, tum in suscipiendis Monachis eò intendere, ut in numero & qualitate personarum eatenus Monasteriis sibi commissis.

missis prospiciatur, quatenus aliena subsidia petendo, aliis oneri esse non debeat.

Propter tamen casus extraordinarios, qui omni quandoque diligentia adhibita præcaveri non possunt, posteaquam per Congregationem erectam omnia Monasteria, quasi in unum corpus coaluerint, omnino oportebit in necessitate mutuis auxiliis, & subsidiis succurrere, atque sic Fratrem à Fratre adjuvari.

Quod præcipue circa personas facile, & frequentius necesse erit, si videlicet in uno Monasterio, non sint satis idonei pro Officiis, cura Animarum, Instructione aliorum, vel è contra: si sint, quibus propter valetudinem, vel alias causas emergentes ad Corporis, & Animæ salutem conducere videatur loci mutatio.

Hisce casibus succurrendum mutuo auxilio, atque unanimiter curandum, qualiter tum Animæ salventur, tum Monasteria singula in bono statu conserventur. Et quidem ordinatè hæc Monasteria ad Capitulum Generale referenda, ibique communibus consiliis de modo, & mediis resolvendum erit; si tamen periculum in mora apparebit, Pater Præficiens cum consilio Visitatoris, & Prælatorum, atque Monasteriorum, maxime de quorum interesse agitur, interim, usque dum in Capitulo plenius provideatur, disponere, & omni meliori modo, quò potest, providere debet.

Æquum, & pium est, ut curam, & sollicitudinem, quam viventibus ad profectum exhibemus, Defunctis quoque serio ad levamen impendamus, quatenus piis, & fraternis adjuti suffragiis ad felicem illam requiem, & Auctoris sui beatissimam Visionem ocyus transferantur. Idcirco præsuppositis suffragiis, quæ in Monasterio, in quo Frater in Domino requievit; ordinariè secundum praxim absolventur: Pater Monasterii ipsius, in quo defunctus est Frater, scribat omnino Præsidi Congregationis, notificando diem dormitionis in Domino, & nomen Defuncti.

Postquam verò innotuerit per cursoriam obitus cujuspiam nostræ Congregationis, ab omnibus Presbyteris Missas duas pro quolibet Presbytero, & unam pro Fratre defuncto celebrandam, à Fratribus verò Clericis, & Conversis tot Officia Defunctorum seu totidem Rosaria, cum applicatione trium Missarum absolvenda decernimus. Volumus tamen, ut pro Presbyteris nostræ Congregationis bene meritis major numerus suffragiorum augeatur.

De Communi Novitiatu.

Inter occasiones, quibus ab uno Monasterio aliis utilitèr succurri potest, præcipuè videntur circa Novitios, & Novitiatum, ubi frequentes defectus se se hactenus prodiderunt, dum vel alicubi non fuerunt, qui cum fervore, & scientia Novitios in solidiori ascensi instruerent, & manudicerent; vel Novitii singulares, aut nimis pauci in uno Monasterio non poterant ab aliis separari, & in exactiore disciplina educari.

Ubi unicum remedium occurrit Communis Novitiatus, si Novitii præcipuè ex illis Monasteriis, in quibus congruam in spiritu, non possunt habere instructionem, in uno loco designando Novitiatum subeant, sub idoneo ad hoc munus Magistro, ex quocunque Monasterio eligendo.

Interim quia aliunde rationabile, & necesse sit, ut tum Novitii constitutionem Monasterii, in quo citra casum, & causam specialem constanter vivendum, tum etiam Superiores, & Conventus, mores, indolem; & animi propensiones Novitiorum, quos in perpetuos Confratres, & Convictos suscipiunt, ritè probent, & experiantur, primò quidem Novitii, sive postulantes per Mensem in habitu sæculari eo in Monasterio, in quo suscipiendi sunt, manebunt. Officiis Divinis, aliisque exercitiis Regularibus intererunt, Cellam in Dormitorio occupabunt, & in Refectorio communi cum aliis refectiorem sument, tum ad Monasterium Novitiis instruendis deputatum mittentur, in quo instruentur, & annum integrum permanebunt, quo peracto ad Monasterium, in quo vota emissuri sunt, revertentur, ibique profitebuntur, si majori suffragiorum Conventus numero approbentur.

Quæ omnia sic fient, ut secundum divisionem anni probationis à S. P. BENEDICTO in tria tempora, duorum imprimis, deinde sex, & ultimo quatuor mensium pro trina deliberatione, & resolutione factam, Novitii primam probationem sic perficiant, ut intra illud tempus singularitèr in recitatione Breviarii, & Ritibus, seu Ceremoniis Religiosis exterioribus sedulò instruantur, post, in altera probatione circa interiorem hominem, veram vitæ Spiritualis perfectionem secundum solita asceseos principia instruantur, ac, deinde expletò hoc tempore juxta præscripta in Regu-

Ia S. BENEDICTI per reliquum anni spatium exercentur, & tunc ad proprium Monasterium, in quo Professionem emisuri sunt, cum literis testimonialibus & Judicio Prælati, & Magistri Novitiorum revertantur, per aliquod tempus pro Prælati arbitrio probandi, quantum in communi Novitiatu profecerint, & satis capaces, & idonei sint, qui ad Professionem admittantur.

Quod si ex causis rationabilibus majori parti Capituli probatio ejusdem Novitii videatur ultra tempus consuetum extendenda, Professio eousque differri poterit, donec Novitii mores, & genus omnino perspecta sint.

Novitii omnes proponuntur toti Capitulo Monasterii illius, in quo erit Novitiatus Communis, probationis tempore singulis quatuor mensibus examinandi, quo in examine exquiretur, quid quis in illis reprehensione, aut emendatione dignum viderit, unde vel dimissionis, seu admissionis posset fieri judicium, & ultimo mense Communis Novitiatus finito, prius quam ad propria Monasteria Novitii cum literis remittantur, in Capitulo singuli Religiosi mentem suam super Capacitate, vel incapacitate eorundem declarabunt.

Emissa Professione, qui ad studia Rhetorices, & Philosophiæ applicandi erunt, statim ad Monasterium in hunc finem designandum mittentur. Qui vero studiis non applicabuntur, vel Sacræ Theologiæ studio immediatè vacare debent, prius per annum integrum in proprio Monasterio sub Regimine pii Patris Spiritualis, exercitiis, & meditationibus unice applicandi erunt, nisi iustis de causis super hoc Prælato de consensu Præsidentis, & Visitatorum, cum aliquibus dispensandum visum fuerit.

Tam in Monasterio, ubi Novitii instruentur, quam in illo, ubi juniores Professi studio Rhetorices, & Philosophiæ applicabuntur, variis in dormitoriis, si fieri possit, recumbent. Quod multò magis observandum erit, si in eodem Monasterio, tam Novitii, quam dicti juniores Professi studiis operam dantes instruentur, quo in casu excepto Choro, & Communi Refectorio debita separatio fiet inter Novitios, & alios.

Ad Monasterium pro dictis studiis deputatum, Prælati omnes, Fratres iisdem studiis applicandos mittere tenebuntur, quorum etiam utpotè Juniorum, piæ, & Religiosæ institutioni, insuper præficietur unus P. Religiosus, Vir
gna-

gnarus, maturus, & pietatis exercitiis præ aliis deditus, qui illos ad exactam S. Regulæ observantiam, verbò, & exemplò inducat.

Ex qua eadem ratione in dicto Monasterio, respectu aliorum quoquè Religiosorum disciplina, ad majorem sive Novitiorum, sive juniorum Professorum ædificationem exactissime observabitur.

CAPUT XVI.

De Communi Studio Literarum.

Ut verò Fratres Nostri è lectione Divina majorem consolationem, ac uberiores fructum accipere, & alacrius vitæ solitariæ labores, & exercitia subire valeant, hortamur Superiores, ad quos id spectat, ut in studiis Philosophiæ & Theologiæ, aliisque disciplinis, quæ ad Sacrarum literarum intelligentiam maximè conducunt, suos Monachos sedulo exerceant, eisquè nulla in re desint, quæ in ejusmodi studiis Majorum, necnon confratrum Nostrorum exemplo proficere, ac subinde in rebus suis ad DEI gloriam, & animorum profectum possint utiliter oocupari, ad quorum Studiorum statum felicem, quæ sequuntur, declaramus observari debere.

Quoniam non pauci hactenus in suis Monasteriis sine sufficienti instructione, & profectu literario detenti, otii magis, quàm librorum amatores evaserunt, cum ingenti suo, & Monasteriorum dispendio, ideò ut hac in parte per Congregationem succurratur, in uno, vel pluribus Monasteriis, Gymnasia, & Scholæ aperiuntur, ubi Religiosi in Studio Rhetorices, in Philosophiâ, Casibus Conscientiæ, & Materiis Theologicis, præsertim illis, quæ pro cura Animarum, & instructione populi, in sana, & Orthodoxa Doctrina necessaria sunt, & in aliis similibus ad sufficientiam erudiantur, & edoceantur.

In quem finem præter illa Monasteria, juxta superius dicta, pro studio Rhetorices, & Philosophiæ destinanda aliud constitui debet pro studiis Theologiæ Scholasticæ, ac Positivæ, Sacræ Scripturæ, & Sacrorum Canonum, atquè Linguarum, quæ ad Sacræ Scripturæ intelligentiam conducent.

Quod si unum Monasterium pro his omnibus studiis mo-

dò nominatis nimis angustum foret, duo, vel plura deputari poterunt arbitrio Capituli, toties, quoties necesse videbitur ab uno ad aliud Monasterium mutando.

Professores, sive Lectores, & Magistri, tam Rhetorices, quàm Philosophiæ, & Sacræ Theologiæ, Sacrorum Canonum, & aliorum studiorum prædictorum assumuntur sive ex nostra, sive ex alia Nostri Ordinis S. BENEDICTI Congregatione, nec ab alia alterius Ordinis assumi poterunt, nisi de speciali licentia S. Sedis Apostolicæ ad supplicationem Capituli evocentur. Ut porro Religiosi in spiritu propriæ vocationis, & Religiosæ Disciplinæ observantia tutius conserventur, ad Academiæ publicas nullus posthac mitti poterit, nisi à Capitulo Generali ex iustis causis, pro quovis casu particulari id expresse concedatur.

Quatenus studia memorata in nostra Congregatione magis floreat in Monasteriis expresse ad eadem deputatis, & ut sumptus eum in finem faciendi, quantum possibile erit, evitentur, qui Theologiæ Moralis studio solummodò applicabuntur in propriis Monasteriis romanentes, ibidem Lectorem proprium ad hoc deputatum habebunt, qui tribus vicibus in Septimana qualibet, Lectiones ex Theologia Morali habeat, & ab eodem vel alio, una vice saltem, ex Sacra Scriptura alia Lectio habebitur.

Ad supradictorum executionem, Professores, Lectores, & Magistri, præ cæteris ad hoc munus idonei advocandi, & assumendi sunt, eisque uti respectivè etiam eorum Discipulis per Dominos Visitatores vel Capitulum Generale, eatenus prospiciendum erit, ut commodè, & sine impedimento, vel defectu necessariorum, studiis vacare possint.

Porro quia nec Fratres Studiosi, neque Novitii in Monasteriis, ubi Studium huiusmodi vel Communis Novitiatus instituitur, sine incommodo & impensis ali possint, aliqua refusio, seu compensatio facienda erit, & primò quidem curandum est, quantum possibile, quatenus mutuam sibi vicem reddendo vicissim in eodem genere compensent. Si quæ verò Monasteria ad hoc qualificata, & satis capacia non sint, ea pro suis, quos ad studia, aut Novitiatum mittunt, vicissim alios Religiosos recipiant, sin minus vel in pecunia aliquam moderatam refusionem, vel in alio genere præstent. Ubi tamen nec exacta, nec plena refusio, maxime in Monasteriis alias penuriâ laborantibus exigenda, sed propter commune Ordinis, & Congregationis bonum, incom-

incommodum, & pars expensarum supportanda erunt, eo solum observato, ne unum alterumve Monasterium intollerabiliter gravetur, atque ita alia vice impossibilitari, & admissionem tot Hospitum justè recusare posset: quod tamen arbitrio, & judicio Prælatorum, ac Vocalium in Capitulo congregatorum & votis Majoribus standum erit.

Pro generali Regula observandum est, ut sumptus pro personis ad bonum Congregationis commune applicatis E. G. pro Lectoribus, solvantur ex massa communi totius Congregationis: pro personis ab uno ad utilitatem alterius Monasterii translatis solvantur à Monasterio, in cujus utilitatem, talis ordinatio facta fuit: si denique mutatio fiat ob utilitatem ipsius personæ, sive Monasterii, ex quo alio mittitur, solvantur sumptus ab eodem Monasterio.

Prædicta Studia futuris temporibus in aliquo Monasterio indicere, vel dissolvere, aut etiam alio transferre, Magistros, & Lectores instituere, aut amovere extra tempus Capituli gravi aliquâ ratione urgente possint, Præsides de consilio Visitatorum.

Scholastici, post emensum Rhetorices, & Philosophiæ, & Theologiæ Moralis cursum in exercitiis Regularibus liberi ab omnibus impedimentis occupabuntur per annum sub cura, & moderamine alicujus pii, & experti Patris, nisi forte statim ad Theologiæ Speculativæ Studium promoveantur.

Ad Sacerdotii gradum Neo-Professi Congregationis hujus non promoveantur, nisi Philosophiæ Cursum expleverint, vel Theologiæ Moralis ad minimum studuerint.

Lectores autem, & Magistri, ut Privilegiis gaudeant à S. Sede Apostolica gratiosè concessis, sint eâ prudentiâ, maturitate, devotione, pietate, & aliis dotibus instructi, ut scientiis cum pietate docentis, verbo, & exemplo pares sint. In Philosophia, & Theologia, ut potissimè Doctrinam Doctoris Angelici sequantur juxta normam aliarum Universitatum Ordinis Nostri Benedictini. Opiniones parum communes, seu minùs tutas nè doceant. S. Scripturæ sensum non detorqueant, Sanctorum, & Doctorum placita in honore habeant: nullus Alchimiam, Astrologiam judiciariam, aliasque periculosas, aut prohibitas artes, & disciplinas addiscere; multò minùs docere, & exercere audeat.

Lectores, qui morum doctrinam tradent, eam, cum de ipsa CHRISTI lege agitur, ex Scripturis, juxta PP. con-

sen-

sensum expositis, & ex eorundem Patrum traditione hauriant, cum autem de disciplina, & legibus Ecclesiæ, decreta Conciliorum, præsertim Tridentini, & Summorum Pontificum consulant, & sequantur.

Nullus etiam scripta sua, vel aliena, seu libros à se, aut ab aliis factos prælo committere, aut publicare, vel quæ fuerint à se inventa in ære incidenda tradere, aut alias in publicum evulgare possit, sine expressa in scriptis licentia proprii Abbatis, & Capituli, vel Præsidentis, & eorum, ad quos spectat.

Exercitiis communibus aderunt Scholares semper, nisi à quibusdam fuerint, quod maxime decet, in favorem Studiorum exempti, sed ab Officiis Divinis, nunquam diebus Dominicis, & Festis cum eis dispensabitur, nunquam etiam ab Oratione Mentali, Majori Sacro, & Vesperis. Sic enim operam dabunt comparandis scientiis, ut præcipuum eorum studium sit ad virtutem, & perfectionem statûs Monastici contendere.

CONSTITUTIONES

De Particulari Monasteriorum Gubernatione.

CAPUT I.

De Abbate, & quæ eidem observanda sunt.

Gubernatio, & potestas, quæ Abbatibus tum per Sacram Regulam, tum per Sacros Canones respectu fuorum Religiosorum ipsiusque Monasterii in, Spiritualibus. & temporalibus datur, per Congregationis erectionem non minuenda, simul autem eò intuendum venit, ut potestatem seu Officium ritè secundum Sac: Regulam, & SS. Canones exercent pro sua, & Subditorum salute, commissique Monasterii emolumento. Suppositis igitur nec repetitis, quæ S. Pater Noster (cujus Regulam in omnibus observare intendimus) in Abbate requirit, Cap: 2. Qualis debeat esse Abbas, &c. attendendum imprimis erit, ut electio Abbatis legitimè, & Canonicè fiat juxta præscriptam ejusdem Regulæ & juris communis dispositionem, quæ ejusmodi ele-

electionibus Abbatum deinceps omnino servanda erit, & manutenenda per Præsidentem pro tempore Congregationis, qui talibus electionibus ex Officio adesse, & præsidere, & procedere debet in omnibus ad normam Congregationis Bavaricæ. Cui Præsidenti si innotescet aliquos precibus, aut persuationibus, pollicitationibus; aut comminationibus per seipsum, vel per alium eligentes sollicitasse, talem hoc ipso indigno, & electionem ipsius non confirmandam, sed cassandam judicabit.

Electus legitimè Abbas confirmationem à Præsidente Congregationis petet, nisi sit electus ad tale Monasterium, quod est taxatum in libris Cameræ Apostolicæ, tunc enim pro confirmatione ad Sacram Sedem Apostolicam recurrere debet.

Confirmatione præviâ obtentâ, Abbas plenam sui Monasterii administrationem eatenus consequatur, ut tamen in certis quibusdam casibus partim in Jure expressis, partim in consuetudine, aut in singulari ratione fundatis, consensus sui Conventus requirere, & obtinere debeat. In specie ad alienationem bonorum immobilium, Sacræ, & pretiosæ suppellectilis, Reliquiarum, & antiquitatum magni momenti, scripturarum, & documentorum Monasterii &c. Sive talis alienatio fiat per venditionem, sive per transactionem, aut per mutationem, aliquo modo per Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas inter alienationes prohibitas numerato. Deinde consensus Fratrum requirendus est, ad debitorum in magna summa contractionem, Monasterii novis censibus, aliisque gravibus, & perpetuis obligationibus onerationem, hoc insuper observato, ut quandoque de alienatione, vel obligatione, per SS. Canones, vel Apostolicas Constitutiones interdicta agatur, etiam beneplacitum Sedis Apostolicæ obtineatur desuper.

Insuper etiam cum consensu Conventus expediendæ sunt præsentationes ad Parochias, & Beneficia, siquidem jus Patronatus, non ad Abbatem solum, sed communiter & ad Monasterium spectat, sicut etiam admissio Novitiorum ad Professionem &c.

Alia minoris momenti negotia, undè tamen periculum, vel incommodum Monasterio sequi possit, cum Consilio Conventus expedienda sunt, & id, quod utiliùs judicatum fuerit, ex præscripto S. Regulæ resolveri debet.

Et quidem si causa gravis, & periculosa, etiam si de his,

his, quæ de jure consensum requirunt, non sit, tamen conformiter S. Regulæ tota Congregatio Monasterii convocanda, & singulorum Consilia audienda sunt, quia sæpè DEUS Juniori revelat, quod melius est. Causæ verò leviores rectius inter paucos, id est cum PP. Senioribus consultantur, cujusmodi censetur (nisi extraordinaria ratio dubitandi, vel laudabilis consuetudo aliud svadeat) Novitiorum ad Monasterium susceptio, Fratrum ad SS. Ordines admissio &c.

Graviores quoque excessus cum Consilio Seniorum emendentur, & puniantur, nisi delictum occultum, vel alia rationabilis causa sit, & Abbatem moveat sua autoritate sine mora, vel aliorum præscitu procedere.

Singulariter observandum Abbatibus nostræ Congregationis erit, nè redditus immodicè in superfluos famulos, vel equos, item splendida convivia, recreationes, vel alias ad luxum, & fastum expendantur, ideoque, quantum fieri potest, converfis Fratribus Laicis potius ad servitium utantur, quod si aliter necessitas postulet, saltem caveant, nè famulos seculares potius ad splendorem, & populorum respectum superfluum sibi conciliandum, quam ad necessarium servitium habeant.

Quare ut in terminis debitæ necessitatis, & decencie persistant, de his in Capitulo rationem reddent.

Tales verò famulos fuscipient, qui sint bonæ indolis, eamque morum honestatem præferentes, ut illorum Christiana modestia omnibus sit manifesta, nullamque vanitatis ansam in vestitu, & conversatione sua perhibeant, habitu incedant honesto, nullo modo versicolorato, non aleæ, vel potationibus dediti, neque aliis similibus excessibus obnoxii.

Extra Monasterium existentes, & sub itinere constituti DD, Abbates, semper Capellanum sui Ordinis, & Monasterii Profesum habeant, reliquis verò Religiosis saltem Fr: Laicus, aut si D. Abbati in casu particulari ita visum fuerit, famulus honestus pro Cômite adjungatur.

Cubicula Abbatum universim sint munda, & sicut servos DEI decet modestè disposita, & piis imaginibus exornata exclusis profanis tam imaginibus, quam aliis ornamentis excessivis sericis, & similibus.

Unicuique Abbati permittitur una rheda, quæ tamen non sit deaurata, neque serico ornata; plures etiam equos non alat, quam pro ipsius necessitatibus requirantur.

De-

Denique quod per SS. Canones Cap: cum ad Monast: de statu Monachorum salubriter constitutum habeatur, ut Abbas, cui omnes in omnibus reverenter obediant, quanto frequentius poterit, sit cum Fratribus in Conventu, vigilem curam, sollicitudinemque diligentem gerens de omnibus, vel maxime de Choro, & mensa intelligendum, & observandum est, ut scilicet Abbates omnino festivis, sed aliis quoque diebus, quantum commodè poterunt, ad solatium, & ædificationem suorum cum iisdem Chorum, & Refectorium frequentent.

Licebit proinde etiam Hospites habita consideratione personarum, & circumstantiarum, non solum Religiosos, & Clericos, sed etiam Seculares, quandoque ad Refectorium ad mensam ducere, siquidem tales sint, ut per eos incommodum Conventui ex protractione, vel dilatione refectio- nis, neque dispendium Disciplinæ Regularis quoad silen- tium, & lectionem ad mensam secuturum sit.

Hospitalitas quemadmodum in S. Scriptura laudatur, ita exercenda est, cum eo tamen moderamine, ut in prodigalitatis vitium non transeat; Hinc omnem excessum, qui intuitu hospitalitatis fieri potest, diligenti circumspe- ctione Visitatores à nostris Monasteriis eliminabunt, cum id minimè ad ædificationem cedat, & è contrario potius scandalum generet. Pro cujusque igitur Hospitis qualitate, id tantum ad mensam apponatur, quod ad decentem, & mo- deratam refectioem, sublata omni superfluitate, & abusu necesse fuerit. Eleemosynæ, quæ pauperibus petentibus mu- lieribus largiendæ sunt, fiant à Janitore in pecunia, aut pane, juxta æquitatis rationem. Caveatur verò, ut neque istis, neque Nobilibus sæminis (quibus Clausuram Monasterii ingre- di nullo modo liceat) in Monasterio etiam extra Clausuram, neque in propinqua domo, vel alibi prandium, vel aliud ejusmodi nisi ex gravi, & honesta causa, & semoto omni scandalo concedatur.

Non intermittatur laudabilis consuetudo, noviter ele- ctis Abbatibus puncta pro conservatione Regularis obser- vantia, tum & bonorum, Jurium, & Privilegiorum ejusdem Monasterii porrigendi, quæ tamen præsentibus Constitu- tionibus non adversentur, eaque iidem noviter electi jura- mento corporali confirmare, & inviolabiliter observare te- nebuntur.

Ordinamus, ut Abbates, qui hactenus in Monasteriis

Rr

ab

ab origine foundationis quinquennales fuerunt, expleto Officii sui quinquennio resignent Abbantias, deinde electionibus novorum Abbatum per Conventum formandis, præsidebit P. Præsidens Regiminis, vel delegatus ab eo Commissarius. Hinc Abbates taliter electi, per confirmationem P. Præsidentis Generalis; gaudebunt omnibus, quibus benedicti Abbates, Privilegiis.

CAPUT II.

De Priore, Subpriore, Magistro Novitiorum.

Singuli Abbates Congregationis nostræ, Electionibus Priorum, Subpriorum, Præpositorum, & omnium Officialium per Conventum formandis (quas liberas in futurum, & per omnia volumus) præsidebunt. In Monasteriis verò, in quibus Priores vices Abbatum gerunt, Electionibus eorundem, sicut & aliorum Officialium præsidebit, vel ipse Patet Præsidens Regiminis, vel ejus Commissarius delegatus.

In Priorem eligendus probatus, qui decimum quintum Professionis suæ annum expleverit, semperque in Choro, Mensa, & Dormitorio cum Fratribus sit; Disciplinæ Regulari invigilet, atque in iis, quæ Divinum cultum, pietatem, & Spiritualem profectum spectant, tum exemplò præeat, tum verbis, & admonitionibus, seu correctionibus cæteros edoceat, ac dirigat.

Summopere caveat, nè per suam conniventiam, vel dispensationem Disciplinæ Regularis relaxatio fiat, sed omnia, quæ vel per Congregationem, vel per proprium Abbatem ordinata, aut moribus, Constitutionibus locorum, & usu benè introducta sunt, debitâ observantiâ custodiat, tam absente, quam præsentem Abbate. Singulis septimanis duabus vicibus, aut si opus, sæpius Capitulum habeat, in quo post perfectæ Regulæ explanationem culpæ per ipsum corrigantur, injunctâ delinquentibus pro qualitate culparum penitentia salutari.

Unde in gravioribus causis correctionum, ubi intervenit aliqua ad notabile tempus infligendæ pænæ aggravatio, sine scitu Abbatis, vel in ejus absentia, absque consensu potioris partis Capituli non procedat. In judiciis autem Patrum delinquentium, Seniorum tantum utatur consilio.

Dispositionem in bonis Monasterii circa Jura, Decimas,

mas, & Census, & ædificia, unde depauperatio, ipsique Conventui defectus necessariorum sequi posset, sine consilio Capituli facere cavebit, imò in omnibus agendis cum Cellario, & Procuratore causarum, & consilio Seniorum Patrum conveniet. Officialibus Monasterii, ut sua munia ritè, & exactè administrent, diligenter attendat P. Prior, & in eorum Officia non se ingerat.

Prælati Priores malè gubernantes, vel damnosi Monasteriis suis, deferendi etiam à minimo Fratre perliteras, non expectato etiam actu Visitationis.

Idem Superiores literas ad aliquem à P. Præsidente, vel Visitatoribus sub Sigillo Regiminis missas non resigilent, sed eas immediate ad manus eorum, ad quos directæ sunt, non apertas reddant, similiter à Monachis literas non refigillatas, nec lectas, sed integras, salvas ad P. Præsidentem, & Visitatores remittant.

P. Priori ordinariè per Electionem adjungendus est P. Subprior, qui post Priorem locum habeat in Monasterio, pro vero Superiore semper habendus est, & respiciendus, quamvis præsentè in claustrò, nec impedito in sua functione P. Priore, ad præcavendam confusionem Jurisdictione, & potestate jubendi, aut corrigendi, non uti, sed ipse quoque P. Priori parere debeat.

Idem P. Subprior erit Ordinarius Chori Præfectus, vigilans pro Officio Divino, juxta præscriptum Ordinis, & temporis absolvendo; unde ad ejus Officium pertineat signum secundum pro Matutino, Prima, & Vesperis, aliisque horis Canonicis dare; absente verò, vel per ægritudinem, aliaque ex causa impedito Priore, ejus Officium in omnibus de repenti emergentibus, quæ dilationem non patiuntur, per P. Subpriorem suppleatur.

Magister Novitiorum eligendus ex Senioribus Patribus, ætate, & moribus maturus, ac scientiâ conspicuus, pro spiritali instructione novellis Fratribus conferenda, studeat magis docere exemplò, quàm verbò. Unde Fratribus Novitiis in unum convocatis attendet Lectioni S. Regulæ, cum plana illius explicatione. Meditationem cujuslibet diei, ab iisdem cum fructu spiritali requiret; horas, tam pro lectione Librorum spiritualium, quàm pro aliis exercitiis, & pro manuali opere assignabit, deinde horum omnium rationem exigit.

CAPUT III.

*De cæteris Officialibus, & Oeconomis
Monasteriorum.*

Oeconomia Monasteriorum, quatenus fieri potest, decenter administretur per Religiosos, qui ad hoc idonei, atque in spiritu fundati sint, ut animarum periculum justè timeri non debeat, atque pro differentia locorum, & multitudine laborum, unus, vel plures, quos Conventus elegerit, prædiis, Culinæ, Cellæ Vinariæ, & Cerevisiariæ præficiantur.

Officiales isti, seu Oeconomi festivis diebus omnino, & aliis diebus, quantum per functiones Officii licet, Chorum, aliæque spiritualia exercitia cum cæteris frequentent; Neque enim ex hoc, quod hujusmodi Officiis exterioribus præpositi, sed præcisè quatenus justè impediuntur exempti sunt Quod quia pro diversa Constitutione Monasteriorum omnino inæqualiter accidit, nec licebit ab uno ad aliud Monasterium argumentari, prout, nec aliquid generale statui potest. Sed consideratis circumstantiis per Visitatores, & Abbatem loci determinandum erit, tum quæ Officia Religiosis committenda, & quot Officiales necessarii, & quatenus a Choro, aliisque eximendi sint.

Duos saltem Oeconomos, seu Cellarium, & Depositarium quilibet Conventus habeat, quorum alter percipiat omnes redditus Monasterii, alter expendat, qui sine consilio Seniorum Patrum ab Officiis amoveri non possint.

Rationes de datis, & acceptis non conficiat Prior Clausstralis, sed Cellarius, & Depositarius, qui quolibet quartuali coram Priore, & Deputatis a Capitulo totum Monasterii statum in temporalibus perceptis, & expensis factis exhibebunt. Singulis autem annis ad finem Junii computa generalia perceptarum, & expensarum coram iisdem exhibebunt, & suæ administrationis rationem reddent.

Consultum videtur Officia Priorum, Subpriorum, & aliorum omnium Officialium non esse perpetua, sed expleto triennio omnes, & singuli resignabunt sua Officia, & pro altero immediatè triennio non possunt reasumi, nisi cum dispensatione Reverendissimi Præsidentis, si ita causa specialis necessitatis, vel utilitatis Monasterii, Communitas ejusdem postulaverit, dummodo reelectio fiat per secreta
vota

vota à duabus ex tribus partibus Vocalium in Capitulo Electionis existentium.

CAPUT IV.

De Choro, & Horis Canonicis.

Cum nostra Professio nos DEI laudibus celebrandis addicat, alia omnia ita ordinanda sunt, ut Officium Divinum in Choro nunquam intermittatur, nec in particulari quispiam sine speciali causa à Choro se subducatur, ut paulo ante de Officialibus constitutum est.

Horæ Canonicae secundum Breviarium Monasticum auctoritate Pauli V. editum, & ab Urbano VIII. ad correctionem Breviarii Romani recognitum; Missæ verò, aliaque in Hebdomada Sancta, vel alias consveta Officia, & cæremoniæ secundum formam Romanam, & Kalendarium Diocesanum peragantur.

Festa nova ex præcepto SS. Pontificum ordinata observentur, & celebrentur in omnibus Monasteriis nostræ Congregationis. Similiter Festa Ordinis auctoritate Apostolica approbata, & celebrari concessa. Festum autem Commemorationis S. BENEDICTI 2. Julii sine octava, tum & Festa Diocesana pro quavis Diocesi de Apostolicorum Decretorum ordinatione, & præcepto observanda.

Officia Minora B. VIRGINIS, & Defunctorum, item Psalmi Graduales, & Pœnitentiales, sicut etiam Litanie in Choro dicendæ sunt, quando, & quoties in Rubricis Breviarii notantur, & ordinantur: ipsum verò Officium B. VIRGINIS, seu Cursus Marianus, quando in Choro non dicitur secundum laudabilem consuetudinem, quotidie ab omnibus privatim, & à Fratribus junioribus, quo ad Matutinum, & Laudes, communiter secundum ordinationem Abbatis in Capitulo, vel in Choro, alioque loco idoneo recitetur. Quo verò ad alias horas privatim absolvatur.

Cæterum in cantu, & Psalmodia, pro majori, vel minori celebritate Festorum ea differentia servanda circa Horarum Matutinarum absolutionem, quæ in singulis Conventibus, juxta antiquam, & laudabilem consuetudinem, & constitutiones loci, hucusque observata est, & observatur.

Similiter prima Canonica, Tertia, Vesperæ, & Completorium quotidie, & Nona, quoties post prandium absolvi-

tur,

tur, decantetur, aliis diebus Sexta, & Nona dum immediate consequuntur Missam Conventualem decantatam, psallendo persolvi possunt, cum gravitate tamen, & distincte paulis rite fervatis.

Circa horam celebrandi in Choro Matutini observabitur, ut hora prima post mediam noctem celebretur.

Ex singulari gratitudinis obligatione secunda Maii, quò die hæc Congregatio nostra erecta est, pro felici conservatione, & Regimine Sanctissimi Domini Nostri CLEMENTIS PAPÆ XI. solemne Sacrum de SPIRITU Sancto, & post mortem, quem DEUS diu servet incolumem, pro anima ejusdem Anniversarium perpetuum in omnibus Congregationis Nostræ Monasteriis celebrabimus.

CAPUT V.

De Meditationibus, & Annua Recollectione.

Cum ad excitandum in nobis fervorem Spiritus sit præsens, idemque efficacissimum motivum recordatio obligationis ad perfectionem contendendi ex emissionem votorum contractæ, ut eò efficacius ad memoriam revocetur, hortamur in Domino omnes, tam Abbates, quàm reliquos Monachos, ut singulis annis faciant solemnem votorum renovationem in solemnitate Commemorationis S. BENEDICTI, ad quam per jejunium, & alia exercitia spiritualia in pervigilio ipsius commemorationis se præparabunt.

Ad reformationem interioris hominis, & spirituales profectum apprime necessaria est frequens per devotas meditationes recollectio, ideò in omnibus Monasteriis, & Præposituris, tam quotidianas meditationes, quàm singularem quolibet anno recollectionem per spiritualia, ut vocantur, exercitia per octo dies ad minus introduci, & diligentissime observari statuimus.

Inprimis igitur mane hora sexta sit quotidie meditatio in communi saltim per mediam horam, & ante eam immediate legantur puncta, ex aliquo pio libro desumenda. Deinde, antequàm ad prandium, & cenam accedatur, brevior in Cellis per aliquod temporis spatium recollectio, five examen particulare, & rursus ad Vesperam, antequàm cubitum concedatur, examen, five discussio conscientia quotidie constituatur; illudque fiat in communi, sine ulla
dis-

dispensatione. Quo tempore Prior, vel Subprior diligenter attendant, nè ullus à Sacris istis exercitiis se subducat.

Insuper extraordinaria, & major recollectio per annua ante dicta exercitia (quorum maximam utilitatem, & fructum passim experientia demonstrat) à nullo etiam ipso Abbate prætermittenda, sed ad hoc sanctum opus, certum & congruum tempus per Abbatem singulis annis determinetur. Visitatores demum in suæ Visitationis decursu invigilabunt, ut hoc statutum observetur.

Constituti in exercitiis Spiritualibus sub aliquo Patre Spirituali ejusmodi recollectionum Directore, Matutinis Horis, majori Missæ, & Vesperis intererunt, & reliquo tempore solitariam in suis Cellis vitam agent, contemplationi atque aliis pro recollectione Spiritus præscriptis vacent, in fine autem Confessionem annuam Generalem facient.

Insuper quoniam plerumque corpus, quod corrumpitur, aggravat Animam, ac nonnullos Fratrum Nostrorum in externis negotiis occupatos, variæ, gravesque curæ distrahunt, & turbant, unde fervorem spiritus languescere sæpè contingit, Abbas de consensu Prælidis permittat iis, quibus, & quando judicaverit, secedere ad Cellas in hunc finem præparatas, & illic per definitum sibi tempus liberi ab omni commercio rerum humanarum, se totos Divinis tradant, exercitio sanctæ contemplationis, & operibus pœnitentiæ mentem reficiant, instaurentque animæ vires, quatenus ad subeundos pro gloria DEI, & Congregationis bono solitos labores renovati spiritu mentis suæ, & induti virtute ex alto ferventius prodire valeant.

Sacrum tempus Quadragesimæ ea puritate, quâ S. P. BENEDICTUS exposcit, pro modulo transigere satagent Fratres nostri, atque in eum finem Abbas uniuscujusque Monasterii congregatis omnibus in Capitulo feria quarta Cinerum, & lecto Capitulo Regulæ quadragesimo nono, quod incipit: Licet omni tempore, breviter eos hortabitur, ut disciplinam Monasticam religiosius observare, in patientiæ operibus strenue sese exercere, & sancta propofita ferventius innovare studeant.

Sacerdotes ad Confessionem saltem bis qualibet hebdomadâ accedant, & alii non Sacerdotes semel, qui singulis diebus Dominicis, & festis majoribus, tam de præcepto, quàm Ordinis ad Sacram Synaxim accedant.

Per devotam librorum spiritualium lectionem materia paran-

paranda, & animus ad pias cogitationes, & contemplationes disponendus est. Unde inprimis providendum, ut singuli libros asceticos, & pios ad sufficientiam habeant, maxime autem S. Scripturam.

Ad Mensam quoque in Refectorio non libri profani, & curiosi, sed devoti, & salutare legantur. Unde sæpius in septimana legatur aliquid de Regula S. P. BENEDICTI, cujus Observantiam per nostram Congregationem, & has Constitutiones præcipue intendimus.

CAPUT VI.

De custodia Castitatis, & Clausura.

Et in hoc genere cura, & custodia adhibenda est, ut omnes occasiones, etiam remotiores, & quidquid scandalum, vel malam apud alios suspensionem parere possit, accuratè præcaveatur, & abscindatur. Qua de causa Clausura inprimis Monasterii, de qua singularem curam P. Prior habebit, eatenus custodienda, ut nulli sæcularium accessus pateat, vel ubi iusta necessitas postulat, Viros (fæminis semper exclusis) sæculares admitti v. g. opifices, id non nisi cum præscitu, & licentia Abbatis, vel Prioris fiat.

In hujus exactæ custodiæ sinem Ostiarius clavem sub prandio, & cœna, oclusâ diligenter portâ, apud Superiorem in mensa deponat, ut nemini interim accessus pateat.

Multominus aliquis Conventualis clausuram egredietur sine simili licentia, eaque vel speciali in casibus, & causis specialibus, vel generali Officialibus pro exigentia Officiorum concedenda; hæc tamen ipsa nulli indefinite, sed limitate, & ad certas horas concedenda est, idque non sine Socio Religioso, aut in casu quodam fortè extraordinario, saltem famulo adjuncto.

Præterea quod in S. Regula cautum habetur, ut ea, quæ extra Monasterium, vel Clausuram visa, vel audita sunt, per Officiales, & quoscunque non referantur ad Conventum &c. debita observantia custodiatur, ita quidem, ut de materia ullatenus scandalosa, vel quæ pravorum animorum affectus, suspensiones, murmuraciones, aut etiam inutiles distractiones, & in Spiritualibus turbationes causare possunt, in Conventu referre, aut recensere non liceat.

Cavendum insuper, & occasiones amputandæ sunt, ne
Reli.

Religiosi, cum Fæminis familiaritatem, conversationem, aut communicationem habeant, nisi præcisè, quatenus iusta, & nota necessitatis, vel utilitatis causa Officialibus, & quandoque in aliis iudicio Superiorum, quorum licentia specialiter, & expresse hoc casu requirenda est, indubie exigit. Et nihilominus custodito, ut quicumque quacunque ex causa, & licentia ad colloquium fæminarum in publicum admittitur, non nisi cum Religiosa modestia, & gravitate, neque ultra tempus, locum, & modum præscriptum, cum eisdem conversetur. Si quem in hoc genere incautum, aut ullo modo scandalosum Abbas, aut Visitatores invenerint, eum, vel ab Officio amoveant, vel in posterum nunquam amplius ad similem occasionem, vel conversationem admittant.

C A P U T VII.

De Abdicatione Proprietatis.

Proprietatis vitium (uti merito S. P. Nostro appellatur) à Monasteriis nostris omnino eliminandum est, nè quicumque in re temporali quacunque ullum Dominium, vel jus qualecunque, utpote cuius omnino in singulari incapax est, sibi imaginetur, & fingat, neque etiam talem affectum ad rem quancunque concipiat, quin eam ad nutum Superiorum sine ulla contradictione, vel murmuratione dimittere sit paratus.

Si quidpiam singulariter uni, vel alteri per amicos mittatur, vel quacunque ratione obveniat, id rectè Superioribus offeratur, vel Domino Abbati, vel Priori pro qualitate, & quantitate rei: Qui Superiores talia ad usum revocabilem, ei, cui destinata sunt, si rationabile videtur, concedere possunt, sed non debent. Imò si taliter oblata fuerint pretiosa, superflua, & magis si singularitatem, vel deformitatem in Conventu introducerent, nullo modo concedi debent.

Esculenta, & poculenta ad commune Refectorium deferri debent, siquidem rarò, & moderatè quidpiam offeratur, secus inhibendæ, nec acceptandæ sunt tales oblationes.

Nullus in Conventu pecuniam ullam detineat, sed delinquentes in hoc genere, etiam pro modica, & minima quantitate congruis pœnitentiis puniantur.

Officiales, qui pro exigentia suorum officiorum pecuniam

Ss

niam

niam tenere, & dispensare debent, in hoc juxta voluntatem Abbatis, vel Prioris agant, nec sibi particulariter sine præscitu, & licentia ejusdem applicent, vel aliter expendant, quàm ex injuncto officio, vel jussione Abbatis, seu Prioris.

Habeat Pater Subprior, vel unus Patrum Capsam aliquam, vel moderatum ærarium, in quod pecuniæ oblatae Conventualibus reponantur per se ipsum, vel alium publicum Officialem ad expensas faciendas destinandum, liceatque Superiori talia Conventualium oblata pro ipsorum Monachorum indigentis discrete dispensare, sine tamen ulla obligatione, aut jure quæsito, illi, cui oblata sunt, cum ea possit Superior, ut in Domino judicaverit, etiam in aliorum, & totius Monasterii utilitatem convertere.

Ut verò proprietatis vitium, non solum in pecuniis, sed in omnibus etiam aliis rebus extirpetur, & præcaveatur, singulis annis, cum schedula quadragesimali bonorum operum, ex præscripto Regulæ ad initium Quadragesimale offerenda, dent singuli, etiam schedulam, seu resignationem omnium rerum, quas ad usum quisque suum in Cella, vel alias retinet, quatenus unusquisque in conscientia securus esse possit, nihil se insciis Superioribus detinere.

CAPUT VIII.

De Obedientia Superioribus exhibenda.

Proprium, & principale requisitum vitæ, & status Regularis est obedientia, quam pro merito toties commendat, & inculcat, S. Regula nostra, ab omnibus proinde, qui nomen, & meritum Viri Religiosi desiderant sancte observanda, & quidquid à Dominis Abbatibus, cæterisque Congregationis nostræ Superioribus jubetur, quod illicitum, & Regulæ, seu Instituto contrarium non est, sine contradictione, & murmuratione implendum erit.

Si quid injungatur, quod difficile, aut supra vires, aut qualitates suas esse videretur v. g. si quis Officium per Religiosos administrari solitum suscipere, si docere, concionari &c. jubeatur, licebit quidem modeste se excusare, & rationes in contrarium allegare, attamen pertinaciter suo judicio insistere non licet, sed si auditis rationibus hujusmodi Superior in sua jussione persistat, Religiosus subditus

ditus non suam, sed Superiorum voluntatem sequatur, & confisus de adjutorio DEI obediat.

Singulariter, & sub gravi pœna prohibitum sit, nè quis cum Abbate, vel Prore suo, & aliis Superioribus protervè contendere, vel ullo modo eos, quos vice, & nomine Christi sibi præpositos scit, verbis, aut signis quibuscunque despiciere, vel injuriare præsumat. Sed si quis causam etiam justam contradicendi, vel mandatis Superiorum se opponendi habere putat, eam modestè sine expostulatione proponat, quam utique Superiores secum prudenter ponderabunt, & quatenus justum, & expediens videbitur, deferent, & condescendent.

Si verò Religiosus quicumque injuste se opprimi, & gravari judicat, salutare appellationis remedium conceditur, servato tamen, tum Juris, tum Instantiarum ordine, tum debito moderamine, & modestia religiosa; nimirum, si quis à P: Priore se injustè punitum, vel alio modo gravatum putat, ad D. Abbatem quidem liberè appellare potest, ubi semper omnibus in quacunque causa liber accessus ad eundem patere debet.

Nullus Religiosus tunc statim, quando corripitur, quasi stante pede in vocem appellationis erumpat, quod sine despectione immediati Superioris haud fieret, sed correctionem, vel etiam pœnitentiæ dictationem in religiosa humilitate excipiat, primosque & præcipientes animi motus còerceat, intervallo autem, ubi animo serenato, & deliberatione prudenti præhabita appellationem necessariam judicat, D. Abbatem adeat.

Ab Abbate fiet appellatio ad Visitatores, à Visitatoribus ad Præsidentem; ab eodem ad Capitulum, à Capitulo verò immediate ad S. Sedem Apostolicam, ad quam etiam semper, & quandocunque libet, pateat recursus.

C A P U T IX.

De temporis per totam diem distributione.

Medià sextâ excitatio fiat, & usque ad sextam completam, partim corporis necessitatibus, partim singulari devotioni vacabunt. Horâ sextâ dato brevi signo Campanæ, in Choro meditatio, & Prima persolvenda erit.

Post Primam in Choro persolutam, & Capitulum finitum,

tum, usque ad summum Officium Patres, seu Sacerdotes Missas celebrabunt. In celebrando verò, quantum fieri potest, servetur ordo per determinationem horæ, & temporis certi, quo quilibet Sacerdos celebrare debeat, ita, ut una Missa post alteram habeatur, quatenus devoti Fideles in Ecclesiam venientes, omni tempore Sacrum audire possint, præviâ, & subsequente debitâ præparatione, & recollectione. De reliquo seu Theologicis, seu Casisticis, seu pro qualitate Personarum aliis studiis, secundum dispositionem Superiorum vacandum erit.

Horâ nonâ, vel in diebus jejuniorum pro modulo abstinentiæ mediâ decimâ, vel ipsâ decimâ signum dabitur pro Tertia, quam immediatè subsequetur Missa Conventualis choraliter, vel aliquando piâ ratione solemnitate figuralitèr, decantanda. Post Missam Conventualem, etiam absolvetur quotidie sexta & Nona psallendo, nisi juxta præscriptum Regulæ certis temporibus Nona transferri debeat post prandium decantanda.

Post Officium summum dato primo signo, recollectio particularis, vel pii alicujus Libri lectio per singulos Religiosos in cellis fiet ad signum secundum Lectore Mensæ & servitoribus exceptis.

Deindè ad Mensam, seu Refectorium eundum, servatò semper silentiò extra horas, specialiter colloquio, & recreationi deputatas. Refectione facta sub Psalmo *Misere-re* è Refectorio exeundum, sive ad Chorum, sive ad locum Capitularem, ubi gratiarum actio compleatur. Mox Nona decantanda erit in Choro, pro exigentia temporis.

Post hoc, hora colloquio, & honestæ recreationi in communi conceditur, quâ etiam horâ ab Officialibus, Opificibus, aut Ministris petantur, quæ petenda, & dentur, quæ danda sunt.

Recreatione terminatâ, vel toto tempore usque ad Vesperas studiis incumbendum, vel pro qualitate personarum, aut exigentia circumstantiarum horâ unâ aliis exercitiis, quatenus secundum judicium Superiorum singulis convenire, & expedire videbitur, deputari potest v. g. pro ad discendo Cantu Choralis, pro conferentia in Casisticis, aliisque literariis materiis, vel deniquè pro opere manuali, &c.

De reliquo tempus pomeridianum, usque ad Vesperas studiis, & lectioni Librorum Spiritualium impendatur. Licebit tamen ordinariè, singulis septimanis semel, aut pro ratio-

ratione temporis, & tempestatis, aliquando etiam bis ad campos ambulare, petita & obtenta licentia Superiorum.

Horâ quartâ Vesperæ cantandæ, post quas dato primo signo Lectio Spiritualis fiet per singulos Religiosos in Cellis continuanda ad signum secundum pro Cœna.

Quâ finitâ, per mediam horam honesta recreatio conceditur in communi, ita tamen, ut tam relaxationes pomeridianæ, quam colloquia post collationes serotinas non permittantur in feriis sextis Quadragesimæ, nec per totam majorem Hebdomadam usque ad Sabbatum Sanctum exclusivè.

Tertio quadrante ante septimam, dato signo per unum Lectorem ex Collationibus Sanctorum Patrum, vel aliis Libris devotis legendum per quadrantem circiter horæ, subjungendum mox horâ septimâ Completorium, & examen Conscientiæ in communi.

Denique cum recollectione vespertinâ, seu examine Conscientiæ, immediatè subsequente dies concludenda, ita; ut horâ octavâ omnes in quiete, & in cellis sint.

Quoniam certis temporibus juxta præscriptum Regulæ Completorium adjungitur Vesperis. Ideo pro tunc horâ septimâ dato signo, & convenientibus omnibus in unum, per Lectorem, ut supra ex Libris devotis legendum per quadrantem circiter horæ. Post quam lectionem subsequetur discussio Conscientiæ vespertina, & ita concludetur dies, & peracto examine singuli in quiete, & in cellis se contineant.

Circa hunc ordinem diei limitatio quædam, excepto tamen Choro fieri poterit ab Abbate juxta rei Personarum, præcipue Lectorum, & Scholasticorum ad temporis exigentiam, si ob certas, & particulares causas non semper ita exacte ab omnibus observari possit.

C A P U T X.

De Victu & Jejunio.

Ordinamus, ut ex arbitrio per Sacram Regulam Abbatibus dato, quod hætenus ratione victus observatum fuit, in posterum in singulis Monasteriis observetur.

Ultra jejunia Ecclesiastica, in omnibus Monasteriis ulteriora, seu Regularia jejunia observanda sunt. Et quid per totum annum singulis diebus Mercurii, & Veneris, tam

à car-

à carnibus, quam altera refectio abstinendum, excepto tempore Paschali, & Natalitio, usque ad octavam inclusive Epiphaniæ, quo altera refectio permittitur.

In Adventu per totum jejunandum est, ita ut ab altera refectio abstinence, sola collatiuncula consveta loco cœnæ concessa. In hebdomada verò integra ante Adventum, & per decem dies ante feriam Cinerum (salva abstinentia ab usu carniū diebus prout supra,) ut aliquod obsonium in prandio, & cœna addatur, indulgemus.

In Honorem B. V. MARIÆ, jejunium Regulare servabitur in Vigiliis Festorum ad populum ejusdem B. V. MARIÆ.

CAPUT XI.

De Habitu, & Tonsura.

Inter principaliora, quæ in Visitationibus observari, & ubi necesse fuerit, reformari debent, id erit, ut tam Conventuales omnes, quam respective etiam Abbates, Habitu, & Tonsura decenti, & honesto, simulque modesto sine vanitatibus sæcularibus vestiti incedant intra & extra Monasterium, nullo etiam modo vestimentis sericis, & similibus utantur.

In specie omnia vestimenta exteriora non alterius, quam nigri coloris sint, eaque lanea, aut lineæ.

Deinde in Congregatione nostra omni modo, quo ad vestimentorum formam, etiam quo ad materiam æqualitas, & pariformitas introducatur. Quod solertiæ Dominorum Visitatorum committitur, ut tempore Visitationis circa pariformem Habitum, & Tonsuram, interim ipsi eatenus rem componant, quatenus ad eorum relationem in proximo Capitulo Generali ultimatè statui possit, quod decentissimè videbitur.

CAPUT XII.

De Infirmis Fratribus.

Quia Sanctus P. BENEDICTUS affectu verè Paterno infirmis prospexit, & Capitulo 36. Regulæ ordinavit infirmorum curam ante omnia, & præ omnibus adhibendam; item, maximam curam Abbatis esse debere, nè ob aliquam negligentiam patiantur, &c. ideo nec sumptibus. nec labo-

ri parcendum, sed omni modo curandum erit, ut, quæ pro salute, tum Corporis, tum Animæ necessaria sunt, in tempore, & promptè subministrentur.

In singulis igitur Monasteriis, Abbas cum consilio, & matura deliberatione, advocet certum, & idoneum Medicum, qui tempore necessitatis succurrere sit obligatus, eique hanc libertatem concedat, ut, quæ ægrotantibus necessaria judicabit, sine respectu sumptuum præscribere possit.

Porrò, qui infirmitate quacumquè corripitur, tempestivè, vel Abbati, vel Priori statum suum indicet, & confidenter conferat, tam circa medicinam, aut Medicum advocandum, quam etiam de cibo & potu conducente, item exemptione à Choro, & si quid aliud pro reparatione sanitatis necessarium videbitur.

Nulli quidem liceat sine expressa licentia Superiorum Medicum advocare aut per literas consulere, vel etiam à præsentem medicinam accipere, ipsi verò Superiores difficiles non erunt, si prædicto modo confidenter, & status, & causæ rationabiles significentur.

Ulterius autem sollicitè curandum, & providendum, ut ægrotus Medici judicio se plene submittat, in quem finem idoneus Minister destinandus erit, qui sedulam infirmi curam gerat, & accuratè acceptam à Medico instructionem observet, contraria, vel noxia nullatenus admittat.

Præter Ministrum, seu Famulum unus ex Conventu Vir maturus, sive in genere pro omnibus, sive particulariter pro singulis infirmis deputetur, qui circa ægrotantem altiore inspectionem habere, eundemque, tam verbis, & frequenti visitatione consolari, quam etiam, quæ necessaria videntur, procurare, & si defectus appareat, P. Priorem, vel D. Abbatem tempestive monere possit.

Ipsæ etiam Abbas non intermittat sæpius ægrotantes visitare, quibus magnum solatium, & dolorum levamen erit, si in afflictione sua paternum erga se affectum advertent & experientur.

Multò magis ipsi Convethales, seu Confratres in hoc casu necessitatis, seu infirmitatis ex sincera charitate obsequia, & solatia sibi mutuo præstent, & quantum infirmo commodum, & expediens est, sive recreationis, sive etiam alio tempore, cum licentia tamen P. Prioris Infirmaryam accedant, & infirmum consolentur, & recreent.

Quia verò major semper de salute Animæ, quàm corporis

poris esse cura debet, eò inprimis omni studiò adlaborandum, nè vanis, & variis colloquiis spiritus distrahatur, sed magis ad pietatem, patientiam, & resignationem, item frequentem Sacramentorum iterationem per eos, qui ex ordinata charitate eum visitare volunt, disponatur.

Quod si mortis periculum propinquum appareat, ordinabunt Superiores, ut frequentes ex idoneis Libris lectiones, adhortationes quoque, & suffragia Fratrum non desint, quibus Spiritus à corpore migraturus feliciter ad Dominum dirigatur.

C A P U T XIII.

De Conformatione Disciplinæ Regularis cum aliis N. Ord: Congregationibus.

Præter hactenus constituta supersunt complura alia particulariter circa mores, observantias, & cæremonias, ipsamque Disciplinam Regularem in omnibus Monasteriis nostræ Congregationis pariformiter introducenda, & observanda. Proinde si ad Sacram Regulam declaratione aliqua, vel singulari studio opus fuerit, ad Constitutiones Cassinensis, & Bavaricæ Congregationum singula capita Regulæ S. BENEDICTI declarantes recurrendum, eoque semper collimandum erit, ut inter omnia Monasteria nostra, Conformitas cum supradictis Congregationibus, tam in Celebratione Generalis Capituli, quam in Electione Præsidis, Visitatorum, & Abbatum, uti etiam in reliquis omnibus, quæ Spiritualem, & temporalem totius Congregationis nostræ S. CRUCIS, & singulorum Monasteriorum concernunt directionem, conformatio omni meliori modo introducatur.

Quæ verò futuro tempore ulterius disponenda, & corrigenda occurrent, circa ea Visitatoribus, Capitulis triennialibus inquirendum, atque defectus hujusmodi per chartas Visitationum, & recessus Capitulorum emendandi erunt, & quidem circa pariformem introductionem Regularis disciplinæ, respiciendum inprimis erit ad Regulam S. ubi satis expressum, & prospectum est, neque aliud ferè desideratur, quàm debita observantia, & executio.

Unde DD. Visitatorum curæ specialiter committitur, ut statim in prima Visitatione diligentissimè inquirent, ubi, & in quibus discrepantia, & difformitas usu, vel abusu introdu-

introducenda sit simulque rationes & causas disparitatis aut relaxationis perquirant, & si quid alicubi irrationabiliter declinatum agnoscant, ex melioribus rationibus Superiores, & Conventuales, ad pariformem, quæ in dictis aliis præfatarum Congregationum Monasteriis laudabiliter viget, disciplinam disponant. Quod si vero obstacula, seu causæ contradicendi alicujus momenti, & probabilitatis opponantur, res ad Capitulum triennale referenda, ibi communi consilio statuendum erit, quod consideratis considerandis practicabile judicabitur, habito (ut prædictum est) respectu, tum ad S. Regulam, tum ad dictarum Congregationum Statuta, a quibus temerè sine certa, & justa causa non declinabitur.

Ad harum Constitutionum observantiam tenebuntur omnes, & singuli Abbates, & Religiosi Monasteriorum omnium, in Brevis Apostolice erectionis sub datum Romæ die 22. Maii, Anno Domini millesimo septingentesimo nono expressorum, necnon aliorum, quorum Abbates pro facta sibi à S. Sede Apostolica facultate, nostræ Congregationi in posterum accedent.

Si quid porro cum tempore mutandum, innovandum, vel minuendum erit, aut alias addendum censebitur, poterit id fieri in Capitulis Generalibus, ita tamen, ut, quæ taliter in Capitulo Generali decernentur, vim legis non habeant, quin à Capitulo sequenti fuerint confirmata, & quatenus his Constitutionibus contraria fuerint, à S. Sede Apostolica approbentur.

Omnes Conventus prædicti Ordinis, hic in Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Litvaniæ existentes, prædictæ Unioni per Breve Apostolicum incorporati, cavent sibi, ut præter præmemoratas Constitutiones, quas præsentis primo Capitulo Generali concluserunt, & determinaverunt penes Constitutiones Locorum suorum laudabiles, in Capitulis suis sancitas, & laudatas, & approbatas ab iis, ad quos de jure spectabat, necnon penes laudabiles consuetudines ab immemorabili observatas, inviolabiliter conserventur, dummodò tamen Sacris Canonibus, Conciliis, & presentibus Constitutionibus, neque directè ullatenus adversentur.

Quod si quis Abbas, aut Monachus ex prædictis Monasteriis, sic in Congregationem unitis, vel in posterum uniendis, dixerit se ad has Constitutiones non teneri, vel quod ei pro libitu liceat à Congregatione discedere &

Tt

exem-

exemptioni à S. Sede Apostolica ad formam Bayaricæ Congregationis concessæ renuntiare, à Regularibus Superioribus suis tanquam Apostata puniatur.

C O N F I R M A T I O

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum Dominorum Cardinalium de Abdua Sancti Clementis, Sacripantes, Sanctacrucii, Paulutii, & Fabroni per Ssmum Dnum Nostrum specialiter deputata re maturè discussa ac referente Eminentissimo Domino Fabrono censuit (si Sanctitati suæ placuerit) posse suprascriptas Constitutiones, sedulo examinatas, & aliquibus additis, aliis sublatis, correctas & emendatas incipientes: Intentio Congregationis Benedictino-Polonæ sub Titulo Sanctæ Crucis &c. & terminantes à Regularibus suis tanquam Apostata puniantur... Confirmari in forma specifica, cum earum infertione, & cum Communicatione, & extensione respectivè favore ejusdem novæ Congregationis Benedictino-Polonæ, omnium & Singulorum Privilegiorum, exemptionum ac facultatum, de quibus in eisdem Constitutionibus mentio habetur Romæ hac die 31. Januarii 1712.

Et die 16. Aprilis dicti Anni facta de præmissis relatione Ssmo Dno Nostro, Sanctitas sua sententiam S. Congregationis, in omnibus & per omnia benignè approbavit, & confirmavit, Romæ &c.

G. Card: Carpineus.

Loco ✕ Sigilli

Ferdinandus Archi-Epis: Nican:
Secret:

DE-

D E C R E T U M

In causa Benedictino-Polona vertente inter Patrem Stanisl: Christinum Mirecki Abbatem Calvo-Montanum Præsidentem Generalem Congregationis Benedictino-Polonæ ex una, & Monasteria Tynecense, Lubinense, & Mogilnense Ordinis Sancti Benedicti in Regno Poloniæ partibus ex altera.

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum Dominorum Cardinalium, de Abdua Sancti Clementis, Sacripantes, Paulutii, Fabroni, & Albani per Ssmum D. N. specialiter deputata, partibus auditis & informantibus, referente Eminentissimo Fabrono censuit injungendum, prout præsentis Decreti vigore injungit Nuntio Apostolico in Polonia residenti, ut Literas Apostolicas, Ejusdem Sanctissimi Domini Nostri super erectione Congregationis Benedictino-Polonæ in forma Brevis sub datum die 22. Maii 1709 expeditas, omnimodæ executioni demandet, etiam quoad prædicta Monasteria; Tynecense, Lubinense, & Mogilnense; & quo ad censuras P. Leonardum, & reliqua omnia, idem Nuntius Apostolicus procedat, & provideat cum facultatibus Ejusdem Sacræ Congregationis.

Et Ssmus Dominus Noster facta sibi relatione Decretum idem benigne approbavit. Romæ 13. Maii, 1712.

G. Card: Carpineus.

Loco ✠ Sigilli.

*Ferdinandus Archi-Epis: Nicæn:
Secret:*

B R E V E

Sanctissimi Domini Nostri

BENEDICTI XIII. PAPÆ

*Ad Capitulum Congregationis Benedictino-Polonæ
paternè ad Constitutionum ipsius observantiam mo-
ventis, & reluctantes ad observantiam monentis,
& ad obedientiam.*

Dilectis Filiis Præsidi & Monachis Congre-
gationis Benedictino-Polonæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii Salutem & Apostolicam Benedictionem. Quam de Monasticæ vitæ sanctitate augenda vel reparanda gerimus curam, & præcipuis amor, quo universum Sancti Benedicti Ordinem de Christi Ecclesia egregiè meritum, vestramque insignem Congregationem, pluribus caritati Nostræ Nominibus commendatam complectimur, urget nos, ut imminentibus generalibus Comitibus Vestris, quam debemus Apostolici officii opem, ad laudatissimi istius instituti utilitatem alacri animo conferamus. Cum præsertim studia vestra ita fuerint ad Regularis disciplinæ incrementum intenta; ut oblati precibus Auctoritatem fel: record: CLEMENTIS Papæ XI. Prædecessoris Nostri imploraverint, ut Polona ista Congregatio erigeretur. Quæ quidem observantiæ alacritas cum non solum sequi sed antevertere etiam Apostolicis studiis visa sit, spem nostram mirificè sustentat, & uberrimum proventum curis nostris jure ac merito pollicetur. Ejusdem igitur Prædecessoris Nostri vestigiis inhærentes, ne temporis diuturnitate, aut animorum remissione, aut diaboli nequitia dilabantur, quæ jam sanctè & salubriter coaluerunt, districtè præcipimus & mandamus, ut, quæ per Apostolicas Literas in forma Brevis datas die XXII. Mensis Maii Anno MDCCIX. Ille præscripserat, sedula observatione custodiantur, nimirum ut Monasteria Regni Poloniæ & Magni Ducatus Litvaniæ nempe S. CRU-

CIS

CIS Calvi-Montis, Assumptionis Beatæ MARIE Virginis Sieciechoviense, Sanctorum Apostolorum PETRI & PAULI Tynece, Sancti ADALBERTI Episcopi & Martyris Ploce, Sancti JOANNIS Apostoli & Evangelistæ Mogilnense, Sanctæ MARIE Lubinense, ad Sanctam MARIAM Troce, ad Sanctam ANNAM Horodescense, ad Sanctam CRUCEM Nesvisiense, in unius Congregationis Corpus Apostolica Ejusdem Prædecessoris Nostri Auctoritate unita & conjuncta, uni Primario Capiti pareant, & subiecta sint, ita ut Congregatio ista instar Congregationis Bavaricæ ejusdem ordinis omnino regatur, & gubernetur; Regulæ quoque observantia, tam Pontificis, quam Religiosis Vestris Constitutionibus conformis, præsertim quo ad studium generale, cum docentium, & studentium graduatione instituendum, & communem Tyrocinii domum, ubi & Major Monachorum Numerus, & perfectior viget Disciplina, diligenter retineatur, & confirmetur. Præ cæteris verò debita Præsidi ab omnibus tam Monasteriis quam Monachis exhibetur obedientia. Certo autem speramus, Præsides pro tempore in futuris Capitulis eligendos in suo triennali Regimine sedulo curaturos, ut Nostra & hujus Sanctæ Sedis Mandata, quam religiosissime observentur, & in visitandis antedictis Monasteriis, quæcumque ab Apostolicæ Regulæ norma deficere deprehenderint, pari studio disciplinæ & fraternæ caritatis constabiliendæ, corrigant & emendent; detrectantes verò Canonicis remediis ad obedientiam adducant. Hoc enim solatio allevatum iri confidimus animi dolorem, quem suscepimus, cum ad nos perlatum est Monasteria duo ex superius memoratis, pravo Nobisque permolesto inobedientiæ exemplo salutaribus Apostolicæ Providentiæ statutis oblectari. Date igitur operam Dilecti Filii, ut in proximis Comitibus Zelus Domus DEI & caritas Christi, in cunctis vestris consiliis, actisque resplendet, Vestraque prudentia, religione, piisque precibus suffragantibus, tam Congregationi isti, quam huic Sanctæ Sedi optatissimus Nostræ sollicitudinis fructus constet. Cæterum, quàm præclare de Vobis sentiamus, & quàm studiosa voluntate, ad commoda & ornamenta vestra propensi simus, Dilectum Filium Christinum Stanislaum Mirecki Abbatem Monasterii Sanctæ CRUCIS Calvi-Montis, quem benignè excepimus, & in cujus integritate, pietate, observantiaque luculentum virtutum Vestrarum specimen & exemplum habui-

buimus Vobis declaraturum non dubitamus. At Vobis Dilecti Filii, testem Paternæ caritatis & cœlestis præsidii pignus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die prima Julii, MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

*Carolus Archi Episcopus
Emisenus.*

*Decretum Sacræ Congregationis Rituum Die 7.
Mensis Junii, Anni 1732. emanatum.*

Sacra Rituum Congregatio ad humillimas preces P. Christini Stanislai Mirecki Abbatis Monasterii Sanctæ Crucis Ordinis Sancti Benedicti, Congregationis Polonæ translationem officii S. Laurentii Justiniani, quod in Ecclesia Universali die 5. Septembris sub ritu semiduplici adlibitum celebratur, ratione occurrentiæ Octavæ S. Emerici Patroni Loci ad primam diem non impeditam.

Necnon utramque Festivitatem Inventionis scilicet S. Crucis, & illius Exaltationis, uti Titularis Congregationis Polonæ & Litvanæ cum octava, ac etiam ejusdem S. Crucis commemorationem in communibus Sanctorum Suffragiis pro universa prædicta Congregatione in posterum posse concedi censuit. Die 7. Maji 1732.

A. F. Card: Zondadari Præfectus.

*N. M. Tedeschi Archiep: Apamenus
S. R. C. Secr:*

B R E V E

S. D. N. CLEMENTIS. XII. PAPÆ

*Ad Capitulum Congregationis Benedictino-Polonæ
ad Normam Brevis anterioris Benedicti XIII.*

C L E M E N S P A P A XII.

Dilecti Filii, Salutem & Apostolicam benedictionem Sollicitudinis significationes, Apostolicæ in vos benignitatis testes,

testes, quas per suas in simili forma Brevis literas Prædecessores nostri sel: record: CLEMENS XI. & BENEDICTUS XIII. expresserant, recurrentibus Congregationis Vestræ comitiis generalibus, per nostras etiam hasce literas renovamus, vos vehementer hortantes, ut, quæ iidem Prædecessores Nostri ad Regularem disciplinam alendam augendamque vestris precibus annuentes constituerunt ac præscripserunt, sublatiis difficultatibus servanda, & adimplenda curetis, tam quod de uno Capite, ac Præsede, quam de studiis generalibus, cæterisque ordinationibus injuncta sunt. Spem certè nostram in vestræ obedientiæ alacritate collocamus, per quam fore confidimus, ut sublatiis, si quæ irrepserunt, pristinæ observantiæ detrimentis ardor Regularis virtutis, ac splendor inclytæ istius Congregationis emineat. Hujusce autem fiduciæ Paternæ, quæ in vos caritatis testimonia fusiis expressimus Dilecto Filio Abbati, Christino Stanislao Mirecki meritis Religiosæ vitæ, & ferventibus erga Congregationem istam studiis Nobis magnopere commendato. DEUM interea supplices poscimus, ut in lumine vultus sui dirigat actus vestros, atque ut populi quoque vota ad saluberrimum fructum impetrandum excitaremus, Indulgentiam, quam rogastis, libenter largiti sumus, Ac vobis Dilecti Filii Apostolicam benedictionem paramanter imperatimur. Datum Romæ &c. Die 21. Maji 1732.

Forma Electionis, quæ fit per Scrutinium, Auctoritate Clementis XII. Papæ à Cardinali Tirrao per Nuntium Apostolicum in Regno Poloniæ & M. D. L. Monachis Ordinis S. Benedicti Congr: Poloniæ tradicta.

Quoniam illud sæpè Nobis contingit animadvertere, ullam certam formam à Sacris Canonibus, & signanter C. Quia propter. indictam servari in Electionibus, quæ fiunt, per Scrutinium, ideoque fieri, quod dum huic S. Sedi pro earundem Electionum confirmatione recurritur, ita in substantialibus peccent, ut sanari haud valeant. Non abs re nunc duximus necessarium singula per sua capita in qualibet Electione omnino servanda recensendo omnium Oculis subjicere; hoc enim pacto Canonice & justè in posterum

rum factæ constabunt Electiones & absque sanatione suam promerebunt confirmationem.

Atque illud *imprimis* explendum est, ut secuto obitu Abbatis, a Decano seu alio Superiore inibi existenti indicatur dies, qua confici debeat Electio, necnon citentur pro certis die, hora, & loco per Notarium ad hunc effectum destinatum omnes Capitulares, qui jus habent Electionis.

Secundum: ut adventantes in dicta die, omnes Capitulares insimul in unum locum destinatum congregentur, sicque congregatis Decanus seu alius Superior mandet Notario, ut ad valvas Ecclesiæ accedat, ibique coram testibus citationem edictalem faciendæ Electionis reassignat, ac de novo reproducat, & publicè legat.

Tertium stat in eo; ut illico post publicam completam edictalem citationem, ab eodem Decano inquiratur an inter Capitulares congregatos, exstet Excommunicatus, Interdictus, vel quomodolibet prius aut Suspendus à Voce activa, & si quem invenerit, curet, ut à Capitulo recedat.

Quartum consistit, ut inchoato Hymno *Veni Creator Spiritus* Decanus omnesque Capitulares manu ad librum Evangeliorum admota Juramentum emittant, de meliore & utiliore Ecclesiæ eligendo.

Quintum est, quod selecta forma Electionis per scrutinium explenda Fratres eligantur Scrutatores de Capitulo, qui Juramentum præstent de fideliter exercendo munere sibi superimposito.

Sextum reponitur in eo: quod Scrutatores assumant Calicem cum Patena, illumque observent vacuum.

Septimum est: quod dicti Scrutatores delato sic calice vacuo coram Prælati uno post alium Votum suum in schedula scriptum in eaque complicatum, in Calicem immittant.

Octavum est: Quod exquirentibus Scrutatoribus, uti facere debent, votum à singulis Electoribus, illud Electores, sic ut supra in schedula conscriptum & complicatum in calicem deponant, caveantque ne Scrutatores Electionem videre possint.

Nonum: Ut exhausto Electorum Numero schedulæ omnes à Calice a Scrutatoribus extrahantur, illæque computentur, si cœquant Numero Electorum.

Decimum est: Comperto Numero correspondente, seorsim eligentium, ut primus Scrutator petat à Capitularibus

bus an iisdem placeat, quod Vota in communi publicentur, ut inde appareat, quis maiorem tulerit suffragiorum Numerum.

Undecimum: quod dictus Primus Scrutator reportata affirmativo responso Vota in communi proferat clara & intelligibili voce: NN. habuit. tot; NN. tot. &c. quæ vota insimul & conjunctim computata complent Numerum Capitularium omnium.

Duodecimum: Ut Notarius coram Testibus attentè perspiciat hæc vota, & Electorum Numerum, si exposito respondant.

Decimum tertium: Quod fiat collatio eorum, qui vota reportarunt, atque in eosdem facta comparatione Numeri ad Numerum, in Eundem declaretur Electio, in quem major pars Capituli consensit; qui enim habet maiorem partem, censetur eo habuisse saniores, necnon in merito Cæteris præcellere.

Decimum quartum Consistit: ut illico Primus Scrutator nomine ipsius Capituli ad hoc deputatus Electionem hoc pacto publicet: Ego N. meo omniumque mihi consentientium Nomine, in Abbatem N. in quem major & Sanior pars Capituli consensit, eligo, & Nomine Capituli ad Laudem & Gloriam Ssmæ Trinitatis præfatum N. declaro & pronuntio verum & legitimum hujus Monasterii, Abbatem, jubeoque, ut Electio Solemniter publicetur. In Nomine Patris & Filii, & Spiritus Sancti.

Decimum quintum est: Quod illico post publicationem omnes comburantur Schemata.

Decimum sextum: Ut à Capitulo unus deputetur, qui denuntiet Electo de se factam Electionem exstitisse, ideoque an velit assentire?

Decimum septimum est: Quod Electus solita, qua par est, modestia consentiat præfatæ Electioni.

Decimum octavum, & ultimum est: Ut omnes hujusmodi actus non fiant simultanee neque præpostere, sed successivè unus post alium, alias Electio erit nulla.

De his autem omnibus Notarius coram Testibus Instrumentum publicum conficere debet describendo omnes supra recensitos actus, juxta Methodum à Capitulo servatam.

Et hæc sunt, quæ ad validitatem quarumcumque Electionum per Scrutinium factarum servanda esse præcipiunt

S.

Uu

S. Canones, quæve in Sacra Consistoriali Congregatione in Confirmandis Electionibus singulatim examinantur.

Supra scriptum exemplar concordat cum suo Originali nobis remisso ab Emsmo & Rdsimo D. Cardinali Firrao intimo Administro Ssmi in Christo Patris de Mandato Sanctitatis suæ, cum quo fuit de verbo ad verbum per nos Collationatum hac die 15ta. Mensis Martii Anni Millesimi Septingentissimi Trigesimi Quinti. Datt: in Claro-Monte Czestochoviensi.

L. † S.

Exclsmi Nuntii

Camillus Archiep: Iconiensis

Aplic:

Nuntius Aplcus.

Transsumptum Epistolæ Ejusdem Exclmi Nuntii ad Reverendis: olim Michaellem Proszynski Abbatem recens institutum Mnrii S. Crucis Calvi-Montis.

Reverendissime Pater.

Imperatæ Ssmi in Christo Patris satisfaciendo adjunctum remitto Rdmæ Prntti Vrä exemplar formulæ in futurum observandæ in Electionibus Abbatum istius Monasterii S. Crucis Calvi-Montis, curet igitur Paternitas Vra Rma, quod insertum exemplar asservetur in Archivio Monasterii, & copia ejusdem, debeat etiam asservari, in Archivio Abbatiae, quatenus distinctum exstet, sciantque quotquot degunt isthic Monachi, quod adamussum, quæcumque præscribuntur in præcitata formula, debent in Singulis Electionibus in futurum faciendis Abbatum observari & adimpleri. His significatis pro munere meo Paternitati Vrä Rmæ peculiari existimatione declarari pergo; Quod sim Rdmæ Paternitatis Vrä ad inserviendum paratissimus

Ex Claro-Monte Czestoch:

Die 14. Mensis Martii

1735.

C. Archiep: Iconien:
Nuntius Apostol:

Præmissæ formulæ, & literarum Nuntii Apostolici Originale exemplar, asservatur in Archivio Congregationis in Monasterio Calvi-Montis S. Crucis.

CON-

CONSTITUTIONES

345

ET

STATUTA

Congregationis Benedictino-Bavaricæ sub invocatione SS. Angelorum Custodum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad Perpetuam Rei Memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantiam præsidentes, ea, quæ pro felici, prosperoque Congregationum Monasticarum, uberes in Ecclesia Dei bonorum operum fructus assidue proferre satagentium, regimine, & gubernio provide, prudenterque constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque inviolata persistant, & sub illorum directione Christi fideles divinis obsequiis, sub savi Religionis jugo mancipati, mandatorum Dei studium feliciori in dies progressu decurrere, populumque Christianum, bono vitæ suæ exemplo, fructuosius ædificare, & spiritualium aromatum odore perfundere valeant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus. Alias siquidem nonnulla tunc expressa Monasteria Ordinis S. Benedicti in Civitate Ratisbonensi, ac in dominio dilecti Filii nobilis viri MAXIMILIANI EMMANUELIS utriusque Bavaricæ Ducis, Sacri Romani Imperii Principis Electoris, respective existentia, in unum corpus univimus, & conjunximus, sicque unita, & conjuncta; ac alia Monasteria ejusdem Ordinis illis, sub certa tunc expressa forma, aggreganda, in novam Congregationem sub titulo SS. Angelorum Custodum Bavaricam nuncupandam, ad instar Congregationis Helvicæ, dicti Ordinis perpetuo ereximus, & instituimus. Ac eidem Congregationi, sic de novo erectæ, & institutæ, pro bono ejus regimine, & gubernio, in primo ipsius Congregationis Capitulo generali Constitutiones, quæ tamen nullam validitatem, aut robur assequerentur, nisi postquam ab Apostolica Sede fuissent expresse confirmatæ, efformandi facultatem tribuimus, & impertiti sumus, & alias prout in nostris de-

Uu 2

super,

super, in simili forma brevis, die xxvj. Aug: MDCLXXXIV. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter exprefso, & inserto haberi volumus, uberius continetur. Cum autem sicut pro parte dilectorum filiorum Cælestini Abbatis Monasterii S. Emmerami Ratisbonensis Præsidis, & cæterorum Abbatum dictæ Congregationis Bavaricæ, nobis nuper expositum fuit, ipsi eodem Anno MDCLXXXIV. primum eorum Capitulum generale in dicto Monasterio Ratisbonensi celebraverint, in eoque juxta facultatem sibi a nobis, sicut præmittitur, attributam, nonnullas Constitutiones pro felici, prosperoque ejusdem Congregationis Bavaricæ regimine, & gubernio efformaverint, quæ in unum volumen redactæ, & ad hanc Sanctam Sedem transmissæ fuerunt, ac jussu nostro, a Congregatione nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, & Aliquorum Romanæ Curiae Prælatorum, ad easdem Constitutiones examinandas specialiter deputata, sedulo examinatæ, & aliquibus additis, aliis sublatis, correctæ, & emendatæ sunt, tenoris, qui sequitur, videlicet:

P R O E M I U M.

Intentio Congregationis Bavaricæ Ordinis S. Benedicti sub titulo SS. Angelorum Custodum a Sanctissimo Domino Nostro INNOCENTIO PAPA XI. Authoritate Apostolica Anno 1684 noviter erectæ, non est novam Regulam introducere, aut novas obligationes Religiosis, ad conscientias eorundem gravandas imponere, sed Monasticam disciplinam, juxta Regulam S. Benedicti, ad quam tam Abbates, quam cæteri Religiosi nostri Ordinis, vi votorum emissorum tenentur, ita restaurare, ut eadem Regula juxta charitatis & perfectionis Leges debite observetur, ac Ecclesiæ Ritibus, & Legibus omnia accommodentur. Quamobrem aliarum Congregationum laudabilium, nempe Cassinensis, S. Mauri, & Vallisoletanæ salutaribus Statutis, & declarationibus in praxim jam redactis, quantum possumus, nos conformabimus cuncta sic disponendo, ut nihil nimis arduum & onerosum injungendo, iter Evangelicæ perfectionis, & observantiæ Regularis uno corde & animo in vinculo pacis, & charitatis, cum gaudio, & Spiritus consolatione curramus.

CA-

CAPUT I.

*De forma, & ordinatione Congregationis
Bavaricæ.*

Congregatio Bavarica Sacris Canonibus, & Summorum Pontificum Decretis conformiter, eatenus formanda & ordinanda est, ut pro debita observantia Regulæ S. Benedicti imprimis per media, tum Capitulorum generalium, tum per visitationes singulorum Monasteriorum perfectior disciplina regularis, eaque, quantum possibile erit, conformis in omnibus Congregationis hujus Monasteriis introducatur, & conservetur.

§. I.

De Capitulis, seu Conventibus generalibus.

Singulis trienniis, inchoando a proximè celebrando Capitulo, aliud generale Capitulum celebrabitur in aliquo Monasterio ad hoc apto, in quo omnes Abbates (nisi Canonicas præpeditones habeant) personaliter conveniant, & continuis aliquod diebus diligentissime tractent de reformatione Congregationis, & observantia regulari, aliisque rebus ad regimen Congregationis pertinentibus.

Convenientes vitam ducant communem, omni superfluitate exclusa: refectionem in mensa regulari fumant, continuata lectione libri spiritualis per totam mensam, fiatque a singulis proportionata expensarum refusio illi Monasterio, in quo Capitulum celebratur.

In proximo Capitulo præsidebit D. Cælestinus Abbas S. Emmerami, qui novissime electus fuit in Præsidem Congregationis: in aliis vero eligentur in principio Capituli per vota secreta in scriptis Præses, & duo Visitatores, qui Visitatores in hoc quoque proximo Capitulo tali modo eligendi erunt, unaque cum Præsidi eidem prævidere debent, Directorium habebunt, proponenda proponent, consilia & vota aliorum requirent, atque secundum ea, quæ scilicet per majorem partem suffragiorum ultra medietatem fuerint conclusa, & approbata, recessus seu statuta Capitularia conficient, & quod taliter circa observantiam regularem rite, & recte statutum fuerit, inviolabiliter observetur

vetur ab omnibus, omni excusatione, contradictione, & appellatione remotis.

Ipse vero modernus Abbas S. Emmerami proximum generale Capitulum in Monasterio ab eo deputando indicet, futura vero ejusmodi generalia Capitula a Præsidente pro tempore existente, vel eo legitime impedito, a primo Visitatore, congruis temporibus intimari, ac convocari debent, in loco a præcedenti Capitulo generali designato.

Qui legitime impediti comparere personaliter non poterunt, constituent (docto prius de hujusmodi legitimo impedimento, traditaque in scripto potestate) Procuratorem, sive unum ex aliis Abbatibus, sive Priorem, aut alium Religiosum Conventualem sui Monasterii, qui proinde omnibus consultationibus intererit, & inter Abbates (ultimo tamen loco) sedeat, & votum dabit. Quodsi plures sic constituti Procuratores adfuerint, is inter eos, sed post omnes Abbates, sensionis, suffragiique fervetur ordo, qui inter Abbates constituentes, si adessent, fervaretur.

Omnia & singula Monasteria, sive singuli Conventus Religiosi Congregationis nostræ Conventualem Sacerdotem, majori suffragiorum Conventus parte in Procuratorem electum, ad Capitulum generale ablegabunt, singulari memoriali instruendum, cui ipsorum nomine tum gravamina, tum alia proponenda committentur, qui etiam in punctis consultandis rationes suas, pro, vel contra proponet, simulque post Abbates, vel eorum Procuratores, secundum ordinem professionis locum obtinendo, Votum consultivum habeat. Hi missi Procuratores à suis quatuor eligere poterunt, qui Votum etiam decisivum, post Abbates supradicto modo, habebunt. Cum autem omnes tam Abbates, quam Procuratores ad locum, in quo Capitulum celebrari debebit, convenerint, Majori Sancti Spiritus Missa decantata, cui omnes intererunt, sumptoque per singulos Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento accedant Capitulum, tum Præses, brevi exhortatione facta legitimam esse Congregationem, declarabit: in aliis autem agendis, præsertim quoad electionem Præsidis, & Definitorum, ferendaque suffragia observabunt ea, quæ juxta SS. Canonum dispositionem servanda sunt.

Præses autem, & Definidores electi nominabunt, & instituent tres causarum Auditores, Abbates duos, & Procuratorem Conventualem unum, qui temporalem statum Monaste-

nafteriorum examinabunt, summas perceptarum & expenfarum, creditarum quoque & debitarum pecuniarum cuique Monasterio, ex Brevibus computorum triennii præcedentis cujuslibet Monasterii, quæ Procuratores iisdem tradere tenebuntur, inspicient, & si quem ipsi Auditores excessum in administratione temporalium animadverterint, ad Definitorum deferent, qui pro bono Monasteriorum, prout expedire viderint, super his providebunt.

Definitorum autoritas tempore duntaxat Capituli Generalis durabit, at tam Præses, quam ipsi Definitores, ac Visitatores, non solum quamdiu in officio erunt, sed in perpetuum, ad servandum silentium statim electi præstito iuramento se obstringent.

Protocollo quoque Capituli generalis, & Visitorum, si Præsidis, & Visitorum arbitrio asservari, ulterius necesse non sit, comburentur; quæ vero servanda erunt, ita caute custodientur, ut nullo modo in illorum deveniant manus, quos visitatio & accusatio concernere potest.

§. II.

De Præsede Congregationis.

Pro feliciori successu Capituli proxime celebrandi, si ita Præsidi, & Visitoribus videbitur, unus Abbas ex alia Congregatione Ordinis S. Benedicti evocandus erit, qui D. Abbati S. Emmerami moderno Præsidi nostræ Congregationis assideat, primumque locum, immediate post eundem Præsidem teneat; successive vero alii omnes Abbates juxta consuetam eorundem præcedentiam. Intra triennium quoque omnia, quæ per Abbates singulos non commode expediri, neque tamen ad Capitulum generale differri possunt, ad ipsum Præsidem referantur, petendo consilium, vel decisionem, pro ratione subjectæ materiæ, juxta tenorem Regulæ S. Benedicti, & nostras Constitutiones.

Ipse autem D. Præsides vel statim, ponderatis rationibus, per se resolutionem dabit, vel in casibus dubiis, & gravioribus consilium a Visitoribus, aliisque Abbatibus vicinis prærequirit, atque hujusmodi decisiones seu resolutiones D. Præsidis, licet ante confirmationem Capitularum vim Statuti perpetui non habeant, tamen usque dum
causa

causa in proximo Capitulo proponatur, sine oppositione, vel contradictione observentur.

Libera etiam sit appellatio singulis Religiosis, qui a proprio Abbate se gravari, & proinde justam appellandi causam habere credunt, ad D. Præsidentem conceditur, eo tamen observato, ut per literas gravamina proponant, nec nisi vocati personaliter eundem accedant. Item, ut cum religiosa modestia, sine insolenti despectione proprii Abbatis provocationes hujusmodi fiant. Quod si nec a D. Præsidente juste judicatum quispiam censeat, ad Capitulum generale, siquidem causa gravaminis sit gravis, & proportionata sit, provocari poterit, & a Capitulo generali ad S. Sedem Apostolicam, ad quam etiam semper, & quandocunque liber pateat recursus. Quo facto omnis processus sit suspensus, & si pro causarum, vel circumstantiarum qualitate, provocans hujusmodi interea in suo Monasterio quiete vivere non posse videatur, pro convenienti tempore ad aliud Monasterium transferetur per Præsidentem.

Habeat D. Præsides sigillum speciale Congregationis in manu & custodia sua, quo utetur in expeditione, seu communicatione Decretorum Capitularium, item recessuum seu chartarum Visitationis, & si quæ alia non proprio, sed totius Congregationis, vel saltem nomine D. Præsidentis, & Visitatorum expedienda erunt. Asservabit etiam D. Præsides omnia documenta, Protocolla, aliqua scripta, quæ pro futuris eventibus asservari, ut supra, necesse erit, consignanda post expletum triennium suo Successori.

In quem finem in uno Monasterio a Capitulo nominando Archivium constituetur, in quo documenta, quæ universam Congregationem concernunt, asservabuntur a duobus, vel tribus ab eodem Capitulo deputatis.

Insuper necessarium erit aliquod ærarium constituere, in quo singula Monasteria proportionatam aliquam collationem pecuniæ annuatim faciant, eo fine, ut imprimis expensæ à Visitatoribus in transitu ab uno ad alterum Monasterium faciendæ, sine novo Monasteriorum onere, deinde etiam alia, quæ emergentibus casibus nomine Congregationis expenderentur, ex hoc communi ærario sumi possint. Atque hoc ærarium sub custodia D. Præsidentis erit, qui cum duobus deputatis illius Monasterii, in quo ærarium exstiterit, inspectionem, & curam debitam habebit, atque singulorum portiones, seu taxas (certo anni tempore) recipiet,

piet, & completo triennio suo, de omnibus acceptis & expensis rationem unaque residuam pecuniam in Capitulo Generali deponet, novo Præsidi numerandam, & commit- tendam, ac custodiendam, & expendendam, ut supra de- cretum est.

D. Præses curabit, a quodam ad id specialiter depu- tato describi ea, quæ notatu digna per annum acciderint, spectantia ad Congregationem, utpote Monasteriorum acces- siones, Superiorum Institutiones, amotiones, & depositio- nes, si quæ fiant, & alia negotia majoris momenti, quæ suscepta per annum, vel terminata fuerint, & in alio libro nomina Patronorum, Benefactorum, & amicorum Con- gregationis, ac etiam extraordinaria benevolentiae officia ab ipsis recepta, ut de iis Successores suos, & alios do- cere possit, quos duos libros ad Capitulum generale defe- ret, Patribus exhibendos.

Quolibet triennio Præses Congregationis officium de- ponet, ita tamen ut sexennio, & amplius illius officium continuari possit, si ita pro bono Congregationis dispo- nendum Capitulo videbitur, dummodo tamen confirmatio fiat per secreta suffragia a duabus ex tribus partibus Vo- calium in Capitulo existentium.

§. III.

De Visitationibus, & Visitoribus.

Ut Visitationes Monasteriorum, unde plurimum tam disci- plinae regularis conservatio, quam eorum, quæ in Ca- pitulis generalibus salubriter constituta sunt, executio pen- det, cum Authoritate, & fructu fiant, ipse D. Præses erit ordinarie primus omnium Monasteriorum Visitor: Præter quem duo alii Visitores eligantur in Capitulo generali, quorum unus semper cum D. Præsede visitationibus intere- rit. Si Præses non possit omnia Monasteria visitare, dis- ponet cum Visitoribus, quænam Monasteria visitare debe- ant. Monasterium D. Præsidis a duobus Convisitoribus visitabitur. In casu, quo propter ægritudinem, vel alia ine- vitabilia, eaque diuturna impedimenta, sive D. Præses, sive alii duo Visitores non possent officio visitationis fungi, per Capitulum generale quolibet anno, donec aliud statu- tum sit in Capitulo generali, provisio facienda & eventua-

liter alii substituendi sunt, ne res tam salutaris, scilicet visitatio singulorum Monasteriorum omittatur; sed omnino perficiatur & terminetur.

Quod si Præses non adsit cum uno Visitatore, neque ipsimet duo Visitatores constituti simul adesse possint in Visitatione, adjungetur a Præsede cum consilio Visitorum uni Visitori socius ejus, Vir capax, ut in statutis faciendis Visitori auxilio esse possit, qui ad silentium servandum in iis, quæ ad officium suum pertinent, eo modo quo Visitor, adstringetur.

Pro primo triennio a proximo Capitulo inchoando visitatio fiet quolibet anno, pro majori Congregationis stabilitate, & perfectiore religiosa disciplina introducenda, quæ visitatio annua, an continuis futuris temporibus continuanda sit, vel singulo solummodo triennio posthac instituenda, in generali Capitulo decernendum erit.

Præter visitationes communes, particulariter, & ex causa particulari, unum alterumve Monasterium visitari poterit; ubi tamen velut in causa graviore D. Præses consilio duorum Visitorum, vel etiam aliorum Abbatum vicinorum uti, nec nisi sufficienter informatus, & urgente necessitate ad singularem hujusmodi visitationem procedere debebit.

Officium principale atque obligatio Visitorum juxta Sacros Canones cap: fin: de statu Monach: in eo consistit, ut primo: De Statu Monachorum, & observantiis regulis diligenter inquirant, corrigant, & reforment, quæ juxta Regulam S. Benedicti, & nostræ Congregationis Constitutiones viderint corrigenda. Secundo: Ita tamen, ut delinquentes Monachos per Abbatem loci corrigi faciant, eisque injungi pœnitentiam salutarem, vel etiam pœnas delictis proportionatas. Tertio: Ipsi etiam Visitatores Monachos, quos contumaces invenerint, & rebelles, juxta modum culpæ regulari censura, & debitis pœnis percellant. Quarto: Si vero Abbates in corrigendis Monachis suis, juxta Visitorum mandata, inventi fuerint negligentes, moeantur, & corripiantur in proximo Capitulo generali. Quinto: Quodsi Abbas fuerit inventus a Visitoribus nimis negligens, aut dilapidator, vel alias merito ab officio amovendus, secundum præscripta SS. Canonum cap. penult: & fin. de statu Monach: disponendum erit.

Quodsi quis ex gravi causa se injuste gravatum existi-

stimaverit, ad Visitatores, uti dictum est, recursum suum habebit, a Visitatoribus ad Præsidem, & a Præside ad Capitulum generale, a Capitulo vero generali ad S. Sedem Apostolicam, ad quam etiam semper, & quodcumque liber pateat recursus. Casu vero, quo quispiam vel Abbas, vel Religiosus ad alium Judicem cujuscunque dignitatis, vel qualitatis, aut præminentiae sit, tam Ecclesiasticæ, quam sæcularis, appellare præsumpserit, juxta SS. Canones, & Summorum Pontificum Constitutiones, nec non Sacrarum Congregationum Decreta, a suis Superioribus regulis puniatur.

Tam in visitationibus, quam etiam in Capitulis triennialibus Secretarius adhibendus erit, qui Protocolla conficiat, aliaque expediat, quæ concipienda & expedienda sunt. Is vero de silentio fideliter servando, & quod sine commissione DD. Visitorum, vel Præsidentium nihil expedire, nec aliis communicare velit, præstito juramento, se obligabit.

CAPUT II.

*De Unione, & Communicatione Monasteriorum
Congregationis Bavaricæ.*

§. I.

De mutuis Auxiliis, & Subsidiis.

Quamvis præsens Unio, & Congregatio non tollat, imo intendat, & supponat Monasteriorum primævo instituto, & S. Regulæ conformem distinctionem, & separationem, & non minus in posterum, quam hucusque singula Monasteria singulares redditus, itemque proprios, & perpetuos Abbates habitura sint, quibus uti tota administratio, & dispositio porro commissa, ita eorum officium & obligatio erit, secundum proportionem reddituum, & Monasterii constitutionem, tum Oeconomiam instituere, tum in fuscipiendis Conventualibus eo intendere, ut in numero & qualitate Personarum eatenus Monasteriis sibi commissis prospiciatur, quatenus aliena subsidia petendo, aliis oneri esse non debeant.

In quem finem Præses pro sua discretionem admonebit Abbates, quatenus in Monasteriis suis tot Religiosos habeant,

ant, quot supportatis aliis oneribus commode sustentari, ac pro feliciori statu Monasteriorum, tam in spiritualibus, quam temporalibus, prodesse poterunt.

Propter casus tamen extraordinarios, qui omni quandoque diligentia adhibita præcaveri non possunt, posteaquam per Congregationem erectam omnia Monasteria quasi in unum corpus coaluerint, omnino oportebit in necessitate mutuis auxiliis, & subsidiis succurere, atque sic fratrem a fratre adjuvari.

Quod præcipue circa personas facile, & frequentius necesse erit, si videlicet in uno Monasterio non sint satis idonei pro officiis, cura animarum, instructione aliorum &c. vel e contra si sint, quibus vel propter valetudinem, vel alias causas emergentes, ad corporis & animæ salutem conducere videatur loci mutatio. Hisce casibus omnino succurrendum mutuo, atque unaminiter curandum, qualiter tum animæ salventur, tum Monasteria singula in bono statu conserventur. Et quidem ordinarie hæc materia, ad Capitulum Generale referenda, ibique communibus consiliis de modo, & mediis resolvendum erit: si tamen periculum in mora apparebit, D. Præses cum consilio duorum vel trium Abbatum, eorum maxime, de quorum interesse agitur, interim usque dum in Capitulo plenius provideatur, dispo- nere, & omni meliori modo, quo potest, providere de- bebit. Ad hunc igitur finem, ut exigente justa causa Religiosorum de uno ad alterum Monasterium translatio com- mode fieri possit, in posterum omnes ad novitatum, seu Professionem in quocunque nostræ Congregationis Monaste- rio admittendi, se obligabunt expresse, quod a loco Pro- fessionis ad tempus discedere, & in alio Monasterio vivere, aut functiones injungendas subire teneantur, quoties id Ca- pitulo generali, vel D. Præsidi, sive pro exigentia alterius Monasterii, sive pro sua propria salute necessarium vide- bitur, eo tamen salvo, quod quilibet in Monasterio Profes- sionis suæ semper jus & titulum, item vocem activam, & passivam retineat, ad quod etiam regressum censante cau- sa translationis habeat: neque enim absolute, vel in per- petuum aliquis alio transferetur (nisi forte causa omnino extraordinaria, & specialissima id postularet) sed omnes sic translati in Visitatione, aut Capitulo Generali se insinuare, & restitutionem ad locum Professionis urgere possunt, exau- diendi, si specialis ratio non obstat.

De

De iis porro, qui hactenus absolute stabilitatem loci professi sunt, sine obligatione ad prædictam translationem, confidimus eos, vel ultro in hoc ipsum statutum consensuros, seque prædicto modo obligaturos, vel saltem difficiles non fore, si exigente necessitate, aut rationabili causa ad transitum temporalem de suo ad aliud Monasterium requirantur.

§. II.

De communi Novitiatu.

Inter occasiones, quibus ab uno Monasterio aliis utiliter succurri potest, præcipuè videntur circa Novitios, & Novitiatum, ubi frequentes defectus sese hactenus prodiderunt, dum vel alicubi non fuerunt, qui cum debito fervore, & scientia Novitios in solidiori ascési instruerent, & manuducerent: vel Novitii singulares, aut nimis pauci in uno Monasterio non poterant ab aliis separari, & in exactiori disciplina educari.

Ubi unicum remedium occurrit communis Novitiatus, si videlicet Novitii uno, vel si numerus magnus esset, duobus Monasteriis Novitiatum fubeant, sub idoneo ad hoc munus Magistro, ex quocunque Monasterio eligendo. Interim quia rationabile & necesse est, ut tum Novitii constitutionem Monasterii, in quo citra casum, & causam specialem constanter vivendum, tum etiam Superiores, & Conventus mores, indolem, & animi propensiones Novitiorum, quos in perpetuos Confratres, & Conviçtores suscipiunt, rite probent, & experiantur: primo quidem Novitii, sive postulantes per duos menses in habitu sæculari, eo in Monasterio, in quo suscipiendi sunt, Officiis Divinis, aliisque exercitiis regularibus interunt, cellam in dormitorio occupabunt, & in refectorio communi cum aliis refectionem summent; tum ad Monasterium Novitiis instruendis deputatum mittentur, in quo instruentur, & annum integrum permanebunt, quo peracto, ad Monasterium, in quo Vota emissuri sunt, revertentur, ibique profitebuntur, si majori suffragiorum Conventus nemero approbentur. Quæ omnia sic fient, ut secundum divisionem anni probationis a S. Patre Benedicto in tria tempora, duorum in primis, dein sex, & ultimo quatuor mensium pro trina deliberatione, & resolutione factam, Novitii primam probationem sic perficiant, ut
intra

intra illud tempus singulariter in recitatione Breviarii, & Ritibus, seu Cæremoniis religiosis exterioribus sedulo instruantur: postea in altera probatione circa interiorem hominem, veram vitæ spiritualis perfectionem, secundum solida asceseos principia instruantur, ac deinde expleto hoc tempore, juxta præscripta in regulis S. Benedicti, per reliquum anni spatium exercentur, & tunc ad proprium Monasterium, in quo professionem emissuri sunt, cum literis testimonialibus, & judicio D. Abbatis, ac Magistri Novitiorum revertantur; per aliquod tempus, pro Abbatis arbitrio, probandi, quantum in communi Novitiatu profecerint, & an satis capaces, & idonei sint, qui ad Professionem admittantur. Quod, si ex causis rationabilibus majori parti Capituli probatio cujusdam Novitii videatur ultra tempus consuetum extendenda, Professio differi eoque poterit, donec Novitii mores, & genius omnino perspecta sint. Præfidi vero desuper debita relatio singulis vicibus dabitur.

Novitii omnes proponuntur toti Capitulo Monasterii illius, in quo erit Novitiatus communis probationis tempore, singulis quatuor mensibus examinandi, quo in examine exquiretur, quid quisque in illis reprehensione, aut emendatione dignum viderit, unde vel dimissionis, seu admissionis possit fieri judicium, & ultimo mense communis Novitiatus finito, priusquam ad propria Monasteria Novitii cum literis remittantur, in Capitulo singuli Religiosi mentem suam super capacitate, & incapacitate eorundem declarabunt.

Emissa Professione, qui ad studia Rhetorices, & Philosophiæ applicandi erunt, statim ad Monasterium in hunc finem pro studiis designandum, mittentur. Qui vero studiis non applicabuntur, vel Sacræ Theologiæ studio immediate vacare debebunt, prius per annum integrum in proprio Monasterio, sub regimine pii Patris spiritualis exercitiis & meditationibus unice applicandi erunt, nisi iustis de causis super hoc Abbati, de consensu Præsidis, & Visitatorum, cum aliquibus dispensandum visum fuerit.

Tam in Monasterio, ubi Novitii instruantur, quam in illo, ubi Juniores professi studio Rhetoricæ, ac Philosophiæ applicantur, variis in dormitoriis, si fieri possit, recumbent: quod multo magis observandum erit, si in eodem Monasterio tam Novitii, quam dicti Juniores Professi studiis operam dantes constituerentur: quo in casu, excepto

Cho-

Choro, & communi Refectorio, debita separatio fiet inter Novitios, & alios. Ad Monasterium pro dictis studiis deputatum Abbates omnes Fratres iisdem studiis applicandos mittere tenebuntur, quorum etiam, utpote juniorum, piæ & Religiosæ institutioni insuper præficietur unus Pater Religiosus, vir gravis, maturus, & pietatis exercitiis præ aliis deditus, qui illos ad exactam S. Regulæ observantiam verbo, & exemplo inducat: ex qua eadem ratione in dicto Monasterio, respectu aliorum quoque Religiosorum, disciplina ad majorem, sive Novitiorum sive juniorum Professorum ædificationem, exactissime observabitur.

§. III.

De communi studio literum.

Ut vero Fratres nostri ex lectione divina majorem consolationem, uberiores fructum accipere, & alacrius vitæ solitariæ labores, & exercitia subire valeant, hortamur Superiores, ad quos id spectat, ut in studiis Philosophiæ, & Theologiæ, aliisque disciplinis, quæ ad sacrarum literarum intelligentiam maxime conducunt, suos Monachos sedulo exerceant, eisque nulla in re defint, qua in ejusmodi studiis majorum, necnon Confratrum nostrorum, præsertim qui sunt de Congregatione S. Mauri, exemplo proficere ac subinde in rebus suis ad Dei gloriam, & animarum profectum possint utiliter occupari, ad quorum studiorum statum felicem, quæ sequuntur, declaramus observari debere.

Quamvis in vicinis Academiis passim exstent Convictus, specialiter pro Religiosis ad studia mittendis ordinati: quia tamen in pluribus Monasteriis, partim propter defectum mediorum, seu sumptuum, qui in hujusmodi Convictibus ad magnam qualitatem annuatim excrescunt, partim ob alias causas non omnes ad publicas Academias mitti potuerunt, ideoque non pauci hactenus in suis Monasteriis sine sufficienti instructione & profectu literario detenti, rudes & inhabiles, otii magis, quam librorum amatores evaserunt, cum ingenti suo, & Monasteriorum dispendio; ideo ut hac in parte per Congregationis nostræ unionem succurratur, in uno vel pluribus Monasteriis Gymnasia, & Scholæ aperiuntur, ubi Religiosi in studio Rhetorices, in Philo-

sophia, Casibus conscientiae, & materiis Theologicis, praesertim illis, quae pro cura animarum, & instructione populi in sana & orthodoxa doctrina necessariae sunt, & in aliis similibus ad sufficientiam erudiantur, & edoceantur.

In quem finem, praeter illud Monasterium, juxta superius dicta, pro studio Rhetorices, & Philosophiae destinandum, aliud constitui debet pro studiis Theologiae scholasticae, ac positivae, S. Scripturae, & SS. Canonum atque linguarum, quae ad S. Scripturae intelligentiam conducent. Quodsi unum Monasterium pro his omnibus studiis modo nominatis nimis angustum foret, duo deputari poterunt, arbitrio Capituli toties, quoties necesse videbitur, ab uno ad aliud Monasterium mutando. Professores sive Lectores & Magistri tam Rhetorices, quam Philosophiae, & S. Theologiae, SS. Canonum, & aliorum studiorum praedictorum assumuntur sive ex nostra, sive ex alia nostri Ordinis S. Benedicti Congregatione, nec ab alia alterius Ordinis assumi poterunt, nisi de speciali licentia S. Sedis Apostolicae, ad supplicationem Capituli evocentur. Ut porro Religiosi in spiritu propriae vocationis, & Religiosae disciplinae observantia tutius conserventur, ad Academias publicas nullus posthac mitti poterit, nisi a Capitulo generali, ex iustis causis, pro quovis casu particulari, id expresse concedatur.

Quatenus studia memorata in nostra Congregatione magis floreat, in Monasteriis expresse ad eadem deputatis, & ut sumptus, eum in finem faciendi, quantum possibile fuerit, evitentur, qui Theologiae Moralis studio solummodo applicabuntur, in propriis Monasteriis suis remanentes, ibidem Lectorem proprium ad hoc deputatum habebunt, qui bis ad minus in hebdomada Lectiones ex Theologia morali habeat, & ab eodem, vel alio una vice saltem ex S. Scriptura alia lectio habebitur.

Ad supra dictorum executionem Magistri, seu Professores, praeter ceteris ad hoc munus idonei, advocandi, & assumendi sunt, eisque uti respective etiam eorum discipulis, per DD. Visitatores, vel Capitulum generale, eatenus prospiciendum erit, ut commode, & sine impedimento, vel defectu necessariorum studiis vacare possint. Porro quia nec Fratres Studiosi, neque Novitii in Monasteriis, ubi studium hujusmodi, vel Novitiatus instituitur, sine incommodo, & impensis ali possunt, aliqua refusio seu com-
pensa.

pensatio facienda erit: et primo quidem curandum, ut quantum possibile, ab uno ad alterum Monasterium hujusmodi onerum translatio fiat, quatenus mutuam sibi vicem reddendo vicissim in eodem genere compensent. Si quæ vero Monasteria ad hoc qualificata, & satis capacia non sint, ea pro suis, quos ad studia, aut Novitiatum mittunt, vicissim alios Religiosos recipiant, siquidem ita occasio ferat. Sin minus, vel in pecunia moderatam aliquam refusionem, maxime si Novitii, aut Confratres Studiosi patrimonium, vel ab eorum parentibus, sive consanguineis subsidia habeant, vel in alio genere, & si non tunc statim, saltem cum tempore recognitionem præsent: ubi tamen nec exacta, & plena refusio, maxime a Monasteriis alias penuria laborantibus, exigenda, sed propter commune Ordinis & Congregationis bonum, in commodum, & pars expensarum supportanda erunt, eo solum observato, ne unum alterumve Monasterium intolerabiliter gravetur, atque ita alia vice impossibilitatem causari & admissionem tot hospitum iuste recusare possit: quod tamen arbitrio & iudicio Abbatum in Capitulo congregatorum committendum, & votis majoribus standum erit. Pro generali regula observandum est, ut sumptus pro personis ad Bonum commune Congregationis applicatis. e. g. pro Lectoribus, solvantur ex massa communi totius Congregationis: pro personis ab uno ad utilitatem alterius Monasterii translatis solvantur a Monasterio, in cuius utilitatem talis Ordinatio facta fuit: si denique mutatio fiat ad utilitatem ipsius personæ, sive Monasterii, ex quo alio mittitur, solvantur sumptus ab eodem Monasterio. Quamvis autem pro tempore in Monasteriis nostris commode habitacula pro Studio vel Novitiatu communi non existent, sed primum parari debeant, non sine difficultate & temporis mora, confidimus tamen, consilio & solertia DD. Visitorum provideri & obtineri posse, ut in majoribus Monasteriis aliquibus ad sufficientiam paretur, quod in re tam salutari necessarium erit: utque hoc sine longa dilatione, sed quanto citius possibile erit, efficiatur: eorum singulari curæ committimus.

Prædicta studia futuris temporibus in aliquo Monasterio indicare, vel dissolvere, aut etiam alio transferre, Magistros, & Lectores instituere, aut amovere extra tempus Capituli, gravi aliqua ratione urgente, possit Præses de

consilio Visitatorum, ab his tamen minus idoneos remove-
re poterunt Visitatores.

Scholastici post emensum studiorum cursum in exer-
citiis regularibus, liberi ab omnibus impedimentis occu-
pabuntur per annum, sub cura & moderamine alicujus pii
& experti Patris.

Lectores autem & Magistri sint ea prudentia, matu-
ritate, devotione, pietate, & aliis dotibus instructi, ut sci-
entiis cum pietate docendis, verbo & exemplo pares sint,
novas opiniones, vel etiam parum communes, seu minus
tutas ne doceant, S. Scripturæ sensum ne detorqueant,
Sanctorum & Doctorum placita in honore habeant, ac in
omnibus, & præcipue in his, quæ ad munus suum perti-
nent, Superiori suo subjecti sint, & obediens: nullus Al-
chimiam, Astrologiam judiciariam, aliasque periculosas, aut
prohibitæ artes & disciplinas addiscere, multo minus do-
cere, vel exercere audeat. Lectores, qui morum doctri-
nam tradent, eam, cum de ipsa Christi Lege agitur, ex
Scripturis juxta Patrum consensum expositis, & ex eorun-
dem Patrum traditione hauriant: cum autem de disciplina
& Legibus Ecclesiæ, Decreta Conciliorum, præsertim Tri-
dentini, & Summorum Pontificum consulant & sequantur:
qui autem Theologiam tractant, omisissis inutilibus quæstio-
nibus, materias utiles & necessarias ex Scriptura, & tra-
ditionis fundamentis explicare studeant.

Nullus etiam Scripta sua, vel aliena, seu libros a
se, aut ab aliis factos prelo committere, aut publicare, vel
quæ fuerint a se inventa, in ære incidenda tradere, aut
alias in publicum evulgare possit sine expressa in scriptis
licentia proprii Abbatis, & Capituli, vel Præsidis & eorum,
ad quos spectat.

Exercitiis communibus aderunt semper Scholares, nisi
a quibusdam fuerint, quod maxime decet in favorem stu-
diorum, exempti; sed ab officiis Divinis nusquam diebus
Dominicis & festivis cum eis dispensabitur, nusquam etiam
ab oratione mentali, majori Sacro, & Vesperis: sic enim
operam dabunt comparandis scientiis, ut præcipuum eorum
studium sit ad virtutem & perfectionem Status Monastici
contendere.

CAPUT III.

[De particulari Monasteriorum gubernatione.]

§. I.

De Abbate, & quæ eidem observanda sunt.

Gubernatio, & potestas, quæ Abbatibus tum per S. Regulam, tum per SS. Canones respectu suorum Religiosorum, ipsiusque Monasterii in Spiritualibus & temporalibus datur, per Congregationis erectionem non minuenda, simul autem eo intendendum erit, ut potestatem, seu officium rite secundum S. Regulam, & SS. Canones exerceant, pro sua & subditorum salute, commissique Monasterii emolumento. Suppositis igitur, nec repetitis, quæ S. P. N. (cujus Regulam in omnibus observare intendimus) in Abbate requirit cap: 2. Qualis debeat esse Abbas &c. attendendum imprimis erit, ut electio Abbatis legitime & canonice fiat juxta præscriptum ejusdem Regulæ, & juris communis dispositionem, quæ in ejusmodi electionibus Abbatum deinceps omnino servanda erit.

Quodsi innotescat aliquem precibus, aut persvasionibus, pollicitationibus, aut comminationibus per se ipsum, vel per alium eligentes sollicitasse, talis hoc ipso pro indigno judicandus, neque electio talis confirmanda, sed cassanda erit. Electus legitime non tantum confirmationem a S. Sede Apostolica petet, ratione Monasteriorum horum, quæ taxantur in libris Cameræ Apostolicæ, sed & a Reverendissimis Episcopis locorum quoad reliqua, quæ hactenus ab eisdem ejusmodi confirmationem petere consueverunt. Quodsi in casu particulari a quodam Reverendissimo Episcopo, cui a S. Sede Apostolica jus confirmandi Abbatem additum fuit, eadem confirmatio per Neoelectum Abbatem obligationi suæ conformiter petita denegaretur, ipse Abbas ab hujusmodi denegata confirmatione appellare poterit ad S. Sedem Apostolicam pro ejusmodi Confirmationis & Benedictionis gratia impetranda.

Confirmatione prævia obtenta, sic confirmatus Abbas plenam sui Monasterii administrationem eatenus consequetur, ut tamen in certis quibusdam casibus partim in jure expressis, partim in consuetudine, aut singulari ratione

fundatis, consensum sui Conventus, id est, majoris partis eorum, qui commodè ad Capitulum venire possunt, requirere, & obtinere debeat. In specie ad alienationem bonorum immobilium, sacræ & pretiosæ suppellectilis, Reliquiarum, & Antiquitatum magni momenti, Scripturarum, & documentorum Monasterii &c. sive talis alienatio fiat per venditionem, sive per transactionem, aut permutationem, aliquo modo per SS. Canones & Constitutiones Apostolicas, inter alienationes prohibitas numerata. Præter ea consensus requirendus est ad debitorum in magna summa contractionem, Monasterii novis censibus anniversariis, aliisque gravibus, & perpetuis obligationibus onerationem: quibus accensentur nova ædificia, unde Monasterii depauperatio, ipsique Conventui defectus necessariorum sequi posset: hoc insuper observato, ut quandocunque de alienatione, vel obligatione per SS. Canones, & Constitutiones Apostolicas interdicta agetur, etiam beneplacitum Sedis Apostolicæ desuper obtineatur.

Insuper etiam cum consensu Conventus expediendæ sunt Præsentationes ad Parochias, vel Beneficia, siquidem jus Patronatus non ad Abbatem solum, sed communiter ad Monasterium spectat. Item concessiones Tituli mensæ, sicut etiam admissio Novitiorum ad Professionem &c. Alia minoris momenti negotia, unde tamen periculum vel incommodum Monasterio sequi non posset, cum consilio Conventus expedienda sunt: & id, quod utilius judicatum fuerit, ex præscripto S. Regulæ resolveri debëbit. Et quidem si causa gravis & periculosa, etiamsi ex iis, quæ de jure consensus requirunt, non sit, tamen conformiter S. Regulæ tota Congregatio Monasterii convocanda, & singulorum consilia audienda sunt, quia sæpe Deus juniori revelat, quod melius est. Causæ vero leviores rectius inter paucos, id est cum PP. Senioribus consultantur: cujusmodi censentur (nisi extraordinaria ratio dubitandi, vel laudabilis consuetudo aliud svadeat) Novitiorum ad Monasterium susceptio, Fratrum ad SS. Ordines admissio &c. Graviore quoque excessus cum consilio Seniorum emendentur, & puniantur, nisi delictum occultum, vel alia rationabilis causa sit, & Abbatem moveat sua autoritate sine mora, vel aliorum præscitu procedere. Singulariter observandum, atque Abbatibus nostræ Congregationis cavendum erit, ne reditus Monasterii immodice in superfluos famulos, vel equos, item

item splendida convivia, recreationes, vel alias ad luxum & fastum expendantur; unde cavendum erit Abbatibus, ne famulos sæculares potius ad splendorem, & populorum respectum superfluum sibi conciliandum, quam ad necessarium servitium habeant: quare ut in terminis debitæ necessitatis & decentiæ persistant, de his in Capitulo rationem reddent; tales vero famulos fuscipiant, qui sint bonæ indolis, eamque morum honestatem præseferentes, ut illorum Christiana modestia omnibus sit manifesta, nullamque vanitatis ansam in vestitu, capillatura, & in conversatione sua præbeant, habitu incedant modesto, nullo modo versicolorato, non alexæ, ac vino, vel potationibus dediti, neque aliis similibus excessibus obnoxii. Extra Monasterium existentes, & sub itinere constituti DD. Abbates semper Socium Religiosum secum habeant, si commode fieri potest, reliquis vero Religiosis saltem Frater Laicus, aut si D. Abbati in casu particulari ita visum fuerit, famulus honestus pro comite adjungatur.

Cubicula Abbatum universim sint munda, & sicut servos Dei decet, modeste disposita, atque piis imaginibus exornata, exclusis profanis tam imaginibus, quam aliis ornamentis excessivis, fericis, & similibus.

Unicuique Abbati permittitur, ut si redditus Monasterii id patiantur, unum currum habeat, qui tamen non sit deauratus, neque ex serico compactus, plures etiam equos non alat, quam pro ipsius & Monasterii necessitatibus requiruntur.

Universim redditus Monasterii, habita ratione paupertatis Religiosæ, prudenter & moderate in necessitates Monasterii, & Conventus, & in eleemosynas dispensentur: si quid abundat, in futuros casus & necessitates, sive proprii, sive aliorum Congregationis nostræ Monasteriorum aservetur. Deinde quod per SS. Canones cap: *Cum ad Monasterium*, de statu Monachorum salubriter constitutum habetur, ut Abbas, cui omnes in omnibus reverenter obediant, quanto frequentius poterit, sit cum Fratribus in Conventu, vigilem curam, & diligentem sollicitudinem gerens de omnibus &c. vel maxime de Choro, & mensa intelligendum & observandum est, ut scilicet Abbates omnino festivis, & aliis quoque diebus, quantum commode poterunt, ad solatium & ædificationem suorum, cum iisdem Chorum & Mensam Regularem frequentent. Licebit proinde etiam hospites,

tes, habita consideratione personarum & circumstantiarum non solum Religiosos & Clericos, sed etiam sæculares quandoque ad Refectorium ad mensam regularem ducere, si quidem tales sint, ut pereos incommodum Conventui ex protractione, seu dilatione refectiois, neque dispendium disciplinæ regularis quo ad silentium, & lectionem ad mensam secuturum sit: qua in re illud quoque observandum est, ut in diebus jejunii & abstinentiæ nullum aliud obsonium hospitibus apponatur, nisi quod juxta S. Regulam & has Constitutiones ipsis Religiosis comedere conceditur.

Hospitalitas quemadmodum in S. Scriptura laudatur; ita exercenda est cum ea moderatione, ut in prodigalitatis vitium non transeat; hinc omnem excessum, qui intuitu hospitalitatis fieri posset, diligenti circumspectione Visitatores à nostris Monasteriis eliminabunt, cum id minimè ad ædificationem cedat, & e contrario potius scandalum generet. Pro cujusque igitur hospitis qualitate id tantum in mensa apponatur, quod ad decentem & moderatam refectioem, sublata omni superfluitate, & abusu necesse fuerit.

In cubilibus hospitem omnis excessus sive in ornatu ferico, auleis, & aliis similibus apparatus prorsus evitetur, ut Religiosa simplicitas cum modestia decenti conspiciatur, neque ad mensam vasa aurea, vel candelabra argentea eisdem apponantur, nisi forte aliqui calices, uti & cochlearia cum fusciniulis argentea quidem, non tamen deaurata apponenda videantur. In usu horum, & in expensis intuitu hospitalitatis faciendis, id specialiter considerandum venit, ut scandalum sæcularibus non præbeatur, omniaque in simplicitate paupertatis Religiosæ cum sincera charitate præstentur. Quæ vero ex annuis redditibus Monasteriorum supersunt, utiliter impenduntur tum in usum pauperum, tum in supportandis oneribus nostræ Congregationis, & ad subveniendum congrue ejusdem communibus, ac singulorum Monasteriorum futuris necessitatibus. Inter communia Congregationis onera computantur expensæ in causa Visitationum, pro Novitiis, pro studiis communibus, & aliis similibus ad religiosam disciplinam solide stabilendam spectantibus. Eleemosynæ, quæ pauperibus mulieribus petentibus largiendæ sunt, fiant a Janitore in pecunia, aut pane juxta æquitatis rationem. Caveatur vero, ut neque istis, neque nobilibus fæminis (quibus clausuram Mona-

ste-

sterii nullo modo ingredi liceat) in Monasterio etiam extra clausuram, neque in propinqua domo, aut alibi prandium, vel aliud ejusmodi, nisi ex gravi & honesta causa & semoto omni scandalo, concedatur.

§. II.

De Priore & Subpriore.

Singuli Abbates eligant, & constituent sibi Priorem Virum probatum, qui decimum quintum Professionis suæ annum saltem expleverit (auditis prius Conventualium consiliis) qui Abbatis vices in Conventu suppleat semperque in Choro, Mensa, Dormitorio cum Fratribus sit; Disciplinæ regulari unice invigilet, atque in iis, quæ Divinum cultum, pietatem, & Spiritualem profectum spectant, tum exemplo præeat, tum verbis & admonitionibus, seu correctionibus cæteros edoceat, ac dirigat.

Summopere caveat, ne per suam conniventiam, vel dispensationem Disciplinæ Regularis relaxatio fiat, sed omnia, quæ vel per Congregationem, vel proprium Abbatem ordinata, aut moribus, & usu bene introducta sunt, debita observantia custodiat, tam absente, quam præsentem Abbate.

Singulis septimanis semel, aut si opus, sæpius Capitulum habeat, in quo leviores culpæ, quas ad Abbatem deferri non oportet, per ipsum corrigantur, injuncta delinquentibus, pro qualitate culparum, penitentia salutari.

P. Priori ordinarie adjungendus est Subprior, qui proximum post Priorem locum in Monasterio habeat, pro vero Superiore semper habendus & respiciendus, quamvis præsentem in clauetro nec impedito in sua functione P. Priore, ad præcavendam confusionem, jurisdictione, & potestate jubendi, aut corrigendi non uti, sed ipse quoque P. Priori parere debeat. Absente vero, vel per ægritudinem, aliave ex causa impedito Priore, ejus officium in omnibus, maxime repentinis emergentibus, quæ dilationem non patiuntur, per P. Subpriorem suppleatur.

§. III.

§. III.

*De cæteris Officialibus, Oeconomis
Monasteriorum.*

Oeconomia Monasteriorum, quatenus decenter fieri potest, administretur per Religiosos, qui ad hoc idonei, atque in spiritu fundati sint, ut animarum periculum juste timeri non debeat: atque pro differentia locorum, & multitudine laborum, unus, vel plures, quos Abbas elegerit, Granario, Culinæ, Cellæ Vinariæ, vel Cerevisiariæ præficiantur.

Officiales isti, seu Oeconomi festivis diebus omnino, & aliis diebus, quantum per functiones officii licet, Chorum, aliaque spiritualia exercitia cum cæteris frequentent: neque enim ex hoc, quod huiusmodi officiis exterioribus præpositi, sed præcise quatenus iuste impediuntur, exempti sunt. Quod quia pro diversa constitutione Monasteriorum omnino inæqualiter accidit, non licebit ab uno ad alterum Monasterium argumentari, uti nec generale aliquid statui potest: sed consideratis circumstantiis, per Visitatores, & Abbatem loci determinandum erit, tum quæ officia Religiosis committenda, & quot officiales necessarii, tum qui, & quatenus a Choro, aliisque eximendi sint.

Duos saltem Oeconomos, seu Cellarium, & Depositarium quilibet Abbas instituere tenebitur, quorum alter accipiat omnes redditus Monasterii, alter expendat, quos instituet & ex consilio, & consensu Seniorum, sine quo nec poterit amovere.

In corrigendis quoque graviter delinquentibus, Prioris, & Seniorum Abbas consilio utatur, sicut Regula præcipit.

Rationes de datis & acceptis non conficiat Abbas, sed Cellarius, & Depositarius, qui quolibet mense coram Abbate, & Senioribus totum Monasterii statum in temporalibus, receptis, & expensis factis exhibebunt. Singulis autem annis in fine Decembris computa generalia reddituum, receptarum & expensarum coram iisdem exhibebunt, & suæ administrationis rationem reddent.

Consultum videtur, Officia tam Prioris, quam Subprioris & aliorum Officialium non esse perpetua, sed post aliquot annos (nisi specialis causa necessitatis vel utilitatis

tis Monasterii aliud postulet, & ad id Generalis Capituli consensus accedat) mutationem fieri: quatenus tum illi, qui hujusmodi functionibus diutius distracti sunt, occasionem se se colligendi habere; tum alii quoque secundum qualitates & merita sua ad honores & Officia ista promoveri possint. Quem in finem tam Prior, quam Subprior cujuslibet Monasterii, elapso triennio, per annum ad minus ab omni officio liberi permaneant.

Ut vero hæc mutatio commode sine ulla ignominia, vel præsumptione culpæ fieri possit, generale Statutum sit, ut omnes Officiales singulis annis ad initium Quadragesimæ ultro sua officia resignent, expectaturi resolutionem a suo D. Abbate, an resignationem talem acceptare, an vero ad annum sequentem rursus priora officia iisdem committere velit.

§. IV.

De Monitore.

In singulis Monasteriis eligatur a Conventu aliquis ex Senioribus Religiosis Monitor, Vir maturus, & discretus, qui ad omnem in spiritualibus, & temporalibus utilitatem diligenter attendat, & si quid vel corrigendum, vel utiliter ordinandum agnoscat, confidenter, & ex officio D. Abbatem moneat. Præcipue vero officium Monitoris in eo consistet, ut omnes de Conventu, qui forte per seipsos accessum ad Abbatem non habent, aut quocunque respectu aliqua denuntiare formidant, per ipsum Monitorem tuto, & secrete etiam non nominata sua persona, si ita petant, aperire, ac significare possint, quæ alias cum dispendio Monasterii, vel Disciplinæ Regularis Superiores lateant.

Curabit autem Monitor utpote Vir maturus, & discretus (qualis, ut prædictum, pro Monitore eligendus est) inutiles querelas aut murmura sopire, & saniora consilia suggerere: è contra quæ rationabilia, & tanti momenti judicabit, ut Abbas merito monendus videatur, si materia ipsa D. Abbatem, siue quemcunque alium concernat, libere secundum exigentiam officii sui, cum debita tamen modestia & respectu moneat, & si opus urgeat, aut denique si effectus non sequatur, D. Præsidi, vel Visitatori pro rei momento, & exigentia denuntiet.

De Divino Officio, & Spiritualibus Exercitiis.

§. I.

De Choro & Horis Cononicis.

Cum nostra Professio nos Dei laudibus celebrandis ad-
dicat, alia omnia ita ordinanda sunt, ut Officium Divi-
num in Choro nunquam intermittatur. Nec in particulari
quispiam sine speciali causa, & licentia a Choro se subdu-
cat, ut paulo ante de officialibus constitutum est.

Horæ Cononicæ secundum Breviarium Benedictino-Mo-
nasticum autoritate Pauli V. editum, & ab Urbano VIII.
ad correctionem Breviarii Romani recognitum: Missæ vero,
aliaque in Hebdomada Sancta, vel alias consveta Officia,
& Cæremoniæ secundum formam Romanam, & Calendarium
Diæcesanum peragantur.

Festa nova ex præcepto Summorum Pontificum ordi-
nata, inter quæ SS. Angelorum Custodum cum Octava, ob-
serventur, & celebrentur in omnibus Monasteriis nostræ
Congregationis. Similiter Festa Ordinis autoritate Apo-
stolica approbata, & celebrari concessa. Festum autem Com-
memorationis S. P. N. Benedicti, XI. Julii sine Octava: tum
& Festa Diæcesana &c. pro quavis diœcesi de Apostolico-
rum Decretorum ordinatione, & præcepto observanda.

Pariter sub ritu Duplici Secundæ Classis, Festa S.
Henrici Ducis Baviaræ, & Imperatoris, nec non Sanctæ
Cunegundis Augustæ, & Ducissæ Baviaræ celebrabuntur.

Ex singulari gratitudinis obligatione 26. Augusti, quo
die Congregatio hæc nostra erecta est, pro felici conser-
vatione, & regimine Sanctissimi Domini nostri Innocentii
Papæ XI. solemne Sacrum de Spiritu Sancto, & post mor-
tem (quem Deus diu servet incolumem) pro anima ejusdem
Anniversarium perpetuum in omnibus Congregationis nostræ
Monasteriis celebrabimus.

Officia minora Beatæ Virginis, & Defunctorum, item
Psalmi Graduales, & Pœnitentiales, sicut etiam Litanie
in Choro dicendæ sunt, quando, & quoties in rubricis Bre-
viarii notatur & ordinatur. Ipsum vero Officium Beatissimæ
Virginis, seu cursus Marianus, quando in Choro non dici-
tur,

tur, secundum laudabilem consuetudinem, cessante impedimento, quotidie ab omnibus privatim, vel saltem a Fratribus junioribus communiter, secundum ordinationem Abbatibus, in Capitulo, aliove loco idoneo recitetur.

Cæterum in Cantu, & Psalmodia pro majore vel minore celebritate Festorum ea differentia servanda, ut in in præcipuis festivitibus SS. Trinitatis, Nativitatis, & Epiphaniæ Domini, Paschatis, Pentecostes, Assumptionis Beatissimæ Virginis, Omnium Sanctorum, SS. Angelorum Custodum, S. Benedicti patrocinii, & Dedicationis Ecclesiæ, Laudes integræ, uti etiam Hymnus Ambrosianus, & subsequenter Prima: in aliis Festis principalioribus Laudes, simul autem Hymnus Ambrosianus, item Prima cantu Choralis secundum tonos Antiphonarum cantentur.

In solemnitate Sacratissimi Corporis Christi, & per Octavam Venerabili Sacramento publice exposito, Missæ, & Vesperæ solemniter decantentur. Similiter Tertia, vel in diebus Jejunii sexta, utra nimirum immediate Summum Officium Missæ antecedit, semper cantanda est, sicut & Vesperæ per totum annum, itemque Completorium, quando Officium Beatæ Virginis non subjungitur. Aliæ Horæ psallendo persolvi possunt, cum gravitate tamen, & distincte pausis rite fervatis.

Circa horam celebrandi in Choro Matutini, observabitur, ut media nocte Matutinum celebretur. Cum vero in quibusdam Monasteriis nostræ Congregationis ex quadam necessitate propter peregrinorum summo mane occurrentium frequentiam, in aliis ex longa consuetudine introductum sit, Matutinum mane circa horam quartam peragere, licebit continuare hunc morem, donec per DD. Visitatores, aut Capitulum generale rationes examinentur, & quid vel intuitu causæ singularis, vel intuitu omnimodæ uniformitatis, quantum possibile in tota Congregatione introducendæ, agendum sit, determinetur.

§. II.

De fervore Spiritus, Meditationibus quotidianis, & recollectione annua.

Cum ad excitandum in nobis fervorem spiritus sit præsens, idemque efficacissimum motivum recordatio obli-

gationis ad perfectionem contendendi ex emissionem vótorum contractæ, ut ea efficacius ad memoriam revocetur. hortamur in Domino omnes tam Abbates, quam reliquos Monachos, ut singulis annis faciant solemnem vótorum renovationem in solemnitate SS. Angelorum Custodum, ad quam per jejunium, & alia exercitia spiritualia in pervigilio ipsius festivitatis se præparabunt.

Ad reformationem interioris hominis, & spirituales profectum apprimè necessaria est frequens per devotas meditationes recollectio, ideo in omnibus Monasteriis, tam quotidianas meditationes, quam singularem quolibet anno recollectionem per spiritualia, ut vocantur, exercitia per octo dies ad minus introduci, & diligentissime observari statuimus.

Inprimis igitur mane, a media Sexta usque ad horam Sextam quotidie sit meditatio, sive in cellis, sive propter frigus hyemale in Musæo.

Dein sub meridiem, antequam ad prandium accedatur, brevior per quadrantem horæ recollectio, sive examen particulare, & rursus ad Vesperam, antequam cubitum concedatur, examen, seu discussio conscientie instituitur, sine ulla dispensatione. Quo tempore Prior, vel Subprior diligenter visitent, & attendant, ne ullus a Sacris istis exercitiis se subducatur.

Insuper extraordinaria, & major recollectio perannua ante dicta exercitia (quorum maximam utilitatem & fructum passim experientia demonstrat) a nullo, etiam ipso Abbate prætermittenda: sed ad hoc sanctum opus certum & congruum tempus per Abbatem singulis annis determinetur Visitatores vero in suæ visitationis decursu invigilabunt, ut hoc statutum observetur.

Constituti in exercitiis spiritualibus matutinis horis, majori Missæ, & Vesperis intererunt, & reliquo tempore solitariam in suis cellis vitam agent, & contemplationi, atque aliis pro recollectione spiritus præscriptis vacent, in fine autem Confessionem generalem annuam faciant.

Insuper, quia plerumque corpus, quod corrumpitur, aggravat animam, ac nonnullos Fratrum nostrorum in externis negotiis occupatos variæ gravesque curæ distrahunt, & turbant, unde fervorem spiritus languescere sæpe contingit: Abbas de consensu Præsidis permittet iis, quibus, & quando judicaverit, secedere ad cellas in hunc finem præ-

præparatas, ut illic per definitum sibi tempus, liberi ab omni commercio rerum humanarum se totos Divinis tradant, exercitiis Sanctæ Contemplationis, & operibus pœnitentiæ mentem reficiant, instaurentque animæ vires, quatenus ad subeundos pro Dei gloria, & Congregationis bono solitos labores, renovati Spiritu mentis suæ, & induti virtute ex alto ferventius prodire valeant.

Sacrum tempus Quadragesimæ ea puritate, quam S. Pater Benedictus exposcit, pro modulo transigere satagent Fratres nostri, atque in eum finem Abbas uniuscujusque Monasterii, congregatis omnibus in Capitulo feria quarta Cinerum, & lecto Capitulo Regulæ 49. quod incipit: *Licet omni tempore*; breviter eos hortabitur, ut Disciplinam Monasticam religiosius observare, in pœnitentiæ operibus strenue se se exercere, & sancta proposita ferventius innovare studeant.

Sacerdotes ad Sacramentum Confessionis saltem bis in hebdomada, & alii non Sacerdotes semel; qui singulis diebus Dominicis, & festis tam de præcepto, quam majoribus Ordinis ad Sacram Synaxin accedant.

§. III.

De Lectione Spirituali.

Per devotam librorum spiritualium lectionem materia paranda, & animus ad pias cogitationes, & contemplationes disponendus est. Unde inprimis providendum, ut singuli libros asceticos, & pios ad sufficientiam habeant, maxime autem Sacram Scripturam.

Legendum inprimis aliquid ex hujusmodi libris, vel libellis ante meditationem, item priusquam Chorum, & maximè antequam Sacerdotes ad celebrationem Missæ accedant. Communis autem lectio spiritualis omni die ab hora quarta usque ad quintam Vespertinam instituenda, ubi omnes in summo silentio, & quiete librorum spiritualium lectioni vacabunt: utque hoc certo servetur, Superiores diligenter visitabunt, & invigilabunt.

Publicæ insuper lectiones spirituales, more in pluribus Monasteriis jam recepto, ut scilicet ante horam Completorii omnibus Fratribus sive in Choro, sive in alio loco opportuno convenientibus, ab uno Lectore per quadrantem

cir-

circiter horæ collationes, uti antiquitus nominantur, id est ex libro singulariter devoto, pro ædificatione, ac recollectione audientium, quidpiam legatur, continuari, vel ubi in usu non sunt, introduci omnino debent, & nunquam, propter ullam causam, prætermitti.

Ad Mensam quoque in Refectorio non libri profani, & curiosi, sed devoti & salutare, unde audientes spiritua-lem, etiam dum corpus cibis reficiunt, animæ refectorem haurire possint, legendi sunt.

Qualibet die Dominica legatur aliquid de Regula S. P. BENEDICTI, ejus observantiam per nostram Congregationem, & has Constitutiones præcipue intendimus.

CAPUT V.

De perfecta Votorum substantialium Observantia.

§. I.

De Custodia Castitatis, & Clausuræ.

Ea in hoc genere cura, & custodia adhibenda est, ut omnes occasiones, etiam remotiores, & quidquid scandalum, vel malam apud alios suspensionem parere posset, accurate præcaveantur, & abscindantur. Qua de causa inprimis clausura Monasterii, de qua singularem curam P. Prior habebit, eatenus custodienda, ut nulli sæcularium accessus pateat, vel ubi justa necessitas postulat viros (fæminis semper exclusis) sæculares admitti, v. g. opifices, id non nisi cum præscitu & licentia Abbatis, vel P. Prioris fiat.

In hujus exactæ custodiæ finem, Ostiarius clavem sub prandio & cœna, occlusa diligenter porta, apud præsentem in mensa deponat, ut interim nemini accessus pateat.

Multo minus aliquis Conventualis clausuram egrediat sine simili licentia, eaque vel speciali in casibus, & causis specialibus, vel generali Officialibus pro exigentia officiorum concedenda: hæc ipsa tamen nulli indefinite, sed limitate, vel ad certas horas concedenda est, idque non sine socio Religioso, aut in casu quodam forte extraordinario, saltem famulo adjuncto.

Præterea, quod in S. Regula cautum habetur, ut ea, quæ extra Monasterium, vel clausuram visa, vel audita sunt

sunt, per Officiales & quoscunque, non referantur ad Conventum &c. debita observantia custodiatur, ita quidem, ut de materia ullatenus scandalosa, vel quæ pravos animorum affectus, suspiciones, murmuraciones, aut etiam inutiles distractiones, & in spiritualibus turbationes causare possunt, in Conventu referre, aut recensere non liceat.

Cavendum insuper, & occasiones amputandæ sunt, ne Religiosi cum fæminis familiaritatem, conversationem, aut communicationem habeant, nisi præcise, quatenus justa, & nota necessitatis, vel utilitatis causa in Officialibus, & quandoque in aliis iudicio Superiorum, quorum licentia specialiter, & expresse hoc casu requirenda est, indubie exigit. Eo nihilominus custodito, ut quicumque quacunque ex causa, vel licentia ad colloquium fæminarum in publicum admittitur, nonnisi cum religiosa modestia, & gravitate cum iisdem converseetur, neque ultra tempus, locum, & modum præscriptum cum eisdem converseetur; si quem in hoc genere incautum, aut ullo modo scandalosum Abbas, aut Visitatores invenerint, eum vel ab officio amoveant, vel in posterum nunquam amplius ad similem occasionem, vel conversationem admittant.

§. II.

De Abdicatione proprietatis.

Proprietatis vitium (uti merito a S. Patre nostro appellatur) a Monasteriis nostris omnino eliminandum est, ne quisquam in re temporali quacunque ullum Dominium, vel jus qualecunque, utpote cujus omnino in singulari incapax est, sibi imaginetur, & fingat, neque etiam talem affectum ad rem quamcunque concipiat, quin eam ad nutum Superiorum sine ulla contradictione, vel murmuracione dimittere sit paratus.

Si quidpiam singulariter uni, vel alteri per amicos mittatur, vel quacunque ratione obvenit, id recta Superioribus offeratur, vel D. Abbati, vel P. Priori, pro qualitate vel quantitate rei: qui Superiores talia ad usum revocabilem ei, cui destinata sunt, si rationabile videtur, concedere possunt, sed non debent; imo si taliter oblata fuerint pretiosa, superflua, & magis, si singularitatem, vel

de-

deformatatem in Conventu introducerent, nullo modo concedi debent.

Esculenta, & poculenta ad commune Refectorium deferri debent, si quidem raro, & moderate quidpiam offeratur; secus inhibendæ, nec acceptandæ sunt tales oblationes. Nullus in Conventu pecuniam ullam detineat, sed delinquentes in hoc genere, etiam pro modica & minima quantitate, congruis pœnitentiis puniantur.

Officiales, qui pro exigentia suorum officiorum pecunias detinere, ac dispensare debent, in hoc juxta voluntatem Abbatis agant, nec sibi particulariter sine præscitu, & licentia ejusdem quidpiam applicent, vel aliter expendant, quam ex injuncto officio, vel jussione Abbatis debent.

Habeat P. Prior capsam aliquam, & moderatum ærarium, in quod pecuniæ Conventualibus oblata reponantur; liceatque P. Priori talia Conventualium oblata pro ipsorum Monachorum indigentis, aut pro necessitatibus discrete dispensare, sine ulla tamen obligatione, aut jure quæsito illi, cui oblata sunt. Ipse vero P. Prior teneatur singulis annis dare rationem D. Abbati de omnibus ad ærarium Conventus acceptis, & expensis: Neque tamen id, quod finito anno ultra expensas restabit, statim eidem tradere debet, sed proportionatam quantitatem pro exigentia futurarum expensarum in manibus, & capsam suam retinere potest, quod vero abundat, D. Abbati tradetur in usum, & utilitatem Monasterii erogandum.

Ut vero proprietatis vitium non solum in pecuniis, sed in omnibus etiam aliis rebus extirpetur, & præcaveatur, singulis annis cum scheda quadragesimali bonorum operum, ex præscripto Regulæ ad initium Quadragesimæ afferenda, dent singuli aliam schedam, seu Resignationem omnium rerum, quatenus unusquisque in conscientia securus esse possit, nihil se, insciis Superioribus, detinere.

§. III.

De Obedientia, & Reverentia Superioribus exhibenda.

Proprium, & principale requisitum vitæ, & Status regularis est Obedientia, quam pro merito toties commendat
&

& inculcat S. Regula nostra; ab omnibus proinde, qui nomen & meritum veri Religiosi desiderant, sancte observanda. Et quidquid a DD Abbatibus, cæterisque Congregationis nostræ Superioribus jubetur, quod illicitum, & Regulæ seu instituto contrarium non est, sine contradictione & murmuratione implendum erit.

Si quid injungatur, quod difficile, aut supra vires, vel qualitates suas esse videretur, v. g. Si quis officium per Religiosos administrari solitum fuscipere, si docere, concionari &c. jubeatur, licebit quidem modeste se excusare, & rationes in contrarium allegare, attamen pertinaciter judicio suo insistere non licet; sed si auditis rationibus hujusmodi Superior in sua jussione persistat, Religiosus Subditus non suam, sed Superiorum Voluntatem sequatur, & confisus de adjutorio Dei, obediat.

Singulariter, & sub gravi pœna prohibitum sit, ne quis cum Abbate, vel Priore suo & aliis Superioribus proterve contendere, vel ullo modo eos, quos vice, & nomine Christi sibi præpositos scit, verbis, aut signis quibuscunque despiciere, vel injuriare præsumat. Sed si quis causam etiam justam contradicendi, vel mandatis Superiorum se opponendi habere putat, eam modeste sine expostulatione proponet, quam utique Superiores secum prudenter ponderabunt, & quatenus justum, & expediens videbitur, deferent, & condescendent. Si hoc non fiat, adeoque Religiosus quicumque injuste, se opprimi & gravari judicat, salutare appellationis remedium conceditur, servato tamen tum Juris, & instantiarum ordine, tum debito moderamine, & modestia religiosa: nimirum, si quis a P. Priore se injuste punitum vel alio modo gravatum putat, ad D. Abbatem quidem libere appellare potest, uti semper omnibus in quacunque causa liber accessus ad eundem patere debet. Attamen nullus tunc statim, quando corripitur, quasi stante pede in vocem appellationis erumpat, quod sine despectione immediati Superioris hand fieret, sed correptionem, vel etiam poenitentiae dictationem in religiosa humilitate excipiat, primosque, & præcipites animi motus coerceat, ex intervallo autem, ubi animo serenato, & deliberatione prudenti præhabita, appellationem necessariam judicat, D. Abbatem adeat, prius tamen a P. Priore, & more consveto licentia petita.

Ab Abbate fiet appellatio ad Visitatores, a Visitatoribus

ribus ad Præsidem, & ab hoc ad Capitulum, a Capitulo vero immediare ad Sanctam Sédem Apostolicam, ad quam etiam semper, & quandocunque liber pateat recursus.

CAPUT VI.

De temporis per totam diem distributione.

Ut otiositas, quæ religiosis animabus maxime inimica, & infesta est, in Monasteriis nostræ Congregationis locum, & tempus nullum inveniat, singulis totius diei horis certæ occupationes assignantur, quas strictè observari, curæ Superiorum, maxime P. Prioris in Conventu semper præsentis, committitur, & injungitur: Nimirum hora constituta excitantur Fratres ad Matutinum.

Ubi Matutinum media nocte celebrandum erit, hora quinta excitatio fiet. Media Sexta usque ad Sextam completam meditationi matutinæ sedulo omnes incumbunt. Quadrante post Sextam, dato brevi signo campanæ in Choro Prima persolvenda erit.

Modico temporis intervallo quod inter Matutinum & Meditationem, item inter hanc, & Primam intercedunt, partim corporis necessitatibus, partim singulari devotioni, ac precibus Matutinis destinata sunt.

Post Primam in Choro persolutam, & Capitulum finitum usque ad summum Officium, Patres, seu Sacerdotes Missas celebrabunt. In celebrando vero, quantum fieri potest, servetur ordo per determinationem horæ, vel temporis certi, quo quilibet Sacerdos celebrare debet, ita, ut una Missa post alteram habeatur, quatenus devoti fideles in Ecclesiam venientes, omni tempore Sacrum audire possint, prævia & subsequente debita præparatione, & recollectione. De reliquo seu Theologicis, seu Casisticis, seu pro qualitate personarum aliis studiis, secundum dispositionem Superiorum vacandum erit.

Media nona, vel in diebus jejuniorum hora nona signum dabitur ad officium summum, & Horas duas Canonicas ante, & post illud modo ante dicto persolvendas.

Tertio quadrante ante decimam, vel in diebus jejunii ante undecimam recollectio particularis, seu ut vocant, Examen particulare, dato ad hoc signo, fiet.

Deinde ad Mensam, seu Refectorium eundem, serva-
to

to semper silentio extra horas specialiter colloquio, & recreationi deputatas.

Refectio facta, consveto more sub Psalmo Misere-re, e Refectorio exeundum sive ad Chorum, sive ad locum Capitularem, ubi gratiarum actio compleatur: mox Nona psalenda erit in Choro.

Post hoc hora circiter colloquio, & honestæ recreationi conceditur, videlicet usque ad mediam primam, vel si dies jejunii sit, a duodecima usque ad primam.

Recreatione terminata, vel toto tempore usque ad Vesperas studiis incumbendum, vel pro qualitate personarum, aut exigentia circumstantiarum hora nona aliis exercitiis, quatenus secundum judicium Superiorum singulis convenire & expedire videbitur, deputari potest: v. g. pro addiscendo Cantu maxime Choralis, pro conferentia in Castificis, aliisque literariis materiis, & denique pro opere manuali &c. Qua etiam hora ab Officialibus, Opificibus, aut Ministris petantur, quæ petenda, & dentur, quæ danda sunt.

De reliquo tempus pomeridianum usque ad Vesperas studiis & lectioni librorum spiritualium impendatur. Licebit tamen ordinarie singulis septimanis semel, aut pro ratione temporis & tempestatis aliquando etiam bis ad campos ambulare, petita & obtenta licentia Superiorum.

Hora tertia Vesperæ cantandæ, post quas ab hora quarta usque ad quintam lectio spiritualis erit, ut ante dictum est.

Cœna finita per mediam horam honesta recreatio conceditur, ita tamen, ut tam relaxationes pomeridianæ, quam colloquia post collationes serotinas non permittantur in feriis sextis Quadragesimæ, nec per totam majorem Hebdomadam usque ad Sabbatum sanctum exclusivè.

Tertio quadrante ante septimam per unum Lectorem ex Collationibus SS. Patrum, vel aliis libris devotis legendum per quadrantem circiter horæ, subjungendum mox hora septima Completorium.

Denique cum recollectione vespertina seu examine conscientiæ &c. dies concludenda, ita ut hora octava omnes in quiete & in Cellis sint.

Circa hunc ordinem diei limitatio quædam, excepto tamen Choro, fieri poterit ab Abbate, juxta rei, personarum, præcipue Lectorum & Scholasticorum, & temporis

exigentiam, si ob certas & particulares causas non semper ita exacte in omnibus observari possit.

CAPUT VII.

De Victu, Jejunio, & Amictu ad necessitatem sine superfluitate.

§. I.

De Cibo, & Jejunio.

Ordinamus, ut ex arbitrio per S. Regulam Abbatibus dato, quod hactenus ratione victus observatum fuit, in posterum in singulis Monasteriis observetur.

Ultra jejunia Ecclesiastica in omnibus Monasteriis ulteriora, seu Regularia jejunia observanda sunt. Et quidem per totum annum singulis diebus Mercurii & Veneris (tempore Paschali, & Natalitio usque ad Octavam inclusive Epiphaniæ excepto) tam a carnibus, quam altera refectio-
ne abstinendum.

In Adventu per totum jejunandum est, ita, ut ab altera refectio-
ne abstinenceatur, sola Collatiuncula consveta loco Cænæ concessa. In hebdomada vero integra ante Adventum, & per decem dies ante feriam Cinerum, dempta sexta feria & Sabbato, aut jejunio Ecclesiæ, jejunium & abstinentiam ab esu carnis relaxamus, & ut aliquod obsonium in prandio & cœna addatur, indulgemus.

In honorem Beatæ Virginis jejunium regulare servabitur in Vigiliis Nativitatis & Purificationis ejusdem: omnes quoque jejunabunt in Vigilia festivitatis SS. Angelorum Custodum.

§. II.

De Habitu, & Tonsura.

Inter principaliora, quæ in visitationibus observari, & ubi necesse fuerit, reformari debent, id erit, ut tam Conventuales omnes, quam respectivè etiam Abbates habitu, & tonsura decenti & honesto, simulque modesto, sine vanitatibus sæcularibus vestiti incedant intra & extra Monasterium, nullo etiam modo vestimentis sericis, & similibus utentur.

In

In specie omnia vestimenta exteriora etiam tibialia, non alterius, quam nigri coloris sint, eaque lanea aut lineæ.

Deinde in Congregatione nostra omni modo quoad vestimentorum formam, etiam quoad materiam æqualitas & pariformitas introducatur. Quod solertiæ DD. Visitatorum committitur, ut tempore visitationis circa pariformem habitum, & tonsuram interim ipsi eatenus rem componant, quatenus ad eorum relationem in proximo Capitulo generali ultimato statui possit, quod decentissimè videbitur.

In consideratione hujus conformitatis quoad indusia & lectisternia nihil quidem mutetur quoad eos, qui jam professi sunt, nisi ultro ipsi pietate ducti ita velint, ratione vero aliorum, qui in posterum Professionem emittent, statuimus, ut observetur, quidquid in proximo Capitulo generali determinabitur.

CAPUT VIII.

De infirmis Fratribus.

Quia S. PATER BENEDICTUS affectu vere paterno infirmis prospexit, & Caput 36. Regulæ ordinavit, infirmorum curam ante omnia, & præ omnibus adhibendam: item maximam curam Abbatis esse debere, ne aliquam negligentiam patiantur. &c. Ideo nec sumptibus, nec labori parcendum, sed omni modo curandum erit, ut quæ pro salute tum corporis, tum animæ necessaria sunt, in tempore, & prompte subministrentur.

In singulis igitur Monasteriis Abbas cum consilio, & matura deliberatione eligat certum, & idoneum Medicum, qui tempore necessitatis succurrere sit obligatus, eique hanc libertatem concedat, ut, quæ ægrotantibus necessaria judicabit, sine respectu sumptuum præscribere possit.

Porro qui infirmitate quacunque corripitur, tempestivè vel Abbati, vel Priori statum suum indicet, & confidenter conferat tam circa medicinam, aut Medicum advocandum, quam etiam de cibo & potu conducente: item exemptione a Choro, & si quid aliud pro reparatione sanitatis necessarium videbitur.

Nulli quidem liceat sine expressa licentia Superiorum Medicum advocare, aut per literas consulere, vel etiam a præsentem medicinam accipere; ipsi vero Superiores dif-

fici-

ficiles non erunt, si prædicto modo confidenter status, & causæ rationabiles significantur.

Uterius autem sollicitè curandum, & providendum, ut ægrotus Medici judicio se plene submittat. In quem finem idoneus Minister destinandus, qui sedulam infirmi curam gerat, & accuratè acceptam a Medico instructionem observet, contraria, vel noxia nullatenus admittat.

Præter Ministrum, seu famulum unus ex Conventu Vir maturus, sive in genere pro omnibus, sive particulariter pro singulis infirmis deputetur, qui circa ægrotantem altiore inspectionem habere, eundemque tam verbis, & frequenti visitatione consolari, quam etiam, quæ necessaria videntur, procurare, & si defectus appareat. P. Priorem, vel D. Abbatem tempestive monere possit.

Ipsè etiam Abbas non intermittat sæpius ægrotantes visitare, quibus magnum solatium, & dolorum levamen erit, si in afflictione sua paternum erga se affectum advertant, & experiantur.

Multo magis ipsi Conventuales, seu Confratres in hoc casu necessitatis, seu infirmitatis ex sincera charitate obsequia, & solatia sibi mutuo præstent, & quantum infirmo commodum, & expediens est, sive recreationis, sive etiam alio tempore, cum licentia tamen P. Prioris infirmariam accedant, & infirmum consolentur, & recreent.

Quia vero major semper de salute animæ, quam corporis esse cura debet, eo inprimis animi studio adlaborandum, ut infirmus in anima, & conscientia bene dispositus sit & maneat. Proinde cavendum, ne vanis, & variis colloquiis Spiritus distrahatur, sed magis ad pietatem, patientiam, & resignationem, item frequentem Sacramentorum iterationem per eos, qui ex ordinata charitate eum visitare volunt, disponatur.

Quod si mortis periculum propinquum appareat, ordinabunt Superiores, ut frequentes ex idoneis libris-lectiones, adhortationes quoque, & suffragia Fratrum non desint, quibus Spiritus a corpore migraturus feliciter ad Dominum dirigatur.

CAPUT IX.

*De conformatione Disciplinæ Regularis cum
aliis nostri Odrinis Congregationibus.*

Præter hactenus constituta, supersunt complura alia particulariter circa omnes mores, observantias, & cæremonias, ipsamque Disciplinam Regularem in omnibus Monasteriis nostræ Congregationis pariformiter introducenda, & observanda. In quibus ut conformitas, & solida Regularis Disciplina introducatur, desuper Constitutiones particulares conscribentur, singula capita Regulæ S BENEDICTI declarantes, ad instar Constitutionum Congregationis Cassinensis, & S. Mauri, & aliarum, & juxta laudabiles earundem praxes, colligendæ a quibusdam ad id habilioribus a Capitulo Generali deputandis, & intra triennium in debitum ordinem redigendæ, atque a futuro Capitulo Generali revidendæ, eum in finem, ut Sedi Apostolicæ pro conformatione præsententur.

Quæ vero futuro tempore ulterius disponenda, & corrigenda occurrunt, circa ea in Visitationibus, & Capitulis triennialibus inquirendum, atque defectus hujusmodi per chartas Visitationum, & recessus Capitulorum emendandi erunt. Et quidem circa pariformem introductionem Regularis Disciplinæ, respiciendum imprimis erit ad S. Regulam, ubi satis expressum, & prospectum est, neque aliud fere desideratur, quam debita observatio, & executio.

Deinde sicubi ad S. Regulam declaratione aliqua, vel singulari studio opus videbitur, ad Statuta aliarum supradictarum Congregationum recurrendum, eoque semper collimandum erit, ut inter omnia Monasteria nostra conformitas cum supradictis Congregationibus, tam in celebratione Generalis Capituli, quam in electione Præsidis, Visitatorum, & Abbatum, uti etiam in reliquis omnibus, quæ Spiritualem & temporalem totius Congregationis nostræ Bavaricæ, & singulorum Monasteriorum directionem concernunt, conformatio omni meliori modo introducatur.

Unde DD. Visitatorum curæ specialiter committitur, ut statim in prima Visitatione diligentissime inquirent, ubi & in quibus discrepantia, & difformitas usu, vel abusu introducta sit: simulque rationes & causas disparitatis, aut
rela-

relaxationis perquirant, & si quid alicubi irrationabiliter declinatum agnoscant, ex melioribus rationibus Superiores, & Conventuales ad pariformem, quæ in dictis aliis præfatarum Congregationum Monasteriis laudabiliter viget, disciplinam disponant. Quod si vero obstacula seu causæ contradicendi alicujus momenti, & probabilitatis opponantur, res ad Capitulum triennale referenda, ibique communi consilio statuendum erit, quod consideratis considerandis practicabile judicabitur, habito, ut prædictum est, respectu tum ad S. Regulam, tum ad dictarum Congregationum Statuta, a quibus temere sine certa & iusta causa non declinabitur.

Ad horum Constitutionum observantiam tenebuntur omnes & singuli Abbates, & Religiosi Monasteriorum omnium in brevi Apostolico Erektionis sub datum Romæ die 26. Augusti 1684. expressorum, nec non aliorum de dominio duntaxat Serenissimi Electoris utriusque Bavarie Ducis &c. quorum Abbates pro facta sibi a S. Apostolica Sede facultate nostræ Congregationi vel jam accesserunt, vel in posterum accedent.

Si quid porro cum tempore mutandum, innovandum, vel minuendum, aut alias addendum consebitur; poterit id fieri in Capitulis Generalibus, ita tamen, ut, quæ taliter in Capitulo Generali decernentur, vim legis non habeant, quin a Capitulo sequenti fuerint confirmata, & quatenus his Constitutionibus contraria fuerint a S. Sede Apostolica approbentur.

Quod si quis Abbas, vel Monachus ex præfatis Monasteriis sic in Congregationem unitis vel uniendis dixerit, se ad has Constitutiones non teneri, vel quod ei pro libitu liceat a Congregatione discedere, & exemptioni a S. Sede Apostolica ad formam Helveticæ Congregationis concessæ renuntiare, a Regularibus Superioribus suis tanquam Apostata puniatur.

Nobis propterea Cælestinus Abbas Præses, & alii Abbates exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt,

stunt, ad effectum præsentium duntaxat, consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium. & Prælatorum, qui rem maturè pluries discussserunt, consilio, omnes & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus Decernentes easdem præsentis literas, & Constitutiones præinsertas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore; suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuntios aliosve quoslibet quacunq; præeminentia & potestate fungentes, & functuros, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si quid secus, super his, a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, & Monasteriorum præfatorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis & consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus in judicio, quam extra illud, ubicunque locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo

Aaa

Pisca-

Piscatoris die VI. Februarii 1686. Pontificatus Nostri, Anno Decimo.

S. Congregationis EE. DD. S. R. E. Cardinalium
Super negotiis Congregationis Bavaricæ Ordinis
S. Benedicti a S. D. N. Innocentio PP. XI. specialiter deputatæ

Resolutiones ad infra scripta dubia.

I. An Abbates electi ad Abbantias & Monasteria in Libris Camerae non descripta, teneantur petere ab Episcopis, in quorum Diocesis sita sunt dicta Monasteria, non solum Confirmationem, sed etiam Benedictionem, cum in Literis Apostolicis fiat tantum mentio de confirmatione, licet resolutio hujus S. Congregationis sub die 14 Maij 1682. loquatur de Confirmatione, seu Benedictione?

II. An Diocesani teneantur, mittere Commissarium ad interessendum Electioni, ne sub pretextu ignotæ qualitatis electi, denegare valeant confirmationem, & an tali casu Diocesano renuente confirmare Electum, liceat recurrere, sive ad S. Sedem, sive ad Nuntium Helveticum?

III. Ad quem spectat confirmare, & benedicere prædictos Abbates, sede Episcopali vacante, aut administrante Ecclesiam Delegato Apostolico?

IV. An Congregatio hujusmodi supponenda sit in totum Jurisdictioni Nuntii Helvetici, qui alium, veluti Privilegiorum Conservatorem substituere possit cum facultatibus eidem Nuntio præfato committendis?

V. An renuentibus Monachis Mnrii Superioris Quercus vulgò *Obernaltaich*: remanere in Congregatione, non obstante proprio consensu, ab initio præstito, deputanda sit Persona idonea, quæ assisendo Visitationi de præfato Monasterio faciendæ, possit renuentes Monachos remove, & in aliis sibi bene visis Monasteriis collocare?

VI. An Monasterio alias dictæ Congregationi legitime unito, liceat ab eadem recedere?

VII. An liceat Canonicis Ratisbonensibus dismembrare Parochiales, Mensis Abbatialibus unitas?

VIII. An recusante Vicario Capitulari ejusdem Ratisbon:

bon: Ecclesiæ publicare indulgentias a S. D. N. concessas ab alio peti possit publicatio, & a quo?

IX. An admittenda sit forma juramenti in Manibus Augustani Episcopi emissi a novo Abbate Sancti Montis Andecen:

X. Stante Congregationis exemptione ad quem spectet Capituli directio, & quomodo in Electione procedendum?

*Eadem S. Congr: ad proposita dubia, ut infra
resp: vid:*

Ad I. Benedictionem Abbatum reservandam Episcopo, in cujus Diœcesi Abbatia, non tamen in Libris Cameræ descripta reperitur, tanquam delegato Sedis Apostolicæ, & Ejusdem Sedis Autoritate impertiendam: ipsoque renuente, peti posse, a quocunque Episcopo communionem Sedis Apostolicæ habente, eodem jure delegato semper forma præscripta à Cæremoniali in benedictione Abbatum facienda Autoritate Sedis Apostolicæ.

Ad II. Posse Ordinarium, in cujus Diœcesi Abbatia reperitur, mittere unum tantum Commissarium ad interveniendum electioni, secutaque electione, transmittendum illius instrumentum ad Episcopum; Ipsoque renuente intra trimestre confirmare, posse eligentes recurrere, ad Nuntium Helveticorum, Eique proinde tribuendam facultatem confirmandi Autoritate Apostolica Abbates electos ad Monasteria in Libris Cameræ non descripta.

Ad III. Quo ad Monasteria prius subjecta Ordinariæ Jurisdictioni, Confirmationem Sede vacante seu dato Administratore per Sedem Apostolicam spectare ad Nuntium.

Ad IV. Posse Helveticorum Nuntium in Congregationem exercere per se, vel per alium ab ipso deputandum, eandem facultatem, quam habet intra limites suæ Nuntiaturæ.

Ad V. Providendum à Nuntio Helveticorum.

Ad VI. Provisum per Constitutiones.

Ad VII. Transmittendam ad S. Congregationem informationem super statu, & qualitate singulorum Parochialium.

Ad VIII. Recurrendum ad Nuntium.

Ad IX. Non sustineri formam Juramenti nec deberi Episcopo, nisi reverentiam non autem fidelitatem; & servandam formam Cæremonialis.

Ad X. Mortuo Abbate per Priorem notificandam Præ-

fidenti vacationem, atque per eundem Præsidentem, assignandum & determinandum tempus; & diem Electionis faciendæ, convocatisque statuta die Monachis, vocem habentibus; Præsidentem, sine voto tamen, eoque impedito, Primum Visitatorem, & deinceps in casu impediti Primi, secundum, & successive antiquiorem Abbatem non impeditum, Capitulo præsidere debere. Per electores vero procedendum ad electionem Abbatis, per secreta Suffragia, Eumque, in quem concurret major pars votorum, scilicet ultra medietatem eligentium, ita, ut unus supra medietatem sufficiat, habendum pro legitimè Electo, & Electionem legitimam pronuntiandam. Quodsi intra tempus trimestris, vocales ad electionem non deveniant, vel post trina scrutinia, in nullo major pars votorum convenerit, tali casu, electionem intelligi debere devolutam ad solum Præsidentem. Romæ 14. Januarii 1687. Prædictas resolutiones S. Congreg: confirmavit S. D. N. Innocentius PP. XI. suo Brevis 21. Martii 1687. & habetur Bull: M. T. XI. p. 510. edit: Luxemburg.

Confirmatio quorundam Decretorum pro felici regimine Congregationis Cassinens: Ordinis S. Benedicti jussu Capituli Generalis editorum.

C L E M E N S PP. XII.

Ex injuncto nobis cœlitus Apostolicæ servitutis munere ea, quæ pro felici prosperoque Christi fidelium Altissimi obsequiis sub savi Religionis jugo mancipatorum regimine, & gubernio provide facta & ordinata esse noscuntur, ut firma atque illibata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a nobis petitur, libenter constabilimus.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Michael Franciscus Vailetus Procurator Generalis Congregationis Cassinens: Ordinis S. Benedicti, quod in Capitulo Generali Congregationis hujusmodi in Civitate Paduana Mense Majo proxime præterito celebrato ad effectum evellendi quosdam abusos, qui in nonnulla Monasteria dictæ Congregationis inducebantur, septem digniores Abbates ejusdem Congregationis, consilio, sapientia, & prudentia præditi, nempe unus pro quacunque Provincia Congregationis hujus-

huiusmodi electi & deputati fuerint, qui pro bono Congregationis prædictæ regimine, nonnulla decreta ordinarunt, quæ pro constabiliendis regulari disciplina, statutorumque observantia, nec non debita huius sanctæ Sedis Constitutionibus reverentia conservanda à pleno Definitorio approbata fuerunt, tenoris, qui sequitur, videlicet: Decreta pro bono regimine Congregationis.

§. 2. Cum multi iique graves abusus in quibusdam Monasteriis nostræ Congregationis irrepserint, & sensim, atque in dies serpere intelligantur, quibus disciplina regularis non solum aperte negligitur, sed etiam temerè labefactatur, Reverendissimi Definitores huic malo occurrere, mature & prudenter cupientes eam Provinciam nobis demandarunt, ut re diligenter examinata, secerneremus ea, quæ omnino corrigenda viderentur. Quare duximus ea, quæ sequuntur, capita animadvertere, eorumque iudicia decernenda proponere.

§. 3. I. Quia compertum est, ex privatis hospitiiis mala & gravia mala proficisci, ideo statuimus, ut in locis, in quibus Monasteria nostra existunt, Hospitia pro Abbatum & Monachorum habitatione non habeantur, exceptis iis, quæ ab antiquo tempore constituta fuerunt, dummodò tamen Ecclesias ad usum & commoditatem Populorum annexas habeant.

§. 4. II. Ac quoniam in declarat: Cap: 6. n. 9. hæc habentur... licentiæ vero discedendi a Monasterio infra annum recreationis, vel etiam devotionis causa, seu quovis alio prætextu Fratribus nostræ Congregationis à Definitoribus, vel Regimine, aut a Prælati non concedantur, nisi ex rationabili causa & raro ad evitandas evagationes &c. propterea Abbates tempore bacchanalium non permittant morari Monachos extra Monasteria, nequè prætextu adeundi consanguineos vel affines, nec alia qualibet quæsita causa. Adolescentibus autem & junioribus donec non fuerint Sacerdotio initiati, non concedant facultatem pernoctandi extra claustra neque recreationis, neque etiam causa devotionis, nisi in casibus Constitutionibus permissis.

Quodsi causæ postulent dari facultatem aliquibus ultra unius diei iter eundi, tunc omnino servantur ea, quæ in Declarat: Cap: 67. n. 8, 9. & 13 servanda commemorantur.

Similiter dicti Superiores nunquam permittant aut to-

le.

lerent, quod Monachi, deposito habitu Monastico vel Personali incedant, vel ludicros actus recreationis causa in ipsomet Monasterio, aut alibi quomodocunque exerceant.

§. 5. III. Declaratio Cap: 67. ita statuit num: 11. Quodsi Prælati mora extra Monasterium tres Menses excesserint, Præsidens & Visitatores illi Monasterio Administratorem deputent... & merito cum scriptum sit: Veruntamen sanguinem eorum de manu tua requiram... Quodsi etiam minori tempore sine causa abfuerint, sciant Prælati se & apud Deum reos esse, & pro modo culpæ a Capitulo Generali vel regimine puniendos, dum constiterit sine causa eos abfuisse.

§. 6. IV. Prælati quam diligentissime animum attendant ad ea, quæ habet regula in decl: Cap: 2. n. 2. Scilicet ut subditos reddant in obsequendo promptiores, ipsa forma gregis fiant & Duces agendorum Ergo regularibus observantiis, Chori, Refectorii cæterisque semper intersint &c. Quod vero hoc loco Abbatibus regiminis faciendum regula inculcat, id ipsum multo magis a Prælati faciendum volumus, qui nullam administrationem habent, vulgo dicti nullatenenti.

§. 7. V. Mutationes Monachorum non alia ratione fiant, quam uti monet Regula in Declarat. Cap: 67. n. 15. Ut autem lites omnes, quæ mutationum causa oriri solent, de medio tollantur, statuimus, quotiescunque Monachi mutati fuerint auctoritate Capituli Generalis vel Dietæ, vel si extra tempus congressus, Prælati aliquem mutare voluerint, debere Monasteria, a quibus mutati discedunt, iis subpeditare omnia necessaria. At si quis Monachus extra id tempus mutari petierit, ob eamque rem importune institerit & si discedendi facultatem impetret, nihil tamen a quopiam exigere possit.

§. 8. VI. Cum Decretis S. Congregationis Concilii de regularibus Apostatis & ejectis ann. 1624. cautum sit, ut una quæque Religio habeat carceres in qualibet saltem Provincia ad incorrigibiles, scandalosos, criminosos ac similes puniendos & coercendos, nos &si Congregationis Monasteria singula privatos habeant carceres juxta Constitutiones nostras, tamen ad tutius & commodius eosdem illos compescendos assignamus publicos carceres in Monasterio S. Petri de Perugia pro Provincia Romana & Etrusca, in Monasterio Montis Casini pro Provincia Neapolitana, in Mo-

nafterio S. Martini Panormi pro Sicula, in Monasterio S. Salvatoris Papiæ pro Lombarda & Ligura, in Monasterio S. Justinæ de Padua pro Veneta, in quibus detineantur. Ne vero hæc Monasteria injuste graventur, decernimus omnia necessaria tam pro expensis ad transmissionem reorum, quam pro victu & vestitu ab illo Monasterio tribuenda esse, cui reus nomen dederit. Possint tamen Prælati ad aliquod ex assignatis Monasteriis extra Provinciam mittere hujusmodi criminosos, dummodo Abbas illius Monasterii consentiat vel Capitulum Generale, aut Regimen id præcipiat, salvis semper, quæ de expensis dicta sunt.

§ 9. VII. Cum autem non levis inolevit abusus, quod nempe contra Monachos, ut supra, delinquentes non conficiantur processus super qualitate & verificatione delicti ab eis commissi, volumus quod in posterum in singulis casibus, in quibus aliquis Monachus crimen patrauerit, ob quod puniri mereatur, Superior processum per aliquem peritum confici omnino curet, deinde delinquentem pro modo culpæ puniat; Processum vero in Archivio Monasterii aservandum reponat, ut si unquam idem Monachus pluries deliquerit, hujusmodi processus inservire possit ad probandam ipsius incorrigibilitatem, quæ ut plurimum ex defectu debitæ probationis excluditur.

§ 10. VIII. Quia sæpe ex nimia ædificandi cupiditate Monasteria magnam jacturam patiuntur, meminerint Prælati & Visitatores ea, quæ de ædificiis præscribuntur in Declarat: Regulæ Cap: 66. Quæ quidem de ædificiis constituta intelligi atque observari volumus, etiam de extraordinariis expensis in Hospitibus suscipiendis, in ornatu Monasteriorum & Templorum & aliis hujusmodi. Quare Visitatores Provinciæ curent diligenter, ne hac in re a quopiam peccetur, & si deprehenderint aliquid contra laudati capituli Declarat: admitti aut tentari, etiam extra actum Visitationis certiore faciant Patrem Præsidem, qui statim ædificii & sumptuum progressum interdicat. Quod attinet ad reliquam Monasteriorum administrationem, Abbatibus in memoriam revocamus exactam observantiam constitutionum Apostolicarum maxime vero Alexandri VII. de Cellariis, qua sub gravissimis pœnis præscribitur, ut Cellarii nihil sine scientia & jussione Abbatis agant, & Abbates per se ipsos in rerum administratione temporalium non se ingerant.

§- 11. IX. Quoniam Monachis negotiationes sacris Cano-

nonibus interdicuntur, volumus omnino in eos animadverti, qui illicitis negotiationibus operam dare deprehensi fuerint, eisquē infligi pœnas Cap: 57. nostræ Regulæ n. 2. statutas.

§. 12. X. Cum nihil magis noceat Monachorum vitæ & disciplinæ, quam cupiditas honoris & dignitatis: teneantur Præses, Vilitatores, Procurator Generalis, & Monasteriorum Superiores PP. Definitoribus referre ad officia commendationes, preces, quas deferunt Sæculares, Ecclesiasticæ, aliæque personæ quæcunque, ut in Bullis Gregorii XIII. & Urbani VIII. contra ambientes in favorem aliqujus ad obtinendas Prælaturas, dignitates, gradus, officia, administrationes &c. qua recognita PP. Definidores eligant duos vel tres Abbates, qui accurate inquirent & examinent. Si quis fuerit hac in re deliquisse denuntiatus, ut vere convinci possit censuras incurrisse: quod si cognoverint, servantur ea, quæ statuuntur in Bullis laudatis sive ipse iusterit apud prædictas personas, sive per medium alterius etiam nostræ Congregationis, tales instantiæ, & sollicitationes præsumantur factæ de ejus commissione, seu voluntate. Si vero convinci nequeat, & gravis tamen suspicio remaneat, ad ejus instantiam preces, commendationes & officia adhita fuisse, causa proponatur iterum discutiendi in omnibus sequentibus capitulis generalibus, donec definatur. Interea tamen qui sic egisse in suspensionem cadit, nullis officiis aut dignitatibus, quæ a PP. Definitoribus aut Capitulo Generali conferuntur, ornari possit.

§. 13. XI. Compertum est, bona temporalia, quæ subsidia sunt hujus vitæ, multum conferre ad regularem Disciplinam retinendam. Si igitur ad notitiam Regiminis venerit, Prælatus aliquem male administrare bona Monasterii, Regimen moneat Abbatem, & opportunis mediis curet, ut eundem deterreat de sententia & in officio contineat. Quodsi Abbas desistere noluerit, pro modo contumaciæ ad ulteriora procedat usque ad suspensionem a regimine, & deputationem Administratoris. Hoc autem loco expedire judicamus, si decretum alias emanatum a Capitulo Generali anni 1732. repetatur, & hic inseratur, quod sic habet: Præsules Monasteriorum in gravibus quibuscunque rebus, quales sunt constructiones, alienationes, & similia, quæ seniorum consensum poseunt, ex jure teneantur deinceps eorum suffragium exquirere non equidem præstandum voce
vel

vel nutu, sed secreto instituto scrutinio, ut, quæ decet, sit cuique facultas libere proferendi, quod in Monasterii utilitatem cessurum judicarit.

§. 14. XII. Ac ut facilior via pateat his, qui Monasticæ vitæ desiderio tenentur, eamque ingredi volunt, maxime laudamus morem illum & institutum nihil exigendi a Sæcularibus pro victu & vestitu Novitiorum, quod ipsum institutum implendum & retinendum judicamus, & omnino observari volumus, ut jocalia, pastus, pecuniæ aliæque res, etiam ad Divinum cultum, vel usum communem Monasterio applicandæ non exigantur, seu petantur ratione ingressus vel professionis juxta Const: Urbani IV. quæ incipit. Sane in Vineâ Domini tit: de Simonia inter Extravagantes communes; ne in pœnas gravissimas, præcipue Excommunicationis latæ sententiæ soli Romano Pontifici reservatæ ibi inflictas incurrant.

§. 15. XIII. Quanquam secunda parte Const: Cap: 2. num: 14. non tenentur PP. Visitatores in actu Visitationis omnes de Familia, de rerum statu interrogare: quia tamen ob eam rem incommoda multa oriri possunt in detrimentum Monasteriorum, & ne ullus suspicionibus, quæ charitatis vinculum perrumpere possunt, locus detur, necesse esse arbitramur, ut in posterum omnes de Familia a PP. Visitatoribus vocentur, & interrogentur. Ipsi autem PP. Visitatores meminerint ea, quæ ibidem num: 23. præscribuntur, scilicet ne revelent Testes, aut ea, quæ in Visitatione acceperunt sub pœna ibidem statuta. Caveant etiam diligenter, ut acta Visitationis ita custodiantur, ut a nemine videantur aut legantur in Monasteriis, quæ visitare perrexerint.

§. 16. XIV. Ut autem PP. Visitatores rectè ritèque munus suum obeant, illoque fungi queant, constituatur formula pro exhibendis computis Monasteriorum Capitulo Generali, & Definitoribus novis Visitatoribus eadem computa consignent, qui in actu Visitationis, ea cum Libris conferant, præsertim vero cum computis mensstruis, quæ in libro vulgo la Vachetta continentur. Computa vero a dictis Visitatoribus habita deferantur ad hoc, ut ibi a deputatis ad computa conferri valeant cum aliis computis, quæ singuli Abbates coram ipsis præsentare tenentur. Quoniam vero iidem Visitatores inter cætera inquirere debent, an Proprietarii aliqui in Monasterio inveniantur; propterea ma-

gna adhibita diligentia visitent Capsam Depositorum, quæ in re, quæ gravissimum momentum habet, ipsorum conscientiam oneramus.

§. 17. XV. Quoniam vero Monachi non intimam solum animi modestiam, sed etiam externam præferre debent, hic repetendum censemus Decretum editum n. 2. in Capitulo Generali anni 1738. ad tollendos abusus, qui in vestimentorum usu apud Monachos irrepserint.

Summam etiam diligentiam adhibeant Abbates in extirpandis abusibus, si qui forte apud Monachos irrepserint in vestimentorum tum interiorum tum exteriorum usu, quæ a Religiosa simplicitate & humilitate aliena prorsus sunt, præsertim vero solertissime in eos inquirant & severissime etiam animadvertant, qui in Pileis, Caligis & Calceis Sæculi pompas Religiosis Viris indignas affectare videntur. Quod dictum quoque habeatur adversus eos, qui Tonsuram Monasticam minimè gerunt, & ut hisce in rebus Prælati vigilantiam omnem exerceant, eorum conscientiam oneramus. Addimus autem expresse huic Decreto, ut Tunica sit undequaque clausa juxta Clem: *Ne in agro* & nullo modo vel in toto vel in parte, recedat ab antiqua nostra consuetudine. Urgemus etiam integram, firmamque observantiam eorum, quæ de vestimentis, ornamentisque statuuntur in Declarat: Cap: 55. Nostræ Regulæ, quæ ab omnibus omnino mandamus servari. Et quoniam liber nemo esse debet ab iis officiis reddendis, quæ pertinent ad vitæ genus & Regularis Disciplinæ observantiam, inviolabiliter servari volumus ea, quæ Cap: Regulæ nostræ 63. num: 11. de Abbatibus Titularibus præscribunt. Teneantur autem ad hanc rem Abbates Regiminis monere Regimen & Capit: Generale, quando, quomodo & quibus in rebus Titulares Abbates ab officio discedunt.

§. 18. XVI. Quia Prælati opera Decanorum indigent, cum quibus onera partiantur, quique ad ea sustinenda sint pares, hortamur Abbates, ut æconomica officia Sacerdotibus non conferant, nisi tempore Sacerdotii sui per biennium continuæ observantiæ Regulari vacaverint, alias facile poterit accidere, ne in Decanos assumi possint ad præscriptum constitutionum Cap: 21. Reg: n. 4.

§. 19. XVII. Qui autem Decani sunt constituti, sollicitudinem gerant super Decanias suas, audiant culpas Monacho-

chorum, & corrigant eos in mansuetudine & charitate. Visitatores vero, ut actu visitationis de hac re sedulo inquirent, monemus & obsecramus.

§ 20. XVIII. Cum perspicuum sit studiis facultatum mores hominum formari ac perfici, rectissime cavet Regula Cap: 46. in Declarat: n. 7. Ne tamen Adolescentes a studiis avocentur, nullus Monachorum ad officia œconomica sive temporalia etiam domestica assumi possit, nisi completo suæ conversionis Anno duodecimo; quod quidem idcirco statutum est, ut possent Adolescentes studiis vacare. Quare qui fuerint etiam Sacerdotio initiati, Scholas frequentare omnino teneantur, donec in Studiis Philosophiæ, Theologiæ & Sacrorum Canonum secundum Monasteriorum consuetudinem cursum confecerint. Quæ Sacrorum Canonum studia, ubi vigent, retineantur, ubi vero jacent, restituantur.

§ 21. XIX. Quoniam invaluit falsa quædam opinio & male consulta de Votorum natura & vi, quæ a nostris Commissis emittuntur, ideo ad eam evellendam noverint omnes Prælati, Priores, Decani, cæterique Monachi Commissos nostros Fratrum nostrorum nomine censi, & in eodem numero computari, atque ideo donec ipsis nobiscum a Superioribus permanere permittitur, teneri eos servare Castitatem, Paupertatem & Obedientiam per vota simplicia, a qua obligatione eo ipso solvantur, cum eos a Congregatione dimitti contigerit, uti expresse tradit Declarat: Cap: 58. nostræ Reg: n: 70.

Nullo igitur modo solvi possunt a prædictis votis, nisi a Congregatione dimittantur. Hinc reprobanda eorum opinio, qui volunt Commissos ad arbitrium suum posse se liberare obligatione Votorum, si disceserint petita solum a Prælato facultate. Hinc etiam expungenda est interpretatio (quæ sorte huic opinioni locum dedit) illorum verborum: A qua obligatione eo ipso solvantur, cum eos a Congregatione dimitti contigerit: quæ per hæc alia Italice redduntur: Dall' obbligazione, de' quali sono subito sciolti, quando occorre, che partono, o sono cacciati dalla Congregazione. Quæ interpretatio irrepsit in Regula italico idiomate semel & iterum Mantuæ excusa.

§ 22. XX. Causæ autem, & modus eos dimittendi habentur Cap: 28. Reg: Declarat: n. 4. Quare sciant Prælati ac cæteri eos dimitti non posse, nisi modus eos expel-

lendi a Regula præscriptus fervetur, & causæ subfint, præcipuæ contumaciæ, ob quas juxta Constitutiones nostras dimitti possunt, quæ si non adsint, non possunt expelli. Ad compescendos autem eos, qui Monastico Ordini malis moribus magnopere obsunt, necesse ducimus monere PP. Visitatores & omnes Prælatos, ut denuntient PP. Definitoribus Criminosos, Scandalosos, Inquietos, & Processatos, ut describantur eorum nomina in libro incorrigibilium juxta præscriptum Constitutionum parte 1. Cap. 17. n. 12.

Tandem ad tollendum abusum, qui apud eos irrepsit, qui titulo solutæ pecuniæ pro victu, putant se liberos esse ab observantiis Regularibus, præcipimus Prælati, ut nulla solutæ pecuniæ habita ratione, nunquam iis permittant Choro cæterisque observantiis regularibus abesse, sed ita ut cæteros de Familia cogant eos degere in singulis, ne immunitatem ab observantiis Regularibus vendere videantur. Volumus etiam, ut in singulis Monasteriis mentalis Oratio habeatur ab omnibus, quæ oratio ante horæ Primæ recitationem haberi solet.

§. 23. XXI. Ad extremum, ut infirmis Fratribus provideatur, caveant Abbates & Cellarii, ne œconomiæ obtentu infirmi Fratres negligantur. Quod ne accadat, videant Cap: 36. nostræ Regulæ, ejusque Declarat:

Hæc autem iis, quæ de mutationibus dicta sunt, adicienda censemus.

§. 24. Si quis Monachus extra Monasterium, cui rite recteque assignatus est de Familia, antequam ad illud pervenerit, infirmatur & moritur, Monasterium Professionis consequatur spoliū & teneatur ad omnes expensas, ad victum, ad medicamenta, ad funus necessaria. Si vero convalescant, & ad Monasterium, cui rite assignatus est, pervenerit, idem Monasterium, quemadmodum jus spoliū acquirat, ita teneatur ad omnes expensas commemoratas. Illi vero ritè mutati intelliguntur, quos vel in comitiis sive majoribus, sive minoribus, vel extra illa, ubi necessitas vel utilitas postulet, Prælati ad se invicem mittunt communi consensu, adjuncta P. Præsidis vel Visitorum facultate, uti præscribit Const: nostræ 2. partis Cap: 4.

Ut autem Prælati sint in mutationibus rite faciendis cantiores, Statuimus, ut, si mutetur Monachus, posthabitis conditionibus enarratis, & infirmetur extra Monasterium, sive moriatur, sive convalescat, a Monasterio, cui assignatus

tus erat, omnes expensæ solvantur, & nihilominus jus spoliū amittat, quod acquiritur Monasterio Professionis, dummodo ad Monasterium, ad quod minus recte transmittatur, non pervenerit.

II. Si quis nostræ Congregationis Monachus a Monasterio absit, cui assignatus est de Familia, quacunque de causa absit, moriatur extra illud, sive in Monasteriis nostris, sive in aliis locis, quidquid apud mortuum reperitur, pertineat ad Monasterium, cui assignatus est.

III. Quandocunque aliquis Monachus infirmitatis obtentu petierit in aliqua ex Granciis Monasterii morari, ei non annuat Superior, nisi medicorum jurata fide testetur & constet: observantiam regularem sibi notabiliter obesse, quo casu Superior votis annuat, & indulgeat, quamdiu infirmitatis causa postulat.

Quicumque autem Abbates, alique nostris Monasteriis & Congregationi præfecti; cujuscunque Dignitatis, Gradus & Præeminentiæ fuerint, si graviter in unoquoque præmissorum, etiam unica vice, desides fuerint, aut alio modo deliquerint, voce activa & passiva sunt ipso facto privati, salvis manentibus gravioribus poenis, excommunicationum, Suspensionum, inhabilitatum ac cæterarum, quæ contra aliquam præmissorum per Bullas Apostolicas & nostras Constitutiones statuta sunt. Ut autem executioni demandentur, PP. Visitatores Capitulo Generali deferre teneantur, quæ in actu Visitationis contra præmissa patrata esse observaverint, quod munus si diligentissime non expleverint, ipsi quoque eidem plenæ ipso facto obnoxii sint. Quapropter PP. Visitatores, dum Comitiorum nostrorum more congregati fuerint, super his rebus exactissimum examen institue-
re teneantur.

Ego D. Seraphinus a Mathera Abbas & electus cum cæteris subscriptis ad examen.

Ego D. Joseph ab Augusta Abbas.

Ego D. Bernardus a Phara Abbas.

Ego D. Cyprianus a Brixia Abbas.

Ego D. Fortunatus a Mutina Abbas.

Ego D. Augustinus a Brixia Abbas.

Ego D. Hieronymus a Janua Abbas.

Nos infra scripti Definitores, electi in Capitulo Generali Congregationis Cassinen: habito in Monasterio S. Justinæ de Padva hoc anno 1738. omnia hæc & singula ample-

plectimur, & approbamus, eademque demisso animo supremo iudicio S. D. N. Papæ Clementis XII. feliciter regnantis, humillimis precibus Summum Dominum Nostrum cogentes; ut ea dignetur Apostolicæ auctoritatis præsidio ac munimine roborare, additis, mutatis, correctis iis omnibus, quæ Summæ Sanctitatis suæ Sapientiæ addenda, mutanda, & corrigenda videantur.

Datum in Comitibus nostris majoribus habitis in Monasterio S. Justinæ de Padva die 4. Maji, Anno 1738.

D. Joseph Maria a Papia Abbas & Præfident.

D. Carolus a Pernisio Abbas & Definitor.

D. Ildephonsus a Neapoli Abbas & Definitor.

D. Lucidus Maria a Mantua Abbas & Definitor.

D. Dominicus a Messana Abbas & Definitor.

D. Virginius a Brixia Abbas & Definitor.

D. Joannes Placidus a Saviliano Abbas & Definitor.

D. Joannes Antonius a Padva Abbas, Definitor, & Scriba Capituli.

§. 25. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat dictus Michael Franciscus Procurator Generalis Decreta hujusmodi, quo firmiter subsistant, & servantur, exactius Apostolicæ confirmationi nostræ patrocinio communiri summo pere disideret.

§. 26. Nos ipsius Michaelis Francisci Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum in Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatus existat, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati omnia & singula decreta præinserta auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 27. Decernentes eadem statuta ac præsentis literas semper firmas, validas & efficaces, existere & fore suosque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis re-
spe-

pective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 28. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis nec non dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunquē.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Septembris 1738. Pontificatus Nostri anno nono.

UT IN OMNIBUS GLORIFICETUR DEUS.

